

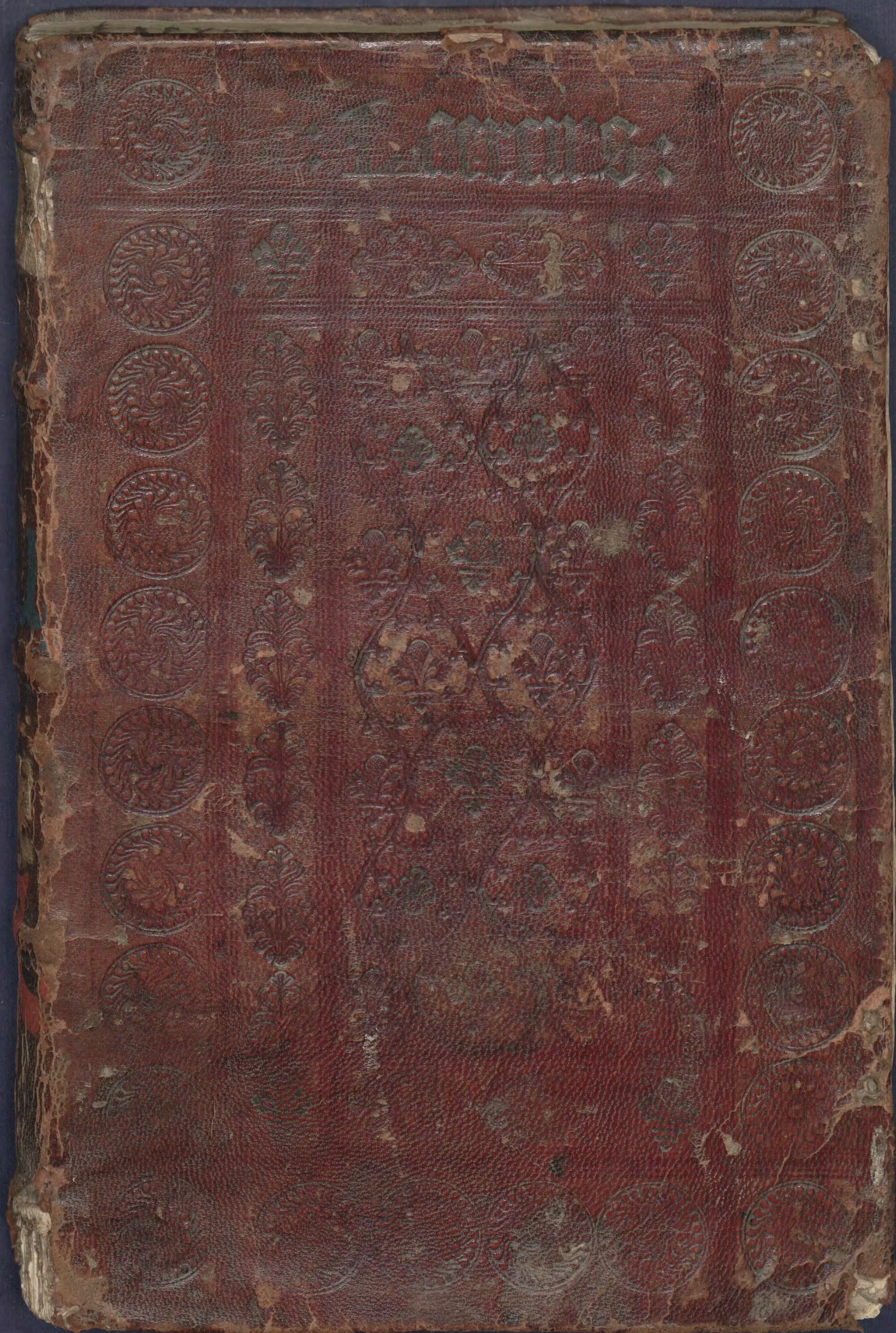

$\frac{1}{1}$
 $\frac{1}{2}$
 $\frac{1}{3}$
 $\frac{1}{4}$
 $\frac{1}{5}$
 $\frac{1}{6}$
 $\frac{1}{7}$
 $\frac{1}{8}$
 $\frac{1}{9}$
 $\frac{1}{10}$
 $\frac{1}{11}$
 $\frac{1}{12}$
 $\frac{1}{13}$
 $\frac{1}{14}$
 $\frac{1}{15}$
 $\frac{1}{16}$
 $\frac{1}{17}$
 $\frac{1}{18}$
 $\frac{1}{19}$
 $\frac{1}{20}$
 $\frac{1}{21}$
 $\frac{1}{22}$
 $\frac{1}{23}$
 $\frac{1}{24}$
 $\frac{1}{25}$
 $\frac{1}{26}$
 $\frac{1}{27}$
 $\frac{1}{28}$
 $\frac{1}{29}$
 $\frac{1}{30}$
 $\frac{1}{31}$
 $\frac{1}{32}$
 $\frac{1}{33}$
 $\frac{1}{34}$
 $\frac{1}{35}$
 $\frac{1}{36}$
 $\frac{1}{37}$
 $\frac{1}{38}$
 $\frac{1}{39}$
 $\frac{1}{40}$
 $\frac{1}{41}$
 $\frac{1}{42}$
 $\frac{1}{43}$
 $\frac{1}{44}$
 $\frac{1}{45}$
 $\frac{1}{46}$
 $\frac{1}{47}$
 $\frac{1}{48}$
 $\frac{1}{49}$
 $\frac{1}{50}$
 $\frac{1}{51}$
 $\frac{1}{52}$
 $\frac{1}{53}$
 $\frac{1}{54}$
 $\frac{1}{55}$
 $\frac{1}{56}$
 $\frac{1}{57}$
 $\frac{1}{58}$
 $\frac{1}{59}$
 $\frac{1}{60}$
 $\frac{1}{61}$
 $\frac{1}{62}$
 $\frac{1}{63}$
 $\frac{1}{64}$
 $\frac{1}{65}$
 $\frac{1}{66}$
 $\frac{1}{67}$
 $\frac{1}{68}$
 $\frac{1}{69}$
 $\frac{1}{70}$
 $\frac{1}{71}$
 $\frac{1}{72}$
 $\frac{1}{73}$
 $\frac{1}{74}$
 $\frac{1}{75}$
 $\frac{1}{76}$
 $\frac{1}{77}$
 $\frac{1}{78}$
 $\frac{1}{79}$
 $\frac{1}{80}$
 $\frac{1}{81}$
 $\frac{1}{82}$
 $\frac{1}{83}$
 $\frac{1}{84}$
 $\frac{1}{85}$
 $\frac{1}{86}$
 $\frac{1}{87}$
 $\frac{1}{88}$
 $\frac{1}{89}$
 $\frac{1}{90}$
 $\frac{1}{91}$
 $\frac{1}{92}$
 $\frac{1}{93}$
 $\frac{1}{94}$
 $\frac{1}{95}$
 $\frac{1}{96}$
 $\frac{1}{97}$
 $\frac{1}{98}$
 $\frac{1}{99}$
 $\frac{1}{100}$

10. 50
2
2
1
10
10
6
10
4
2
1
1
10 50
10
2
10
1
5
10
10
2
1
2
10

X 111111

189

20. Non. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849

Laertius de vitis aliquorū philosophorū

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

*Pro Cora darsaue
Jm Minor Reformaz*

433753 (v)

*Laertius de vitis
aliquorū philosophorū*

TABVLA.

Anacarsis.	liber primus	car. xiiii.
Anacarsis croeso	liber primus	car. xvii.
Anaximenes	liber secundus	charte. xvi.
Anaxagoras	liber secundus	charte. xvii.
Archelaus	liber secundus.	charte. xvii.
Aeschines.	liber secundus	charte. xxii.
Aristippus	liber secundus	charte. xxii.
Aristoteles	liber quintus	charte. xlv.
• Antisthenes	liber sextus	charte. liii.
Architas tarentinus	liber octauus	charte. lxxxviii.
Anaxagoras	liber nonus	charte. lxxxixiii.
Bias prieneus	liber primus	charte. xii.
Bion boristhemites	liber quartus	charte. xliii.
Chilo lacedaemonius	liber primus	charte. x.
Chilo periandro	liber primus	charte. xi.
Gleobulus	liber primus	charte. xii.
Crito atheniensis	liber secundus	charte. xxviii.
Cebes tebanus	liber secundus	charte. xxviii.
Crates atheniensis	liber quartus	charte. xli.
Carneades	liber quartus	charte. xlv.
Clitomachus	liber quartus	charte. xlv.
Crates tebanus	liber sextus	charte. lxi.
Cleantes	liber septimus	charte. lxxiii.
Chrysippus	liber septimus	charte. lxxix.
Demetrius phalereus	liber quintus	charte. lii.
Diogenes.	liber sextus	charte. lvi.
Democritus	liber nonus	charte. lxxxvii.
Diogenes apolloniates	liber nonus	charte. lxxxviii.
Epimenides.	liber primus.	charte. xiiii.
Euclides	liber secundus.	charte. xxvi.
Empedocles	liber octauus	charte. lxxxv.
Epicarmus	liber octauus	charte. lxxxviii.
Eudoxus	liber octauus	charte. lxxxviii.
Glaucon atheniensis	liber secundus.	charte. xxviii.
Heraclides ponticus	liber quintus	charte. liii.
Hiparchia	liber sextus	charte. lxii.
Hippasus metapontinus	liber octauus	charte. lxxxviii.
Heraclitus ephesius	liber nonus	charte. lxxxix.
Lacydes cyrenaeus	liber quartus.	charte. xliiii.
Leucippus	liber nonus	charte. lxxxvii.
Myson	liber primus	charte. xiiii.
Pythagoras	liber octauus	charte. lxxxix.

TABVLA.

Menedæmus	liber secundus	charte. xxviii.
Mominus syracusanus	liber sextus.	charte lxi.
Metrocles	liber sextus	charte. lxi.
Memippus phœnix	liber sextus	charte. lxi.
Menedemus	liber secundus	charte. xxviii.
Menedemus alter	liber septimus	charte. lxi.
Melissus	liber nonus	charte. lxxxix.
Onoficritus	liber sextus	charte. lxi.
Pylistratus.	liber primus	charte. viii.
Pyttacus mythileneus	liber primus	charte. xi.
Periander	liber primus	charte. xiii.
Periander sapientibus.	liber primus	charte. xiii.
Periander procleo	liber primus	charte. xiii.
Phærecides	liber primus	charte. xv.
Pherecydes thaleti	liber primus	charte. xvi.
Phædon	liber secundus	charte. xxi.
Plato.	liber tertius	charte. xxx.
Polemo atheniensis	liber quartus	charte. xxx.
Parmenydes	liber nonus.	charte. lxxxix.
Protagoras	liber nonus	charte. lxxxix.
Pyrrho heliensis	liber nonus	charte. lxxxix.
Solon salaminus	liber primus	charte. vii.
Solon periandro	liber primus	charte. ix.
Solon epimenidi	liber primus	charte. x.
Solon pilistrato	liber primus.	charte. x.
Solon cræso	liber primus	charte. x.
Socrates	liber secundus	charte. xviii.
Simon atheniensis	liber secundus	charte. xxviii.
Simmius atheniensis	liber secundus	charte. xxviii.
Speusippus atheniensis	liber quartus	charte. xxix.
Strato lampfacenus	liber quintus	charte. li.
Thales milesius	liber primus	charte. v.
Trasybulus periandro.	liber primus	charte. xiii.
Theodori	liber secundus	charte. xxv.
Theophrastus eresius	liber quintus	charte. xxxix.
Timon nyceus	liber nonus	charte. lxxxix.
Xenophon	liber secundus	charte. xxi.
Xenocrates calcedonius	liber quartus	charte. xxix.
Xenophanes	liber nonus	charte. lxxxix.
Zeno citæus	liber septim⁹	charte. lxi.
Zeno	lib. nonus	charte. lxxxix.

TABLE

[illegible]

LIBER

Benedictus Brognolus generosis patriciis Venetis Laurétio georgio: Iacobo que Baduario. Sa. Plurimam D.

Imonem ferunt optimi iuuenes cum ex eo aratus quæsisset quonā pacto opa Homeri quæ sine menda essent cōparare posset: respondisse si aliqua antiqua exēplaria incidisset: nō aut in ea duæ iā ab aliquo fuissent emēdata: q̄ ui delictet aggressi castigare ea uolumina uolētes ipsa corrigere deprauasset. Hoc nescio an factū sit ut possit dici sup Diogene Laertio: quem ut iussistis suscepi re cognoscēdum. Nā pro uiribus quidē dedi operā ut ad eā integritatē ipsum redu cerē qua traductus fuit. Sed ad huiusmodi rē quæ proculdubio est utilissima op⁹ est etiā tū iudicio quodā nō mediocri: qđ ex tenuitate doctrinæ meæ sentio q̄ in me sit exiguū: tū etiā animo aliis curis uacuo: ac aliq̄to spatio tps: quæ ex lectiōi bus meis & publicis & priuatis: aliisq̄ occupationibus q̄ parce mihi tribuantur ut ipse taceā uos mihi testes estis: q̄ optime nostis q̄ raro ac difficulter mihi unq̄ deſ ocioſo esse. Sed utcūq̄ sit: q̄ ad me attinuit pro suscepti muneris officio illud arbi tror me cōsecutū esse: ut non aliter a fratre Ambrosio q̄ e græco in latinum eum uertit: hoc enim maxime quæsitū est: traductus fuerit q̄ magistro Nicolao a me traditus fuit iprimēdus: exceptis tantūmodo epigrāmatibus & uersibus q̄busdā: quos ab illo prætermisſos cōponēdos curauimus ei q̄ addēdos. Neq̄ uero facile uidere potui quonāmodo honeste possem aut munus hoc quod ut suscipere ro gabatis recusare: aut susceptū q̄ accuratissime liceret non obire: uel ex cōi officio quo tenemur oēs si possumus aliqd utilitatis in mediū afferre: cū p̄sertim ad stu dia litterarū ptineret: quarū laudes plures sunt ac maiores q̄ ut uerbis eas q̄spiā q̄tū uis disertus sit atq̄ eloquens satis pro dignitate cōplecti possit: si modo is sim qui ea in re quicq̄ conferre ualeam. Sed cum his rationibus facile aductus sim: ut morem uobis gererem: illud tamen non dissimulabo: tantæ iocūditati mihi esse: uidere quē fuerit uita uniuscuiusq̄ philosophi: qđ Diogenes dilucidissime tradi dit: ut uel hac re sola facile potuerim p̄suaderi: ut hunc librū recognoscerē: nedū cū hac in re eadē opera & meā possem & uestre satissacere uolūtati: quos p̄ uis meritis tanti facio quāti quos plurimi. Nisi forte uacantes medicinæ cū legāt ali quod opus Hippocratis qui primus medēdi præcepta clarissime ferē cōdidisse: aut Diocli carystii q̄ fama ætateq̄ secundus exstitit: aut alicuius alius eius artis ac sciētix magri: flagrēt cupiditate iterdū ut sciāt quæ fuerit p̄ia eorū: q̄ maiores & reliq̄ quæ ad ipsorū uitā ptineāt: Dediti studiis philosophiæ nihil moueant scire aliqd tale d̄ Platōe aut Aristotole aliisue philosophis: quorū aliqd opus legāt cū illi corporibus: hi aut aīs q̄ lōge nobiliores sūt & curādis & excolēdis icubuerit. Quid q̄ in hoc libro continetur etiam origo philosophiæ: ut aucta fuerit: ut ad summū pducta: quot partes habeat: & quas: cū sententiis uniuscuiusq̄ philoso phi: & factis egregiis: atq̄ adeo ita ut hæc oīa tanq̄ in pictura p̄posita tibi liceat in tueri. Ergo si a Diogene unū horū tantūmodo traditū esset non inuitus perlege rem: cū hæc oīa sit cōplexus nō libenter legā? Ego uero ipsum etiā libētissime & legi & lego: ex quo nō mō cognitionē multarū rerū cōlequor quæ mihi sūmo pere placent: uerū etiā copiā exēplorū qualia ex sūmis uiris in omni genere scien

tia præstantibus haberi decet. Quod si non omnia probanda sunt quæcunque tradiderint omnes hi philosophi: mihi tamen incundum est uidere qui fuerint academici quæ elieses: qui italici philosophi & alii: item quod unusquisque senserit: & cur & ex erroribus aliorum uidendis sit ut ueritatem melius percipiam & in ea ualidius etiam animus confirmetur. Quæ omnia etiam aliis quæcunque hunc librum accurate perlegerint non dubito cum summa incunctitate euentura: cum præsertim mendæ sublata fuerint & corruptiones: quibus plerumque lectores a deo grauiter offendunt ut uel eis solis a legendo prorsus deterreantur: & omnia ita sint distincta: ut ad ea intelligenda lecturis nulla difficultas sit futura. Vnum tamen uelim nemini occultum esse: etiam in græco quædam esse loca ubi aliquid desit: quibus exceptis nihil esse arbitror quod non recte sese habeat. Accipietis ergo recognitionem nostram eâ mente qua uobis datur & ita accipietis: ut si non omnibus partibus quærit absoluta non uoluntatem: sed facultatem defuisse existimetis. Valete. Veneris pridie idus Augusti. MCCCC LXXV.

Fratris Ambrosii in Diogenis Laertii opus ad Cosmam medicem epistola.

Oluenti mihi quedam græca uolumina uenit ad manus Laertii Diogenis de Philosophis prolixum opus. Id & si auctori plus in legendo studium quam in scribendo diligentia fuisse ex ipsa lectione deprehenderam: quia tamen uaria erat historia: & plurima cognitu necessaria continere uidebatur: latinum facere amicis: maxime id fieri oratibus statui. Quamquam, non sacris transferendis iam pridem studium omne tempusque deuoueram: atque id religionis instituto magis consentaneum: ab hoc tamen ueluti curriculo modice deflectere ut studiosis morem gerere: haud quamquam reprehensibile existimaui: imo hoc ipso labore meo fore ut christianæ pietatis & gratie dignitas magis pateretur: ac per id fides in deum propior ac ardentior surgeret ratio uetissima suadebat. Quædo, non iter illos qui sapientia secularis fuere principes tanta de deo rebusque & diuinis & humanis opinionum concertatio est: ut se uicē destruant: neque ubi consistas repire possis: maiore profecto alacritate animus diuinæ dignitatis amplectitur gratiam: atque ad fontem ueritatis accurrens ueteris squalorem miserat erroris: & si, non apud illos sparsim probabilia quædam & ueritati consona inuenire est: mens tamen tanta opinionum uarietate fatigata libentius & gratius intra cubacula ueritatis se recipit: & diuinis libris ac litteris hauriendis maiori deinceps desiderio inhærat: & ipsa tamen quæ apud nobiliores quosque philosophos de deo de cælo corporibusque cælestibus: de natura rerum subtiliter ac uere disputata sunt ueritati christianæ maxime astipulantur. Merebatur, non profecto tam egregia indaganda ueritatis intentio opera illa tam acris adeo celebre studium sudoris sui fructu non usquequaque destitui: deo id permittente ut illorum quoque testimonio fides uera firmamentum: ac robur acciperet. Multa in his & dicta grauiter & facta constanter inuenias: ut non modo ex illorum libris fidem inuiolabilis ueritas capiat: uerum exemplis quoque religioni nostræ incitamentum uirtutis accedat: quod fœdum, non quicquam plenum dedecoris est si christianum hominem & de deo suo pendentem & cui æternæ uitæ spes certa sit uirtuti & continentia datur operam pigeat: cum gentiles uiros & a ueri cultu dei ac religione longe alios: probitati modestiæ frugalitati ceterisque id genus animi humani ornamenti impensius studuisse cõperit. Pleraque exempla huiusce pene dixerim euangelice perfectioni proxima

sunt: ut pudendum uehementer & erubescendum sit: si id minus exhibeat christi
 q̄ mundi philosophus: plusq̄ in gētili pectore possit amor gloriæ inanis: q̄ in ani
 mo xp̄iano religioſe pietatis affectus. His atque huiusmodi rationibus facile mi
 hi pſuaſum eſt: ut hoc traducēdi munus non modo ut inutile nō aſpnarer: ſeu ut
 noxiū fugerem: ſed cōtra penitus: ut cōmodū ac neceſſarium cōſtanter aggrede
 rer. Népe ſi quē forte plus æquo eiſce hoīum admiratio rapiat: eorumque ge
 ſta nŕatis philoſophiæ præferre ſeu cōferre & exēplis uelit id quod ſolum ferme
 timemus: iſ leuiter admonendus erit ſolidā potius uirtutem: q̄ adumbratam uir
 tutis imaginē admiretur: & enim ipſi quos ſtupet q̄ miſerabili interdū lapſu cor
 ruerint ex ipſa lectione docebitur. Tibi itaq̄ Coſmæ uir humaniſſime: & xp̄iæ
 nobilitatis decus: hoc opus dedicaſtū fuit: q̄ & auctoritate tua iſprimis nos ad illd̄
 impulſiſti & gentilis: ac noſtræ philoſophiæ peritiſſimus q̄ta ſit utriuſq̄ differētia
 & dignoſcere facileq̄ & diiudicare cōueuiſti. Neq̄ id modo: uerum & de iabore
 ipſe noſtro iudicabis. Eo, n. libentius de ingeniolo noſtro ferendam tibi ſententiā
 pmitto: quo maturitati grauitatiq̄ iudicii cōiuncta beniuolentia ſingularis erra
 ta noſtra faciliore donabit uenia: ueracūdiæq̄ cōſulet noſtræ: quæ ſeueriorē cen
 ſurā reformidās eundem & cenſorem & patronū habere cupit. Sane quoniā uer
 ſus plurimos & diuerſos tū alienos: tum ſuos auctōr iterſerit: qd̄ abhorrere uide
 tur a grauitate hiſtoriæ: illos traducere cōſulto omiſi: ita tamen ut nihil deeſſe ex
 ſenſu neceſſario ſim paſſus. Simul & rauca uox prolixam cōtionē ad quā neq̄q̄
 ſuffeciſſet declinauit: ne riſum moueret audiētibus. Plura quidē inſerta ſunt pa
 rum pudice: tū dicta: tum facta & quæ pudorē exagitent: ſed illa quoq̄ nō omi
 ti & lex interpretandi: & uera ſua ſit ratio. Sed ſatis iſta ſuperius. Tu ſi qua ſuper
 flua æſtimaueris iure tuo reſecabis. Vale.

Laertii Diogenis uitæ & sententiæ eorum qui in philosophia pbatifuerunt.

PHILOSOPHIAM a barbaris initia sumpsisse plerique autumnat. Namque apud Persas claruisse Magos: baby-
 loniis: siue assyriis eius rei principes fuisse Chaldaeos:
 Gymnosophistas Indis. Celtis: seu gallis Druidas: & q
 Semnothei appellabantur: qui ut ait Aristoteles in ma-
 gico & Sotion in. xxiii. successiōis libro: q̄ diuini huma-
 niq̄ iuris peritissimi: ac præterea religioni: maxime de-
 diti fuerunt. Semnothei quoq̄ appellati sunt: Phœni-
 cem insuper fuisse Ochum & Thracā Zamolxim: Libycūq̄ Atlantem. Ad hæc
 Egyptii Nili filium fuisse Vulcanum: eumq̄ ipsum philosophiæ aperuisse prin-
 cipia. Porro ipsius rei Antistites Sacerdotes ac prophetas appellari solitos. Ab
 hoc autem ad alexandrum Macedonum regem fluxisse annos quadraginta &
 octo milia octingentos sexagintatres. Quo toto tempore solis defectus conti-
 gisse trecentos septuagintatres: Lunæ autem octingētos trigintaduos. Enimue-
 ro a Magis quorū principē fuisse Zoroastrem Persen memoriæ proditum est:
 Hermodotus quidem Platonius in libro de disciplinis usq̄ ad excidium Troiæ
 annos quinque milia computat. Xanthus uerō Lydius a Zoroastre usq̄ ad Xerxis
 transitum sexcentos enumerat annos: Post eum autem magos plurimos sibi in-
 uicem successisse Hostanas: Astropsychos: Gobrias atq̄ pazatas: donec ab Ale-
 xandro euersum est Persarum regnum. Sed hi profecto dum nesciunt græcorū
 recte facta inuentaq̄ Barbaris applicant. Ab iis nempe non solum philosophiæ:
 uerū id ipsum quoq̄ hominum genus initio manauit. Deniq̄ Musæo Athenæ:
 Thæbæ Lino indytæ sunt. Horum alterum Eumolpi filium asserunt primum
 deorum generationem tradidisse: sphæramq̄ inuenisse: & ex uno fieri atq̄ in id
 ipsū resolui oīa dixisse. Hunc Phaleris obisse diē ibiq̄ sepultum esse: inscriptūq̄
 ipsius tumulo Epigramma & genus illius & locū in quo sepultus fuerit testari.
 Eumolpi exanimem musæum terra Phalerum
 Continet hoc tumulo pignora cara patris.

Porro musæi pater Eumolpidis apd̄ atheniēses cognomē dedit. Linū uero Mer-
 curio: Musaq̄ Vrania genitū affirmāt: scripsisse autē mūdi generationē: Solis itē
 & Lunæ cursus: aīaliūq̄ ac fructuū generatōes notauisse. Deniq̄ in primo statim
 uersu operis sui initia rerū altius repetēs cūcta simul nata memorauit. Quem se-
 cutus Anaxagoras: & ipse simul facta omnia asseruit: eaq̄ mente accedēte cōpo-
 sita. Linū autē in Euboia occubuisse sagitta ab Appolline trāssixum: Thæbisq̄ ex
 urania musa p̄genitū: ipsumq̄ itidemq̄ eius tumulo incisum elogiū indicio est.
 Candida purpureis redimitæ tempora fertis
 Thæbanum uraniæ continet urna linum.

Ita philosophia non a Barbaris sed a Græcis initū habuit: cuius & ipsum nomē
 Barbarā oīno refugit appellationē. Qui autē illius inuētionem Barbaris assignāt
 Orpheū quoq̄ Thracā in mediū adducūt philosophū fuisse & eē antiquissimū

asseuerantes. Equidem is qui de diis talia cōmentatus est: an philosophus appel-
landus sit nescio. Videant certe qui ita uolunt quo sit cēsendus nomine: qui diis
cūcta hominū uitia: & quæ raro a turpibus q̄busq̄ flagiciosissq̄ hoibus gerūtur:
impingit. Hūc autē a mulieribus discerptū perisse fama est. Cæterū ex eo epigrā-
mate quod in dio macedoniæ insculprum est fulmine interisse cognoscitur: &
illic sepultus a musis asseritur.

Orpheu candenti transfixum fulmine tracem.

Cum curua aonides hic posuere lyra.

Exponūt etiā mores & istituta singulorū: qui Barbaros aiunt philosophiæ prin-
cipes fuisse: Gymnosophistas ac Druidas obscure ac per sententias philosophari
colendos deos: nihil mali faciēdū: & exercendā fortitudinē. Priores illos mortis
quoq̄ esse cōtemptores Clitarchus asserit in duodecimo libro: Chaldaeos circa
Astronomiæ rationes prædictionesq̄ occupari: Magos deorū insistere cultui: &
præces illis ac uota & sacrificia quasi soli ab iis exaudiant offerre: de deorū substā-
tia & generatione differere: quos itē ignē: terrā: & aquā eē: signa statuasq̄ repræ-
hēdere: & eorū in primis qui mares esse deos ac fœminas dicunt errores impro-
bare: d' iustitia uerba facere: iniquitq̄ arbitrari atq̄ impiū igni sepelire. Iustū ma-
tri ac filiæ misceri: ut in uigesimo tertio libro ait Sotion. Diuinationem præterea
prædictionēque exercere: sibi deos apparere asserētes: plenū eē dæmonibus aera
qui tenuiter ac ueluti ex euaporatione acutius cernētū luminibus influant: exte-
riorē cultū & auri usū iterdicere. His autē uestis candida: lectus humus: esca olus
caseus panisque cibarius ē. Arūdine p baculo utunt: cuius itē in summitate præ-
fixum caseū ori applicātes mandūt. Magicæ illos diuinationis ignaros Aristote-
les ait in libro quē iscripsit imagicū & Dinon in qnto historiārū libro: qui Zoro-
astrem quoque ex interpretatiōe nois sui astrorū asserit fuisse cultorē. Hoc ipsū
& Hermodorus tradit. ægyptiis uero antiquores eē magos Aristoteles auctor ē
in primo de philosophia libro: duoque iuxta illos esse pncipia: bonū dæmonē &
malū dæmonē. Alterū ex his Iouē & Horomaldē: alterū Plutonē & Arimaniū
dici: qd' Hermippus quoque i pmo de magis ait. Eudoxus quoque i piodo: &
Theopōpus octauo Philippicorū li. Qui & reuicturos hoies iuxta magorū sen-
tētiā dicit imortalesque futuros: & q̄ sunt oīa illorū precatiōibus durare. Ista Eu-
demus quoque Rhodius tradit. Porro Hecataus deos quoque scdm illū eē ge-
nitos ait. Clearchus uero Solēsis in libro de disciplina Gymnosophistas a magis
fluxisse asseuerat. Plerique & iudæos horū eē nepotes tradūt. Herodorū p̄terea
in ius uocāt: mēdaciique arguūt: q̄ magorū historiā scripsere. Neque. n. iacula i
solē itorsisse xerxē: ut ille ait nec cōpedes mari imisisse: q̄ hi a magis dii sūt tra-
diti. Signa tame & statuas ex disciplina a uita hunc merito delesse. ægyptiorū au-
tē huiusmodi philosophiā de diis ac pro iustitia dixere. Materiā principiū fuisse
rerū: ex ea deiceps quattuor elementa discreta perfectasque cūplures animātes.
Solē ac Lunam deos esse. Alterūque Osirim: alterā Isim appellatos. Figurata il-
los loqui p cātharū: & Draconē: Accipitrē aliaque animalia: Manethus auctor
est in naturalium epitoma: & Hecataus in primo de egyptiorum philosophia li

bro. Statuas in super & phana fabricari: q̄ ignorent effigiem dei: mundum geni-
 tum: mortalemq; & ad sphaerae similitudinem rotundum. Stellis ignem eē: qua-
 rum temperata cōmixtiōe cūcta super terram nasci. Lunam deficere cum in ter-
 ra incidit umbram. Animam & perdurare & immigrare. Pluuias ex aeris cōuer-
 sionibus fieri. Ista & huiusmodi illos de rerum natura differere Hecateus & Ari-
 stagoras tradūt. De iustitia quoq; leges constituere: quas ad mercurium referūt.
 Viles quasque & usui hominum accommodatas animantes diuino honore prosecu-
 ti sunt. Afferunt & ipsi Geometriam: Astrologiam: & Arithmeticam s̄ primos
 inuenisse. De inuentione tante rei haecenus. Philosophiam uero pythagoras pri-
 mum appellauit: seque philosophum cum sicyone alloqueretur leontem. Sicyo-
 morum Tyrānum siue Phliasiorum ut ait Heraclides Ponticus in libro quē in-
 scripserat ἀπὲρ τῆς ἀρετῆς. Nullum enim hominum sed solum deum esse sapiē-
 tem. Antea ergo sophia, i. sapientia dicta: quā nūc philosophia dicit̄ & qui hanc
 profitebantur sophi, i. sapientes appellati. Quicunq; ad summam animi uirtutē
 excreuerāt: hos nūc honestiore uocabulo auctore Pythagora philosophos hoc
 est sapientiae studiosos appellamus. Ipsi tamen sapientes Sophistae itidē sunt di-
 cti. Nec hi solum: uerum poetae quoq; Sophistarum appellatione honorantur.
 Deniq; cratinus in archilocho Homerum & Hesiodum admirās ita illos uocat.
 Sapientes autem illi habiti sunt: Thales: Solon: Periadē: Cleobolus Chilon: Bi-
 as: Pittacus. His annumerant pleriq; Anacharsim Schytham: mysonem Chine-
 um: Pherecydem Syrum: Epimenidemq; Cretensem. Addūt alii Pisistratū Ty-
 ranum: & hi quidem sapientes dicti. Enim uero philosophiae duo fuere principia
 unum quod ab Anaximandro: alterum quod a Pythagora fluxit. Anaximādrī
 Thales praeceptor fuit: Pythagorae uero Pherecides. Appellatumq; est id philo-
 sophiae genus Ionicū: quod Thales ex Ionia fuerit. Milesius quippe Anaximā-
 drum instituit. Hoc autem Italicū: qđ illius auctor Pythagoras in Italia ut plu-
 rimum philosophatus sit. Desinit autem Ionica quidem in Clitomachum Chry-
 sippum & Theophrastum: Italica in Epicurum. Quippe Thaleti successit Ana-
 ximander: Anaximandro anaximenes: Anaximeni Anaxagoras: Anaxagorae
 Archelaus: ei uero Socrates: qui prior ethicem inuexit. Hūc uero tum Socratici
 reliqui tum in primis Plato: qui ueterem academiam instituit. Platoni Speusip-
 pus: & Xenocrates. ei Polemo: Polemoni Crantor & Crates: Cui arcesilaus q̄
 mediam induxit academiam: Ei Lacydes qui nouam academiam inuenit. Lacy-
 di Carneades: eiq; Clitomachus: atq; in hunc modum in Clitomachū desit. Sic
 autē in Chrysippum: Socrati successit antisthenes: Antistheni Diogenes Cyni-
 cus: ei uero Crates Thebanus: Crati Zeno Cittieus: Zenoni Cleantes: cui Chry-
 sippus. In Theophrastum uero sic desit. Platoni succedit Aristoteles: Aristoteli
 uero Theophrastus: & hūc quidem in modum Ionica philosophia desinit. Por-
 ro Italicā hāc series fuit. Pherecydi Pythagoras: Pythagorae Telauges filius
 successit. Ei Xenophanes cui Parmenides: huic Zeno Eleates: Leucippus: Ze-
 noni: Democritusque Leucippo. Democrito complures. Sed inter reliquos
 Nausiphanes: Nausidesq; celebrantur. Eis uero suo ordine successit Epicurus.

Philosophi autem generaliter in duo genera distribuuntur: alteri ex his dogmatici sunt dicti: quicunque de rebus ueluti comprehensibilibus differunt. Alteri ephectici qui assensum continent & de rebus ita disputant: quasi comprehendere non possint. Ex his plerique ingenii sui monumenta reliquerunt. Alii nihil penitus scripsere. His ut quidam uolunt: Socrates annumeratur: Stilpon: item Philippus: Menedemus: Pyrho: Theodorus: Carneades: Bryso: Pythagoras: etiam secundum quosdam Aristochius: preter epistolas paucas: Alii sunt qui singula tantum opuscula scripserunt: Melissus parmenides & anaxagoras. Multa scripsit Zeno: plura Xenophanes: plura Democritus: Aristoteles plura: Epicurus plura: Chrysippus plura. Philosophorum alii a Ciuitatibus sunt appellati ut Elienses: Megarenses Eretrici: & Cyrenaici. Quidam a locis: ut academici: Stoici. Ab euentibus alii: ut peripatetici: Nonnulli a probris: ut Cynici. Alii ab affectibus: ut Eudemonici. Quidam ab elationis fastu ut qui se Philalethes: idest ueritatis studiosos: siue Electricos: & analogeticos uocant. Sunt item qui a praeceptoribus sunt dicti: ut Socratici & Epicurei. Atque alii quidem quod de natura rerum scripsere Physici. Alii quia circa mores potius se occuparunt Ethici. Cetera differendo dialectici uocati sunt hi scilicet qui uerborum ac rationum acumine impugnant. Diuiditur autem philosophia in partes tres: Physicam: Ethicam & Dialecticam. Physica proprium est de mundo: & de his quae sunt in eo differere. Ethica uero de uita moribusque tractare. Porro Dialectice ambarum partium afferre rationes. Sola usque ad Archilaum physica uiguit. A Socrate ut dictum est Ethica initium sumpsit: & a Zenone Eleate Dialectica. Ethica uero pars in sectas decem scinditur: Academicam: Cyrenaicam: Eliacam: Megaricam: Cynicam: Eretricam: Dialecticam: Peripateticam: Stoicam & Epicuream. Veteris academiae princeps fuit plato: mediae arcesilaus: nouae Lacydes: Cyrenaicarum aristippus Cyreneus: eliace phedon eliensis: megaricarum euclides megarensis: Cynicarum antisthenes atheniensis: eretricarum menedemus eretriensis: Dialecticarum Clitomachus Calcedonensis: peripateticarum Aristoteles Stagerites: Stoicarum Zeno Citaeus. Porro epicurea ab auctore ipso appellata est. Ceterum Ippobotus, in libro de sectis: nouem ait fuisse sectas atque instituta: ex his megaricam primo loco constituit: secundam Eretricam: tertio Cyrenaicam: quarto epicuream: quinto anniceriam: sexto Theodorianam: septimo Zenoniam eandemque Stoicam: Octauo academicam ueterem. Nono peripateticam: Cynicam autem & eliacam atque Dialecticam nullam mentionem facit. Ea uero quae Pyrrhonia dicitur propter obscuritatem a plurimis repudiatur. Hanc ipsam tamen plerique secundum aliquid sectam esse dicunt: secundum aliquid negant. Ea denique sectam dici aiunt: quae rationem aliquam iuxta id quod apparet & in promptu est sequitur aut sequi uidetur. Secundum quod & Scepticen non incongrue sectam appellabimus. Verum si sectam intelligimus appellationem ex his dogmatibus constantem quae sibi ipsis consentiant: non iam appellabitur secta: neque enim dogmata siue decreta habet. Ista de philosophiae incunabulis: puerilibusque partibus: sectisque breuiter diximus. Quamquam & ante paululum eclectica quaedam secta a potamone Alexandrino inuenta est. Qui de singulis sectis quaeque sibi placere selegit. Visum autem illi est: ut in institutione sua fateatur: multiplex esse ueritatis examen: alterum scilicet a quo iudicium fiat

hoc est principale. Alterū per quod. i. solertissimam intimamq; imaginē. Initiaq; rerū oīum materiamq; & qualitātē effectiōnēq; ac locū ex quo scilicet: & a quo & ubi & in quo. Finē uero ad quē cuncta referant uita esse ait omni uirtute perfectam: non abiq; corporis naturalibus externisq; bonis. Sed iā de uiris ipsis cuius modi fuerint: dicendum: ac primum de thalete.

Thales Milesius

Thales itaq; ut Herodotus: Duris: ac Democritus aiūt: patre Examyo matre Cleobulina ex Thelidarum familia: qui phœnicū nobilissimā Cadmo & agenore originem ducunt. Platone quoque teste natus: primusque sapiens uocatus est: quo tēpore Damascius athenis princeps erat: sub quo septem quoque sapientes appellati sunt: Demetrius Phalereus in descriptione principum meminit. Miletī autem ciuis inscriptus est: Profectus cum Nelaio ex phœnice: cū ille patrio solo excidisset: siue ut pluribus uisum est: indigena Milesius & claro genere fuit. Post reipub. negotia sese ad contemplandam rerum naturam transtulit. Sane iuxta quosdam nullū ingenii sui monumētū dereliquit. Nā quæ in eū referē nauētica astrologia phœci Samii esse phibetur. Calimachus inuētorē fuisse minoris ursæ: ac notasse illius stellas tradit: q̄ phœnices nauigāt sic dicēs uersib; iābicis Plaustrī notasse dictus est minores

Stellas: quibus suum tenent tyrii cursum.

Secūdū quosdā duo sola cōscripsit: de cōuersione scilicet ex æqnoctio: cætera facilia esse ad præcipiendū arbitratus. Putāt plerique primū astrologiæ secreta rita: Solis defectus cōuersionesque prædixisse: ut ait Eudemus in ea quā de astrologia scripsit historia. Quo circa Xenophanē & Herodotū illum maxime fuisse miratos. Idipsum autē Heraclitus Democritusque testatur. Sūt qui illū imortales animos primū dixisse asseuerēt: ex quibus est Chœrilus poeta: primus & solis cursum a cōuersione in cōuersionē reppererit. Solisque magnitudini Lunarē orbem cōpararū septingentesimā & uicesimā illius partē esse: prior ut quibusdā placet: dixit: prim⁹ etiā mēsis ultimā triacada idest trigessimā uocauit. De natura quoq; prior ipse disseruit: iā animatis etiā animas illū inesse putauisse Aristoteles & Hippias auctores sunt cōiicientē id ex magnete lapide & succino. Ab egiptiis uero præcepta geometriæ disciplina primū descripsisse circuli triangulum rectis lateribus & imolasse bouē refert pamphila: alii pithagoram dicunt: ut apollodorus supputator: porro quæ Callimachus ait: Euphorbū phrigem inuenisse scalēa & trigona: quæque ad lineæ speculationē pertinent: ea iste auxit: atque propagauit. Constat illū & reipublicæ cōmodis optime cōsuluisse. Nam cū sotos milesios Græcus habere oraret: obstitit ille: eaque res postmodū Ciro uictoria potito salus ciuitatis fuit. Solitariā eū ac priuatā uitā adamasse tradit Heraclides. Quidam uxorem duxisse filiūque Cidistū procreasse. Alii Calibē pseuerasse: sororisque filiū sibi adoptasse ferūt: & cū rogaret cur filios nō pcrearet: q̄ filiorū amore nō tene retur: respōdisse. Vrgēti matri ut se matrimonii uinculis astringeret: Adhuc in tēpestiuū esse dixit: emensa fere iuuetā cū sibi illa acrius insisteret. Iam inq̄ itēpestiuū est. Scribit autē Hieronymus rhodius in secūdo cōmētariis eum cum

prim⁹ uocabat
sapiens
sub quo princeps athenarum
damascius sapiens uocabatur

minores uocabatur

prim⁹ in uocabatur
astro d. astrologia
solis

Prim⁹ dicit immortalitate
addidit.

Luna q̄ solis partem
q̄ septima d. uicesima

puleforium
respondit de
matrimonio

ueller ostendere q̄ sit facile ditari præcognita futura ubertate conduxisse olearia pecuniaſq; innumeras ſibi comparasse. Principiū omniū aquā eſſe dixit: & aiatū mundū ac demonibus plenū. Anni tēpora illorūq; uiciſſitudines priorē inueniſſe ferūt: eūq; in trecētoſ ſexagita q̄q; dies diuiſiſſe. Nullo pceptore uſus ē niſi inq̄ tū ægyptiſ ſacerdotib⁹ eo pfectus familiariter iheſit. Porro Hieronymus meſū eē Pyramides umbrā aſſeruādo memoriæ tradidit: q̄ do nobis æqua magnitudi- ne ſūt: thrasybulo quoq; mileſiorū Tyrāno: ut ait minyes cōiūxit. Quæ uero de tripode a piſcatoribus inuēto ſapiētibuſq; a plebe mileſiorū dedicato memorant. manifeſta ſūt. Aiūt. n. Ionicos adoleſcētes quosdā a piſcatoribus mileſiis iactū ra- tis emiſſe: capto deide ex edueto tripode orta cōtētio nō ante ſedata ē q̄ delphos a mileſiis miſſum reſpoſūq; a deo eſt illius eſſe debere q̄ oēs ſapiētia excelleret.

De tripode ex phœbo quæriſ mileſia proleſ

Huic tripodem addico cuius ſapientia prima.

Datur ergo Thaleti: thaleſq; illū alii dat: & ruruſ alii: donec ad Solonē uetū eſt. Qui deū primū eē ſapiētia aſſerēs illū delphos miſit. Iſta callimachus i iābis aliter tradit accepta ſcilicet a Leādro mileſio: bathyclē enim quēpiā arcadē phia- lā reliq;ſſe: atq; mādaſſe dari ſapiēti primo: datāq; thaleti: ac p orbem ruruſ Thaleti: quā ille apollini didymæo miſit: ſic dicēs ſecundū callimachum

Plebem regenti me thales nileo dat.

Clarum biſ hoc qui iam ſecutus eſt donum.

Pedeſtris aut oīo ſic ſe habet thales exāmyi filius mileſi⁹ apollini Delphinio græ- corū pmiū biſ nactus. Qui aut circūtulerat phialā bathicliſ filius Therion uoca- baſ: ut Eleuſiſ ait in libroide achille: & alexoſ myndus in nono fabuloſorū. Eudo- xus aut Cnidius Euāteſq; mileſius aiūt Croeſum amicū quēdā aureum poculū a rege accepſſe: ut illud ſapiētīſſimo græcorū daret: ipſūq; thaleti dediſſe puēiſſe que ad Chilonē. Ei uero cū a Pythio q̄reret: q̄ſnā eēt ſe ſapiētior: reſpoſū eē my- ſonē de q̄no ſuo loco dicem⁹: hūc Eudoxus pro Cleobulo: Plato p Periādro po- nit. De ipſo hæc reſpondit apollo.

Te magis eſſe cano curiſ illuſtrib⁹ aptū. Etheū q̄ndā generatū chene miſonē. Qui aut Pythium rogauerat anachariſ fuit. Dædacus Platoniciſ & Clearchus ohlalā a Chroeſo ad Pitacū miſſā atq; ita in urbē circūlatā ferūt. Andro uero i tri- pode argiuoſ ait uirtutiſ præmiū ſapiētīſſimo græcorū Tripoda cōſtituiſſe eūq; Ariſtodemū ſpartiatā fuiſſe iudicatū: quē itē cōceſſiſſe Chiloī meminit ariſtode- muſ. Alcæuſ quoq; aſſerēs dictū illud apd ſpartiatas celebre: pecuniæ uir: paup- ueronemo bonus ē. Pleriq; a Periādro ad Thraſybulū mileſiorū tyrānū onuſtā nauē miſſā referūt. Ea uero cū circa eorū mare naufragiū feciſſet: iuētū poſt a pi- ſcatoribuſ tripodē: q̄ ea uehebaſ. Phanodicuſ circa mare atticū reptū atq; i urbē dlatū ſcribit: ſcāq; cōtētiōe ex dcreto publico Biāti miſſū: cām ſuo loco dicemus cū de biāte dicēdū erit: alii a uulcāo fabre factū tradūt: ac p mūer Pelopia dō da- tū: cū ille uxorē duceret: demū ad menelaū pueniſſe: raptūq; cū helena ab Alexā- dro i eorū mar fuiſſe iactatū: alācana rixarū cām fore aſſerēte. Poſt lapſū tpiſ cū qdā illic lebedi ratiſ iactū mercati eēt: tripoda quoq; fuiſſe cōphēlū: & cū exor

to cū piscatorib⁹ iurgio coū ascēdisset: nihilq; p̄ficerēt: miletū q̄ erat metropolis
eā rē dtulerūt. Missi a milesiis legati q̄ eā rē cōpōerēt: isecto negotio fuerūt sūt. Mi
lesii ut se cōtēpti uiderūt: aduersus coos armis decernere p̄gūt plurimiq; hic ide
cadētibus: diuino oraculo respōsū ē sapiētissimo dādū tripoda. Mox in Thaletē
utreq; pres cōfēlere. Hūc ille postmodū didymēo deuouit apollini. Cois itaq; re
spōsū nō āte q̄eturā cōtētionē q̄ aureū tripoda uulcani opus ī mare iactatū ex ur
be educerēt & ad eius uiri domū ferrēt: q̄ presentia & prāterita & futura noscet.
Non prius ionii metropesque a marte recedent:

Quam tripas auratus: pelagus quē iecit in altum.

Hulciber: ex urbe emissus concedat ad aedes

Mox hominis: cuius sit prāsentia noscere promptum

Quæ sint quæ fuerint quæ mox uentura trahantur.

Milesii ut supra iā diximus respōsum uiro illi dādū q̄ sapiētia primus eēt oīum
sed de his hactenus. Hermippus autē in uitis in hūc refert: qd̄ a q̄busdā d̄ Socra
te dici. Aiebat. n. inq̄: triū maxime rerū cā grās se fortunā agere. Primo q̄ ho

mo nō bēlua: deide q̄ uir nō mulier: tertio q̄ grācus natus eēt nō barbarus. Fer

tur cū domo exiret inspiciendōrū fiderū cā: in subiectā scrobē icidisse: petulanti

que probro dictū ab anu domestica Quā rōne. o. Thales q̄ ī celis sūt cōprehēsu

rū te arbitraris: q̄ ea quæ sūt āte oculos uidere nō uales? Astronomiā sane fuisse

studiosissimū & Timō sciuit: q̄ illū ī filis ei⁹ rei laudat. Porro q̄ ab eo scripta sc̄ad

ducētos uersus p̄tigere lobō Arguius auctor ē: īscriptosq; imagini ip̄ius uersus:

Hunc quæ nutriuit milesia terra thaletem
Consilio primum prodidit astrologum.

Mileti in ionia nutritum: Astrologumque fuisse & esse antiquissimum sapien

tia testari. Que uero ipsius celebrenrur ista esse.

Non multa uerba signa sunt bonæ mentis.
Quiddam legas tu qui sapis sequi clarum.

Solues enim uirum loquacium linguam.
Nō multa uerba prudētis animi idiciū sūt. Vnū aliqd̄ sapiens diuina: unū q̄ppia

præclarū elige: solues. n. loq̄ciū īfinitos sermones uirorū. Ferunt eius & istæ sētē

tia: antiquissimū eorū q̄ sūt oīum deus: īgenitū. n. pulcherrimū mundus: a deo

enī scūs est: maximū locus: capit. n. oīa. uelocissimū mēs: nā p̄ uniuersa discurrit:

fortissimū necessitas: cūcta. n. supat: sapientissimū tps: iuenit nāque oīa. Nihil ait

mortē a uita differre. Tu uero ait q̄spia: q̄re nō moreris? Quia nihil inq̄ differt.

Sciscitāti cuidā qd̄ p̄us factū eēt nox an dies? nox ait una prius die. Intertogatus

lateret ne deos hō male operās? ne cogitās qd̄ inq̄. Percōtāti adultero an iura

ret se mīme adulterasse? nō est ait piuriū adulterio deterius. Interrogatus q̄dnā

eēt difficile? se iqt̄ ip̄m nosce. Quid cōtra facile? aliis mōeri dixit: qd̄ suauissimū?

frui inquit: quid deus? quod initio & fine caret: quid difficile uidisset? Tyrany

nū inquit senem. Quo pacto aduersæ fortunæ ictus quispiam ferat facillime:

si inimicos ait uideat deterius affectos: quomodo optime ac iustissime uiue

mus? si quæ in aliis reprehendimus: ait ipsi non faciamus: quisnam fœlix sit?

*p̄ tribus gratiam
facio deo*

Astrologum in ip̄is

*mis a res uelocis
sima*

*necesse est res fortissimam
ipsi res sapientissimam*

*quid sit difficile
deus inquit*

qui corpore inquit sanus: fortuna locuples: animoq; non ignauus aut imperitus ē. Amicorū præsentiū & absentīū aequē memores debere esse ait. Nō cōponere faciem: sed bonarū artīū studiis aīum excollere praeclarū esse. Noli inq; ditari neq; ter: neq; te in ius uocet sermo contra cōiūctos tibi ac sotios dictus. Quaeq; ait stipēdia parētibus intuleris: eadē ipse a filiis expecta. Nilū ait excrefcere quando etefiæ quæ cōrrariæ sunt undas repellunt. Ortum primo anno trigefimā quintā olympiadis Thalē Apollodorus i chronicis tradit: mortuūq; ætatis āno lxxviii. siue ut Soficrates ait nonagesimo. Quinquagesima quippe & octaua olympiade esse defunctū. Cræsi uero fuisse tpibus: cui & pollicitus sit alyn fluiū sine ponte traicere auersis undis. Fuisse & alios qnq; huius nominis uiros Demetrius magnus in æqui uocis fatetur: Primū rhetorē calātinianū: Secundū pictorē sicyonīū. Megalophyen tertiū: eūq; antiq;ssimū ferme hesiodi: homeri: lycurgiq; tpi; bus: Quartū cuius meminit Duris in libro de pictura: Quintū iuniorē & obscurū: cuius & Dionysius in criticis mentionē facit. Sapiēs igit Thales obiit cū certamen gymniciū spectaret: æstu scilicet ac siti: & infirmitate fatigatus iam uetulus: in cuius laudes extant Epigrammata.

Gymnicon aspiceret cum rursus agona thaletem:

Traxisti e stadiis Iuppiter ælie.

Hunc laudo cælum proprius q; duxeris ultra.

Non poterat terris astra uidere senex.

Nempe hic exiguus tumulus: sed sydera scandit

Gloria: sunt cuius hæc monumenta thalæ.

Huius illud est: nosce te ipsum. Quod antisthenes in successiōibus ait fuisse phenomenon: Idq; sibi usurpasse Chilonem.

De septem sapientibus

Oci in loco generatim ipsorū faciēda mētio ē: q; nā fuerit de illis inter ueteres & q;ta discordia. Damon Cyrenus cū de philosophis scriberet: oēs insinulat & septē in primis. Anaximenes aut oēs ait poeticā magis fuisse studiosos. Dicæarchus neq; sapiētes neq; philosophos fuisse eos asserit: sed sensatos plane uiros: legūq; latores. Archetimus syracusanus illorū cū cypselo cōgressū scripsit cui se quoq; interfuisse ait. Euphorus apud Cræsum præter unū thalē cōgressos tradit. Aiunt aut quidam & in panonio & corintho & delphis eos cōuenisse: illorumq; sententias ponunt: quæ nam cuius sit exponentes ut illud: lacædemonius fuit Chilo sapiēs: qui hæc ait: nihil nimis. Tempori cuncta adsunt bona. Magna & de illorum numero discordia est. Leandrius enim pro Cleobulo & myfone: Leophantum gorsiadā lebedium siue ephesiū inserit. Epimenidemq; cretensem Plato autem in prōtagora mysonem pro periandro: ephorus pro myfone ponit Anacharsim. Alii Pythagorā adiiciūt. Porro Dicæarchus quatuor nobis cōsensu omniū sapiētes tradit thalē: Biantem: Pittacū atq; Solonē: tum sex alios noiat quorū ex numero tres eligit. Aristodemū scilicet: Pāphilū: Chilonē lacædomoniū: Cleobulū. Anacharsim & periandrū. Addūt quidā acusilaū Cabā siue Sca'brā argiuū. Hermippus aut in libro de sapiētibus decem & septem fuisse tradit

quorum ex numero septem alii aliter eligant: sic autem illos computat: primo loco ponit Solonem: tū Thalem: Pittacum: Biantem: Chilonem: Cleobulū: Perandrum: Anacharsim: Acusilaū: Epimenidē: Leophantū: Pherecydē: Aristodemum: Pythagorā: Lasum charmatidæ seu Sisyphrini: siue ut Aristoxenus tradit chabrini filium: Hermioneū: Anaxagoram. Enimuero hippobotus in descriptione philosophorum hanc illorū seriē exponit: primo Orpheū: deinde linū: tū Solonē: Periandrū: Anacharsim: Cleobulum: Mysonē: Thalē: Biantē: Pittacū: Epicharmū: & extrēo loco Pythagorā: Ferunt & istā Thaletis epistolā. Thales pherecydi. Audio te primū Ioniū d̄ diuinis rebus apud græcos palā differere parare. Verū iustiore fortasse sentētia iter amicos ea quę scripseris leges q̄ passim quibuscūque p̄mittes nullo illis emolumento futura. Equidem si tibi gratū cognouerō: uolo conscius eorū quæ scribis esse: ac si q̄dē iubes ad te mature proficiscar neque enim adeo amētes ac stolidi sumus ego & solon Atheniēsis: ut cum nauigio cretam petierimus: uisendi gratia: ægyptūq; itidē penetrauerimus: ut istic sacerdotibus & astronomis cōgrederemur: ad te nō pari studio nauigaturi simus. Veniet enim & solon ipse si annuas. Nanq; tu loci illius amore detentus raro in Ioniam transis: neq; peregrinorum hominū desiderio tangeris. Verum uni tantum ut spero scribendi negotio incūbis. At nos qui nihil scribimus: grāciam aliāq; pagamus. Vale. Thales Solōi. Athenis si excedas: mileti ut equidem reor cōmodissime habitare poteris: est enim uestra colonia: patierisq; dirum nihil. q̄ si & apud Mileseos execraris tyrannidē: æque enim ubique tyrannos infestos habes. At cū amicis nobiscum scilicet uiuere erit iucundissimū. Scripsit ad te Bias ut prienam proficiscaris. Eam tu urbem si gratius inhabitaueris: & ipsi eo ad te aduolabimus. Vale.

Solon Salaminius.

Solon Execestide filius Salaminius primum quidem ipsam sisachtheam inuexit atheniensibus: sic autem appellabatur corporum possessionumque redemptio. plurimi quippe per summam inopiam fœneratoribus corpora sua exponebant: ac super his fœnerabantur. Cum igitur septem sibi talenta ex patri monii sui iure deberentur: ea prior indulgit: ac reliquos idem facere exemplo suo prouocauit. Eaque lex sisachthea appellata est: hoc illi id quod minime obscurum est: foelix initium faustumque fuit ad cæteras condendas leges: quas enumerare longissimum esset: minimeque necessarium cum illæ tabulis æreis incisæ sunt. Est autem id ipsius factum uel celeberrimum cum de propretate salaminæ ipsius patriæ inter athenienses & megarenses ferme usque ad interitum armis dimicatum esset: multisque cladibus acceptis: capitale apud athenienses esse cœpisset siquis legem de uindicanda insula ferre auderet. Sollicitus Solon ne uel tacendo parum Reipu. consularet: uel consulendo sibi noceret: subitam sibi dementiam simulat: cuius uenâ non dicturus modo prohibita: sed & facturus erat. Deformis habitu more uacordium in publicum euolat: factoque concursu hominum: quo magis consilium dissimulet: in solitis sibi uersibus.

Sisachthea

LIBER.

Mutata patria pholegādrius aut sicinities

Tunc ego dicebar: Atticus ante fui.

Certe hominum rumor subito uolitaret ad aures:

Atticus hic hominum quis fugitur salamis.

Ad salamina graue expulsuri dedecus imus.

Et conferturi summimus arma manus

Per præconē suadere populo cœpit quod uetabat. Oiumq; ita aios cœpit: ut ad uersus megarēses bellum extrēplo decernerent: insulaq; deuictis hostibus atheniensium fieret. Persuasit Atheniēsis in thracia quoq; sibi uendicare chersonesum: ac ne magis ui q̄ ture Salaminam possidere uiderētur: effossis q̄busdam tumulis cadauera ad orientem solem conuerla: qui atheniensibus sepeliendi mos erat: ostendit sepulchra item ipsa ad orientem posita: insculptaq; ipsis paganorū noia: quod quidē ppriū Atheniēsiū fuit. Aiunt pleriq; illū ex inde Homeri scripsisse cathalogum ab eo loco: ubi aiacē ex salamina duodeci duxisse naues ait. Bissenis salamine ajax cum nauibus ibat:

Cecropidum quo castra loco posuere phalanges.

Ex eo iam tēpore plæbis in se animos ita conuerterat: ut sibi illum oēs percipere de regnare cuperent: Eis uero ille in tātum affuit: ut acquiesceret: ut auctore Solocrate pisistratum quoq; propinquum suū: cū sibi tyrannidem parare intelligeret: quantū in se fuit: phibuerit: nam euocata cōtione profectus in publicum lorica armatus & clypeo pisistrati insidias & improbos conatus aperuit. Neq; id solum: uerum & iuuare paratū ac pro libertate sese pugnaturum asseuerauit: Viri inquiens Athenienses aliis quidem sapientior: aliis uero fortior sum. Sapientior enim illis sum: q̄ pisistratū istū non animaduertunt: fortiorq; his qui sciunt illum quidem: sed metu reticent. Senatus uero q̄ studerent pisistrato: insanire illum pclamabat: At ille meā inquit insaniā ciuibus breui tempus ostendet: q̄ pisistratidæ essent: cum ueritas in lucem uenerit. Elegi autem ipsius de tyrānide pisistrati sunt hi.

Vis niuis & pelagi tempestas nube creatur.

Horredum excutiunt sydera clara sonum.

Et cecidere uiris persæpe potentibus urbes.

Seruiuit soli nescia plebs domino.

Iam uero pisistrato rerum potito minime obtēperans: ante curiam arma deposuit dicens illud. O patria tibi equidem uerbo & opere auxiliatus sum: i ægyptū nauigauit: atq; inde cyprium pfectus: postremo ad cræsum peruenit: a quo interrogatus quis nam sibi foelix uideretur: Thelus inq; atheniēsis & cleobis: & Biton & cætera quæ sunt in ore omnium. Aiunt quidā Cræsum cū se exquisitissime omnium ornamentorum genere composuisset: sublimiq; in solio sederet: interrogasse eum an pulchrius unq; spectaculū uiderit: illūq; dixisse gallos gallinacos: falianos: atq; pauones. Naturali enim eos flore & incredibili speciositate uesiri. A cræso deinde in Ciliciā pfectus urbem condidit: atq; ex suo nomine Sorlos appellauit: in qua paucos atheniensium statuit: qui tractu temporis cū patriā

Mos Atheniēsiū sepeliendi.

cræso

urbē condidit i Ciliciā de noīe suo.

uocem corrupissent: solœcizare dicti sunt: & appellabantur hi quidem Solenses qui Cyprii uero Solii. Cum uero pisistratū in Tyrannide perseuerare didicisset: ista atheniensibus scripsit. Si quidem p uestra uerecordiam dira toleratis: nihil in hac parte diis acceptum referatis: ipse enim horum uobis causa estis: q̄ pignora: ut duram seruitutem pateremini dedistis. Vestrum uero unusquisque uulpis ue stigiiis icedit: Omnibus aut una leuis & stolidi mens est. Quippe uiri linguā ser monēq̄ uariū & plenū astutia & fallacia attēditis: rerū exitū cōsiderare nescitis. Tristia commissæ luitis si præmia noxæ:

Non uos in superos concitet ira deos.

Nanq̄ uiros auxit uestri custodia quondam

Subditi qui nōbis sub iuga colla premunt.

Nam qui uis uestrum sequitur uestigia ulpis.

Mens stulta est uobis omnibus atq̄ leuis:

Linguam & enim aspicitis hominum diuersaq̄ uerba:

Quod faciunt sed non cernere uultis opus.

Hec ille. pisistratus aut cum illius fugam digicisset: sic ad eum scripsit:

Pisistratus Soloni salutem.

Equē solus graecorum tyrānide arripui: neq̄ mihi rem alienam usurpauī
Quippe genus a Cecrope duco: id enim mihi meo iure uendico: quod atheniensēs olim cum iureiurando firmassent: codro illiusque genti præbituros: postmodum abstulerant. Cæterum in deos: uel in homines nihil alias pecco. Le ges quas ipse atheniensibus dedisti: seruari atq̄ secundum eas uiuere iubeo: Et q̄ dem melius seruantur q̄ possent: si multitudinis imperio res ageretur: permitto enim neminē iniuriam inferre: ac Tyrannus ego præter dignitatem & honorē nihil a plebe differo: solis eis stipendiis cōtētus: quæ iis quoq̄ qui ante me regna runt debebantur. Deniq̄ atheniēsium singuli decimas frugum suarum separant non in usus nostros consumendas: herum sacrificiis publicis cōmodisq̄ commu nibus: & si quando bellum cōtra nos emerserit in sumptus deputandas. Tibi eq̄ dem nihil succenseo q̄ mentem meam consiliūque detexeris: quippe id potius beniuolentia Ciuitatis q̄ mei odio detexisti: ac præterea q̄ ignorares cuiusmodi ego Rex futurus essem: q̄ iusti rectique tenax abs te factū scio: id enim si didi cisse: a quo aīo & conatus meos forte tolerasses: & te fugæ haudquamquam cō misisses. Redi igitur domum plena fide mihi & iniurato credēs nihil ingratum passurum a pisistrato Solonē. Nosti enim neminem etiā ex inimicorū numero mali quippiā a me perpeßum. Deniq̄ si placuerit frui nostra amicitia: inter pri mos eris. Nihil enim in te fraudis infidelitatisque conspicio. q̄ si aliter habitare athenis nōlueris: pro arbitrio tuo id facies: tātū ne nostri gratia patria excideris: Vale. Hęc Pisistratus. Solon aut humanæ uitę terminū. lxx. annos esse ait. Vide rur autē id præclare statuisse si quis parentes nō enutrierit: is ignobilis & obscu rus esto: similiter & qui patrimonii uersuram fecerit: is itē sectatum ociū oibus accusare uolentibus obnoxius esto. Porro Lysias in oratione quam cōtra Niciā scripsit: Draconē asserit eā scripsisse legē: Solonemque tulisse: eū item q̄ neq̄tie

de cimo

at
73

Heri plos

ac flagitiis insignis esse tribunali publicisque suggestis arcendum statuit. Athletarum quoque premia castigata moderatione correxit: & ei quidem qui in olympia uicisset quingentas dragmas: qui uero in isthmia ei dari centum constituit: eademque ratione in certaminibus ceteris. Esse enim incongruum huiusmodi honores modum desiderare: solummodo eos qui in praeliis occubissent premiis esse illustrandos: quorum filios publice nutriendos erudiendosque precepit. Quo sane animati singuli fortiter ac strenue in bellis dimicabant: sic polyzelus: sic cynegirus: sic callimachus: sic omnes qui in Marathonis expeditione pugnaverunt: sic preterea Armodius: Aristogiton: Miltiades: innumerabilesque alii. Hi uero dum exercentur nimium praeiosi sumptuosique athletae: Et dum uincunt reipublicae detrimento sunt: & contra patriam magis quam aduersus prouocatores coronantur: ac iuxta Euripidem cum senuerint palliis consumptis perit trama. Id preuidens Solon eos modice accepit. Praeclare & illud statuit: curatorem cum pupillorum matre non inhabitare: cauere ne is fieret curator: ad quem post pupillorum obitum substantia spectaret. Illud item non licere anulario: uenditi anuli seruare sigillum: & qui alteri unum oculum eruerit ei ambos erui debere: & quae non posuisti ne tollas, si quis secus faxit capitale esto, principem si ebrius deprehensus esset morte multandum. Homerum poemata ut ordine resarcirentur scripsit: ut esset uersuum sententiarumque consequentia. Magis ergo Solon quam Pisistratus homerum illustrauit: ut in quanto Megaricorum dieuchidas ait. Primus autem trigesima die mensis *ἡνὶ καὶ νέεϊ* appellauit: nouemque principium numerum ad sententias dicendas prior instituit ut Appollodorus in secundo de legislatoribus refert. Seditione autem inter urbanos agrestesque ac maritimos exorta: neutrum se partium fecit. Aiebat sermonem esse effigiem operis: Regem: qui esset fortissimus uiribus. leges aranearum telis dicebat esse simillimas. Illis quippe si quid leue & imbecillum inciderit: inuolui ab eis atque contegi. Si quid maius aut grauius perire ac perire. Sermonem quidem silentio: silentium uero tempore signari dicebat. Qui apud tyrannos possent: eos calculis quibus in componendis rationibus utimur: comparare consueuerat: ut enim illi interdum maiorem numerum: interdum minorem significant: ita & Tyrannos horum quorumque prout libitum fuerit: aliquando illustrem & inclitum: aliquando obscurum habere & ignobilem. Interrogatus cuius rei gratia contra parricidam legem non tulisset: quod desperasset ait hoc scelus: quo pacto item homines minime humana iura uiolarent: si sic doleant & afficiantur: qui iniuriis non laceffuntur: ut quod laceffuntur: facietatem ex diuitiis nasci: & ex satietate contumelias gigni. Athenienses uero ut dies secundum lunae cursum agerent monuit. Thespim tragœdias docere prohibuit: inutilem eas falsiloquentiam uocans: ubi ergo seipsum pisistratus consternauit: inde ait ista pullularunt. Sunt autem eius monita quibus consulere solebat hominibus: ut ait apollodorus in libro de philosophorum sectis: huiusmodi. uirtutem atque probitatem iuramento fideliolem cense. mentiri noli: praecclare studiose meditare. amicos cito noli acquirere. Quos autem acquisieris reprobare caue. Tunc rege cum primum didiceris regi: consule non quae suauissima: sed quae sunt optima: aium: ac rationem ducere sequere. Noli malis congregi: deos honorare pa-

*Filij eorum: q. q. patrum occubissent.
publice nutriendi: erudiendique st.*

*Principis ebrietas morte
punitur.*

*Rex est: q. uiribus fortis.
Leges filius Pisistratus tenuit.*

*Qui apud tyrannos possent:
& solas: & ab eis uicissim
experiuntur fortuna.*

*In diebus computatio lunae cursus
sequendus.
Inutilis falsiloquentia tragicorum.*

Probo: q. iurato credendum magis.

In consulendo non adulentum.

rentes reuerere. Fertur & minermum increpasse cū scripserit. lx. annum fatalem esse: monuisseque ut octogesimum scriberet.

octogesim' annus fatalis

Sexdenos possunt annos deprendere fata.

Et morbi curæ sint procul atque graues

At mihi si quisq̃ sit par hunc tolle: utique

Si dixi similem sit procul inuidia

Affereque huc uicos huc te iuuat edere cantus

Octoginta annos prendere fata queunt.

Sunt item quæ metro celebrantur eius præcepta in hunc senum.

Ne forte qui tegant quod intus habebunt:

Dum uoce te loquuntur ac tenent blanda

Odium: memento singulos probe serues

Ne lingua duplex ex atra sonet mente.

Caute singulos obserua: ne forte odium in corde tegat dū blāda & arridēti facie te alloquunt. Duplexque illis lingua atra ex mente fouet. Cōstat eū scripsisse leges: cōciōes quoque & in seipsū monita elegia. De Salamīa itē atheniēsīūque repu. ad q̃nque milia uersuum lambos quoque & Epodos. Porro ipsius imagini in hunc sensum epigrāma scriptum est.

Quæ dudum rabidas medorum propulit iras:

Legiferum solona pulchra tenet salamis

Floruit maxie circa quadragēsimā & sextā olympiadē: cuius tertio anno p̃nceps atheniēsium fuit: ut ait Socrates: quo etiā tpe leges eis dedit. Obiit aut in cypro ætatis suæ anno octogesimo: hoc suis mādās ut Salaminā eius ossa trāsferret: atq̃ in cinerē soluta p̃ prouintiā disseminaret: quocirca & cratinus in deteriorib⁹ ipm ita loquentē facit: habito hāc insulā: ut qdē fama est hoīum semiatus p̃ omnē aīa' cis urbē. Extat de illo & nostrū epigrāma in epigrāmatū libro: ubi & de sapiētib⁹ omnibus & doctrina præstantibus uiris omni genere metrorum loquor.

*Considera: cur ossa hōis
eis cinere disseminari iussit.*

Cypria defunctum cremauit flamma solonem.

Sed dispersa agris ossa tenet salamis.

Pulchre uexerunt animam super æthera currus.

Hic leges curas condidit ante leues.

Aiūt & hāc ipsius fuisse sniam. Nihil nimis: ipsumq̃ refert Diascorides in cōmentariis cū lachrymaretur ac lugeret defunctū filiū: dicereturq̃ sibi a quodā at nihil pficis. respondisse at propter hoc ipsum illachrymor quia nihil proficio: ferūtur & istæ illius epistolæ.

Solon Periandro.

*qui de hōis flet: nihil proficit:
hōis id ipm flet: q̃ nihil proficit.*

Cribis tibi plurimos insidiari. At tu siq̃dē oēs e medio tuleris nec sic q̃dē proficies: insidiabitur. n. tibi q̃spiā ex his & quos minie suspectos habes: p̃tim sibi qdē metuēs: partim te reprahēdens q̃ oīa formides nihilq̃

nō metuas: partim itē ciuitati gratificari cupiēs. Esset ergo optimū abstinere Tyranni de: ut causas oīs moetus euaderes: q̃ si tyrannidi insistendum censes cōpares necesse est tibi externas uires: & pregrina auxilia urbanis uiribus maiora: ut iam tibi nullus infestus sit & tu neminem extorrem agas. Vale.

Solon Epimenidi.

Eque leges meæ profecto atheniēſibus profuturæ multū erant: neq; tu
 eis antiquatis ciuitati ulli fuiſti emolumēto. Deus. n. ac lator legū non
 ſoli iuuare ciuitates poſſunt: ſed qui multitudinem agunt in quācumq;
 que ſententiā uolunt. **H**i. n. ſi recte rem adminiſtrent: deus ac leges utiles ſunt: ſin
 aut male: nihil proſunt: neq; ſane meæ leges: ac iura quæ ſcripſi quicq; profuerūt:
 ſed q̄ illas tranſgreſſi ſunt magna reipu. inuexere detrimenta: q̄ Piſiſtrato ne tyrā
 nidē inuaderet nō obſtiterūt: neq; uero futura prædicenti mihi fides habebatur.
 Illeq; fidelior eſtimabatur atheniēſibus bladiēs. q̄ ego uera proloquēs. Poſitis igi
 tur armis pro curia his quidē qui Piſiſtratū geſtire tyrānidē non animaduenterūt
 ſapientioſiorem: eis uero qui libertatē reipu. aſſerere metuerent fortioſiorem eſſe me
 dixi. **Q**ui tamen Solonis ueſaniā reprehendeſcāt: tādē ita patriam cōteſtatus ex
 ceſſi. **O** patria hic quidē Solon tibi opē ferre & facto & dicto prōptus & paratus
 eſt. **C**æterū hiſce & in ſanire uideor: itaq; te deſerta proficiſcor ſolus ex oībus Piſi
 ſtrati inimicus. Iſti q̄ppe illi & fauere & obſequi parati ſunt. Noſti. n. profecto ho
 minē amice quāto ille aſtu: quo ingenio: qua arte tyrannidem inuaſerit: nā capit
 quidē blande plābē illicere: deinde ſibi etiā uulnera inflixit: ac progreſſus in pu
 blicū: eaq; ſe ab hoſtibus accepſiſſe uociferās orabat quadringētos robuſtiſſimos
 iuuenes ſibi cuſtodes darent. At illi me quidē reluctante & reclamante uiros præ
 buerūt. Erāt autem hi armati ualidis ſuſtibus his itaq; ſtipatus ſtatū reipu. euerſit
 dumq; illi ſpe inani pauperes ne ſub mercede ſeruirent ſe liberare ſtudent: omnes
 una ſub iugum miſſi ſunt: uniꝑ ſeruiunt Piſiſtrato.

Solon Piſiſtrato.

Redo equidem nihil me abs te paſſurum mali: nā ante tyrānidem tibi
 amicus eram: ne nūc quidē magis inſenſus q̄ alius quilibet athenienſiū
 qui tyrānidem nō ament: ſiue aut unius imperio regi: ſiue publice rem
 adminiſtrari illis utiliſ ſit ex ſua quiſq; ſententia ſtatuat. Certe tyrannorum te
 omnium eſſe præſtantiſſimum fateor. Athenas autem redire mihi utile non eſſe
 cognoſco: ne quis me iuſte reprehendat: ſit qui athenienſibus dudum republi.
 ex æquo adminiſtrandam tradideram: præſenſq; oblatam mihi tyrānidē ſponte
 declinauerā: modo rediens factū tuum ſubita pænitétia probare uidear.

Solon Cræſo.

Mplector mirifice tuam in nos beniuolētiā: & p̄ deos immortales niſi
 apud me iam pridē ſtatuiſſem ibi ſedē habere: ubi reſpu. ſit libera: mallē
 apud te in tuo regno uitā: q̄ athenis ducere: uiolēter tyrānidē exercēte
 Piſiſtrato: uerū gratius illic ex inſtituto noſtro uiuimus: ubi ſunt oibꝫ æqua & cō
 munia iura: ueniam tamen ad te ut tuo uel hoſpicio tantisper fruam.

Chilo Lacedæmonius.

Hhilo Lacedæmonius patre Damageto fuit. Hic ſcripſit elegiam uer
 ſus ferme ad ducentos: dicebat aut futurorum prouidentiam ratioē cō
 præhendi poſſe pro uirtute uiri. Indignanti fratri q̄ Ephorus ipſe non
 fieret cū ille fuiſſet: ego inquit pati iniurias ſcio: non tu: fuit autem Ephorus. cir

fulvius & alii A. v. 1111

*duo ſiſtilima de ſua re & q̄d opponit inuicem ſolomon poſſe
 in diuina legem ſpūſu p̄ſentis in ſolomon*

ca quinquagesimā & quintā olympiadem. Porro páphila circa sextā ait. Primū
que ephorū fuisse sub euthidemo auctore. Soficrate: primūq; instituisse: ut epho
ri regibus adiungeretur. Satyrus Lycurgū dixit. Hic ut Herodotus in primo hi
storiarū libro refert. Hippocrati in olympia sacrificanti cū feruere absq; ignis ad
miniculo lebetes cepisse: cōsuluit: aut p̄sister celibē: uel si duxisset uxore dimitte
ret: filiosq; necaret: fertur & aēopū interrogasse qd nā faceret iuppiter: illumq; re
spōdisse excelsa humiliat: & humilia extollit: rogatus quo differunt periti ab im
peritis: bona inquit spe: qd sit difficile: archana inq; reticere: & ociū recte dispo
nere: iniuriasq; tolerare posse: prācipiebat & hęc lingua semp quidē sed in cōui
uio p̄sertim cōtinēdā: p̄ximo nō maledicēdū: alioq; n̄ audituros quā nos mœrore
cōficiāt. Nemini intētādas minas: eē. n. muliebre: prōptius ad amicorum aduer
sos casus q̄ ad secūdos successus accurrēdū: uxore humilē apparatu modico du
cēdā: mortuo nō maledicēdū: honorādā senectutē: obseruandū seipsum: damnū
potius q̄ turpe lucrū eligēdū: id q̄ppe semel tantū angere hoc semp: elato secun
dis rebus nō arridēdū: fortē māluetū esse oportere: ut proximi non tā metuant: q̄
reuereātur. Discēdū domui suæ rite præesse: linguā præire aio nō permittēdam:
supandā iracūdiā: diuinationē nō execrandā: impossibilia nō appetēda: in uia nō
festinādū: inter loquēdū nō agittādā mānū: esse. n. uacordiū: obtrēpandū legibus
quietē adamādā: inter cæteras eius snias hęc maxime placuit qua dixerat lapide
is cotib⁹: aurū examinari: & dare aptū sui documētū. Auro at bonorū malorūq;
hominū mentē cuiusmodi sit cōprobari. Aiūt illū cum iā eēt uetulus dixisse sibi
nihil eē cōsciū in tota uita ingrate fecisse: una tamē re se modice moueri: q̄ cum
semel inter amicos illi iudicādū eēt: neq; cōtra ius agere aliquid uellet persuaserit
amico iudiciū a se puocare: ut sicut utrūq; legē scilicet amicūq; seruaret: maxia
gloria prācipue apud græcos fuit q̄ de Cytheris insula laconia prædixerit. Nā
cū illius naturā sitūq; didicisset: utinā inq; hęc nunq; fuisset: aut certe simul ac ui
sa est submersa esset: præclare sane ac rite præuidit. Demaratus enim lacedæmo
ne fugiēs Xerxi cōsuluerat in ea insula naues cōtinere: & profecto in ditionē ho
stiū uenisset grācia si id regi psuasiisset. Postmodū uero Nicias bello pelopēnesia
co euerſa insula: præsidiū illic atheniēsium statuit lacedæmoniosq; multis cladib⁹
afflixit: erat in loquendo brevis: atq; ob eā rē Aristagoras milesius hunc loquen
di morē Chiloniū appellat. Senuerat iā circa quinquagesimā & primā olympia
dē quo tēpore uigebat Aēopos orator. Obiit autem ut Hermippus ait p̄isæ am
plexus atq; osculatus filiū q̄ in olympia fuisset coronatus. Defunctū asserunt in
modica leticia: & senii imbecilitate. Ipsiq; omnes q̄ ad celebritatē cōuertāt hono
rificentissime iusta psoluerunt. Est & in hunc nostrum epigramma.

Phosfore reddatur polux tibi gratia: q̄ fert

Chilonis natus tempora cincta pugil.

Serta uidens nati genitor si gaudia summat.

Non mihi sic tali mors odiosa foret

Ipius itē imagini iscriptū elogiū primū ex septē sapiētib⁹ claruisse sapiētia testat.

Eius est ea sniola. spōsiōi nō desſe iacturā. Breuis quoq; epistola ipsius ferē hmōi

LIBER

Chilo Periandro salutem.

Vbes uti militia uacem extorrisq; agam: quasi tu in tuto futurus sis atq; ego monarchæ uiro nec sua tuta esse puto sceleremque eum tyrannum cenleo cui in sua domo absq; sanguine contigerit mori.

Pittacus Mithylenæus.

Pittacus Mitylenæus Hyrradio patre quem Thraca fuisse duris auctōr est: hic una cū Alcæi fratribus Melanchrum Lesbī Tyrānum profligauit. Et cum de agri Achillitidis possēsiōe inter atheniēses & mitylenæos armis decerneretur. Imperator ipse exercitus cum phrinone atheniēsiū duce qui & pancratiaſtes & olympionices fuerat ſingulari certamine pugnare inſtituit. Rāte igitur clypeo tegens phrynonem eo dummodo cauēt inuoluit: ipſoq; perempto agrum ſeruauit: poſtmodum uero athenienſes diſceptaſſe cum mitylenæis de poſſeſſione agri: ipſumq; a Periandro cōtrouerſiæ iudice athenienſib⁹ adiudicatum tradit Apollodorus in chronicis tunc igitur Pittacum in ſummo honore mitylenenſes habuere: ei⁹q; principatum tradiderunt: quem ille cum decem ānis tenuiſſet & rem publicam præclaris ordinibus cōſtituiſſet: ſeipſum ſpōte uagifſtratu abdicauit. Decem inde alios ſuperuixit annos: agrumque ſibi a mitylenæis traditum ſacrauit: qui nunc Pittacus dicitur. Porro Solocrates partē ipſius abſcidiſſe: dimidiumque plus toto dixiſſe teſtatur: ſed & Cræſo pecūias ad ſe mittēte ſuſcipere uoluit duplo plura q̃ uellet ſe habere cōteſtās. Deſuncto enim fratre ſine liberis hæreditatem ad ſe pertinere. Pamphila autem in ſecundo commentariorum Tyrrhæum reſert ipſius filium cum ſederet in Tōſtrina cumis: iniecta ſecuri ab ærario fuiſſe necatum. A cumanis uero uictum homicidā ad Pittacum miſſum: atq; ab eo pena fuiſſe abſolutū dicente cum rem cognouiſſet indulgentiam pœnitentiæ eſſe præferēdam. Heraclitus autem Alcēum aſſerit habuiſſe captiuum: liberumque dimiſiſſe: ueniamq; ſupplicio meliorem dixiſſe. Ebrios cum peccarent duplici incommodo afficiendos per leges ſtatuit: ut cauerent temulentiam: abundat quippe uino in ſula. Ferūtur ei⁹ iſtę ſentētię. Perdiſcile eſt bonum eſſe: cuius uerſiculi & ſimonides meminit. Plato item in Protagora: neceſſitati nec deos reſuſtare: principatum uiros declarare. Interrogatus aliquando quid eſſet optimū: qđ impreſentiarū inquit occurrit bene agere. A cræſo itē rogatus quod nā eſſet maximū impiū: ligni inq; uariū legē. ſ. ſignās. Dicebat autē & uictorias ſine ſanguine acq̃ri. Phocaico itē dicenti quærēdum eſſe ſtudio ſum ac frugi uirū: etiā ſi ualde inquit quæſieris nō inuenies. Percuntantibus qđ nā eēt gratificū: tēpus ait: qđ obſcurū? futurorū euentus inq; qđ fidele? terra: quid cōtra infidū? mare inquit. Dicebat prudentiū uiroꝝ eſſe: prius q̃ aduerſa contingāt. prouidere ne ueniant: fortiū uero cū illa cōtigerint a quo animo ferre. Quod inq; facere intendis noli prædicare: nā ſi facere nequeris: rideberis: in ſcelicitatē nemini impropaueris: ne iuſte quærimoniæ pateas. Depositū cū accepiſ: redde. Amico noli male dicere: ne inimico qđē: pietatē colas: frugi eſto: pudicitia ama: ueritati ſtude: fidē: peritiā: dexteritatē: ſodalitiū diligētiamq; cuſtodi. Quæ uero cecinit: maxime probantur. Hæc ſunt ſūpto arcu & iaculis ſagittiferaq; pha

retra impetēdū hoīem nequaq̃. Nā fidū nihil lingua loqui praualeat: dum cordi duplex alte insedit sensus: fecit itē ad sexcētos elegios uersus & captim de legibus ad ciues: floruit maxime circa. xlii. olympiadē: mortuus est aut sub Aristomene tertio anno. li. olympiadis: cū uixisset ānos pluſq̃. lxx. senio cōfectus: sepultumq̃ in Lesbo mausoleo ipsius inscriptum epigramma signat.

Condidit hoc tumulo lachrymis te pittace leibos.

Sacra suis: obitu languida facta tuo.

Est illa eius sentētiola: tēpus nosce: fuit & alter Pittacus legifer: cuius & fauorū i primo cōmentariorum: & demetrius in aequiuocis meminit: qui & minor appellatus est. Fertur autem sapiens ille cum ab atarnete adulescente cōpelleretur: ut moneret utra sibi ducēda esse uxor: duas quippe se expetere: alterā quidē opibus sibi & genere parem: alterā utraq̃ in re excellentem: bacillo senū adminiculo elato admonnisse pgeret ad triuū ciuitatis: quo ludendi causa pueri cōueniūt: eosq̃ cōsuleret qd facto opus esset: sequereturq̃ illorum mōita. Sicq̃ factū esse. Adulescētēq̃ illū puerorū uocibus admonitū æqualē sibi duxisse: id factum Callimachus in epigramatibus uenustissime scribit.

Hospes atarnites rogauit pittacon olim.

Sic mytilenæum hyrradioq̃ satum.

Magne senex geminæ cupiunt mihi nubere: quarum

Et genere atq̃ opibus cōuenit una mihi:

Altera præcellit: quid præstat cōsule: dicq̃.

Vtra ex his potius sit capienda mihi.

Hic baculum tollens sic tela senilia dixit.

Consilium pueri quod petis expedient.

Quis celer in gyrum iactus uerbere turbo

Affiduo latis uertitur in triuiis.

I:sequere illorum monitus: sic fatur ut ille

Scitatur. referunt: tu tibi sume parem.

Quæ postq̃ audiuit monitis puerilibus hærens:

A magnis hospes abstinuit thalamis

Atq̃ parem paruas lætus traduxit in ædes:

Sic dion æqualem si sapis ipse cape.

Dionē piridē admonet facere: parē. s. eligere: uidetur aut ex affectu ista dixisse.

Quippe nobiliore iose duxerat Draconis. s. penthili filii sorore: quæ illi immodice supba erat. Hūc alcæus Sarpodē & sarapū uocat q̃ latos pedes traheret chero padē aut q̃ uulnera in pedibus haberet: quē chærades appellatur: gabricū q̃ frustra itumesceret. Phisōnem uero & gastrōnē q̃ pingui esset aq̃liculo. Zophodor pidē quoq̃ q̃ obtusam hēret oculorū aciē. Agasyrtū uero q̃ obtrectatoribus pateret & sordidus eēt. Huic exercitiū fuit molēdi tritici: ut Clearchus philosoph⁹ testat: ē aut eius breuis eplia huiusmōi. Pittacus Cræso. Iubes me in Lydiā uenir inspectaturū opes tuas. Ego & si illas minime aspexi: nihil ambigo. Alyattis filiū regū oīum eē opulētissimū auroq̃ refertissimū: neq̃ uero amplius qcq̃ habituri

sumus: si sardis ad te accesserimus. Auro. n. ipsi nō indigemus contēti modico uitae stipēdio: quantū satis sit mihi & amicis. Veniā tamē ut tibi p humano & hospitali uiro familiaris efficiar. Vale. Bias prienæus.

lanti prienæo pater fuit Teautamus: hūc Satyrus septē relqs ptulit: fuisse opulētū plariq; autumāt. Duris aduenā fuisse testatur. Phanodicus uero captiuas eū puellas redimisse messenias: sibiq; in filias nutritis: ac postmodū adiectis dotibus messanā parentibus illas remisisse. Breui post tēpore inuēto: ut diximus a piscatoribus aureo tripode: cui erat inscriptū sapiētī. Satyrus qdem puellas: alii uero ex qbus phanodicus est: illarū patrē in contionē uenisse ait. Biantemq; expositis quæ in se egisset appellasse sapientem: sicq; tripodā ad eū missum: eo cōspecto dixisse biantē vpollinē eē sapiētē: neq; illū admisisse: alii Thebis Herculi sacrasse referunt q eēt prienæ Thebanorū Colonia phanodico idipm asserēte. Fērt cū ab Alyatte prienē ipsius priā obsideret: biatē ex industria duos saginasse mulos eosq; in castra ipulisse: eis cōspectis obstupuisse regē q brutā quoq; aialia largas obessorū copias pferēt: ac de soluēda obsidione cogitantē explorādī gratia nūtiū i urbē dimisisse: biatē cōsilio regis explorato magnos arena aceruos tritico opuisse hoīnq; ostēdisse: eo agnito regē cū prienē sib; pacē percussisse: ex cōtinētī regē biatī ut ad se pgeret mādasse: illūque dixisse: eqdē rex cepas edere æque ac flere iubeo. Fērt & in causis orādīs sūmus atq; acutissimus fuisse: bonā tamē in partē dicēdi uim exercere solitū. Idq; demodicū aleriū significasse: cū diceret: Oratori prienæā cām esse imitādā Hipponactēq; similiter: q dū laudare quēpiā summæ integritatis uellet: eū biatē priēle ait cās egisse, prastātius. Moris & ipse in hūc mūdū: cām pro amico dixerat iam uetulus: & cū a dicēdi labore qeuisset: caput in sinibus nepotis filii. s. filia fessus reclinauit. Cū uero ad uersarius itē porasset: iudicesq; sententiam pro eo dixissent qui causa suā biatē habuerat patronum: soluto iudicio. Nepotis in gremio efflauisse animam compertus est ipsumq; magnifice sepeliuit. Ciuitas atq; eius laudes tumulo inscripsit Petra prienæum tegit hic cōmissa biantem.

Ornamentum ingens qui fuit ionis.

Et est nostrum.

Petra bianta tegit stygias pyllentius undas.

Quem duxit niueum tempora canicie.

Perpetuam noctem pueri dormiuit in ulnis.

Dixerat ut soti credita iura sibi.

Scriptis aut de Ionia ad duomilia uersus: quo. s. modo fœlix eē posset: placuerunt ei ista iprimis sniē. Ciuib; placere oib; stude: habet. n. id multū grā. Cōtra uero fastus: ac supbia semp nocuit: & illud corpore qdē esse ualidū naturæ munus est. Porro quæ utilia sint priē dicere animi ac prudētiē propriū: peccuniarū autē copiam plurimis etiā forte obuēnisse: i fœlicē dicebat q ferre neq; et infœlicitatē: morib; aia ipossibilia amare & appetere & aliena incōmoda nō meminisse: interrogatus qdnā eēt difficile? ferre inq; fortiter mutationē i deteriorerū rerū nauigabat cū ipiis aliqñ & cū tota tēpestāte nauis quataretur fluctib;: illiq; deos iuocarēt: silete

inquit ne uos hinc illi nauigare sentiāt: p̄cōtanti ip̄io homini quid pietas? nihil re-
spondit: cūq̄ ille silētii cām sciscitaretur: q̄a inq̄t de reb⁹ nihil ad te p̄tinētibus quæ-
ris: rogatus qd̄ eēt dulce hoib⁹: spes ait. Male se inter inimicos: q̄ iter amicos iu-
dicare dicebat. Quippe ex amicis alterū p̄sūs futurū inimicū: ex inimicis aut̄ al-
terū amicū: forte interrogatus qd̄nā faciēs hō delectaret? lucrās inq̄t: dicebat uir-
ta tēpus ita metiendū: q̄si & diu & parū uicturi simus: ita amādū q̄si odio simus
habituri: malos. n. esse q̄ plurimos. Sic aut̄ cōsulebat. Quodcūque agere iſtiturs:
cūctabūdus ac deliberabūdus arripe. Cæterū i eo qd̄ elegeris firmiter p̄siste: nō
li cito loq̄: est. n. iſania iudiciū: prudētiā dilige. De diis ita ut sunt loq̄re. Indignū
hoiem diuitiarū grā laudare noli: p̄suadens accipe nō cogens. Quodcūque bōi
egeris ad Deos refer: iuaticū tibi ab adolescentia ad senectutē sapientiā cōpara:
ea q̄ppe sola ē certa ueraque possessio: mēinit biātis ut diximus etiā Hipponax:
& ingratus Heraclitus ip̄m p̄cipue cōmendat his uerbis: priene oppidū biantem
tulit Teutami filiū: cuius est opinio illustrior q̄ cæterorū. Et prienai sacellum ip̄i
dedicarūt: qd̄ Teutoniū dicitur. eius est snia plures mali sunt. Cleobulus.

Leobulus Euagoræ filius ex lido siue ut duris auctor est ex caria fuit:
eius genus pleriq̄ ad Herculē referūt. Corporis uiribus ac sp̄e fuisse in-
signē: ægyptūq̄ p̄cipiendæ philosophiæ gratia petiisse tradūt. Natāq̄
illi filiā Cleobulinā hexametrorū enigmatū uatē. Cuius & Cratinus meminit in
eiusdē nominis poemate plurali inscribēs numero: sed in mineruæ phanū a Day-
nao cōstructū illum instaurasse aiunt. Scripsit autem carmina obscuraq̄ senten-
tias ad triamilia uersuum: midæ quoq̄ mausoleo inscriptum epigrāma ab eo fa-
ctum: non desunt qui sentiant ærea sum uirgo & cætera.

Aenea uirgo midæ celebri sum nixa sepulchro.

Allui unda fluen & plurima germinat arbos.

Phœbus at exoriens & splendida luna refulget.

Flumina labuntur placidæ de montibus undæ.

Littora cōmiscēt: deflecto hic marmore multum

Fulcta: midam moneo qui præterit esse sepultum.

Innituntur autem Simonidis testimonio: qui uituperare uidet̄ cur tantas laudes
in eius statuam tanto uerborum strepitu congesserit: ut eā indeficientibus omni-
bus uernis floribus: solisq̄ flāmis: & auræ lunæ & equoreis undis comparauerit:
ipsumq̄ Cleobulum aperte fatuum appellabat.

Quis lindium cleobulon efferret laudans?

Fluminibus & uernis rosis obicientem

Flammæq̄ solis auræq̄ lunæ

Marisq̄ uorticibus columnas & robur.

Infra sunt quoniam cuncta cælestes diuos.

Lapides enim mortalium manus frangunt.

Hoc nempe consilium uiri est parum sani.

Vnde constat Homeri illud non esse: qui multis annis midam præcessit ut aiunt.

Fertur in cōmentariis pamphilæ ipsius huiusmodi enigma.

LIBER

Est unus genitor: nati bona pignora bis sex.

Triginta cuius nata: sed dispare forma.

Hæ nunc aspectu: nigreque coloribus illæ.

Atque imortales omnes moriuntur ad unam.

Vnus pater est: atque duodecim filios habet: eorum singuli xxx. sunt filie: pulchra spe

cie & uaria: alia namque sunt candida: alia nigra: imortales uero sunt: & moriuntur

omnes: est autem annus. Sunt & istæ ex sententiis illius celebres imperitia in hominibus maiori

ex parte dominatur: & multitudo uerborum. Sed tempus sufficit: sentire atque sapere

illustre aliquid & inclytum stude inanis. Et ingratus ne sis: filias nuptui locari oportet

re ætate uirgines: sed prudentia & sensu mulieres: docēs per id uirgines quoque eru

diendas esse: dicebat amicos: beneficiis fouendos: ut amiciores sint: inimicos autem ami

cos faciendos. Cauenda. n. uituperatione amicorum: insidiasque inimicorum fugiendas.

Illud item antequam domo quæ exeat quod acturus sit apud se pertractet. Rursus cum redierit

quid egerit recogitet: consulatque corpus rite exercendum: audendi magis quam loquendi

studiosum esse oportere: intentum studii potius quam imperitum: linguam habere laudabilem:

propriam uirtutis esse alienam a uitio: iniusticiam fugere: ciuitati ea consulenda quæ sunt

optima: uoluptatem frenanda: ut nihil legendum: erudiendos libros: inimicitias soluendas

cum muliere: neque blanditiis agendum: neque presentibus extraneis iurgandum. Illud quippe

uercordia: istud uesania significare famulum uino hilarē non puniendum: uideri. n.

id demētius esse: uxorem sibi parē eligendam. Nam si clariorem te duxeris inquit: affines

dominos habebis: iurgatibus non insultandum: inimicos quippe ex ea irrisioe fieri dum

secunda fortuna arridet supbire noli: aduersa perstrepete noli frangi: fortunæ mu

tationes fortiter perferre disce: obiit senex annorum lxx. eiusque laudes tumulo inscri

ptum epigramma continet. Scripsit & ipse breuē epistolā Soloni sic. Cleobulus Solo

ni. Amici quidem tibi sunt permulti: singulisque domus est: uerum ego Soloni commodis

simam fore ad inhabitandum lindum censeo ciuitatem. s. liberam. Estque insula maritima ubi

si morari uolueris nihil a Pisistrato mali formidabis: atque ad te amici undique con

fluent. Vale:

Perrander.

Eriandro Corinthio Cypselus pater fuit: ex heraclidarum gente: uxorem autem

Lysidem duxit: quam ipse Melissam appellabat. Proclci epida

urensium Tyranni: & Euristheneæ Aristocratis filie: sororisque Aristode

mi filiam: qui ut ait Heraclides ponticus in libro de principatu totius ferme. Ar

cadiæ dominabantur: duosque ex ea filios genuit Cypselum scilicet & lycophro

nem: alterum ex his iuniorem prudentem: maiorem natu stolidum: post aliquan

tum temporis accensus ira missam sub gradibus prægnantem coniugem calci

bus percussit: ac necauit: pelicum obtemperando calumniis: quas tamen postmo

dum igne cremauit: puerumque Lycophrona matri ploratu iusta soluentem ab

dicauit: atque in Corcyram agi præcepit: iam uero uicinus senio illum ut ei Ty

rannidem per manus daret: ad se arcessiri iussit. Eius explorato consilio cercyren

ses iuuenem interemerunt: hoc ille comperto furis succensus eorum liberos ad

alyattem abscidendos misit. Cum autem nauis appropinquasset Samo: iunoni uota

facientes a Samniis seruati sunt. quod ille ubi didicit: mœrore confectus excessit eui

ta annos natus ferme. lxxx. Socrates eū ante Crœsum obisse diem asserit. lx. & uno annis ante quadragessimam & nonam olympiadem. Hūc herodotus in primo historiarum Thraſybuli mileſiorum Tyranni hoſpitē fuiſſe ait. Ariſtippus autem in primo de antiquis delitiis libro hæc de illo refert: matrem eius crateam illius amore feruentem & clam congregi ſolitam: illo non inuito tantoque flagitio acquieſcente: quod ubi agnitum eſt: dolens ſe fuiſſe deprehenſum: grauius iam ciuibus inſtabat. Porro Ephorus in historia uouiſſe illum tradit: ſi olympia quadriga uiciſſet: auream ſtatuam deo ſacraturum: uictoria uero potitum & auri inopem quadam celebritate populari mulieribus procedentibus ornatis: mūdum ademiſſe muliebrem atque ita donarium miſiſſe aſſerunt. illū cum ſepulchrum ſuum ignorari uellet: talle quippiam molitum: duobus iuuenibus uiam quandam oſtendiſſe: ac iuſſiſſe noctu per illam increderent: eūque qui prior occuriſſet interimerent ac ſepelirent: poſtque illos quattuor alios miſiſſe: qui eos necarent ac ſepultura tradarent. Ruſus contra eos miſiſſe plures: itidemque ut facerent imperaſſe: ſicque ipſam primis obuium occiſum eſſe: enimuero Corinthii Cenoſaphium illius uerſibus illuſtrarunt.

Et ſophia & nummis perian drum terra corinthus

Præſtantiſſimam attæo continet Alma ſinu.

Noſtrum quoque in illum epigramma eſt.

Ne tibi iam doleat ſi non optata ſequaris.

Omnibus at gaude quæ tribuere dei.

Mœſtitia ſtygias perian der ceſſit ad umbras

Quod non perfecit impiâ uota dolens.

Huius illud eſt: nihil pecuniarum gratia agendum. Oportere enim modo qui honeſtus ſit nō lucrari: ſcripſit & ὁδοδύκας ad duo milia uerſuū Dicebat his qui tuto regnare uellent: ſumma ope nitendum ut beniuolentia non armis ſtiparetur. Rogatus aliquādo cur in tyrānide perſisteret: quia inquit & ſpōte & inuitū eedere æque periculolum eſt. Dixit & hæc: bona quies eſt: ac piculoſa temeritas: turpe lucrū: popularis dominatus tyrānide præſtantiſſimus eſt: uoluptates corruptibiles ſunt honores imortales. Inter ſecūdas res eſto moderatus: iter aduerſas prudens: amicis: & ſœlicibus & iſœlicibus eūdem te præbe. Quotcūque pollicitus fueris ſerua: iter loquēdū caue ne ſecreta puuncies: nō peccātes modo: uerū & peccare geſtiētes puni. Primus hic armatis circūſeptus iceſſit: magiſtratūque ad tyrannidē trāſtulit: neque in urbe degere uolētes permittebat: ut ephorus & Ariſtoteles tradunt. fuit aut circa trigelimum octauam olympiadem: exercuitque tyrannidem annos quadraginta. Porro Sotion atque Heraclides & pamphila in quinto commentatorium duos aiunt fuiſſe perian dros: Tyrannum alterum: alterum uero ſapientem: eumque ampraciotem: hoc ipſum neanthes quoque Cyzicenus ait: patruſes ſibi inuicem fuiſſe: & quidem Ariſtoteles Corinthium aſſerit fuiſſe ſapientem: Plato negat: ipſius & hoc eſt. exercitatio totum ualeſ. uoluit & iſthmū quoque perfodere: ſeruntur duæ iſtius epistolæ huiusmodi.

Perian der Sapientibus.

LIBER.

8 Rates multas ago Pythio apollini q̄ in unū coactos epistolæ meæ rep-
pererunt: ipsæq̄ Corinthum ut confido perducent: expecto itaq̄ uos
certe ipsi uidebit is q̄ maxime populariter congregiar. Sicut igit anno p̄-
terito Sardis in lydiam uenistis: ita nunc oro ne pigeat ad me quoque proficisci
Corinthy Tyrannum. Videbunt enim uos & grate quidem Corinthii periandri
domum adeuntes.

Periander procleo.

No. • Obis quidem non ex snia fuit uxoris scelus: tu autem sponte filio ingrato
si quid egeris iniuriōsus es. Aut igitur imanitatem in filium compesce:
aut ego illi opem ferā: nā & ipse satis diu pœnas dedit.

Trasybulus Periandro.

P Ræconi quidem tuo nihil dissimulaui: sed ipsum in segetem iducens
eminentiores spicas bacillo feriens decutiebam subsequēte illo: tibi que
si interrogaueris referet quicqd uel uiderit uel audierit a me: & tu ergo
sic facito: Si quidem tyrānidem tuto tenere cupis atque in ea roborari: Ciuitatis
principes tolle: siue illi amici: siue inimici uideantur: quippe tyranno amici quo-
que sæpe suspecti sunt.

Anacharsis.

Nacharsis scytha Gnuri quidem filius: Caduidi uero scytharum regis
frater: matre græca fuit: quāobrem durarū quoque linguarū pitus erat
scripsit autem & de scytharū legibus: & de his q̄ apud græcos legitima
& solēnia sunt ad castigationem ac uiliore uictū: itemq̄ de re bellica ad
nonigentos uersus. Præstitit prouerbii occasionē eo q̄ esset audax & cōstās in di-
cendo: ut q̄ eius cōstātia imitaret: scythicū dicendi genus diceret imitatus. Eum
Socrates athēas cōcessisse q̄ dragelima & septima olympiade sub Eucrate prin-
cipe tradidit. Porro Hermippus Solonis iuisse domū: & cuidā ex familia iussisse
nunciaret ei anacharsim adesse pro foribus: ut illius conspectu & hospitio si fieri
posset frueret. puerū itus hāc nūciasse soloni: cuiusq̄ iussu hęc illi renūciasse: p̄
priis regionibus hospites fieri: Ad hāc interrogressum dixisse Anacharsin: mō
se eē in patria: atq̄ ad se ptinere hospites facere: eā uiri dexteritatē admiratū So-
lonem cōtinuo illū admississe & arctissimis amicitia uinculis sibi deuixisse. Post
aliquātulū t̄pis regressum in scythiā cum patrias leges immutare uellet: græcasq̄
toto adnūsu niteret inducere: in uenationis studiis a fratre sagitta percussus interit
se: dicentem sermonis & disciplinæ gratia se ex grācia seruātū: per inuidiā in do-
mo & patria perisse. Quidam græco ritu sacrificantem occisum tradunt. Est &
nostrum in illum epigramma:

Suadebat Scythicas errans anacharsis in oras

Moribus hoc omnes uiuere cæcropidum.

Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem

Hunc immortales traxit arundo deos

Huius illud dictū memorat: uirē uuas tris ferre: primā uoluptatis: secūdā ebrie-
tatis: terciā mœroris. Mirari se dixit quomō apud græcos artifices certaret: iudic-
carēq̄ q̄ opifices nō cēt. Rogatus quo pacto qs abstemi⁹ fieret: si turpes inq̄
ebrioforū motus sibi ante oculos ponat. Mirari itē dicebat qd sit quāobre græci

g. m. b. n. n. a. l. a. l.

S. i. t. i. u. l. q. u. s. a. n. d. e. i. m. m.

l. a. p. p. i. n.

v. i. t. y. v. i. n. a. s. h. a. s. f. o. r. t.

aduersus eos: q̄ iniuriis lacēssunt legē ferētes: athletas cū se iuicē feriūt honorāt. Cū didicisset q̄ tuor digitos nauis eē crassitudinē: tātū inqt morti p̄p̄qui sunt q̄ nauigāt. Oleū uesaniæ pharmacū dixit: q̄ eo iuncti athletæ cōtra se iuicē magis infaniāt. Quō inqt q̄ mētiri uetāt: i cauponū tabernis apte mentiunt. Admirari dixit cur grēci initio conuiuii paruis calicib⁹ uterent: ubi uero saturati essent maioribus poculis biberēt. Inscrībūt aut ipsius imaginibus lingua uētre pudēdis cōtinēdū ē. rogatus an iscythia sint tibiā: ne uites q̄ dē iqt. p̄cōtāti quā nā esset securior nauis: ea inqt quæ in portū uenerit. Istud quoq̄ se apud grācos mirabile uidisse referebat: q̄ fumū i montib⁹ relinquerēt: ligna i urbē conueherēt. iterrogāti utrū plures sint uiui q̄ mortui: nauigātes iqt utra i pte cōstituis. exprobrāti sibi artico q̄ scytha eēt: at mihi q̄ dē ait p̄bro ē p̄ria: sed p̄ria tu. rogatus q̄ dñā eēt hoibus bonū ac malū: liguā iqt. Meli⁹ aiebat ē amicū unū egregiū q̄ gregarios multos possidere. Forū ad fallēdū iuicē atq̄ ad dādas auaritiæ manus destinātū locū dicebat. Ab adolescēte conuiua passus cōtumeliā: Adolescēs inqt: si modo cū iuuenis es uinū nō fers. quādo senueris aquā feres. Inuenit ut quidā uolūt ad uirā uisum anchorā: & figuli rotā. Scripsit & hāc epistolā. nam ignis est

Anacharsis Crælo.

Golydorū rex i grēciā adueni: grācorū mores & studia & instituta p̄cepturos. Auro aut nihil egeo: satisc̄q̄ mihi ē ad scythas reuerti meliorē atque doctiorē. Pergā tamē ad te Sardis: plurimū faciens tibi familiarem & amicum fieri: con d' ex g' brantes

Myson.

Yson Strymonis: ut ait Soficrates cheneus genere Hermippo auctore traditur a uico cetaoico siue laconico sic dictus: numeratque inte septē sapientes. Ait eius patrem tyrannum fuisse. Ferrur a quodā pythiā cū ab Anacharside quereretur quisnā se esset sapientior: respondisse ut de Chilone prædiximus in Thaletis uita cetaū quendā mysonem cheneū se sapientiorē esse hoc illū oraculo sollicitarū i uicū puenisse: eūq̄ reppisse æstate stiuiā aratro aptantem: ac dixisse: Atqui o Myson nō aratro uocandi nūc tps est: illūq̄ respōdisse satis tempestiuū ad illud parādū. Alii oraculū illud nō cetaū: sed eteū dixisse autumāt: inquiruntque quid sit eteus: parmenides quidem pagū esse laconicæ unde fuerit Myson. Soficrates aut in successionibus patre eteum: m̄re cheneum fuisse tradit. Euthyphron heraclidis pontici filius cretem asserit: esse enim cretæ oppidum etean. anaxilaus archadem tradit: meminit ipsius & hipponax dicens & myso quem uirorū oīum sapientissimū Apollo predicauit. Aristoxenus i uaria historia hūc ab Apemāti & Timōis moribus nō multū ab fuisse testis est: ex osos q̄ppe habuisse mortales: deniq̄ dephensum lacedemone solū i solitudine redire: cū ab eo rogaret q̄ subito se dephenderat: cur nemine p̄sente rideret: at ob hoc ipm ridēdo dixisse. ex hoc hitū ignobilem q̄ nō ex urbe: sed ex uico eoq̄ obscuro natus eēt: obque eā ignobilitatē q̄ ipsius sunt a plerisque Pisistrato Tyrāno applicari: Aristoxenus itē auctoritatem præter Platonem phūm. Meminit q̄ppe illius in pragora illū p̄periādro cōstituens. Dicebat aut nō ex uerbis res: sed ex rebus uerba esse ingrenda: neq̄ p̄pter uerba res p̄fici: sed rerū grā uerba cōsumari. Defunctus est autem ætatis anno. lxxvii. no in quibus de
fuit res ex omib⁹
p̄ con

Epimenides.

Pimenides ut ait Theopompus: aliique complures patrem habuit Pheștiū alii Dosiadem: alii Agesarchum tradunt. Cretensis genere: gnoso uico oriundus effigiem immutasse phibetur. Missus enim aliquando a patre ut ouem rure deferret: meridiano tempore diuertit ex itinere: atq; in spelūca ubi se iactarat: quinquaginta & septē annos perpetuo sopore acquieuit. De hinc somno excitatus quasi uem: putabat se enim parum obdormisse: quā cū nō inuenisset: in agrum reuertit. Cum uero rerum oīum faciē immutatam cerneret agrūq; in alterius ius concecisse: stupore atronitus: & cūctabundus rediit in oppidum: ibi cū domū suā uellet ingredi: quisnam esset interrogatus: uixque agnitus a iuniore fratre iā uetulo oēm ex illo didicit rei ueritatē. Porro illius fama p graciā uolante deo eē carissimus existimatus est. Vnde & Athenienses cū aliquādo peste laborarēt: responso a Pythia accepto urbē expiari oportere: Niciā nicerati filiū misere epimenidēq; ex creta aduocarūt: profectus aut olympiade. xxvii. lustrauit urbē pestēq; repressit hoc mō. Sūplis oues nigro & candido uelere. duxit que in ariū pagū: atq; inde quo uellēt abire pmisit: his qui illas sequabātur mandans ubicūq; illæ accubuiſſent: singulas mactare propicio deo. atq; in hūc modū quieuit lues. Ex eo iā hodieq; p atheniēsium pagos aras sine nomine inueniri certū est: In eius q̄ tūc facta est expiationis memoriā. Alii cām dixisse pestis celoniū scelus: liberationēq; significasse: atq; iō mortuos duos adoleſcētes cratiū & lyliniū: sicq; cladē quieuisse. Atheniēsēs ea pnicie liberi Talētū sibi decernūt: & nauī quā illū i cretā reueheret: uerū ille pecunia repudiata amicitia & societate Atheniēsū & gnossiorū ipetrauit: reuersusq; domū paruo post tempore migravit ex uita: ætatis suæ anno cētesimo quinquagesimo septimo: ut ait phasgo in libro de longæus: sicut autē Cretenses tradūt ducentesimo nonagesimo nono: sicut uero Xenophanes Colophonius audisse se dixit centesimo quinquagesimo quarto. Scripsit autem curetū & Corybantū generationē & theogoniā ad quinque milia uersū. Arguus quoq; ædificationē & Iasonis in colchos nauigationē ad sex milia & quingentos uersus. Scripsit & carptim de sacrificiis & ciuilitate cretensiū: ac præterea de Minoe & Rhadamātho ad quatuor milia uersū. Cōstruxit & apd Atheniēsēs phanū uerendorū deorū ut ait Lobon argiuus in libro de poetis. fertur etiā primus domus atque agros expiasse: delubraq; fabricasse. Sūt q̄ illū non obdormisse: sed ad tps excessisse asseuerēt intentū. f. radicibus cædēdis. Extat ipsius ad solonē cōditorē legū epistola ciuilitatē cōtinēs: quā mios cretēsisbus tradidit. Sed demetrius magnesius in libro de poetis: ac scriptorib; æquocis: epistolā ut recētē neque cretēsi: sed attica locutiōe: ipsaq; nō satis antiq̄ scriptā arguere nititur: sit illa sane recēs ut uult ipse: ego & aliā ipsius epistolā repperi in hūc modū.

Epimenides Soloni.

Onfide o amice: si. n. uel seruire assuetis uel non bene institutis Atheniensibus pilistratus immineret: imperium profecto diuturnum habuisset. Cæterum uiros haud sane malos aut ignauos seruire compulit: sed eos qui iudicii Solonis memores tabescunt: seruire tyrannide diutius esse tolerabunt. Verum & si pilistratus ciuitatem occu-

*formis spiritus in 95
si dūq;*

*q̄ opinio de formis
Epimenidis*

parit: non tamen ad illius liberos imperium spero deducendū. Est enim p̄difficile hominibus liberis pr̄clarisque institutis legibus sub seruitute durare. Tu autem noli quāso uagus agi: sed in cretam uenire ad nos matura: ubi tyrannus nullus cuiq̄ molestus ē. aperta uia est. Aderunt certe plurimi illi infesti: tibi amicissimi: nulla ergo ratio est: cur aliquid molestiæ pati pertimescas. hic ē textus epistolæ. Quidam Demetrio auctore tradunt accipe solitū a nymphis cibum: eumq̄ itra bouis ungulā conditū seruare: paulatimque idē sumere: nullaque exinde egestiōne indigere: neque uisum unq̄ edere. meminit huius & Timæus in secūda. Sūt item qui dicant cretenses illi sacrificia offerre: quasi deo. Aiunt & pr̄sciendi fuisse peritissimū. Deniq̄ cū apud Athenienses munichiam uidisset: ignorare eos dixisse quātarum cladiū causa locus ille futurus esset: quod si scirent dētibus illū discepturos: hæc aut̄ pr̄dixit multis ante temporibus. fertur & primus esse se æacum dixisse: lacedæmoniiq̄ pr̄dixisse capriuitatem quā passuri erant ab archadibus: ac se ipsum reuiuiscere sæpe simulasse. theopompus aut̄ i mirabilibus refert epimenidis cū nympharū templū exadificaret uocem e cælo lapsam non nymphis: sed ioui dedicandū. Cretensibus item pr̄nūciasse belli exitum: quod inter archades & lacedæmonios agebatur: eū quem pr̄diximus: quo i bello deferti ab Orchomeniis lacedæmonii in ius hostiū concessere: senuisse illum intra tot dies: quot obdormisset annos. Non desunt qui asseuerant: & hoc enim theopompus ait hunc a cretensibus curetem appellari solitū. Myronianus in similib⁹ auctor est: corpus eius penes se lacedæmonii obseruant respōso quodam admoniti ut refert Sosibius laco. fuerunt alii duo epimenides genealogiæ scilicet asseritor: & tertius qui dorice rhodi historiam scripsit.

Pherecydes.

Pherecydes Badis filius syrus ut in successionibus alexander tradit: Pitraci auditor. fuit. Eum Theopompus asserit primum oīum de natura & de diis gr̄æcis scripsisse. plurima de illo & stupenda memorant. De ambulante enim secus litus psamium: cum intuitus fuisset nauem plenis uelis currentem: post paulum mergendam pr̄dixisse: sicque ut dixerat se in spectante contigisse. Haustam rursus aquam ex pueto cum biberet: post diem tertium terræmotum futurum pr̄dicasse: atque ita factum esse. cum denuo Messanā ascēdisset in olympiā per ilao hospiti consuluisse: cū tota familia inde migrare maturaret: neglexisse illum messanāque paulo post captam ab hostibus fuisse. lacedæmoniiis solitum dicere neque aurū neque argentū honorādū ut Theopompus i mirabilibus scribit: præcepisse hoc sibi in somnis Herculem: quē & eadem nocte. regibus pherecydi ut optemperarent iussisse. sunt qui Pythagoræ ista applicent Tradit Hermippus illū: cum inter ephesios atque magnesios uigeret bellū cuperetq̄ ephesios uincere. quendā ex prætereuntibus interrogasse: unde esset: & cū se ille ephesiū dixisset: adiecisse? Trahe me per crura & i agro magnesio pone: ciuib⁹q̄ tuis adnuncia ut parta uictoria me in eo loco sepeliant: adiecitque se esse pherecydē. hæc ubi ille ciuib⁹ renunciauit magna eos uictoriæ incessit spes. Post die uero cōmisso prælio magnesios fundunt: uictoresq̄ pherecyden ex uita

migrasse cōperiūt: quē ēt sepeliētes magnifice honorauerūt. Quidā pfectū del
 phos e mōte Corycio seipm deieciſſe aiūt: deliq; sepultū eē. Alii a pediculis cōſū
 ptum obiſſe diē tradunt. Aristoxenus uero cū de pythagora eiꝯq; familiaribus
 ſcriberet: refert illū cū a pythagora q; uisitādi gſa aduenerat: ut ſeſe h̄ret it̄roga
 tus eē: digitū imiſſiſſe p̄ ianuā ac dixiſſe apte iſpice. ea poſtmodū dictio apud ſtu
 dioloſ: deteriorē in partem ſemp accipit. Qui autē ea melioribus in rebus utunt:
 peccāt: dicebatq; deos mēſā thyoton uocare. Porro Andron ephēſius duos tra
 dit fuiſſe pherecydes ſyros: Alſtologū alterū: alterū Theologū Badis filiū: cuiꝯ
 pythagoras ſtudioloſ fuerit. Eratoſthenes unū tantū mō ſyrū: alterū Athenienſē
 genealogū fuiſſe aſſerit. ſeruaf haecenus pherecydis ſyri quem ſcripſit libellus d̄
 rerū p̄cipio: cuius initiū eſt: iuppiter q̄dem atq; tps & tellus erāt ſemp: terrenae
 aut nomē fuit terrae: poſtq̄ ipi iuppiter p̄miū dedit: ſeruaf & heliotropiū i ſyri
 ſula. Refert aut duris i ſecūdo ſacrōrū iſcriptū eius tumulo epigramma illuſtre.
 In me finitur ſapientia tota: quid autem
 Si plus pythagorae noſtro dicas: quia primus
 Graecorum in populis non mentior iſta locutus.
 Ion autem chiuſ de ipſo ait.
 Hic uelut ornatus uirtutibus atq; pudore:
 Et dulcem uitam non habet exanimis.
 Sic iam pythagorae ſapientia ſumma. uirorum.
 Cunctorum mentes uidit & edidicit.
 Eſt & noſtrum ſic ſe habens
 Carmine pherecratio.
 Inſignis pherecydes
 Syros quem parit olim:
 Turpes in pedicilloſ
 Permutaſſe priorem
 Formam dicitur: atque
 Magnetum in regionē
 Se iuſſiſſe trahi: quo
 Inferret generoliſ
 Poenas ciuibꝯ audax
 Ingenteſ. ephēſi nam
 Oraclum fuerat quod
 Soluſ nouerat ipſe
 Mandans hoc moriturus:
 Cedens ſic apud illoſ.
 Verum eſt hoc igitur: uir
 Si uiuens ſapienſque
 Quaedam eſt utilitas: ac
 Certe q̄do nihilq; eſt. Aliorūq; i eū ferunt epigrammata. Fuit at̄ circa. lxxviii. olym
 piadē: Eſt eiꝯ quoq; ad thalete huiꝯſmodi epiſtola. Pherecydes Thaleti.

Ene moriaris: cum tibi fatalis dies supuenerit: morbus me inuaserat cū
 ruas accepi litteras: pediculis operiebar totus & rigore angebar febris.
 Mandavi itaq; qbusdā ex familiaribus ut cū me sepelierint: ad te perfe-
 rant quæ scripsi. Tu autem si quidē ea probaueris cū sapientibus reliqs ita legen-
 da demum trades: sin autē improbaueris nolite edere: mihi certe nec dū satis pla-
 cebāt. Est ibi qdem non certa rerū fides: neq; n. id recipi neq; qd sit uerū me scir-
 re p̄fessus sum: forte quēdā de theologia referaui: cætera intelligere oportet: oīa
 qppe significo poti⁹: q̄ apio. Morbo autē diebus singulis inualecente: neq; medi-
 corū quēpiā: neq; amicorū penitus admitto. Cæterū assistentib⁹ p̄ foribus & iter
 rogātibus quo in statu sim: digito p̄ hostii claustra dimisso: q̄ sum lāgore fatiga-
 tus ostendi: admonuiq; ut postridie cōueniāt ad solēnes pherecydis iērias. Vale
 Atque hi sūt qdē appellati sapiētes: q̄b⁹ pleriq; p̄istratū ē tyrānū aggregāt Ve-
 niendum uero iam ad philosophos ac primo ichoandum ab Ionica philosophia
 cuius p̄ncipem thaletem fuisse memorauimus Anaximandri p̄ceptorem.

Laertii Diogenis Liber secundus.

A Naximandro milesio Praxiades Pater fuit. huius est illud. princi-
 piū & elemētū imēsū hoc & ifinitū eē nō tamē definiēs aera &
 aquā: aut aliud qp̄piā: & p̄tes qdē eius imutari: totū uero imuta-
 bile durare medio loco terrā cētri: istar constitutā globosāq; eē &
 rotūdā: lunā falso lucere lumine splendoremq; a sole mutari: So-
 lēque terre æquare magnitudinē & esse purissimū ignē. Prim⁹
 autē γωμονα inuenit ipsūq; lacedæmone in loco captandæ um-
 bræ idoneo statuit. quo. s. ut ait Phauorinus in oīmoda historia conuersiones so-
 lis & æquinoctia notaret: horoscopia quoq; fabricatus est: ac p̄mus terræ marisq;
 circuitus descripsit: & sphaerā isup cōstruxit. Quānā uera sibi uisa sint. sūmatim
 put memorix occurrit exposuit Apollodorus Atheniensis: q̄ illū & in chronicis
 ait secūdo āno. lvi. olympiadis annū egisse ætatis. lxi. ac paulopost obisse: diē
 floruisse autem maxime sub Polycrate Samiobrū Tyranno: aiunt eum canentem
 a pueris irrisum: eoq; cōperto dixisse canēdum ergo puerorū cā modulatus.
 Fuit & alius Anaximāder historicus & ipse milesius Ionicus scriptor.

Anaximenes.

Naximenes Eurystrati filius milesius Anaximādri auditor fuit. Qui-
 dā & parmenidē audisse affert. Hic initiū dixit aera & ifinitū: moueri si-
 dera nō supra terrā: sed circa terrā: usus est autē Ionica locutiōe simplici
 & mīme fucata. lxi. olympiade natū eē: atque eo āno quo sardis capta sit obisse
 diē Apollodorus tradit. Fuerūt & alii duo lāpsaceni ipsius noīs: orator unus: al-
 ter historicus q̄ oratoris nepos Alexādi gesta cōscripsit. Extrat philosophi Ana-
 xamenis epistola: huiusmodi. Anaxamenes Pythagoræ. Thales ab ætatis florē
 ad senectutem per studia uirtutis humanitatisque peruectus inclita morte defū-
 gitur. Is cum ut consueuerat una cum ancillula sidera inspecturus atrio domus
 matutinus exisset immemor ut sese loci situs haberet: dum æthera securus explo-
 rat in subiectam foueam cecidit: Milesii siderum obseruatoris hūc finē tradunt.

quis æquinoctia in
 tant

thales in p̄cipio
 p̄tra celi sit in
 foud

Ceterū nos liberiq; nostri tāti uiri iugiter meminimus: atq; in illius maxime doctrina acq̃escimus: initiūq; sermonis nostri Thaletē semper īstituiamus: itēq; alia. Anaximenes Pythagorā. Cōsultus nobis egisti ut quietus uiueres: qui ex Samo Crotonē cōmigrasti. nēpe. n. xacida aliisque īfesti sūt: milesiisque tyrānī dominātur. Medorū itē rex nobis acriter īminet. nisi uelimus esse tributarii: at cōsiliū nō fuerit Ionas pro libertate oīum cū medis dimicare. Nā si bellū aduersus illos īeamus nulla nobis spes salutis est. Quonā igit aios possit Anaximenes celi secretā rimari: cui iugis aut mortis aut seruitutis incūbit metus? Atq; tu Crotoniatis atque italis ceteris ī amore ac studio es: p̃gūtque ad te & ex Sicilia studiosi quicq;.

Anaxagoras.

Naxagoras hegesibulo siue eubulo p̃re Glazomenius anaximēis fuit imprimis studiosus. Primus hic materiā quā hylē appellāt mētē adiecit in p̃cipio opis sui sic scribēs: oīa simul erāt: deinde accessit mēs eaq; composuit: q̃obrem & mens siue animus dicitur. Timon hoc ipsum de anaxagora fatetur: in illis dixisse scilicet mentem confusis primo rebus accessisse omnia que compegisse simulatque ordinasse.

Fertur anaxagoras mentem fortissimus heros

Ipsi mens quoniam coniungens omnia moxque

Vna compegit ueteri pugnancia lite.

Hic nō mō generis gloria & opibus: uerū animi quoq; magnitudine clarissim⁹ fuit. Quippe cū cūctū p̃monīū suis sp̃te cōcessit: nā cū ab eis īsimulare neglīgētia: qd ergo inq̃r: nō ne uos ista curatis? Demū ab eis p̃fect⁹ ad speculādā rerū naturā se cōtulit rei & p. & priuare oīno negligēs: adeo ut cuidā se ita compellātī nulla ne tibi p̃riā cura est? dixerit mihi uero p̃riā cura & qdē summa est: digitū in cālū itendēs. Fert in xerxis trāsitu annū aetatis uigesimū egisse uixisseq; ānos lxii. Apollodorus ī chronicis floruisse eum septuagesima olympiade: septuagesimāq; octauā primo āno defecisse refert. Philosophari Athenis ceperat sub Callia. xx. aetatis anno ut Demetrius phalerius in descriptiōe principii refert: ubi & xxx. annos cōmoratū tradūt. Dicebat Solē candēs ferrū esse: ac penitus ignitū: & pelopōneso maiore. Alii hoc ad Tātalū referūt: lunā habitacula ī se h̃re & colles & uales: initia rerū similitudines h̃re partiū. Vt enim ex minutissimis arenis aurum cōstet: ita & ex paruis similiū partiū corporibus hoc totū esse cōpositū: mētēq; initiū motus: & grauiā corpora īferiorē locū ut terrā: leuiā luperiorē optinuisse: ut ignē mediū aeri atq; humori distributū. Ita enim & super terrā latitudinē mare subsistere humoribus a sole in uaporē cōuersis. Sidera principio qdem turbato: & cōfuso motu ferri solita. Ita secūdū terrā uerticē eū qui semper appareret polū fuisse: postmodū uero īclinationē accepisse: lacteū orbē reflexū esse solaris luminis nō ītermicātibus Astris: cōmetas errātīū stellarū esse cōuentū flāmas ex se emittētīū: eosq; qui σῶνιδες dicūtur ueluti scintillas ab aere uibrari: uētos fieri cū aer a sole tenuat: tonitrus nubiū esse collisionē: coruscationes cōfricationē itidē nubiū: terrā motus successionē aeris in terrā. Animātes primo ex humore & calore terra que manasse: postmodū ex iuicē natas esse: mares a dextris:

foeminasq; a sinistris. Ait illū prädixisse eū qui circa ægis fluuios cōtigit lapidis lapsū: quē ex sole casurū dixerit: eaq; rōne iductū Euripidē ipsi⁹ discipulū: solē i phaethōte aureā glebā appellasse. Profectū quoq; i olympiā sereno & lucēte Cēlo sedisse pellicea idutū ueste: quasi breui eruptura pluuiā: sicq; cōtigisse. p̄cōtanti an lapsaceni mōtes mare essent aliquādo futuri: dixisse ferunt: ita sane nisi tps defecerit. Rogatus cuius rei causa natus esset: & ispiciēdi iquit celi & solis & lunæ: Dicēti cuidā Atheniēsis priuatus es: non ego illis ait sed illi me. cū uidisset mausoli sepulchrū: monumētū inqt prāciosū & lapidibus ornatū diuitiarū imargo est. idignāti homini ac moleste ferenti: q; in alieno solo moreretur: bono inqt esto animo: Idē. n. undiq; in ifernū descensus est. uidet aut ut fauorinus in oīmo da historia testat: Primus homeri poema de uirtute & iustitia cōpositū eē dixisse: multūq; metrodorū lapsaceniū familiārē suū ad eā opinionē contulisse. Quē i his etiā quæ ad naturæ historiā attinēt constat poetæ fuisse i primis studiosū. Primus aut Anaxagoras ēt librū ab se scriptū edidit. enīuero sub pricipe dimylo cecidisse de cælo lapidē: Anaxagorāq; tū dixisse cælū omne ex lapidibus eē cōpositū: ac uehemētī circuitu cōstare: alias continuo sūma ui ipetus lapsurū Silenus in primo historiarū auctor est: uaria de huius dānatiōe referunt. Nā in successione philosophorū tradit Sotion a cleōe impietatis accusatū: q; solē cādētē dixerit lami nā ac penitus ignitā. Defensum aut a pericle discipulo qnq; talētis mulctatū: exilioq; dānatū fuisse. Porro satyrus inuitis a Thucydide accusatū qui cōtraria pericli in reipublicæ administratiōe sentiret neq; impietatis modo: uerū & p̄ditiōis absenteq; morti addictū: & cū illi renunciata esset & dānatio sua & filiorū mors: ad alterū dixisse iā pridē aduersū illos atq; se ex æquo naturā tulisse sniam: ad alterū sciebā me genuisse mortales. Alii hoc ad solonē referūt: alii ad xenophōtē. Hūc aut manibus etiā ppriis sepelisse liberos Demetrius phalereus in libro de senectute testat. Hermippus i uitis carcere inclusū addictūq; morti tradidit. Pericle uero p̄cōtatū an illius uitā in aliquo criminaret: cū nullū ei crimē ipigi cōperisset dixisse atq; ego discipulus istius sum. Nolite igit inquis calūniis iducti illū pdere uerū mihi poti⁹ obtēperate liberūq; abire p̄mittete: sicq; factū eē. Hāc tamē illū iniuriā ægre tulisse: ac spōte i de discessisse. Verū enim Hieronym⁹ i secūdo cōmētariorū Pericle asserit illū adduxisse in iudiciū: incertis gressib⁹ nutantē: & p̄ nimia ægritudine cōfectū macie misericordiāq; iudicū: potius q; q; innocens fuerit iuētus: relaxatū esse: tamē uaria de ipsius dānatione iter auctores minime obscuros habet opinio: nec defuere qui existimarent illū democrito ifestū fuisse: q; ab illo minime fuerit defensus. lapsacū postea p̄fectus illic diē suū obiit: ubi rogātib; eum principibus ciuitatis nunquid fieri mandaret: iussisse fuerunt ut pueri quotannis quo mēse defecisset: ludere permetterētur: seruariq; haftenus eam cōsuetudinem. Defuncto igitur lapsaceni honorifice iusta persoluerūt: eiusq; tumulum epigrāmate illustrauerunt. Fuere tres & alii eodē nomine in quorū nullo fuere omnia. Verū Primus quidē oratōr de isocratis disciplina ueniens. Statuarius alius: cuius meminit Antigonus. Tertius grāmaticus zenodoti discipulus.

Archelaus.

LIBER

*A*rchelaus Atheniensis siue milesius patrem habuit Apollodorū siue ut qdā scripsere: Mydonem: Anaxagorēque discipulus: & Socratis magister fuit. Primus hic ex Ionia physicā philosophiā Athenas iuexit: & appellatus est physicus q̄ in eū philosophia desierit naturalis: Socrate ethicen introducente: q̄q̄ ne hic qdem ethica rudis fuisse uideat: nāque de legibus philosophatus est: & de honesto & æquo. Porro Socrates q̄ hæc ab illo sumpta ppagauerit inuenisse putatus est. Duas esse generatiōis cās asseribat: calidū & frigidū aīalia de limo nata: iustumque & turpe nō natura cōstare: sed lege: hac aut̄ rōne nitebat̄ liquentē calore aquā ubi ignis inflāmat ardoribus: terrā efficere: ubi uero circumfluit: aerē gignere: atq̄ iō illā qdē ab aere hunc autē ab ignis leui faciliq̄ motu cōtineri: gigni uero aīalia ex terræ calore: q̄ limum lacti simillimū ad escā emanauerit: sic & hoīes natos: primūque uocē aera pcussū deffinituit: mare in cōcauis p̄ humū ueluti collatum cōsistere dixit: maximūq̄ siderū solē: & oē hoc infinitum appellauit. Fuerunt & tres alii eiūsdē nominis: p̄mus Chorographus: q̄ oēm ab alexandro pagratā terrā descripsit: alius q̄ quæ naturæ sunt ppria uersu pdidit: tertius orator q̄ & artē oratoriā scripsit.

Socrates.

Ocrates sophronisq̄ patrē lapidario: m̄re phænareta obsterrice natus: sicut & plato in thzeto meminit: Atheniensis p̄ria: pago alopecensis fuit. nō defuerunt q̄ illū iuuasse euripidem existimauerit. Vnde mētilo

chus ait phrygibus p̄ouo euripidis poemati & socratem ligna ministrasse.

Euripidis recens phryges est fabula

Sarmenta cui s̄ponit & socrates prudens.

Ac rursus Euripides socratis ut focii & adiutoris meminit.

Tumores socratis noueras ligatores

Et callias: tu grauis & sentis sic magnum.

Mihi licet: Socrates enim certe causa.

Aristophanes quoque hoc ipsum ī nephelis tradit: hunc asserens euripidē fuisse qui Tragœdias scripserit eloquentiæ sapientiæque plenissimas.

Sapientiæ Euripides agens tragœdias.

Plenissimas hic est celebresque multum.

Cū igit̄ Anaxagoræ secundum quosdā auditor fuisse & damonis ut Alexāder in successionibus ait: post eius dānationē ad Archelaum se physicū cōtulit: cuius & p̄dica fuisse scribit Aristoxenus. Porro duris seruasse illum ait & sculpsisse lapides: opusque illius esse gratias: quæ sunt in arce uestitas plerique asserūt: unde illum & timon ī fillis & sculptorem lapidum dixerit: & græcorum uatem præterea uaffrum & oratorem uariū subatricumque simulatorem appellarit.

Lege loquens uaffer rhetor lapidumque politor

Græcorum uatesque subatticus & simulator

Deriuauit ab his monstrans certissima uerba

Erat qppe ī oratoria sicut etiā idomeneus refert prōptus atque acer: sed eū tyrāni xxx. dicēdi artē ut ait Xenophon: docere uetuerūt. Carpit & ab Aristophane: ut qui deteriorem rōnē meliorē faceret. primus qppe ut fauorinus in oimoda scri-

bit historia: cum Aeschine discipulo oratoriae campos aperuit. Idomeneo idipsum in libris quos de Socraticis scripsit asserente: primusque de uitae ratione disseruit ac primus philosophorum damnatus moritur. Ait autem Aristoxenus Spinthari filius pecunias illum ex ministerio suo ad necessarium uictum congregare solitum. Ceterum critonem eum ab emendicanda quotidiana stipe atque ab officina subduxisse ministerio gratiam animi ipsius admiratum: eique se in disciplinam dedisse Demetrius Bizantius auctor est. Animaduertens autem naturalis speculationis fructum nullum esse: eamque ad officia uitae nihil esse necessaria inexit primus ethicem: deque illa & in officinis & in pulico quotidie philosophans: ea potius inquirenda hortabatur: quae mores instruerent: & quorum usus nobis domi esset necessarius. Illic enim Homeri testimonio bonum nobis malumque nasci. Saep̄ uero inter loquendum agente id orationis uahementia iactare digitos solebat: & crines uellere: ita ut a plerisque rideretur: habereturque despectui quae tamē omnia ferebat aequo animo. Vnde & cum fuisset a quodam calce percussus: admirantibus illius tolerantiam dixit: quid enim si me alius calce impetisset nū illi diem dixissem? Haec demetrius. Perigrinatione uero illi opus non fuit quem admodum plurimis: nisi in quantum militauit: sed semper eodem in loco mansuens: contentus cum familiaribus ac studiosis disputabat: nitebaturque summo ingenii acumine non tam illos ex sententia refellere: quā ipse quid uerum esset inuenire. Fertur cum eurypides ei legendum Heracliti opusculū dedisset: rogaretque quid sibi uideretur dixisse: ea quidem quae intellexi fortia sunt: puto item & quae non intellexi: uerum delio id narratore aliquo indiget. Cura illi decens fuit corporis exercitationis: eratque praelari habitus. Denique in amphipolim armatam militiam secutus est: atque praelio commissio circa delum lapsum aequo xenophontē apprehendit atque seruauit. Confugientibus atheniensibus ceteris ipse lento passu abibat: saepe clam retrospectiēs & ulcisci obseruans si quis ense ipsos inuadere tentasset. Militauit & in potideā per mare. Nam pedibus minime licebat obsistente bello quo tempore nocte tota in uno habitu permansisse tradunt. Et cum in ea expeditione fortissime pugnasset ac uicisset: uictoriam alcibiadi sponte concessisse: quem a Socrate amatum Aristippus in quarto de antiquis delitiis testatur: Ion autem chius iuuenē cum archelao samum infamo peregrinatum uenisse tradit. Aristoteles & pythonem profectum ait. Isthmum quoque Favorinus in primo commentariorum adisse refert. Erat autē constantis animi inuicteque sententiae. & imprimis popularis dominationis studiosus: quod cum ex aliis constat: tum ex eo maxime quod iubentibus qui cum Critia erant nobilibus: leontē Salaminium illustrem & opulentum uirum ad se deduci perimēdum haud quāq̄ cessit. solusque aduersus .x. potentissimos duces sententias ferre ausus est: & eum libere quouellet abire e carcere liceret noluit: & plorantes saeuere increpauit: pulcherrimosque sermones illos uinctus profectus est. Frugi item erat & continens. Refert Pamphila in septimo commentariorum cum alcibiades grandem illi aream ad construendam domum largiretur dixisse: an uero si calciamentis mihi opus esset: corium dares ut calceos mihi ipse conficerem? atqui ridiculus essem si acci-

perem. Sape cū eorū quæ publice uēdebantur multitudinē intueret: secum ista uoluebat: q̄ multis ipse non egeo: ac semp habebat in ore iambos illos: quibus argentum & purpura & cetera id genus tragædis potius q̄ usui uitæ necessaria doceant. Tarchelaum præterea Macedonē & scopā Crānoniū: Eurylocūq; lariseū aspernatus est alto aīo: cū neq; ab eis missas pecūnias accepit: neq; ad eos ipse p̄ficisci uoluit. Adeo at parce ac temperate uixit ut cū Athenas lues sapenumero uastaret: solus ipse nunq; agrotauerit. duas illū uxores duxisse: priorem xantipen ex qua lāproclē genuerat: secūdam Myrtonē Aristidis illius iusti filiam quā & sine dote acceperit: quæq; sibi sophrōiscū menexenūque pepit Aristoteles auctor ē. Alii Myrtonē prius duxisse: plerique utraq; simul habuisse tradunt: ex quibus & Satyrus ē & Hieronymus Rodius. quippe Athenienses cū Bellis ac lucibus ex haustā ciuitatē reparare sobolēque p̄pagare uellent decreuisse referūt: uti urbanam quidem unam uxorem ciues ducerent: liceret autem & ex altera p̄ creare liberos. Idq; tū & Socratē fecisse. magnā uero mētis altitudine carpentes se atq; obiurgātes cōtēnebat. In facilitate quoq; uictus maxie gloriabāt: mercedēque nullo exigebat. Dicebat aut qui suauissime comederet eum minime obsonio egere & qui cū uoluptate biberet: eū qd̄ præsens nō sit poculum nō quærere nec expectare: eumq; diis maxime propinquū: qui minimis egeat. Hoc si quis uelit a Comicis doceri poterit: Qui p̄fecto illū dum uituperare: querūt laudāt. Aristophanes denique sic illū agit. Opreclare sapientiæ amator hō q̄ iuste Athenis beatus alibique uiuis: sic memores & curis plenus inestque animo erūna: neque fatigaris aut stans aut sedens: sed ne alges quidē multū dolens: neq; prædere cupis uinoq; & edacitate abstines: aliisq; inhōestis: porroq; Amepsias palliatū illum inducens sic ait. Socrates paucorum optime uirorū multorumq; uanissime & ipse ad nos pergis: patiesq; es: unde tibi pallium hybernum: hoc incōmodum per coriarii contingit malignitatē. Hic tametsi eluriens assentari nunq; passus es: Caterum ipsius rei q̄ semp inimicus fuerit: utque magno & alto animo fœdam istam adulationem præteruectus sit: Aristophanes itidē accedat testis in hāc sententiam elatus fastu uias teris oculoque innuis & discalciatus pergis: pluraq; toleras atque inter nos uultus grauitatē ac reuerentiam seruas. Cūque hoc uitæ instituto degeret interdum tamen ipsi congruens uenustiore habitu amiciebāt: ut in Platonis symposio ad agathonem pergens: æqua illi & hortandi & dehortādi facultas fuit. Denique theatetū cum de disciplina differeret: ut ait Plato: mirifice imutatū diuinumque ferme remisit. Eutyphrona qui patri diem dixerat: quadā de iustitia & pietate loquens ab instituto reuocauit. Lysidem aut hortando maxime moralem fecerat. Erat enim illi ingeniū ad eliciendos ex rebus sermones ac cōmodatum. Lamproclē item filiū in matrem imitem ac ferum: ut ait Xenophon: suadendo ad reuerentiā: reduxit. Glauconē præterea Platonis fratrem ad rem publicā accedere uolētē: p̄posito retraxit: q̄ is rudis eēt ignarusque rerum. Itē ut refert xenophon: Charmidē contra quia eēt maxie idoneus: ad capeffendam icitauit. Iphicrati quoque duci animos adiecit: cū ostendisset ei gallos gallinaceos Carii midæ corā callia pēnis ac rostro diuicantes: ipsumque glauconides

ps. mlti no cogit

de mltis mltis
de sumis mltis

qui minimis cogit
ps. p̄fecto illū
quibus p̄fecto

ps. p̄fecto

ciuitati acquirere optabat: non secus ac fasianum auem aut pauonem. Dicebat aut facile cuius esse quæq; habet mira proloqui: Amicos aut quot possideat nominare difficilimum: tãtã in eis obseruãdis iesse negligentia. Euclidẽ uero cũ uideret forensiũ causarũ imprimis studiosũ: O iquit Euclide Sophistis quidẽ uti poteris: nõ aut hominibus. Inutile enim arbitrabat ac turpe hisce dare operã: sicut & Plato in euthydeno testatur. Dederat illi charmides domesticos pueros ut ab eis domũ deduceretur: sed noluit ille suscipere. Sunt qui dicat illũ Alcibiadis eximiã formã aspernatũ. uacationẽ ut possessionũ oĩum pulcherrimã laudabat: & in ea iucundissime acquiescebat: ut in symposio testatur xenophon. Dicebat & unicũ esse bonum sciam: malũ ecõtra unicũ iscitia: opes at nobilitatẽ nõ solum nihil in se habere honestatis: uerũ & malũ omne ex eis oboriri. Deniq; cũ dixisset ei quidam Antisthenẽ matre esse threicia: Tu ne iquit arbitrabaris ex duobus atheniensibus adeo insignẽ uirũ natũ? Phædonẽ quoq; captiuitatis necessitate: quæstui turpi expositũ critoni redimendũ præcepit: spectatũq; philosophũ fecit: sed & fidibus canere didicit: quãdo illi opportunũ fuit: minime improbũ seu pudendũ dicens: quod quisq; nesciat: discere. Sæpius itẽ saltabat eam exercitationẽ plurimũ ad tuendã bonã ualitudinẽ cõducere existimãs: sicuti & xenophon in symposio testatur. Asserebat & dæmoniũ sibi futura præsignare: ac bene incipere parũ nõ esse: sed maximũ. & scire se nihil præter hoc ipsum quid nesciret: eos itẽ qui præcocia multi emerẽt desperare aiebat se ad maturitatis tempus peruẽturos. Rogatus aliquãdo quæ nã sit iuuenis uirtus: nihil nimis iquit geometriæ eousque dam operã monebat: quoad quisq; possit terrã mēsurã accipere & dare. Euripide uero de uirtute ita differẽte: ut diceret præclarũ esse temere hãc dimittece surgens egressus est ridiculũ esse dicẽs m̃cipiũ si non inueniat: dignũ iquisitione iudicare: uirtutẽ uero passim perire permittere. Interrogatus utrũ melius eẽt uxorem ducere nec ne? utrũ uis horũ iquitegeris pœnitẽtia icesset. admirari dicebat cur hi qui lapidea signa sculperẽt summa ope niterent: ut lapis homini q̃ similis euadat: se ipsos curare negligenter ne similes lapidibus & uideantur. & sint. Hortabat & iuuenes: se iugiter in speculo ituerent: ut si quidẽ formosi essent: digni ea specie fierẽt: sin aut deformes eam deformitatẽ eruditione ptegerent. Cũ uocasset ad cœnã diuites: & xantippẽ modici puderet apparatus: bono iquit esto animo: Nã si quidẽ modesti erũt frugi mēsa haud quãq; aspernabunt: sin aut itẽ perãtes nulla nobis de hisce cura erit. Aiebat alios hoies uiuere ut ederẽt: se ideo edere ut uiueret. Ad hæc uulgus ignobile & iperitã amplectẽtẽ plebẽ idẽ ferme facere dicebat: ac si quis singulos nũmos reprobaret: cõgestũ ex hisce cumulũ ut pbabilẽ susciperet. Cum sibi dixisset Aeschies: pauper sum & aliud habeo nihil: me ipm aut tibi do: an uero tu inquit nõ animaduertis q̃ mihi maxima tradis. In dignãti cuidã cur despiceretur: cum summa rerũ. xxx. sibi arripuissent: ergo ne inquit pœnitet te. Referẽti q̃ illum Atheniẽses mori decreuissent: & natura illos inquit. Hoc alii ad anaxagorã referũt: dicẽte sibi uxore iniuste morieris: an tu inquit iuste malles? cũ in somnis quendã sibi ista dicentẽ audisset: Tertia tephthie tempestas læta locabit: Ait ad Aeschinem post diem terciũ se moriturũ: quã die

*plur nō indige & pū
fo resti in*

paucis nō pū

*refus cogit quosq' auct
dignis pati*

*Sapientia omni fons
205*

cicutā bibiturus erat. Apolodorus ei palliū prāciosum obtulit ut in illo moreret
& ille quid inq̃t: num palliū meū uiuenti congruū fuit: Vita functo nō cōueniet?
nunciātī sibi quendā se maledictis icessere: bene ait loqui non didicit. Cum disru
ptam pallii sui partem uertisset Antisthenes & inspectandam oib⁹ didisset: aspi
cio inq̃t p scissurā pallij tuam uanitatē: Dicenti cuidā nō ne tibi ille maledicit? nō
inquit: mihi enim ista nō adsunt. Dicebat expedire se ipsum ex industria comicis
exponere. Nā si quidem ea dixerint quā in nobis corrigenda sint emēdabūt: Sin
alias nihil ad nos. Xanthippe cum in eū prius conuicia & maledicta iaculata esset
Postmodū uero & sordidis aq̃s pfudisset: nō ne inquit dicebā xanthippē tonatē
quādoq̃ pluiturā: dicenti Alcibiadi nō eē tolerabilē xanthippem adeo morosam:
Atqui ait ego ita hisce iā pridē assuetus sum: ac si iugiter sonū trochlearū hauriā
an uero tu nō toleras clamore p̃strepentes anseres: illo dicēte at mihi oua pullos
que pariunt: & mihi ait xātippe filios gignit. Cū palliū illa sibi in platea sustulisset
monerentq̃ familiares iniuriā manu conferta ulcisceret. Prāclare inq̃t ut nobis
corrixantibus quisq̃ uestrū acclamare p̃gat Eia Socrates Eia xanthippe. asperio
ris genii uxori ita congregiendū monebat: ut equis animosis equites: Cāterū si
cut illis cū hosce subegerint: reliqui facile cedūt: ita & mihi post xanthippes usū:
reliquorū mortaliū facilis toleratio obuoniet. Ista & huiusmodi gerēs quotidie
& dicens: pythiæ testimonio laudatus ē: quā chærephonti id oraculū edidit: qd'
in oīum ore ē: quo. s. mortaliū oīum Socrates sapientissimus prādicaret: ex quo
magna i illum inuidia conflata ē: prātereāq̃ q̃ eos qui se ipsos magnificarent &
aestimaret quasi stolidos & insensatos arguisset: eorū ex numero anytus ē: sicut in
menone plato ait: is enī a Socrate rideri se nō ferēs: primū quidē aristophanē ad
uersus illū iuexit atq̃ in eius maledicta puocauit. Postmodū uero melitū etiam
induxit: ut illi crimē impietatis adolescētiumq̃ corruptiones obiceret. Et melitus
quidem ad iudices illū accusauit: sniam uero Polyeetus dixit: ut ait Fauorinus in
oīmōda historia: orōnem Polycrates sophista scripsit: ut Hermippus refert siue
ut quidam uolūt anytus: prāparauit aut oīa Lycon orator. porro Antisthenes in
philosophorū successionib⁹: & i apologia Plato trīs illū accusasse tradūt: Anytū
Lyconē ac Melitū Anytū quidē opificū ciuiliūq̃ partes tuentē: Lyconē oratorū
Melitū uero poetarum q̃ eos oīs carperet Socrates. Fauorinus i p̃mo cōmētario
rū uerā nō eē Policratis i Socratem orationem tradit: quod i ea facta sit mentio
murorū a Conone istauratorū: id uero factū constat sexto anno post mortē So
cratis: sic aut se habet. Enim uero causā ipsius cōiuratio hoc mō gesta ē. Seruatur
enim haectenus iquit fauorinus i metro. Accusauit melitus meliti filius pittheus
Socratē Sophronisci filiū alopecensem de hisce criminibus: iura uiolat Socrates:
quos ex maiorū istituto suscepit Ciuitas deos eē nō aestimās. Alia uero noua dæ
monia iducēs. Cōtra ius & fas iuuenes corrūpit: p̃cena illi mors. Phūs uero cum
sibi lysias quā p se scripserat apologiā recitasset: bona inquit & prāclara ē oīo ly
sia mihi tamen minus congruit. Erat enim illa plurimū iudicialis: q̃ ut phō con
uenire uideret. Percōtanti lysia cur si bona eēt nō sibi cōgrueret oīo non ne inq̃t
& idumēta & calciamenta speciosa eē possent: neq̃ tamen mihi conuenire? Cū

uero iudicium ageret: ascendisse platonem i suggestum refert: iustus tiberiēsis in
stēmate ac dixisse: minor natu cū sim uiri atheniēses his oibus q tribunal ascēde-
rūt: interpellatūq a iudicibus reclamātibus descende. Dānātus igitur est iudicū
ducentis. lxxx. & una sententiis. Tractantibusq inter se iudicibus. qd illum poti-
us conueniret pati an pendere: uiginti & qnq dragmas soluturum se dixit: q̄q̄ eu-
bulides cētum eē pollicitum dixerit. Verum tumultuantibus iudicibus: eorū in-
quit grā quā a me gesta sūt: censeo me in prytaneo publice ali. Tum illi adiectis
aliis. lxxx. sententiis morte illum damnant: & continuo coniectus in uincula: post
paucos dies uenenum bibit: multa prius de immortalitate animorum: ac prāclara
differens: quā in phædone Plato digessit. prāna quoq illum scripsisse plerique
autumant: cuius est initium: Delie apollo salue: simulq Diana pueri gloriosi. por-
ro Dionysodorus prāna illius non esse memorat. fecit & æsopiam fabulam non
multum compositę: cuius initium est: Aesopus hęc retulit & cetera: atq in hunc
modum Socrates excessit e uita. Atheniensibus eius facti tantum pœnitentię in-
cessit mox: ut palæstras & gymnasia clauderent & alios quidem exilio: Melitum
uero morte dannarent. socratem aerea imagine publice honorauere: quam a ly-
sippo perfectam in urbis celeberrimo loco statuerunt. Anytum ipsa die reuerten-
tem Heraclē exterminarunt: passi sunt hęc athenienses non modo in socrate:
uerum & in aliis uiris illustribus permultis. Namq ut ait Heraclides homerum
ueluti insaniētem dragmis .l. mulctarunt: tyrtaumque mentis impotē dixerunt
& astydamantem primum ex ludo æschyli sapientissimum aerea imagine hono-
rauerunt: Eis Euripides quoq id exprobrat in Palamede innocuamque musam
infectatos clamans. Enimuero philochorus Euripidem ante Socratē obiisse tra-
dit. Nascitur Socrates ut ait Apollodorus in chronicis sub apsephione septuage-
simæ & septime olympiadis anno quarto Thargelionis mensis sexta: quo die lu-
strant Athenienses Ciuitatem Dianamque natam Delii tradunt. moritur primo
anno nonagesimæ quintæ olympiadis. lxx. etatis āno. eadem ferme Demetrius
Phalerius ait. Sunt qui sexagenarium obiisse referāt: uterq uero Socrates & Eu-
ripides Anaxagoræ auditores fuere. Porro Euripides primo anno. lxx. olympia-
dis sub calliade ortus est: Videtur autem mihi socrates & de naturalibus disseru-
isse: quādo quidem & de prouidentia plerumq disputat: ut xenophon ait: & cer-
te cū de moralibus tantūmodo uerba eū fecisse asseueret. Sed & plato in Apolo-
gia mētione Anaxagore faciens aliorūq physicorū: quā Socrates negat: de his
dicere ipse comprobatur: & qdem cum sua omnia socrati semper attribuat. Re-
fert Aristoteles magnum quēdam ex Syria profectum Athenas Socratem plur-
ribus in rebus repræhendisse: uiolentamque illi mortem futuram prædixisse.
Est nostrum in illum epigramma istius modi.
Nunc bibe: nam uere sapientem dixit Apollo.
Socrates illustris & deus est sophia.
Ciuiibus ingratis data sunt tibi dira uenena.
Ast illi hauērūt protinus ore tuo.
Bibe nūc illustris Socrates: Cecinit nā uer sapiētēq dixit dūs: at dūs sapia. Nā ue

nenū qđ a ciuib⁹ igratis accepisti: sed id illi tuo ore ebiberūt. Fuit eis ut refert Ari
stoteles i tertio d poetica: cū Antiocho lēnio & antiphōte cōtētio quēadmodū &
Pythagorā cū Cydōe & Onata: uiuētīq; Homero cū Sagari: uita fūcto cū xeno
phāe memorato colophōio: Hesiodo itē uiuēti cū cercope: d' fūcto cū xenophāe
memorato: Pindaro cū Amphimene coo: thaleti cū Pherecyde: Biātīq; cū Saly
ro Prienāo: Pittaco cum Antimenide: & alceo Anaxagorā cū Sofibio. Simoni
deque cū Timocreunte. Sed enim ex his qui lucessere socrati appellāturque so
cratici: nobilissimi sunt plato: xenophon & Antisthenes: Ex his uero qui decē di
cuntur: clarissimi fuerunt quatuor Aeschines: Phædō: Euclides: & Aristippus:
primo igit dicendū de xenophonte: deinceps de Aristhene inter Cynicos: tū de
socraticis: atq; ita demū de platone q & decē sectarū princeps est: primāq; acade
miā ipse constituit. Hic ergō successiōis ē modus. fuit & alius socrates historicus
q argos diligenter descripsit: alius item peripateticus Bithynus atq; alius poeta
epigramatū: & alius Cous qui deorū preces inuocationesque conscripsit.
Xenophon.

Xenophō Grylli filius athēniensis: pago archiens fuit. Erat aut uerecun
dus: & alia q dici possit speciosus. Aiunt eū cū Socratem in angiporto
quodam habuisset obuium: Porrecto ab eo baculo transire prohibitū:
pcontāti uero ubi nam uenirent quæ humanis usibus accōmodata sunt: singula:
cum ille respōdisset: rursus ubi nam boni ac probi hoīes fierent rogare perrexit.
Ad hæc hærente illo dixisse ei Socratem: sequere igitur & disce: ex eo socratis au
ditor factus primus omnium quæ dicebantur notis excepta in publicum ædidi
cōmentaria inscribens: primusque philosophorum scripsit historiam. Hunc ada
masse cliniam Aristippus in quarto de antiquis delitiis meminit atque ad eū hæc
dixisse. Nam nūc ego cliniam gratius intueor: q cætera oīa quæ sunt inter homi
nes speciosa & quæ sunt dulcia hoibus: cecusque mallem ad cætera fieri dum uni
ci clinia cōsepctu fuerer. Angor noctu & in sōnis q illum non uideo: diei ac soli
gratias ingentes ago q clinia mihi faciem reuelant. In Cyri amicitia hoc mō ue
nit: erat illi familiaris qdam proxenus noie: Boetius genere: discipulus Gorgiæ
leontini cyroque cognitus & carus: is apud Cyrum Sardis morabatur. Scripsit.
aut xenophonti æpistolam athenas accersens illum & Cyro amicum fieri suadēs
hæc ille Socrati ostendit: cōsiliūque flagitabat. Eum ille delphos misit: in ea re dei
cōsilio usurū. Paruit xenophon: pfectusque ad eū: rogat non pergere ad Cyrū
debeat nec ne: sed quo pacto ire: qua in re Socrates illū & si modice in simulabat
proficisci tamen monuit. ubi aut ad cyrū uenerat: ita se illi insinuauit: ut non mi
nus illi amicus carusque fuerit q pxenus: & alia quidē oīa quæ in ascensu Cyri ac
descēsu cōtingere nobis ipse diligentissime tradidit. Inimicitias aut aduersus Me
nonē pharsaliū grauissimas exercuit: q fuerat ascensus tempore Peregrini mili
tis ductor: cui inter cætera maledicta & illud obiecit maioribus illo se usum ama
sis. Apollōidi itē cuidā exprobrauit: pforatis eē eū auribus dicens: post ascēsu ue
ro & pōticas clades fœderaq; a Seutho odryforū rege uiolata: se in aliā contulit
ad Agēsilaum lacedæmoniorū regem: Cyriq; milites illi sub mercede prastitit:

ac se illi penitus deuouit: amicissim usq; fuit. Quo tēpore q; laconicas partes tue
 ri uideretur: exilio dānatus ab atheniēsis est: profectus deinde ephesum dimi
 diū auri qd̄ secū tulerat Megabyzo Dyāe sacerdoti seruādū tradit quoad reuer
 teretur. Sin aut̄ statuā ex eo cōfectā deo cōsecrare iubet: ex dimidio reliquo do
 naria in Delphos misit: inde cum agefilao in graciā ad bellum contra Thebanos
 profectus est lacedæmoniis cōmeatū illi supeditantibus. Hinc iam omisso agefi
 lao in agrum Heleā scilluntē uenit ab urbe paruo spacio disseparatum. Sequebā
 tur aut̄ illum & muliercula Philesia nomine: ut refert Demetrius magnesiū: &
 duo liberi Gryllus: ac Diodorus: ut ait Demarchus in libro de repudio aduersus
 xenophontē: qui etiam gemini uocati sunt. Adueniente uero megabyzo sub oc
 casione publicę festiuitatis receptis pecuniis prædiū emit & deā consecrauit: qd̄
 amnis interfuit Selenus ephesino fluuiū æquiuocus. Hinc iam uenationibus ista
 bat: amicis cōuiuia faciens historiaq; conscribēs: Refert Demarchus lacedæmo
 nios illi domū agrumq; dedisse. Philopidam præterea Spartiatā aiunt ad eum il
 luc dono misisse mancipia ex dardania captiua abducta: ipsumq; arbitrio suo il
 la disposuisse quo tēpore eliensēs in Scillōta cū exercitu profectos lacedæmoniis
 remorātibus agrum cepisse. Tū uero xenophontis liberi cum paucis seruis clam
 se subducētes in leprā cōcessere. xenophon quoq; ipse in elim primo: postmo
 dum in leprā ad filios uenit: atq; inde cū illis Corithū profectus illic postea do
 miciliū habuit. Interea cum decreuissent atheniēses afflictis lacedæmoniōrū re
 bus opitulari: filios athenas militaturos pro lacedæmoniis mittit: apud Spartāos
 q̄ppe instituti fuerant: ut refert Diocles in uitis philosophorum: ex ea pugna Dio
 dorus nullo præclaro facinore illustris euasit eiq; filius ex fratris nōmine fuit. Por
 ro Gryllus inter eq̄tes fortissime dimicans: erat aut̄ ea pugna circa mantiniā ho
 nesta morte defungitur magistro eq̄tū Cephisodoro: & impatore exercitus age
 filao: ut ait Ephorus in q̄nto & uicesimo historiarū libro: in ea dimicatiōe epami
 nūdas Thebāorū dux cecidit. Fertur xenophon coronatus sacrificasse: & cū filiū
 coruissē didicisset: coronā deposuisse: ubi uero acriter pugnatē oppetisse cōpe
 rit: eam rursus capiti iposuisse. Sūt qui illū ne lachrymatū q̄dem dicant: solumq;
 dixisse: sciebā me gēuisse mortālē. Refert Aristoteles Grilli laudes: & epitaphia:
 tunc inumeros scripsisse: partim ut eius uirtus celebris fieret: partim item ut p̄ri gra
 tificarentur. Socratē itē Grilli laudes cōscripsisse Hermippus testis est in libro de
 uita Theophrasti. Timon eū ut solet: carpit. Hæc uita xenophontis fuit: florebat
 maxime quarto āno nonagesimæ & q̄rtæ olympiadis: ascēditq; cū Cyro sub p̄n
 cipe xenaneto āno uno ante Socratis mortē. Obiit aut̄ ut ait Steficlides athenien
 sis in descriptiōe p̄cipū & olympiōicū āno p̄mo cētēsimę q̄ntæ olympiadis. sub
 p̄ncipe Callide mede sub quo & Philippus amyntæ filius macedonius regnabat
 Obiit corinthis: ut ait Demetrius magnesiū: ad maturā iam prouectus senectutē
 uir profecto cū in cæteris præstans & bonus: tum equorum uenationisq; ac disci
 plinæ militaris in primis studiosus: ut ex libris suis intelligi datur. Religiosus p̄te
 rea & sacrificiis itētus: ex eoq; fibras diiudicare doct̄ & Socratē ad unguē imita
 tus. Scripsit aut̄ q̄dragita libros: aliis aliter eos diuidētibus ascēsu Cyri cuius p̄

ex morte honesta laudat

gulos libros: non autem totius operis prohemium fecit. Cyri instructionem: Cyri pædiâ: græcas res & cõmentaria symposiũq; & œconomicũ: & de equestri: & de uenatiõẽ. Hirppachiũ præterea & Socratis apologiã & de seminibus. Hieronem quoq; siue Tyrânicũ: agesilaũq; & atheniẽsũ ac lacedæmoniorũ ciuilitatẽ: quã nõ esse xenopõtis Demetrius Magnesius testatur: fertur & Tucididis libros eatenus latẽtes cũ subducere posset: ipse poro eius uiri gloriã i lucẽ dedisse. Appellabatur aut̃ *musa attica*: pro dulcedie eloquiũ & incredibili facilitate. Quo circa & se inuicẽ ipse ac Plato emulabatur: ut suo loco cũ ad Platonẽ uenerimus dicemas: Sunt aut̃ & in hunc nobis epigrâmata sic se habentia.

Non solum ad perfas xenophontem ascendere cyrrus.

Fecit: at ille iouis si quis agat repetit

Namq; suã ostendens doctrinã dogmata græca.

Socrati atq; bonum quam meminit sophia.

Aliud ut mortuus est.

Cecropis & cranei xenophon si ciuibus actus

In exilium es: amici gratia cyrri

Hospitis excepit: sed te studiosa corinthus.

Sic placet illic & manere nouisti.

Inueni alibi claruisse illũ circa octogesiã & nonã olypiadẽ una cũ Socratis cæteris. Istius aut̃ asserit illũ ex decreto eubuli exulasse: eiusdẽq; postea inia redisse.

Septẽ uero fuere xenophontes: primus hic ipse: secũdus Atheniẽsis pythostrati illius frater: q Theseidos pœma cõposuit: q iter cætera Epaminõdẽ quoq; uitã cõscripsit: ac Pelopidã. Tertius Cõus medicus. Quartus q Hãnibalis historiã scripsit. Quintus q prodigia fabulosa cõmẽtus est. Sextus Parius sculptor egregius Septimus antiquã comœdiã poeta. Aescines.

Æschines charini lucanicas uẽdenti siue ut uolũt lysamã filius atheniẽsis a puero mirẽ indolis: laborumq; patientissimus fuit. Quo circa & a Socrate nũq; discessit: atq; ideo Socrates de illo dicere solebat: solus nos honorare nouit Aeschines. Hunc Idomeneus tradit in carcere fugã Socrati suãdẽ tentasse: non Critonẽ: uerũ Platonem cũ amicior esset Aristippo Critoni uerba illa accõmodasse: uocatur in ius æschines & imprimis a Menedemo eretriẽse quod Socratis noie dialogos cõplures inuexerit: quos a xantippe se accepisse memorabat: ex quibus illi sunt qui uocantur acephali nĩmũ flaccidi nec socraticã robustitatem aut copiam præ se ferentes: eos tamen æschinis nõ esse Peristratus ephesiũ asserit: sed & plures ex septenario illo numero perseus refert pasiphõtis eretrici esse: atq; ab eo æschinis insertos libris: atisthenes quoq; paruum Cirum: & minorẽ Herculẽ: & alcibiadem cæterorũq; libros ab eo fuisse compilatos. Sũt aut̃ æschinis dialogi q socraticũ exprimũt morẽ septẽ isti: primus Milciades ideo quodãmodo imbecilior est: deinde callias: tum axiochus: aspasia: alcibiades Te lauges: & R. mō: aiũt ipm inopia adactum uenisse i siciliam ad Dionysium: atq; a Platõe despectum ab aristippo fuisse illi cõmẽdatũ: ibiq; prolatis dialogis qbus accepisse munera: demũ athẽas reuertisse: ibiq; minime philosophari ausum

q̄ illic Platonis & Aristippi esset clarissimum nomē: auditores sibi sub mercede
 quæsiuisset: deinde in defensionē inocētium se ad scribēdas orōnes iudiciales con
 uertisset: atq̄ ideo Timonem de illo dixisse referūt: q̄ in psuadēdo potēs fuerit.
 Aiūt illi dixisse Socratē cū p̄meretur iopia ut a seipso usuras exigeret sibi subdu
 cēdo cibaria. Huius dialogos Aristipp⁹ etiā suspectos habuit. Deniq̄ dū eos Me
 garis legeret rephēdisse ferūt: ac dixisse unde tibi ista latro? refert Polycritus mē
 desius in p̄mo de Dionysio uixisse illū cū Tyrāno iugiter quoad tyrānide excide
 rit: & usq̄ ad Dionis in Syracusas reditū: cū illo asserēs & Carcinū comicū fuisse:
 ferē & eius ad Dionysū epistola. Erat aut̄ in arte oratoria maxime exercitatus: ut
 ex ea oratione quā pro defensiōe p̄ris Phæacis magistri militū scripsit: & ex eo q̄
 gorgiā leōtinū imitatus est maxie cōstat. Scripsit at̄: & Lysias orationē cōtra illū:
 quā inscripsit de calūnia. Ex q̄bus profecto liquet oratōtē præcipuū fuisse: erat ei
 & familiaris qdā Aristoteles noie cognomēto myth⁹. Panētius oīum Socratico
 rū ueros eē dialogos cēset: Platōis xenophōtis: atisthēis: æschinis: de phædōis tā
 tum & euclidis ambigit: cæteros dānat. Octo aut̄ fuerūt hoc nomine. Primus hic
 ipse. Secūdus qui artē oratoriā scripsit. Tertius orator Demosthenis æmulus.
 Quartus arcadia profectus Socratisq̄ discipulus. Quintus Mitylenæus: quem
 & flagellū oratorū uocabāt. Sextus Neapolitanus acadēmicus philosophus me
 ladii rhodii discipulus idēq̄ pædica. Septimus milesius ciuilis scriptor. Octauos
 Statuarius.

Aristippus

Aristippus genere Cyrenaicus fuit: p̄fectū uero athēnas Socratis fama
 p̄citū æschines tradidit. Is ut ait phāias peripateticus etesius primus So
 craticorū mercedē exegit: & quæstu phātus est magistroq̄ pecūias mit
 tebat: cui cū aliquādo, xx. minas misisset: ille eas cōtinuo remisit asserens deū id
 sibi nō pmittere. Displicebat id q̄ppe Socrati: xenophon quoq̄ aduersus eū in fe
 sto fuit aio. Quocirca & librū cōtra uoluptatē in Aristippū scripsit assertorē uolu
 ptatis: eāq̄ Socrati disputationē assignauit. Theodorus quoq̄ in libro de sectis il
 lum cōuitiis agit: & Plato in libro de anima sicut in aliis memorauimus. Erat au
 tem ei genū facile: & congruere loco tpi p̄sonæ nouerat: oēmque cōueniētia si
 mulare rōnē. Quāobré & Dionysio plus cæteris pbabat: q̄a ad oē qd̄ emergeret
 bene affectus instructusq̄ uideret. Nā ut p̄cipiebat p̄æfetiū uoluptatē: ita ut ab
 sentib⁹ frueret nō laborabat. Vnde & Diogenes ip̄m regiū appellabat canē: eūq̄
 timon ut nimis delicatū acriter mordet. aiūt illū aliquādo iussisse p̄dicē qnq̄ gita
 drachmis emi. Tātū luxurię grauit̄ ferēte quodā respōdisse. tu istam obolo nō
 emerēs: & cū annuisset ille: mihi uero igt qnq̄ gita drachmæ tātū ualēt. Tres for
 mosas meretrices ei in cōspectū dari aliquādo Dionysius iussit: eūq̄ q̄ ex illis: uel
 let eligere: Tū ille tres simul abduxit: dicēs neq̄ pariditū fuisse q̄ unā p̄tulerit
 cæteris. Eas igit̄ ad uestibulū usq̄ dduxit: ac dimisit: adeo erat & itelligēdo & icō
 tēnēdo facilis: lōq̄ stratonē siue ut alii uolūt Platonē ad eū dixisse tradūt Tibi so
 li & clamidē & pānū ferre datū ē: cōsputus a Dionysio modice tulit: eā iniuriā cū
 qdā agre ferret p̄scatores igt ut gobiū rapiāt: mari patiūf asp̄gi & ego ut balenū
 accipiā: nō patiar excreatiōe resp̄gi: Prætereūtē quādoq̄ Diogenes olera abluēs

obiurgauit & dixit. Ista tu si parare tibi didicisses. Tyrānorū: aulas nō adeo fœd⁹
 assentator adires. Tu uero ait ille: se qdem conuersari cum hoibus scires: olera p
 fecto nō lauisses. Interrogatus qdnam sibi ex philosophiæ studiis quasisset. Pos
 se inqt oibus fidenter loq. Cū probro sibi daretur q̄ praciōse & exq̄sitissime ui
 ueret: si uitupādum ait hoc esset: in celebritatibus deorū profecto non fieret. Ro
 gatus aliquādo q̄d habent amplius philosophi: si omnes inqt leges intereant si
 militer uiuamus. Percōtanti dionysio cuius rei gratia philosophi diuitum limia
 terunt: philosophorū uero diuites nō ita: q̄ illi inqt sciunt q̄bus indigent: isti nesci
 unt. Interrogatus quo differant docti ab indoctis: quo inqt domiti equi ab ido
 mitis. Ingressus aliquando meretricis cellulam: cū erubesceret qdam ex his q̄ cū
 eo erāt adulescētibus: non inqt igredi: sed egredi nō posse turpe est. Cū a quodā
 sibi propositū esset Enigma & ut solueret iportune ab eo ipso q̄ proposuerat req
 retur: qd inqt. O stolide uis ut soluā: quod etiā iuolutum nobis negotia p̄bet. Me
 lius esse dicebat medicū euadere q̄ iperitū. Illic enim pecuniis: hic humanitate in
 digetur. Cū aliquādo cōuitiis ageretur abibat: insectatore uero prosequēte ac di
 cente cur fugis: quoniā inqt maledicendi tu potestātē habes: ego audiendi. Indi
 gnāti cuidā: ac dicēti: philosophos cerneret semper obsidere diuitū fores: & medi
 ci inqt languētium ianuas frequētant. Nō tamen ideo q̄spiam ifirmari mallet q̄
 mederi. Corinthū nauigabat aliquādo & cū tempestate iactaretur turbari cape
 rat: in ea ptuerbatiōe cuidam insultāti ac dicēti. Nos imperiti nō metuimus: uos
 philosophi cur trepidatis: nō enim inqt de eadem aut simili anima utrisq̄ nostrū
 cura & metus icumbit: gloriāti cuidā quod multa didicisset: ait sicuti non hi qui
 plurima comedunt & exercentur melius ualent q̄ qui sumunt necessaria: ita non
 qui plurima: sed qui utilia legerunt studiosi habendi sunt & eruditi: oratori qui
 causam pro se dixerat & uicerat: sciscitanti quid te adiuunt Socrates? hoc inquit ut
 oratio quam pro me & de me habuisti: uera sit? Aretam filiam præclaris monitis
 instituebat docens esse nimietatis contemptricem. Rogatus a quodam quo
 nam melior euasurus esset filius si erudiretur: & si nullam inquit alia i re certe: uel
 in theatro non sedebit lapis super lapide: cum sibi quidam commendasset filium
 quingentas postulauit Dragmas: cui ille cum diceret tanti emere mācipium ua
 leo. Eme inqt & habebis duo. Pecuniam se ab amicis accipere dicebat: nō ut ipse
 uteretur: sed ut sciēt illi quas ad res pecuniis uti cōueniat. Probro illi semel obiici
 entibus: cur in causā proprii conduxerit rhetorem: atqui inquit & cocum dum cœ
 nam facio conduco: cogente alibūdō Dionysio ut aliquid ex philosophia loque
 retur: r̄tdiculum ait est: si quidem me ut loquar interrogas & quando loqui oport
 eat ipse me doces. Ad hæc indignatus Dionysius extremū oīum fecit accūbere.
 Sed ille illustrem inquit hunc locū fieri & apparere uoluisti. Gloriabatur quidā:
 ac sibi appellabat de natandi peritiā: ad quem ille non erubescis inquit in his quæ
 delphinis propria sunt gloriari. Interrogatus quid differat sapiens ab insipiente:
 mitte ait ambos nudos ad incognitos & disces. Exultanti cuidam q̄ multum bi
 bens non inebriaretur: hoc inquit etiam mulus facit. Ad eum qui q̄ meretrici co
 habitaret augebat. Dic age inquit nunquid differat eam domum accipere q̄ mul

ti aliquando inhabitauerint: aut quæ neno. Negante illo quid inquit. Num differre putas ea naui ferri in qua in numeri sæpe nauigauerint: siue in qua nullus? Minime inquit ille: num ergo inquit differt. utri mulieri cogradiari ei: neque multis fuerit exposita: an ei quæ nullis? Culpatus cur ex Socratis disciplina ueniens pecuniam acciperet: & merito inquit. Nam Socrates cum sibi plariq; mitterent tritici cum: & uinum: paucis in suos usus referuatis: remittebat reliqua: habuit quippe ille penuarios Atheniensium principes Ego autem Eutychede Emptitium seruum. Vtebatur & Laide meretrice: ut refert Sotion in secundo successionum libro qua ex re cum sugillaretur a plurimis habere se Laide respondit non a Laide se haberi. Nam continere se a uoluptatibus: neque eis manus dare præclarum esse: non earum sibi usum interdiceret. Exprobrantem sibi lautiores & delicatos cibos ac ratione compescuit: tu inquit ista tribus obolis non emeris? Fatente illo: non tam igitur inquit ego uoluptati studeo quam tu auaritiæ: ostendebat ei simus Dionysii quæstor magnifice instructas aedes & pauimenta præciosa. Erat autem Phryx: tum ille sputa quam maxime potuit ei in faciem contiecit. Indignante illo non habi inquit oportuniorem locum. Charondæ siue ut quidam uolunt phædoni interroganti quisnam esset unguentis delibitus: ego inquit infelix & me infelicitior Persarum rex. Cæterum uide ne ut cæteræ animantes propterea nihil sui iuris amittunt: sic ne homo quidem. Mali uero male pereant Cynædi: qui unguenta præciosa nobis exprobrant. Platone magnifici illum apparatus & præciose suppellectilis insimulante. Num ait bonus tibi Dionysius uidetur? fatente illo: atqui uiuit inquit ille quam ego magnificenti us. Nullo igitur impedimento est ad bene uiuendum lauctior uictus. Interrogatus quomodo Socrates obisset diem? utinam inquit sic ego. Intrauit ad illum aliquando Sophista Polyzenus intuitusque mulieres compositas & magnifice instructum conuiuium accusare luxum eiusmodi accipit. Continuit se ille modice: ac demum potes ne inquit hodie nobiscum esse? Et cum ille annuisset: cur ergo inquit quereris? nempe. n. certum est te non delicatorum mensam accusare: sed sumptum. Gestabat eius famulus in itinere pecuniam: & cum premeretur onere: effunde ait quod nimis est & fer ea quæ præuales. testatur id Bion cum aliquando nauigaret didicissetque nauem esse pyratice: acceptum aurum numerabat: deinde quasi imprudenti & inuito lapsum e manibus iactauit in mare: ingemuitque grauiter. Sunt qui illum & hæc dixisse memorent: melius est ut hæc ab Aristippo: quam Aristippus propter ista pereat. Interroganti Dionysio ad quid uenisset: ut inquit quæ habeo impartiar: quæ non habeo accipiam. Alii sic eum respondisse referunt quando sapietiam egebant Adii Socrate: nunc pecuniarum egens ad te ueni. Arguebat maxime hominesque in auctionibus quidem uasa inspicerent: uitam uero ne quicquam probarent: hoc alii Diogenis fuisse uolunt. Iusserat aliquando Dionysius in conuiuium ut singuli in ueste purpurea saltarent: id Plato renuit dicens non posse induere scemineam uestem. Sumptam uero Aristippus se induit: & cum saltare inciperet: proprie prompteq; dixit. Et inter bacchanalia pudicus non corrumpitur. Orabat aliquando pro amico dionysium: & cum repelleretur ad pedes eius corruit: id factum cum argueret quispiam non ego inquit in culpa sum: sed dionysius qui aures habet in pedibus: morabatur in

asia: & cū ab Artapherne satrapa fuisset cōprehēsus: interrogatus a quodā an ibi
confideret: quasi uero inq̃t. O stulte magis unq̃ fidens fuerim q̃ modo sum. Al/
locuturus Arthaphernem eos q̃ liberalibus ibuti disciplinis phiam neglexissent
Penelopes aiebat procis esse simillimos: illos enim & Melantho & Polydorā &
ancillas alias cūctaq̃ potius habere q̃ dominā suā nuptias sperare potuisse. Simi
le qdā & aristo dixisse fertur. Vlyxē quippe cū descēdisset in isernū mortuos fe
re uidisse oēs: allocutūq̃ esse. Reginā uero ipsam ne uideri qdē potuisse. Aristip
pus uero rogatus quānā iuuenes oporteat discere ea inquit quē uiris usui futura
sunt. Exprobrāti cuidā cur a Socrate ad Dionysiū se cōtulisset: atqui iquit ad So
cratem disciplinā indigēs profectus sum: ad Dionysiū autē pecuniā egenus ueni.
Multas iā pecunias cōsecuto cū diceret Socrates unde tibi tam multa. Ille inquit
unde & tibi pauca. Dicēte sibi scorto ex te cōcipio. Non inquit hoc magis nosti q̃
si p̃ spinas dēfissimas p̃gens dicere posses ista me pupugit. Causante quodam cur
filium quasi nō ex senatū p̃iceret. An uero inquit ignoramus & pituitam & p̃e
diculos ex nobis gigni: quā tamē uelut inutilia q̃ longissime proicimus. Cum a
Dionysio pecuniā ipse. Plato librū accepisset. Insimulāte se quodam ego iquit pe
cuniis indigeo. Plato libris: p̃contāti cuius rei grā se Dionysius argueret: eius autē
cuius illū arguūt ceteri: postulabat pecuniā a Dionysio: & ille dixisti inq̃t nō ege
re sapientem. Da inq̃t ille & postea de his quāramus: & cū dedisset: uidēs ne ait
me non indigere. Dicēte ad eum Dionysio. qui. n. ad Tyrānū proficiscitur illius ē
seruus q̃uis liber fuerit. Non est inq̃t seruus si liber uenit. hoc diocles fert de uita
philosophorū libro. Alii Platonē id dixisse tradūt. Iratus aēchini non multo post
redibimus ait in gratiā: neq̃ delirare desistemus. Num expectabis quoad q̃piam
de nobis scurra loquatur ad Calicē? Et ille grato inq̃t aīo. Memēto ergo ait Ari
stippus q̃ ad te cū maior essem natu prior accessi. Et aēchines recte inq̃t p̃ lunor
nem dixisti: nā me multo p̃fecto melior es: ego. n. inimicitiarū. Tu amicitia p̃n
ceps fuisti. Est ista qdē de illo referuntur. Fuerūt autē aristippi quattuor. Primus
iste de quo nobis sermo est. Secūdus q̃ archadia historiam scripsi. Tertius q̃ q̃ a
matre doctus eēt metrodidaetos dictus est prioris nepos filia. s. filius. Quartus
ex noua Academia p̃fectus. Huius autē Cyrenaici philosophi libri isti memoran
tur tres historiae lybicae libri ad Dionysiū missi. Dialogi. xxv. Alii qdē attica: alii
uero dorica locutione scripsit. Sunt autē hi artabazus ad naufragos: ad fugitiuos:
ad pauperē: ad laidē: ad porū: ad laidē: Itē de speculo Hermias: in somniū ad eū
q̃ præerat poculo. Philomelus ad domesticos: ad increpātes cur uetustū uinum:
scorta q̃ possideret. Ad uituperātes q̃ magnifice instrueret mensam. Epistola ad
Aretē filiā: ad eū q̃ seipsum exercebat in olympia interrogatio: alia interrogatio
chria necessitas ad Dionysiū: alia de imagine: alia de Dionysii filia ad eū qui arbi
trabatur se cōtēptui & ignominie haberi: ad eū qui cōsulere moliebatur. Pleriq̃
illū & diatribarū sex libros explicuisse asserunt: alii penitus scripsisse negant: ex
q̃bus ē Soficrates rhodiis. Porro & Sotion in secūdo & panētius hāc illū scripsisse
se referūt uidelicet de disciplina de uirtute exhortatorius artabazus naufragii fu
gitiui diatribarū libri. vi. necessitatū libri tres ad Laidem: ad Porū: ad Socratē de

q̃mz uolūta p̃uorif

fortuna. Finem uero declarauit lenem motū ad sensum emanātē. Age uero quoniam ipsius uitā descripsim⁹. Nūc eos q ab illo fluxere Cyrenaicos suo ordine psequamur. Ex his alii qdem hegesiacos annicerios alii: alii Theodorios seipsos appellauere. Sed & illos nihilominus quia phedone manarūt: ex quibus Eretrios cos nobilissimos dixere. Sic aut illorū seriem recenseamus. Aristippū audiuit aretæ filia & æthipos Ptholomæus & Cyrenæus antipater. Aretæ uero auditor fuit Aristippus metrodidactos cognominatus. eius uero Theodorus primo atheos. deinde Theos appellatus est. Antipatrū Epitimes Cyrenæus audiuit. eius paræbates auditor fuit: paræbatis Hegesias q pisithanatos est dictus: & amiceris: a quo Plato redētus est. At. n. q Aristippi iſtituta seruauere: & ab illo Cyrenaici sūt appellati hūce opinionibus utuntur. Duas perturbationes ponūt dolorem & uoluptatem: uoluptatem lenem motum: dolorem uero asperum motum appellātes: nihil differre a uoluptate uoluntatem: neq plus altera mulcere alteram: atq illam quidem cunctas animantes adiscere: hūc autem aspernari. Voluptatē aut corporis intelligūt: quam & finē esse dicūt: ut etiā Panætius in libro de sectis tradit: nō eam quē in statu sit: & doloris priuatione cōsistit: & ueluti a turbatiōe omni quietem agit: quam suscepit Epicurus finēque cōstituit. Videtur autem eius finis a beata uita differre: finē quippe esse particulare uoluptatem. beatā aut uitā siue fœlicitatem uoluptatū particularium cōstare conuētū: quib⁹ & præteritæ connumerantur & futuræ. Particulare quoq uoluptatē propter se eligendā: fœlicitatem uero nō propter se ipsam: sed propter particulares uoluptates expetendam. Testimonio nobis esse finem habendā uoluptatem: q a pueris hanc nobis natura cōcilauerit et absq iudicio rationis: & cū illa fruimur: nihil amplius iquirimus q nō nihil æque ad dolorem naturaliter fugimus: uoluptatem præterea bñū eē etiam si a turpissimis proueniat rebus: ut ait Hippobotus i libro de sectis. Et si. n. fœda sit actio: uoluptatem tamen p se ipsam eligendā esse bonūq existimandam Porro illa doloris amotio quam tuetur Epicurus eis non uidetur uoluptas eē: neque priuatio uoluptatis dolor: utraq. n. esse in motu cōstituta: cum nō sit motus doloris uoluptatisq priuatio. Quippe doloris illa uacatio ueluti dormientis status est: posse quosdā aiunt uoluptatem minime appetē per animi peruersionem nō tamen oēs animi uoluptates ac dolores in corporeis uoluptatibus & dolorib⁹ fieri. Quippe qualibet simplici ex patriæ p̄speritate siue priuata fœlicitate gaudium gigni: Immo ne ex memoria qdem seu expectatione bonorū uoluptatē p̄fici dicūt qd placet Epicuro. Nā tēpore motū animi effluere: ne solo qdē uisu uel auditu uoluptates cōstare posse: quando & eos qui lamētata imittant: grate ac libeter audimus. ueras autem lamentationes ingrate atq iniocunde. Porro priuationem huiusmodi aut uoluptatis aut doloris medios status appellabant. Lōge tamen esse præstātiores corporum q animorum uoluptates: deterioresq corporis q animi angores: quo circa & his peccantes magis cruciari. Durius quippe dolere: lætari uero familiarius & gratius arbitrabatur. Quo circa & maior illis erat corporis cura q animi. Vnde cum inde quodue constet eligendam uoluptatem: pleraque tamen quæ sunt efficientia quarundam uoluptatum: cum

LIBER.

sint molesta sæpe aduersari: ut difficillima eis uideatur uoluptatū cōgeries: quæ
 btām uitā efficere nō possit. placet aut̃ eis neq; sapiētē semp in uoluptate uiuere:
 neq; rursus insipiētē semp in dolore: uerū maiore ex pte sic utrūq; affici. Satis aut̃
 esse siq; uel p unā incidētē uoluptatē suauiter afficiatur: prudētiā quidē bonum
 eē asserunt: nō aut̃ ppter se ipsam appetēdā: sed eorū grā quæ nobis ex illa pue-
 niunt amicū necessitatis causa amplectēdū. Nā & corporis partes q̄ diu adsunt a-
 damari uirtutes q̄sdā uirtutis & cōes esse: corporis exercitationē cōferre ad uirtutē
 capeffendā: sapiētē nūq̄ inuidia tētādū: neq; cupiditati: neq; supstitiōi nūq̄ cessu-
 rū. Ista. n. ex iani opiniōe cōtingere: mœtu tū & dolor pullandū. Id qppe natura
 liter fieri: diuitias p̄terea uoluptates efficeſ. neq; p se appetēdas. pturbatōes itē cō-
 phēdi posse dicebāt. nō aut̃ etiā ex qb⁹ fiunt. Naturaliū rerū inq̄sitionem omitte-
 bāt. q̄ cōpræhēdi nō posse manifeste colligerēt. Logicē ppter sūmū eius usū at-
 tingeāt. Enimvero meleagri snia ē in secundo de opinionibus & Clitomachi in
 pmo de sectis eos & phisicā & dialeticā æque asp̄nari. posse. n. & apte diceſ. ac ex
 tra superstitionē eē. mortisq; metū effugere. q̄ rōnē bonorū malorūq; didicerit.
 Nihilq; natura iustū eē aut honestū uel turpe. sed cōsuetudine ac lege. Vir tamē
 bonus nihil agit neq; ob iminētia dāna. opinionēsq; i faustas euitādas. esse aut̃
 sapiētē ppositū eis ad pfectū q̄ uel in philosophia uel i cæteris bōis & honestatis
 artibus nō satis pmouerūt. Aiūt & dolore afficiālū alio magis: sensusq; nō semp
 uera renunciare. Verū enim hi q̄ dicunt hegesiaci eādē sane de uoluptate ac do-
 lore seruauere sniam: p̄terea neq; grām esse aliqd: neq; amicitia: neq; beneficen-
 tia: q̄ ista nō per se ipse appetamus: sed usus ac necessitatis grā: ac propter eos qui
 si sint: illa nec subsistere q̄dē: esse aut̃ ipossibile accumulate contingere beatā uitā
 Corpus qppe morbis multis passionibusq; obsideri: aiām uero corpori cōpati &
 una turbari. cōplura itē quæ speremus a fortuna ipediri: ppter ista igitur atq; hu-
 iusmodi btām uitā nō posse sustinere. Vitā p̄terea ac mortē eligendā: natura itē
 suaue atq; in suaue nihil opinabant: cæterū ppter rerū uel raritatē uel nouitatem
 uel facietatē lætari alios: alios angī: diuitias uel paupertatē nihil ad uoluptatis uale-
 re rōnē: neq; n. aliter ea uoluptate diuites q̄ pauperes affici: Seruitutē æque atq;
 libertatē nobilitatē atq; ignobilitatē gloriā uel ignominia nihil differre a d uolup-
 tatis modū: atq; insipienti q̄dem expedire si uiuat. Id uero sapienti indifferens eē
 Sapientē sui ipsius grā cūcta facturū. Aliū qppe neminem æque ac se dignū arbi-
 trari: q̄libet. n. i gentia uideat̃ ab eo cōsecutus: nō tamē eorū quæ ipse p̄stiterit me-
 rita æq̄re. Tollebāt & sensus: ut q̄ certā nō inferent motionē q̄ irratiōabiliter age-
 re cūcta uiderent: eorū peccata ueniā dicebāt pmereri: neq; n. spōte peccare: sed
 aliq̄ pturbatiōe coactos. Non odio quēq̄ habiturū: sed potius eruditurū. Sapien-
 tē nō adeo in bonorū electionē ihesurū ut i malorū fuga finē cōstituēdo: ut neq;
 in labore: neq; in dolore uiuat. Id qppe illis eē partū q̄ circa efficientia uoluptatū
 neutrā i partē iclinatores sunt. Porro anniceni i cæteris ab istis nō dissentiūt. Re-
 linquūt aut̃ amicitia in uita: & grām: honorēq; aduersus parentes & pro p̄ria præ-
 clarū aliqd facinus. Quocirca quis molestias sapiens ac negocia subeat: nihilomi-
 nus beate uicturū & si minimū uoluptatis illi suppetierit. Amicique fœlicitatem

non per se appetendam: neq; enim proximi patere sensui: neq; enim satis eē in rationē momētū: ut cōfidere possimus: & multorū opiniōe celsiores euadere oportere: denuo bene cōsuefcere: ppter inolitā & insitā nobis affectionē uiciosā amīcū non propter usum: ac necessitatē solū mopo suscipiendū q̄ profecto si desinit nō erit ille aduersandus. Verū etiā pp insitā beniuolētiā: cuius gratia dolores quoque eē subeūdōs: q̄ quis. n. finē in uoluptate cōstituāt angant q̄ si illa priuari cōtingat: spōte tamē sustinēdos dolores uolūt pro summo ī amīcū studio affectūq; singulari.

Theodori.

Vi aut Theodorii sunt appellati a Theodoro quē pdiximus traxer cognomen: eiusq; decretis usi sunt. Porro Theodorus ipse oēs de diis opiniones sustulit. Deniq; librū ipsius de diis inscriptū offendim⁹ nō cōtēnēdum ex quo & Epicurū cōplura sumpsisse asserunt. Audiuit aut anniceridē Dionysūq; dialecticū: ut ait Antisthenes in philosophorū successionibus. Finē opinatus est gaudiū & mœrorē. Alterū cōstare prudētiā: alterū uero imprudētiā: bonā eē prudētiā atq; iusticiā: mala uero cōtrarios habitus: media uoluptatē & dolorē. Sustulit & amicitia q̄ ea neq; insipietibus adsit: neq; sapientibus: in illis enim sublatō usu amicitiam quoque euanesce. Sapientes uero cum sibi ipsis sufficiant amicis nō indigere: probabile dicebat prudentem uirum non se ipsum pro patria periculis exponere: neque enim pro insipientium cōmodis amittendam esse prudentiam: esseq; patriam mundum: furto quoq; & adulterio & sacrilegio cum tēpestiuum erit daturū munus sapientem. Nihil quippe horū turpe natura esse: sed aufertur de hisce uulgaris opinio quæ & stultorum iperitorumq; plebecula cōflata est sapientem publicæ absq; ullo depræhensionis robore scortis cōgressurum. Agebatq; istiusmodi argutiis: nōne mulier litteris instructa utilis erit: quia litterata ē? assentiebat: & puer itidē & adolescēs utilis erit: quia litteraturā callet? Ita sane. & mulier igitur utilis ē quia pulchra erit. Et puer & adolescēs utilis profecto erit q̄ formosus est. Cōcedebatur. Et puer igitur & adolescēs pulcher & ad hoc erit pfecto utilis ad quod formosus natus est. Assentiebatur: est aut utilis ut ei cōgrediamur. Quibus cōcessis inferebat. Siq; itaq; utatur eiusmodi cōgressionē: quando id utile ē nō peccabit. Neq; igit si utatur pulchritudine dū id utile est peccat. His igitur atq; huiusmodi interrogaciūculis auditores capiebat. Videtur aut iccirco appellatus deus: q̄ cū illū stilpo pōtatus esse: putas ne theodore te id esse qd diu ceris? atq; ille fateretur. Deus ergo inquit es? id cū ille grate accepisset. Subridens ait atq;. O fatue ea ratione & cornicē te esse fatereris: & alia huiusmodi innumera. Cum assideret aliquādo Theodorus Euryclidi hierophātā. Dic mihi ait Euricledes qui nam sunt qui circa mysteria ipii sunt: cū respōdisset ille: eos eiusce criminis reos teneri: qui ea nec dum initiatis aperirēt: & tu ergo inquit impius es: q̄ ista nō dum initiatis pādis. Parum aut absuit: q̄n periclitaretur: ille abduci in aurium pagum nisi eum Demetrius phalereus eruisset. Ambicrates uero in libro de uiris illustrib⁹ ait: illū dānatū uenenūq; bibisse. Cū uero apud Ptolemæū lagi filiū moraretur. Legatus aliquādo ad Lysimachū ab illo missus ē: magna uero fidutiā utēti ait Lysimachus. Dic mihi Theodore nō ne tu athēis excidisti? Et ille inqt. Nam

LIBER

ne atheniensium Ciuitas ferre nō ualens: nō secus ac semele Dionysium expulit: rursus dicēti Lyfimacho. Caue ne ulterius ad nos proficiscare: nō inquit reuertar nisi me mittat Ptolæmeus: aderat mythrus lyfimachi dispensator: is cum diceret uideris nō solū deos uerū & reges ignorā: quo pacto illos ignoro: quādoquidē te diis inimicū puto: fertur cū aliquādo corinthum uēisset: magna discipulorum turba comitatus: & merrocles cinicus scādicas siluestre olus abluens ei dicere: at O Sophista nequaquā multis discipulis egeres si olera dilueres: dixisse & tu si cū hominibus cōuersari didicisses: profecto istis oleribus nō uterere. Simile quidam: ut suo loco diximus de Diogene & aristippo memoratur: huiusmodi Theodori fuisse uitam: ac doctrinam comperimus. Demum uero Cyrenē profectus apud Mariū cum grādi honore diutius uixit: ubi cū primū eiicerentur: nō ilepidū qdā dixisse fertur. Male inq̃ facitis uiri Cyrenaici: q̃ me ex lybia in graciā exulē agitis. Fuerūt āe Theodori. xx. Primus Samius Rhœci filius q̃ cōsuluit Carbōes fundamētis Ephesini tēpli subiici. Nā cum humidus esset locus carbōes ait omīsa ligni natura soliditatē accepisse humori inuiolabilem. Secūsus Cyrēaicis geometra: cuius & Plato auditor fuit. Tertius hic ipse philosophus. Quartus cuius fertur libellus de uocis exercitatiōe. Quintus q̃ de legislatoribus scripsit: a Terpadro initiū sumēs. Sextus Stoicus. Septimus q̃ Romanas res cōscripsit. Octau⁹ Syracusanus q̃ de re militari scripsit. Nonus Bizātius in causis ciuilibus clarus. Decimus similiter cuius & aristotiles in oratorū epitoniē mētionē facit. Undecim⁹ Thebanus sculptor. Duodecimus pictor: cuius & Polemo meminit. Tertius decimus atheniēsis pictor de quo Menodotus scribit. Quartus decim⁹ Ephesus pictor cuius Theophanes in libro de pictura meminit. Quintus decimus epigrāuatū poeta. Sextus decimus diu de poetis scripsit. Septimus decimus medicus athenei discipulus. Octauus decimus Chius philosophus Stoicus. Nonus decim⁹ Milesius & ipse philosophus Stoicus. Viceſimus tragædiarū scriptor Phædon.

Phædon eliēsis nobili ex familia cū patria una cōprehensus coactus est intra cellulā infami se quæstui addicere. Adiecto tamē ostiolo Socratis Contubernio magistroq̃ fruebatur: quoad ipsum alcybiades seu Crito Socrate monēte redimeret: ex eo iā liberaliter philosophabatur: hunc Hieronymus in libro de assensu retinēdo seruū fuisse asseuerat. Scripsit autē dialogos de q̃bus nihil dubitabatur. Zopyrū & Simonē: De nitia cōtrouersia est. Medū quē æschinis esse plæriq̃ tradūt: alii uero polymeni: antimachum siue senes & de hoc ambigitur: Scyticos sermones etiā qdam æschinis esse asseuerant. Successor autē eius fuit Plistanus eliensis: & ab eo tertius menedæmus hereticus: Aselepiadesq̃ Phliasius a Stilpone diriuātes atq̃ ad hos usq̃ eliaci sunt appellati: a menedæmo autē eretriaci de quo postea dicemus: iccirco q̃ & ipse sectæ princeps: atq̃ auctor fuerit.

Euclides.

Euclides a megaris oppido quod Isthmo adiacet siue iuxta quosdā geolous: ut in successionibus tradit alexander parmenidis librorum imprimis studiosus fuit: ab eo megarici denominati sunt q̃ postea eristici po-

stremo dialectici dicti sunt. s. quos ita prius Dionysius Cartaginensis iccirco appellauit: q̄ interrogādo ac respōdēdo sermones: librosq̄ componerent. ad hunc ait Hermodorus post Socratis mortē uenisse Platonē: ac phōs reliquos metu atrocitatis tyrānorū cōpulsos: hic bonū esse unū definiuit multis nominibns celebre aliquādo. n. hoc dici prudētia: quādoq̄ deū: alias mentē appellari: & huiusmodi cetera. Quæ bono aduersa uiderent̄ sustulit: ea ne esse q̄dem dicens: utebaturq̄ p̄bationib⁹: non his quæ p̄ assumptiōes sed quæ p̄ cōclusiones fiunt. Disputatio nem itē quæ sit p̄ similitudinē sustulit dicēs illā sane aut ex similib⁹ cōsistē aut ex dissimilib⁹: & si ex similib⁹ consistit: circa ipsa potius q̄ quib⁹ sunt similia uersari rationē debere. Sin aut ex dissimilib⁹ supuacaneā eē cōparationem: iccirco igitur & timon illū una cū ceteris Socraticis mordet nullius sibi horū curam esse dicēns nō phædonis: nō alterius cuiuspiā: neq̄ Euclidis q̄ mēgarensibus cōtentiōis rabiē inuexit. Dialogos aut cōscripsit sex lampriā: æschinē: phœnicem: chritōem alcybiadē: amatoriū. Porro ex Euclidis successione est & ebulides milesius: q̄ & plurimos in dialectica modos: rationesq̄ interrogādi tradidit mentientē. s. & dilectescētē & electram & inuolutū & soritem & corneam caluum & istum. nō de fuit ex comicis qui carperet.

Ebulides contumeliosus corneam.

Interrogans falsis inanibus uerbis.

Inter & rhetores recessit hic uersans:

Demosthenis rhouistomilithram habens.

Videtur Demosthenes hunc audiuisse: & cum p̄ litteram pronunciaſ uix posset emendasse iugi exercitatio. Neque item obscurum est ebulidē aduersus Aristotelem inimico animo fuisse: eumque in plurimis repræhendisse: inter ceteros uero qui ex ebulidis ludo manauerant. Alexinus eliensis fuit uir acer & contentiōis uiribus ac neruis clarus: unde & elensinus cognominatus est: maxime aut̄ zenoni infestus erat. Hunc ait Hermippus ex elide in olympum profectum ubi que philosophatum. Discipulis aut̄ rogātib⁹ cur illic moraret̄ dixisse: uelle sectā instituere: quā olympiacam uocatum iri. Illos uero cū rerum omnium penuria: & præterea in salubri loco affligerentur ab eo recessisse: iamq̄ alexinū solū ac desertum uno tantum famulo comite ibi remoratum: postea dum nataret i alpheo flumine arundinis acumine punctum uita excessisse: & est in ipsum nostrum eptigramma ita se habens.

Non erat igitur inanis illa fabula.

Miser pedem quidam natans q̄ traxfixit.

Clauo grauis. n. uir anaalpheum

Fixus calamo obiit alexinus transiens

Scripsit non solum aduersum zenonem uerum & alios complures libros & ad ephorum historicum. Ex ebulidis disciplina & euphantus fuit olympius qui tē peris sui conscripsit historiam. Scripsit: & tragoedias plurimas quibus in certami maxime probatus fuit: & præceptor Antigoni regis ad quem etiam librum de regno scripsit perutilem atque laudatissimum: uitam uero senectute finiuit:

LIBER

fuerunt & alii complures auditores ebulidis: inter quos & apollonius cronus & diodorus: amenii filius iaseus & ipse cognominatus cronus de quo & callimach⁹ in epigrāmatibus in hunc sensum loquitur. Ipse hic parietes ita inscribat Cronus est sapiens: erat & iste dialecticus: primusq; inuenisse a quibusdam existimatus est inuolutum & corneum differendi genus. Hic apud Ptolomæum Soterē cōmorans cum astilpone sermones quosdam dialecticos interrogatus ex tēplo ne quiuisset exoluere: a rege increpitus cronusq; in iurgio uocatus conuiuium deseruit: egressusq; librum de ea ppositione conscripsit: uitāq; mœrore finiuit est in ipsum nostrum epigrāma in hunc modum.

Crone didore quis dolore dæmonum

Te corripuit in tartarum ut te ieceris.

Stilponis haud soluens enigmaticos uersus:

Cornus es repertus extra. p. & k certe.

Fluxit & ab Euclide Ichtyas metalli filius uir illustris: ad quem Diogenes Cynicus dialogum scripsit. Climachus item thurius qui primus de proloquiis & prædicamentis & cæteris huiusmodi scripsit: & stilpo megarensis clarissimus philosophus de quo nunc dicendum est

Stilpo megarensis.

Stilpo megarensis eius oppidi quod in græcia est: audiuit quosdam ex Euclidis familia. Alii ipsius Euclidis auditorem tradunt. Thrasimachi etiam Gorinthii illius q; ichtyæ familiaris erat: ut ait Heraclides. In tantum uero & inuentione & eloquētia & sapiētia præcessit alios: ut parū abfuerit quā ois græcia in illū inteta in Megara trāsisse diceretur. De eo Philippus megarensis ita ferme rettulit a Theophrasto quidem metrodorus illum speculationis studiosum & timagoram geloum auulsit. Ab Aristotele autem Cyrenaico clitarchū & simmam. Porro a dialecticis pæonium quidem ab Aristide. Diphilum autem Bosporianum euphanti & myr necem exaneti filium: qui ad se arguendum uenerāt utrosq; sui studiosos habuit. Præter hos itaq; phrasidemum pipatericū physicumq; peritissimum ad se adtraxit: alcinūq; oratorem omnium qui in græcia tum florebant in arte oratoria eminētissimum. Cratem qui insuper & complures alios in sua retia induxit: phœnicēq; Zenonē in suum adiutorium subductū aliis cum cæteris admisit. Erat prætera maxime ciuilis: ac præter uxore quā duxerat: nicarete etiam pellice utebatur: ut honetor ait. filiamq; parum pudicam genuit: quam duxit Simmias Syracusanus necessarius suus. Hæc dum lasciuus uiueret. Stilponiq; a quodam renunciatū esset eam sibi probro esse: non inquit ista maior mihi probro est quam ego illo ornamēto: suscepit hunc honorifice ut aiunt: & Ptolemæus Soter cum megara ipsius urbē uictor obtinuisset: ac tradita sibi pecunia oraret: ut in ægyptū secū nauigaret. Tū illæ peccūiæ modicū suscepit eā perfectionē renuēs in æginā cōtēdit. quoad ille remearet. Demetrius quoq; antigoni filius: cū cepisset megara domum illi reſeruari cunctāq; direptā substantiā reſtitui curauit. Vbi cū ea quæ amiserat ut inscriptis sibi traderet moneret: nihil ille suum se perdidisse respondit: quippe doctrinam & eruditionem libi ademisse ne

minem: reliquāq; sibi esse & eloquētiā & disciplinā: atq; illum erga mortales
 beneficentiā admonuit tanta orationis vi: ut rex illius iā studiosus, prorsus auditor
 fieret. Aiunt illum ita quēdā de phidīe minerua cōpellasse. Num inq; minerua
 Iouis filia deus est: cū uero ātūisset ille dixisse at ista nō iouis sed phidīe est: cōce
 debat. Nō ergo inq; ipsa dea est. Quia ex re cum i auriū pagū pertractus fuisset:
 nihil ificiatum referūt: imo recte se locutū asseruisse. Non. n. deum esse: sed deā:
 deos q; ppe mares esse. Areopagitas tamen nihilo placatiores factos iussisse cōti
 nuo ipsum urbe excedere: quo etiā tēpore Theodorū cognomēto deum iurgio
 dixisse. Vnde hoc nouerat Stilpo? Num amora palla ipsius inspexerat? erat iste
 profecto audacissimus: uerū Stilpo uir cōpositissimus & maxie facetus. Deniq;
 cū rogasset illū crates an dii p̄cationibus: ac diuinis honoribus gaudeant. Noli
 me inq; o fatue i uia de hisce rogare: sed solum rogare: ac seorsum: hoc ipsum &
 Bionem iterrogatū an sint dii dixisse tradūt: ne turbam a me auertas execrabilis
 senex? Fuit Stilponi ingenium simplex: neq; ulla simulatione fucatum ita: ut ipe
 rite quoque cōcioni se accōmodare nullo negotio posset. Crate denique Cyni
 co semel ad id quod fuerat iterrogatus non respōdente: sed crepitum uētris emit
 tente: sciebā inquit te oīa potius q̄ quā deceret locuturum. Caricam illi aliq̄do in
 terrogatiūculāq; proposuerat. Eā uero ille statim comedit: & cū diceret illi Stil
 po hercules caricā perdidisti: nō solum inq; caricā: sed & interrogatiūculam: cuius
 hāc ara fuit. Rursus cū uidisset hyeme cratē adustū o crates inq; uideris mihi no
 uo indigere pallio ueste. s. & animo: ad hāc eius uocem rubore suffusum ita i illū
 lulisse cratē. At qui ego Stilponē megaris uidi grauiter angi. Vbi tiphœi ueteres
 dixere cubile: Hic ille se iuuenū magna glomerāte corona. Litibus intētus uirtu
 ti: tradidit umbrā. Fertur Athenis hoīum ita i se studia uertisse: ut ex officinis ad
 eū cōfluerēt uisendū. Vbi cū sibi qdā diceret: admirantur te o Stilpo ueluti belu
 am: minime inq; ille: sed uelut hominē uerū. Ceterū cū eēt disputator acerrim⁹
 spēs quoq; tollebat: dicebatq; q̄ hoīem diceret neminē esse: neq; enim hunc: aut
 hunc dicere. Quid enim hunc magis q̄ hunc? nō igitur hunc: rursusq; olus quod
 ostēditur nō est: olus enim ante mille annos fuit: nō est igitur hoc olus. Ferē cum
 erati colloqueret inter loquēdum festinasse pisces emere: cū eum ille retinere uel
 let: ac dicere sermonē reliquis: minime inq; sed sermonē habeo: & te dereliquo.
 Sermo q; ppe māet: piscis at uenūdabitur nisi festinauero: feruntur ipsius dialogi
 nouem. nō satis gratiē habētes. Moscus Aristippus siue callias Ptolemæus Chæ
 recrates Metrocles anaximenes Epigenes ad filiā suam. Aristoteles huius audi
 torem fuisse Zenonem Stoicorum p̄cipem Heraclides refert. Senem uero de
 fecisse Hermippus testis est. Hausto prius mero ut citius moreretur: reprahēsus
 est a Sophilo comico in comœdia quā inscribitur gamos: est aut i hunc Stilponē
 megarensē nostrum epigramma.

Cognoscis aut forsitā senectutem.

Postea iugum sustulit inexpugnabile

Morbus: sed uinum inuenit mali curus

Magis bonum aurigam potus enim agitauit.

LIBER

Crito atheniensis.

Rito Atheniensis unus oïum maxime eximoio quodam amore Socrati affectus est atq; eius ita curâ egit: ut nunq̃ aliquid ex his quæ sunt ad usum necessaria sibi deesse pateretur: ipsius quoq; liberi Socratis auditores fuere Critobolus Hermogenes Ctesipp⁹ Epigenes. Crito igitur dialogos decē & septem scripsit qui uno continentur codice ita inscriptos nō bonos fieri discendo: qd sit plus habere. Quid sit idoneū siue ciuile: de honesto: de deo. Quid sit male facere de fertilitate: de lege: de arte: de cōgressu: de sapiētia: protagoras: siue ciuilis de litteris: de poetica: de honesto: de discendo: de sciēdo siue de sciētia Quid sit scire.

Simon atheniensis.

Imon Atheniensis coriarius: quotiēs ad eius officinā perrexisset Socrates atq; differeret omnia quæ meminisse poterat notabat. Vnde & ipsi us dialogos scyticos appellāt q̃ inter huiusmodi opifices sint habituri. Sunt autē numero triginta tres q̃ uno itidem codice cōptāhēduntur: de diis: de bono: de honesto qd sit pulchrum: & honestū: de iusto duo: de uirtute q̃ doceri nō possit de fortitudie: siue uiriliter tres: de lege: de popularitate: de honore: de pœsi: de bona possessione: de amore: de philosophia: de scientia: de musica: de pœsei: quid sit pulchrū: de disciplina: de differendo: de iudicio: de eo qd est: de numero: de diligētia: de operando: de auaro: de iactantia: de honesto: alii autem de consulendo: de ratione: siue de aptitudine: de maleficientia. Fertur hic primus oïum Socraticos sermones differuisse. Cum autem pericles polliceretur si ad se pgeret: cuncta illi se necessaria exhibiturum: fidutiam inq̃t uendere consilii nō fuerit: fuit & alius Simon q̃ scripsit artem rhetoricam: alius item medicus Seleuci & Vicanoris necessarius atq; alius quidam sculptor.

Glaucō atheniensis.

Laucon atheniensis nouem itidem in codice uno scripsit dialogos phedylum: Euripidem: amyntichum: euthiam: lysithedem: aristophanem Cephalum: anaxiphenum: menexenum. Feruntur eius & alii triginta duo: sed sui non sunt.

Simmias Thebanus.

Immias thebāus fuit: & huius ferunt dialogi. xxiii. uno codice inclusi: de sapiētia: de ratiocinatiōe: de musica: de uersibus: de fortitudine: de philosophia: de uarietate: de litteris: de doctrina: de arte: de regimie: de de coro: qd eligēdū: qd ue fugiēdū sit: de amico: de sciētia: de anima: de beneuiuendo: de possibili: de pecūiis: de uita qd sit honestū de diligentia de amore.

Cebes Thebanus.

Ebes & ipse Thebanus scripsit dialogos tris q̃ inscribuntur pīmax. Septimaphrynicus.

Menedæmus.

Enedæmus phenodis ex ludo Clisthenisq; ex familia Theopropidarū filius fuit uiri sane nobilis. sed Architecti ac paupis. Alii tabernaculorū sutorem fuisse tradunt. & utraq; didicisse menedæmum. Quo circa cū decretum quoddam repræhensum ab alexinio quodam quod scilicet non cōueniret sapienti, neque tabernaculum, neque decretum scribere. Missus autem ab

Eretrienſibus in megara praſidio futurus cōtendit ad Platonem in academiam inq̃ illius retia nō inuitus icidit deſeruitq̃ militiam. Cæterum aſclipiade phaliaſio ad ſe illum ptrahente megaris apud Stilponē fuit. eiufq̃ ambo auditores fue-
re: inde nauigātes Elidem anchypilo & moſcho phædonis diſcipulis cōgreſſi ſūt atq̃ haecenus ut ſupra cum de Phedone loqueremur dictum eſt: heliaci appella-
bantur. Poſtmodū uero ab eius patria de quo nunc ſermo eſt eretrici uocati ſunt Conſtat menedæmum honeſtate: ac grauitate fuiſſe celebrē: qua ex re cratē quō-
que ſic in illū iocatum: phliaſiumq̃ aſclepiadem taurūq̃ eretrium. Timon itē ela-
to ſupercilio cū ducturus aſſurgeret fuiſſe illū notat. Adeo autē ea grauitate inſi-
gnis fuit: ut cū eurylochus chaſſanæus ab antigono accerſeretur una cū cleippi
de cizicēo aduleſcēte abnuerit: metuere. n. ne id menedæmus pſentiat. Erat. n. ſū-
mæ & in obiurgādo grauitatis: atq̃ p̃cipuæ auctoritatis. Deniq̃ cū adoleſcēs in il-
lum motu temerario ferretur: dixit qdē nihil: cæterū ſumpta feſtuca pigebat i pa-
uimento traiecti figurā: dū interim ſpectātibus oibus aduleſcēs inſigni contume-
lia notari ſe intelligēs abſceſſit. Hierocles in pīrēo ſub amphiarao illū obtūdebat:
& cū plurima de eretriæ loquæretur excidio: nihil aliud locutus eſt: ſed ſolū mo-
do rogauit ad qd eū Antigōus traiecit. Audacter exulātī adultero ignoras inq̃
nō modo braſicæ ſuccū in eſſe iucūdū: ſed & raphano: clamātī aduleſcētulo & uo-
ciferātī uide inq̃ an aliquid retro dum neſcis habes. Conſultanti antigono an lu-
xurioſum adiret cōuiuiū: hoc illi ſolū renūciari iuſſit. Memento regis te eſſe filiū
ſatuo quodā ſibi minime neceſſariū dicēte iterrogauit an uillam haberet: & cū il-
le multa ſe habere prēdia dixiſſet: perge inq̃ & illorū curam gere: ne & ille negli-
gēter curādo pdere cōingat: & amittere ſimplicem urbanitatem. Sciſitanti cuidā
an uxor eſſet ducenda ſapiētī: nū ego inq̃ tibi ſapiens uideor? Et cum annuiſſet
ille: at ego ait duxi. Dicente quodā cōplura eſſe bona: p̃cōtari illorū numerū p̃git
& an putet plura eſſe q̃ centū. Sapius dolebat q̃ luxurioſa conuiuija: magnificūq̃
apparātū nequiret aſſerre: uocatus uero ſemel ad cōenam intuenſq̃ lautiffimis ci-
bis diuitē menſam nihil locutus eſt: ſed tacitus eā luxuriā coarguit dū ſolas oleas
in cibū ſumpliſſet: huius deniq̃ ſeueritatis cauſa parū abſuit qn in Cypro apud Ni-
careōtem piclaretur cum Aſclepiade ſocio: nā cum eos rex ad menſtruam cele-
britatē euocaſſet: ſicut & philoſophos cæteros. Menedæmū dixiſſe ferūt. Siq̃dem
honeſta eſt huiusmodi uirorū cōgregatio: quotidie ſunt feſta celebrāda: ſin alias
ſupſſe quoq̃ modo celebratur. Ad hęc tyrānus cū ita occurrifſet: hanc diem ha-
bere ſe celebrem ut negotiis omiſſis philoſophis cōgredi liceret: ille Seuerius ad
huc in ſententia perſtitit: oſtēdēs ex ſacrificio oportere omne tēpus: philoſophos
audire. Quid plura niſi a tibicine admoniti: ac melo muſico cōuenti fuiſſent: for-
ſitan periſſent. Vnde cū in nauī iactarentur fluctibus Aſclepiadē dixiſſe ferūt. Ti-
bicinis peritā modulationem ſe ipſos ſeruafſe. Menedæmi uero confidentiā pdi-
xiſſe. Erat autē ut fertur & ſimplici in docendo apparatu: neque i ſchola ullum cir-
ca illū ut fieri ſolet ordinē uidifſes. Non ſubſellia erāt per gyrū diſpoſita: nō aliud
quippiam: ſed ut ſingulis aut ſedere: aut ſtare: aut ambulare libitum erat in eum
continuo traſibat habitum. Alias tamen gloriæ auidum ignominiaque notari

metuentem fuisset radunt. Adeo ut cum prius architecto suam ipse atq; asclepiades nauaret operá: & ille sup tecta lutū ferre cerneretur nudns is si quē aspiceret prætereuntem occultaretur. Postea uero quā ad remp accessit: ita erat anxius atque sollicitus: ut cū aliquando thura poneret: extra turribulū miserit. Circumsteterat illum crates aliquādo: q; ciuilia negotia subisset probro illi dabat. Tum ille quibusdā præcepit: ut ductū carceri includerēt. Ille nihilominus prætereuntē obseruabat: respiciēsq; agamemnoniū & hegesipolim uocabat: erat autē clam: & in supstitutionē pronior. Deniq; manducauerat aliquādo per ignoratiā in taberna meritoria pietas carnas cū asclepiade: id cū animaduertisset nausea palloribusque turbabatur: donec illū asclepiades seuerius obiurgās nō carnes diceret eiusce mutationis causam esse: sed psumptā de illis fatuā opinionem: alias magnanimus fuit uir & plane liberalis. Corporis in eo iā senis habitus & status durabat qui erat iu uene: athletæ instar firmus ualidus atq; adustus. Species ei pinguis & attrita fuit mediocrisq; proceritas: ut ex ea cōstat imagine quæ eretriæ in ueteri stadio hactenus cernit. Est. n. ueluti ex industria ita sculpta ut cunctā fere nuditatem corporis præferat. Erat præterea in suscipiēdis amicis omni officio deditus: & q; parū salubris erat eretria: cōuiuia sæpe inter poetas musicosq; celebrabat: Amabat aratum & Lycophoenē Tragicū poetā Antagorāq; & hodiū: sed maxie oīum studebat Homero. Deinde etiā Lyricis: deinceps Sophocli: atq; achæo inter Satyros ueluti secundas partes: æschilo autē primas semp dabat. Vnde & aduersus eos q; contra in rep: sentiret: ita ferebat: capis ergo & ab infirmis celer: aqlaq; breui testudo uincit. Hæc autē achæi sūt ex omphale Satyrica: peccāt igit q; illū nihil pter Euripidis medā legisse dicunt: q; inter sicyonii neophronis poemata legūt. Magistros Platonē & xenocratē: ptereaq; paræbaten cyrenaicū aspnebāt. Stilponem solum admirabatur: de quo dū aliq;do interrogaretur nihil aliud dixit nisi liberalis est: erat illi igeniū uariū & callidū atq; in cōponēdo ita orationē accōmodabat: ut neque quo uellet emergere pspiceret: atque ideo illi difficile occurreret. Versabat oīa ifinitaq; orōnis copiā fundebat: Accerrimus itē in cōtentionibus erat: ut in successione tradit antisthenes: atque huiusmōi rogaciūculis compellare solebat. Alterū quā alterū est alterū: ita sane alterū ē aut prodesse: q; bonum: cōcedebat: non igitur prodesse bonū est. Tollebat & proloquia negatia: affirmatia uero ponebat simpliciaq;. Ex his maxime probans quæ simplicia non sunt auferebat ea & cōiuncta & cōplexa dicens. Scribit Heraclides decretis qdem cū fuisse Platoniciū: dialecticē autē eum fuisse aspernatū. Deniq; sciscitāti se alexino an adhuc patrē cedere desisset: atq; illū dixisse: neq; cædi: neq; desii addente illo oportere ambiguitatē solui ita uel non dicēdo: ridiculū inqt est uestras leges sequi cū liceat in portis reluctari & contra ascēdere. Cum Bion diu uos studiose ac diligenter insectaretur: mortuos illū iugulare dixit. Alio rursus dicente maximū esse bonū oīibus quæ quisq; cupiat frui: multo inquit maius est ea solum quæ deceat cupere. Refert antigonus carystius eum nihil scripsisse neq; composuisse: ita ne dogma quodlibet asserere. Porro in quæstionibus inquit ita pugnax erat: ut nō prius discederet: q; in eius oculis ardentis spiritus indicia deprehenderentur. Verū enim

cum in uerbis esset huiusmodi: factis tamen erat placidissimus. Denique cum alexino plurimum illuderet & obiurgaret grauius: fouit tamen illum beneficiis. Nam ipsius coniugem ex delphis chalcidem usque deduxit itineris furta latrociniaque metuentem. amicicias pie sancteque tuebatur: ut ex ea quae illi cum asclepiade fuit coniunctione constat: quae profecto adeo insignis erat: ut nihil a pyladis distaret beniuolentia. Verum maior natus erat asclepiades ita ut poeta ipse: menedem⁹ histrio diceretur. Fertur archepolis tria milia illis designasse & cum orta esset amica contentio quis secundo loco acciperet neutrum accepisse. Vxoribus quoque ambos duxisse fama est: menedem⁹ matrem: Asclepiadem filiam: & cum defuncta esset uxor asclepiadis: menedemi capisse coniugem: illumque quod reipsum praesentet aliam duxisse nobilem & locupletem: nihilominus quoniam communis eis erat domus rei familiaris administrationem priori uxori permisisse: Igitur asclepiades ante illum uita excessit eretria iam longaeuus: cum una diu memorabili beniuolentiae suauitate uixissent. Fertur post aliquantum temporis cum asclepiadis amasius ad conuiuium uenisset: arcerentque illum ianuis adulescentes: menedem⁹ iussisse introduci: ac dixisse Asclepiades etiam sepultus ei ianuam aperit. erant autem qui ambos fouerant Hipponicus macedo & agator lamieus. Ex his alter utriusque triginta minas largitus: hipponicus uero menedemo duo milia drachmarum in filiarum dotem. Duxerat autem ut ait Heracles ex oropia uxores tris. Porro conuiuia in hunc modum faciebat: prius ipse cum duobus aut tribus prandebat dum dies in uesperam uergeret: Tum uero uocabat quospiam eos qui aduenerant & ipsos iam coenatos. Itaque si qui citius uenissent: precotabantur exeuntes quid esset appositum: ac recens id esset necne: & si quidem uel olusculum uel falsiusculum quippiam audissent: recedebat: Sin uero carnes: ingrediebantur. Lectulis aestate psithos: hyeme uerue cum pelles superponebant. Porro puluinar sibi afferri oportebat. poculum quod circum agebatur cotula maius non erat. Bellaria illis fabae ac lupini: Interdum uero & pyra uel mala punica & huiusmodi cum matura tum praecocia sepe & carica. Ea omnia memorat Lycophron in Satyra quam inscripsit menedemum: philosophi conscribens laudes: quorum quaedam huiusmodi quoque sunt.

Circundatur paruus calix ad mensuram.

Vt ex breui conuiuio sic est ipsis

Modesta studiosis eragema sermo audiendi.

Primo igitur contemptui haberi capit: canisque ab eretriensibus ac delirus appellari. Postmodum uero in summa administratione omnium fuit: adeo ut ciuitatis quoque gubernacula sibi traderent: legationibusque crebris & Ptolameum & lysimachum: praeterea quoque ad demetrium functus ubique honoratus est: Cumque illi ciuitas ducta quotannis talenta persolueret quinquaginta remisit: apud quem accusatus quod quasi traderet Ptolameo ciuitatem se per epistolam purgauit cuius hoc initium est. Menedemus demetrio regi salutem. Audio tibi de nobis plurima fuisse narrata. per eam illum admoneo cauere unum ex his qui sibi eunt in sensum: deschylum nomine: Constat illum ad demetrium pro oro po grauissime legatione functum: ut Euphantus quoque in historiis meminit. Erat eius in primis studiosus antigonus: seque ipsius discipulum esse praedicabat: &

cum barbaros fudisset circa Lyfimachiam decretum ei scripsit simplex atque ab Affentatione alienum: Cuius initium est. Duces & cōsili primores dixerūt: quoniam Antigonus Rex prelio domitis barbaris aduenit in Eliā: eiq; prospere cuncta succedūt uisū est senatui ac plebi. Horū igitur gratia & præterea propter sumā cum illo amicitia quod illi ciuitatē proderet: suspectus habitus insimulāte se aristodemo clam exiit atq; oropi moratus est in amphiaraisano: Ibi cum perissent aurei calices ut hermippus ait Cōmuni boetiorum decreto loco migrare iussus ē: Inde perfectus marens & patriā clauculo igressus uxore ac filias sumens se ad antigonū contulit: ibiq; uitā mœrore terminauit. Refert heraclides his omnino contraria: Nam illū senatus principē eretriā a tyrānis sæpe liberasse: demetrii uiribus fretum. Nō igitur antigono prodidisse ciuitatē sed falsam subisse calūniā. Profectumq; ad antigonū cū ut patriā e seruitute eriperet: illū inducere nō posset septē dies totos cibo abstinuisse atq; ex animi dolore uita excessisse. Similia huic & antigonus carystius refert. Soli aut perseo iexorabile idixit bellum. Haud enim obscurū erat antigonū cum menedemi gratia eretriēsisibus rempu. uoluisset restituere ab eo fuisse prohibitum. Quocirca in conuiuio menedemus in illum acriter inuectus inter cætera sic ait: Atqui iste quidem philosophus est: sed uir omnium qui sunt aut fuerūt uel futuri sunt: profecto nequissimus. Moritur autem ut eraclides ait: septuagesimum & quartum agens ætatis annum. In eius autem laudem nos quoque ita scripsimus. Audita menedeme tua mihi mors ut sponte Mortuus es in septem diebus nihil edens. Operatus opus post heretricum tamen mollem. Pusillaminitas properauit profecto. Et hi quidem socratici & qui ab eis sunt. Trāseundum autem est ad platonē qui incæpit academiam & ad eos qui ab ipso sunt quot fuerunt eloquentes.

Laertii Diogenis de uitis philosophorum Liber Tertius.

Plato.

Lato aristone prē & matre perictiōa: siue potona Atheniensis natus est. Mater a Solone genus duxit: Solonis quippe frater dropides critiam genuit: cuius filius calæschrus critiæ qui unus fuit ex triginta: glauconisque pater extitit: ab eo charmides & pictione geniti sunt: atq; ex ea & Aristone plato sextus a Solone nascitur. Porro solō ad neleū & neptunū genus refert: Aristonē quoq; prēm a Codro melanthi filio originē ducere tradūt: q̄ a neptūo itidem sanguinem trahere trasilio teste memorantur. Enimuero speusippus in libro qui platonis de cœna inscribitur: & clearchus in laudatione platonis & anaxides in secunda de philosophis libro asserunt athenis celebre esse aristonem periectione cum esset speciosissima congregi conatum esse. Verū fuisse illius conatus irritos: uidisseq; in sōnis apollinē: atq; ab eo uisū mūdā a iugali copula quoad pareret uxorem seruasse. Nascit̄ autē plato: ut Apollodorus testātin

chronicis: octogesima octaua olympiade thargilionis septima: qua. s. die natum apollinē delii autumāt. Morit aut ut Hermippus tradit: primo anno centesimæ octauæ olympiadis in nuptiis discubēs: octogesi mū & primū ætatis agens annū. Neāthes octogita quattuor annorū defecisse scribit. Est igit Isocrate minor natu annis sex: Ille qppe sub Lysimacho: plato sub amynio ē ortus: sub quo & Pericles diē obiit. Erat aut pago collyteus ut refert antileo in secūdo de tpibus natus est: se cundū quosdā in ægina in phidiadis domo eius qui thaletis filius fuit: ut fauorinus ait in oimoda historia p̄e ipsius cū ceteris misso ut agrū sortiret: Athenasq̄ reuerso: quādo a lacedæmoniis qui æginēsis opem tulerāt expulsi sunt: ludos quoq̄ magnificos athenis adhibuit dio est sumptus suppeditatē: ut ait athenodorus in octauo de ambulationū libro. Fr̄es hūit adimathū & glauconē: sororēq̄ portonā: de qua speusippus nascit: fr̄asq̄ apud dionysiū didicit: cuius & in anterastis meminit: Exercitatusq̄ est apud aristonē argiū palæstritā: a quo & plato pegre gio corporis hitu cognominatus est. Cū prius Ariscodes ex aui noīe uocatus eēt ut in successionibus tradit Alexāder. Sūt qui ob orōnis ubertatē & mirā latitudinē sic appellatū putēt: siue q̄ ampla fuerit frōte ut neāthes scribit. Nec desūt q̄ in isthmo palæstra se exercuisse uelit: sicut & dicæarchus in primo de uitis. picturæ quoq̄ fuisse studiōsū ac poemata scripsisse primo qdē dithyrābos: deinde melos & tragœdias. Vox illi gracilis fuit ut ait timothe⁹ Atheniēsis i libro de uitis. Ferē & Isocrates uidisse p̄ sōniū oloris pullū sibi in gremio plumescere: q̄ cōtinuo exortis pēnis expāsis alis in altū aduolās suauissimos cātus ediderit: Postridie cū plato sibi a p̄e cōmēdatus eēt hūc cygnū quē uiderat dixisse. Philosophari cœperat p̄ mitus in academia: idē se in ortū qui iuxta colonū est cōtulit: ut Alexāder in successionibus scripsit heraclitū adducēs testē. Demū cū tragicū certamē esset initurus ante dionysiacū theatrū audito socrate igni poemata exussit dicēs: Hic uulcane plato tua idiget ope. hic ānū uicesimū ætatis agēs socratē audiuit. Illo decedēte cratilo heracliti discipulo & hermogeni parmenidis philosophiā tuētī aurē ac cōmodauit. Deīde cū eēt annorū duo d̄ trigita ut ait hermodorus megara se ad euclidē cū aliis socraticis cōtulit. Hic cyrenē p̄fectus theodorū mathematicū audiuit: atq̄ idē in italiā ad pythagoreos philolaū atque eurytū cōcessit: Ab his se i ægyptū ad p̄phetas sacerdotesque recepit: quo & euripidē aiūt una secū p̄fectū eē: atque ibi morbo cōprehensū a sacerdotibus marina curatōe fuisse absolutū q̄ ex re postmodum dixerit inundat mare cuncta uiuorum mala. Sed iuxta homerum ægyptios mortales oēs medicos esse. Decreuerat Plato magis etiam cōgredi: uerū p̄pter asiæ bella proposito desistit. Regressus uero Athenas i academia cōmorabatur. Est autem locus i suburbano nemorosus: a quodam heroe academo noīe sic appellatus: sicut & eupolis in astrateutis memorat dicēs umbrosis incursibus academi dei. Sed & timon in platonē loquens principē illū fuisse asserit & suauitate orationis & copia oīum qui academiæ icolerent florea rura. Antea enim per e scribebat academia. philosophus i socrate amico utebatur. Enim uero praxiphanes quādā cōscripsit iter eos habitā de poetis scholā: cū in rure platonis hospitio frueretur i socrates. Ter illū militasse Aristoxenus auctor ē primo in ta

LIBER.

magram: secundo i corinthiū: tertio in delū ubi & uictoria potitus sit. Miscuit hera-
 cliteorū pythagoreorūq; ac socraticorū rōnes: atq; in his quidē quæ sensibus sub-
 iacent heracliti partes tuebatur. Porro in his quæ ad intelligentiā ptinent pytha-
 gore acquiescebat: in rebus autē ciuilibus socratē suum maxime amplectebat: atq;
 ita in unū corpus triplicē philosophiæ cōpegit rōnem. Aiunt quidā ex quibus sa-
 tyrus ē dioni illum scripsisse in siciliam uti tres libros pythagoreos sibi emeret a
 philolao centū minis. Erat enim satis abūdans pecuniis acceptis a dionysio plus
 q̄ octoginta talētis: Sicut enim honetor scribit in libro cuius ē titulus: an pecunio-
 sum oporteat esse sapientē: Multū sibi epicharmus cōtulit comicus: cuius & plu-
 rima cōpilauit: ut Alcimus in eis libris quos ad amyntā scripsit quatuor numero
 meminit. Eorum in primo ita loquit: Cōstat autē & platonē cōplura sibi de epi-
 charmi libris assumere. Id ita inspiciēdū est. sensibile asserit plato quod aut i qua-
 litate aut i q̄titate nunq̄ p̄sistat: sed diffluat semp atq; imutē: Veluti si numerum
 ex quibuslibet tuleris: Ea neq; æqualia neq; aliqua neq; q̄ta neq; q̄lia erūt. Porro
 ista sūt quorū semp generatio ē nūq̄ uero substātia. Intelligibile illd' cui nihil uel
 accidit uel decedit. Hoc autē sempiternorū natura ē: quam similē atq; eandē sem-
 per eē cōtingit. Atq; epicharmus de sensibilibus atq; itelligibilibus in hāc sniam
 expresse loq̄tur. addit præterea alcimus. Aiūt autē & ista sapiētes aiām alia quidē
 sentire p̄ corpus puta uidēdo atq; audiēdo: alia uero ipsā p̄ se ipsam aiāduertere
 nullo corporis officio utentē. Quo circa eorū quæ sūt alia sensibus pcipi: alia itel-
 ligentiæ rōne cōpræhendi. Eorū gratia plato quoq; oportere dicebat eos qui cu-
 perēt. rerū initia colligere: ipsas primū spēs: quas ideas uocat secūdum se ipsas di-
 stribuere: puta similitudinē & monadem & multitudinē atq; magnitudinē statū-
 que & motū: Secūdo ipsum p̄ se ipsum honestum ac bonū atq; iustū atque huius-
 modi cætera subiicere: Tertio cōspicere quæque sunt adinuicē ideæ: puta sciam
 aut magnitudinē siue dominationē simul. & illud cogitare: ea quæ sunt apd' nos
 ex illorū participatiōe eis æquiuoca fieri. Exempli caula iusta eē quæq; iusto cō-
 municāt: honesta quæ honesto: Est autē unaquæq; spēs æterna: ac præterea itelli-
 gentia oī pturbatiōe uacua. Quocirca & ideas i natura uelut exēplaria dixit sub-
 sistere: Alia his eē similia quæque maxima ad istarū similitudinē consistent. Epi-
 charmus igitur de bono atque ideis ita differit. Ergo ne tibi arū cātus res aliq̄ eē
 Ita sane hō igit ipse cantus ē: nihil minus age uideamus. Tibicē aliq; homo ne ti-
 bi uidetur nec ne? homo p̄fecto. Nonne igitur idē tibi uidet de bono? aliud esse
 bonū aliud rem? si quidem secundum se ipsum quisq; illud didicerit iam bonus
 efficiet: quemadmodum qui tibarum cantū didicerit tibicē: qui saltare saltator:
 qui complecti complexor merito dicitur: atque in hunc modum de cæteris qui
 ea didicerit: non ars ipsa sed artifex uocatur. Plato in opinione de ideis ait. Siqui-
 dem est memoria ideas in his quæ sunt existere: q̄ memoria quietæ cuiusque
 rei ac manentis sit. Manere autem prætér ideas nihil: quo enim inquit modo ser-
 uarentur animantes nisi & ideam attigissent: & præterea naturalem mentem ac-
 cepissent. Meminerūt autem similitudinis & pabuli cuiusmodi illis ē optime cal-
 lentes q̄ sit animalibus omnibus insita similitudinis intelligentia: Quocirca &

quæ sūt eiusedē generis sētiūt. Porro Epicharmus ita ferme ait: Sapia nō ī uno tā-
tum consistit: sed quæ uiuunt oīa notione quoq; habent: & enim gallina si aduer-
tere uolueris: non parit uiuentes pullos: sed oua prius icubat & calorem animat.
Hæc autē sapia ut sese habet natura nouit sola: Ab ea quippe eruditur: ac rursus
nihil pfecto mirū si ita loquar: & placere eas sibi & mutuo foueri ac uideri præ-
clara. Nā & canis cani uidef eē pulcherrimum: & boui bos: & asinus asino: susq;
item sui uidentur uenustate præstare. Ista & huiusmodi quatuor libris compin-
git Alcimus admonens quātum emolumentum Plato ex epicharmo sibi cōsciuerit.
Quod autē neq; Epicharmus ipse hoc ignorauerit ex iis conicere licet quæ præ-
sagiens ac ueluti diuinans fore imitatore suū sic fere locutus ē: ut autē ego puto
imo p cōperto habeo mearū adhuc erit memoria rerū meorūq; sermonum: eis
q; quispiā acceptis metro soluto quo nūc cōstant coloreq; adiecto purpurā uenu-
stare uerborū cōponet: inuictusq; ipse alios facile superabit. Videf plato sophro-
nis quoq; mimographi libros antea neglectos prim⁹ Athenas inuexisse gestūq;
ex eis acq; sisse: quos itē sub eius capite fuisse repertos. Ter autē nauigauit in siciliā
primo quidē ut isulā crateresq; uideret: quo & tēpore dionysius hermocratis fili-
us tyrānus ipulit ut secū loqueretur: ubi cū ille de tyrānide differeret. dicēs nō id
præstare: quod sibi soli esset utile: nisi uirtute & excelleret: offensum tyrānum at-
que iratum dixisse aiūt: Verba tua ociosorū senū sunt: & ille & tua inq; tyrānidē
sapiūt. Ad hæc indignatū tyrannum primo qdem necare illū uoluisse: deinde ue-
ro a dione & aristomene exoratū id minime fecisse: uerū pollidi Lacedæmonio
qui per id temporis legatus ad se uenerat eum tradidisse ut uenūdaref. Eum ille
in æginam adductum uendidit. Quo tēpore charmander charmandridis filius
eum mortis reū esse accusauit: iuxta promulgatam enim apud eos legem capita-
le erat: si quis Atheniensium eam insulam adisset: atque ipse eā legem tulerat
ut fauorinus memorat in oīmoda historia: Cæterū cū a quodam fuisset allega-
tum disciplinæ grā philosophū eo ascendisse: absolutū dimiserūt: Afferunt plerū-
que illū & i cōcione adductū: ubi cū obseruaref nihil penitus locutū fuisse: prom-
pto quidē aio qcquid cōtingeret excipere paratū: Illos eum minime qdem occi-
dendū sed solummodo uendēdū captiuorū more decreuisse. Aderat forte anniz-
ceris cyrenaicus: Is eum uiginti minis siue ut alii uolūt triginta redemit: remisit
que Athenas ad amicos. Illi extemplo pecuniam anniceridi restituendam curas
uerūt. Sed hanc ille oīno accipere noluit: afferēs nō eos solos dignos esse quibus
Plato curæ eēt. Alii dionē eam misisse pecuniam dicūt: illūq; eā nulla rōne admi-
sisse. Sed hortulū quoque in academia sibi cōparasse: pollidē uero a chabria su-
peratū: & postmodū i elice fuisse submersum. fama ē dæmonio sibi nūciāte ista il-
lū philosophi gratia ppeti: ut & fauorinus i primo cōmentariorum meminuit: nō
tamen quieuit dionysius: uerum cū didicisset quæ illi cōtigissent: scripsit platoni
orans ne in se maledicta itorqueret: Ad quem ille scripsit: nō sibi tantū superesse
ocii ut dionysii meminisset. Secūdo pfectus est ad iuniore dionysium postulans
terrā a: que homines: qui iuxta cōstitutam ab eo rempub. uiuerēt. Id ille q̄q; pol-
licitus implere detrectauit: nec ab fuit secūdum quosdam suspicio illum magno

LIBER.

sui periculo dioni & theotæ persuadere tentasse: illorūq; erexisse animos ad liberandā isulā. Quo tpe Archytas Pythagoreus scripta ad dionysiu epistola purgavit illū a suspitione: atq; ereptū Athenas remisit. Est aut epistola huiusmodi: Archytas dionysio salutē. Misimus oēs platonis necessarii Lamiscū & Photidā uirū illū abs te recepturi iure atiquæ nostræ amicitiaē. Recte igitur feceris si memineris quāto a nobis studio efflagitasti platonis ad te aduētū: nōs aut illū uenire hortaremur: facturū te spondētes oīa: illūq; libere accedere & abire permissurū. Memor esto igitur quāti illius aduētū feceris: utq; illo in tēpore plus ceteris amaueris: q; si qua orta simultas est humanius te agere cōuenit illūq; nobis restituere illaēsum. Hæc enim faciens iustitiā coles: nobisq; gratificaberis. Tertio accessit dionē recōciliaturus dionysio: sed cū id optiere nequiuisset ifecto negocio ad priam rediit. Vbi ad rēpub. accedere qdē noluit: q̄uis maxime ciuilis esset: ut ex his cōstat quæ scripsit. Ratio autē cur abstinerit a publicis negociis illa imprimis fuit: quod plebs aliis senioribus assuefecerat. Refert pāphila in. xxv. cōmētariorū arcadæ ac Thebanos cōdita ciuitate honeste magnitudinis rogasse illū ut eā rēpu. instrueret: quos cū ille didicisset æqualitatē sectari nolle: p̄fectū non esse. Fert & chabriā ducē reū mortis secutus cū id ciuiū nemo tētare uoluisset: quādo & arcē cū chabria ascēdenti crobylus sycophāta cōuiciatus dixit alteri opē laturus accedis: quasi uero nescias & tibi deberi socratis uenenū: Ad quē ille: & quādo p̄ patriā militabā pericula pertuli: & modo amici gratia ne desim officio perlibenter me piculis expono. Primus hic ut Fauorinus ait in octauo oīmōdæ historiæ dialogos introduxit: primusq; inq̄sitiōis modū per resolutionē leodati thasio iduxit: & primus i philosophia noiauit antipodas & elemētū & dialecticā & poemata & prælōgū in numero: Extremorūq; planā supficiē ac dei puidetiā. Primusq; philosophorū orōni Lysia cephali filiū cōtradixit ipsā ad uerbū exponēs i phadro: primusq; gramaticæ uim speculatus est. Cūq; primus oībus fere q̄ ante se fuerāt cōtradixerit: quæri solet: cur democriti mētionē non fecerit. Refert anthes. cyzicenus nūc cū in olympia aliq̄do descēdisset gracorū i se oīum ora cōuertisse: quo etiā tpe dionē cōgressū aduersus dionysiu bellare istituētī. Porro in primo cōmētariorū fauorini fert Mithridatē persarū regē platonis statuā in academia locasse ita scriptā. Mithridates rohdobati filius p̄scs musis imaginem platonis dicauit si laniōis opus. Tradit heraclides iuuenē platonē adeo fuisse uerecūdū: adeo cōpositū ut nanq̄ ridere nisi modice deprāheniūs sit. Cū tamen esset eiūsmodi: ne sic quidem comicorū cōuicia effugit. Theopopus deniq; in autochare sic ait: Vnū enim est nullū: duo autē uix unū est: ut ait plato. Anaxandrides quoq; in thcseo: q̄do stulticias uorabat sicut plato: sed timon ita illū agit: quoad effinxit plato fucata miracula callens Alexis meropidi tēpestiua uenis: ut ego ambigens supra infracq; deambulans: uelut plato sapiens nihil iueni: cruraq; defatigor: & in ancylione. Dicis de q̄bus nescis æque ac plato currēs: noscesq; Lytrū atq; cepe. Amphis amphicrati atqui bonū quodcūq; tādem est quo tu fruiturus es. huius causa minus noui equidē mi domine q̄ illud platonis bonū: Attende ergo endeximide q̄ sane plato nihil nosti nisi mœrere tantū uelut cochlea elato seuerē supercilio. Cra

tinus in pseudypo bolimeo. homo es constat: & habes animam iuxta platonem. ignoro equidem habere tamen arbitror. Alexis olympiodoro. Corpus quidem meū mortale siccum est: imortale uero ad aerem extulit hæc non platonis scho- la: Idē in parasito: & cum platone seorsum delirat. Irridet eū & anaxilas in botrili one & circe & diuitibus. Aristippus aut in quarto de antiquis delitiis asserit eum adolescentē quēdā asterē nomine: cum quo & astrologia uocauerit: amasse dio nem etiā quē prædiximus. alii phedrū quoq; adamasse referunt amorisq; illius indicio esse epigrammata in illos ab ipso ut ait composita inspiciam.

Outinam cælum fierem, dum sydera cernis,

Stella mea: ut multo lumine te aspicerem.

Item aliud: iam dudum sydus lucebas uiuentibus marutin um.

Nunc hesperus fulges uita functus mortuis.

Iam, dudum uiuis fulgebas lucifer: at nunc

Defunctus luces hesperus exanimis.

In dionem uero. lachrymas quidem hecube atque illiadibus mulieribus: fata du dum genitis dedere at tibi dion post gestas præclaras res dæmones effusas sustu lere spes. iaces ecce in patria spaciola carissimus ciuibus. O meum in te animum qui excitasti dion. hoc illius tumulo inscriptum: syracusis tradunt Alexim. insu per amasse fertur & phædrum ut prædictum est: Inque illos itidem eius consta re epigramma.

Nunc quoniam nihil est quoquo se uerterit omnis.

Solum q; pulcher uisus alexis ait.

Spiritus os canibus quid monstras? flereque cogis.

Posterius phædrum non ita perdidimus.

Archæanassa quoque colophonia usum esse: quam ex eius constat epigramma te fuisse meretricem.

Archæanassa iacet meretrix colophonis in ore.

Illius ægrota sedit acerbus amor.

O miseri duxit quos sors inimica uagantes.

In tam crudelem lumina ferre rogam.

Agathonem itidem uenusta formæ mulierem & in eam quoque lasciuia illius feruntur epigrammata.

Suauia dans agathon animam ipse in labra tenebram.

Ægra at enim properans tanq; abitura fuit.

Malo ego te ferio cape si sum gratus amator.

Et me participem uirginitatis habe.

Sin fieri dubitas hoc ipsum mente reuolue:

Suscipiens formę q; breue tempus inest.

Malum ego: me mittit qui te succenditur unus.

Annue xanthippe linoit utrunq; decor.

Aiunt & illud in eretrienfes sagera cōprehensos epigrāma ipsius esse.

Eubeæ nunc gens sed eramus erethrita: fusi

LIBER.

Condimur a nostri nos regione procul.
 Aliaque nonnulla.
 Pieridas cypris cyprum ue corasia amorem
 Concelebrat uobis: ast ego cinctus ero.
 Ad uenerem pulchram musæ ioca tolle præcamur.
 Aliger heu nobis non uolat iste puer.
 Deposuit laqueos: aurum uir nactus: at aurum
 Non nactus laqueis tristia colla ligat.
 At uero molon hostili aduersus illū animo nō id ait esse mirādū: si dionysius co-
 rinthi: sed si plato esset in sicilia. Vide & xenophon haud quā grata & amica in
 illū fuisse uolūtate: deniq; ueluti cōtentionis studio similia scripsere Symposium
 Socratis defensionē: cōmētaria moralia: Ad hæc ille de repub. hic Cyri scripsit i fā-
 tiā: quā in suis legibus plato fictā dixit: neque enim eiusmodi fuisse cyrū. Tū am-
 bo cū Socratē semp habeāt in ore: nusq; repies sui iuicē fecisse mētione. Semel tā-
 tū xenophon Platonis meminit in tertio cōmētariorū. Fertur & Antisthenes cū
 eorū quæ scripserat qdā recitare uellet orasse illū ut adesset recitāti. Et cū rogāti
 cuiusmodi id esset: libri eius titulū explicuisset de eo. s. quod non sit cōtradidere
 Tū ergo iquit de hoc ipso quō scribis: & cū doceret contra suā uenire sniam, scri-
 psit aduersus platonē dialogū sathonē illū iscribēs. Ex eo iā alienis animis in se iui-
 cē fuere. Aiūt socratē cū platonis Lysidē audisset recitari pro dii imortales dixit
 se q̄ multa de me mētē adolescēs. Scripsit qppe nō pauca uir ille quæ socrates nō
 dixit. Fuit illi & aduersus aristippū haud obscura similtas. Deniq; in libro de aia
 illū isimulat: Cur ab fuerit morietī socrati: cū in ægenia uicino. s. atticæ loco p id
 tps moratus sit. Erat illi cum æschine quoque ut ferē socratis auditore cōtentio.
 eū qppe cū dionysio se facile isinuaret egēsq; rerū oīum ad eū pfectus esset: a pla-
 tone despectū: atque ab aristippo fuisse cōmēdatū. Porro sermōes quos critonē
 fecit in carcere loquētem cū socrati cōsuleret fugā: Aeschinis fuisse tradit idome-
 neus: Illi uero a platone tū huius odio tum grā ipsius attributos. Sui uero nusq; li-
 brorū suorū Plato mētione fecisse dephēdit præterq; i libro de immortalitate aiorū
 & i socratis defensione idque tenuiter. Enimuero stili ipsius genus iter poema &
 psam orōnē mediū ait Aristoteles fluere. Hūc solū platoni assedisse quodā loco
 fauorinus ait: Cū librū de aia recitaret: reliquos oēs surrexisse. Pleriq; autumāt
 philippū opuntū ipsius leges eatenus in cæra trāscripsisse: huius & epimonida eē
 aiunt. Euphorion ac panætiū initiū librorū de repub. sapius iuētū iuersum atq;
 imutatū dixere. eā ipsius rēp. aristoxenus totā ferme in pragoræ cōtradictiōibus
 asserit scriptā. phædrū primo illū scripsisse fama est. Habet qppe quæstio illa nō
 nihil iuuenile. Porro dicæarchus totū id scribēdi genus: ut graue ac molestū car-
 pit. Platonē tradūt cū uidisset quēdā aleis ludētē arguisse & cū ille q̄ me i paruis
 rephēdis diceret respōdisse. At est cōsuetudo nō modica. Rogatus an ipsius mo-
 numēta sicuti superiorū futura essent: Primū inq; conqrere oportet nomen: Tū
 plurima suppeditabūt. Ingresso aliquādo xenochrati cade inq; hūc puerū. Nā
 ipse q; iratus sim nequeo. Cuidam itē seruorū delinquenti iam iquit uerberibus

te concidissē nisi iratus essem. Cum equo infedisset continuo descendit dicēs uereri ne equi ferocitate raperetur. ebriis cōsulere solitus erat ut in spæculo studeo se intuerent: eiusmōi statim a fœditate discessuros. potare usque ad ebrietatē nusq̃ decere monebat præterq̃ in diebus festis idultoris uini dei. Sōnus itē imoꝝ dicus illi displicebat. In legibus deniq̃ ait: Dormiēs aut nemo illius prætii est. ueritatē auditu suauiorē oībus quæ dicerentur. Alii uera loqui iucundius oībus dixisse putant. sic aut & de ueritate dixit in legibus: præclarū quiddam est ueritas o hospes atq̃ durable: Verū id persuadere non facile uidetur. Optabat isuper memoriā sui uel in amicis uel in libris relinqui. locis & ipse utebatur plurimū. Moritur eo quo diximus modo tertio decimo philippi regis anno: & fauorinus in tertio cōmentariorū refert: a quo & icrepiū fuisse illū theopōpus auctor est. Mironianus in similibus ait philonē meminisse prouerbiū de platonis pediculis: quasi sic ille defecerit: Sepultusq̃ est in academia ubi plurimū tēpus philosophatus fuerat. Vnde & quæ ab eo fluxit secta academica ē appellata. Corpus eius elatū honorifice & ab his qui eo cōuenerant conditū. Eiusmodi fuit ipsius testamentum. hæc legauit plato atq̃ disposuit hephæstiadeū fundū cui ab aquilone uicina uia est quæ ducit a tēplo cephisiadū: ab austro heraclæū hephæstiadū: ab ortu solis archestratus pherearius: ab occasu Philippus chalidensis. Hūc aut nemini licitū sic aut uēdere aut cōmutare: sed sit adimāti filii: Enerisiadūq̃ fundū quem emi a Calimacho cui ab aquilone uicinus est Eurymedō: Myrrhinusius ab austro: ab occasu cephissus. Argēti minas tres: argenteā phialam appendentē dragmas centum sexagintaquinque: Cymbium pōderis dragmarū quadragintaquinque: Anulū aureū: & iaurē aureū: utraq̃ dragmas quattuor: & tris obolos pendētia Euclides Latomus mihi debet minas tres: Dianam dimitto liberam: famulos relinquo tychonem hyetā apollinidē & dionysium: supellectilē & uasa scripta quorū habet exemplar demetrius. Nulli aut quicq̃ debeo. Curatores erunt sosthenes. speusippus. demetrius. hegius. eurimedon. callimachus atque trasippus: hoc testamenti ipsius exemplar. Sepulchrum eius compluribus illustre epigrammatibus.

Mortales cunctos excedens moribus æquis:

Diuis aristocles hoc iacet in tumulo.

Si sophiæ quisq̃ præconia magna secutus:

Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest. & aliud.

Occulit hic corpus diuini terra platonis:

At superas sedes spiritus ipse tenet.

Aristone sati procul hunc diuina uidentem:

Longe habitans seruat uir bonus atque colit. & aliud.

Quid monumenta super uolucrum tegina uolasti.

Tu mihi dic superum quam ue tare domum?

Astra petens animæ sum clara platonis imago.

Progenitum terra corpus at actis habet. est & nostrum.

En animas hominum quonam curasset apollo:

Lustrasset si non oppida græca plato.

Corporibus medicans huic & apidaurius agris
 Filius, ut sapiens & animæque plato.
 Occidit ut titan epydaurion: atque platonem
 Protulit: hunc animæ: corporis hunc medicum.
 Coniugia at separans petiit quam condidit urbem.
 Inque solo magni ponitur inde iouis.
 Discipuli fuere Speusippus atheniēsis: xenocrates chalcedonius: Aristoteles sta-
 girites: Philippus opūtijs: Hestius perithi⁹: dion Syracusanus: Amyclus He-
 racleotes. Erastus & coriscus scepsii, Timolaus cyzicenus: Eueon lāpfacenus: Pi-
 thon: & Heraclides ænii: Hippothales & calippus atheniēses: demetrius amphi-
 polites: heraclides pōticus: & cōplures alii: Cum his & mulieres duæ Lasthenia
 mātinea & Axiothea phliasia: quæ ut dicæarchus auctor est uirili utebant ueste.
 Theophrastū item illius fuisse auditorē quidā referūt & hyperidē oratorē: chla-
 mæleon & lycurgū ait polemo & demosthenē scribit ipsius fuisse studiosū. Sabi-
 nus item inesistratū thasiū i quarto de medicatione libros: & est id quidē oīno ue-
 risimile: Vero enim uero cum platonis primis studiosa sis: Idq; haud sane iniuria
 philosophiq; summi dogma peculiari quodā amore ac studio præceteris idaga-
 re pergas: operæ præciū existimaui & sermonū illius naturā & dialogorū ordinē
 & persuasionis aut iductionis uim p uiribus ueluti per elemēta capitulaque dige-
 rere: uti ne quæ de illius uita collegimus: dogmata quoq; siue decreta, desideren-
 tur alias quippe iuxta puerbiū noctuā athenas: si ea quæ per species distribuunt
 enarrare cōmiserimus. Dialogos itaq; primū Zenonē eleatē scripsisse ferūt. Ari-
 stoteles in primo de poetis Alexamenum styreum siue teiū sicut & fauorinus in
 cōmētariis tradit. Cæterū Plato meo qdē iudicio id genus expoliuit eatenus ru-
 de atq; perfecit. Ita nō solū ornata & expolita orationis: uerū & ipsius iuentiois
 dignissime sibi primatū uendicat. Est aut dialogus ex interrogatiōe & respōsione
 cōpositus de ea re quæ uel philosophiā uel reipublicæ partes attingat: cū dicenti
 & congrua expressiōe personarū quæ assumuntur: accurataq; cōpositione uer-
 borū. *Dialectica* est disputandi ars per quā aliquid aut pbamus aut iprobamus
 ex interrogatione itidē: & respōsione differentū. Enimuero platonica orationis
 geminus stilus est uterque summus: Alter ex his instituit atque imbuat appellatur
 ὑποθητικὸς: id est itroductiuus: alter in inquirēdō uersatur, dicit q. ἐξηγητικὸς.
 indagatiuus scilicet primus ille in duo distinguitur genera: alterū in speculatione
 cōsistit: alterū in actione: primū in naturale ac rōnale: secundū in mortale ac ciui-
 le diuiditur. Porro secundus ille æque in duas species scinditur: prima quæ exerce-
 tur uocaturque gymnastica. secunda in ceraminibus ē & agnostica dicit. gymnā-
 sticæ itidē bipartita diuisio est: altera uelut icunabula exercitationis fouet: uoca-
 turq; Maecutica: altera iam suis uiribus nitit̃ tentatq; quid possit: & Pirastica di-
 citur: Agonistica itē est bipartita distinctio: alia demonstrationi inseruit: & Endi-
 ctica uocat̃: alia uertit orationē & Anatreptica dicit̃: Neq; sane nos fugit plerosq;
 q; platonis dialogos aliter ac nos distiguere. Dicūt ex his alios dragmaticos: qd̃
 quasi poema uideantur imitari: Alios quod narrationi iseruiant diegematicos:

quod sit dialectica

mixtos alios appellant. Sed ea sane distinctio dialogorū scēnæ q̄ philosophorum
scholæ uidetur accommodatio. Sūt ex his quidā physicā tuētes partē ut Timæus:
Logicē ut policitus: cratylus: parmenides: & sophista. Sūt qui moralē asserūt: ut
apologia: criton: phædon: phedrus: symposiū: menexenus: clitiphon: epistolæ:
philebus: hipparchus & anstera: ciuile respublica: leges: minos: epinomis &
antlaticus. Mæcuticā astruūt alcibiades duo: theages: lylis: laches: pirasticā: me-
nō ion: carmides theatetus: endicticā pragoras. Anatrepticam euthydem⁹: hip-
piæ duo: gorgias. De dialogo qd nā sit: & quæ nā sint eius differentiæ hactenus.
Quonā uero infinita cōtētio est aliis dicētibus ipsum dogmata iſerre: aliis negā-
tibus: age de his quoq̄ uideamus. Dogmatistæ ppriū est dogma asserre: sicut &
legiferi leges iſtituere. Porro dogmata siue decreta idifferēter uocant: & quæ opi-
namur & opinio ipsa. Quod opinamur pposito est. Opinio aut suspicatio ipsa si-
ue opinatio. Plato igit quæ pceperat ea exponit: quæ uero sūt falsa coarguit. De
rebus incertis assensionem retinet: atq̄ de his quidem quæ ipse opinatur quattu-
or inducit psonas differentes socratē: timæū: atheniēse hospitē: peregrinū Eleatē
Sūt aut peregrini nō ut quidam opinātur plato & parmenides: sed figmenta sine
noie sunt. Deniq̄ socratis atq̄ timæi uerba dū loquitur decreta infert plato: Qui
mendacii coarguantur inducit thrasymachū calliclē: Polū gorgiam: protagorā:
hippiam: atq̄ euthydemū: & huiusmodi ceteros: at uero cū pbatōibus & argu-
menti conclusionibus locus est. plurimum utitur inductione: eaq̄ non unica sed
bipertita. Est. n. inductio oratio ex ueris quibūdā simile sibi uerū pprie colligēs
atq̄ iſerēs: Eius sūt spēs due quæ ex cōtrario fit: & quæ ex cōsequenti. Quæ igitur
ex contrario fit eiūsmōi ē: ut iſterrogāti circa oēm respōsionē cōtrariā inferat.
Ut exempli cā pater meus ut alius est q̄ pater tuus aut idē. Si igit alius est p̄ me-
ns q̄ p̄ tuus: cū sit alius q̄ p̄ nō erit p̄. Si idē ē q̄ pater meus: idem existens q̄ pa-
ter meus: meus erit pater. & rursus si aīal homo ē lapis aut lignū erit: Nō ē aut la-
pis aut lignū. Aīatus quippe est: & ex se ipso mouet: aīal igitur ē. Si aut aīal ē laīal
uero & canis & bos erit: & hō aīal & canis & bos. hac igit inductionis specie quæ
per aduersationē fit: ubi rixæ locus est utitur Plato nō ad asserēdū dogma sed ad
refellendū qd falsum fuisset obiectū: Est & alia ipsius spēs quæ p consequēs & ea
duplex: altera quidē id quod i parte quæritur p id quod ē in parte demonstrat: al-
tera quod uniuersaliter per id quod i parte est pbat: prior illa oratorum. sequens
dialecticorū ē. Quærit i primo an iste occiderit. Argumētū est eo tpe reptū eē ce-
de cruentū: ē at ut dixim⁹ oratorū ea spēs. Quippe rhetoricæ uis & officiū ē cir-
ca particularia: nō circa uniuersalia uersari. Quærit. n. nō de iure ipso uerū de par-
ticularibus iustis. Reliq̄ uero dialecticorū: pbat q̄ppe uniuersum p partes: pu-
ta quæritur an sit immortalis aīa: & an ex mortuis uiuētes sint qd i libro de anima
pbat p uniuersale quoddā: quod cōtraria ex cōtrariis fiāt. Idq̄ ipm uniuersale
ex quibūdā particularib⁹ conficitur: ut puta somnus ex uigilia: itemque maius
ex minore & e contra. Hac autem specie utebatur ad asserenda quæ percepisset.
Nam ut olim in tragœdia prius quidē chorus solus agebat. Postmodū uero the-
spis unū iuenit histrionē: ut chorus interdū req̄esceret. Secūdū postea. Eschylus

inductio

*reformationem
circa qd
uoluntur*

LIBER

adiēcit & tertiū sophodes. Atq; in hunc modū tragœdia cōsummata ē: ita & philosophiæ rō dudū circa unā tantū physicæ spēm uertebat: Accessit socrates & solitarie ea tenus philosophiæ adiecit ethicē. Tertiā plato dialecticē addidit & cōsummato philosophiæ operi extremā manū & culmē apposuit. Thrasyllus autē asserit illū iuxta tragicū q̄driloquium dialogos suos edidisse. Tragœdi quippe quattuor poematibus certabant dionysiis: Leneis: Panathenæis chytris: Erat at̄ quartū poema satyricū: porro quattuor poemata quadriloquia appellabant. Sūt igitur oēs eius dialogi de q̄bus nihil ambigitur quiquaginta sex: resp. in decem diuidit̄ libros: quam & apud ptagoram totam ferme inueniri i cōtradictionibus tradit fauorinus i secūdo oīmōdæ historiæ: Leges in. xii. diuidunt. Sūt autē huiusmodi q̄driloquia nouem numero legibus uno uolumine: & reip. libris i uno itidē inclusis: Primū igit̄ quadriloquiū ponit quod cōem hypothesin habere uideat: ostendere q̄dē uolēs cuiusmodi eē debeat uita philosophi: dupliciq; in libris singulis i scriptione utitur: Altera ex noīe: ex re altera i posita. hui⁹ quadriloqi quæ prima ē i capite ponit̄ eutyphrō siue de sanctitate siue iusticia. Est autē ipse dialogus tētatius. hūc seq̄tur socratis defensio. moralis: Tertio loco crito siue de eo qd̄ agendum ē: moralis. Quarto phædon siue de aīa: moralis: In secūdo præpōitur cratylus siue de rectitudine noīum: logicæ partes agēs. theætetus siue de disciplina. tētatius. Sophista siue de eo qd̄ ē: Logicus: politicus siue de regno. logicus. In distributione tertia ponitur p̄mō loco Parmenides siue de idæis: logicus. Secundo philebus siue de uoluptate. moralis: Tum symposium siue de bono. moralis. Postremo phædrus siue de amore. moralis. In quarto præponitur alcibiades p̄mus siue de hominis natura *μὲν ἄνθρωπος* de obstetricia. Alcibiades secundus siue de oratione obstetricius. hippercus siue de lucri studio: moralis. Quintæ præfertur in capite theages siue de philosophia obstetricius. ac deinceps charmides siue de frugalitate tentatius. Laches siue de fortitudine: obstetricius. Lysis siue de amicitia. obstetricius. Sextæ princeps est Euthydemus siue contentiosus anatrepticus. Tum protagoras seu sophistæ: endicticus. Gorgias siue de rhetorica anatrepticus. Menon siue de uirtute. tētatius. Septimæ præponuntur hippia duo: de honesto prior: sequens de mendacio ambo exhortatius. Ion siue de iliade. tentatius Menexenus siue epitaphius moralis. Octauæ primū sibi locū uendicat clitophō siue inductius. moralis. tū respub. siue de iure ciuili. Timæus siue de natura physicus: critias attractius seu antlaticus. moralis. Nonē presidet minos siue de lege ciuilis: Leges siue deferēda lege: ciuilis. Epinomis siue nocturnus cōuentus siue philosophus: ciuilis: epistolæ tredecim morales quibus præponebat. *ἐν Διῳ γὰρ* Epicurus autē *ἐν πρῶτῳ*: Cleon uero *ἑαίσις*. Ex his una est ad aristodemum ad archytā duæ. ad dionysiū quattuor ad hermiā & erastū & coriscū una ad leodamantem una: ad adpdicā una ad dionis necessarios duæ. Est at̄ huiusmodi iuxta thrasyllum librorum illius distinctio. Cui pleriq; accedunt. Alii at̄ ex quibus & aristophanes grammaticus est in triloquia eius dialogos ita distribuunt: primam ponunt cui præsit resp. timæus: critias: Secundam cui sophista politicus cratylus In tertia leges statuunt: minoem: & epinomida: In quarta theætetum: euthy

phrona: defensionē: In quita phædonē: critionē: epistolas. Cætera singula & sine ordine ponūt. Incipiūt quidā ut prædiximus a rep. Alii a maiore alcibiade: plerique āt a theage: Alii ab eutyphrōe: nōnulli a clitophōte: Quidam a timeo: alii a phædro. Sūt itē q a theaeteto icipiant. Sūt itē q a defensione: Ex his aut dialogis q platonī iscribūtur: hi sine ulla cōtrouersia adulteri sunt: Midō siue hippostrōphus: erixias siue erasistratus: alcyon: acephelus siue sisyphus: axiochus: phæaces demodocus: chelidō. Septima epimenides. ex his alcyon leōtis cuiusdā esse fert: ut fauorinus i qnto cōmentariorū refert. Eni uero noibus utit̃ uariis: uti ne illius opa impitis & rudibus cōspicua sint: pprie tamē sapiam esse arbitrat̃ earū rerū q̃ intelligētia cōprehēdūtur: & intelligibiles dicuntur & quæ uere sunt: sciam quā de deo ait aiām q̃ a corpore disiūctā. Proprie uero sapiam & philosophiā uocat appetitionē quādam ac desiderii diuinæ sapiētiae. Cōiter apud ipsum sapiā dicif etia oīs peritia: Vt cū uerbi grā: Sapiētē uocat artificē: Vt̃ & eisdē sape noibus i significandis uariis rebus. deniq̃ apud illū: etiā p simplici ponitur sicut & apd eu ripidē. Vtitur eo plato quandōq̃ & pro pulchro & honesto: aliquando p paruo Sape uero & uariis noibus utitur in eadē significatione. Nāq̃ idēā & spēm noiat & genus & exēplar & initiū & causam. Vtitur & contrariis uocibus ut idē signifi cent. Deniq̃ sensibile & quod est & qd̃ nō est dicit esse quidē propter generatio nem: nō eē aut̃ ppter assiduā mutationē. Ideā itidē appellat qd̃ neq̃ mouetur ne que manet & idē & unū & multa. Idē uero & i plurimis facere solitus est. Est aut librorū eius triplex expositio: Primo enī docere oportet eorū quæ dicūtur unū quodq̃ qd̃ sit. Deinde cuiusq̃ rei grā dictū sit: Vtrū ex picipali intētionē an uer ro i similitudinis parte siue ad dogmatū assertionē siue ad refellendū cōtra disse rentē. Tertio uero an recte dictū sit. Verū. n. quoniam ipsius libris & notæ quæ dam apponūtur: Age de his quoq̃ pauca loquamur. x. lra ad dictiones ac figuraf assumitur: p̃sus ad platonica cōsuetudinē x dupliciter ad dogmata opinionēsq̃ x. pūctis nudiq̃ illustre ad electiores qualq̃ snias ornatusq̃ uerborū apponitur. Duabus ex ptibus pūcto appposito ad quorūdā emendationes adhibetur. x. obe lus tū pūctus ad iania quæq̃ & uilia iugulanda præponitur. Antisigma. xi. cū pū etis ad usus duplices scripturæq̃ translatiōes adhibetur Cerauniū. xi. ad philoso phiæ institutionē assumitur. Asteriscus ad cōueniētiā dogmatū. obelus ad iproba tionē. Sūt igitur huiusmōi notæ: hicq̃ librorū numerus ut antigonus & carystiuf in libro quem nuper dēxenone edidit refert. Ea siquis dignoscere ante uoluisset mercedē his q̃ docerēt pendebat. Quæ illi uisa sunt huiusmodi fuere: imortalem eē aiām: & de corporibus ad corpa ppetuis uicibus migrare eiusq̃ initiū constare numeris. Corpis p̃cipiū geometriæ itē cōstare rōne: Diffiniebāt eā ideā esse pe nitus remoti spūs se ipsā mouentē & motū præstātē corpori & eē triptitā: Ratio nalem ipsius partē sitā i capite: irascibilē in corde: concupiscibilē in umblico & ie core cōsistere. Cōtinere itē ex medio semp corpus p gyrū atq̃ ex elemētis cōsta re: diuisāq̃ scd̃m h armoniæ iterualla duos orbēs efficere cōiūctos. Ex his iterio rē circulū i sex alios scindi: septē reliquos circulos facere. Eūq̃ iuxta diametrū ad leuā. it̃isecus hēre sedē: Alterū uero secūdū latus ad dexterā. Iōq̃ ipm obtiere q̃

fit unus. Alterū quippe iterius in pluris esse diuisum: atq; hunc ipsius illos alteri
 us eē dicēs: hāc qdē animi: illā uero uniuersi eē motionē erātūq; syderū motus.
 Cū aut ita se habeat eaque ex medio sit scissio sibi ad extrema cōgruēs atq; cōiū-
 cta nosse quāq; sunt atque aptare eo q; in se ipsa per harmoniā elemēta habeat &
 opinionē qdē fieri secūdū alterius circulū se subrigētē: sciam uero secūdū aliū q;
 sit eiusdē. duo oīno eē rerū pricipia Deū atq; materiā. Illū & mētē & cām appella-
 uit. Esse aut materiā iformē & nifinitā: ex ea cōcretōes fieri: eā cū aliquādo teme-
 re & inordinate moueret: a deo in locū unū coactā q; ordinē temeritati prāstare
 cōsuerit. Porro huiusmōi eēntiā in q̄ttuor elemēta cōuersam ignē aquā aerē ter-
 rā. Ex his mūdū ipm & quāq; in eo sunt nasci solā terrā ait imutabilē cām eē pu-
 rās figurarū ipsius ex qbus cōstet dīam. Aliorū qppe figuras eiusdē generis di-
 cit. Cōposita. n. oīa ex uno oblōgo triāgulo. Terrā uero ppriā esse figurā. Ignis
 denique elemētū esse pyramidē: aeris qd' octaedrū dicit: aquā icosaedrū: terrā
 aut cubū. Quocircā neque terrā i ista mutari neque i terrā ista cōuerti. Nō autē
 suis locis discreta eē singula: q; circūferētia cōstrigēs & ad mediū cogēs parua cō-
 ponit. Eaque q; maiora discernit: Atque iō cū spēs mutēs & loca mutare. Mūdū
 unū esse genitū. nā & sensibilis est deo cōditus. Aiatūque eē q; p̄stātius regat qd'
 aiatū est q; si careret aīa: Huiusmōique opificiū supreme causā subiectū: unūque
 cōditū fuisse: non infinitū q; etiā exēplar ad qd' creatus fuerit umicū sit: Esse aut
 ad spharā similitudinē rotundū: qd' cōditoris ea quoque figura sit. Illū qppe cā-
 teras cōtinere animātes: hūc aut oīum figuras. lāuē itidem & absque ullo p̄gyrū
 instrumēto q; huiusmōi nullus sibi usus sit. Immortalē p̄terea durare mūdū eo
 q; nō dissoluatur in deū: Ac totius generatiōis cām esse deū q; summū bonū ipse
 sit auctorque bonorū: porro celi generatiōis auctore ipm deū. Eius qppe qd' sit
 in rebus cōditis pulcherrimū eū esse cōditore: quē intelligibiliū oīum cōstet esse
 p̄stantissimū. Itaque quoniā huiusmōi deus est. cālū uero p̄stātissimo illi simile ē
 quoniā pulcherrimū cernit: nulli creaturā erit simile sed deo soli. Cōstare uero
 mūdū ex igne aqua aere & terra. Ex igne qdē ut uisibilis sit: ex terra ut solidus:
 ex aqua & aere ut p̄portiōe nō uacet. nāque solidorū uis duob; maxime mediis
 p̄portionē sumit: ut unū fiat hoc totū. Ex oībus atq; ut p̄fectum atque imortale
 sit: Tēpusque sempiternū imaginē fuisse: idque semp manere: Celi aut motū tps
 esse: Noctē qppe ac diem & mensem & huiusmōi cetera esse tps partes. Idcirco
 absq; mundi natura nō cōstare tps: Simul. n. atq; conditus fuerit & tps illi affuisse.
 Porro ad tps generationem & solem & lunā & errātia facta Vt uero horarū ma-
 nifestus & certus esset numerus: animātesq; numeri nō essent exortes accendisse
 solis radios deū: lunā supra eminentem terre circulū ferri solem: p̄pinquius huic
 orbi affigi: in superiorib; uaga sydera ferri: esse p̄sus aiatū: q; sit aiato motui deuin-
 ctū & alligatū: ut aut p̄ficere hic mūdus essetq; similis intelligibili animāti aliorū
 quoq; aīaliū cōditā esse natura. Quoniā igit ille habebat: cālū quoq; ut h̄ret ope
 reprātū fuisse. Deos ergo eē ut plurimū igneos Esse autem & reliq; genera aīan-
 tium tria uolatile: aq̄tile: terrestre. Terrā eē antiq̄ssimā oīum q; essent in celo deo-
 rum. fuisse aut cōditā ut diei noctisq; tempora & uices uariaret: eā cum mediā sit

circa mediū moueri: quoniam uero causæ inquit duæ sunt alia quidem constantiā ac firmitatē esse: alia uero necessaria ex causa creata dicēdū. Sūt aut ista aer ignis hum⁹ humor: q̄ qdē nō exacte erāt elementa sed ad peipiendū. apta: Hęc aut ex triāgulis cōstare cōpositis atque in ipsos dissolui: eē aut ipsorū elemēta & porrectū triāgulū & aqlaterū. Initia igit & cās rerū esse duo quæ pdiximus: quorū exēplar esse deū ac materiā. Id uero iforme esse necessario sicut & alia pceptio ni accōmodata. Horū aut cām ex necessitate esse: qppe pceptis quodāmō idæis essentias gignere ac p potentia dissimilitudinē moueri: motuq̄ suo quæ mouentur ex ea ecōtra mouere. Porro ista qdē primo inrōnabili & inordinato motu agitari: ac ubi spēs exhiberi cōcepta debitū ordinē & modū ex deo accepisse. Causas. n. & ante celi creationē duas fuisse. Tertiā uero generationē: eas tamē obscuras uestigiaq̄ dūtaxat & icōpositas: & eis itidē pfecto mūdo accessisse ordinē: ex oib⁹ uero q̄ subsisterēt corporibus factū esse cælū opinat: & deū sicut & materiā in corpōrale esse. Sic. n. & corruptiōe & perturbatione nulla oīno tēptari idæas ut pdiximus cās q̄sdā atq̄ principia ponit ut huiusmodi sint quæ natura cōsistūt qualia & ipsa sunt. Enimvero de bonis ac malis ita differabat. finē esse deo similē fieri. Virtutē sufficere qdē ad bene beateq̄ uiuendū ceterū instrumentis indigere corporis: bonis: robore: sanitate: integritate sensuū: & ceteris id genus: exterioribus itidē puta opibus: claritudine: gloria & huiusmodi ceteris: ea & si nō affuerint nihilominus tamen beatum fore sapientē. Accessurum itē ad rēpu. uxore dūcturū: legesq̄ positas nō puaricaturū. Laturū in sup priā suā q̄tū potuerit cōmodas leges: Idq̄ nisi per sūmā plebis dīam operā suā reipu. indicarit inutile fore. Arbitrat & deos hūana cernere atq̄ curare & dæmones esse: notionemq̄ honoris primus declarauit: quæ a laudabili & rōnabili utiliq̄ & decoro & cōgruo non discernere. ea oīa id qd̄ per naturā sit cōsequens ac p cōfessio hēat attigere. Disseruit de rōne & rectitudine noīum: atq̄ adeo rite respōdēdi & iterrogādi sciam prior ipse cōstituit & affatim usus. Porro i dialogis diuinā quoq̄ iusticiā legē arbitrat⁹ est: ut ad recte operādū potētius persuaderet: ne post mortē recte poenā improbi luerēt. Quo circa eū pleriq̄ fabulosum putauere q̄ eiusmodi narratiōes interdū suis scriptis iterferit: ut per obscurū modū q̄ ista post mortē sic se habeāt admōiti mortales iura uiolare pertimescāt: atq̄ i hūc modū ille opinatus ē istaq̄ ei placuere. Distribuebat autē ut ait Aristoteles hūana bona triplr: alia qppe i aīa alia in corpore: alia extrinsecus cōstare asseuerās: puta iustitiā prudentiā fortitudinē frugalitātē & cetera id genus in aīo pōebat: pulchritudinē & habitū pclarū sanitatem & fortitudinem in corpe amicos aut & priā fœlicitatem atq̄ diuitias inter exteriora numerabat. Bonorum igit tria esse genere alia in aīa: alia in corpore: alia extrinsecus. Tres item esse amicitia species naturalem aliā: aliā socialem: atq̄ aliā hospitalem. naturalem qua parentes naturæ instinctu liberis afficiunt cognatiq̄ alterurū diligunt: Ea uero in ceteras quoque aīantes esse diffusā. Sociale siue sodalitiā quā sine ullo cōsanguinitatis uinculo sola cōsuetudo cōciliat: cuius mōi Piladis & Orestis fuisse memorat: Hospitalem qua ex cōmendatiōe uel literis hospitibus iungimur. Addūt plerique quarto loco & amatoriā ciuilitatem

LIBER

identidem in species quinque distinxit: Aliam popularem aliam quam optimates agat: tertiā quæ diffundat in paucos. regiā quartā: quantā tyrānicā. Popularem reipublicam in eis esse ciuitatibus in quibus ad imperiū multitudinis agit res: eiusque nutu magistratus eliguntur: & per illius arbitrio ponuntur leges: Aristocraticā ubi neque diuites neque pauperes neque nobilitate uel gloria illustres dominantur: uerū soli qui sunt in ciuitate optimi rem administrant. Oligarchiā quādo a censibus magistratus eligunt. sunt enim pauciores pauperibus. Regnū bifariā scindi: Aliud enim secundū legem Aliud secundū genus esse: secundū legem consistere. Carthaginensium regnū: Annale quippe esse: Lacedæmoniorū uero macedonū secundū genus: habent. n. regni stirpem aliamque. Tyrānidē dici cū impulsus & iniunctus ciues iugū dominationis uolenter admittunt. Iustitiæ subinde tria esse genera: aliud circa deos aliud circa homines: aliud circa defunctos uersari: Nam & qui sacrificia secundū leges faciunt: sacrarūque rerum curā habent: religiosi circa deos ac pii sunt. Qui uero mutua depositaque restitunt iusti erga homines sunt: qui autē uita functis iusta persoluant tertiā illā iustitiæ partē exequuntur. Disciplinæ similiter tris esse species. Aliā quidē in actione consistere & practicē dici: Aliā ex operis effectu consistere & appellari effectricē. Tertiā speculationi studere & theoreticen uocari: & ad id quidē nauiumque structurā, ad effectricē illā pertinere: Videre quippe in promptu est opus consummatū. Ciuitatē uero & tibiarū cantus pulsusque citharæ & huiusmodi cætera practice subesse. Neque enim consummato actu quippiā remanet quod oculis subiectum sit. Cæterū in ipso actu uis ois est. Itaque alius tibiis alius fidibus canit: alius reipublicam gerit. Porro geometria & harmonia & astrologia sub intelligentiā cadunt & speculationi tantūmodo inseruiunt: Neque enim uel agunt uel efficiunt quicquid. Sed geometra quidē sollerter ut sese habet adinuicem lineæ: harmoniacus phthongos. i. sonos ratione diiudicat: astrologus sydera cōtemplatur atque cælū. Medicinæ itē quinque species esse. aliā quippe dici medicabilem quæ morbis medicamentis potione subueniat: aliā chirurgicā quæ sectione & uisione curet: tertiā quæ sola uictus ratione & ordine arceat ægritudines: appellarique dieticē: quartā quæ ex celeri discretione morborū succurat ægris: uocarique νοσογική. i. morborū rationē mentē: quantā adiutricē dici quod strenuo auxilio doloribus cōtinuo liberet. Legis itē geminā esse distributionē: alterā scriptā iscriptā alterā. priorē illā esse ciuilem: quæ uero iscripta uocatur eam a natura & usupfiscisci: puta nudū in forū pergere: Feminæque uti ueste nulla scripta lege prohibetur. sola id iscripta: naturalisque uetat lex. Orōnē quinarya diuisione distinguī. Esse enim eius aliud genus: quo utuntur in cōcionibus hi qui administrant reipublicam. idque ciuile appellari: Aliud quo utuntur oratores demonstratiōi inseruiētes: dū uel laudant uel uituperant uel accusant quēpiā. Esse uero id genus oratoriū. Tertium quo priuati inuicē colloquuntur dicique priuatū. Quartū quo breui rogātes atque respondētes interrogantibus utuntur: uocarique id genus dialecticū. Quinto quo artifices dū de sua arte differunt: loquuntur appellarique id artificiosū. Musicæ tris esse diuisiones. ex his aliā uoce sola consistere: ut cantū: aliam uoce simul & manus: ut cum neruorum pulsibus oris modulatione concinimus. tertiā solis manibus perfici: ut cum silente oris organo citharam percutimus. Nobilitatē quattuor in

species diuidi: Quippe q̄ claris bonis iustisq̄ maioribus fuerit exorti eos nobiles p̄fecto esse: quorū item parentes potentes ac principes fuere: eos itidē nobiles dici. Tertio deinceps loco uocari nobiles quorū sint aui fana & opiniōe celebres: q̄ uerbi gratia uel ex bellicis rebus praeclare gestis uel ex certaminū corōis reporta uerint: quartū esse nobilitatis genus idq̄ praestātissimū: cū qs per se animi ingēuitate & magnitudine excellit. Hunc enī p̄fecto ueraciter appellari nobile: cui nō aliena sed sua uirtus ad nobilitatē opituletur. Pulchritudinē itē in tria genera distingui: aliā quippe esse laudabilē: ut formosam faciē: aliā quoq̄ sui deseruire: ut instrumētū & domū: ea qppe p̄ter q̄ q̄ speciosa sunt: usibus nostris accommodata sunt. tertiā legibus studiisq̄ constare: eāq̄ humanā uitā cōmodis maxime cōsulare: Aīa tres itidē ptes esse: aliā enim rōnalē: aliā cōcupiscibilē: irascibilē tertiā. rōnalē sedem esse cōsiliū cogitationis & huiusmodi reliquorū: cōcupiscibilem ēē appetendi cibi uel congressus & similiū cām: irascibilem uero cōfidentiae uoluptatis doloris & iracundiae auctorē esse. Perfectae cōsumatę que uirtutis esse species quatuor: primā prudentiā: secundā iustitiā: fortitudinem tertiā: quartam tēperatiā. Ex his prudentiā recte agendorū cām esse: iusticiā uero inter consortia: & humanā uitā cōmercia non uiolandi iuris auctorem. Fortitudinem autē ne inter pericula & terrores a iustitiā tenore deuitemus afficere. Porro tēperatiā nos ad frenandas cōcupiscentias: ut a nulla uoluptate subigamur honesteq̄ uiuam⁹ sua nobis lege p̄scribere. Principatus itē q̄nariā esse distributiōem. Aliū qppe esse legitimū: naturalē aliū: alium secundū cōsuetudinē: quartum secundum genus: q̄ntum uiolentū. Deniq̄ magistratus ciuitatum si eligant a ciuibus secundū legē p̄ncipant. p̄ naturā uero mares ubiq̄ gentiū nō mō inter hoīes uerū iter aīantes quoque fœminis p̄sunt. ex cōsuetudine uero & p̄dagogi pueris. & magistri discipulis iperāt. p̄ genus autē Lacedæmonū reges dominant. fluxit enī agēte aliqua apud eos regnū. Eodē mō & apud macedones reges ipant. qppe & illic regnū ex genere institutū est: porro qui coactis ac p̄ summā uim impulsis ciuibus inuitis regnāt huiusmodi per uim dominantur. hac q̄naria principatus distributio. Orationis sex species tradit. Nā quotiens iusserit orator bellū arripere & auxiliū cōtra aliquē ferre. id genus uocatur adhortatio. Cū uero q̄etē agere neq̄ bellare neq̄ opem ferre monuerit: appellatur ea spēs dehortatio. Tertia subinde species cum qs se a quolibet iniuriis affectum & cōplura icōmoda perpeffum docuerit: eiusmodi uero uocatur accusatio. Quarta species defensio dicitur: cum .s. is qui accusatur se neq̄ uiolasse ius neq̄ aliud quicq̄ temere & nequiter egisse p̄barit. Quinta deinceps species: cum quis bene & cōmode dixerit: honestumq̄ ac bonum p̄dicauerit eaq̄ laus siue laudario dicitur. Sexta deīde cum turpe ac malum docuerit: & hac uituperatio pōt appellari. Recte dicere in quatuor scindit: primum: enī quid dicere oportet obseruādum mōet: secundo q̄ multa dicere: tertio ad quos: quarto quādo sit dicendum. ea igitur oportet dicere quā utilia futura sint & dicenti & auctoribus. Modum etiam seruare in dicendo conuenit: ut neque nimis multa neque pauciora q̄ satis est dicantur: adhibēda & personarum ratio: ut siquidem ad peccantes seniores dicēdum sit: Verba illi ætati cōgrua loq̄mur: sin uero

LIBER.

ad iuniores uerba facienda sint: maiore auctoritate utāur i dicendo. Tēpus item dicēdi obseruādū: ut neq; prius neq; posterius: q̄ rō exigat dicat. Alioqn pfecto uitū nō effugiet: q̄ secus faxit. Beneficiētia q̄drifariā ipso auctore diuidit. Aut. n. pecuniis: aut corpib⁹: aut disciplinis: aut uerbis beneficiū p̄stari. Ac pecuniis q̄dē beneficiū cōstat: cū q̄s egenos: ut inopia liberent pecuniis iuuat. Corporibus res tāta agitur: cū se mutuo fouent hoīes & ab iniuria cadentūq; petulātia manu in uicē uendicāt. Porro q̄ disciplinis liberalib⁹ ibuunt uel medicinæ arte subueniūt: bōi aliqd docent: tertio illo beneficiētiæ genere utunt. At cū i iudiciū q̄spiā igres sus p amico dixerit: eūq; ui oīonis adiuuerit: hic beneficiētiæ mun⁹ uerbis exple uit. Finē itidē rerū q̄driptitū docet. Q uippe res aut fm̄ leges finē accipiūt: ut cū decretū aliqd lege firmat & implet: aut fm̄ naturā finis reb⁹ accedit. Nāq; & dies: & ānus & āni tpa naturali lege decedunt. Aut fm̄ artē finis obuenit. Architectus arte cōsumat ædificiū: & nauū fabricator arte itidē pficit nauē: aut fortuito finis cōtingit: ut cū secus ac putabamus & p̄ter opinionem aliqd accidit. Aut igif legitimus ē rerū finis: aut naturalis: aut arte cōstat: aut forte. Potentiā idētidē q̄ttu or in spēs diuidit. aliā qppe ēē q̄ cogitare aīo & opīari possumus: aliā q̄ corpe ualemus & pergere & accipere & dare & cetera id genus: tertiā q̄ uel pecuniarum copia uel multitudine militū potentes dicūtur: Vnde & magna potentia pollere dicif rex: q̄rtā potētiā distributionē: qua & facere ac pati bene & male possumus. Nā & ifirmari & erudiri cōualescere ualemus & huiusmōi oīa: Primā itaq; potētiā spēm cōstare aīo: secūdā corpore: tertiā exercitu atq; pecuniis: quartā in faciēdo atq; patiēdo. Humanitatem itidē triplicē iducit: aliā qppe per salutationem fieri: ut cū forte obuiū quēlibet humaniter q̄s salutat: & dextrā porrigēs comiter excipit: Aliā esse eius speciem: cū i casus uarios erūnasq; iactato q̄s opem clementer impendit. Tertiū eius genus quo cēnas & cōuiuia inter se hoīes celebrāt. Aut igif salutatōis officio aut ope & auxilio: aut cōuiuio frequentiq; cōgressu cōstare hūanitatē. Fœlicitatem quique partitā diffinit. primā eius partē bene cōsulere: Secundā sensibus & bona ualitudie corporis uigere. Tertiā i rebus gerendis fortūatum esse: quartā gloria & claritudie apd hoīes excellere. Q uitā pecuniis rebusq; ceteris ad oēs usūs hūanitatis affluere. Primū illud ex eruditōe multarūq; rerum peritia & experimento cōtingere: sequens ex corporis mēbris accidere: ut si q̄s uidet oculis: audit auribus: nariū: p̄terea & oris sensu uiget & integritate mēbrorū: q̄ sensuū instrumenta sunt. Tertiū inde puenire si q̄s qd agere intendit ita agerit ut decet sapientem & strēnuū uirū quarū illd. s. gloriæ celebritatē ex opinōe bōitatis emanare. Postremū rerum affluentia est cū cui ad uitæ usūs ita suppeditat pecuniarū copia: ut & amicos fouere beneficio & large ac liberaliter cuncta necessaria subministrare ualeat. Porro cui hæc suppetant oīa eū pfecte fœlicem ac beatū esse. artes trifariā diuidit: prima in effectiōe ferri & metallorum materiāq; cadēda cōstituit: q̄ ista quasi p̄pet. Secunda ex his cōficiat aliqd: puta ex ferro ararius arma fabricat: ex lignis faber tibias & lyras facit. tertia i usu earū rerū ē. qppe eq̄ stris frēis utif: armis bellica: musica tibis & lyra. bonū in q̄tuor gīa diuidit. primo bonū dicimus hīe uirtutē, s. uirtutē ipam & iusticiā dicimus

bonū. Tertio cibos & cōmodam exercitationē ac medicamenta. Quarto demū loco bonū dicimus tibiārū cātū histrionicā atque poetā. Eorū quæ sunt quādam dicimus mala: bona alia: alia neutra. Ex his mala esse quæ semp nocere possunt: ut est iudicii ratiōisq; priuatio: dementia iniquitas & huiusmodi cætera: Bona quæ his cōtraria sunt. Media quæ neutrá prē tuent: deābulatio: sessio: cibiq; pceptio q; oino neque pdesse possunt neq; obesse: ea uero neq; bona eē neq; mala. Optima legū moderatio in tria diuidit. Primo si sint leges pclaræ & optiæ. Secundo si ciues eas leges quæ ita latæ fuerūt omni studio obseruēt. Tertio si iuxta cōsuetudines ac studia quorūlibet positis legib; bene resp; administretur. Est igitur prima pars eiulce moderatiōis: ut sint leges optimæ. Secūda ut illas mæeatur. Tertia ut præclaris consuetudinibus studiisq; uiuatur. Contraria huic laudabili legum moderationi iniquitas in tria itidē sciditur: aliud ex his est si sin leges pessimæ peregrinisque & ciuib; noxiæ. Aliud si his quæ sunt: minime obtēperetur. Tertio si nulla omnio sit lex. Cōtraria trifariā ita diuidunt: puta bona malis cōtraria dicimus: ut ius iniusticię: sapientiā inspiēriæ & huiusmodi cætera. Mala aut malis cōtraria sunt: ut pdigalitas auaritiæ & iniusta pœna iniuste ipunitati & cætera id gēus mala malis cōtraria sunt. Porro leuia grauib; tardis uelocia: & nigra cādidis: ut alteris neutra. Cōtrariorū igitur ptim ut bona malis cōtraria sunt: ptim ut mala malis: ptim ut neutra alteris media cōtraria dicuntur. Bonorū tria sūt genera: alia. n. ex his hēri: alia picipari: alia subsistere: pma illa sunt q; eē possunt: ut est iusticia & sanitas: sequētia quæ haberi qdē nequeūt: eorū tamē eē picipes possumus puta bonū ipsum habere possibile nō est: neq; tamē est ipossibile illius participatione frui. Substātia alia uero quæ neq; participationē admittūt: neq; habere possibile est sed eē oportet: ut pbū esse: & iustū esse bonū est: ea uero neq; habere neq; participare licet: sed sufficere ut probū eē & iustū eē. Et hæc bonorū est distributio. Consilium itidē tripartitū est. Aliud qppe a pterito. Aliud a futuro. Aliud a presenti tēpore sumitur: pteritū tēpus exēpla suppeditat: dum attēditur qd cur queq; gēs passa sit: ut caueamus: aut qd prudēter ægerit: ut imitemur: utpote qd passi sint lacedæmonii dū cōfidūt. Præsens rē ipsam q; in māib; est: cōsiderat admōet: puta debiles muros: hoies timidos: annonæ caritatē & cetera huiusmōi. Futurū pspicere suadet: uti neqd fiat temere: habēdā bonæ opiniōis rōnē: ut nō eē uiolādas suis pitiōibus legatiōes: ne grā gloriā honestatis amittat: Vox in duo diuiditur est. n. aiata alia: alia maiata. Aiata qdem aiantū. Inanimata uero sonorū: atq; crepituū Porro aiata bifariā scinditur. Est. n. altera litterata: altera illitterata. Litterata ut hoium: illitterata ut aialium. Eorū quæ sunt alia diuidua: alia indiuidua dicim;. Diuiduorū uero alia sunt similium partium: alia dissimilium. Atque indiuidua q; dem sunt quæq; diuisionem non admittunt: & simplicia sunt: neq; ex aliquo cōposita: ut monadem: punctum ac sonum: indiuidue dicim;. Diuidua quæq; sunt ex aliquo cōposita: ut syllabæ & cōsenātiæ: & animātes & aqua & aurum. Similium partium sunt quæ ex similibus componūtur: neq; totum a parte nisi multitudine differt: puta aqua atque aurum & cætera huiusmodi. Dissimiliū partiū dicimus queq; ex dissimilibus constant: ut est domus & huiusmodi cætera. Eorum

quæ sunt alia per se: alia uero ad aliquid dicuntur. Et ea quidem per se dicimus quæ nulla interpretatione ut intelligantur indigent. Eiusmodi sunt homo, equa & animal reliqua: nihil enim horum interpretatione indiget. Ea uero ad aliud dicuntur: quæ interpretatione quadam egent: ut est maius aliquo & aliquo celerius & melius & huiusmodi reliqua. Namque & maius minore maius est: & celerius aliquo est celerius: & in hunc modum cætera. Ita & priora diuidebat secundum Aristotelem. Fuit autem & alius Plato philosophus Rhodius panæti discipulus: ut ait seleucus grammaticus in primo de philosophia libro: & alius peripateticus de Aristotelis ludo: & alius praxiphanis discipulus: & alius poeta prisce comædiæ.

Laertii Diogenis, liber quartus.

Speusippus Atheniensis.

Verde Platone dicenda erant pro uiribus diximus: quod de eo uiro singuli sensissent studiosè in unum corpus colligentes. Successit autem ei Speusippus eurymedontis filius Atheniensis. Pater myrrhimusius & Platonis ex sorore natus. Octo autem annos scholæ Platonice magister fuit: a centesima octaua olympiadæ initium sumens. Gratiarumque signa in scholâ collocauit: quæ fuit a Platone in academia constructa præstitit autem intra Platonis dogmata: & si moribus eiusmodi non fuit. Namque & iracundus erat: & uoluptatibus dederat manus. Denique aiunt illum ira concitatum in Catulium puteum iccisse: uoluptateque delinitum in Macedonia ad Cassandri nuptias profectum esse. Fertur & Platonis discipulas Læthieniam mancipiariam: & Axiotheam philiasiam ipsum quoque audiuisse. Quo etiam tempore Dionysius ita ad illum mordaciter scribens ait: & ex archade discipula tua philosophiam discere possumus. Et Plato quidem gratis sua limina terrentes docebat. Tu uero tributa exigis: & a uolentibus: ac nolentibus accipis. Primus hic: ut ait Diodorus in primo commentariorum in disciplinis quod esset commune uestigauit. Easque quantum fieri poterat sibi inuicem iunxit: atque scelerauit. Primus item quæ ab Isocrate dicebantur arcanæ edidit: ut carneus refert: ac primum pacto quo ex gracilioribus lignis capacia: & iuentrum tumentia uascula fierent inuenit. Cum uero iam paralyti corpus illi omne resolutum ferme esset: accersito xenocrate orauit ut sibi in docendo succederet. Aiunt illum cum uehiculo ferretur in academiam: obuium habuisse Diogenem: & cum illi saluè dixisset. Hoc ab eo responsum accepisse. At tu nequaquam saluè qui eiusmodi cum his uiuere sustines. Demum uero in ætate impulsus: cum iam senio confectus esset mortem sibi sponte conscuisse. Porro Plutarchus in uita Syllæ ac lysandri pediculis efferuescentibus illum interisse ait. Erat enim corpore fragili ut ait Timotheus in libro de uitis: hic ad diuitem amatorem formæ mulierem ait. Quid tibi istæ opus est: ego tibi decem talentis formosiores inueniam. Reliquit autem complura commentaria & dialogos plurimos: inter quos & aristippus cyrenæus est: de diuitiis unum: de uoluptate unum: de iusticia unum: de philosophia unum: de amicitia unum: de diis unum: philosophus unum. ad Cephalum unum: Cephalus unum. Clinio

machus siue Lysias unū. Ciuis unū. de aia unū. Cōmentariorū ad Gyllū unum. Aristippus unū: reprimio artiū unū $\nu\pi\sigma\iota\upsilon\upsilon\alpha\iota\iota\epsilon\tau\iota\kappa\omicron\iota$. dialogi artificiales unum. Dialogi earū rerum quæ sunt in quaq; re similes decem: Diuisiones & argumenta ad similia. De generibus & speciebus exēplariorum: ad Amartyrum. Platonis laudes. Epistolæ ad Dionē Dionysium Philippum: de legis sanctiōe. Mathæmaticus mādربولus. Lysias: diffinitiones. Cōmentariorū ordines: uersus plurimos Ad hunc Symonides scribit hystorias in quibus Dionis: ac Bionis gesta signauerat. Eius libros Aristoteli tribus talētis emisse Fauorinus in secundo cōmentariorū auctor est. Fuit & alter Speusippus medicus Europhileus Alexandrinus xenocrates Calcedonius.

Enocrates Agathenoris filius calcedonius a primis ferme ānis Platonis auditor fuit. Eiq; in Siciliam p̄fiscienti comes itineris adhæsit. Erat autē habes ingenio ac tardus: adeo ut cū illum Plato aristoteli conferret: alterū freno: alterum diceret egere calcaribus. illudq; cui equo: quem asinū iungo alioquin se uero semper ac serio habitu & ore p̄durabat: ita ut sæpe ad illum Plato diceret xenocrates graciis sacra fac. Vixit autē ut plurimum in academia. Si quando uero ad urbem profecturus eēt: turbas omnis tumultuosorū ac impudicorū eius obseruare trāsītum solitas tradunt eius inq̄tādi gratia phryaen deniq; nobile scortum illum aliquando tentauisse: cū uidelicet a q̄busdā dedita opa in se cōtaretur ab eo intra ædiculā admissam humanitatis causa: Cūq; solus illic & unicus lectulus esset oranti lectuli ipsius p̄tē cōcessisse. demū cū multane quicq; orasset infecto opere p̄fectam esse: ac dixisse percōtantibus se non a uiro sed a statua exire. Quidam uero discipulos Laidem illi iniecisse in lectulū tradūt: illūq; adeo fuisse continentem ut cū se ad libidinē incitari p̄sensisset: & secare & urere uerē da sæpe pateretur. Tanta uero illius uerbis fides habebatur: ut cum iniurati nullius testimonium admitteretur huic soli remiserint Athenienses iusiurandū. Erat p̄terea maxime frugi ita ut cum illi Alexander magnā pecniæ summā misisset sublati solū tribus milibus atticis reliquū remiserit dicēs illi opus esse pluribus: q̄ plures enutriret. Ab antipatro quoq; sibi missam pecuniam nō suscepisse mironianus in similibus testatur. Corona quoq; aurea donatū premio. s. imodice potationis ab his q̄ se continebāt apud Dionysium: cū inde esset p̄fectus: eā ante Mercurium deposuisse: ubi floreas etiam coronas ponere solitus erat. Missum illū cum cæteris legatū ad Philippū fama ē: ac reliquos q̄dem donis emollitos & conuiuia celebrasse & cū illo sæpe in colloquiū uenisse: eū uero horū neutrū fecisse: Neq; enī illū ideo Philippus admiserat. Quo circa & Athenas reuersos legatos dixisse Frustra xenocratē se cū iuisse: & cū illi parata iam esset mulcta cōpto ex illo ut se res haberet: monēte tūc maxime reipub. curā hēndā. Quippe philippum cæteros donis corrupisse: se uero nulla rōne iclinare ad suū cōsentum posse puidisse. Ea ex re duplici honore honestatū asserūt. Philippum quoq; postmodum dixisse se solū xenocratē ex oibus q̄ ad se uenerant legatis munera spreuisse. Ad antipatrum quoq; p̄ legatiōe functus ut q̄ ex atheniensibus i bello Lamiaco capti fuerant redderet: ab eo iuitatus ad cōnā: hisce ad illū metro uerbis usus est.

Quis prius o circe: p̄tamerent si corda pudores.
 Inter uina piger posset recubare dapesque.
 Quam socios ex omni ereptos clade uideret.
 Quibus doceret nō se prius cōuiuio exurrecturū: q̄ quod petebat impetrasset:
 inimicosq; ac ciues absolutos uideret eius hanc dexteritatē ille perlibenter ample
 xus oēs continuo absoluit ac remisit. Cū aliquādo passer accipitri futurus prax
 da se in eius sinum recepisset: operuit ac fouit dicēs non oportere supplicem pro
 dere. Cū a bione obiurgaret: nō tibi inquit respondebo eqdē. Nā neq; tragœdia
 cōmœdiā cū ab eo lacesit responsiōe dignat̄. ad eū q; neq; musica: neq; geometria
 neq; astronomia istructus ludū suū frequētare cupiebat: p̄ge inq; ad miniculis. n.
 philosophiæ cares. Alii sic dixisse ferūt: Apud me enī uellus nō molliſ. Cū plato
 ni Dionysius diceret caput tibi quispiā tollet: aderat hic & suū ostēdēs nullus iqt
 id prius q̄ istud absidet. Aiunt antipatro Athenas profecto & se salutāti nō antea
 respondisse: q̄ cœptā finiret orōnem. Porro gloriæ & fastus i primis cōtēptor fu
 it: ac saepe inter diu meditationi iſeruiebat atq; unā silētio. distribuebat horā. Seri
 psit aut plurima: admonitionesq; & uersus. Ea fere ista sunt: de natura libros sex:
 de philophia sex: de uitiis unum: arcadē unū: de optimo unū de puero unū de cō
 tinentia unū: de utili unū: de libero unū: de morte unū: de uoluntario unū: de a
 micitia duos: de scribēdo unum: de memoria unum: de modestia unū: de cōtra
 rio duo: de fœlicitate duo: de mēdacio unū: Calliclē unū: de prudētia duo: Oeco
 nōicū unum: de frugalitate unū: de uiribus legis unū: de rep. unū: De sãctitate u
 nū: q; uirtus tradī possit unū: de eo quod ē unum: de fato unū: de perturbationi
 bus unū: de uitis unū: de concordia unū: de discipulis duo: de iustitia unū: de uir
 tute duo: de speciebus unū: de uoluptate duo: de aia duo: de scia unū: politicum
 unū: de uita unū: de fortitudine unū: de uno unū: de ideis unū: de arte unum: de
 diis duo: de aia duo: de scia unū: ciuilē. unū: de scientificis unū: de philosophia u
 nū de permenide unū: archædemus siue de iustitia unū: de bono unū: de his quæ
 circa mētē sunt octo: Solutio eorū quæ accidūt orōni unū: De physice uel de his
 quæ de physica rōne audiunt sex: capitula unū: de generibus & specibus unum:
 Pythagorica unū: Solutiones duo: diuisiones octo: positionū libros. xxxiii. de ra
 tione differendi libros. xiiii. post hæc libros. xy. & alios. xxi. de discipulis eorum q̄
 circa distinctionē uersari possunt libros nouē: eorū quæ circa mētē sūt alios libros
 iiii. eorum quæ circa disciplinas uersantur libros sex: De his quæ circa mētē libros
 duos: alios de geometris libros quinq;: Cōmentariorū unum: Cōtariorū unum:
 de numeris unum: numerorū speculatio unū de interuallis unum de his quæ i a
 strologia uersantur libros sex & elementa. Ad alexádrū de regno libros q̄tuor ad
 Arybā ad ephæstionē de geometria duo uersus. iiii. ducenti triginta nouē. Eū ta
 mē cum tātus actalis esset: Athenienses aliquādo uēdiderunt ut eo mō in exilio
 positus frangeretur eū demetris phaleris emit & utriq; succurrit. xenocrati enim
 libertatē restituit. Atheniensibus uero iposita illi uiro ab urbe transmigratione sa
 tiffecit. hoc ait myrōianus amastriacus in primo historicorum similium capitulo
 rum. Successit autem Speusippo scholāq; tenuit anno. xxy. Docere autem cœpe

rat sub Lyfimacho centesimæ decimæ olympiadis anno secūdo. Moritur noctu cū in sartaginē forte offendisset ætatis annum agēs octogesimum secūdum nos.

De eo sic diximus.

Vas ubi xenocrates non cautus iniuit ahenum.

Sæuq; sub propria uulnera fronte tulit.

Altius o clamans animā spirauit in auras.

Heu heu uir magnis omnibus aptus erat.

Fuerunt & alii qnque eiusdē nois: prior antiquissimus huius philosophi ciuis: ac ppinquus. fert eius orō que inscribitur arisionetica de arsinoe defuncta: alius philosophus Elegiæ scripto nō satis pbatus. Ita. n. se habet res ut poetæ qdē si prosa orōne scribere uelint efficiant. Qui uero pedestri oratiōe scribere cōsueuerunt: si poetiæ sibi partes uindicare uelint nō consequātur. Id ex eo liquet quod alterū nature: artis alterū opus est. Alius Statuarius fuit. Postreus aristoxeno teste odas cōscripsit.

Polemo atheniensis.

Olemo Phlostrati filius atheniensis. Pago Oetheus oriūdu: cum eēt adolescens: adeo impudicus: ac lubricus fuit: ut pecūias circūferret quo paratior esset & instructior ad uoluptates implēdas: eas itidem in uiis: & angiportis occuleret. In academia quoq; iuxta columnā quandam reperta est pecunia ab eo illic in usus similes recondita. Aliquando uero ex condito cum fodalibus ebrius & coronatus xenocratis irrupit scholam. Quo ille nihil aduersus eā quam cæperat orationem ardentius quoque prosectus est. Erat autem sermo de pudicitia: ea illius oratione sensim impurus adolescens se ipsum collegit: atque ita: ut industria: & studio cæteros uinceret: eique in schola regenda succederet: centesima sextadecima olympiadæ docere incohans. Refert Antigonus Caristius in uitis patrem eius fuisse primarium ciuitatis: equosque iugales nutrire solitum. Fugisseque iudiciū polemonem ab uxore nequitæ isimulatum: q; adulescentibus congregaretur. Tantum uero inter ipsa philosophandi principia oris atq; habitus assumpsisse constantiam: ut idem semper permaneret uocemq; nūquam imutaret. Quibus ex rebus Crantorem quoque sui in primis studiosum fecit. Deniq; a cane laceffit. dum suram morsu discerpet ne expalluit quidem: tum multuq; in ciuitate excitato perconctatus quidnam contigisset immobilis perstitit. In theatris quoque nulla miseratione mouebat. Nicostrato enim qui cognominabat Clytemnestra poetæ quiddā sibi cratique recitante illoque in affectum cōmiseratiōis translato: hic ita perseuerauit: ac si non audiuiisset. Eiusmodi autem prosecto fuit qualem describit Melātius pictor in libris de pictura: ait enim oportere contumaciā quandam atque duritiā operibus & moribus ex æquo moderari. Polemo autem dicebat oportere in rebus exerceri: non in dialecticis: speculationibus uti ne breuē quandam artem sorbentes atque meditantes: dum irrogationibus admirationi habentur affectu sibiipsis repugnarent. Erat igitur urbanus adiuncta seuera cōstantia. Idq; fugiebat quod pe Euripide scribit Aristophanes acidū eū atq; asperū uocās. Neq; uero sedens dicebat cū rogaret: sed ambulans. Itaq; pp summum probitatis studium in ciuitate honorabatur: maxime

post deambulationem quiescebat in hortulo iuxta quem discipuli cōstructis breuius tuguriis ppe scholā exhedrāq; habitabāt. Videtur aut Polemo xenocrate incūctis æmulatus: eūq; amasse Aristippus i quarto de antiq; delitiis refert: semper deniq; illius in ocētiā & siccitatē. Polemo in ore habebat: induerat illi⁹ quoq; grauitatē ueluti doricus qdam in musica modus: erat aut & sophoclis in primis studiosus: atq; in illis maxime locis ubi iuxta comicū canis qdā molossicus secum una pœmata fecisse uidebatur: & ubi iuxta phrynicum non elatus: aut turbidus: sed mitis incedit: atq; placidus. Dicebat igitur Homerum quidem epicum esse Sopholem. Homerum uero sophoclem tragicū. Obiit iam uetus ex phthisi: reliqtque opuscula plurima: nostrumque est de eo carmen.

Non audis hominum tristem polemonia dolorem

Teximus: hic morbi quem posuere graues

Non polemon saxo tegitur: sed inane cadauer

Hoc ad clara uolans astra reliquit humum.

Crates Atheniensis.

Crates atheniensis patre antigene ortus pago Thriasius fuit auditor similis amatorq; Polemonis illiusque successor scholæ: ita uero sibi profuere inuicē: ut nō modo uiuētes eadem sint studia secuti: uerū ad ultimā fere respiratiōem alterutrum similes fuerint: & mortui eodem sepulchro sint cōditi. Vnde & antagoras ambos uersu laudauit in hanc sententiam. Hoc tumulto Cratem ac Polemonē cōditos fatere q transis. o hospes uiros consensu animorū praeceptos: quorū diuino ex ore doctrina manauit sacra: uitaq; mundicie. Sapiētiæ adiuncta ueris certisq; psuadens dogmatibus ornauit sæculum: hinc & Arcesilaū cum ad eos a Theophrasto diuerteret dixisse ferunt: illos deos esse aliquos: aut aurei sæculi reliqas. Erant. n. ingenio minime uulgari: aut multitudinis fauoribus dedito. Sed qd de Dionysiodoro tibicine fertur: illis cōuenientissime aptari pōt: quē aliquādo dixisse tradūt: & exultatē atq; gloriantē qd nihil ex suis pulsibus: neq; intrieris: neq; ad fontē unq; audiuiſſet: sicut Ismenii. Cœnare apud cratōrē solitū refert Antigonius cōcorditer ambobus Arcesilao etiam adiecto uiuētibus: habitasse itē Arcesilaū una & Crantorē Polemonēque una cū Crate & Lyſide quodā ex ciuibus. Erat aut inq; amator: ut prædictum est. Polemonis quidē Crates: Cratōris aut Arcesilaus. Moriens aut Crates ut apollodorus in tertio croniorū ait libro reliqt alios qdem philosophicos. De comœdia alias. Oratiōes itē populares alias & de legationibus alias: habuit & discipulos sane memorabiles: horum ex numero fuit Arcesilaus auditor suus de quo in cōsequentibus dicem⁹ & Bion item Horistenites: ac postremo Theodorus: a quo secta Theodorica de nominata est: de quo item suo loco dicemus. Decem uero fuerūt Crates. Primus antiquę comœdiæ poeta. Secundus orator Trallianus de Isocratis familia. Tertius uallorū effossor qui cū Alexandro militauit. Quartus Cynnicus de quo postea dicemus. Quintus philosophus peripateticus. Sextus academicus quē præ diximus. Septimus Malotes grammaticus. Octauus qui geometrica scripsit. Nonus poeta epigramatum. Decimus Transensis academicus philosophus.

Crantor.

Rātor solensis cū apud suos hīet in gloria cōcessit athenas: ibiq; xenocratis auditor Polemonisq; socius in discendo fuit. Reliquit aut cōmentaria ad. xxx. uersuum milia: Ex eis quādā Arcefilao non desunt q; applicēt. Ferē cū interrogatus eēt cuius rei gratia ita se Polemoni addixisset: respōdisse: q; illo nunq; neq; acutius neq; grauius audisset loquentem. Is cum infirmatus esset in asclepianū secessit: ibiq; deambulabat: cōtinuo ad eum illuc undiq; cōfluxere discipuli existimantes illū nō morbi causa: sed q; ibi scholā uellet instituerē eo cōcessisse. Aderat tū illic & Arcefilaus uolēs ab illo se ad polemonē cōferre quāq; amatore suo: sicuti cum ad Arcefilaum uenerimus dicemus: qua ex re nō solū nihil succēssit: sed ipse quoq; cū sanus factus esset se ad audiendū polemonē cōtulit: atq; inde multū illi & gloriā & laudis accessit. Ferē & substātiā Arcefilao reliquisse talentorū. xii. Et cum ab eo rogaretur ubi nā sepeliri uellet: dixisse terrā in caris uisceribus abscondi placet. Poemata quoq; scripsisse dicit eaq; signata a nullo in Mineruā sanō in patrio solo condidisse. Theatetus quoq; poeta illum laudans & uiris & musis fuisse in primis gratum canit: atq; sub ipsam senectutem cum defecisset: humo conditum: illic tranquillo æuo frui.

Tarda senecta tulit haud ultra uiuere crantor

Complacuit musis complacuitq; uiris.

Exanimem sed terra uirum tu suscipe sacrum

Sit placidusq; illic ut quoque uiuus erat.

Admirabatur Crātor prāceteris Homerū & Euripidē dicēs: oposum eē & industriā plenū proprietate seruata tragice simul & misericorditer scribere: pferebat que uersiculum ex Bellerophonte. Hei mihi quid ita mortales passi sumus. Antagoram quoq; poetam fertur ut Crantoris ferri huiusmodi: Crantoris itē in laudem uersus referri in antagoram fama.

O mihi mens esset celebre: quæ luserat olim.

Progeniem diuum: canerem nam carmine curas

Nunc æternorum: natos quot in æquore lati

Oceani regina erebi nox edidit alto.

Cypridis & terra genitos: sortemq; malignam

Ventorum: sed deinde uirum bona: duplicis atque

Nostra tuum canerent naturæ carmina corpus

Erat aut: & nominibus fingendis acer. Tragædum deniq; dixit infractā habere uocē: & cortice plenā: & Theophrasti quæstiones ostreis cōscriptas esse. Laudatur eius maxime liber quē de luctu edidit. Obiit ate Polemonē & Cratem aquæ intercutis morbo. Est & nostrum epigrāma in hanc sententiam.

Inundauit & te crātor pessimus morbus.

Et sic descendisti in magnum plutonis abyssum

Et tu qui illic nunc gaudes.

Sermonum uidua stetit tuorum autem

Academia & soli patria tua

LIBER

Arcefilaus.

Arcefilaus Seuthi siue Scythi filius sicut Apollodorus in tertio chronico-
rum ait: Pitanaeus ex æolide primus mediâ inuexit academiâ negatio-
nes cōtinēs ppter sermonū cōtrarietates: priusq; in utrāq; differere par-
tem aggressus est. Idq; oratiōis genus qd' Plato tradiderat: per interrogationem:
ac respōsiōne ex umbra in certamen ac puluerē prior eduxit. Cratori uero i hūc
modū cōgressus est. Quartus erat ex fratribus: q illi duo erāt ex eodē patre duo
que eadē ex matre generati. Ex his alter q eodem ex patre maior natu erat Pyla-
des: q uero ex matre Mœreas dicebat: q; eius curator erat. Audiuit itaq; princi-
pio qdē Autolycū mathematicū ciuē suū anteq̃ proficisceretur athenas: q cū sar-
dis quoq; prexit. Deinde xanthū atheniensem quoq; musicū: post quē Thephra-
sti auditor fuit. Tū demū in academiā se ad Crantorē cōtulit. Mœreas. n. quem
p̃diximus frater illum ad oratoriā ediscendā hortabatur: sed illū philosophiæ iā
amor caperat. Eo amore flagrantē Crantor amator suus Euripidis ex androme-
da uersiculo pcontari pgit. Nū gratias habebis: si te seruauim uirgo: cui ille sequē-
tia respōdit. Duc age me hospes: & ancillā aut cōiugem ut uoles habe. Ex hoc iā
pariter ambo morabātur. Age tulisse Theophrastum aiūt illius recessum: ac di-
xisse. Quā ingeniosus prōptusq; adolescēs e schola discessit. Namq; cum esset in
dicendo grauiissimus: atq; in scribendo satis exercitatus: poetica quoq; operā de-
dit. Ferūtur eius epigrāmata in attalum.

Pergamus haud armis sed equis quoq; clara per orbem

Dicitur a pisa quam coluere dei.

Ex ioue sis fas est mortali dicere mentem

Rursus erit multo concelebrata magis.

Atq; menodorum eudami filium unum ex condiscipulis amentem.

Hinc distat phrygia est longe sacra hinc thyatera

O menodore tua patria cadauada

Aequalesq; uię dicunt acheronta nephandum

Virorum ut acer undiq; permenfurat.

Hoc tibi sed tumultum accurata cōdidit arte

Eudemus omnibus qui tibi amicior.

Amplectabatur Homerū maxie ex oibus: cuius adeo studiosus erat: ut semp ante
somnia eius aliqd legeret. Mane quoque cū surgeret dicēs se ad amasium p̃gere:
ne ab eo legēdo ipediretur. Pindarū quoque dicebat eē i primis idoneū iplere uo-
cē uerborūq; ac noīum copiā p̃bere. Stilū ēt ionicū exp̃ssit cū esset iunior. Hippo-
nici itē geometræ auditor fuit: i quē cū eēt alias hebes & obtusus: & hiscens: artis
tamē itelligētia ualeret: iocatus est dicēs hiāti sibi geometriā in hos aduolauisse:
eū etiā dementē aliquādo effectū domi secū habuit: atq; tā diu illius curam egir
quoad redderetur sensui. Crate autē uita functo scholā tenuit: cedente sibi Socrati
de quodā. Nullū uero librū scripsisse ferūt: q; æque de oibus rettineret assenum.
alii dephēsum dū quædā emēdaret tradūt: eos tamē ipsos alii nō edidisse: alii flā-
mis tradidisse aiunt. In honore summo Platonem habuit: librosq; illius studio-

selectitabāt. Sūt qui Pyrrhonē quoque imitatū asseuerent. Dialecticā quoque fuit non iperitus: eretricorūq; sermones: ac ratioēs calluit. Vnde & de illo ab Aristone dicebat. Ante Plato: retro Pyrrho: mediūsq; Diodorus. Timon etiā de illo sic locutus est: habēs nāq; Menedemū plūbū in sinibus poner: seu Pyrrhonē penitus carneū: siue Diodorū. Erat autē plogis abunde utēs & cōstrictus atq; in locutione ambiguus. Ac præterea obiurgator cōfidēs multū atq; audax quod Timon quoq; signauit: q; illius increpādo uehementiā uno uersiculo expressit.

Oblitus nescis iuuenum dum cuncta reprendis.

Vnde & adolescente quodā audacius q̄ par erat: loq̄nte: nullus nē inq̄t hūc talo excipiet. Cū retulisset ad eū qdā uitiose cōcludēs: nō uideri altero alterū maius: nē. x. inq̄t digitorum lōgitudo senorum lōgitudie. Emone quodā Chio cū esset deformis formosum se arbitrāte: ac iugiter chlamidē prāciosam induēte: ac rogāte nū illi sapiēs amaturus uideret ait utrū: neque. n. si ita q̄spiā fuerit pulcher ut tu neque si ita speciose induat ut tu. Cū uero ab ipudico ita ageret cui forte insensa erat eius grauitas: licet ne te rogare o uenerāda an silere: sit ait. Quid mihi o mulier aspera nec cōsueta loqueris? Verboſo cuidā ignauo oia sua perturbanti: im' probe inq̄t & ipudice loq; seruorū filii cōsueuerūt. Loquaci itidē se obtudenti nīmio uerborū strepitu: graui inq̄t nutrice caruisti. Quibusdā uero nihil respondebat. Fœneratore quodā: ac dicendi studioſo quiddā se ignorare dicente. Latent enim inq̄t & uentorum transitus auē: nisi cū adſit fœtus. Sumpta sunt autē ista ex Enomao Sophoclis. Alexinum quēdā dialecticum alexini quādā cōmode ac pmerito enarrare non ualētē: qd' Philoxenus aduersus lateritios operarios egisset admonuit. Ille enim cum hos carmē suū male cantātes offendisset: lateres illorū cōculcare cœpit ac dicere. Vos mea corrūpitis: ego uestra dissipabo. Ferebat grauius siq; intēpestiue disciplinās liberales arripuisset. Naturaliter autem quoddā modo in differendo utebatur hoc uerbo arbitror equidem: & non assentiēs istis ille eum ex nomine appellans: idque discipulorum quoque plurimi imitabantur: neque id solum uerum & rhetoricen eius omnemque dicendi modum ac figuram in se nitebantur exprimere: erat autem illi inuentionis prācipua fœlicitas Rite item ac facile occurrere obiectis: oratiōisq; ambitum ad id quod erat propositum referre: atque omni se tempori accōmodare mirifice cellabat. Magna illi præterea ultra omnes ceteros erat persuadendi quæ uellet acrimonia. Quib⁹ ex rebus factum est: ut ad eum audiendum cōfluērēt plurimi: & quidem cum illius immodico acumine offenderentur. Quod tamen illi ipsi æquo animo ac libenter tolerabant: erat enim uir bonus ualde: suosque auditores bona spe plenos emittebat: erat illi summa facilitas in cōmunicandis rebus suis: atque ad ferenda beneficia prōptus occurrebat: latere quoq; gratiā omni studio quærebat: fastum eiusmodi maxime exhorrēs. Deniq; ingressus aliquādo ad Ctesibium agrotum uidensq; inopia rerum angustari: plenū nūmis sacculum clā eius puluino subiecit Quo ille inuento arcesilai inquit hic ludus est. Sed & alias mille ad eum solidos misit. Archiā uero arcadē Eumeni cōmendans: ut magna dignitate frueretur effecit. Liberalis quoq; admodum fuit: ipsamque liberalitatem suam argenteis in

primis uasis præferbat: atq; cum archecratis & Callicratis apparatu contendens aurea quoq; uasa in studio habuit: plurimisq; ea subministrabat: quibus & conuiuia: & cœnas faciebât. Acceperat ab eo qdâ ad suscipiendos amicos argentea uasa cû uero his egenus eēt nō repetiit. Aiunt alii de industria hæc illū utēda dedisse: & cû ea ille redderet: q; paup erat: illi largitū fuisse. Erat qdē illi & i pitane substātia ex qua sibi Pylades frater suppeditabat ad uitæ usus. Sed & Eumenes Philestæri filius ipsum largissimis frēntibusq; illustrabat donis. Quo circa & huic soli præter cæteros studebat reges. Cû aut antigono pleriq; obsequerētur: illiusque domū salutandi causa frēntarent: ipse qetē agebat nolens in illius noticiā icidere. Hieroclis itē amicitiiis i primis fruebat: q; munychiā possidebat: & Pyraū. Ita que diebus festis semp descēdere ad eū consueuerat: & cû ab eo quoq; ut antigonum salutatū pgeret iduceretur nō acceuit: sed ad usq; illius ianuas pfectus retro rediit. Post naualē uero antigoni pugnā plurimis illū adeuntib⁹: epistolascq; pro cōsolatione scribētib⁹ tacuit ipse. Attamē pro priā legatiōe: ad antigonum i Demetriadē functus absq; effectū rediit. Omne igit tēpus uixit in academia: reip. ne gogia fugiēs ad cōsilia dānas. Interdū & athēis in piræo morabāt ex tēpore dicēs Hierocle. n. ut diximus utebatur familiariter: unde & a prlerisq; carpebatur. Magnificētia pterea excellens: quid. n. rectius dici pōt q̄ alter Aristippus. Cœnas. cū similibus sape celebrabat: ipseq; ad illos proficiscebatur. Theodote. itē ac Philete eliensibus scortis palā cōgrediebatur: detrahentibus aut aristippi instituta recensebat. Adolescentib⁹ itē maxime studebat: eratq; in amorē pronus. Vnde illū Ariston Chius Stoichus corruptore iuuenū disertūq; impudicū & temerariū ap prllans accusabat. Naq; & Demetriū cū is Cyrenē nauigasset: amasse plurimum dicitur: & myrleanū leocarē: de quo & ad comestantes dixisse se quidē aperiri uelle: illū aut prohibere. Hunc amabāt & Demochares lachetis & Pyrochles beseliū filius. Quos ille cū dephendisset: cedere se tolerādo dixit. Præterea carpebant eū & obiurgabāt ii quos diximus: ut uulgo addictū gloriæq; studiosum: maxime at illum apud Hieronymū pipateticū uexabāt: cū amicos cogeret ad natalem. diē alcynoei antigoni filii: qua die pecunias plurimas in sumptus quottānnis mittebat antiganus. Vbi cū deuitaret inter pocula differere: aridelo pponētisibi quid dā quod speculatiōe indigeret: oratiq; ut sup illo differeret: dixisse ferūt. At hoc ipsum in primis philosophiæ ppriū ē: cuiusq; rei tēpus scī. In id aut quod turbæ addictus culpabatur: & Timonitidē suo ut solet cursū coarguit. Cum tamē esset eiusmodi: ita moderatus & fastus fuiens erat: ut discipulos moneret & alios audire: & cū adolescens qdâ Chius ex ludo suo Hieronymi quē prædixim⁹ scholam plus sibi placere significasset: ipse manu appræhensum ad illū duxit: philosopho que cōmendauit admonēs seruare ordinis: ac disciplinæ grauitatē. Perlepidum & hoc illius dictū memoratur. Præcōtanti. n. cur ex disciplinis aliis plariq; ad se etā epicureā trāsirēt: ex epicureis uero nullus se ad ceteras cōferret? ait. q; ex uiris quidē galli frūt: ex gallis uiri nunq̄. Cū uero tā eēt mortī pximus: sua oīa Pyladi fratri legauit: q; is illū Chiū clā moërea atq; inde athenas deduxerat. Nunq̄ uero aut uxorem duxit: aut filios genuit. Tria testamenta conscripsit. Ex his unum

eretriæ penes Amphitricum deposuit: secundum athenis apud quēdā ex amicis Tertium domum ad Thaumasiā quēdam necessariū suū misit orās: ut illud seruaret: ad quē ita etiā scripsit. Arcesilaus Thaumasiæ salutē. Testamenta mea Diogeni tradidi ad te perferēda. Quia enim sepius ægroto: & corpore nō rite ualeo: testamentum conficere placuit: ut si quid contingat inopinatum: sine tua iniuria proficiscar ex uita: qui unus ex omnibus maxime me affectu psecutus es fidiſſimus aut̄ oīum q̄ hic sunt cū mihi semp fueris: diligēter ea seruare stude: tum propter ætatē: tū propter necessitudinē. Cura igitur memor q̄tū tuæ fidei cōmit tam: ut quod apud te totum deponā q̄tum in te ē: id moliri: ut negocia mea honeste disposita sint. Posita sunt aut̄ ista athenis apud quendam ex amicis: & eretriæ penes Amphicritū: Obiit ut Hermippus ait: cū merum immodice hausisset: ac per id offendisset septuagesimo & quinto ætatis anno: susceptusque est ab atheniensibus ut nemo alius.

Quid uini tantum dic arcesilae bibisti.

Extra sis mentem lapsus ut ipse tuam?

Non tam te miseros q̄ mortuus: at q̄ musas

Tu potius nimio læseris e calice.

Fuerunt & tres alii arcesilai. Primus poeta prisce comœdiæ: secundus elegiæ poeta: tertius sculptor: in quem & Simonides hoc scripsit epigrāma. Signū hoc diuina est. Ducentæ enim merces eius dragmæ. Artifex elaborauit pallidis manibus Dignus Arcesilaus Aristodici filius. Prædictus aut̄ philosophus ut ait Apollodorus in chronicis floruit maxime circa centesimam & uigesimam olympiadem.

Bion Boristhenites.

Ion genere quidē boristhenites fuit. Quibus uero sit ortus parentibus & quibus ex rebus ad philosophiam se contulerit: ipse Antigono aperuit. Cum enim ille sciscitaretur quisnam: unde ubi illius esset patria atq̄ parentes: sentiens se uituperatum esse apud regem atque ideo sic locutum ad illum ait. Pater quidem meus libertus fuit cubito se tergens. Significabat autem illum succidiam & lardum uendere. Boristhenites genere non habens faciem: sed in facie scripturam acerbissimi domini: mater autem quam huiusmodi ducere potuit. Deinde pater nescio quid in rem publicanorum committēs cum tota domo uenundatus est. Me adulescentulum haud ignauum uel ingratum orator quidam emit. Is moriens mihi omnia reliquit. Ego tabulas ipsius exurens cunctasq̄ conscindens athenas concessi: ibique philosophatus sum. Hoc mihi genus est: ista progenies: ista habui quæ de me dicerem. Desināt igitur Perseus ac philonides ea historiæ tradere: me autem ex me ipso intueri & erat sane Bion alias uersatili ingenio: & sophista callidus: puerque circa philosophiam se exercere uolētibz occasionem præbuerat. In quibusdam uero lenis & lymphidus fastuque petere frui ualens. Cōplura autem reliquit commentaria: sed & sententias utiles & graues: ut illud. Cum sibi probro daretur: q̄ adolescentem non sibi uendicasset non enim iquit possibile est mollem caseum hamo attrahere. Interrogatus aliquādo quisnā anxietate maiore detinetur: ille inquit qui se maxime cupit esse felicem &

quietum. Rogatus an ducēda esset uxor? refertur. n. & ad hūc istud: siquēdē ait: turpē duxeris: poenā hēbis: sin autē formosam cōis erit. Senectutē malorum oīum portū asserebat: siquēdē ad ipsam cūcta cōfugere: gloriā annorū esse matrem pulchritudinē alienū bonū: diuitias neruos rerū. Ad eū q̄ fūdos suos uorauerat: terra inq̄t Amphiarāū absorbuit: sed terrā tu. Magnū aiebat malū esse ferre nō posse malū. Arguebat eos q̄ hoīes quasi sine sensu essent exurerent: eosq̄ ueluti sensu prāditos adurerēt. Dicebat autē iugiter optabilius esse speciē alteri largiri suā: q̄ alienā petulāter ambire. Corpore quippe atq̄ aīo lādi q̄ id fecisset. Sed & Socrate in ius uocabat dicēs. Nā siquēdē alcibiade uti potuit & abstinuit: inanis fuit sin uero nō ualuit: nihil magnū fecit. Facile esse dicebat ad infernū uiam: clausis enī oculis illuc iri. Alcibiadē culpās dicebat illū dū esset adulescens uiros ab uxorib⁹: iuuenē uero uxores a uiris abduxisse. Rhodi' atheniensibus ad oratoriā se exercētibus philosophiā ipse docebat. Causante quodā cur ita faceret. Frumēta inq̄t attuli: & ordeū uendo. Dicebat eos q̄ essent in inferno magis profecto cruciādos: si integris q̄ si perforatis uasis aquas ferrent. Orāte se uerbofo quodam: ut sibi opē ferret: satis inq̄t tibi faciam: si qui prācētur pro te ad me miseris: ipse quoq̄ nō ueneris. Nauigans cum pessimis hominibus in latrones incidit. Dicentibus illis peribimus si agnoscamur: at ego inquit nisi agnoscamur. elationem esse asserebat perfectus impedimentū. Ad diuitem auarū nō inquit hic substātiā possidet: sed ab ea ipse possidet. Tenaces itaq̄ aiebat opū ut suarū hīe curā: uerū ex eis ut ex alienis nihil cape utilitatis. Fortitudinē inq̄t cū sumus iuuenēs utimur: at cū senescere incipimus prudentia uigemus. Tantum uero prudentiā a uirtutibus ceteris differre asserebat. quātū uisū ab aliis sensibus. diebat nō eē exprobrādā senectutē quippe ad quā oēs puenire cupimus. Inuido cuidā subtristi nescio inq̄t utrū tibi malū: an alteri bonū cōtigerit. Impietatē pessimā eē dicebat cōtubernalē fiducia: in seruitutem enī uirū redigit: quantū libet ille ore audax ac liber sit. amicos q̄lescunq̄ sit oportere seruari: ne uideamur uel malis uti: uel deuitare bonos. Is in principio q̄ dē academiā instituta aspernabatur: quo tēpore Cratis auditor erat: deinde Cynicū eligit institutū sumpto pallio & pera. Nā quid illū aliud ad eā animi constantiam traduxit. Demū uero se ad theodoria transtulit: Theodori athei auditorium frequētās: q̄ oī orōnis genere uti solebat in dicendo. Post hūc uero Theophrastū pīpateticū audiuit. Erat at & spectaculorū studiosus: risumq̄ mouere auditoribus maxime pitus grauib⁹ noībus aduersum res utens. Quia uero orōnē suā oī dicendi genere tēperauerat: aiunt Eratosthenē dixisse de illo. Primus oīum Bion philosophiā uario orōnis flore uestiuit. Erat illi item & faciendis uersibus ingenium prācipue accomodatum. Eius sunt illa. O pater archyta & cetera. Sed oīno & musicā & geometriā p ludo habuit. mpparatus quoq̄ magnifici ac preciosi erat studiosus: atq̄ ideo ex urbe ī urbē sēpe migrabat. Sēpe sibi ex arte moliebatur. Rhodi deniq̄ nautis psuasit ut sumpta scholari ueste se sequerent: cūq̄ his īgressus gymnasiū cōspicius fuit. cōsueuit & adolefcētes sibi adoptār: ut eis & ad uoluptatē abuteret: & ab eorū beniuolētia ptegeret. Sed & sui uehementer amans fuit: semperq̄ illud sibi in ore erat: amicorū cūcta coīa sunt. Idcirco & nemo illius

discipulus iscribit: cū tot habuerit sui auditores. Quidam uero ad impudentiā prouexit. Vnde & butio unus ex familiaribus suis aliquādo ad Menedemū dixisse fertur. Egdē o Menedeme noctu bioni cōiungor: nihilq; indignū mihi passus uideor. Multa etiam scelestius cōgredientibus colloquebatur. Hoc autem ex impij Theodori disciplina hauserat. Postremo incidēs in malam ualitudinem: ut dixerunt q; erant in chalcide: illic. n. & uitam finiuit: ligaturas suscipe inductus ē: & pœnitētiā agere sup his, quæ peccarat in deum. Eorū uero inopia quibus infirmorum cura erat dire cruciatus est quoad antigonus duos illi famulos misit: secutusq; est eum in sella: ut Fauorinus tradit in omnimoda historia: sed hic quoq; uita excessit. Illum nos ita accusati sumus: bion boristhenitem refert scythica telus dixisse: audimus deos q; uere nihil sin: ac si qdem id dogma tueri pstitisset merito dicendus esset sensisse ut uisum esset: & si male uisum esset: tamen at nunc lōgo morbo tabescens: ac mori pertinescens qui deos non esse dixerat: fanumque non uiderat: mortalibus quique illudebat uiris dū diis imolarent: non modo gratis super ararū ac mensæ nidore deorū hostiis admouit nares: nec modo peccauit dixit: uetera diluite: sed & anui collū facile porrexit excantandum brachiaque ligaturis persuasus deuinxit: rhamnūque & lauri ramum ianuæ imposuit: cūcta ppeti magis q; mori paratus. Stultus qui mercede cupiūt deum redimere: qsi tunc dii essent: cum illos Bion æstimare uellet. Ergo nequicquā sentiēs cū lēbus erat Carbo totus: tendensq; manum ita ferme ait. Salue inquit Pluto salue. Decem uero Biones fuere. Primus q pherecydi syro cōtemporaneus fuit: cuius duo ferunt libri: est autem proconnesius. Secundus Syracusanus qui artes rhetoricas conscripsit. Tertius hic ipse. Quartus ex Democriti familia & mathematicus Abderites qui attice scripsit & ionice. Hic prior esse dixit regiōes quasdā ubi esset sex mensium nox & totidem dies. Quintus solensis qui conscripsit æthiopica. Sextus rhetoricus cuius feruntur libri nouem: musarum inscripti. Septimus lyricus poeta. Octauus Milesius sculptor: cuius & Polemo meminit. Nonus poeta tragicus ex his qui tarsici dicuntur. Decimus itidē sculptor clazomenius siue Chius & Hipponax meminit.

Lacydes Cyrenæus

Acydes Alexandri filius Cyrenæus nouæ academiæ princeps. Arcesilaique successor fuit: uir eximie seueritatis: habuitque instituti sui non paucos æmulos. Fuit ab adolescentia summe studiosus: & pauper qui dem: sed gratus admodum: atque in sermone iocundus. Aiunt eum & circa rem familiarem dulcissime se habuisse: cum ex pēu promere quicquam uoluisset ob signato aditu rursus annulum p foramen intus iacebat: ut nihil inde ex reconditis rebus tolleretur. Id cū aiaduertissent famuli resignabāt quæ signata erant & quæ uoluissent inde tollebat: ac deinde annulū in porticū primā inittebant. Idq; cum saepe facerēt unūq; dephendi potuerūt. Lacydes igit academiæ scholā habebat in orto: quē Atralus rex fieri curauerat: Lacydiūq; ab ipso appellatus est: solusq; ex omni memoria iuuenis phocēsis Telecli & Euandro scholā tradidit. Porro.

LIBER.

Euandro successit Helgesinus pergamenus: a quo carneades. Lepidum uero illud ad Lacydē refertur. Attalo. n. denique illum ad se accersente dixisse fertur imagenes procul eē intuēdas. Sero autē geometriæ dāti operā ait quispiā certe ne nūc rēp? certe ne nūc qdē? Obiit at cū scholā regere cōepisset: quarto āno cētesimæ trigēsimæ qrtæ olympiadis. xx. & sex ānis in scholæ regimīe cōsumptis: mortuus ē autē ex paralyſi quā ex imodica potatiōe icurrerat: & nos de illo ita cecinimns.

Fama tui lacyde nota est q̄ & ipse lieum

Exceptum stygias traxeris usq̄ domos

Planum est q̄ bacchus penetrat cum corpora multus

Soluit ea: iccirco nil satus est bromius.

Carneades.

Arneades Epicomi siue ut Alexāder in sudcessiōib⁹ tradit. Philocomi filius cyrenæus: hic Stoicorū: & Crisippi libris diligerissime plectis eis modice reluctabatur: adeoq̄ id uerecūde faciebat: ut id sapius diceret: nisi Crhysippus eēt: nō essem ego. Fuit autē uehemēter studiosus: porro physica minus curam habuit: ethica se magis deuouit. Quo circa & cæsariem & ungues nutriebat præcipua intētiōe studiorum. Adeo autē in philosophia uiguit tātūque sibi in ea neruorū comparauit: ut oratores quoq̄ in ipsius scholis ad eū audiēdū pgerēt. Erat autē illi & uox maxima & præcipue sonora: adeo ut gymnasiū pnceps ad illum mitteret: ac ne ita clamaret admoneret. Ad quem ille: da uocis modum. inq̄. Et ille sapiētissime sane cōgrueq̄ respōdit: modum. n. habes ait auditores. Acriter autē iuehebatur: atq̄ in quæstionibus erat: insuperabilis. Cenas autē ob causas prædictas iam declinabat. Hic aliquādo cum mētor Bithynus discipulus atque auditor suus pellicem suam adamaret: ut Fauorinus refert in omnimoda historia: inter dicēdum ita in illū iocatus est. Versatur hic senex qdam inanis futilis Mētori corpore atq̄ uoce simillimus: eum hac schola abdicari placet: at ille cōtinuo exurgēs intulit hæc illi dixere: cōcite isti surrexerunt: durius autē uidetur circa finem uersatus esse cū sapius diceret quæ constituit natura & cōpegit ea & dissoluet. Cū autē didicisset antipatrū ueneno hausto defunctū: & ipse incitatus ē ad audēdum cōtra mortē: aitq̄ suis: date igitur & mihi. Qui cū dicerēt qd? ait multum. Aefuncto autē illo defectionē lunæ factā aiūt: ut cōpati sibi uideri possit. Pulcherimū post solē sydus refert Apollodorus in chronicis humāis eū excessisse rebus olympiadis cētesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto: cum uixisset annos octoginta quinque. Feruntur eius epistolæ ad ariathem Cappadociæ regem reliqua ipsius cōscripsere discipuli: ipse. n. nihil reliquit: est autē & in hunc nostrū epigramma logadico & archabuleo metro.

Quid me carneade: quid me musa uis arguere?

Indocilis qui nihil uidit quod metuerat mori.

Quando & phtisicum olim habens pessimum morbum

Noluit solutionem habere: sed audiens q̄ uenenum

Antipatrus libens extinctus est: date igitur

Inquid aliquid & mihi bibere.

Quid tamen? quid date mulsum ualdeque

Habuit prompta hæc natura cōtinens me.

Et dissoluetur iam: & hic quidem nihil minus

Cessit sub terram: dicebat autem plura

Mala lucra habente ire ad Plutonium.

Ferē ei lumina calligne offendi solita: ipso nihil aduertēte: iubereq; solitū puero

lucenā accēdere: quā ille cū itulisset: ac diceret attuli: respōdere cōsueſſe lege igit

Huiusce alii complures fuere discipuli: sed excelluit oībus. Clitomachus: de quo

etiā subsequēter dicēdum. Fuit & alius Carneades elegiæ poeta parū probatus.

Clitomachus.

Litomachus carthagenensis patriaq; lingua Asdrubal appellabatur: in qua etiam apud suos philosophari consueuerat. Athenas autē cōtendit quadraginta annos natus: audiuitque Carneadē. Eius ille industriā ani

maduertens litteras doceri fecit: ac studioſe imbuit uirum. Ad tantum autem pe

ritiæ puectus est: ut ultra quadragita uolumina scripserit: successeritq; Carneadi:

cuius etiam dicta maxime illustrauit litteris. Versatus est autē in tribus maxime

sectis: academicorum: scilicet peripateticorū: atq; stoicorū. Porro acadēicos ita fe

re laceſſit: Timō neq; academicorū latiloquētīa inutilis. Hactenus de academi

cis: qui a Platone fluxere diximus: ueniēdum iā ad peripateticos: & eos a Plato

ne uenientes: quorum fuit princeps Aristoteles: & primo de ipso dicendum.

Laertii Diogenis liber quintus.

Aristoteles.

Aristoteles nicomachi Phæstiadisq; filius stagirites fu

it. Porro Nicomachus a Nicomacho Maconis filio

Aesculapiique nepote originem duxit: ut Hermippus

in eo libro quem de Aristotele scripſit tradit: eratq; ca

rus imprimis Amynthæ macedonum regi medicinæ:

& amicitia gratia. Hic inter omnis Platonis discipulos

maxime excelluit: uoceque gracili ut Timotheus athe

niensis in libro de uitis refert: & exilibus cruribus paruif

que oculis fuit: ueste insigni: & annulis: ac tonsura utens. Natus est autem illi & fi

lius. Nicomachus ex Herpylide pellice: ut Thimotheus ait: Recessit a Platone

dum adhuc superueniret. Vnde dixisse illum tradunt. Aristoteles in nos recalci

trauit non secus atq; in mrem puli geniti. Refert Hermippus in uitis cū atheniē

sium legatus ad Philippum profectus esset Aristoteles: achademicæ scholæ præ

fectum fuisse Xenocratem. Cum uero reuersus esset: scholamq; sub alio uidisset:

elegisse in lycio peripatum: illicque usque ad unctionem deambulando cum di

scipulis philosophari solitum: atq; ide operipateticum appellatum eē. Alii idcir

co sic uocatum asserunt: q; ex egritudine conualeſcenti: ac deambulanti alexandro

assistens quedam differere soleret. Vbi uero iā plures esse ceperāt sedēs docebat

dicēs turpe esse reticere: Xenocratē uero loq; pmittere. ad ppositā quæſtionē di

scipulos una exercebat simul & oratoriam docens. Deinde ad Hermiā eunuchū

profectus est Atarnensium tyrānum. quem alii quidem pādica ipsius fuisse tradunt. Alii uero sibi affinitate iūctū: tradita ei filia siue nepte: ut refert Demetrius magnelius in libris de poetis ac scriptoribus æquocis: qui & Eubuli seruum Hermiā fuisse ait bithyniū genere: quē & dominū suū enecasse. Porro Aristippus in primo de antiq̃s deliciis libro Aristotelē ait Hermiæ pellicē adamasse: quā ille cū sibi p̃misisset: duxisse eā & gaudio elatū imolasse mulieri ut atheniēses. Eleusi nā Cereri Hermiæq̃: p̃æana scripsisse q̃ ex *Ἄλφειᾷ* hoc ē itus scriptus est. Hinc iā in macedonia apud Philippū uixisse. Atq̃ ab eo Alexādrū filiū erudiendū accepisse petisseq̃ istaurari solū patriū a Philippo uersū. Id ubi ipetrasset dedisse illis leges. In schola quoq̃ leges tulit imitādo Xenocratē: ut decēdialē p̃cipē facerēt. Vbi uero Alexād̃ro istituēdo satis uisus ē nauasse opam: eūq̃ sibi deuixisse cōmēdato illi cognato Callisthene Clynthio athenas concessit. Eū audacius q̃ par erat alloquēte regē & minime illi obsequētē ab ipso icrepitū asserūt: uersū admonēte: nī talia loq̃ desisteret: mature piturū. quod & factū ē. Nāq̃ Hermolao in alexādrū ifidiarū socius fuisse dephēsus cauea ferrea circūduci p̃ādore atq̃ squallore obsistutus leoni postremo obiectus ē: sicq̃ excessit e uita. Enimuero Aristoteles athenas p̃fectus: cū illic tredecim annis docuisset: clā in chalcidē concessit: q̃ ab Eurimēdonte hierophāta impietatis accusatus eēt: siue ut Fauorinus ait in oīmoda historia a Demophilo: q̃ hymnū i eū quē p̃radiximus Hermiā scripserit: Epigrāma: que statuæ quæ in delphis est nouū iciderit. Improbe peremit. Perfa sagitarius. Rex persæ flexis transmittere spicula docti

Arcubus: ast ausus ius uiolare sacrum:

Perdidit hunc astu diro certamine uictor

Vfus fallacis credulitate uiri.

Hic uero ut ait Eumolus i q̃nto historiarū aconitū bibens mortuus ē septuagesimo atatis anno. Idē uero refert ipm Platoni triginta annorū se i disciplinā dedisse: sed profecto fallitur. Namque septimo decimo atatis anno Platonem audire cœpit. Est autem hymnus huiusmodi. Virtus laboriosa mortalibus uitæ profecto præclara & cætera.

Virtus difficilis maximus & labor

Humano generi nobilis: optima

Tu uenatio uitæ

Es mortalibus omnibus.

Nam propter speciem tuam uirgo mori

Nimirum celebris casus & inclyta

Est in grācia: & altis

Se præstare laboribus.

Talem tu facis in pectora nobilem

Fructum: perpetuo tempore qui manet.

Auro tu melior: tu es somno & genitoribus.

Ladæ cum pueris amphitrionides

Causa uirgo tui tristia duraque

Passi: multa tulerunt
 Gestis dum tribuunt opus.
 Et desiderijs eacides tui
 Ajaxque in stygias incolumis domos
 Descendere tyranni
 Exorabilis haud quidem
 Formæ causa tuæ uirgoque atarnai
 Phœbeo miserum lumine filium
 Priuauit carmine certe
 Quo semper celebrabitur
 Ipsum mnemosine progenitæ canens
 Sacræ pierides laudibus & Iouem
 Augent quæ quoque xenion
 Cordis firmaque præmia.

Primâ hunc orônē iudicialē pro seipso scripsisse: cū huius criminis argueret. Fav
 uorinus in oīmōda historia auctor est ac dixisse athenis pyrū super pyro ficumq;
 super fico senescere. Ait aut̃ Apollodorus in chronicis natū illū anno primo no
 nagesimæ nonæ olimpiadis: perrexisseque ad Platonem septimo decimo ætatis
 anno: annosque uiginti apud eum fuisse commoratum. Tum uero uenisse mity
 lenē principe Eubulo quarto anno centesimæ octanæ Olympiadis. Verum Pla
 tone primo anno functo uita sub Theophilo profectum esse ad Hermiam: man
 sisseque annos tres: sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secūdo an
 no centesimæ nonæ Olympiadis Alexandro quintum decimum iam annū æta
 tis agente: Athenas uero concessisse secūdo anno cētēsīmæ undecime Olimpi
 adis: atq; in lycio tredecim annos docuisse: ac demum perrexisse chalcidem ter
 tio anno centesimæ quartæ decimæ Olympiadis: morboque perisse: cum esset
 annorum ferme sexaginta trium: quo etiam tempore Demosthenes in calabris
 defunctus sit sub Philocle. Fertur autem ob Calisthenis insidias in Alexandrum
 infensum fuisse regi: illumque ad eum cōtristandum Anaximenem extulisse: ac
 misisse Xenocrati dona. Obiurgauit eum epigrammate Theocritus chius: ut ait
 Ambrion in libro de Theocriti uita: in hunc sensum. Hermiæ eunuchi simul at
 que eubuli serui Mausoleum struxit uanus Aristoteles. Timō quoque sic illum
 agit. Neque Aristoteles uaniloquiis miserandis. Hac uita philosophi fuit. Cate
 rum nos ipsius quoque testamenta legimus in hunc ferme modum. Bene qui
 dem ac rite erit. Quod si quid contigerit: ita legauit Aristoteles. Curatorem qui
 dem omnium & per omnia iussit esse antipatrum. Quoad uero Nicanor adole
 scat: curatores ac tutores instituit Aristomenem. Timarchum. Hipparchū. Clio
 telē & Theophrastū si uoluerit: ac si possibile fuerit: filiorū & Herpylidis rerūq;
 omnium. Cumque puella fuerit matura uiro tradi illam Nicanori. Sin uero pu
 ellæ quippiam contigerit: quod absit: uitaque prius q̃ connubio iungatur: siue
 etiam postquā nupserit ante q̃ filios procreet: excesserit: Nicanor dominus esto:
 ut & de puero & de cæteris digne nobis ac se disponat. Curet autem Nicanor

& de puella & de puero Nichomacho: nihil ut illis defuit: pr̄is ac fratris una ipl̄es munus. Quod si Nicanori quidpiā contigerit: quod absit. siue priusq̄ puellā duxerit: siue postq̄ duxerit: nundū filiis natis: quæ quidem ille instituerit ea rata sunt. Sin autē uoluerit & Thophrastus puellæ curā hēat. Sin alias curatores habito cū Antipatro cōsilio: & de puella & de puero disponāt: ut eis uidebit̄ optimū. Curam aut̄ habeāt tutores & Nicanoris mei: & Herpylidis memores: nāq̄ erga me studiosa plurimū fuit cæterorūq̄ oium: & si uirū accipe uoluerit curēt: ne idigne nobis locetur. Deniq̄ illi præter ea quæ antea acceperat de nra substantia talentū argenti tresq̄ si uoluerit famulas & ancillā quā hēt & pyreū puerum. At si q̄dem in chalcide hītare uoluerit: hospitū qđ penes ortum ē: sin autē i stagiris pater nā domū. Vtrū uero horū maluerit: studeāt pcuratores domū ita necessaria supellectile iſtruere: ut & sibi honeste & Herpylidi sufficiēter iſtructa uideat̄. Curæ sit aut̄ Nicanori & Mirmecē puerū nō indigne nobis ad suos referri cū eius quas cepimus facultatibus. Sit aut̄ & Ambracida libera: cūq̄ puella uiro tradet̄: quigen tas illi dragmas ancillāq̄ quam habeat dari iubeo. Sed & thalæ præter ancillam quā hēt emptā dragmis mille: & ancillulam. Simo quoq̄ absq̄ priore pecunia in puerū aliū siue puerū emi siue pecuniā dari. Tachonē eē liberū cū puella nupsērit. Philonēq̄ & Olympiū eiusq̄ filiulū. Porro eorū q̄ mihi famulāt̄. puerorū nullū uenire uolo: sed hæredes eis uti. Cū uero adulti erunt p merito dimitti liberos uolo. Curēt itē ut consumenť quæ Grillioni sunt traditæ exsculpendæ imagines Vbi uero pfectæ erūt: suis iponanť locis. Nicanoris quoq̄ ac pxeni quā sculpendā cogitabā matrisq̄ Nicanoris. Arimnesti uero quæ pfecta est suo statuāt loco: ut sit ipsius monumētum: quia sine liberis defunctus ē. Matris quoq̄ nrae Cererē in nemea locet aut ubicūq̄ uidebitur. Vbi uero tumulū fecerit: ibi & Pythiadis sublata ossa cōdat: sicut ipsa præcepit sistat: & seruari nicanoris uotum qđ p illo uouimus aialia lapidea cubitorū quattuor Ioui seruatori. ac Mineruæ seruatrici in stagiris. Hęc testamētorū ipsius series fuit. Fecit aut̄ ollas plurimas reptas eē Lyconēq̄ dicere illū i pelui calentis olei lauari solitū oleūq̄ uenūdare. Quidā utrē calentis olei stomacho illū iponere cōsueuisse tradunt: & cū se ad quiescendū cōponeret: arēā sp̄aram tenere in manu patella subiecta eo cōsilio: ut cum dormiētis manu excussa sp̄ara in subditum arēū uas incidisset sono illius excitus exurgeret. Eius esse præclaras istas sn̄ias legimus. Interrogatus quidnā mendaces lucrarentur: ut cū uera inquit dixerint: nō illis credatur. Cū sibi probro daretur: qđ neq̄ homini misericorditer tulisset opē: non inquit mores miseratus sum: sed hominem. Amicis ac discipulis iugiter ista consueuerat dicere ubicumque moraretur Aspectus quidem a continenti aere lumen accipit: animus autem a disciplinis liberalibus. Sapenumero cum in athenienses inueheretur aiebat illos frumenta & leges inuenisse: uerū frumentis quidem uti: non autem legibus. Studiorum liberaliū amaras radices: fructus autem dulces eē aslerebat. Rogatus qnam cito cōfenesceret: gratia inquit. Quid sit spes: uigilantis ait isomnium. Diogene sibi caricam dante cogitans nisi accipet usum esse meditatū sumens Diogenem usum ait cum carica usum perdidisse. Rursus ab eo porrectam accipiens atque puer

rili more in sublime eleuās cū dixisset magnus Diogenes eā illi reddidit. Tria di-
 cebat pueris esse necessaria: ingeniū: exercitationē disciplinā. Audierat aliquādo
 se a quodā maledictis eē laceffitū: Tū ille absentē inqt etiā uerberet. Dicebat pul-
 chritudinē plus q̄ epistolas oēs ualere ad cōmēdationē. Plerique Diogenem ita
 statuisse asserunt: ipsum aut donū formæ dixisse: Socratē uero modici temporis
 tyrānidē: Platonē naturæ privilegiū: Theophrastū tacitā deceptionē: Theocri-
 tū uero eburneū detrimentū: Carneadē regnū solitariū. Rogatus quo differrēt
 docti ab idocis: quo iquit uiuētes a mortuis: Eruditionē dicebat inter prospera
 esse ornamētum: inter aduersa refugiū. Parētes qui liberos erudiēdos curassent
 lōge honorabiliōres eē his qui solū genuissent: hos enī uiuendi tantum: illos etiā
 bene beateq̄ uiuēdi auctores eē. Gloriāti cuidā q̄ magnæ eēt urbis ciuis: noli in-
 quit hoc attendere: sed an dignus sis magna & illustri patria ispice. Rogatus qd
 sit amicus: una inquit aīa in duob⁹ corporibus hīans. Hominū plerosq̄ dicebat
 ita esse pcos ac si semp uicturos: alios tā pdigos ac si cōtinuo morituros. Percon-
 tanti cur honesta forma præstātibus diutius cōgredimur: cæci inqt huiusce inter-
 rogatio ē. Rogatus qd ex philosophia lucratus fuisset: hoc iquit ut iniussus ea fa-
 ciā: quæ pleriq̄ p legū metū operant. Interrogatus quo pacto discipuli egregie
 pficerent: Si excellētiōres ait psequētes tardiores nō attendant. Loquaci homini
 cū illū iprobe probis multis obtudisset dicenti: num te satis obtudi? Hercules in-
 quit nō tibi aīum intēdi. Causanti cur stipē nō bono hoī dedisset. Fertur enim sic
 nō inquit hoī dedi sed humanitati. Rogatus erga amicos quales eē debeamus:
 quales inquit eos erga nos eē optamus. Iustitiam dicebat uirtutē animi cuique
 secundum merita distribuentem. Disciplinā optimum eē dicebat uaticū ad sene-
 ctutem. Refert fauorinus in secundo cōmentariorū illum crebro dicere solitū:
 o amici amicus nemo: & ista quidem ad illum referunt. Cōscripsit aut & cōplu-
 ra uolumina: quæ ut summa ingenii illius uis ac præcipua circa oē orationis ge-
 nus exercitatio clarius eluceat: subnectenda necessario existimaui. De iustitia li-
 bros q̄ttuor. De poetis tres. De philosophia tres. Politici duo. De rhetorica gryl-
 lus unum. Nerithus unum. Sophista unum. Menexenus unum. Vmatorius unū.
 Symposium unum. De diuitiis unum. Exhortationum unum. de anima unum.
 De oratiōe unum. De nobilitate unum. De uoluptate unum. Alexander siue de
 colonis unum. De regno unum. De doctrina unum. De bono tres. De Platonis
 legibus tres: De republica duos. de æconomicis unum. De amicitia unum.
 Quid sit pati siue passum esse unū. de disciplinis unū. de his quæ in contētionem
 cadūt duos. Solutiones eorū quæ in contētionem ueniunt quattuor. Diuisiones
 sophisticæ quattuor. De cōtrariis unum. De speciebus & generibus unum. de pa-
 priis unū. Commentariorū epicherematicorū tres. Propositiones de uirtute
 tres. Obiectiones unum. De his quæ tot modis dicunt siue secundum proposi-
 tum quinque. de elementis tres. de scia unum. de perturbationibus iræ unum.
 Moraliū quattuor. de principio unum. Diuisiones. xvii. diuisibilium unum. de
 interrogatione & responsione duo. de motu unum. Propositiones unum. Propo-
 sitiones contētiōis quattuor. Syllōgismi unum. Priorum analyticorū nouem. Po-

steriorū analyticorū maiorū duo. De quæstionibus ad disciplinā p̄tinētibus octo:
 de meliore unū. d̄ idæa unū. Termini topicorū septē. Syllogismorū duo. Syllogi-
 sticorū & diffinitiones unū. De elegibili & accidētī unū. Ante locos unum. Topi-
 corū ad diffinitiones duo. Perturbationū unum. Diuisibilia unū. Mathematis-
 cus unū. Diffinitiones tredecim. Epicherematū duo. de uoluptate unū. Propositū
 onū unū. de noluntariis unū. de pulcho unū. Quæstiones epicherematicæ xxv.
 Quæstiones de amicitia duo. Quæstiones de aia unū. Polyticorū duo Politicæ
 auditionis sicut Theophrasti octo. de iustis duo. Artiū collectio duo Artis rhe-
 toricæ duo. Ars unū. Alia ars duo. Methodicum unum. Ars Theodecti collecti-
 onis unum Artis poeticæ libros duos. Enthymemata rhetorica. de magnitudine
 unū. Enthymematū diuisiones unū. De dictiōe duo. de cōsilio unum. Collectio-
 nis duo. de natura tres. Physicon unū. de archytæ philosophia tres. de Speusip-
 pi Xenocratisq; philosophia unū. Ex Timæi archyteq; disciplinis sumpta unum.
 Aduersus Melissi dicta unū. Aduersus alcmaeonis dicta unū. Ad pythagoricos
 unū. Aduersus Gorgiā unū. Aduersus Xenocratis opa unū. Aduersus Zenonis
 scita unū. de pythagoricis unū. de aialibus nouē. anatomorū octo: Electio anato-
 morū unum. De cōpositis animalibus unū. de fabulosis aialibus unum. de nō gi-
 gnēdo unū. de plantis duo. Physiognomicō unū. Medicinalia duos. de monade
 unū. Signa tēpestatū unū. Astronomicō unū. Speculatiuus perspectiuus unum:
 de motu unum: de musica unū. Memoriale unū. Homericarū ambiguitatū sex
 Poetica unū. Naturalium secūdum elemēta triginta octo. Inspectorū pbleuma-
 tum duos. Liberalium disciplinarū duos. Mechanicus unum: Probleumatū ex
 Democrito sex: de lapide unum: Parabolæ unum: Inordiatæ. xii. Exposita per ge-
 nus. xiiii. Iura unum. Olympionicæ unum: Pythionicæ musices unum: Pythicus
 unū. Pythionicorum argumenta unum. Dionysiacæ uictoriæ unum: de tragædiis
 unū. Doctrinæ unum: Prouerbia unum: Lex cōmendationis unum: Legū quat-
 tuor: Prædicamentorum unum: de interpretatione unum: Resp. urbium. clviii.
 Scorsumq; ad Philippū de populari paucorumq; & optimatium & tyrannorum
 dominatu: Epistolæ ad Philippum selymbriorū. Epistolæ ad Alexandrum q̄tu-
 or: ad antipatrum nouē: ad mētorē unum. Ad aristonem unū: ad Olympiadem
 unū: ad Ephestionem unum. Ad Themistagoram unū: ad Philoxenum unum:
 ad Democritū uersus quorū initium ē: Sancte deū: Elegiæ quarū ē initium: For-
 mosæ mris filia: Fiūt uersus oēs. ccccxlvi. cclxx. Hæc librorū illius series: hic nume-
 rus ē: in quibus q̄d agat summam exponēdum est. Duplicem esse philosophiæ
 rōnem: alterā uersari circa actus: appellariq; practicē. alterā in intelligentia & spe-
 culatione consistere: & theoreticē dici. Ad actionem pertinere ethicen & politicen:
 q̄ i parte tum de publica: tū de familiari re agi. Ad intelligentiam physicē lo-
 gicēque referri. Porro logicē istrumentū eē exactissimum eius cum geminā des-
 tinationem ppositūque subiecisset: uerissimile. s. ac uerū ad utrāque duarū maxi-
 me rerum uiribus nitī: Nāque ad uerissimile seu pbabile oratoria & dialectica.
 Ad uerum aut analyticā & philosophia usus est: nihil oīno omittens eorū: quæ
 uel ad iuentionem uel ad iudiciū uel etiam ad usum pertinerēt. Enimvero ad

inventionis adminicula atque ad eas res quæ speculationi & arti inserviunt propositionum multitudinem tradidit: ex quibus quæstiones probabilium epicherematū elicere affati licet. Porro ad iudicandum analytica priora & posteriora conscripsit prioribus assumptionum iudicia permittens: posterioribus collectionis examē tradens. Ceterum ad iudicandum ea quæ sub certamen cadunt: quæque in interrogatione uersant: & contentione sophisticorum argumentorum: atque syllogismis atque his similibus. Veritatis uero iudicium earum quidē quæ secundumphantasiam sunt actionum sensum diffiniuit. Moralium uero ubi de re publica ac domesticis ubi de legibus agitur mentem. Finem autem unum exposuit uirtutis usum in uita perfecta. Felicitatē ait plenitudinem ex tribus maxime bonis constantem: eis. scilicet quæ in animo sunt: quæ & priora uiribus appellat: eis quæ ad corpus attinent: ut sunt bona ualitudo: fortitudo: pulchritudo: cæteraque his similia secundo in loco habitis: atque his quæ extrinsecus ueniunt diuitiis. scilicet nobilitate & claritudine atque in hunc modum cæteris quibus tertium locum assignauit. Virtutem ad beatam uitam sibi minime sufficere dixit: quippe corporalibus bonis exterioribusque indigere: miserum atque infelicem fore sapientem siue doloribus afficiatur: siue inopia: & cæteris huiusmodi incommodis prematur. Virtutem autem ad miseriam atque infelicem uitam sufficere quātūlibet corporis affluat bonis. Virtutes autem non se inuicem sequi: fieri. n. posse ut prudens quispiam ac iustus idemque intemperans atque incontines sit. Sapientem quidem non perturbationibus penitus uacare uerum perturbari modice dixit: Amicitiam æquitatem esse diffiniuit reciprocae beniuolentiae. eius tres species esse tradidit. Esse quippe aliam cognationis: amatoriā aliam: tertiamque hospitalē. Amorem non modo congressionis uerum & philosophiae esse: amatum quoque sapientem: atque accessurum ad rempu. ducturumque uxorem & cum rege una uicturum: tribusque generibus uitæ constitutis: primo quod in speculatione: sequenti quod in actu: & tertio quod in uoluptate consistit. Speculatiuum genus semper prætulit. Liberales disciplinas ad apprehensionem uirtutis multum conferre sensit. In descriptione rerum naturalium præter cæteros rationem maxime secutus est: adeo ut minimarum quarumque rerum reddiderit causas: unde & naturalium commentariorum complura scripsit uolumina. Deum sicut & Plato incorporealem diffiniuit: eiusque prudentiam ad cælestia usque pertingere: ipsum uero immobile esse. Porro terrena omnia ad cælestium congruentiam ordinemque disponit. Præter elementa ista quattuor esse & quintum aliud: ex quo cælestia consistant: eiusque motum quippe orbicularē esse uariū. Animam itē incorpream: primamque esse entelechiā. Corporis neque naturalis & organi potentia uitam habentis. Est autem ea iuxta illud duplex. Entelechiā uero appellat cuius sit species quædam incorporea. Altera ex his quod secundum potentiam: ut est Mercurius in cæraiformis quod secundum idoneus ad percipiendā lineamētā: sicut itē in aere statua. Secundum uero hitum entelechia dici consuetam ac perfectam Mercurii statuam. Naturalis autem corporis dixit: nam sunt corpora alia quidem manu & arte elaborata: ut sunt quæ ab artificibus fiunt: puta turris atque naus. Alia uero sic a natura procedunt ut arbores: & animalia corpora. Porro organici dixit: hoc est ad aliquid pati & conditi: ut ē ad uidendum oculus: auris que ad audiendum. Virtute autem uitam habentis ut puta in se ipso.

Virtutē autem uel potentia minus est q̄ secundum actionem. Secundum actionem aut ut uigilās hīc aīam dicī. Secūdū habitum aut ut dormiēs. Vt igit̄ & hic itelligat̄ adiecit potētia plurima & alia de plurimis in hūc modū philosophatus est: quā plōgū esset numerare. Cūctis enim ī rebus summo studio atq; industria fuit: iuētīōisq; īcredibili copia uiguit: ut ex his quā supra annotauimus ipsius uoluminib⁹ cōstat: quā ad q̄drigētorū numerū fere pueniūt: de q̄bus. s. nihil ambigī. Nā sunt & alia cōplura quā ipsius īscribunt̄ uolumina atq; sentētiā. Verū. n. octo fuere Aristoteles. Primus hic ipse. Secūdus qui athenis rēpu. administrauit cuius etiā iudiciales legunt̄ plenā grā & elegātia orōnes. Tertius q̄ in iliadē Homeri scripsit. Quartus siculus orator qui ad panegyricū Isocratis rescripsit. Quintus q̄ cognominatus est Mythus Aeschinis socratici necessarius. Sextus cyrenai⁹ cuius q̄ de poetica scripsit. Septimus peditribus cuius meminit Aristoxenus in Platonis uita: Octauus grāmaticus obscurus & ignobilis: cuius de pleonasmō ars legitur. Huius autem stagiritā philosophi complures quidem fuere discipuli. Sed omnibus maxime excelluit Theophrastus: de quo modo dicendum est.

Theophrastus eresius.

Theophrastus melāti eresius ut Athenodorus in octauo de ambulationum ait Fulionis filius: primo q̄dem in priā leucippi ciuis sui auditor fuit. Inde cū Platonē audisset: sed ad Aristotelē cōtulit. Eo itē in chalci dē pfecto illi in scholā regimine successit: Olympiade. cxiiii. Fertur ipsius quoq; feruus Pōpylus noīe philosophus fuisse: ut refert Maronius in primo similiū historicorū capitulorū. Fuit aut̄ Theophrastus uir summāe prudētiae studiūq; singularis: atq; ut scribit Pāphila in. xxxii. cōmētariorū libro. Menandrū ipse comicū instituit. Erat item beneficus imprimis & maxime affabilis: eū Callander suscepit: Ptolomeusq; ad illū misit. Adeo aut̄ atheniensibus acceptus fuit ut cum illum Agnonides impietatis accusare ausus esset: parū absuerit: quā ipse ob eā rem crimē ipm̄ in se retorqueret. Pergebāt ad illū audiendū discipuli ad duomilia. Hic in epistola ad Phaniā pipateticū iter cetera de iudicio quoq; ista locutus est. Nedū. n. frequētā celebrē: uerū ne cōfessum qdē facili cuiusmodi q̄spia accipere uult. Porro recitatōes emēdatiōis auctores sunt. Differre aut̄ cuncta atque negligere nō iā ferūt ætates. In ea epistola scholasticū noīat. Cū tamen esset huiusmodi secessit ad modicū & ipse & philosophatiōes reliq̄. Quippe Sophocles Amphiclidæ filius legē tulerat uti ne q̄s philosophorū præsset scholā nisi id senatus ac plebs decreuisset. Qui secus faceret capitale esset: Verum sequēti anno denuo reuersi sunt: cū a Philone Sophocli dies dictus esset. Quo tpe athenienses ea lege abrogata Sophoclem talentis quinque mulctarunt: decreuerūtq; philosophis reditū: ut & Theophrastus remaneret: scolāque ut antea regeret. Eū cū antea Jyrtamo illi nomen esset: ob diuinā elocutionem Aristoteles Theophrastū appellauit. Cuius & filium Nichomachum magister licet amauit: ut Aristippus in q̄rto de antiquis deliciis meminit: Fertur Aristoteles de Theophrasto & Calisthene idem quod de se & Xenocrate Plato ut prēdiximus dixerat dixisse: q̄ hic scilicet p̄ excellenti acumine īgenii cūcta facillime assequeretur & expone

ret. Ille contra tardus & obtusus esset ingenio: hunc freno illum egere calcaribus
 Dicit & priuatim ortū post Aristotelis discessum possedisse: Demetrio Phalerio
 familiari suo in hoc sibi cooperāte. Nobiles sunt & huius sunt illæ sententiæ: Citir
 us credendū dicebat inferni equo q̄ uerbo incōposito. Ad illū qui in cōiugio peni
 tus tacebat: si qdē inq̄ pitus es prudēter facis: sin uero operitus stolide. Habebat
 & illud semp̄ i ore Sūptus præciolissimus tps est. Obiit senex ætatis anno. lxxxv.
 cum modice a labore quieuisset: in quem etiam est nostrum epigramma.

Non arcum frangi sapientis posse remissum

Vana hæc nullius uerba fuere uiri.

Dum fuit intento Theophrastus corpore uixit.

Corpora Sed postq̄ fessa remisit obit.

Aut illū cū rogaretur a discipulis num quippiā illis mādare nellet dixisse: nihil
 quidem qd̄ iperaret se habere nisi q̄ multa dulcia gloriæ obtētu uita mentitur.
 Nos uero cū uiuere incipim⁹ tūc morimur: nihil. n. est inanius amore gloriæ: sed
 este foelices uerbūq̄ istud aut omittite: grādis enim labor est: aut illi intēdite. ma
 gna. n. inde gloria puenit. Porro uitæ uanitas amplior q̄ utilitas est. Verū mihi
 quidē nō iam qd̄ agendū sit: cōsulere suppetit: uos aut qd̄ faciendū erit delibera
 bitis. Ista dicentē exhalasse aīam tradūt. Eū uero ut fama est: atheniēses pedibus
 oēs psecuti publice honorauerūt. Refert Fauorinus illū iam uetulū lectica circū
 ferri solitū idq̄ dicere hermippū: eūq̄ id ex Arcesilai pitanei historia sūpisse iter
 ea uerba quæ ad Lacydē cyrenēsem habuit. Reliq̄t aut & ipse īgeni sui cōplura
 monumēta & ipa aut dignissima sū arbitratus quæ adnotarē. Sūt aut ista: priorū
 analyticorū tres: posteriorū analyticorū septē. de solutōe syllogismorū unū. Ana
 lyticorū epitome unū. Deductorū locorū duo. Speculationis eorū quæ circa cō
 tentiosam orationē uersant. de sensib⁹ unū. Ad anaxagorā unum. de anaxagora
 unū de anaximene unū. de archelao unū. de salenitro aluminis unū. de his quæ
 durant in lapides duo. de īdiuisibilibus lineis unū. Auditionis duo. de uentis unū
 Virtutum differentia unū. de regno unū. de regis instituto unū. de uitis tres. de
 senectute unum. de democriti astrologia unū. de his quæ in sublimi fiūt unū. de
 imaginibus unū. de succis cute & carnibus unū. de diacosmo unum. de hominib⁹
 unū. Dictorū diogenis collectio unū. Diffinitionū tres. Amatorius unū. Alir
 us de amore unū. de foelicitate unū. de speciebus duo. de caducis unū. de affiatōe
 dei unum. de empedocle unū. de epicherematibus. xviii. Controuersiarū tres. de
 uolūtario unū. Abbreuiatio reipu. Platonis duo. de diuersitate animalium uocis
 eiusdē generis unū. de his quæ subito apparēt unū. de his quæ morsui & uulneri
 patent unū. de animalibus quæq̄ uidere dicūtur unū. de his quæ in sicco morā
 tur unum. de his quæ colores imutāt unum. de his quæ latibulā & fossas faciunt
 unū. de animalibus septē. de uoluptate sicut Aristoteles unū. Alius de uoluptate
 unū. Quæstiones. xxiii. de calido & frigido unū. de uertigine & obtenebratione
 unū. de sudore unū. de affirmatiōe & negatione unum. Calisthene siue de luctu
 unū. de laboribus unū. de motu tres. de lapidibus unū. de pestilētis unū. de exa
 minatione unū. Megaricus unū. de atrabile unū. de metallis duo. de melle unū.

LIBER

de mētrodori collectis de aereis duo. de ebrietate unum. Legum secundum elē-
 menta. xxiii. Legum epitome. x. Ad diffinitiones unum. de odoribus unum. de
 uino & oleo primarum propositionum. xviii. Legiferorū tres Politicon sex. Poli-
 ticon ad tempora quattuor. Ciuiliū cōsuetudinū quattuor. de optima repu-
 unum. Problematum collectionis quinq. de prouerbis unum. de concretionib.
 bus & liquefactionibus unum. de igne duo. de spiritibus unum. de paralyſi unū.
 de suffocatione unum. de amentia unum. de passionibus unum. de notis unum.
 Sophismatum duo. de syllogismorum solutiōe unum. Topicorū duo. de crucia-
 tu duo. de pilis unum. de tyrannide unum. de aqua tres. de somno & insomniis
 unum. de amicitia tres. de liberalitate duo. de natura tres. de naturalibus. xvi. de
 naturalium abbreviatione duo. Naturalium octo. Aduersus phisicos unum. de
 naturalibus historiis decem. Naturalium causarum octo. de humoribus quinq.
 de mendacio uoluptatis unum. de anima quæstio una. de idubitata fide unum.
 De simplicibus dubitationibus unum. Harmoniacon unum. de uirtute unum.
 Occasiones siue contradictiones unum. de negatione unum. de sententia unum.
 de gelio unū. Alias de ridiculo unū. Meridianorū duo. Diuisiones duæ. de diffe-
 rentiis unum. de iniuriis unum. de laude unum. de peritiā unū. Epistolarum tres.
 de fortuitis animalibus unum. de selectione unum. Laudes deorū unum. de so-
 lemnitatibus unum. de fœlicitate unum. De enthymematibus unum. de inuentis
 duo. Scholarum moralium unū. Morales figuræ unum. de tumultu unum. de
 historia unum. de iudicio syllogismorum unum. de mari unum. de assentatione
 unum. Ad Cassandrum de regno unum. de cœmedia unū. de meteoris unum.
 de dictione unum. Verborum collectio unum. Solutiōes unum. de musica tres.
 Naturalium opinionum. xvii. Naturalium epitome unum. de gratia unum.
 Morales figuræ unum. de falso & uero unum. Historia eorum quæ de deo dicū-
 tur sex. de diis tres. de mensuris unum. Megacles unum. de legibus unum. de ini-
 quis legibus unum. Xenocraticorum collectæ unum. Confabulationis unum. de
 iuramēto unum. Oratoria præcepta unum. de diuitiis unum. de poetica unum.
 Problemata ciuilia naturalia amatoria moralia unum. Prouerbiorū unum. Pro-
 blematum collectio unum. de problematibus naturalibus unum. de exemplari
 unum. de propositione & narratione unum. de poetica alias unum. de sapienti-
 bus unum. de consilio unum. de soloecismis unū. de arte oratoria unū. de artibus
 oratoriis species septem. de simulationibus unum. Commentariorum aristote-
 licorum siue theophrasticorum septem. Historicorum geometricorum quattu-
 or. Epitome Aristotelis. de animalibus sex. de diis epicherematū duo. Quæstio-
 nes tres. de regno duo. de causis unum. de democrito unum. de calumnia unū.
 de generatione unum. de animalium prudētia & more unum. de motu duo. de
 uisu quattuor. Ad terminos duo. de eo quod est dari unum. de maiore & mino-
 re unum. de musicis unum. de diuina fœlicitate unum. Ad eos qui erant ex aca-
 demia unum. Exhortatorius unum. Quo pacto ciuitates optime inhabitentur
 unum. Commentaria unum. de riuo qui erat in sicilia unum. de concessis unū.
 Qui sint modi sciēdi unum. de falso tres. Anteropica unū. Ad Eschylum unum.

Astrologica historiae sex. Arithmeticarum historiarum de augmento unū. Acharus unum. de iudicialibus orationibus unum. Epistolae ad Asticreōtem Phaniā & Nicanorem. de pietate unum. Euiadis unum. de temporibus duo. de suis orationibus unū. de liberis educādis unū. Alius differēs de eadem re unum. de disciplina siue de uirtutibus siue frugalitate unū. Exhortatorius unū: de numeris unum. Diffinitiones de dictione syllogismorū unū. de caelo unum. Politi duo. de natura unū. de fructibus & de animalibus: quae fiunt uersus. ccxxxii. dccccl. Tanta ab hoc uolumina elaborata sunt. Legi autē & ipsius testamentū in hac uerba. Bene quidē ac rite ualebimus: ceterū & si quid secus contigerit ista dispono. Domestica omne suppellectilē Melanti & Pancreonti Leontis filiis trado. Porro ex his quae ab Hipparcho suppeditata sunt: ista mihi fieri uolo: quae circa scholā sūt atq; spectacula p̄fici: uel si quid: circa ea in melius possit ornari. Dehinc Aristotelis imaginē eo in tēplo collocari: ac donaria reliqua quaeq; antea in tēplo erāt. Deī de porticū quae secundū scholā erat exādificari priore nō deteriore: tabulasq; in quibus orbis situs est in inferiorē portici reponi: arā quoq; construī ita ut neq; p̄fectio neq; honestas desideret. Volo at & nicomachi imaginē aequalē p̄fici. Opus quidē Praxiteli iniūctū est. Reliqua uero ip̄endia ab eo fieri. Statui aut illā iubeo ubicūq; illis uisum fuerit quibus cura erit rerū ceterarū: quicq; testamento inscripti sunt. Ac de tēplo quidē ac donariis in hunc modū statuo. Fundū uero quē stagiris habemus Callio lego: librosq; omnis Neleo Hortū autē & deambulationē aedescq; oēs horto adiacētes amicis lego: q; uoluerit i eo una uacare litteris: atq; simul philosophari: quādoquidē possibile nō est hoibus oibus semp adesse: ea tamē lege ut neq; illū alienēt: neq; ut ppriū quisq; possideat: sed ueluti sacrū qddā coīter ab oibus possideat: quicq; se iuicē amice ac familiariter utant sicuti cōgruū ac iustum est. Sint autē qui illo coīter utant Hipparchus Neleus Crato Callinus Demotimus Demaratus Callisthenes Melantes Pancreon & Nicippus: licere at si philosophari uelit & Aristoteli Mīdiae Pythiadisq; filio horūque eē p̄cipem. Ipsiusque curā diligētissime habere maiores natu: ut q̄ maxime ad philosophiā i situatur: nosque sepelire i horti parte q̄ eis maxime uidebitur: nihil superfluum circa funus tumultū faciendo. Vt autem dictum est post ea quae circa nos contigerint: cum fanū & monumētum & hortum & ambulatorium reparata & refectiona erunt: una & Pompilū hunc qui illū habitat ea curare uolo: aliarumque rerū quā prius curā habere illiusque cōmodis prospicere qui ista habēt. Pompilo aut threptae dudū liberis qui magno nobis ului fuerūt: si quid antea a nobis praestitū est: & quaeq; illi acquisierūt: & quae nūc illis ab Hipparcho dari cōstitui dragmas duo milia tuto ac firmiter hac illis possidenda censeo: sicut & ipsis Melantae & Pancreonti sepius dixi: cunctaque mihi annuerunt. Do autem illis & somatalem & ancillā: ex pueris aut Molonem quidē & Cimonem & parmeontem iam nūc liberos dimitto. Manem uero & Calliam cum annos quattuor in horto perseuerauerint cooperantes: & sine peccato iuēti fuerit: liberos dimitti iubeo. Domestica uero suppellectilis cum p̄pilo q̄tum uisum fuerit auctorib⁹ sufficere datum fuerit: quod reliquum erit uenire Demotimo cariona do: donacemque neleo.

LIBER

Euboū uenundari placet. Dabit aut̃ Hippchus Callino dragmas tria milia. Melanti uero & Pancreonti nisi Hipparchū intueremur & antea nobis fuisse perutilē: & nūc in suis rebus magnū pertulisse naufragiū: mandaremus pfecto ea cum Melanto & Pácreonte pagare. Quoniā uero non illi facile fore aiaduerti cū illis una exeq: cōmodiusq: illis eē: arbitratus sū si qd ab Hippcho cōstitutū acceperit. Dabit aut̃ Hipperchus Melanto & Pancreonti utriq: talentū: daturus & curato ribus ad ea quæ in testamēto scripta sunt pficienda sumptus necessarios suis quos que temporibus. Quæ cū impleuerit oīa absolutus erit ac liber a debito omni & oībus quæ contraxerat mecū instrumentis, q si quid meo nomine Hippercho i chalcide puenit emolumenti: hoc totum eius erit. Curatores autem earū rerum quæ testamento inscriptæ sunt: hi erunt. Hipparchus Neleus Strato Callinus Demotimns Calisthenes Ctesarchus. Porro testamēti exemplaria Theophrasti annulo signata apud Begeſiam condita sunt. Hipparchi testes Calippus Pellane us Philomelus Euonymeus Lysander Hybæus Philon Alopecensis. Testamen tum alterū accepit Olympiodorus. Testes idem fuere. Alterum accepit Adimā tus. Tulit autem Androsthenes filius. Testes Aimnestus Cleobuli filius Lysistra tus Phidonis Thasius Strato Arcesilai lāpsacenus. Thesippus thesippi a figulis. Diascorides Dionysii epithephisus. Hæc series testamentorū illius fuit. Sūt qui di cant Erasistratū medicū huius fuisse auditorem: & fortasse uerum est. Successit autem illius scholæ Straton.

Strato lampfacenus.

Trato Arcesilai filius lāpsacenus cuius in testamento mentionem facit Theophrastus: uir eloquentissimus fuit. Physicus autem idcirco appel latus est q in ea speculatione præ ceteris diligentissime uersatus si Fuit autem & præceptor ptolomæi philadelphi: a quo talentis. lxxx. dotū aiūt. Enim uero scholā regere incepit ut Apollodorus in chronicis refert Olympiade. exxiii. eamque annos duos de uiginti tenuit. Ferūtur eius de regno libri tres: de iustitia tres: de bono tres: de diis tres: de magistratibus tres siue duos: de uitis unum: de foelicitate unum: de regia philosophia: de fortitudine: de inani: de cælo: de spiritu de natura humana: de generatione animalīū: de concubitu: de somno: de insom niis: de uisu: de sensu: de uoluptate: de coloribus: de morbis: de iudiciis: de uirib⁹ de metallicis machinis: de fame: de obtemperationibus: de leui & graui: de affla tione: de tempore: de cibo & incremento: de animalibus de quibus dubitatur: de fabulosis animalibus: de causis: ambiguum solutio: locorum principia: de acci denti: de termino uel diffinitione. Quid sit magis & minus: de iniusto: de priore & posteriore: Inuentorum elenchi duo: de cōmentariis ambigitur: epistolæ qua rum est initium Strato Arsinoe salutem. ccccl. Munc aiunt adeo fuisse tenuem: ut sine sensu moreretur: in quem hoc scripsimus epigramma.

Corpus erat tenuis si non oracla fuissent:

Stratonem dico: genuit quem lampfacus olim:

Semper & in morbos cum decertaret inertes

Mortuus est latitans: mortem nec sensit acerbam.

Fuerunt aut Stratoēs octo. Primus Isocratis auditor. Secundus hic ipse. Tertius medicus Erasistrati discipulus: siue ut quidā aiunt alumnus. Quartus historicus Philippi & persei q̄ aduersus romanos pugnauerūt gestorū scriptor. Sextus poeta epigramatum. Septimus antiquus medicus: ut ait Aristoteles. Octauus pipareticus qui uixit alexandriæ. Porro physici istius ferunt testamenta in hūc modū. Ista si quid patiar dispono. Ea quidem quæ domui sunt Lāpyrioni & Arcesilao relinquo oīa. Porro ex pecunia quā athenis hēo: primū quidem curatores iusta & quæ post funus fieri solenne est diligenter curabūt. nihil neq̄ insp̄sue neque in liberaliter agētes. Erunt aut testamenti curatores. Olympicus. Aristides. Mnesigenes. Hippocrates. Epicrates. Gorgylus. Diocles. Lycō Athanes. Scholā qdē Lyconi relinquo. Nāq̄ alii sunt uel seniores uel occupati. Recte aut faciēt reliq̄si hoc ipsum suo iudicio firmauerint. Libros illi oīs prater q̄ quos ipsi scripsimus relinquo: uasa etiā oīa conuiuii stramenta q̄ & calices. Dent aut Epicrati curatores dragmas quingētas & unū ex pueris quēcūq̄ Arcesilaus iudicabit. Primū qdē Lāpyrion & Arcesilaus pacta tollant: que p̄ Hiræo Daippus statuit: nihilq̄ debeat neq̄ Lāpyrioni neque Lāpyrionis hāredibus: Sed liber sit ab oī chirographo. Dentq̄ sibi curatores dragmas quingētas: & ex pueris unū quēcūq̄ p̄barit Arcesilaus: ut is q̄ nobiscū multū laborauit: magnoque nobis usui: fuit: hēat unde uiuere honeste possit. Diophātū praterea dimitto liberū & Dioclē & abum. Simiam aut Arcesilao reddo: Sed & Dromonē liberū relinquo. Vbi uero Arcesilaus aduenit cōputet Hiræus cū Olympico & Epicrate cæterisque curatoribus funeris aliorūque solēniū sumptus. Quod aut pecuniæ reliquū erit: accipiat Arcesilaus ab Olympico nihil ei molestus existēs per tēpora & ānos. Tollat aut & pacta Arcesilaus quæ cōposuit Strato cū Olympico: & anima cōdita penes Philocratem Tisameni filiū. Monumentū uero faciāt: ut uidebitur Arcesilao & Olympico & Lyconi. Atque hic quidem ut fertur testamenti illius textus fuit: sicut ipsum collegit Aristolp̄sius necessarius. Cæterū Strato ipse sicut & supra declaratum ē: uir insignis & maxime amplectendus fuit in omni orōnis genere uersatus: sed philosophiæ maxime studiis excellens: quod genus & antiquius est & multorū præclara ingenia exercuit. Successit huic Lycon.

Lycon troadensis.

Ycon Astyanactis filius troadensis uir eloquēs educandis instituendis: que pueris maxime idoneus fuit. Aiebat enim adiungi necessario pueris pudorem & laudis studiū uelut equis calcar atque frenū. Porro ipsius locutio & interpretationis copia hinc apparet. Ait enim in uirginē pauperē hoc mō. Graue onus est patri puella prædotis inopia excurrens in flore ætatis. Vnde & Antigonū de illo hoc dixisse ferunt: possibile non esse suaueolentiam mali atque grām aliorum trāsserri: sed in ipso hoīe ueluti in arbore singula quæ diceretur oportere inspicere. Cæterum quia in dicendo erat suauissimus: iccirco quidam etiā ipsius nomini gāma litterā adiciebāt: ut esset Glycon: quod dulcedinē sonat. Porro in describēdo dissimilis erat sibi. In hos uero qui quoniā dum tempus eēt non didicerant: pœnitentia macerabantur idque reuocare cupiebant: in hunc mo-

LIBER

dū iocabatur. Dicebat itaque quærentes: poenitentiāque uanam ostendentes uoto impossibili se ipsos arguere. Qui autem uellent: merito aiebat excidisse ratione: ueluti distorta regula naturam recti examinantes: seu faciem perturbata aqua uel speculo peruerso: & ad forensem quidem coronā complures perficisci: uerū ad olympia cā aut paucos aut neminem. Sæpe atheniensibus consulens magno illis emolumento fuit. Erat uero mundissimus habitu: adeo ut uestiū incredibili mollicie ac nitore uteretur: ut Hermippus refert: sed exercitatissim⁹ ac robusto corpore effectus ē: oēmque athletarū habitum præ se ferebat cū auctore Antigono carystio antea fractioni & graciliori esset corpore. Quocirca & in patria luctatus ferè more patrio: atque pilæ ludō exercuisse. Erat autem Attalo & Eumeni in primis carus atque iter paucos amicissimus: quod & illū sæpenumero regia magnificentia donabant. Tētauit & Antiochus illum habere apud se sed spe sua destitutus est. Adeo autem inimicus erat Hieronymo peripatetico: ut solus anniuersario die ad illum non perficisceretur: de quo in Arcesilai uita diximus. Porro scholæ principatū tenuit annos. xliiii. Cū illū sibi successorē in testamēto Strato reliquisset: olympiade. cxxvii. Páthoedi quoque dialectici auditor fuit. Obiit autē annos natus. lxxiiii. fessus podagræ morbo: in quem nostrum est epigramma.

Prætereunda mihi non sunt & fata Lyconis:

Fecerat infirmum quem ualitudo pedes.

Nanque pede alterius semper cum nixus adiret:

Tam longam miror nocte uolasse uiam.

Fuerunt & alii Lycones. Primus pythagoricus. Secundus hic ipse. Tertius uersificator. Quartus epigramatum poeta. huius quoque philosophi testamētū huiusce repimus. Ista eadem dispono de rebus meis. Siquidem hunc morbum ferre nequie: ro: ea quæ domi sunt omnia Astyanacti & Lyconi fratribus do: atque ex his oportune reddendū censeo: quæque athenis posset a quouis sumpta siue exacta & quæque in funere cæterisque solēni⁹ ipensa fuerint. Quæ uero in urbe & ægia habeo: Lyconi præcipue do: quod is nomē ferat nostrū: me cūque diutissime atque gratissime sit cōmoratus sicut dignū erat: quippe qui filii tenebat locum. Porro peripatū amicis ac necessariis linquo Bulloni Callino. Aristoni Amphioi Lycōi Pithoni Aristomacho Heraclio Lycomedi Lyconi fratrueli. Præficient autē ipsi quæcūque præsentia in schola maximeque utilē futurū existimauerint: eis uero cōsentiant & reliquæ familiares: & mei & loci gratia. Cæterū funus & adustio cure erit Buloni & Callino & amicis cæteris: uti ne illiberalis neu superflua sit. Eas uero quæ mihi erāt in ægina partes post discessum meū diuidat Lycon adolescentibus in usum olei ut ex eo & mei & eius quod me honorauerit: cōgrua memoria sit: statuāque nostrā locet eo loco ubi cōuenienter stare eā perspexit. Coopereſ una autē & Diophantus & Heraclides Demetrii filius. Ex his autem quæ in urbe sunt: reddat Lycō oibus quæ prædixi præsens post ipsius discessum: sequatur autē Bulō & Callinus: & quæcūque in funere ac solēnibus cæteris ipensa fuerint: Tollatque ea ex his rebus domesticis quæ ambobus cōiter a me relicta sunt. Honoret itē & medicos Pasithemi & Midia dignos præfecto magno & honore & præcio ob summā in me diligentiā &

artē. Lego & Callino filio patheras duas: uxoriq; illius gēmas bullas tapetasq; alterū uillosum: alterū purū: & pistroma & duo puluinaria quæ sunt ex omnibus que reliq; sunt optima: & quantū ad honoris rationem: ne istorū quidē oblitū uideamur. De his autē q; mihi seruierūt: sic statuo. Demetrio quidem iā diu libero redēptionis præciū remitto: & quinque minas do: & palliū & tunicā: ut q; mecum diu & multū laborauit: honeste uitā degere possit. Critoni autē chalconensi similiter redēptionis præcia relaxo: & minas quattuor itē dari iubeo. Micrūque liberū dimitto: eum Lyco nutriat: & annos sex ab hoc tpe deinceps erudiat. Charetē similiter dimitto liberū: nutriatque illū Lycon: duasque illi minas do: & libros meos relictos: eos uero q; necdū editi sunt Callino ut illos edat diligenter do. Sed & syro liberos minas q̄tuor lego: & menodorā do: & si quid mihi debet relaxo. Hilaræ itē quinque minas & tapetē uillosum & duos puluinos & peristroma & lectū quēcūque uoluerit. Liberā itē dimittō Micri matrē & Noemonem & Dionē & Theonē & Euphranorē & Hermiā: & Agathonē ubi biennii tēpus impleuerit dimitti liberū iubeo: & lecticarios: Ophelionē quoque & possidonium cū annos quattuor pegerint: itidem liberali uolo. Demetrio præterea & Tritoni & Syro singulis lectū & stragulā uestē ex residuis relinquo ut Lyconi cōuenire uidebitur. Ista illis erunt ex me qui pfecto ostenderūt q̄ sollicite sibi cōmissa pegerint. De sepultura uero uidebit Lycon siue me hic siue domi sepelire maluerit. Certo enī mihi p̄uasū est illū quid cōueniat honestūque sit: nil segnius cernere q̄ nos. Cū uero disposuerit & impleuerit hæc oīa: rata sit illi eorū quæ hic sunt oīum largitio. Testes Callinus Hermioneus Aristō Chius Euphronius Paeaniensis. Adeo autē sapienter ille gessit oīa quæque p̄tinent ad eruditionē & studia humanitatis ut ad testamēta quoque sua nihilominus diligentia prudētiāque pertenderit: ita ut in ea quoq; parte sit studiose imitādus.

Demetrius phalerens.

Demetrius Phanostrati filius phalereus auditor qdē fuit Theophrasti. Cæterū cū apud atheniēses cōcionaret: urbi p̄fuit annos decē: æreisq; statuīs honoratus est trecētis sexaginta: quarū plures equastres erant & in curribus seu bigis stabāt sūmoq; studio ferme itra. ccc. dies. cōsumatæ erāt. Cœpisse autē rēpu. administrare quo tpe Harpalus Alexandrū fugiēs athenas uenit: Demetrius: Magnesiū & æquocis testat. Diu autē atque præclare rem administrauit. Nanque & redditibus & ædificiis ciuitatem auxit: & quidem cū genere latis illustris nō esset. Erat enim ut Fauorinus i primo cōmentariorū ait: ex canonis familia: uerū urbāq; ac nobili lamiæ amica: ut idē ait in primo: cōgrediebatur: Sed & a Cleone sese p̄pessum eē in secundo tradit. Porro Dydimus in symposiis ipm & charito blepharō & Lāpetonē a meretrice qdā appellatū ait: Fecit cū alexādrig amisset oculos: a serapi illos rursus recepisse. Quocirca & pæanas qui nūcusp canuntur fecisse. Verum cum apud atheniēses clarissimus eēt: sic quoque & ipse ab ea quæ cuncta consumit inuidia tentatus est. Quippe insidias passus a quibusdam mortis sententiam absens excepit. Non tamen eius corpore poriti sunt: uerum ipsius deiicientes imagines erugine ex industria fœdatis alias quidem uēdiderunt: alias summerferunt: aliasque in frustra conciderunt. Quippe & hoc fer

tur. Vna autem sola in arce seruata est. Fecisse autem hoc athenienses. Demetrio iubente rege Fauorinus auctor est in oimoda historia. Sed & imperii ipsius indicia ut Fauorinus idē ait uiolarūt. Enimvero Hermippus eum tradit post Cassandri necē Antigoni metu se ad Ptolomaeū soterē contulisse: multūque illic tēporis moratū iter cætera consuluisse regi: filiis quos ex Euridice susceperat ipartiri regnū: Illo nō obtēperāte sed ei quē ex Berōice genuerat diadema tradēte: ab hoc ipso post prīs mortē fuisse asseruatū i puicia quoad aliqd de illo statuisset. Hic iā ille mœstior uixit: ac ueluti dormitans ab aspide manū morsus ex uita migravit sepultusq; est i busirite regione ppe diospolim. Ei quoq; nos fecimus epigrāma.

Ore uenena ferens Demetrion abstulit aspis:
Luminibus cuius lux tenebrosa micat.

Porro Heraclides in epitome successionū sotionis Ptolomaeū ait Philadelpho cōcedere uoluisse regnū: illūq; prohibuisse dicēdo: si alteri dederis: ipse nō habebis. Cū uero accusaret athenis menāder comicus: Fertur qppe & hoc parū abfuit qn capitis exciperet sniam: ob aliud nisi nihil q; amicus huius esset. Purgauit autē eū Telesphorus Demetrii gener. Verū enim librorū multitudie ac uersuū numero oēs ferme sui tps peripateticos trāscēdit doctissimus atq; pitissimus oīum. Sunt autē ipsius monumēta partim historica: partim politica: de poetis alia: alia rhetorica: cōtionū ac legationū sed & orationū aelopiarū collectiōes & cōplura alia. Sūt autē de legibus atheniēsiū libri qnq; de ciuib; atheniēsis duos: de ducendo populo duo. de repu. duo. de legib; unum. de rhetorica duo. de re militari duo. de iliade duo. odyssēa q̄ttuor. Ptolomæus unū. Amatorius unū. Phædōdas unum. Mædon unū. Clæon unū. Socrates unū. Aristomachus unū. Artaxerxes unum. Homericus unū. Arististes unū. Aristomachus unū. Exhortatorius unum. Pro repu. unū. de decēnali tpe unū. de Ionibus unū. de legatione unū. de fide unū. de gratia unū. de fortuna unū. de magnificētia unū. de legibus unū. de nuptiis unū. de trabe unū. de pace unū. de studiis unū. de tēpore unū. Dionysius unū. Chalcedicus unū. Atheniensīū incurisio unū. de antiphane unū. Prohœmiū historicum unum. Epistolę unū. Cōcio iurata unū. de senectute unū. Iura unum. Aelopiarū unum. de usu unum. Porro stilus ipse philosophicus oratorio robore uiribusque pmixtus. Hic ubi cōperit atheniēses imagines suas eueruisse: At inq̄t uirtutē illi nō euerterūt: cuius gratia illas erexerāt. Aiebat nō esse paruū aut negligēdū mēbrū supcilia: posse enim uitā oēm obscurare. Nōmodo diuitias cæcas asseribat: uerū & illarū auctorē fortunā. Quātūq; in bello posset ferrū: tātū i repu. eloquētiā ualere. Cū uidisset aliquādo iuuenē luxuriosū: ecce inquit quadrata statua habēs syrma: uētrē: pudēda: barbā. Hominū fastu turgidorū aiebat circūcidi oportere altitudinē sensumq; reliquere. Iuuenes asseribat oportere domi qdē parentes: in itineribus autē occursantes: in solitudine uero se ipsos reuereri. Amicos dicebat secūdis in rebus adesse aduocatos: in calamitatib; autē sua spōte atq; iuocatos. Fuerūt autē Demetrii memorabiles uigiti. Primus calcedonius orator thray. symacho antiquior. Secundus hic ipse. Tertius byzātius peripateticus. Quartus qui cognominatus est graphicus. i. scriptorius: apertus atq; ad differendum faci

lis idemq; ipse pictor Quintus Aspendius Apollonii Solensis discipulus. Sextus Callatianus q; de Asia & Europa scripsit libros. xx. Septimus Bizatius q; ni. xiii. libris Gallorum ex Europa in Asiam trāsitus: & octo aliis Antiochi & Ptolamei gesta: Libyæq; sub ipsis administrationē cōscripsit. Octauus sophista q; moratus Alexādræ artes oratorias scripsit. Nonus adremetinus grāmaticus Ixion appellatus q; Iunonē in aliquo iniuriis affecisse uidere. Decim⁹ cyrenæus grāmaticus cognomēto Stānus uir sane memorabilis. Vndecimus Scepsius uir diues: ac nobilis: ac iprimis studiosus. Hic ē Metrodorū ciuē pmouit. Duodecimus grāmaticus Erythræus ciuis scriptus in mno. Tertius decimus Bythinus Diphylī Stoici filius discipulusq; Penætii Rhodii. Quartus decimus orator smyrnæus: atq; isti q;dem prosa oratione scripserūt. Poetę autē hi. Primus q; comœdiam scripsit. Secundus Epicus poeta: cuius illa sola habentur quæ aduersus inuidos scripsit.

Concupit exanimem quoq; uiuum spreuerat olim

Dat tumulus lites & simulachra uiris.

Tertius ex Thraſo satyricus. Quartus iambicus amarus uir. Quintus sculptor: cuius Polemo meminit. Sextus Erithræus uariis scriptor qui historicos: & oratorios conscripsit libros.

Heraclides ponticus.

Eraclides Euthyphronis filius Heracleotes ex pōto uir diues Athenas cōcessit: ibiq; primū qdē Speusippo se in disciplinā: dedit pythagoreorūq; auditor fuit: Platonēq; imitari studēs: postremo ut Sotiō in successibus ait: Aristotelē audiuit. Hic mollioris uestis usum habuit: tumentiq; fuit corpore: adeo ut illū attici nō iam ponticū: sed pompicum uocarent. Porro inſu mitis erat & uerendus. Feruntur ingenii illius monumenta præclara atq; optima: Dialogi: quorum morales de iustitia tres: unumq; de temperantia: de pietate ac fortitudine: cōmunitēq; de uirtute unū: de felicitate unū. de p̄cipio unū. de legibus unū. deq; similibus de nominibus unū. Pacta unū. Inuitus amatorius & clinias unū. Naturales uero de mente: de aia: seorsumq; de anima: & de natura: & imaginib⁹: seu simulachris. Aduersus Democritū de coelis unū. De his quæ sunt apud inferos: de uitis duo: de causis morborū unū: de bono unū. Aduersus Zenonem. i. aduersus Metronē unū. Grāmatici uero de Homeri: & hesiodi arte duo: de Archilocho & homero duo. Musici uero de his q; sunt apud Euripidē & Sophoclē reperiūt duo: de musica duo. Solutionū homericarū duo. Theorematicus unū: de tribu⁹ tragœdiis unū. Figuræ unū: de poetica & poetis unum. de cōiectura unū: de præsciētia πρὸ οὐρανίου unū. Heracliti expones q̄ttuor. In Democritū expones unū. Solutionū quæ incōtētione ueniūt duo. Prologium unū: de sp̄ibus unū. Solutiones unū: monita ad Dionysiū unū. Rhetorici duo: de oratoris officio siue ptagoras: historici de pythagoreis & de inuētis. Ex his alia q; dē comice finxit: sicuti de uoluptate & de pudicitia. Alia tragice: sicuti de his quæ sunt apud inferos: & de pietate & de potestate. Obseruat autē sæpenumero & mediocritatē in dicēdo quādā: ueluti philosophis & ducib⁹: ciuib⁹q; iuris adinuicē loquētibus. Extāt illius scripta & de geometria & de dialecta: est autem in omni

LIBER.

genere orationis uarius & dictione distinctus: maximamque habet capiendi animos: atque oblectandi uim. Sunt qui asserant illum & priam a tyranno liberasse: eo, scilicet, necato: ut ait Demetrius magnesi in homonymis qui de illo tale aliquid tradit. Nutrit se eum a iuuetute draconem: & cum iam moriturus esset: iussisse cuidam ex necessariis: ut eius corpus occuleret: draconemque supponeret lectulo: ut putaret ad deos migrasse: factumque est: ut ille mandauerat. Interea cum Heraclidem efferent ciues atque laudibus prosequerentur: audito clamore draco ex uestibus prodiiit: perturbauitque plurimos. Postmodum uero aperta sunt omnia: uisusque est Heraclides: non qualis putari uoluit: sed qualis erat. Est & in hunc nostrum epigramma.

Clarus heraclide uoluisti uiuere fama

Omnibus extinctus quod draco uiuuseras.

Es male mentitus: fallens fuit aspera serpens

Bellua: non sapiens tu fera capta iaces.

Hæc Hippobotus quoque ait. Cæterum Hermippus Heracleotas tradit cum famem uastaret puincia incommodi absolutione ex Pythia quæsisse. Porro heraclidem theoros & quam memorauimus Pythiam quoque corrupisse pecuniis: ut dicerent tunc demum eos leuandos incommodis: si & uiuum heraclidem Euthyphonis filium aurea corona honoraret: & uita functum: ut heroem uenerarent. At ubi oraculum delatum est nihil illos qui hanc scenam finxerant inde esse lucratos. Continuo enim coronatum in theatro heraclidem stupidum: amentemque factum esse: theoros uero deuolutos interisse: Pythiamque ipsa hora cum ascendisset in aditum draconis morsu continuo eflasse animam: atque ista quidem de ipsius fine. Tradit autem Aristoxenus musicus illum tragœdias etiam scripsisse thespidisque illas prænotasse titulo. Climaeleon quoque ait illum sua furatum de Homero & Hesiodo scripsisse. Autodorus quoque Epicureus illum arguit eis contradicere quæ ille de iustitia scripsit. Insuper & Dionysius metathemenus: aut spintarus: ut quidam uolunt Parthenopæum scribens Sophocli incipit. Ille ita credens in aliquo suorum operum eius testimoniis ueluti Sophoclis utitur. Id sentiens illo negante & non credente misit ex exemplari uidendos uersus: & ita se per omnia habebat. Amabat autem iste Dionysium. Verum ille neque ita fidem accommodans forte aiebat & causa fieri posse: ut ita se haberet: rursus ad illum scripsit Dionysius: & hæc profecto comperies senex. Simia non capitur laqueo: capitur quidem: postquam tempus capitur: & ad hæc heraclides litteras ignorat: nec de eo erubescit. Fuerunt autem quatuordecim heraclides. Primus hic ipse. Secundus conciuis huius qui Pyrrichias nugasque composuit. Tertius Cumanus qui persica quique libris absoluit. Quartus Cumanus orator qui artes rhetoricas scripsit. Quintus Callicianus siue Alexandrinus qui ex libris successionem explicauit: orationemque lembenticam. Unde: & lembus uocabatur. Sextus alexandrinus persicarum proprietatem scriptor. Septimus dialecticus bargyleites qui contra epicurum scribit. Octauus Medicus Icesius. Nonus medicus Tarentinus empericus. Decimus poeticus qui præcepta conscripsit. Undecimus sculptor phocensis. Duodecimus argutus epigrammatum poeta. Tertius decimus magnesi qui scripsit mitridatica. Quartodecimus qui conscripsit de aristologia.

Laertii Diogenis de uitis philosophorum liber sextus

Antisthenes Antisthenis atheniensis.

Antisthenes Antisthēis filius atheniensis fuit. Dicebat autem nō esse indigena. Quod cū sibi pbro daret: dixit se fertur: & deum mater Phrygia est: uidebatur. n. illi⁹ mater ex Thracia. Vnde cū in Tanagrensi pugna fortiter egisset: auctor fuit Socrati: ut dicerent ex duob⁹ atheniensibus ita fortem nunq̃ natū esse. Ipse quoq̃ atheniensibus q̃ indigenæ essent gloriātib⁹ exprobrās dicebat: illos cocleis nihilo nobiliores. Hic initio quidē Gorgiā audiuit oratorē. Vnde & in dialogis oratorium dicendi gēus exprimit: maxieq̃ in ueritate & in exhortādo: Hermippus aut̃ ait illum in celebritate Isthmia uitū perare: ac laudibus efferre solitum Atheniēses Thebanos: & Lacedæmonios: deinde id uitasse intuentem plurimos ex urbibus confluere. Postmodum Socrati se addixit: in tantūq̃ cū illo p̃fecit: ut moneret discipulos: ut sui sub Socrate essent condiscipuli. Commoransq̃ in Pyreo quotidie. xl. stadiis emēsis audiebat Socratem a quo & tolerātiā addiscēs tranquillitatisq̃ illius imitator effectus: cynicā prior sectam inchoauit: princepsq̃ in ea fuit. Quodq̃ labor bonum esset: magni Herculis: ac Cyri exemplo suadebat: id a græcis: hoc a barbaris mutuās. Priusq̃ diffiniuit sermonem dicens. Sermo est qui quid quidq̃ sit aut fuerit exprimit. Dicebatq̃ iugiter, infania potius q̃ uoluptate corripiat: & illud oportet eiusmodi p̃pinquare mulieribus quæ gratias habeant. Pōtico aut̃ adulescētī cū se illi in disciplinā dare uellet: rogaretq̃ quā re sibi opus esset. Libro inq̃t nouo: & stilo nouo nouaq̃ tabella aium. s. significās. Interrogātī cuiusmodi uxore duceret. Si inq̃t formosā duxeris: cōem habiturus es: si deformē p̃enā. Cū audisset Platōnē aliquādo sibi maledicere. Regnū inq̃t est male audire: cū benefeceris. Cū aliquādo orpheicis mysteriis iniciaret: diceretq̃ sacerdos eiusmodi initiatos bonis plurimis apud inferos perfrui: cur igitur ait ipse nō moreris? Probro si dabatur aliquādo q̃ nō eēt ex duob⁹ liberis gēitus. Neq̃ inq̃t ex duobus luctatoribus & tamē luctator sum. Interrogatus cur paucos haberet discipulos: q̃ inq̃t argētea illos uirga eiicio. Rogatus itē cur in discipulos acriter inueheretur: & medici inquit in lāguidos. Cum uidisset aliquādo fugientem mœchum. O inquit infelix quantum periculi uno obolo uitare potuisti. Præstare dicebat: ut hecaton ait. necessitate uir gente in coruos q̃ assentatores incidere. Illos quippe mortuos: istos uiuentes deuorare. Rogatus quidnam apud homines esset beatius. Fœlicem inquit mori. Familiari quodam apud se deplorante q̃ perdidisset commentaria: oportebat inquit ista animo potius q̃ chartis inscriber. Sicuti rubigo ferrum: ita inuidiā iuidos consumere aiebat. Eos qui cuperent imortales esse: oportere dicebat pie uiuere ac iuste. Ciuitates tunc interire ait cum bonos discernere nequeunt a malis. Cum aliquando a malis laudaretur: magna inquit anxietudine maceror: ne for-

Nobilitas ex loco nō uenit.

In Assentatores

Qualiter intereat ciuitates.

te mali quidpiā fecerim. Fratrum quæ essent cōcordes cōiunctū omni pariete dixit eē fortiorē. Ea dicebat panda uiatice quæ cū naufrago simul enatarent. Probro sibi dabatur aliquādo quod cōgrederetur malis: at medici inquit inter infirmos uersantur neque tamē febricitāt. Absurdū esse dicebat triticū purgare lolio: bellūque inutili milite: rem uero publi. inuidis nō exhaurire. Rogatus quidnā ex philosophia lucratu esset: mecū ait colloqui posse. Cuidā sibi in cōuiuio dicēti: cane: tu mihi inquit iibias infla: diogeni tunicam petēti: palliū explicare iussit: interrogatus quanam esset disciplina magis necessaria: mala inquit dediscere. Eos hortabatur quod male dictis incesserent tolerare magis quā si lapidibus se quāpiam ageret. Platōem insimulabat: ut fastu turgidū. Cū ergo fieret pompa inspiciens hinientē fremētēque equū ad Platōem cōuersus. tu inquit iudicio meo præclarus fuisses equus. uenerat aliquādo ad eū mala ualitudine affectū. & cū uas cerneret ubi Plato uomuerat. cholen inquit hic uideo. fastū uero nō uideo. atheniēsisibus cōsulebat asinos ut equos quæ cernerent. quod cū illi irrationabile dicerent. at inquit duces apud uos fiunt. qui nihil didicerunt: solūque designati sunt. dicēti sibi cuidam. multi te laudant. quid. n. ait mali feci? Cum pallii discissam partem conuersam in cōspectum dedisset. ituitus Socrates uideo inquit per palliū tuam uanitatem. interrogatus a quodā. ut ait Phāias in libro de socraticis: quidnā faciēdo bonus & honestus euaderet. Si mala inquit quæ habes a sciētibus didiceris esse fugiēda. Cuidā delitias laudāti: inimici ait delicate uiuāt. Adlescēti qui se fictori suo cōformabat: dic ait si uocem æs acciperet: quanam in re gloriaretur: illo dicente in pulchritudine: non inquit erubescis quod cū inanimis gloriaris. Pōtico adlescēte pollicēte illum sibi fore curā: si nauis applicaret qua falsa uehebatur: sumpto illo & uase nouo abiit ad eam quæ farinam uenūdabat & onerās proficiscebatur. Illa uero preciū petēte: hic inquit adoloscēs dabit: si falsorū ipsius nauis applicauerit: Ipse & Anyto exilii & melito mortis auctor fuisse uidetur. Nāque pōticis iuuenibus ob Socratis gloriam aduenientibus cōgressus eos ad Anytū abduxit dicēs illum moribus sapiētiorē esse quā Socratē: quæ ex re indignatos circūstantes effugasse illum. Sic ubi uero ornatam offendisset mulierem ad domū illius proficiscebatur: iubebatque uirum eius equum proferre & arma ut si quidem hæc illi essent: delitiis uacare sineret: his. n. ulcisci: sin alias cultum illum amoueret. Quæ autem illi placuere ista sunt. Docibilem esse uirtutē. Eosdē esse nobiles ac uirtutis studiosos. Sufficere uirtutē ad beatam uitā nullo indigētem nisi Socratis uiribus. Virtutem quoque operum esse neque uerbis plurimis neque disciplinis indigentem: sapientemque sibi ipsi sufficere. Sua quippe eē quæ aliorū sunt omnia: Gloriæ priuationē bonum esse labori simile: sapientem nō secundum cōstitutas leges uicturum: sed iuxta uirtutis normam: ducturumque uxorē procreādorū liberorū causa: formosissimisque cōgressurū mulieribus atque amaturū. Solū quippe scire sapiētē quēnā sit amanda. Inscribit illi Diocles & ista. Sapiēti. n. peregrinū aut nouum nihil: neque indignus est qui a metur uir bonus. Studiosi amici sunt facere qui animosi una & iusti sunt. Virtutem arma esse quæ tolli nō possint. Præstat cum paucis bonis aduersus malos omnes quā cū multis malis aduersus paucos pugnare. Sollicite obseruare inimicos: primi enim

peccata sentiūt. Iustū uirum pluris faciēdū q̄ propinquū. Viri: ac mulieris uirtus eadē. Bona pulchra: mala esse turpia. Iniqua oīa aliena puta atq; peregrina: mūrū tutissimū prudentiam esse: neq; enim decidere neq; prodi: mœnia: struēda in nris iuiolabilibus cogitatiōib⁹. Disserebat aut in gymnasio q̄ cynosarges appellat nō lōge a ianuis. Vnde qdā cynicā sectā appellatā uolūt: ipseq; cognominabatur Haplocyon: ac primus palliū: ut ait Diocles duplicauit: ipsoq; solo utebatur: baculūq; sumpsit ac perā. Primus aut & Neāthes tradit simplicis quoq; pallii usū habuisse. Porro Socrates in successionū tertio. Diodorū aspēdiū: & barbā dimississe: & baculo: & pera usum esse ait. Hūc solū ex omnib⁹ Socraticis Theopōpus laudat dicēs fuisse acutissimū & ex suauitate colloq; quēlibet capere ac traduce re quo uellet. Liq̄t id aut ex libris suis: atq; ex illo Xenophontis symposio uidetur que & uirilī sectæ stoicæ princeps fuisse. Quo circa & athenēus poeta epigrammatū sic de illis ait. O stoicarum rerū periti: o q̄ præclara dogmata sacris paginis imposuistis uirtutem unicū animæ bonū. Hæc enim sola uirorū & uitam libera uit & urbes. Carnis aut amicam uoluptatem finem uiris aliis una memoriæ peregit eiliarū. Hic & Diogeni trāqlitatis: & crati cōtinētiæ: & Zenōi tolleratiæ dux: & auctor fuit ipse q̄ ciuitati fundamēta subiecit. Enimuero Xenophō suauissimū in colloquio fuisse ait: atq; in rebus aliis cōtinentissimū. Feruntur & ipsius scripta tomi. x. Pr mus in quo de dictione siue de figuris: Ajax siue aiacis oratio. Vlyxes siue de Vlyxe. Orestis defensio: de causidicis. Isographæ siue desias siue Isocrates. Aduersus Isocratis. α. α. α. π. τ. ὑ. π. ο. n. In secundo tomo de animalium natura: De procreatiōe filiorū: siue de nuptiis: siue amatorius. De sophistis. φ. υ. σ. ι. ο. γ. γ. ω. / α. ο. n. i. κ. ο. s. Exhortatori⁹ primus: secundus: tertius: de Theognide. v. Tomus tertius: in quo de bono: de iusticia: de fortitudine: de lege siue de republica. de lege siue honesto & iusto. de libertate & seruitute. de fide: & curatore: de interrogatiōne: de uictoria: & economicus. In quarto tomo Cyr⁹. Hercules maior: siue de fortitudine. In qnto tomo Cyrus siue de regno aspasia. In sexto tomo ueritas. De disserendo. α. n. t. i. λ. ο. γ. i. κ. ο. s. Sathō de cōtradictiōe. iiii. de locutiōe. In septimo tomo de disciplina: siue de nominibus. v. de moriēdo. De uita & morte: de his quæ sunt apud inferos. De usu nominū: siue cōtentiosus: de interrogatione & respōsiōe: de opiniōe & sciētia quattuor: de natura duo. Interrogatio: de natura duo. Opiniōnes: siue cōtentiosus: de adiscendo problemata. In octauo tomo de musica: de expositoribus: de Homero: de iniusticia & impietate: de Calchâte: de exploratore: de uoluptate. In. ix. tomo de odyssæa: de uirga Mineruæ: siue de Telemaco: helenæ & Penelope. De Proteo: cyclops: siue de Vlyxe: de uini usu: siue de ebrietate: siue de cyclope: de Circe. de amphiarao: de Vlyxe & Penelope: de cane. In. x. tomo hercules: siue Midas: hercules. siue de prudētia: siue de fortitudine. Dominus: siue amans. Dominus: siue exploratores: menexenus siue de imperio. Alcibiades. Archelaus siue de regno. Atq; ista quidē scripsit. Timon autem ob multitudinem eorum quæ scripsit increpans illum ingeniosum nugatorem eum dixit. Obiit morbo quo tempore diogenes ingressus ad illum dixit. Num amico opus est? Aliquando item intrauerat siccam habens ad quem ille cum diceret: q̄s me

LIBER.

doloribus absoluet: ille ostēsa sicca hāc iquit: & ille doloribus dixi nō uita: uide/
batur enim ferme mollius praeferre morbum prae amore uitae.

Est tibi uita cāis mordaci natus in ore.

Nō tamē ut rabido pectora dēte petas.

Phthisicus extinctus: forsan quis dicere posset.

Cōuenit ad stygium flumē habere ducem.

Fuerūt autem & alii antisthenes tres. Vnus de schola Heracliti: alius ephesius.

Tertius rhodius quidam historicus. Quōiam uero eos qui ab Aristippo fluxe/
re: ac phadōe trāseginus: age nūc illos qui ab ātisthene uenerūt: cynicos: ac stou/
cos hoc ordie adiiciamus.

Diogenes.

Iogenes Icaſii Mēſarii filius. Synopeus fuit: fugisse illum cum pater ei⁹
publice mēſam haberet: ac falso pecūiam signaret: Diocles auctor est.

Porro Eubulides i libro de diogene diogenem ipsum hoc fecisse ait: at
que cum patre una pulsum fuisse. Ipse quoq; i pōrdalo de se ipso ait falso signare
mōetam. Quidam uero eum cū curator effectus esset persuasum ab opificibus
aiunt uenisse delphos: atq; delum in patriam Apollinis: percontatumq; eē an id
ageret quod ei suaderetur: qd' cum sibi permissum esset de civili moneta es adul
terasse: deprehēsumq; ut qdam uolūt: exilio damātum eē: ut autem alii putant:
moetu pertēritum spōte patriam liquisse. Sunt qui dicāt illum a patre acceptā pe
cuniam adulterasse: atq; illum quidem in carcere diem obisse: hūc autem effugis
se: profectumq; delphos scisitatū esse nō utrum pecuniam falso signaret: uerum
quid faciēs clarissimus futurus esset: atq; ita hoc oraculū cōepisse. Cū uero athēas
cōcessisset: cōuenit antisthenē. Eū ille cū repelleret: quippe ex cōstituto suo nemi
nem recipiebat: uicit perseverātia sua. Illo siq; dē aliquādo intētate baculū: subie/
cto capite: cēde inqt. Nō. n. ita durū baculū reperiēs: q me abs te q̄diu aliqd dixe
ris arcere possit. Hic iam auditor illius factus est: ac ueluti profugus ex patria se
ad uictū simplicem cōtulit: cōspecto: ut Theophrastus ait in megarico mure di/
scurrēte: q neq; cubiculū inqreret: neq; tenebras reuereretur: neq; aliqd eorū quē
ad uescēdū idonea uiderētur appetere: unde & casus suos cōsolatus est. Pallium
ut qdam uolūt: primus duplicem in usu habuit: ob necessarium usum: utq; illo se
dormiēs obuolueret: peramq; tulit in qua & cibos ferebat: omniq; ad omnia ute
bat loco & prādens & dormiēs: & loquēs. Quo circa & atheniēses aiebat Iouis
porticū ostendēs sibi cōdidisse habitaculū. Ac baculo qdem primum iſmittebat:
cū infirmus esset: deinceps aut eū semp ferebat: nō qdem in urbe: sed iter agens:
ipsumq; ac perā: ut refert Athenodorus atheniēsium princeps: & Polyuctus rhe
tor & Lysianias aſchriōis filius. Cū aut ad quēdam scripsisset: ut sibi pararet cellu
lam: & ille tardius id exequeret: doliū qd' in metroo erat pro domo habuit: sicut
& ipse in epistolis scribit: atq; aſtate qdē sese in feruida arēa uoluptabat: hieme ue
ro statuas niue pfusas cōplectebat: oi ex pte seiſm ad laborū tolerātiā exercens.
Acer itē erat in dispiciēdis aliis. Vnde & Euclidis scholā alludēs ad nomen cho/
lem. i. bilem appellabat: & Platonis auditorium consumptionē: & Dionisiaca cer

*Diogenes rigido tolerabilis
reddit et uerbum*

*Ludi publici mimula
sunt stultorum.*

tamina magna miracula stultorum dicebat: oratoresq; turbæ ministros: dicebat aut cum intueretur in uita gubernatores medicos atq; philosophos: animalium oium sapiētissimū hoīem esse. Cū aut inspiceret somniorū interpretes cōiectores uates uel huiusmodi ceteros: uel q; gloriæ: aut diuitiis addicti essēt: tūc demū nihil se inanius existimār hoīe aiebat: arbitrari se in uita sapius pandum uerbum q; laqueū. Intuitus aliquādo Platonē in cōuiuio magnifico: gustātem oleas: qd inqt sapiens uir in Siciliā huiusmodi mensarū grā profectus appositis modo non frueris? Et ille at Hercules inqt Diogenes & illic oleis & reliqs eiusmodi plurib⁹ uelcebat. Et ille qd inquit Syracusas nauigare oportebat? an tunc attica oleas nō ferebat? Fauorinus in omnimoda historia aristippum hoc dixisse tradit: aliasque caricas comedens obuiauit illi: dixitq; licet tibi degustare: q; cū acceptas edisset: degustare dixi: nō deuorare. Calcans ipsius aliquādo stratū: præsenti⁹ dionysii amicis quos ille inuitarat dixit Calco Platonis ināne studium ad quem Plato: qto inqt o Diogenes fastu tumes: dū superbiā te calcar putas. Alii Diogenem hoc dixisse ferunt. Calco Platonis fastum: illumq; respōdisse: at fastu alio diogenes. Porro Sotion in quarto refert hoc illi dixisse Platonem cynicum. Vinum aliquādo postularat ab eo diogenes atq; caricas. At ille Lagenā integrā misit: ad quem Diogenes inqt: siq; dē rogatus fueris duo: & duo sunt: respōdes: uiginti: ita neq; se cundū ea quæ posceris das: neq; ad quæ rogaris respondes: obiurgabat autem illum: ut uerbosum. Interrogatus ubinā grāciæ uiros uidisset bonos: uiros quidē ait nusq; sed lacedæmone pueros uidi. Cū serio quādoq; loqueretur: nemoque si bi intenderet: sese ad sonū musicum cōtulit. Cōgregatis autem ad se plurimis ex probrauit: ut q; ad inepta studiose cōcurrerēt: ad ea uero quæ grauiā essent & utilia negligenter cōuenirent. Dicebatq; de soliēdo & calcitrando certare homines ut aut boni & probi fierent curare neminē. Grāmaticos admirabatur q; cum Vlixis mala regerent: sua ignorarent. Musicos itidem in ius uocabat: q; cū lyra cordas congrue aptarent: animi mores in cōcinos haberēt. Sed & mathematicos carpebat: q; solem & lunā & sydera intuētes: quæ ante pedes essent negocia negligere. Oratores etiam agebat q; studerent iusta dicere: non aut & facere. Cupidos quoq; q; pecuniā uituperarent: ac summe diligerēt. Rēphendebat eos q; iustos q; pecunias cōtemnerent laudabant: pecūiosos autem imitari satagebāt. Stomachabatur eis qui pro bona ualitudine sacra facerent: inter sacrificia contra sanitatem cōnarent. Seruos admirabatur qui cum edaces homines cernerent: nihil diriperent ciborum. Laudabat qui uxores ducturi fuissent & non ducerent: & qui nauigaturi non nauigarent: quique accessuri ad rempu. minime accederent: & q; pueros habituri in delitiis se continerent: & qui se componerēt ad cōueniendum regibus: neque tamen accederent. Dicebat manus ad amicos nō cōplicatis digitis extendi oportere. Refert Hermippus in uēditione diogenis: q; captus ac uenditus: cum rogaretur quid sciret agere responderit: scire se uiris impare: atq; ad prēconē prædica inquit quisnā sibi dominū emere uult. Sedere phibitus nihil inqt refert: nā & pisces quomolibet iaceāt emi. Mirari dicebat cū ollā quidem ac opusculum nō sine tactu: ac tinitu emamus: solo in hoīe mēdo aspectu cōtenti sumus.

*Ars et scia hoīem
stultū ceteris dā
tib⁹. Inocentius et
fortius sibi hanc cō
tēstatio inlāmā hōi
ostendit.*

*Magna uaritas capti
tūm cōnās et ami
ritas principum.*

*Qui plus dat q; roga
tur: non dat: ut
rogetur.*

*Facilis detinet: uul
gus ridiculis de se
ris.*

*Grāmatici
Musici
Mathematici*

*Oratores
Cupidi
Laudatores
Sacrificantes*

*Uxorē dūctū simlā
Nauigare
Remp. administrare
Pueros hūc i delitiis
Regibus rogarē*

*Non solo aspectu
sed et ex actibus
ac sermone hōiū
sunt hōiū mores.*

LIBER.

Dicebat Xeniadē emptori suo: ipm sibi quis esset seruus obtēpare oportere. Nā & medicus & gubernator si seruus sit: utiq; sibi paretur. Eusebulus uero in libro qui inscribitur Diogenis uēditio ita filios Xeniadē instituisse ait post disciplinas reliquas equitare: arcus intendere: fundas rotare atq; iaculari. Deinde in palestra nō permittebat pedrotiue eos in morem athletarū exercere: sed id roboris tantū & bonæ ualitudinis grā. Tenebāt uero pueri poetarū: ac scriptorū aliorū ipsiusq; Diogenis plura memoriter: oēm q; illis doctrinē rōnē ut facile memoria teneret: breuiter collectā insinuabat. Domi quoq; ministrare docebat cibo leui: ac uili cōtentos & aqua. Tōderi ad cutē faciebat: incōpositosq; deducebat: ac sine tunicis & calceis tacitos: ac se tātū in uia intuētes. Educebatq; eos: sed ad uenatiōes. Ecōtra illi Diogenis curā habebāt: parētibusq; cōmēdabāt. Senuisse ipsum apud Xeniadē idē ipse auctor est: ac uita functū filius eius fuisse sepultū. Vbi pccōtate Xēia de quō se sepeliri mallet: in faciē inq; t. Illo cām interrogāte: quoniā inq; post modicū inferiora cōuertēda sunt. Dixit aut hoc: q; macedōes iā obtinerēt: atq; ex humilibus sublimes fieret. Cū se q; spīā in domū magnifico instructā apparatu idu xisset: & spueri uetaret: posteaq; excreauit: in illius faciē sputa cōlecit: deteriore locū ubi spueret se nō inuenisse dicēs: alii aristippo id applicāt. Cū clamasset aliq; do heus hoīes: cōuenissentq; plurimi: uirga illos agebat dicēs hoīes nō purgamēta uocauī. Ait hoc hecato in pmo de usu. Alexādrū dixisse ferunt: q; nisi alexander esset Diogenē se esse uoluisset. Debiles dicebat nō sūrdos aut cēcos sed impios uel q; perā nō haberēt. Ingressus aliquādo semitōso capite cōiuiū iuuenū plagas rettulit. Postea noīa illorū q; se ceciderāt inscribēs circuibat ea prae se ferēs. Ita illis tūc cōtumeliā reddidit: dū reprahēdēdos & obiurgādos oībus exposuit. Dicebat se canē eē laudabiliū: sed laudatorū neminē secū ad uenādū exire prae sumere. Dicēte quodā uiros se in pythia uincere. uiros equidē inq; t: sed tu mancipia. Cū diceret sibi senex es: iā q; esce a labore: quid. n. ait si in stadio currem: ad finē oporteret cursum remittere: & nō magis intēdere? Vocatus ad cenā affuturum se negauit: neq; n. sibi priore die grām decreuisse. Nudis pedib; calcabat niuē: & alia quæ prædicta sunt: crudas itē carnes edere conatus est: sed in eo non pstitit. Offendit aliquādo Demosthenē oratorē in diuersorio prandētem. Illo aut cedēte: tātō inq; t magis in diuersorio futurus es. Peregrinis aliquādo Demosthenē uidere cupiētibus mediū intendēs digitū: hic ait uobis est Atheniensium orator. Panē eiiciente quodā & resumere erubescēte: corripere illū uolens: urcei colum p figuli trahebat officinā. Imitari se dicebat chori magistros. Illos. n. tonū excedere: ut reliqui cōgruū tonū arriperēt. Plurimos aiebat insanire præter digitū. Si quis igitur mediū digitū protēdēs pgar: insanire uidebit: sin aut indicē nō ita. Quæ sunt pcciosissima ea minimo uenire & ecōtra. Deniq; statuā tribus milibus emi: farina uero choenicē duobus æreis. Ei qui se emerat Xenajde dixit. Age ut quod præcipitur facias: dicēte illo super flumina pergunt fontes. At si medicum ait ager emissēs: nō illi obtemperasses: sed dicerēs sup flumīa pmeāt fontes. Volebat quispiam apud se philosophari: cui ille pñā dedit: ac seq se iussit. Ut aut ille puere cundia abiecto quod ferebat abscessit: post aliquantulum temporis: occur-

Bono institutori restanda gratia.

Nihil solidius spurcū
hōie magnos illos appu
admirant.

Demost. et Alex. lege
ut sit.

Hic est labor me
senectute remitte
dus est.

Super flumina meāt
fontes.

ut est aptus ad philo
sophandū: q; uulgira
tione hīs nō hē li
beratur priuat.

rens illi ridens ait. Tuam & meam amicitiam perna dissoluit. Enimvero diocles eam rē ita describit. Dixerat illi quidam iube nobis diogenes. At ille ei abducto casei frustrū ferendum dedit: illo redūcte: meā inqt: ac tuā amicitia modicū casei rupit. Intuitus aliquādo puerū cōcaua bibētem manu cotylāpera pductā abiecit dicēs puer me uilitate superauit: proiecit & catinum eodem studio cum uidisset puerū uasculo prefracto concauo pane lēticulā suscipientē. Ratiocinabatur autē in hunc modū. Oīa deorum sunt: dii autē amici sapiētes sunt. Sunt autem amīcū cūcta cōia: omnia igitur sapiētum sunt. Inspexerat mulierē ihonestius diis pēdentē. Eius igitur supstitutionē auferre uolēs: ut Zoilus pergeus ait: accurrit dicēs Nō ueris mulier ne forte stāte post tergum deo: cuncta enim plena ipso sunt: inhoneste te habeas. Asclepio percussorē sacrauit qui procūbentes in faciem accurens cōtereret. Solebat enim dicere impræcationes tragicas sibi occurrisse esse enim sine domo: sine ciuitate: priuatū patria: pauperem: pallantē: uitā in dies habentē. Aiebat se obiceſ fortunæ quidē cōfidentia: naturā legi: perturbationi rationē. Ad solē sedenti sibi assistens Alexander ait: pete a me quod uis: at ille noli inqt mihi umbrā facere. Legerat qdem diutissime: cumq; ad finē libri nihil ultra scriptū esse ostēderet: bono inqt este animo uiri terrā intueor. Ratiocinantī cuidam & cōcludēti illum habere cornua manu frontē palpās: eodem inqt illa nō uideo. Similiter & dicēte sibi quodā non esse motum: exurgens ambulabat. Ad eum q de cælestibus differebat: quādo inqt de cælo uenisti? Spadone quodā stolido domui suæ inscribēte ingrediaſ malum: dominus ait domus ubinam ingredietur. Unguēto inungēs pedes dixit: a capite qdem in aerē ascēdere unguētum: sed a pedibus in olfactum ire. Rogatib⁹ atheniēsis: ut iniciaretur: atq; dicētib⁹ num apud inferos hi q iniciati sunt: pſidēt? perridiculum est inqt si qdem Agesilaus & Epaminondas in cæno degent: uiles autē quicq; initiati in beatorū insulis erūt. Muribus ad ipsius mēsam subrepētib⁹: ecce inqt & Diogenes parasitos nutrit. Platōe canē ipsum appellāte: sane inqt: nā equidē ad uenditores remeauī. E balneis exiens pcontāti: an multi homines lauarēt negauit: adiiciēti num turba multa? confessus est. Platone ita diffiniēte: homo est animal bipes sine pēnis: cū placeret ista eius diffinitio: nudatū pēnis: ac pluma gallū gallinaciū in eius inuexit scholam dicens: hic Platonis homo est: unde adiectū est diffinitioni latis unguibus. Interrogāti quānā hora prādere oporteret: si diues inqt est quādo uult: si pauper eū pōt. Apud megarēses intuitus oues pellibus tectas: illorū autē filios nudos ait: præstat megarēsis arietē esse q̄ filium: ad eum q se trabe cōcusserat: ac postmodum dicebat caue: nū inqt iterū me ferire uis? aiebat oratores quidem plebis ministros: coronas autē glorię bullas. Lucernā interdiu accēdēs: homine aiebat quēro. Stabat aliquando manātibus perfusus undis: his uero qui circūstabant illum miserantibus. Plato nā & his aderat: si uultis inqt illū miserari habite: gloriæ illius cupiditate insinuans. Colaphūa quopiā accipiens hercules inqt cuiusmodi me latebat res q̄ operto pgerē capite. Midia quoq; ipsum colaphis agēte ac dicēte tria milia tibi in mēsa posita sunt: postridie sumpto pugilum cæstu cæsoq; illi dixit tria milia tibi in mēsa sūt posita: Lysia phramacopola sciscitāte an deos eē crederet: quomō

*Concaua manus
pro gonulo est.*

inquit nō credo qui te diis inimicum puto. alii Theodorum hoc dixisse ferunt. Quendam intuitus se undis respergentem ait. O infelix an ignoras quoniā ut grāmāte peccatis: ita respgens minime eripis: ita nec uitā criminibus euades liber. Culpabat maxie si q̄ fortunā causarentur: dicens homines quā sibi bona uiderentur: nō quē re uera bona essent postulare: eis uero qui sequerentur somnia dicebat: ea quidem quē agitis ni in sonis q̄dem ut corrigatis cogitare uultis: quā uero dormientes cernitis ea curisōe disq̄ritis. In olympia buccināte pracone. Dioxippus uiros uincit: hic ait mācipia: sed ego uiros. Amabatur autem & ab Atheniēsis. Deniq̄ adolescētī cum dollium illius cōtriuisset: plagis intulerūt: illicque aliud dederunt. Refert Dionysius Stoicus illum post Chæroniam deprāhēsū abductum esse ad Philippum a quo qd esset interrogatus: explorator inquit p̄ insatiabilis auuditatis tuā: ex quo admirationi habitus liber dimissus est. Miserat aliquando Alixander epistolam athenas ad Antipatrū per Athliam quendam: aderat Diogenes atq̄ ad uocabulum alludēs: quippe athlios infelix dicit. Athlias inquit per athlium ad athlium: perdica cōmināte nisi ad se peregeret illū se occisurū: nihil inq̄t magnum facies. Nam & cantharus & phalāgium id facerent. Illud ut potius intētaret monebat: quod si & absq̄ se uiueret: sc̄līciter uicturus ēēt: clamabat aut̄ sapius dicēs hominū uitam facilem a diis dari: uerum occultari illā quærentibus mulsum unguenta & his similia. Vnde & ei qui a famulo calciabat nondum ait beatus es: nisi te etiā abstergat: hoc autē erit si mancus fueris. Cum uidisset aliquando magistratus q̄ hieromnemones dicebantur: quendam ex arario phialā furatū adducētes: magni inquit fures parū ducūt. Intuēs aliquando adulescentem lapides in crucem iaciētē: euge inquit: scopo enim potieris. Circūstātibus se adulescentibus: atq̄ dicētibus caueamus ne mordeas nos? bono inq̄t estote animo filioli: canis betas minime manducat. Gloriāti cuidam q̄ leonis pelle tegetetur: desine inquit uirtutis stramēta confundere. Beatus dicebatur Calisthenes q̄ magnificis ab Alexād̄ro apparatus exciperetur. At ille infelix inquit est qui tum prādet: ac cōnat cū Alexandro uidetur. Cū pecuniis egeret eas se ab amicis repetere nō petere dicebat. Quādoq̄ in foro manibus operās utinam aiebat liceret sic perficato uētre nō esurire: adulescentem intuitus cum Satrapis ad cōenam abeuntem: abductum ad suos reuocauit: obseruariq̄ iussit. Composito adulescenti quidpiam roganti non antea se dixit responsurum q̄ aperte exploraret uir ne ēēt an mulier. Plaudētī lasciuius in balneo adulescenti: quāto inq̄t melius: tāto deterius. Inter cōnandum ossa illi quidā ut canes iactabāt: at ille propius accedens iuxta illos mingeat ut canis. Oratores atq̄ omnes in dicendo gloriam quærentes ter homines pro eo quod est ter infelices appellabat. Diuitē indoctū quem aureo uellere dicebat. Cum uidisset luxuriosi cuiuspiam domui inscriptū uenalis: sciebā inquit quia uini crapula obfessa facile dominum euomeres. Causanti adulescētī perturbātium se multitudinem: desiste inquit: & tu perturbatiōis indicia proferre. Ingressus sordidū balneum qui hic se lauant: ait ubi lauantur. Cum rudem pinguemq̄ citharædū omnes causerētur: solus ipse laudabat. Rogatus q̄ obrē: ait q̄ talis cum sit: cithara se nō latrociniiis exerceret. Citharædum

qui semper ab auditoribus deferébatur ita salutabat Salue galle: illo autem dicente: cur ita, quia inquit canens omnes excitas. Cum adulescentem plurimi inspicerent, ille sinum lupinis complens se incuruabat: multitudine in eum conuersa mirari se dixit quomodo illo dimisso se intuerentur. Dicente sibi quodam ualde suspectitioso uno ictu caput tibi perfringam: at ego inquit a sinistris adstans te tremere faciam. Hegesia se deprecante ut sibi librorum aliquid exponeret, uanus inquit es Hegesia: qui caricas quidem non scriptas eligis: sed ueras: uera autem excitatione neglecta te ad scriptam confers. Ei qui sibi exilium exprobrabat: at huius inquit miser causa philosophatus sum. Alio rursus dicente sinopei te exilii arguunt & ego illos inquit moræ. Intuitus aliquando olypionicem oues pascentem quæ cito inquit ab olimpiis ad nemea te contulisti. Rogatus cuius rei gratia athletæ insensibiles sunt: quia inquit suillis: ac bubulis carnibus instructi sunt. Petebat aliquando statuam: rogatur cur hoc faceret: ut me inquit non potiri assuefaciam. Cum postularet quempiam: quippe & hoc primum agebat propter inopiam: dicebat si quidem & alii dedisti & mihi da: si uero nemini a me icipere. Interrogatus aliquando a tyranno cuiusmodi are præstaret statuam sculpere: quo inquit Harmodius & Aristogiton fusi sunt. Rogatus quomodo Dionysius amicis uteretur: ut uasculis ait: dum pléa euacuat: & abiicit uacua. Inscripterat quidam domui suæ uxore nuper ducta. Iouis filius Callinicus Hercules hic habitat: nihil ingrediatur mali: inscripsit ipse: post bellum societas. Cupiditatem arcem omnium malorum dixit. Luxuriosum intuitus oleas in diuersorio edentem si sic prandisses ait: non ita cœnares. Bonos uiros effigies deorum esse: amorem uacantium occupationem. Rogatus quid nam esset in uita miserum: senex ait egēs. Quæ nam perniciosissime morderet bellua: ex feris inquit obrectator: ex mitioribus autem adulator. Intuitus aliquando centauros duos pessime pictos ait: quis horum deterior est? Sermone ad gratiam instructum melleum esse laqueum dixit. Ventrem uite carybdim appellabat. Audiens didymonem mechum fuisse comprehensum: dignus est inquit ex ipso nomine suspendi. Rogatus cur pallens esset aurum: quia multos habet insidiatores. Mulierem in lectica intuens non secundum feram ait esse caueam. fugitiuum seruum ad puteum sedentem uidens caue inquit adulescens ne incidas. Cernens uestimētorum furem in balneis: num inquit ad unguentum: an uero ad aliud uestimentum? Cum uidisset aliquando mulieres ex oliuæ arbore pendere suffocatas: utinam inquit arborea ceteræ fructum huiusmodi tulissent. Intuitus sepulchrorum uiolatorem: quid hic ait tibi uis optime: aut quem prædari paras defunctorum uirorum: rogatus num seruulum aut ancillam haberet: negauit: dicenti si ergo mortem obieris: quisnam te ad sepulchrum efferet? quæ domo inquit indiget. Cum animaduerneret formosum adulescentem passim: & sine custodia obdormientem manu pulsans excitauit dicens: ὦντις τοιεν Δοῦτι μετ' ἀπρωεν Δοῦτι πρην. Ne quis tibi quiescenti pilum in renibus figat: ad eum qui preciosa parabat obsonia cito inquit morieris fili. Platone de ideis differente & nominante mensalitem & cyathitatem. Equidem inquit o Plato mensam & cythauum uideo: mēsalitem uero cyathitatemque nō uideo. Et ille recte inquit

quibus enim cyathus: mensaq; conspicitur oculos habes: quo autem mensalitas: & cyathitas intelligitur animum nō habes. Interrogati cuidam qualis sibi uideretur Socrates furēs respondit. Rogatus a quodam quo tempore ducenda sit uxor iuuenibus inquit nōdum: sensibus uero nunquam. Interrogatus quidnam uellet ut colaphum acciperet: galeam inquit. Adolescentem intuens se cōponentē si q̄dem inquit ad uiros frustra: sin aut ad mulieres nequiter. Videns adolescētulum rubore perfusum: confide ait fili: huiusmodi est uirtutis color. Cum duos aliquādo audisset legis peritos: ambos dānauit dicēs: alterū quidē furatum esse: alterū uero non perisse. Rogatus cuiusmodi uinum libentius biberet: alienum inquit. Dicente sibi quodam plures te irrident: at ego inquit non irrideor. Dicenti malū esse uiuere: non inquit uiuere malum est: sed male uiuere. Consulētib; ut fugitiuum requireret seruum: ridiculum iquit est si manes absq; Diogene uiuat. Diogenes absq; mane non possit. Prandebat oleas: inuectam uero inter prādendum placētam proiecit dicens: o hospes hinc cito proficiscere: rogatus qualis esset cāis esuriens inquit blādus: satiatus uero molossicus. Hos permulti laudāt: neq; tamē ob laborem audēt cū eis una ad uenationē egredi: ita ne mihi quidē ob dolorum metum congregi atq; una uiuere. Rogatus an sapiētes placētis uescerentur: omnibus inquit sicut & homines cāteri. Interrogatus cur mēdicis impēderent: non aut philosophis: q; claudi inqt: ac cāci fieri potius q̄ philosophos euadere sperāt poscebat q̄dam a cupido: tardāte illo: ad cibum inqt homo te postulo: non ad sepulchrū. Exprobrantē sibi cur aliquādo falso pecuniam signasset: tempus inqt fuit cū talis eram qualis tu modo: qualis aut ego modo sum nūq̄ tu eris. Alteri sibi idē exprobranti: nāq; inquit emingebā tum celerius: sed modo non. Mindum pfectus cū uideret magnificas portas & urbē modicā: uiri inqt Myndi portas claudite ne urbs uōstra egrediatur. Cū uidisset aliquādo hominem in purpurā furto deprehensum. Accepit te inqt purpureus obitus fataq; maligna. Cratēro deprācante ad se illū proficisci: at malo inqt sal Athenis lingere: q̄ penes te frui magnifice instructa mensa. Anaximenē conueniēs pingui aqualicūlo rhetorem: impartire inqt & nobis pauperibus uentrē: q̄ppe & ipse leuigaberis: & nobis emolumento eris. Differēte illo aliquādo pernam pratēdens auditores in se cōuertit. Indignāte illo: disputationē inquit Anaximenis oboli precium dissoluit. Cum sibi pbro daretur q̄ in foro manducaret: in foro enim ait esurio. Quidam & illud huius esse aiunt: q̄ intuitus illum Platō lauātem olera: accedens silēter illi dixerit. Si Dionysio obsecutus esses: olera profecto nō lauisses: illūq; ad aurē item respōdisse. Et tu si lauares olera: Dionysio nō esses obsecutus. Dicenti cuidam cōplures te irridēt: & illos inqt forte asini: sed nō illi asinos curāt subdidit ille: neq; ego illos respōdit. Conspecto adolescētulo philosophāte. Heia inquit amatores corporis ad animā pulchritudinē traducis. Admirante quodam ea quæ in Samothracia sunt donāria: longe ait plura essent: si & qui seruati nō sunt: ea deuouissent. Alii Diogorā medo hoc assignāt. Formoso adolescenti ad cōuiuium eunti deterior inquit remeabis: illo redeunte & postridie sibi dicente: & perrexi: & deterior effectus non sum deterior inquit quo? Postulabat ab Eurytio difficile quiddam: illo

dicente si mihi persuaseris: equidem inquit si persuadere possim: suavissem utique uirum suffocares. Reuertebatur ex lacedaemone athenas: interrogatus quo & unde: a uirum inquit ad mulieres. Rediēs ab olympiis cum rogaret an multa ibi turba fuerit: turba inquit multa sed homines pauci. Luxoriosos dicebat similes ficibus quae per praecipitia nascuntur: quarum fructus homo non gustat: corui autem & uultures comedunt. Phryne scortum uenerē aureā delphis obtulit: eā ille ita inscripsit. Ex graecorum intemperantia. Alexandro quoque illi assistente ac dicente sibi. Ego sum Alexander Magnus rex: at ego ait sum Diogenes canis: rogatus quidnam faciens canis uocaretur: quod eis inquit bladior qui dant: in eos uero qui non dant oblatro: malos autem mordeo. Ex ficu quadam poma legebat: custode dicente huic ante paucos dies homo suspensus est: ego inquit illam purgabo. Olympionicem intuens in scortum frequenter intendentem: en inquit aries martius a puella uulgari per collum captus abducitur. Formosa scorta letali mulso similia dicebat. Prudenti in platea quae circumstabat iugiter dicebant: canis canis. At ille uos ait canes estis: quod prandentem circumstetistis. Cum duo molles se ipsi subducerent: nolite inquit uereri: canis betam non comedit. De puero stuprato unde esset rogatus tegeates inquit. Cum uidisset ignauum luctatorem medicinam profitentem quod hoc inquit: nunc ut eos quod te aliquando uicerunt: nunc ipse delicias? Cum scorti filium i turbas iactantem lapides cerneret: caue ait ne patrem ferias. Puero ostendenti sibi gladium quem ab amatore acceperat: gladius inquit pulcher est sed capulus fedus. Laudatibus quibusdam eum qui sibi erogauerat: me autem non laudatis qui accipere merui. Cum a quodam pallium exigeretur: si quid ait donasti habeo: sin autem eguisti utor. Subornato quodam dicente sibi aurum habet in pallio: ita sane inquit: ideo illo obuiolus obdormio. Rogatus quid ex philosophia lucratus fuisset: & si nihil aliud inquit uel hoc ipsum quod ad omnem fortunam praeparatus sum. Interrogatus unde esset: mudanus ait. Sacrificatibus quibusdam ut filium acciperent: ut inquit bonum accipiat non imolatis. Cum stipem aliquando posceret ait grotanti: alios expolia: sed ab Hectore contine manus. Scorta dicebat regum esse reginas: petere enim quodcumque eis uideretur. Atheniensibus Alexandrum liberum patrem decernentibus: & me inquit serapin facite. Exprobranti sibi quod loca imunda introiret: & sol inquit in secessibus abit: neque inquit natur. In fano coenans inter panes sordidos appositos sublato abiecit dicens: in sacrum nihil oportere sordidum ingredi. Dicente sibi quodam cur nihil sciens philosopharetur: & si inquit philosophiam simulo hoc ipsum philosophari est. Laudabatur puer ad illum adductus quod ingenio excelleret: essetque optimis moribus: quod ergo inquit me indiget? Qui recta dicerent nec facerent eos cythara similes aiebat: & hac enim nihil audire: neque sentire. Theatrum ingrediebatur ex aduerso exeuntem. Rogatus cur ita faceret: hoc ait in omni uita facere studeo. Videns aliquando adulescentulum effeminari: non pudet ait deterius quam naturam ipsam de te ipso statuere. Illa enim te uirum fecit: tu te cogis mulierem fieri. Intuens insipientem aptare psalterium: non erubescis inquit qui sonos ligno aptes: animum ad uitam non componas. Dicenti sibi cuidam idoneus ad philosophiam non sum: quid ergo inquit uiuis si ut bene uiuas nulla tibi cura est? Contemnente quodam partem: non pudet ait istum continere: qui tibi ut magnum sapias est auctor. Videns decorum

adolescentem indecēter loquētem: nō erubescis ait ex eburnea uagina plumbeū
 educēs gladiū. Cū probro sibi daretur q̄ in caupōa biberet: & in tōstrina tondeor
 inquit. Exprobrabat sibi q̄ ab Antipatro accepisset palliolū: tū ille reiiciēda inq̄
 nō sunt prēclara deū mūera. Pulsante se quodā trabe: ac dicēte caue: uirga illum
 cādēs ait caue. Supplicāte quodam meretrici: quid ait uis miser q̄ p̄stet frustrari.
 Vnguētis delibuto uide ait ne fragrātia capitis fœtorem uite præstet. Seruos qui
 dem dominis: malos autē cupiditatibus seruire dicebat. Rogatus cur mācipia an-
 dropoda sint appellata: quia pedes inquit habēt uirorū: animum autem quem tu
 modo habes qui hoc interrogas. A luxurioso petebat minam a quo rogaretur
 cur ab aliis obolum: ab se peteret minam: quia inquit ab aliis omnibus denuo me
 accepturum spero: abs te uero an rursus accepturus sim i deorum gremio situm
 est. Cum exprobraretur cur Platone non petēte ipse peteret: & ille inquit petit:
 sed propius admoto capite ne discāt alii. Sagittarium intuitus ignauum iuxta scho-
 pon confedit dicēs ne forte me feriat. Eos qui ad uoluptatē aspicerent falli ac fru-
 strari dixit. Interrogatus an mala esset mors: quoniam inquit modo mala: q̄ præ-
 sentem nō sentimus. Alexādro stāte atque iterrogāte num me times? quid enim
 inquit es bonum an malum? dicēte bonum: quis ergo ait bonum timet? Discipuli
 nam iuuenibus quidem sobrietatem: senioribus: solatium: pauperibus diuitias:
 diuitibus ornatum esse dixit. Dydimoni mœcho curanti aliquādo puellæ oculū
 uide inquit ne uirginis oculum curans puellam corrumpas. Dicente quodā ami-
 cos illi insidiari: & quid ait agere oportet: si amicis & inimicis æque utendum erit
 rogatus qd esse in hominibus optimum: fiducia inquit. Ingressus aliquādo scho-
 lam cum uideret musas multas: paucosq̄ discipulos: cum diis iquit magister mul-
 tos hēs discipulos. Solebat autē oīa ante omnium oculos facere & quæ ad cererē:
 & quæ ad Venerē ptinent: atq̄ huiusmodi cōclusionculis utebat. Si prandere ni-
 hil mali est: neq̄ in foro prādere malum est: non est autē malū prandere: nec in fo-
 ro quidem prādere malum est. Cumq̄ ante ora omnium iugiter operaret: utinā
 liceret aiebat perfricato uētre a fame conuiescere: referuntur in eum & alia que
 cum sint multa prolixum esset & omnia prosequi. Dicebat autē duplicē esse exer-
 citationē: alteram enim esse animi: alteram corporis: hanc. s. secundum quam in
 exercitio perpetuæ quæ fiunt fantasie præstant ad uirtutis opera quædam admi-
 nicula. Porro alteram sine altera esse imperfectam: nihilominus bona habitudinē
 & robore inter ea quæ competunt dinumeratis: quippe quæ ueluti circa corpus:
 ita & circa animam sint. Adiciebatque argumētum quod ad uirtutem facile ex
 exercitio proficiatur. Cernere enim se in artibus mechanicis & aliis opifices ex con-
 suetudine operis non minimam operandi celeritatem fuisse consecutos. Athle-
 tas item & tibicines utrosq̄ eminere plurimū quāto maiore studio & labore uer-
 sati iugiter fuerunt. Atq̄ ita istos si quidē exercitationem ad animū trāstulissent:
 nequaquā inutiliter aut imperfecte laborarent. Nihil dicebat in uita omnino absq̄
 exercitatione perfici: eā uero oīa exuperare posse. Cum igitur repudiatis inutili-
 bus laboribus naturales inseq̄: ac uiuere beate debeamus: per summam dementi-
 am infœlices sumus. Namq̄ ipsius quoq̄ contemptus uoluptatis sinos assuefece

rimus: iocundissimus sit & sicut hi qui consueuerunt uoluptuose uiuere: moleste inde se auelli patiuntur: ita q̄ se aliter exercitati sunt: gratissime ipsas cōtemnunt uoluptates. Talia docebat atq; in actum producebat uere cōsuetudines antiquas monetas uero resculpens: nihilq; minus naturalibus q̄ legitimis deferēs: eandem uitæ formā quā Hercules se uiuere affirmās nihil libertati prāferēs: oīaq; sapientum esse dicens: eiusmodi rationibus quas supra allegauimus utens. Omnia inq; ens deorum sunt. Amici autem sunt sapientibus dii. Sunt autem amicorum cuncta cōia: oīa igitur sapientium sunt. Ac de lege q̄ sine ipsa geri remp. possibile nō sit. Nā sine ciuitate nihil esse utile: urbs uero ciuitas est: lex uero absq; ciuitate ad nihilum utilis: est igitur urbana lex. Nobilitatem uero & gloriam & huiusmodi cætera ridebat: dicēs: malitię esse uelamenta. Solamq; rectā esse remp. quæ esset habenda in honore. Dicebat & honores cōmunes esse oportere: nuptias nihil appellans. Sed qui suaderet ei quam induxisset cōgredi: cōmunescq; iccirco filios fieri. Nihil esse iniquum ducēs ex templo quidpiam accipere: aut aliquod gustare animalium: ne iniustum quidem esse humanis uesci carnibus: idq; ex aliarum gētium consuetudine liquere: atq; hac recta ratione omnia in omnibus & per omīa esse dicens. Namque & in pane carnes esse: & in olere panem: cum panis & corpora reliqua in omnibus per occultos quosdam meatus: ac tumores ingerantur: atq; una euaporent. Sicut & in Thieste manifestum est: siq; dem ipsius sunt tragœdiæ & non eginitæ ipsius familiaris siue Pasiphontis duciam: quem scribit Fauorinus in omnimoda historia post obitum eius scripsisse. Musicæ uero & geometrię & aristologiæ cæterorumq; similium fuisse negligentem ueluti iutilium & quæ minime essent necessaria. Fuit autem promptissimus ad obuiandum his quæ dicerentur: ut ex superioribus liquet. Venditionemque sui fortissime pertulit. Nā cum in æginam nauigaret: atque piratis fuisset comprehensus: quorum princeps erat Scirpalus: cretamque deductus uenditus esset: præcone interrogante quid sciret facere respondit: scire se hominibus dominari. Cum repente aspexit corinthum quendam habitu ingenuo prætereuntem Xeníadem quē prædiximus hūc digito denotans: huic inquit me uende: hic enim domino indiget. Emit igitur illum Xeníades: corinthumq; secum adducēs: & filiis præceptorem dedit: & omni domui præfecit. Is uero ita se gessit in omnibus: ut superstes ille diceret: bonus dæmon domum meam introiuit. Refert Cleomenes in libro qui pedagogus in scribitur: necessarios suos illum redimere uoluisse: illum uero eos fatuos dixisse. Neque enim leones seruos esse nutrientium: sed econuerso illos seruire leonibus. Nam serui timere est: feras uero hominibus terrori esse. Erat autem uiro mirabilis persuadendi ius: adeo ut quēlibet oratione facile caperet. Fertur denique Onesicratus quidam æginensis athenas misisse: alterum ex duob; liberis suis Androsthenem nomine: eumque cum audisset Diogenem illie præstitisse: misisse itidē quem prædixeramus Philiscum qui erat maior natu: ipsumque similiter detentū fuisse. Tertius uero ipse aduenisse: atque una cum filiis philosophatus esse: tanta Diogenis sermonibus suauitas inerat. Audiuit ipsum & Phocion qui cognominatus est bonus: & stilpo megarensis: & complures alii ciuiles uiri. Fertur nonagita

ferme annorum obisse diem. Porro de ipsius morte uaria habetur opinio. Sūt. n. qui dicant illum cū bouis pedem crudū comedisset bilem incurrisse: atq; ex ea fuisse defunctū. Alii uero continuisse spiritum atq; ita expirasse ex quibus est Cerci- das megalopolita siue Cretensis in meliambis sic.

Quidem finit nō ante sinopeus ille
Gerens bacillum duplicis uestis lator.
Pascens in æthere dentibus labra admouens.
Et spiritum mordens qui obiit erat uere
Iouis diogenis stirps: canisq; celestis.

Alii dicunt cū polipū canibus partiri uoluisset: morsum in cruris neruo accepisse ac ex eo defunctū esse: ipsius tamen necessariū: ut in successionibus ait Antisthe- nes: id potius approbāt q; spiritū cōtinendo animā exhalauerit. Degebat. n. in sui cranio: id autem erat gymnasium ante corinthum. Cū uero ex more familiares ademissent: pallioq; obuolutū deprehēderent: nō illū dormire arbitrati: erat q; ppe minime sonnolētus: sed ex instituto suo durat peruigil cōsuetus reuellato pal- lio aniam efflasse inuenerūt: suspicatiq; sunt illum hoc fecisse desiderio migrandi ex uita. Hinc ut aiūt inter eos q; eum sepeliret oborta seditio fere ad cōserendas eos perduxit manus. Aduenientibus aut patribus illorum: atq; primatibus ita se- data discordia sepultum esse tradūt iuxta portā quæ in isthmū fert. Erigētes autē super illius tumulū columnā: canē desuper ex lapide pario sculpsērunt. Postmo- dum & ipsius ciues æreis illum statuis honorarunt ita inscribentes. Senescet tem- pore qdem hoc æs: sed tua sane Diogenes gloria nō obolescet omnibus sæculis. Nam uite gloria mortales illustrasti: facilemque uiuēdi uiam prætulisti. Est idem de eo tale epigrāma carmine proceleumatico.

Diogenes age loquere rogo quæ te mors
Excepit in acherontis domum: canis acerbitas mordicus.

Aiūt qdam illū dū morerē mādasse in sepultū proiici cadauer: ut oēs bestię par- ticeps ipsius essent: siue in foueā superiecto modico puluere iniicerent. Alii autē in elissum se imitti uoluisse tradūt: ut esset fratribus utilis. Demetrius autē in æq- uocis ait eadem die Alexādrum Babylonīæ. Diogenemq; corinthis uita functos esse. Erat aut senex Olympiade. cxiii. Feruntur eius ista uolumina. Dialogi capi- tulorū. Ichthyas: cornix: pardus: plebs: atheniēsium respu. ars moralis: de diuitiis amatorus: Theodorus: Hypsias: Aristarchus: dē morte: Epistolæ: Tragœdiæ. vii Helena: Thyestes: Hercules: Achilles: Medea: Crysiippus: Oedippus. Porro So- crates in primo successionum: & satyrus in quarto de uitis nihil esse Diogenis af- firmant. Tragœdiolas autem ait satyrus Philisici æginēsis esse Diogenis discipu- li. Sotion aut in septimo hæc sola Diogenis esse ait. De uirtute: de bono: amatori- um pauperem. Tholomeū. Pardum: Cassandrum: Cephaliōem: Philisicū: Ari- starchum: Syssiphum: Canymedem: de usu: Epistolas. Fuerūt autem quique Dio- genes. Primus apolloniates physicus. Eius autē scriptorū istud initū fuit. Q uod cumq; dicere aggredienti operæ precium esse uidetur initium irrefragabile po- nere. Secūdus Sicyōius qui pelopōesiaca scripsit. Tertius hic ipse. Quartus stoi-

cus ex seleucia: appellatus est autē babilonius ob uicinitatē. Quintus tarsensis q̄ de quæstionibus poeticis scripsit: quas etiā soluere nitit̃: Hūc uero philosophum Athenodorus i q̄nto deābulationū ait q̄ ungi solitus sit: lucidū semper esse uisum.

Mominus syracusanus.

Mominus syracusanus Diogenis quidē discipulus: famulus uero mensarii cuiusdam corinthii fuit: ut Socrates tradit. Ad eum Xenia des q̄ diogenem emerat: frequens pergebat: uirtutemque ipsius operū atq̄ in dicēdo uim prædicans. Mominum in uiri pellexit amorem. Ille. n. continuo simulata uesania abiicere monetam omnēq̄ mensæ pecuniā cœpit: donec a domino repudiatus cōtinuo se ad Diogenem contulit. Assecutus est autem & Cratem cynicum sapius cæterosq̄ id genus studiose consecutus. Quæ ex re factum est ut eum dominus suus adhuc magis insanire putarit. Fuit autem uir eloquens & doctus: adeo ut Menāder comicus ipsius mentionem fecerit in quadā comœdia sic de eo dicens: Mominus uir quidā fuit oiphilo sapiens ignobilis modico qui perāgessit: peras ergo tres: Sed & imagines uerbo edixit simile nihil ei esse p̄ louē qđ dictū est: nosce te ipsum: neque his quæ sunt in laude: sed super hæc oīa mēdus ille & sordidus. Nam quod reliquum est omne factū esse ait. Adeo uero grauis tantaque cōstantia fuit: ut contempta gloria solam ueritatem appeteret. Scripsit autem ludrica sentētiis seriis permixta: de appetitiōibus duo: & exhortatorium.

Onesicritus.

Nesicritum alii quidem æginensem tradūt. Porro Demetrius magnus astipalensem fuisse ait: & hic ex Diogenis ludō pbatissimus. Videt̃ autem quiddā habere simile cū Xenophōte. Ille quippe cum Cyro hic cum Alexandro militauit. ille cyri pædiā: hic alexandri scripsit initia. Ille cyri: hic alexandri prosequitur laudes. Est autē & stilus utriusque simillimus: nisi in quantum q̄ transcribitur secundum ab exēplari est. Fuit & Menander diogenis discipulus cognomēto. Drymus homeri admirator: & Hegesæus sinopæus Cloeos cognominatus: & Philiscus æginensis quem prædiximus.

Crates thebanus.

Rates Ascondii filius thebanus ipse quoque inter sapientissimos Diogenis discipulos fuit. Cæterū Hippobotus non Diogenis ipsum fuisse discipulum ait: sed bryronis achiui ista ferūtur ludicra. Pera quedam ciuitas est in medio nigro typho pulchra & pinguis circūfusa nihil habens: ad quā nemo uir nauigat: neque qui stultus paratit̃ sit neque auidus meretricis: ob scenisq̄ exultans operibus: sed animum atq̄ alia fert & ficus & panes: de quibus: inuicem non certāt: neque sumunt arma pecuniæ aut gloriæ gratia. Est & Ephemerēs hæc habens illa uulgatissima. Apponit coquo minas decem: medico dragmam: assentatori talenta quinque: consiliario fumum: meretrici talentum: philosopho triobolum. Vocabatur autem & thyrepa noctes q̄ in omnem ingrederetur domum: & corripere. Est eius & illud: hæc habeo quæ didici: & quæque curauit: atque me diuæ docuerunt munera musæ: q̄que ex philosophia fuisset ad reptus lupinorum chænicen: & nullius rei curā. Fertur eius & illud. Amorem se

dat fames: sin minus tēpus: eis uero si uti nō uales: laqueus. Floruit maxime circa centesimā & tertiādecimam olympiādē. Hunc ait Antisthenes in successionib⁹ cū in tragœdia quadam cerneret Telephum sportulā tenentem aliasq; opulentū ad cynicā philosophiam prexisse: illumq; patrimonio uēdito: erat quippe uir nobilis: cum aggregasset plus q̄ ducēta talēta: ciuib⁹ ea dimisisse: adeoq; constāter philosophatū esse: ut & Philemon comicus ipsius mētionē fecerit: Ait nēpe aſta te quippe habuit palliū crassum ut se cōtineret: hieme autē pānum. Refert autē Diocles persuasisse sibi Diogenē ut peculium dimitteret: ac si quid pecunię haberet iactaret ī mare. Atq; Cratis q̄dem domus ab Alexandro: hippperchiā uero a Philippo: Quosdā ex ppinqs ad se uenientes atq; auertere ab īstituto moliētes sæpenumero baculo perſequebat cōstās q; pdurabat. Porro Demetrius magnesi⁹ us ait deposuisse illū pecuniā ad trapezitā: ea cōdictione ut si quidem filii idiotæ eēnt. eam illis redderet: sin autem philosophi: plebi distribueret: nihilo quippe egere philosophos. Erathostenes autē refert: cū ex hippchia de q̄ dicemus: natus sibi esset filius Pasicles noīe: eum iā adultum ad ancillā adduxisse domum ac dixisse: hoc ei paternum esse matrimonium. Cæterum mæchorum exilia & cēdes tragicorū esse præmiū: eos uero qui scortis cōgrederentur comicorū: quippe ex luxu & ebrietate insaniam gigni. Huius frater Pasicles fuit Euclidis discipulus: eius facetum quidpiā fauorinus in secūdo cōmentariorū refert. Ait enim pro quodam deprecans gymnasiū principem eius ilia tetigit. illo indignante: quid enī ait nōne & ista tua sūt sicut & genua? Dicebatq; possibile nō eē iueniri qui lapsus nō sit: sed ueluti in malo punico granum etiam aliquod putridum eē. Cū Nicodromum cytharædum irritasset. cessus ī faciē est. Cartulam itaq; iponens fronti iscripsit. Nicodromus fecit. Scorta ex īdustria īsectabat maledictis: una & se ipm exercēs ad pferēda cōiicia. Demetrio phalereo qui sibi panes ac uinū miserat ex probrabat dicēs: utinam & fōtes panes ferrēt. Cōstat igitur aquā bibisse. Ab atheniensibus ciuilib⁹ iuris peritis arguebatur cur sindone amiciretur: qbus ille Theophrastum inquit ostēdam uobis opertū sindone: non credētibus īduxit illos in tōstrinā ubi ille tondebatur: ostēditq; lino coopertū. Cū thebis a principe gymnasiū flagris cæsus eēt: siue secūdū alios corithi ab Eutycrate: ac pede traherēt: ridebat dicēs: Me pede diuino extendēs protrahe uelo. Diocles autem pertractū cum a Menedemo eretriēsi testatur: Nam cū esset decorus & Asclepiadi phlasiō usui esse uideretur: tetigit Crates illius coxas dicēs itus Asclepiades. qua ex re īdignatū Menedemū traxisse illū: idq; eū dixisse. Zenō uero cittieus ī libris de usu pellē ouis quoq; īfuisse palliū refert: ut eēt īformior. erat autem & facie turpis: & cum se exerceret ridebatur. Solebat autē sublati⁹ manibus dicere confide Crates pro oculis & corpore reliquo. Hos autē uidebis irrisores iam iam ex morbo contrahite beatum dicere: se autem ociositatis arguere. Dicebat autē tamdiu philosophandum esse quoad uideantur duces nobiles esse asinarii. Desertos dicebat qui cum assentatoribus essent: non secus ac uituli cum īter lupos sunt: neq; enim cum illis propinquos: neq; cum his esse: sed īfidiatores. Cum autē sentiret se morti proximū: īspiciebat seipm dicens: perge iam amice perge ad īferni sedes statu ob senū

curue. Erat quippe ex senectute curuatus: Alexandro rogante num uellet restituere ac refici patriam suam: quod ait opus esse: rursus, non fortassis Alexander eam alius diruet. Habere se patriam contemptum glorie & paupertatem fortuna nunquam casura bona: diogenemque ciuem esse inuidie insidias non metuens. Meminit ipsius & Menander in geminis dicens. Me cum enim ambulabis pallio amicta: sicuti cum Crate cynico quodamque coniunxeris: & filiam tradebat illis ut ipse ait: probationi triginta iductis diebus discipuli eius. Metrocles.

Eutrocles Hipparchiae frater cum prius audiret Theophrastum peripatheticum adeo corruptus erat: ut cum saepe inter differendum crepitum uentris emitteret: praeter angore animi domi inclusus moraretur continere uolens: Hoc agnito Crates ingressus est ad eum consolaturus: ac lupinis ex industria uoratis persuasit quidem illi primum uerbis nihil mali fecisse: fore quippe prodigium si non & secundum naturam flatum emitteret. Tum uero & ipse in huiusmodi crepitum erumpens illum & similitudine operis erexit. Hinc ipsius iam auditor fuit: euasitque uir in philosophia eminens: Hic libros suos ut ait Hecaton in primo usum combussit dicens. Sunt ista somniorum phantasmata ueluti deliramenta. Sunt qui Theophrasti commentaria quae ex illius ore perceperat: combussisse ferunt: ac dixisse. Vulcane celer age: nihil hic tui indiget thetis. Res docebat partim empecunia ut domum: partim tempore & diligentia ut disciplinas liberales: diuitias nocere nisi quis eis digne utatur. Obiit senex a se ipso suffocatus. Porro discipuli eius fuere Theombrotus atque Cleomenes. Theombroti auditor fuit Demetrius alexandrinus: Cleomenis autem Timarchus alexandrinus & Echeclus ephesius: quod & ipse Theombrotum audiuit: a quo Menedemus: de quo postea dicemus. Fuit inter illos insignis & Menippus sinopeus. Incidit autem in illorum retia Metroclis quoque soror Hipparchia. Hipparchia.

Hipparchia Metroclis soror: erant autem maronite ambo. Amabaturro & Cratis uitam atque uerba: neque ulla omnino procorum excellentia potuit auelli: non opibus: non nobilitate: non pulchritudine: sed haec omnia sibi Crates erat: parentibusque minebatur seipsam nisi huic traderetur necaturam. Cum igitur Crates a parentibus puellam rogaretur: uti ab hoc illam proposito auerteret: Postquam agit omnia nec persuasit: exurgens omni sua suppellectile ante illius oculos exposita: hic ait sponsus: haec eius possessio est: ad haec delibera. Neque enim esse nostri consors poteris: nisi eadem studia attigeris. Elegit continuo puella: sumptoque illius habitu una cum uiro circuibat: & congredebatur in apto: atque ad coenas proficiscebatur. Quo tempore & ad lysimachum ad conuiuium uenerunt: ubi & Theodorum impium coarguit sophisma huiusmodi obiciens. Quod faciens Theodorus iniuste agere non diceretur: id Hipparchia si faciat: facere iniuste non dices. Theodorus autem se ipsum feriens iniuste non agit: ne Hipparchia quidem Theodorum cadens iniuste agit. Tum ille ad id quidem mime respondit: sed illius pallium traxit: Sed neque territa neque perturbata Hipparchia ut mulier est: Verum & dicente sibi illo. haec est quae texitrini reliquit radios. Sum equidem inquit theodore: sed num tibi male de me ipsa stauisse uideor: si tempus quod in texitrio consuptura eram disciplinae potius impedire? Haec & alia innumera de philosophate foemina dicuntur: Fertur & Cratis epistolarum liber in

quibus præclare philosophatur. Stilus ipse sæpe Platoni similis uidetur. Scripsit & tragœdias altissimo philosophiæ stilo: quale illud est: Nō una patriæ mihi turris non una tecta: sed terræ omnis & ciuitas & domus parata nobis: modo uiuere detur. Obiit uetulus: atque in boeria sepultus est.

Menippus phœnix.

Enippus & ipse cynicus patria quidē phœnix: cōditiōe seruus fuit: ut ait Achaicus in ethicis. Diocles autem dominū ipsius & ponticum fuisse: batonemque uocatum tradit. Cum uero præ cupiditate iportunius peteret: thebanus fieri ualuit. Edidit quidem dignū memoria nihil. Porro ipsius libri multo risu referti sunt: nō secus atque Meleagri quo tempore sui fuit. Refert Hermippus diurnum fœneratorem fuisse: uocatumq; Hemerodanistem. Tandem. Nāque nautica usura fœnerari conarique ut pecunias complures cogeret: Tandem insidias perpeffum oibus priuatum esse: ac præ mœrore laqueo sibi uitam extorsisse. Et nos lusimus in ipsum.

Est canis in creta quamuis sit patria phœnix

Tristitia qui tota fœnera luce dabat

Istum nouisti sed uos fortasse Menippum

Nam canis hic solum nomine notus erat.

Omnibus hic nocuit thebis ut fossa fuisset

Penderet laqueis si bene nota canis.

Quidam eius libros nō ipsius eē sed Dionysii & Zophiri colophoniorū tradūt: qui iocādi causa conscribentes ei ut disponere idoneo dederunt. Fuerunt autem Menippi sex. Primus qui de lydis scripsit: Xantūque breuiauit. Secundus hic ipse. Tertius stratonicus sophista. Quartus sculptor. Quintus & sextus pictores: utroque memorat appollodorus. Cynici autem uolumina tredecim sunt. Neniæ: testamenta: epistolæ composita ex deorum persona ad physicos & mathematicos grāmaticosque: & epicuri fœtus: & eas: quæ ab ipsis religiose coluntur imagines: & alia.

Menedemus.:

Enedemus Coloti lāpsaceni discipulus fuit. Hic ut ait Hippobotus intātum prodigiosa supstitiōis uenerat ut sumpto habitu furiaē circūiret: dicens speculatorem se ex inferno uenisse peccātium: ut iterato descēdens hæc ibi dæmonibus renūciaret quæ uidisset. Vestis hæc erat pulla tunica talaris: astricta pūiceo balteo: pilles arcadicus capiti impositus habens intexta elementa. xii. cothurni tragici: barba prolixa: uirga in manu fraxinea. Atq; istæ quidē uitæ sunt singuli cuiusq; cynicorū. Subiicienda nūc & quæ cōmuniter illis uila sunt siquidem & lectam hanc philosophiæ esse iudicamus: nō ut quidā uolūt constatiā uitæ. Placet ergo illis rōnalem naturalemq; philosophiā tolli oportere ab Aristoteli non discendentibus: moralique soli intendi: quodque plerique Socrati: hoc Diocles Diogeni inscribit: hunc asserens dixisse inquirendum quid nobis boni maliq; domi sit. Repudiant & disciplinas liberales: Denique neque discendas litteras dixit Antisthenes ne frugi effecti peruerterentur alienis. Tollunt & geometriam & musicam: & cætera id genus. Nempe enim & Diogenes cuidam

ostendenti sibi horoscopium: utile sane inuētum ait ne priuemur cæna: ad eum uero qui musicam sibi preferebat ait: Nam uiro- rum sententiis bene se habent ur bes atque domus non cantibus nec pulsibus. Placet eis & finem esse secundum uirtutem uiuere: ut Antisthenes ait in Hercule: similiter ut stoicis. Nam societas quædam est inter has duas sectas: unde & cynisum dixere breuem uiam: atque ita uixit & Zeno cittæus. Placet item eis simplex & parabilis uictus: qui ppe qui sobriis cibariis utuntur & solis pallis: diuitias gloriam nobilitatemque contēnūt. Itaque plerumque herbis & aqua tantum frigida utuntur: operimētisq; fortuitis & doliis: sicuti Diogenes: qui dicebat deorū eē pprium nihil indigere: eorū uero qui diis essent similes minimis egere. Virtutem dicunt esse docibilem: ut in her- culem ait Antisthenes: esseq; minime reiiciendū: sed studiose colendum: ac sine peccato sapientem & simili amicum. fortunæ quoque nihil permittendū. Quæ uero inter uirtutem & uitia sunt æque: ut Aristochius in differentia appellant: & isti quidem cynici fuere. Veniendum iam ad stoicos: quorum princeps fuit. Ze- no Cratis discipulus.

Diogenis Laertii de uitis philosophorum Liber septimus.

Zeno Cittæus.

Eno Mnasiæ siue Demei filius cittæus ex cypro græca ciuitate phœnicibus frequenter accolis: collo fuit in al- teram partem inclinatio: ut refert Timotheus atheniē sis in libro de uitis. Appollonius aut tyrius gracili corpo re statu procero & atra cute fuisse illum auctor est. Un- de illum quidam ut Chrysippus in quinto prouerbio rum ait: ægyptium palmitem dixit. Crura habuit turgi- da & imbecilla & infirma. Idcirco & Perseus incōmen- tariis conuiualibus ipsum refert complures cœnas declinasse. Vescabatur perli- benter ficibus recentibus atque ad solem passis: Auditorque ut dictum est. Cra- tis fuit. Deinde Stilponem etiā audisse & Xenocratem decēnio perpetuo non de- sunt qui affirmant: sicuti Timotheus in dione: Polemonis itidem frequētasse au- ditorium. Porro Hecaton & Appollonius tyrius in primo de Zenone libro scri- bit: cum oraculum consulisset: quo pacto uiuere optime posset respōdisse deū: si mortuis colore concors esset. Quod ille cū intellexisset: se ad legēdos antiquo- rum libros magno contulisse studio. Deniq; Cratis hoc modo familiaritate usus est. Purpuram ex phœnice mercatus aduectans ad piræum naufragium fecit. Ea iactura subtristior factus athenas ascendit annos triginta natus seditque penes li- brorum uenditorem. Legente autem illo secundum Xenophontis commenta- riorum delectatus ille & iam latior sciscitari pergit: ubinam eiusmodi uiri mora- rentur. Opportune tunc prætereunte Crate: digito illum bibliopola ostendens hunc inquit sequere. Ex eo iam Cratis auditor erat. Alias quidem aptissim- us ad philosophiam: uerum uerecundior quam: ut se ad impudentiam cy- nicam conferre posset. Id ubi animaduertit Crates: curare etiam in hoc illum studens ollam lenticula refertam dedit: ut per ceramicum ferret. Cum autem

pulegram

1
pulegram dedit
in phœnicem

uideret pudescere illū atq; uerecūdari: baculo ictā pfregit ollā. Illo fugiente & lē tricula p crura defluente: qd iquit fugis puniceolū: nihil mali passus es. Aliquan diu igit audiuit Cratem: quo tēpore cum scripsisset de repub. quidā iocantes aie bant i cauda canis illū scripsisse. Præterea scripsit & ista. De uita secūdam naturā. de appetitu: siue de hoīs natura. de perturbatiōibus: uel de uitiis. de officio. de le ge. pe græca peritia. de aspectu. de toto. de signis: siue de notis: Pythagorica uni uersalia. de dictionibus. Problemātū homericorū. y. de poetica auditione. Est ip sius item & ars & solutiones & argumenta. ii. cōmentaria Cratis moralia atq; isti quidem libri eius sunt. Postremo discessit: & quos prædiximus audiuit ad uiginti annos: ubi & illum dixisse ferunt. Tunc secūdis uentis nauigauī quando naufra gium feci. Alii sub Crate hoc dixisse aiunt: **Q**uam bene fortuna fecit: quæ nos philosophiæ applicauit. Alii dum athenis diuersaretur audito naufragio dixisse illum ferunt: Recte sane ægit fortuna quæ nos ad philosophiam impulit. **Q**ui dam deposito athenis onere sic demū ad philosophiam fuisse conuersum. **V**ers tens igitur se ad porticum uariā quæ & pesianacta appellabatur: ex uaria & mul tæ scientiæ pictura polygnōti orōnē formabat uolēs & locum illū stabilē facere: nullisq; seditiōibus ultra uiolabilē. Nāq; ad mille quadringētos triginta ciues ibi fuerāt necati. Eo igitur ad illū audiendū discipuli iā cōfluebāt: atq; ideo stoici uo cati sunt etiam qui ab ipso antea zenonii appellabant: ut epicurus in epistolis ait. Siquidem & ante illū stoici qui in illa morabant: poetæ dicti erāt: ut ait Eratosthe nes in octauo de antiqua cōmœdia: a quibus multū incremēti ea appellatio acce pit. Enimuero summo in honore apud athenienses habebatur Zeno: adeo ut ur bis ac mœniū apud illū clauēs deponerent. coronaque aurea & ærea imagine ho norarent. Hoc aut & ciues ipsius fecisse ferūt magno sibi ornamēto fore uiri ima ginem existimantes. Amplectebantur illū & sydonii cittiæi. Suscipiebat illum & Antigonus: & si quādo athenas cōtendisset: auditor eius erat: multūq; orabat ut se ad eū cōferret. Id ille quidem facere renuit. Caterum Perseum unū ex familia ribus misit Demetrii filium genere cittiæum: quique olympiade. cxxx. florebat Zenone iam sene. Est autem hic textus æpistolæ Antigoni: ut refert Apollonius tyrius in his quæ de Zenone scripsit.

Rex Antigonus Zenoni philosopho salutem.

Go fortuna me quidem & gloria uitam tuam anteire existimo. **C**eterū disciplinis studiisque liberalibus & perfecta fælicitate quam tute possi des: longe abs te præcelli sentio. Quocirca te orare statui uti ad me p fificaris: id mihi perluadens te preces meas minime irritas fieri passurū. Tu igitur modis omnib; enitere ut tuo contubernio fruamur: hoc pro certo habēs: te non mei tātum: sed omnium simul macedonum eruditorem fore. Nam qui ma cædoniæ regem erudit: atque ad uirtutem imbuit: eum & subditos quosque in struere ad fortitudinem & probitatem certum est. Nam cuiusmodi fuerit dux ta les ut plurimum subditos fieri necesse est. Vale. Ad hæc Zeno ita res pondit.

Zeno Antigono regi salutem.

Mplector tuū maxime discendi studium: q; ueram: utilem atque ne

cessariam: non popularem: & quæ ad peruertendos mores tendit: eruditionem apprehendere instituis. Qui enim philosophiæ amore ac studio tenetur: declinatque celebrem illam & uulgarem uoluptatem: quæ quorundam adulescentulorū aios efœiat: eū nō natura mō nobilitatē tueri: uerū quidē uirtutis quoque instituto manifestū est. Porro liberali ac nobili ingenio si adiiciat modica exercitatio: neque desit præceptoris copia: mature ad pfectā uirtutis euadit frugē. Eqdē nisi senectus mihi obliteret: sum eni octogenarius: corpusque præterea inualidū: ipse ad te pgerem: ut iubes. quia uero id nō datur: quosdam ex contubernalibus meis ad te mitto: q̄ animi bonis me minime inferiores sunt: & corporis etiā cōmodis exuperant. His si tu studiose cōgrediare: nihil quod ad ueram ptinet beatitudinem desiderabilis. Vale. Misit autem perseum quem prædiximus thebæ nūque Philonidam. Vtriusque horū Epicurus mentionem facit in epistola ad Aristobulū fratrem: cōgressioque Antigono memorat. Placuit atheniēsiū quoque de illo decretū: quoniam ē memorabile subnectere. Est aut̄ huiusmodi decretum. Arrenida principe acamādīs tribus quinto magistratu memæterionis decima magistratus tertiadecima præsidetiū concio rata decreuit Hippiο cratistotelis xypeteō & cæteri primarii. Thraso thrasonis filius anaclicus dixit. Quoniam Zeno Mnasei filius cittiæus complures annos in ciuitate philosophe uersatus est: atq̄ in omnibus uir bonus esse perstitit: ac iuuenes qui ad illum disciplinæ causa conuenerunt ad uirtutem & frugalitatem exhortando: ad ea quæ sunt optima incendit: uitam suam uerbis ac doctrinæ suæ consentaneā exemplar omnib⁹ proponens: bona fortuna uisum est plebi laudare Zenonem Mnasei filiū cittiæum & aurea corona coronare secundum legem uirtutis ac tēperatiæ gratia: prætereaque construere illi sepulturam in ceramico. Publicæ coronæ autem faciendæ exadificandique tumuli plebem iam quinque uiros ex atheniensibus eligere qui curam habeant. Decretumque hoc scribam Plebis inscribere columnis duabus: licereque sibi alteram in academia: alteram in lycio ponere. Sumptus uero columnarum distribuere eum qui negociis præest. Vt omnes intelligant athenensium plebem bonos uiros & uiuos & defunctos honorare. Ad huiusmodi autem structuram electi sunt Thraso anacicus: Philocles piræus: Phædrus anaphlystius: Melon acharneus & Micythus sypalleteus. hoc exemplar decreti fuit. Refert aut̄ Antigonus carystius ipsum se nō negare cittiæum. Nā cū unus eorū e numero fuerit atq̄ in colūna descriptus sit: q̄ ad lauacri structurā cōtulere in statua Zenonis philolophi: ut etiam cittiæus adficereſ orauit. Cum uero fecisset aliquādo uasculo cauū opercluū. circūferebat pecuniā: ut Crates præceptor p̄mptū haberet ac paratum necessariū uictum. Aiunt illum plusquam mille talenta habuisse cum uenit in grāciam: eaque nautice fœnerari solutum. Edebatq̄ modice panem: & mel: & suauis uini paululum bibebat. Pueris semel fere aut bis usus est: & ancillula quadam ne sexum odisse uideretur. Eandem quoq̄ domum ipse & perseus una habuit. Is cū aliquādo tibicinā mulierem ad eum induxisset: ab se raptam ad perseū abduxit: eratq̄ ad illū aditus facilis: neque ipse difficile quo quisque uellet circūducebat̄ adeo ut sæpe apud eū Antigonus cænaret rex: atque ad

*inimici famulati
sunt sicut coelestia*
 Aristoclem cytharœdum ad conuiuium cum illo una pergeret. Sensim tamē id
euitasse traditur: ac declinasse ne nimis esset popularis: adeo ut in summo gradu
 cōsideret: deuitās uel alteram pturbationis partem: neq; uero cū plurib⁹ q̃ duo
 bus uel trib⁹ ambulabat. Quibusdā uero ut Cleāthes ait in libro de are iubebat
 æs dare circunſtātes: uti ne sibi molesti essent. Pluribusq; circunſtātib⁹ ostēdēs in
 porticu in summo ligneā aræ circunſerentiā: hęc ait aliquādo in medio erat expo
 sita: q̃a uero impedimēto erat: seorsum posita est: & uos igitur uosmet ex medio
 tollentes minus molestiarum nobis adibebitis. Demochare autē Lachetis filio
 salutante illum ac dicente si qd opus hēret: dicturū se ac scripturum Antigono p̃
 bituro oīa: indignatus contra illi congressus non est. Fertur autem post Zenonis
 mortem antigonum dixisse: quale spectaculum perdidī. Vnde & atheniensibus
 per Thraſonem legatū ut in ceramico illi sepulturā facerent petiit. Interrogatus
 autem cūr illū adeo admiraretur: quā inquit cū illi a me multa & magna ſape da
 ta ſint: nunq̃ emollitus est: neq; humilis apparuit. Erat autē & ad inquirēdū ſolers
 subtilisq; in oībus ac diligens ī differendo. Vnde & Timon in ſillis ait. Et phoeni
 cē uidi auiculā in adūbrato fastu cunctorū auidā. Fluebat autē eius sensim semē:
 mentēq; cælo habuit minorē. Diligenter autem & accurate cū Philone dialecti
 co se exercebat: atque una uacabat. Vnde nō minori admiratiōi apud iuniorē
 Zenonem est habitus q̃ diodorus præceptor eius. Erant cū ipso & nudi quidā &
 sordidi hoies ut ait Timon: ubi pauperū cōgressit nubē qui oīum erāt egētissimi
 leuissimique ciuiū uiri. Enim uero gestus ipsius subtristior grauique & acer fuit
 Vnde & rugabat frōtē & ora cōtrahebat. Vili præterea ualde apparatu erat: & q̃
 barbaricā tenuitatē redoleret: idque sub prætextu frugalitatis faciebat. Si quē ob
iurgasset: circūcise id ac breuiter: neq; nimiū: sed ueluti ex longiquo faciebat: ut
 exēpli grā de eo qui se nimio studio cōponeret aliquādo ait. Cū enī ille uehiculū
 quoddā lēte segniterq; trāscēderet: merito inq̃t suspectū habet lutū: neq; n. se in
 illo ueluti in speculo itueri pōt. Cū uero cynicus q̃spiā oleū se in ualculo nō hēre
 dicere: atque ab eo postulare: se minime daturū asseuerauit: abeuntem uero ani
 maduertere iussit: uter esset ipudētior. Amatorie autē chremonidæ affectus ipso
 & Cleāthe assidētibus surrexit: cūque admiraret cleāthes ait & medicos optimos
 audio dicētes: præclarū esse ad tumores quosq; remediū quietē. Duobus in cōui
 uio iuxta se recumbentibus cum is qui sibi adiacebat inferiorem socium pulsaret
 pedes: ipse hunc pulsauit genu: Conuerso illi qd ergo ait illū abs te pati arbitraris
 qui sub te est? Ad eum q̃ pueros amabat: neq; magistros habere sensum ait si sem
 per inter pueros uersentur: neque illos. Dicebat autem eruditorum sermones &
 imperfectos alexandrinæ pecuniæ esse similes. Nam gratos quidem oculis ac pi
 ctos monetæ instar: nihilo tamen idcirco esse meliores. Eos uero qui secus essent
 tetradrachmis atticis assimilabat: temere qdem ac rustice icilis: sed qui pictā oīo
 nē superare possint. Aristone autē discipulo non satis uaniter multa: quædam eti
 am temere audaciter q̃ differente: possibile non esset inquit ita dicere: nisi e brius
 te genuisset pater. Vnde ipsum etiam loquacē appellabat. Breuis ipse in loquen
 do & circūcise. Edaci cuidā nihil obsoniorū sonis itercōmuniādū reliquēti apposi

rum ingentē piscem sustulit: solusq; comedere aggressus est. Cū ille in eum intue-
 retur: quid ergo ait socios quotidie tolerare arbitraris: si tu meam edacitatē ferre
 non uales? Adolescentem instantius q̄ per aetatem conueniret: quiddam inquirē-
 tem admoto speculo iussit inspicere. rogauit deinde num sibi uideretur ei faciei cō-
 gruere tales quæstiones. Dicente sibi quodā Antisthenis sibi complura minime
 placere adducto in mediū Sophoclis testimonio: rogauit num sibi bona quædā
 etiam habere uidef. Illo se nescire dicente: non piget iquit si quid ab Antisthene
 male dictū sit: hoc indagare & memoriter tenere: si quid uero boni negligere ne-
 que meminisse uelle? Cuidā breuia esse philosophorū dicta asserenti: uera iquit
 loqueris: oportet nepe si fieri possit breues esse illorū & syllabas. Dicēte sibi quo-
 dam de Polemone q̄ alia pponeret: & alia loqueretur: sub stomachas quāti. n. in-
 qt faciebat quæ debant. Opere precii eē dicebat eū qui disputaret i morē histrio
 nū uoce uiribusq; magnum esse: os tamen aperire nō immodice: quod ii faciunt
 qui plurima loquūtr quidē: sed ea bene dicere nō possunt: his qui bene dicerēt
 locū minie relinquendū ueluti præclaris opificibus ad dispiciendū. Contra uero
 auditorem sic eis que dicūtr intuētū esse oportere ut nō uacet illi ad notas faciē-
 das. Adolescenti loq̄ciori aures iquit tuæ i linguā confluxere. Formoso cuidam
 dicenti non uideri sibi amaturū sapientē: nihil ait uobis formosis esset iscelicius.
 Dicebat & philosophorū plurimos multis in rebus esse insipientes: in puis fortu-
 risq; imperitos. Adiciebat q; Caphesii illud qui cū aiaduenteret quēdam ex disci-
 pulis inflatum atq; turgidū percutiens dixit: non si magnus fueris: bonus eris: sed
 si bonus magnus. Adolescente quodā audacius loquente: dicere inquit non pos-
 sum adolescēs que occurrunt mihi. Rhodio cuidam **formoso** atq; diuiti: alias ue-
 ro nihil idoneo cū uellet apperire ad philosophiam aditum primo quidē sup gra-
 dus concisos sedere illū fecit: ut chlamidē fœdaret: postmodū uero in pauperū lo-
 cum introduxit: ut inter pannos eorū uersaret: postremo recessit adolescens. **Ni-**
hil fastu esse indecentius dicebat: idque cū in cæteris: tum in iuuenibus maxime.
 Monebat non circa uoces & uocabula memoriam sed circa itelligentiam mētē
 exercere oportere. Vti ne ueluti lixaturā quandā assumamus. Conuenire max-
 ime iuuenibus dicebat in oibus uti summa honestate: habitu: icesu: amictu: habe-
 batque semp i ore Euripidis de napeo uersus: q̄ opes quidem illi fuerint: sed opi-
 bus elatus non inceserit: neq; plus fastus habuerit q̄ egens uir. Dicebat ad perce-
 ptionem disciplinarū nihil esse alienius poetica nulliusq; nos rei maiorem inopiā
 perpeti q̄ temporis. Interrogatus quis esset amicus: alter inquit ego. Seruum in
 furto ui aiunt deprehensum uerberabat: cumq; ille diceret: fatale mihi erat furari
 & cædi inquit: Pulchritudinem dixit uocis florem eē: alii uero pulchritudinis uo-
 cem. Cum familiarium cuiusdā paruulū liuentem aspexit: uideo inquit ad illum
 tui furoris uestigia. Cuidā unguentis delibuto quis ait mulierem olet? Dionysio
 cuidam quærenti cur se solum non corrigeret: quia inquit tibi minus credo. Inex-
 pta plurima loquēti adolescētulo idcirco inquit aures habemus duas & os unum
 ut plura audiamus: loquamur pauca. In conuiuio tacitus sedebat: percontanti
 causam: nūtia iquit regi adesse quēdam qui tacere sciat. Qui autē interrogabāt

*fastu nihil indecentius
 est in iuuenibus*

*conuenire maxime
 iuuenibus*

*conuenire maxime
 iuuenibus*

*poetia nihil indecentius
 est in iuuenibus*

pulchritudo est flos uocis

pulchritudo est flos uocis

*minus loqui plus
 ore contenti iuuenibus*

legati a Ptolomæo aduenerāt: & discere cupiebāt quid de illo regi nunciaret. In
 interrogatus quoniam eēt animo aduersus maledicta: dixit ueluti legatus absq; re-
 sponso remittatur. Refert Apollonius tyrius q; cum Crates apertissima philosophorum captura est quæ sit
 pone retraheret: dixerit o Crates aptissima philosophorum captura est quæ sit
 per aures: persuadens igitur trahere: quod si per uim egeris: corpus quidem apud
 te sed animus apud stilponē erit. Versatū illum & cum diodoro Hippobotus au-
 ctor est: penes quē & dialecticę studuit. Iā uero proficiēs atq; prouectus Polemo-
 nis frequētabat auditoriū calcādi fastus causa. Deniq; illum dixisse ferunt. Non
 latet nos Zeno te per orti ianuas irripere furariq; dogmata: eaq; phœnicum tibi
 more circundare. Fertur cū dialecticus sibi septē species dialectices ἀπειροῦ τι. i.
 sermone demonstrasset: iterogasse quidam sibi mercedis dari uellet: polcentiq;
 centum ducentum dedisse: tantō discendi amore tenebatur. Aiunt illum primū
 κἀφῆκον. i. officium uocasse librūq; de illo scripsisse. Hesiodi item uersus mutare
 solitū in hāc sententiam. Optimus ille quidē qui paret rite docenti. Clarus & ille
 quidē est qui ipse cuncta dinoscit. Præstantiorē enim eum esse qui bene quod di-
 citur audire possit atq; eo uti: q̄ qui per seipsum omnia assequitur: huic eni solā
 adesse intelligētiam: qui uero obtēperet inesse præterea & actum. Rogatus cur
 seuerus cū esset: in conuiuio tamen hilaresceret: & lupini ait cum sint amari: per-
 fusi tamen aqua dulcescunt. Porro Hecaton scribit in. ii. chriarum eiusmodi con-
 sortia non libenter admittere solitū: ac dicere melius esse pedibus q̄ lingua labi:
 bene paulatim fieri non tamē parū eē. hoc alii Socratis dicunt. Erat autem patiē-
 tissimus & simplicissimi uictus: crudisq; tantū cibis utebatur & tenui pallo: ita ut
 de illo diceretur: q; eū neque sæua hiems: nec gelidus imber: nō dura uis morbi
 domuerit: neq; torridus sol: non ut his quæ uulgo placent rapere sed studiis alit
 quibus solis intentus uigilaret die noctuq;. Comici tamen imprudens hūc dum
 uituperant laudāt. Nāq; Philemon sic comœdia philosophis ait panis carica ob-
 sonio: & potui aqua philosophiæ nouum hoc inuexit genus. Esuriem docet & di-
 scipulos capit. Alii Posidippum putant. Iam uero ferme & in puerbium transit:
 dicebatur deniq; in ipso philosopho cōtinētior zenōe: Sed & posidippus in trāsla-
 tis itaque diebus decē Zenone cōtinētus. Re. n. uera oēs transcendebat ea spē &
 honestate magnaque felicitàte. Quippe nonagesimo octauo ætatis suæ āno ui-
 ta excessit incolumis atque integer ac sine morbo. Persæus autem in scholis mo-
 ralibus septuaginta duorum annorum migrasse tradit ex uita. Athenas q̄ppe cō-
 cessisse ætatis anno. xxii. Quinquaginta uero & octo annos scholā p̄fuisse Apol-
 lonius auctor est. Sic autem obiit. Cum obiiret e schola offendit digitumque per-
 fregit. Manu uero terram feriens dixit illud ex niobe uenio: quid me uocas: con-
 tinuoque se strangulans interiit. Athenienses autem illum in ceramico spelierūt
 decretisque ut prædiximus honorauerunt: uirtutis illi testimonium reddentes.
 Diximus quemadmodum mortuus est Zeno: & nos in pаметro hoc modo.
 Cithicus hic patriæ Zeno gratus adiuit olimpum.
 Non ope fessa sua pelion ossa tulit.
 Herculis & numerum certamina dura subiuit.

In cælum inuenit dulce modestus iter.
 Et Antipatrus sindonius sic fecit.
 Cirticus extictus Zeno: longa ætate solutum
 Fama refert: alii sed periisse fame.
 Alter q̃ terram feriens: quid me petis? ultro
 Vado ego: sunt hæc de funere nota suo.
 Zenodotus stoicus zenonis discipulus aliud sic fecit.
 Tu zeno diuitiis uoluisti uiuere spretis:
 Quod tibi sat essent tempora crura gerens
 Pugnasti ingenio: inuenisti mascula uerba:
 Et tibi libertas dulcis amica fuit.
 Siphœnix patria est Cadmo quo græcia seruat
 Scripturam tabulam quæso quid inuidiæ.
 Cômunitè autem de oïbus stoicis Athenæus epigrammatum scriptor sic dixit:
 Stoicidæ menti solum æui fertis honestum.
 O q̃ dogma bonum uestra tabella tenet!
 Hoc etenim solum uita est seruata uirorum.
 Mœnia & hostilia tuta fuere manu.
 Meta uiris aliis dulcis sit passio carnis
 Vna uiris dixit filia mnemosines.
 Refert demetrius magnesijs i æqui uocis Mnaseâ huius patrē sepe q̃ppe merca
 torē athenas aduētantē cōplures socraticos libros zenonis adhuc puero inde ad
 uexisse. Iāq̃ tūc in priā philosophiæ desiderio flagratē athenas prexisse: Gratiq̃
 cōgressum esse. Videt aut inq̃ & ip̃e circa negatiōes erratiū finē statuisse. Sed &
 p capparim ferē deierasse sicuti & Socrates p canē. Quidā tamē ex q̃bus est Cas
 sius sceptius i plurimis zenonē accusant. Priō qdē cur disciplinas liberales iutiles
 denūciat in p̃ncipio suæ reipu. Secūdo cur inimicos & hostes & seruos & alienos
 sibi inuicē dicat oēs q̃ pbitati nō studeāt & p̃ntes filiorū & fratres fratrum & p̃pin
 quos p̃pinquorū. Rursusq̃ in repu. cōmēdat ciues & amicos & p̃pinquos ac li
 beros solos esse q̃ sint studiosi. Stoicis itaque parentes ac liberi inimici sunt: nō. n.
 sunt sapiētes: uxoresq̃ cōes itidē in repu. statuat: ac secundum ducentos neque
 sacra neque iudicia neque gymnasia in urbibus construi p̃mittat: atq̃ ita de mo
 neta scribat. Nummū uero neque cōmutandi gratia neque peregrinationis cau
 sa parari arbitrandū est: eandemque uestem uiros ac mulieres idui præcipiat nul
 lamq̃ corporis nudare partem. Porro hanc eius esse reipu. & Chrysippus in li
 bro de repu. scribit. de amatoris item defferuit in principio libri qui i scribitur ars
 amatoria. Similia idem tēdem scribit idiatribis. Huiusmodi quædam sunt apud
 Cassium: itēque apud Hesiodum rhetorem pergamenū q̃ etiā abscissa ex libris
 quæ male sentirent ac dicerēt stoici tradit ab Athenodoro stoico custode biblior
 tecæ pgamenæ: deinde re inserta esse deprehēso ac perclitātē Athenodoro. ha
 ctenus de his. Fuerūt autem octo zenones. Primus elates de quo dicemus. Secū
 dus hic ip̃e. Tertius rhodius qui locorum scripsit historiā. Quartus historicus q̃

Pyrrhi in italia gesta cōscripsit: epitomēq; romanarū & carthagenensium rerum. Quintus Chrysippi discipulus: qui libros quidē scripsit ppaucos: sed cōplures discipulos reliq; . Sextus medicus herophileus intelligentiā acūmine potius q̄ scriptura mirabilis. Septimus grāmaticus cuius iter cetera etiam epigrāmata ferunt. Octauus sidonius genere philosophus epicureus sensu & elocutione clarus atq; aptus. zenonis uero discipuli fuere q̄ plures: hi tamē nobiliores Perseus Demetrii filius cittiēus. Hunc alii quidem necessariū: alii uero famulū illius tradūt: unūq; ex his qui ad scribendos libros missi sibi ad Antigono fuerant: cuius & filii alcyonei nutritor fuerit. Eius igit̄ experimentū cū aliquādo capere Antigonus uellet: falsō sibi nunciari fecit prædia sua ab hostibus fuisse direpta: & cū tristior effectus esset: uidet inquit diuitias nō esse indifferentes. Ferunt eius ista uolumina. De regno laconica respu. de nuptiis. de impietate Thyestes: de amoribus. Exhortatorii *Λατρίσιων Χρείων*. iiii. Cōmentaria in platonis leges. vii. Aristo militiades chiui qui & *Λατρίσιων* idifferentiā inuexit. Herillus calcedonius q̄ finē dixit esse sciām Dionysius q̄ inuoluptatē trāstulit: Nā ob uehementē lippitupinem piguit iā dōlorē dicere indifferētē. Fuit aut̄ Heracleotes. phaerus bosphoranus. Cleanthes phanii filius alius qui i illi i scholæ successit regimine: Hunc ille cereis durioribus tabulis compare solebat: quæ nix quidem & cū difficultate scribūtur: sed quæ in scripta fuerint seruāt diutius. Porro sphaerus post zenōis mortē Cleāthis item auditor fuit: dicemusq; de illo cū ad Cleāthē uenerimus. Erāt aut̄ & isti discipuli zenonis: ut Hippobotus ait: Athenodorus solensis Philonides thebanus Calippus corithius Possidonius alexādrinus zeno sidonius. Cōiter uero de dogmatib; stoicis oibus in zenonis uita mihi dicendū putauī: q̄ is eius secte auctor fuerit. Sūt q̄dem eius & quos prædiximus libri in qbus ita locutus est ut stoicorū nemo. Porro dogmata siue decreta sunt ista cōiter. Dicemus aut̄ summatim ut in aliis cōsueuimus facere. Tripartitam esse dicunt philosophiā rōnem: aliā quippe physicen: ethicen aliā: tertiā logicen dici. Sic aut̄ primus diuisit zeno cittiēus in libro de oratione. Chrysippusq; in primo de oratione: atq; in primo physicorū: Apollodorus item ephilus in primo introductionū ad dogmata. Eudroniusque in morali institutione: Diogenesque babylonius possidonius. Has uero ptes Apollodorus quidem locos uocat: Chrysippus uero atq; Eudronius species: alii genera. Enim uero philosophiam animāti similem dicūt: ossibus ac neruis logicen: carnibus ethicen: animæ physicen assimilantes. Siue rursus ouo: esse quippe ouī supficiem logicen: sequentiā ethicen: intima & penitus abstrusa physicen: seu agro frugifero: quippe circūiectā sepem logicē: fructū ethicen: humum siue arbores physicen. Siue ciuitati muris optimis septæ rōnabiliterq; administratæ: Neutrā uero prem præferri alteri: sicut quidā eorū mixtas arbitrātur: easq; cōfuse ac permixte tradūt. Alii uero logicen primā: secundā physicen: tertiā ethicen statuunt. Ex quibus est Zeno in libro de orōne & chrysippus & archidemus & eudronius. Ptolemacensis uero Diogenes ab ethicis inchoat. Appollodorus aut̄ ethicā secūdo in loco cōstituit. Porro Panætius & Possidonius a physicis initia sumunt: ut phanius inquit possidonii necessarius in principio possidonii qui de scholis inscribitur. Caterū

cleāthes sex philosophiæ ptes ait: dialecticā: oratoriā moralē: ciuilem: naturalem
 theologicā. Alii has ptes nō rōnis uerū philosophiæ ipsius tradūt: ut zeno tarſen/
 ſis. At logicā partem in binas disciplinas diuidi plerique autumant: rhetoricā at/
 que dialecticā. Quidā uero & indiſſinitā ſpēm quæ de regulis eſt atque iudiciis.
 Alii diſſinitam iplam diuidunt: nā de regulis atque iudiciis partem aſſumunt ad
 inueniendam ueritatem. in ipſa enim phantaſiarum differentias dirigunt. Eadē
 itidem diſſinitiuam ad agnitiōē ueritatis quippe per notiores res accipiūt. Por
 ro rhetoricen que ars eſt bene dicendi circa orōnem ad perſuadendū idoneā. Dia
 lecticā uero recte diſſerendi ſciam circa orationem quæ i interrogatione & reſpō
 ſione conſiſtit: uerſari dicūt. Quocirca iplam ita diſſiniūt ſciam ueri falſiq; & neu
 trius: ac rhetoricē quidem iplam triptitam eſſe dicūt: aliā quippe deliberatiuam:
 aliam iudiciale: tertiā demonſtratiuā. Diuidi autem i inuentionem & elocutio
 nem diſpoſitionem & actionem: Orationem autem rhetoricam i exordiū & nar
 rationem & cōſutationem & epilogū: Caterū dialecticā diuidi in figurā eorum
 quæ ſignificant: & uocis locū: & locū qdē eorū q̄ ſignificant diuidi i figurā eorū
 quæq; ſingulæ atque eis quæ ſubiſtūt: ex iis enunciationibus atque ex ſe pfectis
 & prædicamentis & ſimilibus rectiſque atque ſupinis generibus atque ſpēbus: ſi
 militer & ex orationibus ex modis atque ſyllogiſmis. ex eis item quæ præter uor
 cem & res ſunt ſophiſmatibus: ut ſunt ſermones falſi atque ueri & negantes ſori/
 taſq; & his ſimiles deficientes & ambigui & concludentes & obſcuri cornuti & uti
 des nihil importantes metentes. Eſſe autem dialecticæ locum propriū quē præ
 diximus de uoce ipſa: in quo oſtenditur littera uox & quædam orationis ptes. ac
 de ſoloeciſmo & barbariſmo & poematibus & amphiboliis: & de cāora uoce &
 de muſica & de terminis ſecūdum quōſdam diuiſionibusque & dictiōibus. Aut
 autem ut liſſimam eſſe: ſyllogiſmorum intelligentiā ac ſubtilitatem: q̄ pe demō
 ſtratiuum oſtendere: idque multū ad emendationem dogmatum conferre: ordi
 nemque & memoriam doctū aſſumptum iudicare: eſſe autem hanc orationem
 & ad cogendum & ad concludendum idoneam: porro ſyllogiſmum orationem
 ratiocinantem ex his conſtare demonſtrationem orationem eſſe per ea quæ ma
 gis cōprehendunt id qd̄ minus cōprehendit de oibus colligentē: phantaſiā uero
 impreſſam in aīo nōis figurā pprie trāſlatio figuris quæ i cara p anulū fiunt. Ve
 rū phātaſiā aliā eſſe cōprehendere: aliā uero cōprehēdere nō poſſe: cōprehende
 re quidē eā quā rerū eſſe iudiciū dicūt: quæ fiat ab exiſtente ſecūdū ipſum exi
 ſtens inſigni tā atque impreſſam altius: nō cōprehēdi uero eam quæ aut nō ab exi
 ſtente aut ab exiſtente qdē non aut ſecūdū ipſum exiſtens proficiſcatur. Ipſam
 uero dialecticā eſſe neceſſariā: uirtutēque in ſpecie uirtutes cōtinentē ἀποπτο
 σιαν. ſciam. ſ. qua docemur quando conſentiret oporteat: & quando retinere cō
 ſenſum. Porro ἀνεικα ιοτητα. orationem ad id quod decet: ne i pertinenti argu
 mento cedamus itidem γλε γξιαγ. quam dicunt uim eſſe orationis ne ab ipſa in
 contrarium abducamur: quam autem appellant. αματαιοτητα. habitū eſſe ad
 uerſus futile argumentum: intellectum ad rectam rationem referentem: Ipſam
 que ſcientiam dicunt aut certam comprehensionem ſiue habitum in intellectu

Abi. in uita
ubi in p. agit. comp.
 susceptione nihil a rōne deuiātem. Cæterū absq̃ dialecticæ speculationē sapientē
 in oratione sine lapsu nō futurū. Quippe ex illa dinosci uerū atque falsū p̃ba/
 bileq̃ & quod ambigue dicatur intelligi. Ea remota fas non esse rite interrogare
 atque respondere: sed pertingere eā quæ in negationibus est temeritatem: ad ea
 etiam quæ fiunt adeo ut in absurditatem ac uanitatem uertantur qui phantasias
 minime exercitas habent. Neq̃ aliter acutum & ingeniosum cautumq̃ oīo in di/
 cendo & fore & uisum iri sapientē. Eiusdē: n. esse recte & loqui recteq̃ cogitare:
 eiusdemq̃ ad ea quæ p̃ponant differere: & ad ea quæ interrogant respondere:
 quæ sint oīa uiri dialecticæ p̃iti. Hæc igit̃ in eis q̃ rōne colligūtur summam illis
 uisa sunt: atque ut etiā p̃ticularia nō omittamus: & ista quæ secundū illos ad insti/
 tutionis artem tendunt adiiciamus: quæ ipsa ad uerbū diocles magnesiū i excur/
 sione philosophorū ponit dicens ita. Placet stoicis oratiōem de intellectu ac sen/
 su præponere in ordine ueluti iudiciū quoddā quo rerū ueritas noscitur secundū
 genus phātasia est: & secundū quod oratio de consensione & cōprehensiōe & in/
 telligentia præcedens. Cætera nō absque phantasia constat: ea quippe præcidit.
 Deinde mens cuius officium sit enunciare quod a phātasia patitur exprimit uer/
 bo. Differt aut̃ phātasia a phantasmate: phantasma enim uisum animi ē cuiusmo/
 di in somniis sit: phātasia uero est formæ in aīo ipressio. i. imitatio: sicut Chrysi/
 pus in. xii. cōmendat. neq̃ enim suscipiendum est formationem huiusmodi esse
 ueluti sigilli formam. Nam possibile nō est figuras plurimas eodem i loco simul
 fieri. Intelligitur aut̃ phātasia ea esse quæ ab existente secundum existens ipressa
 formata atq̃ insignita est: qualis profecto nō fieret a nō existente. Enim uero phā/
 tasiarū iuxta illos aliæ sensibiles sunt: aliæ non. Sensibiles quidem quæ per sensus
 siue sensum accipiuntur. Nō sensibiles autem illæ sunt quæ p̃cipiūtur animo ue/
 luti incorporaliū rerū: & eorū quæ rōne tātum accipiūtur. Porro sensibiles ab his
 quæ existūt cū cessione & cōsensione fiūt. Sūt autem phātasiarum etiam. euiden/
 tiæ quæ ab existētibus rebus quomodo libet fiunt. Præterea phātasiarū aliæ sunt
 rationales: aliæ irracionales: rationales quidem rationalium animalium: irratio/
 nales irrationalium sunt. Rationales igitur intelligētæ sunt irratiōales nomē ha/
 ctenus nō habēt. Et aliæ quidem artificiales sunt: aliæ autem i artem nō cadūt: ali/
 ter quidem ab artifice spectatur imago: aliter ab artis imperito. At uero sensus se/
 cū dum stoicos dicitur spiritus a p̃cipali ad sensum pertigēs & quæ per illos fit
 comprehēsiō: sensuumque ipsorum opificum secundū quod plerique fiūt debi/
 les: Actiōeque ipsa sensus appellatur. Cæterum comprehēsiō secundū illos fit sen/
 su quidem: ut albi & nigri lenis & asperi. Ratiōe uero eorum quæ ex demōstra/
 tiōe colligūtur: puta deos esse: eosque humanis rebus providere: Nam quæ itel/
 ligūtur p̃tim per icidētiam: partim per similitudinem: alia per ratiōem: alia per cō/
 positiōem: quædam per cōtrarietatem itellecta & aīa uersa sunt: Per icidētiam
 quidem sensibilia itellecta sunt: per similitudinem uero quæ ab adiacēte aliqua: re
 ut socrates ex imagie: pro ratiōem autem ex icremēto quidē ut titius ac cyclops
 ex detrimēto autem ut pygmæus. Sed ad cētrum terræ ex proportiōe itellectū
 est a minoribus orbibus. Per trāslatiōem uero ut i pectore oculi: per cōpositiōem

autem hippocentaurus intelligitur: & per aduersationem mors. Nonnulla item per transitionem intelliguntur: ut quæ dicta sunt & locus. Naturaliter autem iustum quidpiam & bonum noscitur & per priuationem ut mancus. Hæc sunt quæ illi de phantasia & sensu & intelligentia tradunt decreta. Astruunt ueritatis esse iudicium comprehensibilem phantasiam: eam. s. quæ ab existente proficiscitur: ut Chrysippus in. xii. physicorum tradit: & Antipater & Apollodorus. Nam boethius quidam complura iudicia reliquit mentem sensum appetitionem & sciam. Sed enim Chrysippus ab illo dissentiens in primo de oratione iudicium dicit esse sensum & anticipationem. Est autem anticipatio naturalis intelligentia earum rerum quæ uniuersaliter sunt. Alii uero quidam ex antiquioribus stoicis rectam rationem iudicium tradunt: ut Possidonius ait in libro de iudicio. Verum. n. dialecticæ speculationis concorditer uidetur plurimis incipienda a uocis loco disputatio. Est autem uox aer iectus siue auditus sensibile proprium ut ait Diogenes bylonius in arte quam de uoce scripsit. Animalis quidem uox: est aer ex impetu percussus: hominis autem uox est articulata uox: & quæ ex mente proficiscitur: ut ait Diogenes: quæ a. xiiii. ætatis anno consumatur. Sed & corpus est uox secundum stoicos. ut ait Archademus in libro de uoce: & diogenes & antipater & chrysippus in. ii. naturalium. Omne enim quod facit aliquid corpus est: facit autem uox quæ a loquentibus ad auditores pertedit. Dictio autem secundum stoicos ut diogenes ait: uox litterata est ut dies est. Oratio autem uox significatiua quæ ex mente proficiscitur. Loquutio est dictio expressa iuxta gentium uarietatem: ut græce. ἁγέπα: latine dies: Dictionis uero elementa. xxiiii. litterarum sunt apud græcos. Dicitur autem littera tripliciter elementum scilicet figura & nomen: puta. a. Porro quinque sunt uocalia elementa. s. a. e. i. o. u. Mutæ sex. b. c. d. g. p. t. Differt autem uox a dictione. Nam uox quidem & sonus est: fit enim dictio nihil significans: ut blytiri: non sic autem oratio. Differunt item dicere ac pronunciare. Nam profertur uoces: dicuntur autem res quæ dici possunt. Orationis uero quinque sunt partes: ut ait Diogenes in libro de uoce: Chrysippusque: nomen appellatio: uerbum: coniunctio: articulus. Antipater medium adiecit in libris de dictione & de his quæ dicuntur. Est autem appellatio secundum Diogenem pars orationis significans communem qualitatem: ut puta homo equus: Nomen uero est pars orationis significans propriam qualitatem ut puta Diogenes Socrates: Verbum est pars orationis significans incompositum prædicatum ut Diogenes: uel sicut quidam uolunt elementum orationis sine casu significans aliquid constructum de aliquo uel aliquibus ut lego scribo. Coniunctio autem pars orationis est sine casu connectens orationis partes. Porro articulus elementum est orationis casuale distinguens nominum genera & numeros: ut hic homo hæc arbores. Virtutes orationis quinque sunt græcitas. euidentia. breuitas. decentia. compositio. Est igitur græcitas recta secundum artem locutio uulgarem consuetudinem penitus repudians. Euidencia est dictio nota mentis interpres qua id quod intelligimus aperte loquimur. Breuitas est dictio ipsa tantum quæ sunt necessaria continens ad significationem rei quam molimur. Decentia dictio est cuique rei pro-

prie accommodata. Compositio dictio est qua rusticitas dicendo deuittatur. Porro ex uitis barbarissimus dictio est prater consuetudinem foeliciū græcorum. Soloecismus autem est oratio incongrue constructa. Poema item est ut ait Possidonius i ea introductione quam de dictione scripsit. Dictio numerosa seu metrica siue aptissime iuncta atque operosa orationis speciem excedens: ut maxima tellus & Iouis æther. Poesis autem significatiuum est poema diuinarum humanarumque rerum imitationem complectēs. Diffinitio est ut ait Antipater in primo de diffinitionibus oratio per solutionem perfidendo enunciata: siue ut Chrysippus ait in libro de diffinitionibus assignatio. Descriptio autem oratio est figurate ad res inducens: siue diffinitio diffinitionis uim simplicius & liquidius exprimens. Genus est plurium ac manentium nocionum conceptio: ut cum dico animal: hoc. n. cuncta per species comprehendit animalia: Intelligentia est phantasma mentis neq; aliquid existens neque aliquid faciens: sed ueluti aliquid existens & ueluti aliquid faciens: ut puta cum cogitatur equus etiam non presens. Species est quæ sub genere continetur: sicuti sub animalis nomine continetur homo. Est autem maxime generalis quæ cum sit genus: genus non habet. Est propria maxime quæ cum sit species non habet speciem: sicuti Socrates. Est autem generis diuisio scissio in continentes species: puta animalium sunt alia rationalia: alia irrationalia: Contraria diuisio est generis in speciem scissio per cōtrarium: uelut per negatiōem: ut entium quædam sunt bona: quædam uero nō bona. Subdiuisio est diuisio sub diuisione: ut illud existētium alia bona sunt alia nō bona: eorum autem quæ bona nō sunt: alia mala sunt: alia idifferētia. Partitio autem est generis i locos ordinatio: ut Crinis ait: puta bonorū alia quidem circa aīum: alia circa corpus sunt. Amphibologia dictio est duas aut plures res significās p oratiōem ac p prie & secūdum eādē cōsuetudinem: ut plura simul i eadem dictiōe capiātur: ueluti cum dicimus αὐτὸν ἄνθρωπος cecidit: significatur. n. eadem uoce nūc aliquid tale: aula ter cecidit: & nūc tale: tibicia cecidit: incertum. n. est de muliere an de dormo dicamus. Dialectica est ut ait Possidonius uerorum falsorūq; neutrorūq; scia Versat aut ipsa: ut Chrysippus ait circa significātia & significata. Hæc igitur atq; huiusmodi stoici de speculatiōe uocis differūt. Porro in loco qui de rebus significatis est cōstruitur oratio de his quæ dici possunt & perfectis enunciatis ac syllogismis: itemq; de deficiētibus & prædicamētis rectisq; ac supinis. Aiūt autem illud dici posse qd' secūdum ratiōalem subsistat phātsiā. Eorum uero alia dicunt esse perfecta: alia deficiētia: ac deficiētia quidem sunt quæ imperfectā habēt enūciatiōem: ut cū dicimus scribit: queritur enim quis. Perfecta uero sunt quæ plenā habēt enūciatiōem: ueluti cū dicimus. Socrates scribit. Itaq; deficiētibus quidem prædicamēta: perfectis uero enūciata: syllogismi: interrogatiōes responsionesque applicātur. Est aut pdicatū qd' de aliquo enūciat aut res de aliquo aliquibusue cōposita: ut Apollodorus ait: siue dicēdum deficiens constructū recto casu ad enūciati generationem. Prædicatorum aut alia quidem sunt accidentia ut nauigare p scopulos: atq; alia quidem prædicata recta sunt: alia supina: alia neutra. Recta quidem sunt quæ cōstruūtur cū aliquo ex casibus obliquis ad prædicati genera

tionem: ut est audit uidet loquitur. Supina uero sunt quæ cum particula passiuâ construuntur: ut est audior uideor. Neutra sunt quæ neutro se habent modo: ut est sapere ambulare. Reciproca in agendo & paciēdo uero sunt quæ in supinis supina nō sunt. Sunt autem actiones cuiusmodi est tondetur se enim qui tōdetur complectitur. Obliqui uero casus sunt genitiuus: datiuus: accusatiuus: ablatiuus. Enunciatum uero id est quod aut uerum aut falsum est: aut perfecta res negans quātum in seipsa: ut Chrysippus in dialecticis diffōibus dixit. Enūciatum est: aut negās: aut affirmās quātū in se ipso puta dies est Plato ambulat. Appellatū autē ē græce ἀξιωμα quod affirmet uel neget: nam q̄ dicit dies est: uidet affirmare diē esse: si. n. dies sit uerū est quod propōitur enūciatum: si uero nō: falsum. Differt autem enūciatum & interrogatio & percōtatio & imperatiuum & iurās & substantiuum & appellatiuum & enūciatio similem. Enūciatum quippe est quod dicentes edicimus: id autem uerum aut falsum est. Interrogatio res est perfecta quidē sicut enunciatum: sed quæ respōsionem requirat: ut est an dies est: hoc neque uerum neque falsum est. Itaque dum dicimus dies est enūciatum est: dum uero dicimus putas dies est: interrogatio. Percōtatio uero res est ad quam signāter respondere nō possumus: ita sicut in interrogatione: sed dicere in hoc loco habitat. Imperatiuum autem res est quam dicētes imperamus: ut est illud: ad inachi filiū uēta uade. Iurās est res quam si dicat quispiam profecto: ut illud ē apud Homerum. ἄτρεϊ Αἰὼν κὺ Δῖς ἔα γὰρ ἀνδρῶν ἄγαγε μὲν ὧν. Est autem simile pronūciatio id quod enūciati prolationem habens ex quadam parte pleonasmos seu uitiū extragenus enūciatorum cadit: ut illud: pulcherque thalamus quam priamidib⁹ similis bubulcus. Est & ambigua res quædam ab enūciato differens: quam si dicat quispiam ambigat. Ergo ne simile aliquid est dolor atque uita. Neque enim ueræ neq̄ falsæ sunt interrogationes & percōtatiōes & his similia. Cum pronūciata aut uera sint aut falsa. Enūciatorum alia simplicia sunt: alia non simplicia: ut ait Chrysippus & Archedemus & Athenodorus & Antipater & Crinis. Simplicia quidem sunt quæ constāt ex enunciato non ambiguo: uel ex enunciatis ueluti dies est. Non simplicia autē sunt quæ constant ex enunciato ambiguo: uel ex enūciatis: ex enunciato quidem ambiguo ueluti si dies est: ex enūciatis uero si dies ē lux est. In simplicibus uero pronūciatis est & enūciatiuum: & negatiuum: & priuatiuum: & prædicatiuum & infinitum. In his autem quæ simplicia non sunt: est cōnexum & solutum & implicitum & disiunctum & causale: & quod explicat id qd̄ maius est: quodq̄ id qd̄ minus est: & pronūciati: ut puta non dies est. Est autē huius species quæ super enunciatiua dicitur: ea uero est enunciatiui enunciatiuū ut nō dies est: ponit autē dies est. Negatiuū uero est qd̄ constat ex negatiua particula & prædicato: ut puta nullus amat. Priuatiuū uero genus est ex priuāte particula & enunciato consistens secūdum uim: ut inhumanus est hic. Prædicatiuū autem est qd̄ constat ex recto casu & prædicato: ut hic ambulat. Indiffinitū est qd̄ ex indiffinita particula: siue ex indiffinitis particulis constat: ut q̄ ambulat ille mouetur. Porro non simplicium enunciatorum cōiunctū quidem est: ut Chrysipp⁹ in dialecticis & Diogenes in arte dialecticæ tradunt: quod constat per si coniun-

ctionem coniunctiuam. Pollicetur autem ista coniunctio secundum seq post primū: ut si dies est lux est. Adiunctum uero est ut Crinis ait in arte dialectica: enunciatum quod a coniunctione quoniam depēdet incipiēs a pronūciato & in enōciatum desinēs: puta quoniam dies est lux est. Spōdet autem cōiūctio ista secundum itē seq post primū: primūq; subsistere. Cōplexum uero enūciatū ē qd' cōplexiuis qbusdam cōiunctionibus cōstat: ut & dies est & lux est. Disiunctum autē est quod siue coniunctio disiuncta disiūgit: ut siue dies est siue nox est. Denūciat autem ista cōiūctio alterū enūciatū falsum est. Causale autē est enūciatū quod per quia cōnectitur: puta q; dies est lux est. Quasi enim causa est secūdi primum. Declarāf autē magis quod dicitur enūciatū est quod cōstruitur per eam cōiunctionem q; magis declarat & media enūciatorum ponitur: ut magis dies est q; nox est. Declarās uero minus pnūciatum ē supiori cōtrarium: ut minus dies est q; uox est. Præterea enūciata illa secundum ueritatem & mēdaciū sibi inuicē opposita sunt: quorum alterū negatur ab altero: ut dies est: & dies nō est. Cōiunctum ergo uerū est cuius oppositū principali intētioni dicētis resistit: puta si dies est lux est. Hoc uerū est nā nō lux quod dicitur oppositū desinēti repugnat ei quod dicitur dies est. Cōiunctū autē falsum est cuius oppositum antecedēti nō reluctatur: ut si dies est: Dion ambulat: nam nō Dion ambulat nō repugnat ei quod dicitur dies est. Adiunctū autē uerū est quod a uero inchoans in cōsequēs desinit: puta quoniam dies est: sol est supra terrā. Falsum autē a falso incipit: aut nō incōsequens desinit: ut quoniam nox nō est: Dion ambulat: si dicatur idē de Die. Causale autē uerum est quod a uero incipiēs incōsequēs desinit: nō tamen habet desinēti initium cōsequēs: puta q; dies est lux est. Ei. n. quod dicitur dies est: sequitur necessario lux est: sed quod dicimus lux est: nō sequitur dies est. Causale uero falsum est quod siue a falso incipit: siue nō: incōsequēs desinit: aut habet initium desinēti nō respōdens ut q; nox est: Dion ambulat. Probabile pronūciatum est quod ad cōsensionem inducit: ut si quid aliqua peperit: eius illa mater est. Est at id falsum: neq; enim auis oui est mater. Præterea sunt alia possibilia: alia impossibilia: alia item necessaria: alia nō necessaria. Possibile quidem est quod probat uerum esse his quæ sunt exterius nō aduersantibus ne uerum sit: ut uiuit Diocles. Impossibile autem est quod uerum esse probari nō potest: ut terra uolat. Necessarium est quod cum uerū sit falsum esse nō potest: siue potest quidem: sed quæ extrinsecus sunt falsum esse contradiunt: ut uirtus utilis est. Nō necessariū autē est quod & uerū est: & falsum tamē eē potest: si exteriora nō repugnēt: ut ambulat Socrates. Rationabile pronūciatum est: quod plures: ut uerū sit occasiones habet: ut uiuemus cras. Sūt itē aliæ pronūciatorum differētiæ: ipsorūq; ex inuicē in falsa & cōuersa incidētię: de quibus latius dicemus. Oratio est: ut crinis ait quæ cōstat ex maxima uel maximis: & assumptione & cōclusionē. Est autē huiusmodi: si dies est: lux est: dies autē est: cōclusio lux ergo est. Nā maxima est: si dies ē lux ē: dies autē ē assumptio: cōclusio lux ergo ē. Modus autē ē quasi orōib; figura huiusmodi: si primus & secundus: atqui primus est: est ergo secundus. Logotropos autem est quod ex utriusq; componitur: ut si uiuit Plato: spirat Plato: atqui primum ē: ergo & secundum. Inuēctum est autem

id genus in prolixioribus uerborum structuris necesse esset assumptionem longam conclusionemque dicere: sed tantummodo inferre: primum autem est: ergo & secundum Horatium uero alia quidem conclusionem admittunt: alia non recipiunt. Non recipiunt quibus oppositum conclusionis reluctatur maximarum connectioni: cuiusmodi est hoc. si dies est lux est: dies autem est: ambulat ergo Socrates. Quae uero conclusionem admittunt partim quidem equiuoce id genus conclusiue partim syllogistice. Syllogistice quidem sunt quae siue absque demonstratione sunt: siue ad eas quae sunt huiusmodi adducunt secundum aliquam uel aliquas positiones: sunt autem huiusmodi: si ambulat Dion: mouetur ergo Dion. Conclusiue autem sunt specialiter quae colligunt non syllogistice: ut falsum est: dies est & nox est dies autem est: non ergo nox est. Praeter syllogismos autem sunt quae probabiliter quidem syllogisticis adiacent: non autem concludunt: ut si equus est Dion: animal est Dion: non ergo animal est Dion. Orationum item alia uerae sunt alia false. Verae quidem sunt quae ex ueris colligunt: ut si uirtus prodest: uitium nocet. Falsa autem sunt quae falsum aliquid in assumptionibus habent: siue non concludunt: ut si dies est lux est: dies autem est: uiuit ergo Dion. Sunt quoque possibilee orationes & impossibilee: necessariaeque: & non necessariae. Sunt etiam quae per demonstrationem non legeantur ἀποδεικτικαὶ dicuntur. Alia quidem apud alios. Ceterum apud Chrysippum quinque ex quibus omnis oratio textitur: accipiunturque in concludentibus & syllogismis & in tropicis. Prima est huiusmodi in qua omnis oratio textitur: & ex coniuncto antecedente a quo inchoat coniunctum quidpiam & desinens infert: ut si primus secundus: atqui primus: ergo secundus. Secunda est quae per coniunctum & oppositum consequentis oppositam: habet antecedentis conclusionem ut si dies est: lux est: atqui nox est: non ergo dies est. Fit enim assumptio ex opposito consequentis: conclusioque ex opposito antecedenti. Tertia demonstratiua est quae per negantem complexionem & unum aliquod eorum quae in complexione sunt: infert oppositum reliquit: ut illud: non est mortuus Plato & uiuit Plato: atque mortuus est Plato: non ergo uiuit Plato. Quarta est quae per disiunctum & unum eorum quae sunt in disiuncto oppositam: habet conclusionem reliquit: ut siue primum siue secundum: atqui primum est: non est ergo secundum. Quinta est in qua omnis oratio construitur ex disiuncto & uno opposito eorum quae in distincto sunt: infertque reliquum: ut siue dies est siue nox est: non est autem nox: dies ergo est. Nam in uero uerum: sequitur secundum Stoicos ut dies est: lux est. In falso falsum: ut nox est falso tenebrae sunt: & in falso uerum: ut uolare terram esse terram. Vero tamen falsum non infertur. Nam dum dicimus esse terram: non sequitur: ut uolet terra. Sunt item ambiguae quaedam orationes obscurae: ac latentes & foritae & ceratides & utides. Est autem obscura & inuoluta oratio huiusmodi. Non duo quidem pauca sunt: non etiam tria: non autem ista quidem: non autem & quatuor: atque ita usque decem: duo autem pauca sunt: & decem igitur. Si autem est oratio coniunctiua ex infinito: & finito constans assumptionem uero & conclusionem habens: ut si quis est hic: non est ille rhodi. Ac huiusmodi sunt in logicis stoici ut maxime asserant dialecticum solum esse sapientem. Omnis enim res per eam quae in sermonibus est

LIBER.

speculationem cerni quæq; ad naturâ pertinet: & quæ ad mores logicæ egre ad miniculo. Quid dicere oportet de rectitudine nominum: quo pacto statuerunt leges in operibus non possem dicere. Porro cū duæ sint consuetudines quæ uirtuti subincidunt: alia quædem quid quodq; entium sit inspicit: alia uero quid uocet: atq; in hunc modum de rationali philosophiæ parte differunt. Enimuero morale philosophiæ partem in subiectos diuidunt locos: uidelicet de appetitione: de bonis & malis: de perturbationibus: de uirtute: de fine: deq; prima æstimatione: & de actibus: ac de officiis: de adhortationibus & hortationibus. In hunc autem modum subdistingunt Chrysippus archedemus Zeno tarselis Apollodorus Diogenes antipater & Possidonius. Nam Citireus Zeno & Cleantes: ut antiquiores simplicius ita tractarunt. At hi & rationalem naturalemq; philosophiæ partem diuiserunt. Primam autem hanc animatis appetitionem fuisse dicunt seipsum tuendi atq; seruandi: natura sibi ipsum ab initio ita conciliante: ut Chrysippus ait in primo de finibus: primum proprium cuiq; animati dicens sui ipsius fuisse commendationem huiusq; notionem. Neq; n. fas erat animal ipsum: uel ab se alienum fieri: uel oio id fieri: uel non sibi maxime propinquum fieri. Restat ut dicamus hanc ipsum sibi maxima concordia & caritate deuinxisse. Ita n. & noxia propellit: & quæ ad sui constantiam sunt utilia suscipit. Quod autem dicunt quidam primam appetitionem animatis ad uoluptatem fieri falsum profecto est. Accessionem n. dicunt si quid sit uoluptatem esse: cum ipsam per se natura inquisierit: & quæ commendationi suæ sunt accommodata precepit: quemadmodum exhilarescunt animalia: uirescuntq; arbores. Nihilq; aliud differt natura in arboribus & animalibus quando de illis absq; motu uoluntatis: ac sensu disponit: & in nobis quedam eadem ratione fiunt. Cum uero ex superfluo appetitio animatis accesserit: qua utentes peragant quæ sua sunt: in eis quædem naturalis constantia appetitionem illam disponi. Cæterum cum rationalibus perfectiore precepto data sit ratio secundum eam uiuere. si recte fieri his quæ secundum naturam sunt ea quippe artifex accedit moderatrixq; appetitionis. Quocirca primus Zeno in libro de natura hominis finem ait consentaneum secundum naturam uiuere. Id autem est secundum uirtutem uiuere: ad eam quippe natura nos duci. Similiter & Cleanthes in libro de uoluptate: & Possidonius & Hecato in libro de finibus. Rursus secundum uirtutem uiuere idem est quod secundum peritiam eorum quæ secundum naturam accidunt uiuere: ut Chrysippus in primo de finibus ait. Partes enim naturæ uniuersi sunt naturæ nostræ. Idcirco finis efficitur consentaneum secundum naturam uiuere secundum suam omnemq; naturam: nihil eorum faciendo quæ a cõi lege prohibentur: quæ est recta ratio in omnes permeans: eademq; in loue hoc principe gubernationis omnium quæcūque sunt existente. Esse autem hoc ipsum felicitis hominis uirtutem & copiam uitæ: cum omnia geruntur secundum concordiam cuiusque generis pro uoluntate gubernatoris omnium. Diogenes igitur finem diffinit dicit rationi rite obtemperare in eis eligendis quæ secundum naturam sunt. Archedemus autem nihil officiorum omittendo uiuere. Naturam autem Chrysippus quidem eam cui consentaneum oporteat uiuere: & cõem intelligit: & proprie humanitatis. At uero Cleanthes cõmunem tantummodum naturam suscipit: quæ sequi oporteat non est particularem uirtutemq; affectionem esse consentientem: & ipsam propter seipsam esse uirtutem: non ob metum ali

quem aut sp̄s: aut aliquid eorum quæ sunt exterius: inq̄ ipsa cōstitutam esse bea-
tam uitā. Quippe cū sit aīe insita ad cōsensionē totius uitæ. Perueriti aut̄ ratiōale
aīal plerūq̄ exterioribus negociis inductū: & quasi ratiōaliter psuasum: aliquan-
do aut̄ ob præsentiū instructionē. Natura enim occasiōes dat minime peruerfas.
Est aut̄ uirtus alia q̄dem cōiter oībus p̄fectio quædā ueluti statuæ: alia inuisibilis
ueluti sanitas: & alia speculatiua uel intelligibilis: ut est prudētia. Ait enim Heca-
to in primo de uirtutibus sciam q̄dem & speculatiuas quæ ex speculationibus cō-
stantiā habeant: uirtutes tueri: & prudentiam atq̄ iustitiam. Speculatione autem
uacantes eas quæ ita ferme per extēsiōē inspiciātur: ut illæ quæ ex speculationi-
bus constāt: ueluti sanitatem & robustitatem. Quippe & insipiētiam quæ in spe-
culationibus parte est seq̄ cōtingit: ac proferri sanitatem non secus ac fornicis stru-
cturæ robur accedere: appellātur aut̄ αφεσπτοι: quia cōsensiones non habent
sed accedūt: & circa ignauos sunt: ut sanitas & uires. Argumentū uero quod sub-
stācialis uirtutis sit: ait Possidonius in primo moralis orationis q̄ in profectu fue-
rint Socrates Diogenes & Antisthenes. Esse autem & uitium subsistens: quia uir-
tuti opponatur. Docibilem uero esse uirtutē & Chrysippus in primo de fine dixit:
& Cleātes & Possidonius in exhortationibus: & Hecato: q̄ aut̄ docibilis sit ex eo
cōstat q̄ boni ex malis fiāt: Panætius quidē duas posuit uirtutes cōtemplatiuam:
& actiuam. Alii tres: rationalem: naturalem: & moralem. Quatuor Possidoni⁹
plures Cleantes Chrysippus & Antipater. Nempe enim Apolophanes unam di-
cit uirtutem prudētiam. Porro uirtutum alias quidem primas: alias uero eis sub-
iectas: primas quidem: ac ueluti principes: prudētiam: fortitudinem: iusticiam tē-
perātiā: harum aut̄ in specie: magnanimitatem: cōtinentiam: tolerātiā: inge-
nium: consilium. Ac prudētiam quidem sciētiam esse bonorum: ac malorum. ac
mediorum. Iusticiam uero sciētiam eorum quæ eligēda sunt: quæq̄ fugiēda: quæ
que sunt media. Cæterum magnanimitatē sciētiam quæ habitū faciat celsiorem
oībus quæ cōtingere possint æqualiter bonorū: ac malorum. Continētiā uero
affectiōē inuiolabilem recte ratiōis: siue habitum uoluptatibus insuperabilem.
Porro tolerātiā sciētiam siue habitum earum rerum qb⁹ insistēdum sit: uel nō
atq̄ mediarū. Ingenium aut̄ habitū celerē officii inuētorem. Consilium uero sciē-
tiā inspiciendi quēnam & quo pacto gerētes utiliter operemur. Consentaneū
est aut̄ uitiorum quoque alia prima: alia his esse subiecta. Puta imprudētiam: for-
midinem: iniusticiā: temperātiā: incontinētiāque & hebitudinem & pessimū
consilium his esse subiecta. Esse autem earum rerum ignorātiā uitium: quarū
sciētia uirtus sit. Bonum uero cōiter quidem id esse quod sit utile: proprie uero si-
ue idem: siue ab utilitate nō alienum. Quo circa ipsam quoque uirtutem: & par-
ticeps ipsius bonum ita tripliciter dici: cuiusmodi sit bonum: ex quo contingit ue-
luti uirtutis actum. A quo autē ueluti studiosum uirtutis participē. Aliter ita pro-
prie diffiniūt bonū quod sit perfectū secūdū naturā ratiōalis uel quasi rōalis. Hu-
iusmodi uero eē uirtutē: ut q̄ participēt sui actus uirtutis ac p̄bos eē. Accessiōes
uero ipsius gaudiū eē & lætitiā & similia. Eodē modo & in malis aliud quidem ef-
se imprudentiam: formidinem: iniustitiā & his similia: quæ autem participant ui-

LIBER.

ciosos eē actus & malos hoīes: horū esse accessiōes mōrorē & angorē: & cetera i hūc modū. Præterea bona alia eē circa aīum: alia extrinsecus: alia neque circa animū: neque extra: & ea qdē q̄ sint circa aīum uirtutes esse: uirtutisque actiones. Quę uero extrinsecus: sunt: nobilem habere p̄riam & amicū carū: atque p̄bū. Harū quererū comitē fœlicitatē: quæ uero neq̄ extrinsecus neque in aīo sunt: q̄n que ip̄m sibi ip̄si eē bonū ac fœlicē. Rursus aut̄ mala p̄tim eē circa aīum: ip̄sa. Sui / tia: actusq̄ uitiosos: p̄tim extrinsecus: ut stultā h̄re p̄riam & stolidū amicū: & quæ ista cōsequunt̄ infœlicitatē: p̄tim neq̄ extrinsecus esse: neq̄ circa aīum: ut ip̄sum si bi ip̄si esse malū atq̄ infœlicē. Itemq̄ bōa alia uersari circa fines: & dici finalia: alia in effectu cōsistere: & dici efficiētia: alia utrunq̄ simul eē: amicū qdē & quæ ab ip̄so nobis proueniūt cōmoda efficiētia esse bōa. Porro cōfidentiā & magnitudinē animi & libertatem & oblectationē & læticiā & trāquillitatem omnemq̄ uirtutis actum finis in pte esse: eundē uero utrunq̄ simul esse. Nam ex eo quidē q̄ perfir ciunt fœlicitatē effectiua sunt bona: ex eo uero q̄ illam ueluti ptes ipsius implent ad finē pertinēt. Pari ratiōe malorū quoq̄ alia eē finalia: alia effectiua: alia in utrū que modū se habētia. Inimicū nēpe & quæ ab ip̄so exoriunt̄ incōmoda effectiua esse. Stupiditatē aut̄ & humilitatē & seruitutē & molestiā & mōrorem ac tristitiā omnemq̄ actum maliciæ ad finē p̄tinere. Ea uero se utroq̄ modo habent. Nam & ex eo quod inferūt infœlicitatē effectiua sunt: & ex eo q̄ eā utpote ipsius partes implēt ad finē p̄tinēt. Præterea bonorū animi alia h̄tus sunt: alia affectiones: alia neutrū. Affectiōes q̄dem uirtutes sunt: h̄tus at̄ studia. Porro actiōes neq̄ h̄tus neq̄ affectiōes sunt. Cōmuniter aut̄ bona sunt mixta: ut fœcunditas prolis & q̄er ta senectus. Simplex uero bonum est scientia: ac semper quidem præsētia bona uirtutes: non semper aut̄: ut gaudium deambulatio. Bonum autem omne condu cens & oportunum & cōmodum & utile & aptum & pulchrum & iuuans & opta bile & iustum esse. Conferēs q̄dem q̄ ea cōferat: q̄bus cōtingentibus emolumen tum capimus: oportunū quod ea quę oportet cōtineat cōmodū quod ad id accō modatū sit: ut excedat emolumētō extrinsecus cōtracta cōmertia. Utile qd̄ usum pręstet utilitatis. Aptū uero quod laudabilem conueniētiā operetur. Pulchrum quod uenustum sui usum p̄beat. Iuuans quod tale sit: ut iuuare possit. Optabile quod eiusmodi sit: ut optiōe p̄posita merito id eligamus. Iustum uero quod iuri ac legi cōcordet: efficiatq̄ societates. Honestū aut̄ quod sit p̄fectum dicūt bonū quod omnes a natura quesitos habeat numeros: sitq̄ perfecte moderatū. Eius q̄ tuor spēs tradūt: iusticiā: fortitudinē tēperatiā & sciētiā. Porro his honestas actio nes cōsumari. Eadē itidē ratiōe turpe quod est in spēs q̄tuor scindunt in iniustitiā formidinē intēperantiā & insipiētiā. Dici autem honestum unice quidē quod pos sessores sui laudabiles facit: bonū dignū laude. aliter aut̄ bene & apte ad opus suū natum esse: aliter uero quod ornat cū dicimus solum sapiētem bonum: honestū / que esse. Dicūt autem qd̄ honestū sit id solū esse bonum: ut Hecato in primo de bonis ait: & Chrysippus in libro de honesto. Id aut̄ eē uirtutem & qd̄ sit uirtutis p ticeps cui æquale illud est bonū omne qd̄ sit id honestū esse: honestūq̄: ac bonū tantūdem ualere. Id aut̄ huic simile est. Nā q̄ bonum est honestū est: est aut̄ hone

sum bonū ergo est: putāt: & omnia bona eē paria: bonūq; omne summo pe esse
 appetēdū: idq; nec augmētū suscipe nec detrimētū. Eorū autē quæ sunt aiūt alia
 bōa: mala alia: alia neutra: bōa qđ uirtutes eē prudēt iāiusticiā fortitudinē tēpan
 tiam & cētera id genus: mala uero his opposita uitia imprudētiā iniusticiā & cā
 tera. Neutra uero quæ neq; profunt: neq; obsunt: ut est uita: sanitas: pulchritudo
 uoluptas: robustitas: opes: gloria: nobilitas. & quæ his opposita sunt: mors egritu
 do: dolor: turpitudine: infirmitas: iopia: obscuritas: atq; ignobilitas: & his similia: ut
 ait hecato in septimo de fine: & apollodorus i ethice & Chrysippus. Non enim
 esse ista bōa: sed idifferētia p speciem pducta: sicut. n. caloris ppriū est calefaci: nō
 refrigerare: ita & bōi propriū pdesse est & nō nocere. Nō autē magis psumt q̄ no
 ccāt opes atq; sanitas. Quo autē bene uti & male possumus: id bonum non est di
 uitiis autē & sanitate bene & male uti possum⁹. Nō ē igit bonū opulētia: & sanitas
 Possidonius tamen ista quoq; bona eē dixit. Sed neq; uoluptatem bonum dicūt
 & hecato in nono de bonis: & chrysippus in libris de uoluptate. Esse enim & fā
 das uoluptates: nihil uero sēdum esse bonum. Prodesse autē est mouere aut habe
 re secūdū uirtutē. Cōtra uero nocere est mouere: aut habere secūdū uitiū. Duo
 bus autē modis dici indifferentia. Vno qđem ea quæ neq; ad fœlicitatē neq; ad in
 infœlicitatē cōferūt: ut sunt diuitiē sanitas uires gloria & cētera id genus. Nā & si
 ne his possibile est fœlicē eē: cū earū usus uel rectus fœlicitatis uel prauus infœlici
 tatis auctor sit. Aliter autē dicunt indifferentia quæ neq; appetitū neq; occasionem
 mouēt: ut est uel pes in capite hīre capillos: uel ipares: uel extēdere uel cōtrahere
 digitū. Priora. n. q̄ dixius idifferētia nō ita se hēnt. Illa qppe & appetitū & occasio
 nē mouēt. Iccirco alia qđē ex eis eligunt: cū cātera æqua rōne uel eligenda sint:
 uel fugiēda. Porro indifferentiū alia qđē pducta sunt: q̄ ἀπορῆματα dicūt. Alia
 abdncta quæ ἀπορροήματα uocāt: pducta qđē q̄ hēant existimationē: seqn
 tia uero quæ existimationē careāt. Existimationē uero aliā qđē cōferi aliqd ad cō
 sentaneā uitā: q̄ circa oē bonū est. Aliā uero mediā quādā uim aut usum cōferre
 ad eā uitā quæ sit secūdū naturā: cuiusmodi dicere possumus opes atque sanita
 tem si qđ afferant ad naturalem uitā. Aliā uero esse nunq̄ sapiētem: sed cauere.
 Cupiditati uoluptatem cōtrariā dicūt quæ sit appetitio rationabilis: quēadmodū
 igitur sub porib⁹ perturbatiōibus quādā adiungūtur: ita & sub primis affectioni
 bus. Nāque uolūtati adiūgi beniuolētiā: placiditatem: lenitatem: dilectionem.
 Cautiōi autē uerecūdiam: castitatem & cātera id genus. Gaudio iocūditatem lā
 ticiā æquanimitem. Aiūt autē & sapiētem semper q̄etum esse: ac perturbatio
 nibus uacuum. Esse itē & aliū sine passione malū. s. quod tātūdem ualet: ac si di
 cat durus & ad uirtutis actiōes imobilis. Fastu itidē uacare sapiētē: qppe tātūdem
 honorē & gloriā existimare q̄ti dedecus & ignominiā eē: & pditū quēlibet sine fa
 stu. Q̄ ippe q̄ æque mouentur ad decus & ad ignominiā. Seueros item aiunt esse
 sapiētes oēs: q̄ neq; ipsi loquātur ad uoluptatem: neq; ab aliis ad uoluptatē dicta
 admittāt: esse autē & alios seueros: q̄ ad rationē acrioris uini seueri dicāt: quo ad
 medicamenta potius q̄ ad proportionē utunt. Sinceros item esse sapientes obier
 uareque: & cauere sollicite ne quid de se melius q̄ sit comedare putemur fūco

seu arte aliqua mala occultante: & bona quæ insunt apparere faciente: ac circuncidere uocis oëm fictionē: esse itidē spetie a negotiis remotos. Cauere. n. ne qd præter officiū faciāt: ac uinum quidē bibere: nō aut inebriari. Nunq̃ item sanitate mētis excidere. Incidere tamen aliquādo i phātasias monstrosas propter atrabilis redundātiā: siue ob delirationem non qdem deuatiōe rationis: uerum ex ibecillitate naturę. Neq; dolore capiendum sapiētem q̃ is ægritudo sit animi ratiōe aduersante cōtractio: sic apollodorus ait in moralibus: diuinos quoq; esse: q̃ in se ipsis quasi habeāt deum. Malum uero & impiū sine deo esse: qd duplici ratiōe accipitur: siue q̃ deo contrarius dicatur: siue q̃ aspernetur deū. Id tamen malis omnibus nō cōuenire. Pios aut & religiosos esse sapientes: peritos. n. esse diuini iuris omnes. Porro pietatē scientiam esse diuini cultus: diis item eos sacrificia facturos castosq; futuros. Quippe ea quę in deos admittunt peccata detestari: diisq; caros ac gratos fore: q̃ sanctiq; iustiq; in rebus diuinis sint: solos uero sacerdotes esse sapientes: consulere quippe: ac decernere uero cum errore fiunt: ut mutilare seipm substantiamq; proicere eadē ratiōe & de his quæ præter officium sunt. Præterea officiorū alia qdem semper efficienda sunt: alia uero non semper: & semper sane ut est interrogare atq; respondere & ambulare: & eius generis omnia. Eadē & in his quæ sunt præter officium ratio est. Est etiā in mediis officiū aliquod: ut est pueros obtēperare pedagogis. Aiunt aut animam octo in partes esse diuisam. Esse aut has illius partis quinque sensus uocalēq; particulam & cogitabilem: quæ est ipsa mens & generandi uim. Enim uero ex falsis accedere mētis peruersionem ex eaq; complures pullulare perturbationes atq; incōstantię causas. Est autē secūdū Zenonem ipsa perturbatio irratiōabilis: ac præter naturam animi motus siue appetitio abundans. Porro perturbationum supremarum: ut ait Hecato in secūdo de perturbationibus: ac Zeno in eo quem scripsit itidem de perturbationibus libro: quatuor esse genera: dolorem metum concupiscentiā uoluptatem. Putant autem perturbationes: iudicia esse: ut Chrysippus in libro de perturbationib⁹ ait. Quippe auaritiā opinionem esse inherentem de pecunia q̃ honesta sit: ebrietatemq; itidem & intēperantiam & cætera similia. Ac dolorem quidem irratiōabilem animi contractionem esse. Eius autem species misericordiam: inuidiā: amulationem: zelotypiam: angorem: contuberationem: tristitiam: mœrorem: confusionem. Misericordiam igitur egritudinem eē ex alterius miseria iniuria. laborātis Inuidiam uero dolorem esse in alienis bonis: amulationem dolorem esse ex eo q̃ alius eo potiatur quod quisq; cupierit. Zelotypiam ægritudinem esse ex eo uenientem q̃ adsit alteri quod ipse quisq; habeat. Angorem uero egritudinem esse præmentē. Conturbationē ægritudinem esse angustantem: difficultatemq; pstantē. Tristitiā ægritudinem pmanentē altius insitam animo atq; crescentem. Mœrorem ægritudinē laboriosam. Confusionē ægritudinē esse irrationabilem mordentē & præsentia conspici prohibentē. Timorem aut eē metū impēdentis mali. Porro ad timorē & ista referūt: metū: pigritiam: pudorem terrorem tumultum anxietatē. Esse aut metū timorē trepidationem facientem. Pudorem metū esse ignominia. Pigritiam metum futuri laboris. Terrorem metum ex insuetate rei

imagine proficiscentem. Tumulum metum esse cum adhæſione uocis. Concu-
 piſcētiam uero irrationabilem eſſe appetitum cui & iſta ſubincidunt. Indigentia
 odiū cōtentio: ira: amor: iracūdia: excādeſcētia. Eſt autē indigētia: cupiditas quæ/
 dam cū eo nō potimur: qđ cupim⁹ ac ueluti a re ipſa ſepata fruſtra uero ad illā ni-
 tēs. Odiū uero ē cupiditas qua male cui pā optamus cū pfectu aliquo & increme-
 to. Contētio cupiditas quædam eſt ab electiōe profecta. Ira libido puniendi ei⁹
 eſt qui læſiſſe uideatur iniuria. Amor autem eſt cōcupiſcentia quædam in præſtā-
 ti ingenio uiros nō cadēs: eſt. n. inſidiatrix indiſtriæ & ſtudi per apertam: ac ſe in-
 gerētē pulchritudinem. Iracūdia eſt ira inueterata & plena odii ulciſcendi tem-
 pus obſeruās: quod hiſce uerbis oſtēditur. Porro excādeſcentia eſt ira naſcens: &
 modico exiſtens. Cæterum uoluptas ē irrationabilis ei⁹ rei appetitus quæ uide-
 atur expetenda. Ei⁹ partes ſunt delectatio: gaudium: in malis oblectatio: effuſio
 Eſt autem delectatio: uoluptas: ſuauiſſe: auditus animum deliniēs. Inſultatio at
 uoluptas in malis alienis. Oblectatio quædam eſt inductio animiq; inclinatio ad
 uoluptatem emolliēs. Effuſio uero uirtutis diſſolutio eſt atq; remiſſio. Sicut autē
 in corpore ſunt ægrotatiōes quædā ueluti podagræ & articulorū dolores: ita & i
 animo gloriæ appetitio imodica: & mulierofitas & cætera ei⁹dē generis. Eſt autē
 ægrotatio morbus cū imbecillitate. Morbus autē opinatio uehemēs ei⁹ rei quæ
 uideatur expetēda: & ſicut in corpore caſu gignuntur ægriſtudines quas κατὰ
 πότυκαί Διάφοια dicunt: puta bilis & pituita: ita & in animo ſunt quædā pcli-
 uitates: ut inuidētię: cōtentiones ac ſimilia. Eſſe autē & bonas affectiōes aiūt tres:
 gaudium: cautionē: uolūtatem: eſſe uero gaudium placidum & cōſtans contra-
 rium dolori: rationabilēq; uoluptatem. Cautionem uero malorum declinatiōē
 cū ratiōe timori cōtrariam quæ eſt declinatiō ſine rōne. Nam metuere exiſtima-
 tiōem probati uiciſſitudine quācumq; ſtatuert peritus rerū: ut uerbi gratia com-
 mutare cū ordeo triticū: eſſe igit producta quæ & exiſtimationē habēt: ut in eis
 qđem quæ ad aium ptinent ingeniū: artē: profectū & hiſ ſimilia. In corporalibus
 aut uitā: ſanitatē: robur: bonam habitudinē: integritatē: pulchritudinē. In
 eis uero quæ ſunt exterius diuitias: gloriā: nobilitatē & hiſ ſimilia. Contraria at ſu-
 perioribus in hiſ quidē quæ ad aium pertinent obtuſionem hebitudinē inertia
 & hiſ ſimilia. Porro in corporalibus mortem: morbum: imbecillitatē: malā ha-
 bitudinē: debilitatē: turpitudinē: & hiſ ſimilia. In exterioribus aut paup-
 tem: obſcuritatē: ignobilitatē & cetera in hūc modum. Neq; uero producta
 ſunt: neq; nō producta: quæ neutro ſe habēt modo. Præterea productorum alia
 qđē p ſe ipſa pducta ſunt: alia uero propter alia: alia & propter ſe ipſa: & propter
 alia per ſe ipſa qđem: ut ingeniū: profectus & ſimilia: per alia uero ut diuitiæ: no-
 bilitas & cetera id genus: ob ſe ipſa uero & alia: ut ualentia uiuacitas ſenſuū inco-
 lumitas: per ſe ipſa quidē qđ per naturam ſunt: per alia uero qđ nō modico uſui
 ſunt: eodem ſe modo habet abductum cōtraria ratiōe. Officiū autem id eſſe di-
 cunt: quod cur factum ſit pbalilis ratio reddi pōt: pertinger autem id ad arbores
 etiam & animantes. Notari nanq; & in hiſ officiis. Cæterum & a Zenone primo
 τοκοδῆκοι ita appellatum officiū ex eo qđ p quosdā ueniat appellatiōe ſumpta

esse autem id actionem quandam naturalibus apparatus propriam. Nā ex his quæ secundū appetitū gerunt: alia qdē esse officia: alia præter officium. Ea uero officia intelligēda quæ ratio faciēda suaserit: ut parētes honorate: fratresq; ac patriā tueri: amicos parare: illisq; adesse. Præter officiū sunt q̄ ratio fugiēda suggel/serit: ut est parētes negligere: fratrum omittēre curā: amicis nō cōsentire: patriāq; al/ p̄nari: & cætera in hunc modū: quæq; aut ratio fieri: neq; uetat: ea neq; officiū esse neq; p̄ter officiū: ut est festuca tollere: tenere stilū: urceū & cætera id genus. Atq; alia quidē officia esse absq; errore: alia cū errore. Sine errorē qdē ut se sensusq; tue/ri & similia. Quæ de sacrificiis: tēplorū instructionibus: lustrationibusq; cæteris q̄ sunt diis gratissima. Colēdos itē parētes ac fratres post deos monēt: aiūt aut affe/ctū & idulgētā in filios ipsis esse naturalē malisq; iesse negāt. Peccata itē pia exi/stimāt: ut chrysippus ait i q̄rto naturalium quæstionū pseusq; & zeno. Nā si uerum uero maius nō ē: nec falsum falso maius erit: ita nec fraus fraude: nec peccato pec/catū. Nā & q̄ cētū stadiis abest a canopo & q̄ uno: æque in canopo nō sunt. Itaq; & qui minus peccat & q̄ amplius: æque in rectō ope nō sunt. Heraclides tamē tar/sensis antipatri tarsensis necessarius: atq; athenodorus iparia peccata dicūt. Ac/cessurū itē sapiētē ad rēpu. nisi qd̄ ipediat: ut chrysippus in primo de uitis ait. nāq; & uitia ppullaturū: & ad uirtutē excitaturū ciues suos. Vxorē itē ducturū p̄creā/dorū liberorū cā: ut zeno ait i rep. Sapiētē p̄terea nō opinaturū. i. mēdacio nō ac/cessurū neq; assensurū cuiq;: cynicāq; sectā āplexurū: eē. n. illā ualidā ac celerē ad uirtutē uia: ut appollodorus i moralibus fatef. Gustaturū isup humanas carnes si ita casu obuenerit: Solūq; sapientē eē liberum: malos at seruos: eē. n. libertatē po/testatē opandi qua stulti & mali oīno careāt: eē at & seruitutē aliam quæ in subie/ctione cōsistat: & tertiā quæ in cōditiōe ac subiectione sit: cui opponit domitatio & ipa mala. Nō mō at liberos eē sapiētes uerū & reges. Cū sit regnū iperū nemini obnoxii: quod de sapiētibus solis asserit: ut chrysippus ait i libro q̄ zeno proprie sit usus nobis. Statuere. n. ait. oportere p̄cipē de bonis ac malis: hæc aut malorū sciē neminē. Similē ad magistratus & iudicia & oratoriā sollos illos idoneos ne/minēq; malorū. Esse itidē & ipeccātes q̄ i peccata incidere non possint: esseq; ino/cuos: nā neq; aliis nocere neq; sibi: misericordesq; nō eē: neq; ueniā alicui h̄re: neq; n. p̄uaricatos cōstitutos a lege cruciatus: nā cedere misericordiaq; & māsue/tudo ipa nulla iest aīe aduersus cruciatus simulatione benignitatis: neq; illos arbi/trari duriores. Sapiētē nihil eorū admirari quæ uideantur mirabilia & isperata ut charonia fluxusq; maris ac reflexus & fōtes calētiū aquarū atq; igniū euaporatio/nes. Enimvero neq; solitarius i quiūt sapiēs uiuet. Est enī socialis per naturā atq; actione gaudet: exercitationemq; suscipiet firmandi ac r oborādi corporis cā: ora/bitq; inquit sapiēs ac uota faciet bona a diis postulās: ut possidonius i primo de officiis: & hecato i tertio de paradoxis aiūt. Dicuntq; itē amicitia solos inter bonos quos sibi iuicem studiorū similitudo cōciliet: posse consistere. Porro amicitia ipsā societate quādā esse dicunt oīum quæ sunt ad uitam necessariā: cū amicis ut nobis ipsis utamur: ob. p̄ id amicū eligendū p̄nunciant: amicorūq; multitudinem iter expetēda ponūt: iter malos cōstare nō posse amicitia: cū nemine stultorū esse liti

gandum: oēsque stultos insanire: neque. n. prudentes esse: uerum per isaniae aqua/
 le stultitiā oia gerere: Sapientē oibus benefacere sicuti & ismeniam dicimus tibiis
 oibus bene cecinisse. Sapiētē quoque eē oia. Quippe pfectā illi potestātē a lege psti
 tam. Ceterū malorū: ac stultorū quādā esse quēadmodū & iniquorū aliter qdē
 ciuitatis: aliter utētiū dicimus. Virtutes sibi iuicē ita esse cōnexas: ut q unā habue
 rit oēs habeat: esse qppe illarū cōes speculatiōes: ut Chrysippus in p̄mo de uirtu
 tibus: & Apollodorus in physice fm antiquū morē: & Hecato in tertio de uirtu/
 tibus aiūt: q. n. probus sit ea dispicere & agere quae sint agēda: quae uero facienda
 sint ea & eligenda esse & sustinēda & distribuenda & perseverāda. Sequuntur at
 prudentiā quādā. cōsiliorū maturitas & intelligētia: tēperatiā uero ordinis cōstan
 tia & ornatus. Iusticiā aut aq̄tas & gratitudo: fortitudinemque cōstantia atq̄ ualē
 tia. Placet aut eis nullū inter uirtutē & uitū esse mediū. Peripateticis ecōtra inter
 uirtutē & uitū profectū faciētibus: quēadmodū. n. lignū aut distortū aut rectum
 oportere esse aiūt ita iustum uel iniustum: neque uero iustius neq̄ iniustius: at in
 ceteris similiter. At uirtutē Chrysippus qdē amitti posse: Cleātes uero nō pos
 se ait: ille posse amitti per ebrietatē & atrā bilē: ille non posse ob firmas: ac stabiles
 cōprāhēsiōes: ipsam uero eē eligēdā. Erubescimus deniq̄ in his quae male agi/
 mus: adeo qd sit honestū id solū scimus eē bonū: ipsamque sibi sufficere ad bene be
 ateq̄ uiuēdū: ut ait Zeno & Chrysippus in libro de uirtutibus: & hecato in secun
 do de bonis. Si. n. inq̄t magnitudo animi sola sufficit: qua oibus fastigio mētis trā
 scendamur: ipsa que pars uirtutis est. Profecto & uirtus sola sufficit ad beatā uitā: ea
 quoque cōtēnens quae molesta uidēt. Panætiū tamē & Possidonius uirtutē mi
 nime sufficere dicūt. Verū opus est bona ualitudie & affluētia rerū & robore. Pla
 cet itē eis uirtute semp uti: sicuti Cleātes ait. Amitti. n. nō pōt: sempque pfecto aio
 utē sapiens. Natura quoque ius nō positione cōstare: sicuti & legem & rectā ratio
 nem: ut Chrysippus in libro de honesto ait. Videf aut eis ne, dissonantiā qdem a
 philosophia discedere. Hac. n. ratioe prius defecturā omnem uitā q̄ defuturam
 philosophiā: ut Possidonius in exhortatiōibus ait. Liberales quoque disciplinas
 esse magno usui sapienti Chrysippus auctor est. Placet item illis nullū nobis ad
 animātes ceteras ius esse ob naturae dissimilitudinem: ut Chrysippus i primo de
 iusticia: & Possidonius in primo de officiis tradūt. Amaturū quoque sapientē eo
 iuuenes q̄ praeferāt speciem indolis: ingeniūque ad uirtutem aptissimū: ut Ze
 no in libro de rep. & Chrysippus in libro de uitis primo: & Apollodorus in libro
 de moralibus aiūt. Amorem uero adminiculū beneficentiae pp appentem uenu
 statem: neque cōgressus est uerū amicitiae. Nempe. n. Thrasionidem & qdem cū
 haberet in potestate amatā: abstinuisse ab ea: ne odiretur. Esse igit̄ amorem ami
 citiae nodū: ut Chrysippus in libro de amore ait: neque esse eū in uitio: pulchritu
 dinem item uirtutis esse florem: & cū triplex uitae genus sit: speculatiuū: actiuū:
 & rationale: tertiu istud eligendum dicūt. Quippe effectum a natura rationale:
 animal ad speculationem & actionem. Rationabiliterque aiūt sapientem seipm
 educturū ex uita & patriae & amicorum causa: siue inter acerrimos doloris acule
 os: siue membrorum mutilatiōes: aut incurabiles morbos illi occumbendum sit.

Placet item illis uxores quoque cōes esse oportere apud sapiētes: ut quilibet illi con-
grediatur: quæ sibi prior occurrerit: ut ait Zeno in rep. & Chrysippus in libro itē
de rep. Diogene itidē Cynico: ac Platone huius cōitatis auctoribus. Oēs. n. p̄m
instar æqua caritate diligemus: tolleturque adulteri suspicio & zelotypia. Eā uero
remp. esse optimā quæ sit mixta ex regno & populari dominatu optimatūque po-
tentia atque in moralibus quæ de decretis huiusmodi sunt: pluraque huiusmodi tradūt
nō improbabili ratione subniti. Verū ista sūmatim: ac ueluti per capitula & ele-
mēta tetigisse sufficiat. Cæterū physicam rationem diuidūt in locum de corpori-
bus & p̄ p̄ncipis & elementis & diis & finibus & loco & inani. Et ista quæ de sp̄s
diuidūt: generaliter aut in locos tres: de mundo: de elemētis: tertiūque de causis.
De mundo locū in duas distingui partes dicunt. Vna. n. consideratione in ipsius
ascisci societatem & mathematicos: p̄ quam de fixis uagisque syderibus disputant:
puta si sol tantus sit: quantus uidetur: & lunæ itidem quanta sit magnitudo: & de
ortu occasuque syderum: atque ceteris huiusmodi quæstionibus. Alteram eius cō-
siderationem esse quæ solis cōgruat physicis: quasi quæ sit illius substantia quæri-
tur: ac de sole utrum genitus an ingenuus sit: & utrum aiatus sit: an uero inanimis
corruptibilis ne an incorruptus: & prouidentia agatur: nec ne: ac in hunc modum
de reliquis. Causalem quoque rationē & ipsam esse bipartitam. Eius alteram spe-
culationem medicorum esse cōem quæstionem: qua inqunt de p̄ncipali animæ
& de his quæ fiunt in aīo & de seminibus atque eius generis cæteris. Reliquum
uero mathematicos quoque sibi usurpare: quomodo. s. uidemus: & quæ sit causa
p̄spicacis phantasie: qua ratione constēt nubes tonitruaque & irides & aræ & co-
metæ & his similia. Videtur autem illis duo esse rerum omnium principia: faciēs
uidelicet: ac paciēs: quod igitur patitur sine qualitate esse substantiam materiam
quod autem faciat uerbum deum esse: quod in ipsa sit. Hunc enim p̄p̄pe sem-
piternum per ipsam oēm singula creare. Ponit aut hoc decretum Zeno Cittieus
in libro de essentia. Cleantes quoque in libro de Atomis: & Chrysippus i primo phy-
sicorum in fine. Archedemus quoque in libro de elementis: & Possidonius in secū-
do naturalibus rationis. Differre autem aiunt principia & elementa: nam illa qui-
dem ingenua esse & corrūpi non posse: elementa uero p̄ igneam euaporationē
corrumpi: sed & incorporea esse p̄ncipia: & ipsa inforamia: hæc uero formata.
Corpus autem appellat Apollodorus in physica: quod secetur in tria in longitu-
dinem latitudinem & altitudinem. Id autem & solidum corpus appellatur. Por-
ro superficies est corporis finis: siue corpus longitudinem solam habens: ac latitu-
dinem: sed carens altitudine. Hanc autem Possidonius in quinto de celestibus &
secundum intelligētiam & secundum substantiam reliquit. Linea planiciei finis ē
siue longitudo absque latitudine: siue corpus solam habens longitudinem. Pun-
ctus autem est lineæ finis notaque minima. Vnum quoque deū esse: ipsumque & mē-
tem & fatum & Iouem multisque aliis appellari nominibus. Principio igitur illum
cū esset apud se substantiam oēm per aerem in quam cōuertisse: & quē admodū
in foetu semen continetur: ita & hanc ferendi rationem in humori talem residisse:
materia ad operandum aptissime parata ex qua cætera post hæc gignerent. Tum

genuisse primum elementa quatuor: ignem: aquam: aerem: terram. Differit ista Zeno in libro de uniuerso. Chrysippusq; in primo physicorum: & Archedemus in quodā de elementis. Est autem elemētum ex quo primo prodeunt quæ fiunt: & in quod extremum soluuntur. Esse aut quatuor elemēta simul infectam seu in compositam substātiā materiam. Esse autem ignem calidum: aquam humidā aerem frigidū: terramq; arridam. Non solum sed etiam adhuc in aere inesse eandem partem. Summo igitur in loco ignem esse quē æthera dici oportet. In quo primum immobilium astrorū orbē esse natū. Deninde errātium: post hunc aera. Tū aquā: extremum aut oīum terram: quam mediā oīum esse. Mūdum uero tripliciter dicūt ipsumq; deum: quem ex omni substātiā dicūt propriā qualitatem: qui & incorruptibilis: & ingenitus sit opifex tāti operis componēdi: ut quot ānis orbes suos pagat sol in se ipsum oēm substātiā cōsumens: ac eā rursus ex se ipso gignēs: ipsumq; ornatū cæli mūdū esse dicunt. Tertium q; sit ex utrisq; cōpositus: & est mūdus proprie qualitas uniuersorum substātiæ: siue ut ait Possidonis in metheoricis pceptis: q; constat ex cælo & terra & terrenis cælestibusq; naturis: siue qui constat ex diis & hoibus eisq; rebus quæ horū gratia cōditæ sunt. Cælum aut ex extrema circūferētia in qua diuinum omne fixū: ac locatū est. Mūdum quoq; regi: ac disponi secundū mētem: ac prouidētiam: ut Chrysippus ait in qnto de prouidentia: & Possidonius in tertiodecimo de diis: mēte per omnes illius partes pertingētes: sicut & in nostra aīa cōtingit: sed p alias magis: p alias minus. Per alias. n. ueluti habitus recessit: ut p ossa: ac neruos: p alias ueluti mens ut per principale. Sic igitur & mundum totum q; aīal est & aīatus: ac rationalis habere pīcipale suū æthera: ut ait Antipater Tyrius in octauo de mundo. Chrysippus autem in primo de prouidētia: & Possidonius in libro de diis: cælum aīūt principale esse mūdi. Cleantes uero solē. Chrysippus aut rursus a se dissidēs in eodem purissimum dixit: ac liq; distimum æthera: quē etiā primum asserūt esse deū sensibiliter ueluti infusum esse per aëria omnia: cunctasq; animantes & arbores: per terram autem ipsam secundum habitum. Vnum esse mūdū & hunc finitum rotunda globosaque figura. Nāque ad motum esse huiusmodi orbē aptissimum: ut ait Possidonius in qnto de ratiōe physica: & Antipater in libris de mundo. Extra ipsum autem circūsum esse uacūū inēsum: quod sit incorporeum. Incorporeum autem id esse qd a corporibus cōtineri queat: nō aut cōtineatur. Porro nihil in mundo esse uacūū sed inter se mirabili esse unitate deuinctum. Id. n. cogere cælestium ad terrenam cōcordiā & cōgruentiā. De uacuo autem differit Chrysippus in libro de iani & in primo naturalium artium: & Appollophanes in physica. Apollodorusq; & Possidonius in secūdo ratiōis naturalis. Esse aut incorporea ista similia. Tempus que præterea esse incorporeū: quod interuallū sit mūdani motus: huic præteritū qdē esse infinitū ac futurū p̄sens aut finitū. Placet aut eis corruptibilē eē mūdū: quippe genitum eorum ratione quæ per sensus intelligūtur. Cuius & partes sūt corruptibiles & totum. Partes autem mundi corruptibiles sunt. In se enim inuicē mutantur. Est igitur corruptibilis mundus: ac quicqd mutari in deterius pōt corruptibile est: & mundus aut huic mutatiōi & corruptioni obnoxius est. Nāque &

LIBER

siccatur & in humorem soluitur. Mundum uero fieri cum ex igne substantia per
 aerem uersa in humorē fuerit. Deinde crassior ipsius pars effecta fuerit: terra por
 ro subtilior in aerem cesserit. Eademq; magis: ac magis extenuata in igne euase
 rit. Tum ex his permixtis exortas esse animātes: & arbores & alia genera munda
 nā creaturā. De generatiōe igitur & corruptione mūdi: & Zeno in libro q de to
 to inscribitur disputat: & Chrysippus in primo physicorū: & Possidonius in prio
 de mūdo. Cleantesq; & Antipater in. x. de mūdo. Porro Pāetius corruptibilem
 asserit mundum: q autē sit aīal mundus & rationale & aīatum: & intelligibile: &
 Chrysippus in pmo de prouidētia differit & Apollodorus in physica & Possido
 nius. Sic aut aīal quod sit substantia animata sensibilis. Animal. n. eo quod nō sit
 animal prāstantius est. Nihil aut mūdo prāstantius est. Est ergo animal mundus
 Porro aīatum esse inde manifestū est: q aīa nostra inde ueluti auulsa sit. Boethus
 aut ait nō esse aīal mūdum. Vnum aut esse & Zeno in libro de toto: & Chrysip
 pus & Apollodorus in naturalibus & Possidonius in primo naturalis rationis tra
 dūt: omne autem dicitur: ut ait Apollodorus. Mūdusq; & secūdum alterum mo
 dum id quod ex mūdo & exteriorē uacuo cōstat. Mundus igitur finitus est. Sed
 inane illud infinitum. Cāterum sydera illa quidem quē fixa sunt cū cālo toto una
 circūferri. Errantia autem suis motibus agi. Porro Solem obliquum iter perage
 re per signiferum orbem. Lunamq; similiter nunc plenam esse: nunc cornib⁹ ful
 gere. Esse autem Solem quidem purissimum ignem: ut ait Possidonius in decio
 septimo de cālestibus. Ac terrā molem sua magnitudine uincere: ut idem ait in
 decimo sexto naturalis rationis. Esse item orbicularem ad mundi rationem idē
 ipse auctor est. Ignem ergo eē quod omnia ignis peragat munera: maiorem aut
 terrē globo quod omnis ab illo illustretur. Neq; ipsa modo sed etiā cālum. Id &
 quod Terra coni instar: umbram faciat maiorem esse significat. Omnib⁹ autem
 ex partibus cerni propter magnitudinem: Lunam uero plus habere de terra q
 pe quā illi propior est. Nutrii autem hāc ignea & astra cātera. Solem quidem
 ex mari magno quod sit intellectualis uapor. Lunam uero ex potabilibus uudis:
 quod sit permixta aeri: ac uicina terrā: ut Possidonius in sexto de ratione naturā
 ait: ex terra cātera. Putant & sydera globosa esse & imobilem terram. Lunamq;
 proprio carere lumine. Sed id a sole mutuari. Deficere autem solem quidem cū
 ante illum ex ea parte qua terras respicit se apposuerit luna: ut in libro de toto scri
 bit Zeno. Apparet enim quando ex concursio ne mutua illum occultit: rursumq;
 restituit. Notatur id maxime per uas æreum patens in quo sit aqua: lunam uero
 cum in terrā inciderit umbram: quocirca tunc solum hoc defectu laborare: cum
 plena fuerit: & quidem cum per diametrum soli mensibus singulis obiecta sit.
 Nam cum obliquo motu contra solem moueatur. Latitudine differt: cum uel ad
 australem: uel ad septentrionalem uergit plagam: cum tamen illius latitudo ad
 solis & eam quā media interiacet latitudinem uenerit. Deinde fuerit emensa so
 lem: tunc deficit. Mouetur autem eius latitudo per ea quā media sunt in Chelis
 & scorpio & ariete & thauro: ut ait Possidonius. Deum uero esse animal immor
 tale: ratiōale: perfectum siue intellectuāle: beatum: a malo: omni remotissimum

prouidentia sua mundum & quæ sunt in mundo disponens omnia non tamen in
 esse illi humanæ formæ liniamēta. Cæterū esse qdē opificē imēli huius operis: si
 cuti & patrē oīum. Cōiter autē & ipsius partē: quæ p oīa penetret. eamq; multis ap
 pellari nōibus iuxta proprietates suas. Namq; Iouē dici quod oēs iuuet: eumque
 græce Διᾶ appellari: quod per ipsum sint oīa. Eundē Ἰννα uocari: quod uitæ om
 nium sit auctor. αἰθέρα autē quod in æthere distentum sit principale eius ipsum
 ἥραυ uero quod in aere. ἡφαίστιον quod in artificiali igne. καὶ ποσειδάωνα quo
 que quod in humore. λίμνην τράην quæ quod in terra. Similiter & appellationes
 alias probabili quadam ratiōe interpretati sunt de diuina substātia. Zeno ait nun
 dum totum atq; cælum. Chrysippus quoq; in primo de diis: & Possidōius in pri
 mo de diis: & Antipater in septimo de mūdo: aeriam ipsius substātiā tradunt.
 Boethus autē in libro de natura dei substātiā fixorum syderum dixit: naturam
 uero aliquādo qdem exponūt quæ cōtinēt mūdum. Aliquādo uero quæ germi
 nare humum facit: nasci q; super terram oīa. Est autē natura habitus ex se ipso mo
 tum accipiēs iuxta seminalem rationalem: efficiēsq; & cōtinēs quæq; ex ipso sunt
 statutis diffinitusq; tēporalibus: ea q; faciēs a quibus discreta per naturam est. Hāc
 autē & uoluptati præferre cōmodum: quod ex hominis cōstat opificio. Fato autē
 fieri oīa Chrysippus in libris de fato: & Possidōnius in secūdo de fato & zēo: Boe
 thus quoq; in primo de fato tradūt. Est autem fatum cōnexa rerum series siue ra
 tio per quam mundus administratur. Diuinationem item omnem aiunt subsiste
 re: siue etiam esse prouidentiam. Ipsamque per ascensus quosdam artem diffini
 unt: ut ait zeno & Chrysippus in secundo de diuinatiōe. Athenodorusq; & Possi
 donius in duodecimo de ratione naturæ: & in quinto de diuinatione. Panætius
 autem hanc non subsistere dixit. Enim uero rerum omnium substātiā primam
 materiam dicunt: ut & Chrysippus in primo rerum naturalium & zeno. Est autē
 materia ex qua quodlibet sit. Appellaturque dupliciter materia scilicet atq; sub
 stantia siue illa omnium siue rerum singularum. Ac ueluti particularium causa.
 Ac omnium quidem materia neque maior neque mīor efficitur. Est autem alia
 eorum quæ in parte sunt. Corpus autem esse substātiā diffiniunt: idque finitū
 ut antipater ait in secundo de substātia: & apollodorus in physica: passibilisq;
 est: ut idē ait. Nam si esset immutabilis nulla ratione quæ fiunt ex ea fieri possent
 Hinc & illius sectio in infinitum tenditur: quam infinitum Chrysippus ait. Nihil
 enim infinitum est: in quod sectio cadit. Verum finita est. Concretiones item fie
 ri per totum ut Chrysippus in tertio naturalium ait: & non per circūscriptionem:
 & appositionem: quippe uini modicum pelago iniectum aliquamdiu dorso se
 æquoris intendens obluetabitur: postmodum deffluet atque una corrumperetur.
 Quosdam item esse dæmones dicunt: quibus insit hominum miseratio: inspecto
 res humanarum rerum: heroas quoque solutas corporibus sapientum animas.
 Porro ex his quæ manat ab aere: hyemem quidem esse aiunt aerem super terrā
 algidum ob solis in anteriora processum. Ver autem temperiem aeris quādo suo
 ad nos cursu sol agitur: æstatem uero eminentem terræ aerem confotum: & ca
 lesfactum solis ad septemtrionem cursu. Autumnum quoque fieri recursu solis a

LIBER

nobis ad ea loca a quibus fluunt: cæterum eiusmodi tempestatū gignendarum auctorē esse solem nubes euaporantē. Irim uero reflexos eē ab humidis nubibus radios: siue ut ait Possidonius in cælestibus declaratio scissuræ solis: siue lunæ in nubæ roscida cōcaua atq; cōtinua ad imaginationem ueluti in speculo conspicās magni orbis circūferentiam. Cometas autē & pogonias & faculas ignes esse subfistentes quādo crassior aer ad æthera loca puehitur. Iubar autē repētini ignis incendiū quod cito per aerem fertur. Lōgitudinisq; phantasiā insinuat. Pluiā uero cōuersionem ex nubibus in aquā cū siue ex terra siue ex mari uel solis sursum elatus humor effectū caruerit. Eam uero cōgelatam pruinam dici. Grandinem uero cōcretā nubē a uēto cōminutā. Niuē autē humorē ex cōcreta excussum nubes: ut ait Possidonius in octauo de ratiōe naturæ. Coruscationē accensionē nubium quæ a uento illudantur: atq; irrumpātur: ut Zeno in libro de toto. Tonitruū uero fragorē eē: q; ex nubiū collisione pfici. Fulmē autē incēsiōe ualidā uehemēti cū īpetu terris irruētē: cū inuicē uel uētorū colliduntur nubes atq; pūpū. Alii cōuersionē ignei: ac flāmātis aeris uiolenter delapsam. Typhonē uero fulmē uiolēntum magna uel spiritus demissum: siue fumātē spiritū rupta nube dilapsū: pste rē nubē igni circūfusam cū flatu in terre cōcaua siue conclusa & coartato spiritu in terram: ut ait in viii. Possidonius. Esse autē illius plura genera. s. terremotus: hiarōne obtinere: postq; globosam aq; & ipam: idē hīe cētrū cū terra. Ita i aq; terrā eē Post aq; rotūdā aerē spheræ instar. Esse at in cælo circulos quinque. Ex his pīmū septētrionalē q; semper appareat. Secundū tropicū æstiuū. Tertium equinoctialem Quartū hyemalē tropicū. Quintū antarticū q; non appareat. Dicuntur autē paralleli: q; non in se inuicē cōueniūt. Describuntur tamen circa idē cētrū. Porro Zodiacus: idest signifer circulus obliquus est: quippe parallelos lustrās. Quinque at sunt Zenone super terrā. Prima australis sup arcticū circulū rigore frigoris inhabitabilis. Secūda tēperata. Tertia nimia uel æstus inhabitabilis: quæ torrida dicit. Quarta tēperata. Quinta septētrionalis itidē frigore inhabitabilis. Opinant itē naturā ignē esse artificialem suo itinere ad generationē tēdere idest spiritū ignis specie artisq; pferentē. Animā uero sensibile eāq; esse nobis insitum & ingenitū spiritū: ideo & corpus esse ac durare post mortē: esse tamen obnoxii corruptioni. Cæterū mūdi aiā esse incorruptibile cuius partes sint animātiū animā: zeno at Citreus & Antipater in libris de aiā: & Possidōius animā spiritum calidum dicunt. Hoc enim spirare nos atq; ab ipso moueri. Cleāthes quidem omnes perdurare quas hic spiritus cādor attigerit. Chrysippus solas sapientium perpetuat animas: partes autē animæ octo esse dicunt: quinque sensus: & quæ nobis isunt semiales rationes: uocalēq; & rationalē ptē: uidere aut cum id qd inter uisum subiectū que lumen est in conī intēditur spēm: ut Chrysippus in secundo naturalium ait. Apollodorusq; equidē aeris illā partē quæ conī spiciē habet prope uisum. Basin uero prope id quod cernitur fieri: quasi igitur per uirgā intento aere quod uideatur renunciari. Porro audire cum is qui medius inter loquentem & audientē est: aer uerberatur orbiculariter. Deinde agitated auribus influit: quemadmodum

& cisteruæ aqua per orbēs iniecto agitur lapide. Somnum uero fieri cū uis sensibilis circa principale soluitur nostrum. Cās uero perturbationum reddunt eas: quæ circa spiritum fiunt conuersiones. Semen autē esse dicunt: quod eiusmōi genere potest a quibus quoq; ipsum discretū sit. Porro hominis semē quod emittit homo una cū humido animæ cōmisceri partibus pro cōmixtione maioris rationis. Id autē chrysippus in secūdo naturalium ait spiritum esse secundum iustitiam: idq; ex iactis in humū seminibus constare: quæ cum antiquata fuerint non iam nascuntur: quod sciliret spirauerit illorū uirtus. Atque ex omnibus corporis partibus defluere id ait sphærus. Omnes ergo gignere corporis partes. Porro fœminæ semen infœcūdū esse aiunt: ibecillūque ac modicū: & aqueum ut sphærus ait: Principale uero potissimā ac propriā esse animæ partē: in qua phantasiæ appetitusq; gignatur: atque unde sermo emittat. Id autē in corde esse: sed enim ista secūdam illos de rebus naturalibus q̄tum sufficere ad præsens operis cōpendiū arbitrati sumus hætenus sunt dicta. Quānā uero sint in quibus illorū sententiæ differant breuiter ad notandū. Aristochius phaláthusque cognomēto siren finē esse dicūt ad aliqd iter uirtutes ac uitia indifferēter uiuere nullā quālibet modicā uarietate relinquēdo: sed æque se in oībus habēdo. Esse autē sapientē præclaro histrioni similē qui siue therstæ siue agamēnonis personā fingat: utrūque decentis mo gestu imitat. Naturalē item ac rationalē locū sustulit: dicens aliū quidē esse supra nos: aliū nihil ad nos. Solā autē quæ mores istituat partē ad nos pertinere. Similes autē esse orationes dialecticas dicebat aranearū telis: quæ & si quid artificiosum idicare uideant iutiles sunt. Virtutes quoque neque plurimas inuexit: ut zeno: neque unā quæ multis appellatur noībus: ut megarici. Sed & id quoq; qd ad aliqd hīe dicūt. In hūc autē modū philosophās atq; in synosarge differēs ferme obtinuit: ut sectæ ppriæ iuētor dicerēt. Milciades denique & diphylus aristonii appellabant. Erat autē illi magna psuadēdi uis: plebique se maxime accommodabat. Vnde & de illo Timon ait: Et si qs aristonis de stirpe populum attrahēs. Cōgressus autē polemoni ut diocles ait Magnesiū. Cū zeno longū icurrisset morbū sentētia decessit: maxime autē stoico dogmati ille itendit animū quo dicūt sapientē esse opinabilē. Cui psæus reluctatos geminos fratres induxit: ut alter ex his illi depositū daret. Alter deinde reciperet atq; ita herentē coarguit. Exercebat autē aduersus arcesilaū inimicitias. Vnde cū uidisset thaurū mōstrosū mīcē habētem me miserū inq̄t. Datū est Arcesilaō epicherema aduersus euidentiā. Academico cuidā q̄cquā se cōprehēdere negāti: Ergo ne inq̄t hūc iuxta te sedentē nō uidēs? Negāte illo quis ergo te inquit excecavit: quis ipsa lumina abstulit? Ferūtur eius ista uolumina. Exhortationū libri duo: de zenonis dogmatibus dialogi: de schoḗlis se: xde sapiētiae exercitatiōe septē. Amatoriæ exercitatiōes: cōmētaria: de ianigloria cōmētaria q̄ndecim: cōmētarii tres: de usu undecim: aduersus oratores: aduersus alexim rescripta: aduersus dialecticos tres. Ad Cleāthē epistolarū libri q̄ttuor Panætius autē & solocrates solas epistolas ipsius esse dicūt: Cætera pipatē & tici aristonis. Hūc fama est cum caluus esset æstū solis excepisse capite: atque ita uita functum esse: lusimus autem & in ipsum hoc modo.

LIBER.

Quid dum senex esses ariston & caluus
 Soli caput summum dedisti coquendum:
Quarens calorem nempe plusq̃ oporteret
 Ditem neque uolens reperisti frigidum.
 Fuit autem & alius aristo iulietes peripateticus: alius item musicus atheniensis.
Quartus tragicus poeta. **Q**uitus alæensis qui artes oratorias scripsit. Sextus alexandrinus peripateticus. Herillus autem Chalcedoniensis finem sciētiam dixit: quod est semper uiuere: cuncta referendo ad uiuendum cum scientia: ne in ignorantiam deiiciamur. Esse autem scientiam habitum in phantasiarum acceptione non uerbis explicabilem. Aliquando dicebat nullum esse finem. Sed secundum casus uarios & res immutari ipsum: ut si idem æs & alexandri fiat statua & socra'tis. Differre autem finem & eam quā dicit *ὁ τέλος* *ἡ ἀλφ* idest fini subiectā. Hanc enim & eos qui sapientes non sunt conspiciari: illum neminem nisi solum sapien'tem. quæ autem inter uirtutem & uitium sint indifferentia. Sunt eius libri breues quidem sed succi ac sensus pleni: continentque contradictiones aduersus Zenonem. Fertur eum puerum cōplures adamasse quos zeno cum uellet auertere tōderi coegit herillum: illosq̃ ab eo auertit. Sunt aut̃ eius libri de exercitatione: de perturbationibus: de opinatione: Legifer *Ἀντίφρων* antipheron magister: parans: dirigens: mercurius: medea: dialogi quaestionum moralium. Dionysius uero finem dixit uoluptatem. Eum in oculorū dolorē incidisse: eo enim cruciatus acriter dolorē dicere noluit indifferentem. Erat autem diophanto patre natus: & ciuitate heraclia: atque ut ait Diocles: primo quidē audiuit heraclidem ciuē suū. Deinde alexinum: postremo Zenonem. p̃cipio quidem studiosus admodum omnigenis se poematibus addixerat. Aratū tamen carius amplectabatur: quem & imitari satagebat. Demū cū discessisset a zenone sese ad cyrenaicos contulit ac palam lustra ingrediebatur. Cæteraque sub omnium gerebat oculis quæ ad uoluptatem pertinerent. Cūque ad octogesimum uitæ annum peruenisset: inedia cōsumptus interiit. Feruntur aut̃ eius libri: de sedatione perturbationū duo: de exercitatione duo: de uoluptate quattuor: de diuitiis & gratia & cruciatu: de hominū usu: de fœlicitate: de antiquis legibus: de his quæ laudantur: de barbaricis consuetudinibus. Et isti quidem a stoicis decretis deuiauerunt. Successit autem zenoni Cleanthes de quo dicendum nunc est.

Cleanthes.

Leantes Phaniū filius Assius: ut antisthenes ait in successionibus: p̃imum quidem pugil fuit: profectus autem athenas cum dragmis quattuor: ut quidam aiunt: congressusque zenoni studiosissime philosophatus est: inque eisdem decretis perstitit. Memoria proditum est ipsum laboriosissimum fuisse: adeo ut inopia cogente se mercenarium faceret ac noctu quidem in hortis hauriret aquas. Interdiu autem operam studiis liberalibus daret: ut & phreátiles idest exhauriens puteos appellaretur. Aiūt illum cū ptractus esset ad iudiciū redditurus ratiōem: Vnde adeo robustus ac tam boni habitus ueretur: hortulano apud quem id muneris implebat: ac muliere penes quā farinas

pinſabat teſtibus uictus ſui uſum abſolutum eſſe. Areopagitaſque admiratos de cem illi minas dari cenſuiſſe: zenonē autē ac cipere illum uetuiſſet. Auit autem & antigonum ſibi tria milia dediſſe. Item cum ad ſpeculum quoddam puberes du ceret uenti flatu pene denudatum eſſe ac ſine tunica apparuiſſe. Qua ex re plau ſu exceptum atque ab athenienſibus fuiſſe honoratum: ut ait demetrius magne ſius in æquiuocis. admirationi igitur obeā quoque rem habitus eſt. Auit antigo num auditorem illius cum rogaret cuius rei gratia hauriret: audiſſe num ſolum haurio? nunquid non effodio & rigo & cætera facio philoſophiæ cauſa? Nempe enim & Zeno illum ad id exercebat: iubebatque obolum ſibi ex labore afferre. Coactam aliquando ſtipem in medium familiarium intulit dicens: Cleanthes q dem Cleāthem alium poſſet nutrire ſi uellet. Qui uero unde nutriantur affatim habent ab aliis quærunt quæ ſunt ad uſum uiſe neceſſaria & quidem remiſſius philoſophantes. Ea igitur ex cauſa ſecundus hercules Cleanthes dicebatur. Erat illi quidem eximium ſtudium: cæterum ingenium obtuſum atque tardiſſimum eam tamen tarditatem ingenii labore ſtudio ac diligentia uincebat. Vnde & de ipſo ſic Timon ait. Quis eſt iſte aries uirorum qui circuit orbem uerborum par cus & cætera. Cumque a condiscipulis obiurgaretur tolerabat: & cum diceretur aſinus non abnubat dicens ſolum ſe ferre poſſe zenonis ſarcinam: & cum aliquā do probro ſibi daretur quod eſſet timidus: At ideo inquit parum pecco. Suam uero inopiam diuitum opibus præferens dicebat dum illi pila ludunt: ego durā infructuoſamque humum exerceo. Sæpe cum foederet ſeipſum increpabat.

Quem audiens ariſtoteles: quem inquit obiurgas? Et ille ridens ſenem in quit canum quidem ſed excordem & amentem. Cum diceret quidam arceſi laum uitæ officia negligere: quieſce inquit neque uituperes. Ille enim & ſi uerbis officium tollit: operibus tamen commendat. Ad quem arceſilaus nō inquit adu lationes admitto. & Cleanthes. Ad equidem ait tibi adulator: qui dixi alia te facere alia dicere. Rogante quodam quidnam filio crebro ingerere deberet: illud ait electre ſile ſile tenue ueſtigium. Lacone quodam dicente laborem eſſe bonum geſtiens ait ſanguine præclaro es dulcis nate. Dicit autem Ecato in uſibus: eum cum adoleſcens quidam formoſus dixiſſet ſi pullans utentrem uentrizat num & pullans coxas coxizet: dixiſſe habens tu adoleſcens coxizationes: uoces propor tionales: proportionales res omnino non ſignificant. Adoleſcenti cuidam diſſey rens an ſentiret rogauit: annuēte illo cur iquit ego te ſentire non ſentio? Soſitheo poeta in theatro coram ſe dicente quos cleanthis infania ualſtat: eodem uultu & habitu perſtitit. Qua ex re permoti auditores huic applaudentes ſoſitheum ab iecerunt. Agenti penitentiam quod illum hoc maledicto inceſſiſſet reſpondit di cens, indecens eſſe liberum patrem atque herculem a poetis illd: nec irarſci: ſe au tem leui maledicto idignari. dicebat peripateticos idem ferme pati qd' lyræ quæ cū bene ſonēt: ſeipſas tamen nō audiunt. Fertur cum diceret ſecūdum zenonem ex ſpecie comphendi poſſe mores: adoleſcētes quodaſdam ſcurras adduxiſſe ad il lū libidinoſum ruſticum callis duratum: & illum ut de more eius ſententiam ferz ret rogaret: illum cum aliquandiu hæſiſſet iuſiſſe abire hominem. Vt uero

LIBER.

abire coepit gestu illum agnoscēs hēo illū inq̃ Cleāthes. mollis est. Cuidā soli se cum loquenti homini inquit loqueris nō malo. exprobrāte sibi quodā senectutē & ego inquit abire uolo. Cum uerō me sanum oīa expte considero scribētemque ac legentem rursus maneo. Aiūt illū quæ a zenone audierat testæ bonumq̃ officiis inscribere solitum: cum pecuniis careret quibus chartas emere posset. hoc uite instituto clarus obtinuit ut zenoni succederet. Et quidē cū plures essent illius memorabiles discipuli zenonis. Reliquit aut̃ pulcherimos libros de tempore: & physiologia. zenonis. ii. eracliti expositionum libri quattuor: de sensu: de arte: aduersus Democritum: aduersus aristarchum: aduersus herillum: de appetitiōe. ii. antiquitatum: de diis: de gigantibus: de hymenæo: de poeta: de officio. iii. de consilio: de gratia: exhortatorius: de uirtutibus: ars amatoria: de honore: de gloria: de ingenio: de gorgippo: de inuidētia: de amore: de libertate: politicus: de consilio: de legibus: de iudicādo: de instituto: de oratiōe. iii. de fine: de honestis: de actibus: de scientia: de regno: de amicitia: de symposiis: quod eadem sit uirtus uiri & fœminæ: quod sapiens sophista: de usu duo. *Χαίρει βῶν*. de uoluptate: de propriis ambiguīs: de dialectica: de modis: de prædicamentis. Hæc ab illo scripta sūt. Moritur aut̃ hoc modo. Tumuit illi ac putruit gingiua: medicis autē intercidētibus biduum toto cibo abstinuit atque in tantum cōualuit ut medici illo omnes consuetam permitterent. Ea illum licentia minime usum fuisse: sed & contra sine cibo p̃stitisse dicentem iter iā sibi cōfectū esse: atque ita inedia cōsumptum ex halasse animam. Cum ut quidam uoluit zenonis æquasset annos audissetque illum annos. xyiii. lusimus & nos ad hunc sic.

Laudo cleanthem: sed magis laudo ditem.

Non est enim passus senem cum uidisset.

Post hac remissionem habere cum tātum hauisset in mortalibus uitæ tēpus: ut prædixissimus post zenonē audiuit & sphærus bosporanus qui cū in liberalibus studiis multū profecisset alexādriā ad Ptolomæum philopatera se contulit. Orto aut̃ sermone aliquādo de opinatiōe sapientis: Sphæroque illum negāte opinari: uolēs illū rex arguere mala punica carea iussit appōi. Sphæro aut̃ decepto exclamauit rex fallaci illum dicens consensisse phantasiæ. Ad quē sphærus p̃mpte ac parate sic respondens ait cōsensisse se nō esse ea mala punica: sed probabile eē mala punica eē. Differre autem comprehensibilem phātasiā a probabili. Mnestrato se accusanti cur Ptolomæum non dixit regem esse. At iquit eiusmodi cū sit regem quoque esse Ptolomæum dico. Scripsit autem ista uolumina: de mundo duo: de elemētis seminis: de fortuna: de minimis aduersus atomos: & simulacra: de sensibus: de heracliti. v. diatribis: de morali instituto: de officio: de appetitiōe: de perturbationibus duo: de regno: de laconica rep. de lygurgo & socrates tres: de lege: de diuinatione: dialogos amatorios: de eretriacis philosophis: de similibus: de diffinitionibus: de habitu: de his quibus contradicitur. iii. de oratione de diuitiis: de gloria: de morte: artis dialecticæ. ii. de prædicamentis: de amphiboliis: Epistolas.

Chrysippus.

Hryssippus appollonii filius solensis siue tarsensis: ut alexander in sucef-
 sionibus: ait discipulus cleāthis fuit. prius hic lōga exercitatione emēla
 Zenonis siue cleāthis: ut diocles & plurimi tradunt: auditor fuit: a quo
 adhuc uiuente recessit: nec in philosophia mediocris: fuit uir ingeniosus ac acutis-
 simus in omni genere orationis adeo ut in plerisque dissentiret a zenone atque a
 cleāthe ipso cui: se penumero dicebat solius se dogmatū doctrinæ indigere. Nā p-
 bationes se reperturum. Quotiens uero aduersus illum differendo egisset: peni-
 tentia tanta ducebatur: ut crebro diceret: Equidem alias uir sum fortunatus pre-
 terq̃ in cleanthem: In hoc fœlix non sum. Adeo autem in dialectica insignis fuit:
 tantæque apud oēs gloriæ ut plerique dicerent si apud deos usus esset dialecticæ
 non futurā aliam q̃ chryssippeam. Cæterum cū esset rerum fœcundissimus nō uf-
 que adeo dictione clarus fuit: laborisque patientissimus ultra omnes fuit: qđ ex
 eius uoluminibus constat: quæ sunt numero septingenta quinque. Ea uero tam
 multa conscripsit: quod de eadem re sæpe scribere aggrediretur: omneque qđ
 incideret mandaret litteris: ac sæpe emendaret magnæque testimoniorum nube
 uteretur. Adeo uero id in consuetudine habuit: ut cum in quibusdam opuscu-
 lis euripidis medeam totam inseruisset: & quidam habens librā in manibus in-
 terrogaretur: quid nam id esset: Chryssippi inquit medea est. Apollodorus quo-
 que atheniēsis in collectione dogmatum cū uellet asserere quæ epicurus uiribus
 suis fretus cōscripsisset absque cuiuspiam adminiculo: essentque incompatibiliter
 plura q̃ chryssippi opa: sic ad uerbū dixit. Nā si quis tollat de chryssippi libris quæ
 que aliena sunt apposita: uacua illi charta relinquetur. Ita ferme apollodorus. cæ-
 terum anus quædam quæ illi assidebat: auctore diocle: dicebat quingētos illum
 uersus quotidie scribere solitum. Hecato aut uenisse eū ad philosophiam dixit:
 cū illius patrimonium in regium usum inuectum esset. Erat aut imbecillo tenui-
 que corpusculo: ut ex eius imagine: quæ in ceramico est: uidere licet quæ ferme
 proximo equite occultitur. Quocirca illum carneades chryssippum uocabat. Et
 cū probro daretur: cur apud aristonē cū plurimis nō se exerceret. Equidem iquit
 si inter plurimos intenderem: nunq̃ philosopharer. Ad dialecticum Cleanthi im-
 minentē eique callidas conclusiunculas tendentē. Desine inquit grandem natu a
 grauibz rebus abducere. Nobis autem iunioribus ista propone. Rursus illū qui
 dam seorsum nescio quid quærens modeste alloquebatur. Vbi uero cōspexit ac-
 cedentem turbam: contendere cœperat: ad quem ille: Hei mihi frater obtutus p-
 turbatur tuus. Sed cito pone rabiem recteque senti. In potationibus autem age-
 bat quietem crura tantū agitans: ita ut ancilla diceret chryssippi solas inebriari cru-
 ra. Adeo aut alta de se sentiebat ut cū rogaret a quodā cui cōmēdaret filiū dixe-
 rit mihi: Nā si quēpiā mihi excellere putarē: ipse apud eū philosopharer: unde de
 ipso dictū eē aiūt. solus sapit: cæteri umbre agitant. Et nisi Chryssippus fuisset por-
 ticus nō esset. Tandem uero arcesilao & lacide: ut Sotion in. viii. ait: in academiā
 aduenientibus se ad philosophandum coniunxit. Quam ob causam & cōtra cō-
 suetudinē & p ipsa differuit & de magnitudinibus ac multitudinibus academi-
 corū argumētis utēs. Hūc in cātandi ludo philosophātem hermippus ait: a disci-

LIBER.

pulis ad sacrificiū uocatū fuisse: ibiq; cū oblatū dulce merū hauisset angustis spiritus fatigari cœpisse atq; ita demū qnta die defūctū eē: cū septuagita & tres uixisset ānos: olympiade ut ait appollodorus ī chrōicis, cxliii. Et ī hūc ē nrm epigrāma Chrysippus nimio suffusus munere bachi

Obscura & uertigine captus :

Nunq̃ porticibus priæque animæque pepercit.

Persephones sed testa subiuit.

Sūt q dicāt risu cōprehēlū expirasse. Nā cū asinus māducaret ficus: aniculæ dixit se uinū asino sorbēdū daret nimioque risu detētū exhalasse aiām. Videť at aspna tor ī modice fuisse: q̃ tā multa scripserit regū neminē nunq̃ laudauerit. Sola at anicula cōtētus erat: ut etiā demetrius ī homonymis ait. Denique cum Ptolomæus Cleātē lris orasset: ut uel ipse ad eū pgeret: uel quēpiā ex suis mitteret: phærus q dē pfectus est. Chrysippus at renuit. Accersitis at sororis filiis aristocreōte & philocrate coactis discipulis primus aulus ē sub diuo scholā ī lycio hīe: ut pdictus demetrius scribit. Fuit at & alius chrysippus gnidius medicus a quo herasistratus testat multa didicisse: Alterque huius filius Ptolomei medicus q calūnia passus flagris cassus ac supplicio affectus ē. Alius itē herasistrati discipulus. Quartusque poeta georgicorū scriptor. Porro hic ipse phūs qbusdā in hūc modū interrogatiūculis uti solebat. Qui mysteria prophanis dicit impius est. Dicit autē mysteria pphanishiarophāta. Est ergo ipius hiarophāta. Itē est quoddā caput. id at nō hēs. Est at caput aliquod: nō ergo hēs caput. Itē quod ē in urbe: id ē in domo ē. Nō est at puteus ī urbe: ne ī domo igit. Aliud q megaris ē athenis nō ē. Est at hō megaris: nō igit est hō athenis. Aliud qd loqris: id p os tuū trāsīt: currū at loqris currus ergo p os tuū trāsīt: Itē si qd nō amisisti hoc hēs: cornua at nō amisisti: hēs ergo cornua. Alii eubulidis hoc esse aiūt. Nō desunt q & chrysippū lacerent dicentes: illū cōplura turpiter absce neque scripisse. Nā ī eo ope qd de antiqs physiologis scripsit fœda de lunone fingit ac loue ea dicens sexcentis fere uersibus q nemo nisi illoto ore dixisset. Turpissimā. n. aiunt hāc fingit historiā: & si ut naturalē laudat lustris magis cōuenientē q diis. x. p̃terea & q apud eos q de tabulis uel pugillaribus scripserūt sepata. neq. n. apud polemonem neq apd Ipsicratē esse: sed ne apud antigonū qdem ab illo ficta esse. In libro at de repu. matrib⁹ cūgredi & filiabus & filius. Eadē ī libro de his q p se ipsa nō sunt appetenda statim in pncipio loq̃tur. In tertio at de iure ad mille uersus defunctos etiā uorare iubens. In scđo aut de substātia & copia puidere dicēs quo pacto sapienti qstus sectādus sit & cuius rei grā sectādus. Nā si qdem ut iuuat uiuere idifferens est: Quod si ut fruatur uoluptate & ipsa idifferens est. Si autem uirtutis cā sufficit ipsa ad beatam uitā. Sunt autem perridiculi & quæstus huiusmodi. Quipe si a rege suppeditentur: cedendū illi erit necessario. Si aut ab amicitia pficiscātur uenalis & quæstiosa erit amicitia: Sin uero a sapiā: mercenaria erit sapiā. Atque ista quidem sunt illius crimina: Quoniam uero clarissimi sunt illius libri uisum est hoc in loco eos p species distinguere. Sunt autem isti logici loci quæstiones: logica: philosophi. Cōtemplationū terminorum dialecticorū ad metrodorū. yi. de his quæ sunt ī diale-

etica nobis aduersus Zenonē: id est ars dialectica. ad Aristogorā unū: cōiuncto-
rum pbabiliū ad dioscoridem. iiii. Logici mōi eius circa res est. Constitutio. i. de
ploqis. i. de nō simplicibus ploquiis. i. de cōplicato uel connexo ad Athenadē. ii.
de his quæ negant ad Aristagorā. iii. de p̄dicabilibus ad athenodorū. i. de his q̄ di-
cunt p̄priuationē ad theatrū. i. de optimis ploquiis ad diōnē. iii. de differētia in
diffinitorū. iiii. de his quæ secūdū tēpora dicunt duo: de p̄fectis ploqis duo. Cō-
positio secūda: de uero disiūcto ad gorgippidem unū. de uero cōiuncto ad gor-
gippidē quattuor. aresis ad gorgippidē unū: ad id qđ de cōsequētibus est unum
de eo qđ est p̄pter tria ad gorgippidē. i. de possibilibus ad clitū quattuor. ad id
qđ est de significationibus philonis unū: quæ nā sint falsa. i. Cōpositio tertia de p̄-
ceptis. ii. De iterrogatione. ii. De responsione quattuor. Epitome de interrogatio-
nibus: & epitome de respōsionibus unū. quæstionis. ii. de responsione. iiii. quarta
cōpō de p̄dicamētis ad metrodorū. x. de rectis & obliquis ad philarchū unum
de corporib⁹ siue cōiūctionibus: ad apollonidē: ad pasylū: de p̄dicamētis quattu-
or: q̄nta series de quinq; casibus. i. de enūciatis secūdū subiectū diffinitis. i. de ap-
pellatiuis. ii. de sub insinuatione ad thelagorā. ii. logice locū circa dictiōes & quæ
ex eis cōstat orōnē. Compō prima de gētilibus ac pluralibus enūciatiōibus. vi. de
dictionibus ad sofigenē & alexādrū q̄nq; de inequalitate dictionū ad diōnē. iiii.
de soritis ad uoces orōnibus. iii. de soloecismis. i. de soloecisantib⁹ orōibus ad dio-
nysiū. i. orōnes p̄ter cōsuetudines. i. dictiōes ad dionysiū. i. cōstructio secūda de
elemētis orōnis. v. de cōstructione eorū quæ dicuntur. iiii. de constructione & ele-
mentis eorū quæ dicunt ad philippū. iii. de elemētis ad niciā. i. de eo qđ ad alia di-
citur. i. cōpō tertia aduersus eos q̄ nō diuidūt. ii. de ambiguis ad apollā. iiii. de tro-
picis ambiguis. i. de cōnexis tropicæ amphiboliæ. ii. ad id qđ scripsit p̄thodus de
ambiguis. ii. de introductiōe ad ambigua. v. Epitome ambiguoꝝ ad epicratem.
i. coniuncta ad introductionem ambiguoꝝ. ii. logici loci ad orationes ac tropos
Cōpositio prima ars orationum & modorum ad dioscoridem. y. de sermonibus
iii. de modorum cōstantia ad tesagoram. ii. compatio tropicoꝝ proloquiorum.
i. de cōuertentibus orōnibus atq; coniunctis. i. ad agathonē siue de sequētibus p̄-
blematibus. i. de cūclusionibus ad aristagoram. i. qđ eadem oratio pluribus mo-
dis ordinetur. i. ad ea q̄bus contradicitur. i. q̄ eadem oratio & collecto & nō colle-
cto cōstruat modo. ii. ad ea que obiiciunt syllogismorū solutiōibus. iii. aduersus
id qđ scripsit philo de tropis ad timostratum. i. logica coniuncta ad timocratē &
philomathem: de orōnibus & tropicis. i. Compō secunda de concludētibus orōi-
bus ad zenonem. i. de primis & demōstratione carentibus syllogismis ad zenonē
de solutione syllogismorum. i. de fallacibus orationibus ad pasylū. i. de speculati-
onibus syllogismorū. i. iductis syllogismis aduersus zenonem. iii. de syllogismis se-
cūdū falsas figuras quicq; orationes syllogistica per resolutionem i his quæ de
monstratiōe carent. i. tropice qōnes ad zenonem & philomathem. i. hic falso ui-
dē scriptus. Cōpō tertia de icidentibus orōnibus ad athenadem. i. falso i scriptus
orōnes icidentes ad mesoteta. iii. falso i scriptæ aduersus disiunctiones amenii. i.
Quarta cōpositio de ciuilibus qōnibus ad meleagrū. iii. sermones hypothetici i

LIBER.

leges ad meleagrū: id est orationes hypotheticæ ad introductionem. ii. orationes hypotheticæ speculationum. ii. solutio hypotheticorū alexandri falso inscripta de expositionibus ad lodamantem. ii. Quinta compositio de introductione ad falsum ad aristocreontem. i. falsæ orōnes ad introductionē. i. de fallaci ad aristocreontem. vi. Sexta compositio aduersus eos qui putant & falsa & uera esse. i. aduersus eos qui per sectionem soluunt fallacem orōnem ad aristocreontem. ii. Demōstrationes qd̄ infinita scindi nō oporteat. i. ad ea quæ obiciuntur his quæ cōtra sectionem infinitorum scripta ad pasylū. Solutio secundum antiquos ad dioscoridē. i. de fallaci solutiōe ad aristocreontē. iii. Solutio hedili hypotheticorū ad aristocreontem & appellā unū. Septima compositio ad eos qui dicūt maximas falsam habere fallacem orōnē unū. de negante ad aristocreontem duo: orōnes negātes ad exercitationē unū: de paruula oratione ad tesagorū. ii. de orōnibus aduersus opinionatiōes & de q̄scētibus ad onetorē duo: de opto uel obscuro ad aristobulū duo: de latente ad thenadē duo. Octaua cōpositio de utide ad menocratē octo de orōnibus quæ ex infinito de finito cōstant ad pasylū duo: de utide oratio ad epicratē unū. Nona cōstructio de sophismatibus ad heraclidē & polidem duo: de ambiguis dialecticis orationibus ad dioscoridē quinque: aduersus arcesilai artē ad sphærum unū. Decima cōstructio cōtra cōsuetudinē ad metrodorū quinque: de cōsuetudine ad gorgippidē septem: logici loci quæ extra prædictas quattuor differentias sunt quæstionesq; logicas sparsim cōtinent nō connexas & in corpus redactas de numeratis quæstionibus. xxxix. Sunt oīa simul logicæ partis uolumina. cccxi. Ethicæ rationis quæ ad emendationē moraliū notionū cōpositio prima. Descriptio orōnis ad theosporū. i. morales quæstiones. i. probabiles maxime ad dogmata ad philomathem. iii. Diffinitionū urbani ad metrodorum. ii. Diffinitionū rustici ad metrodorū. ii. Diffinitionum mediarū ad metrodorum. ii. Diffinitionum ad metrodorum per genera. vii. Diffinitionum secundum alias artes ad metrodorū. ii. Ordo secundus de similibus ad aristoclē. iii. de diffinitionibus ad metrodorū. vii. ordinatio. iii. de his quæ nō recte diffinitionibus obiciuntur ad laodamantē septem. pbabilia ad diffinitiones ad dioscoridē. ii. de sp̄ibus & generibus ad gorgippidē. ii. de diuisionibus. i. de cōtrariis ad dionysiu. ii. pbabilia ad diuisiones & genera & sp̄es & de cōtrariis. i. Quarta series etymologus ad dioclem. vii. etymologice ad dioclē. iii. Quinta series de puerbiis ad zenodotū. ii. de poematib⁹ ad philomathē. i. quo mō oporteat audire poemata duo: aduersus criticos ad diodorū unū. Moralis loci circa cōem orōnē & eas quæ ex ipso cōstāt artes & uirtutes. primus ordo aduersus rescriptiōes ad timonactē. i. quo mō singula dicimus & cogitamus unū: de notionibus ad laodamantem duo. de opinionatiōe ad pitonactē tres Probatio contra id quod dicitur non opinaturum esse sapientem unum: de comprehensione & scia & ignorātia q̄ttuor: de orōne duo. de sermonis usu ad leptinā. Ordo secundus quod recte antiq̄ dialecticā iudicēt cū pbationibus ad zenonem duo: de dialectica ad aristocreontem quattuor: de his quæ contradicuntur dialecticis tres: de rhetorica ad dioscoridem q̄ttuor. Ordo tertius de habitudine ad eleonē tres: de arte & iertia ad aristocreontē q̄ttuor: de dīa uirtutum ad diodorū

quattuor. quod uirtutes æquales sint unum: de uirtutibus ad polidem duo: morales loci de bonis & malis. Series prima de honesto & uoluptate ad aristocreonem. x. probatio quod non sit uoluptas finis quattuor. probatio quod uoluptas bonum non sit quattuor de dictis super.

Laertii Diogenis de uitis philosophorum Liber octauus.

Actenus de ionica philosophia quæ a thalète milesio initium accepit: ac de uiris qui i ea memorabiles fuere. Age uero iã & de ea quæ italica cognominata est: loquergamus. eius uero princeps fuit pythagoras mnesarchi anulorum sculptoris filius. ut hermippus ait sanius: siue ut aristoxenus tradit: tyrrenus ex una isularum quæ eiectionis tyrrenis athenienses possederunt. Sunt qui marmacum illius patrem: auum hippasum & enthyphronem atauum cleonymumque abauum qui phliunte perfugerit dicant: habitasseque marmacum fami atque ideo pythagoram famium dici: inde migrasse lesbum: ibique & a zoilo patruo pherecydi syro commendatum: tres subinde argenteolos calices fuisse fabricatum: eosque singulis in ægypto sacerdotibus dono dedisse. La-buit & fratres maiorem quidem natu eunomum medium tyrrenum seruumque zaimolem cui gate sacrificant saturnum ut herodotus ait existimantes. hic ut prædiximus principio quidẽ pherecydẽ audiuit syrum. Post eius uero obitum pfectus samum hermodamati iã seni creophyli nepoti se i disciplinã dedit. Cũ autẽ eẽt iuuenis ac discẽdi studiosissimus priam linguẽs cunctis fere barbaris græcisq; mysteriis iniciatus est. Denique ægyptum petiit quo tpe polocrates amasidi p epistolã illũ comẽdauit: illorũque linguã ut antipho tradit in eo libro quẽ de his q; in uirtute principes fuere scripsit: edidit atque apud chaldaeos cõgressus ẽ magis. Deinde apud cretã una cũ epimenide descẽdit i idãũ antrum: In ægypto quoque adyta igressus est ibiq; de aliis in arcano edoctus ẽ. deinde rediit samum: offendẽsq; priam a tyrano polocrate icubari: Crotonẽ in italiã prexit: ibiq; leges italics dedit atq; cũ discipulis clarus habitus est: qui ferme trecenti rẽpu. præclare administrabãt: adeo ut merito aristocratia optimorũ. s. dominatus uideret. Refert heraclides põticus hũc de se dicere solitũ quod fuisset aliquãdo æthalides: mercuriique filius putatus esset mercuriũq; monuisse illũ: ut peteret præter immortalitatẽ: qd uellet: petiisset igitur ut uiuens & uita functus oium quæ cõtingeret: memoriã haberet Itaq; i uita meminisse oium. Eandẽque memoriã & post mortẽ reseruasse. Lõgoque post tpe i euphorbum uenisse atq; a menelao fuisse uulneratũ. Euphorbus autem dixit se aliquando æthalidẽ fuisse atq; a mercurio p munere hoc accepisse: ut aia illius iugi circuitione uagaret: & in quas uellet arbores uel animãtes cõmigraret: & quaq; in iferno aia ppeffa esset: ac cætæræ animæ quæ nã patiant. Postea uero q; euphorbus diem obiit: ingressus in hermotimũ ipsius aiam: qui & ipse cũ fidẽ uellet facere: bráchidas petiit: ingressus apollinis phanũ ostendit clipeũ: quẽ illic menelaus affixerat. ait. n. illũ cũ ex troia remeasset apollini sacrasse scutũ iã putrefactũ solãque perdurare eburneam faciem. Vt autem & hermotimus uita functus ẽ: Rur

sus in Pyrrhū delium piscatorē migrasse: illūq; oīa memorasse ut. l. primū aētha-
 lides fuerit: postea euphorbus: deinde hermotimus: ac postmodum pyrrhus esse
 ctus sit: ac deinceps post pyrrhū factum esse pythagorā: oīumq; meminisse: quā
 prādicimus. Plārique pythagorā: nihil scripsisse tradūt: sed id stolidē putant. De-
 nique heraclitus physicus aptissime de illo ita loquitur. Pythagoras mnesarchi fi-
 lius se in historia rerum exercuit ultra oēs hoīes: seligenique hęc scripta suā sapiē-
 tiā multāque peritiā & artis documentū dedit. Sic aut locutus est qđ cum de na-
 tura Pythagoras scribere adorsus esset ita in principio dixerit. Non per aerē quē
 spiro: non p aquā quā bibo nō admittā huius sermonis uituperationē. Scripsit au-
 tem pythagoras tria uolumina: de instructiōe: de ciuilitate: de natura. qđ autem
 ueluti pythagorā legi: lysidis tarētini pithagorici est: qui cū thebas profugisset
 epaminondā prāceptor fuit. Refert heraclides serapionis filius in sotionis epito-
 me scripsisse illum uersus & de toto secundū item sacrū sermonem cuius est initi-
 um. O iuuenes hęc oīa cū quiete colite: tertium de aīa: quartū de pietate: qntum
 elothalem epicharmi coi partē: sextū crotonē & alios. Porro mysticum sermonē
 aiunt hippali fuisse: qui in iniuriā pythagorā scripserit: plura itē ab astone croto-
 niate scripta pythagorā iscripta eē. Aut aut aristoxenus cōplura moralū dogma-
 tum accepisse pythagorā a themistoclea sorore. Ion aut chius & triaginis ait ipm
 cū poema quoddā scripsisset orphei titulū adnotauisse. Scopiadas itē ipius eē
 aiūt: cuius operis initiū est. Nullius rex egens esto. Solocrates aut in successioneib;
 ait ipm rogatū a leonte phliasiorū tiranno: qđ nā esset: dixisset philosophatus. p-
 sentēque uitē dicebat celebritati esse simillimā. Quēadmodū. n. ad hāc alii certa-
 turi: alii negociaturi: alii optimi futuri spectatores ueniūt: ita & in uitā alios quidē
 gloriā mācipia nasci & cupiditatis aucupes: alios uero ueritatis studiosos: & ista
 quidē sic se habēt. Sed. n. in tribus illis pythagorā opusculis: quā diximus ferunt
 ista in uniuersum. non pmittit quemq; pro se orare: qđ ignoret qđ sibi expediat.
 ebrietatem seorsum pniciem: uocat omneq; nimīū reprobāt dicens: non debere
 quempiā neque laborum neq; ciborū transgredi modū. Ac de uenereis sic ait. ue-
 nerea hyeme nō aestate facienda. autūno ac uenere leuius. Omni aut tpe esse gra-
 uia: & ad sanitatem minime idonea. Rogatus itē quādo esset cōcubēdū: tūcinq;
 cū te ipso ifirmior fieri uis. humanā aetate ita distiguit puer. xx. annos iplet: Adu-
 lescēs. xx. luuēis. xx. senexq; xx. Sūt aut aetates istae & anni tpibus accōmodatā
 ueri puer: aetati adolescēs: autūno luuēis: & hyemi senex. Adolescētē itelligit pu-
 berē: luuēne uirū. Primus itē Timæo auctore amicorū oīa coīa dixit: amicitiaq;
 aēlitate. ipius quoq; discipuli facultates oēs in unū deponebant: cōesq; faciebāt.
 qnquēniū itē totū silebāt solum qui dicerent audientes: ac donec pbarent nūq;
 pythagorā uidētes. Hinc iā ad domū ipius aspectūq; admittebant. Abstinebant
 aut aceruo cypressino: qđ inde scepturū iouis factū eēt ut hermippus ait i secūdo
 de pythagora. Nēpe & uennstissimā formā fuisse tradit adeo: ut illum discipuli
 opinarent apollinē: qui ex hipboreis uenisset. Nudatū aliquādo illius femur au-
 reū apparuisse fama est: nescūq; annē cū transiret ab eo fuisse appellatū nō desu-
 ere qui dicerēt. Timæus quoq; in. x. historiarum ait dixisse illum: quā cum uiris

habitarent eas deorū nomine cenſeri: coras quippe ac nymphas & deinceps matres appellari. Hūc & geometriā p̄feciffe: cū antea mœeris initio elementorū ei⁹ iueniffet anticlides auctor ē in. ii. de alexandro: m aximeq; uacaffe pythagorā circa ſpēm ipſius arithmeticā ac regulā quæ ex una corda eſt reppiffe. ne medicinā q̄dem neglexit. Refert autem Appollodorus ſupputator hecatūbē illū imolaſſe cum inueniffet trianguli orthogonii ſubiectum latus tantūdem ualere quātum quæ illum continerent. Et eſt epigramma: lic ſe habens.

Clarum fecit opus pythagoras: nouam.
Tradens ingenio pectore lineam
Propter quam iouis ara centeno maduit boue.
Fertur & p̄mus athletas nutriſſe carnibus. antea ut in. iii. cōmētariorū ait fauorinus caricis ſiccis & molli caſeo & tritico ſolitos corpora nutrire: uti ait idē fauorinus in. viii. oīmodæ hiſtoriæ: alii uero pythagorā alii quēdā aliptē athletas ita ſolitū enutrire dicūt: nō hūc: Quo. n. pacto? cū hic & necare uetuerit ne dū guſtare aialia: quæ cōe nobiſcū ius habeāt animæ: & iſtud q̄dē fabuloſum eſt. Nā re uera aīatis abſtinere iuſſit exercēs atq; aſſuefaciēs mortales ad faciliore uictū: ut cibos ſemp̄ parabiles haberēt: q̄bus igne ad coquēdū opus nō eēt: quiq; aquā ſimplicē biherēt. Hinc & ſanitatē corpori & igenii acumen acq̄ri. Deniq; & arā delii tātū apollinis genitoris: quæ poſt ceratinū eſt adorare: frumētāq; & hordeū & placen tas illi abſq; uſu ignis iponere ſolitū: ceterū nulla iecinora ut ariſtoteles in deliorū repu. teſtat. Primūq; hūc ſenſiſſe aiūt aīam circū neceſſitatis imutantē aliis alias obligari aiantibus: primūq; græcis pōdera mēſuraſq; iuexiſſe: ut ariſtoxenus ait muſicus. Primū itē ueſperū atq; luciferū idē ſyduſ dixiſſe auctore p̄mēide. Adeo uero admiratiōi oībus fuit: ut dicerēt familiares eius dei oīgenas uoces. Ipſe quoq; ſcribēs ait poſt ducētos & .vii. annos ex iſeris ſe ad hoīes uenire. Itaq; cū illo p̄durabāt atq; adibāt illū diſciplinę ſtudioſorūq; cā & lucani & picantes meſſapiiq; & romani. erat autē ignotū pythagoricū dogma uſque ad philolai tpa. Hic. n. tres illos libros præclaros diſſeminauit: quos Plato cētū minis ſibi emi p̄ lras orauit. neque uero pauciores ſexcētis erāt: q̄ noctu ad illū audiēdū cōfluebāt. Ac ſi q̄ p̄ſentia illius ſui meruiſſet ſcribebāt ſuis tāq; magnū q̄ddā ac præclarū ſe adeptos Metapōtini nēpe illius domū cereris delubrū uocabāt: uicūque ſacratū muſis: ut fauorinus in oīmodis hiſtoriis tradit: dicebātque pythagorici alii nō eē oībus p̄dēda oīa ut ariſtoxenus ait i. x. iſtituētū legū: ubi & xenophilū pythagoricū iter rogatū quo pacto optime filii erudirent dixiſſe ait: ſi ex bene iſtituta ciuitate nati eēnt: & alios igitur plurimos p̄ italiā p̄fecit bonos & doctos uiros: zaleucū quoq; & charondā legū latores. Erat præterea cōciliādæ amicitia īprimis ſtudioſiſſim⁹ maximāque in ea re habebat uim: ac ſi quem didiciſſet ſymbolis ſuis coicaffe: eū cōtinuo ſociū amicūque conſciebat. Erant autē iſta illius ſymbola. ignem gladio nō ſodiendū. Staterā nō trāſiliēdā. ſup chœnice nō ſecūdū. cor nō edēdum. onus una tollendū: nō adiiciēdū. ſtramenta ſemper habendū colligata. dei imaginē in anulo minime circūferendā: ollæ ueſtigium in cinere cōfundendū. oleo ſedem non tergēda. cōuerſo ad ſolē uultu nō loquendum. extra publicā uiam non eundum.

nō facile dexterā iniiciendā. sub eodē tecto hirūdines non habendas. quæ sunt un-
 guibus recuruis aues non nutriendas. unguū capillorūq; ptibus supfluis resectis
 nō imigendū neq; insistēdū. gladiū acutū deuitandū. In sinibus peregre peregrī-
 nanti nō redeundū. Erat autē hic sensus eius. ignē gladio nō fœdiendum. potētū
 irā tumētiumq; indignationē nō cōmouendā. In chœnice non sedendum. æque
 & futuri faciendam curā. Chœnix. n. diurna esca ē. Stateram nō transiliendā: hoc
 est æquum & iustū nō trāsgrediēdū. cor nō edēdū. aīum angoribus doloribusq;
 nō excrucandū. Per id autē qd̄ peregre pficiscēti minime redeundū: admonebat
 ne qui uita excessissent: eos uitæ cupiditate teneri non oportere: neque uoluptati-
 bus uitæ præsētis manus dare. Ad hæc & alia iā exponēda sunt ne quid præteris-
 se uideamur. Super oīa erythino & sepia uesci prohibebat: corde itidem ac fabis.
 addit Aristoteles & uulūā & trigliā. solo plerumque melle siue fauo aut pane cō-
 tentum uixisse quidā autumant. uinūq; quotidie nō gustare solitum. obioniū illi
 erat ut plurimum cruda uel elixa olera: marinis raro utebat. stola illi cādida sem-
 per ac munda: strāmētaq; itē candida ex lana. Lineorum qppe usus nec dū ad illa
 loca penetrarat. Nunq̄ uero dephēsus ē siue saturitati siue ueneris reb⁹ siue ebri-
 etati operam dare. Risu abstinebat & facetiis & iocis: onerosisque narrationibus
 irascens nunq̄ uel seruū uel liberū cadebat. diuinatione ea sola utebatur: que sit p
 auguria & uaticinia. Minimū uero ea quæ sit p ignem thure tantū exceptio: sacri-
 ficisq; utebat inanimis. Sunt qui dicant solis gallis gallinaciis & hædis et lacte
 olis quos teneros dicunt: Agnis autē mime. caterū aristoxenus cūcta illū aiata in
 cibum permississe ait boue aratore: & ariete exceptis. Dogmataque ab ea quæ in
 delphis ē temistoclea accepisse refert hieronymus: descēdisse illum ad inferos at-
 que hosiōdi quidē aīam columnæ aræ uinculis adstrictam: stridentēque uidi-
 de. Homeri autē ex arbore pēdentem serpentesque illam circundantes p his quæ
 de diis dixere: eos item cruciari notauisse: qui suis uxoribus cōgredi nollent: eius
 que rei grā a crotoniatis honoratum. Aristippus autē cyrenæus in libro physiolo-
 gorum ait illū pythagorā iccirco appellatū: qd̄ uera pythio non minus loquere-
 tur. Fertur discipulos admonere solitus: ut ista quotidie cū domū ingrederent di-
 cerent. Vbi nā excidi? quid feci? Quid ex his que facere debui omisi? Cruētas ho-
 stias diis offerri phibebat: solāq; arā q̄ esset sine sanguine mouebat adorandā. de-
 ierare itidem per deos uetabat. Quēq; n. id studiose curare oportere: ut ex uitæ
 merito sibi fides haberentur. seniores honorandos: quodque tempore præcede-
 ret: id honorabilius existimandū: sicuti occasu ortū. In seculo principiū fine. In ui-
 ta autē generationē corruptionē. Ad deos quidem semideis i honore perferēdos
 hoibus aut heroas: parētes uero hoibus cæteris: inuicem ea rōne conuersandum:
 uti ne ex amicis inimicos: uerū ex inimicis amicos faciamus: ppriumq; nihil arbi-
 trandū. legibus opem ferendā. iniquitatē debellandā: mittē arborem nō uiolan-
 dam nec lædendā. Aīal itidē quod minime hoibus noceat. uerecūdiam & pietatē
 tem eē colendā. Risu æq; ac tristitiæ nō dandas manus. fugiendā carnis superflu-
 am pinguedinē. Itinerationibus remisse intēteq; utendum. exercendam memo-
 riam. In ira nihil aut dicēdum aut faciendum. diuinationem oēm honorandam.

canibus ad lirā utendū: laudeque deorū uirorūq; præstantiū: hēndam rōnabile
 grām. Porro fabarū interdicebat usum: quod uento eēnt plenæ atq; aiato maxi-
 me conuenirent. Ad hæc nisi sumant leuiore ac puditiores fieri uentres: atque
 adeo quæ in sōnis cōtingunt imagines leues ac pturbatione uacuas perfici. Re-
 fert aut alexander in successionibus philosophorū & ista se in pythagoricis com-
 mentariis notasse: principiū quidem oīum eē monadē. Porro ex monade idiffini-
 tam dualitatem ueluti materiā auctori monadi subiecisse. Ex mōade uero ac in-
 termiata dualitate numeros gigni: ex numeris puncta: ex punctis lineas surgere:
 ex quibus planæ figuræ cōstēt. Ex planis aut solidas figuras: ex quibus item soliz
 da consistere corpora: quorū & quatuor elementa eē ignē aquā terrā aerē: quæ p
 oīa se mutēt ac uertant: ex quibus fieri mundū aiatū intelligibilē rotundū medi-
 am terrā cōtinentem. quā & ipsam rotūdā eē & globolām ac circūhabitari. Esse
 aut antipodas nobisq; obuersa uestigia præmere. Aequis ēt partibus mūdo iesse
 lucē ac tenebras: calidūq; & frigidū & siccū & humidū: ex eis dum calor obtinet:
 æstatē: dū frigus. hiemē. fieri. Ea dū æquis partibus sunt optima anni tpa confici.
 Nāq; uirescens est ueris grata salubrisque tēperies. Occidens uero autūni ifirma
 fœcūditas. Diei quoq; uirescere auroram: uesperā dilabi quocirca infirmiorē esse
 eum. itē qui terra cōplect. f: aera imotum ac morbidū & quæque in illo sunt oīa
 esse mortalia. Porro summū æthera semp moueri & esse liquidissimum ac salu-
 berrimū & quæ in eo sunt imortalia oīa atq; iccirco diuina. Solem item & lunam
 & reliqua sydera deos esse: quippe in illis superare calorē qui sit uitæ auctor. Lu-
 nā quoq; a sole illustrari: hoibusq; esse cū diis cognationē: quod & hō calorē pti-
 ceps sit. Vnde & deū nrī puidentiam gerere: fatū quoq; oīum & eorū quæ sunt p
 partes administrandorū cām eē: penetrare itē a sole radiū p æthera frigidum &
 corpulentū. Vocāt aut aerē quidē frigidū æthera. Mare aut & humore crassum
 æthera. Hūc uero radiū ēt pfunda penetrare: atq; iō uiuificare oīa. Viuere item
 oīa quæq; colori pticipēt: atque iō & arbores eē aiantes: aiām tamē nō hēre oēs:
 aiām uero auulsionem ætheris eē & calidi & frigidi eo quod sit particeps frigidi
 ætheris. Differre aut a uita aiām: esseq; illā imortalem quando quidē & id a quo
 auulla ē imortale sit. Porro aiālia & inuicem nasci seminali rōne: quæ uero e ter-
 ra fiat: generationem nō posse subsistere. Semen aut esse cerebri stillam: quæ i se
 calidū contineat uaporem. Hanc uero dum infunditur uulū ex cerebro saniem
 & humorem sanguinēq; profluere: Ex quibus caro. nerui. ossa pili totūque con-
 sistat corpus. ex eo aut uapore sensum atque animam constare. Formari autem
 primo quidē concretum & cōpactum intra dies. xl. Iuxta uerorōuem harmōiæ
 intra septem aut nouem aut decē ut plurimū mēses cōsumatū atque perfectum
 infantē gigni. Habere aut in se oēs uitæ rōnes: quibus sua serie cōnexis contineri
 iuxta congruentiæ rōnem. cū singula statutis tēporibus accedūt. Sensum quoq;
 cōiter oēm ac per speciem uisum uaporem eē quēdam nimis calidū: atq; ideo uī
 sua aerem aquāq; penetrare: affigi enī calidum in frigido. Nā si eēt frigidus i ocu-
 lis uapor: distaret profecto aduersus aerē similem. Sed. n. in plerisq; oculos solis
 ianuas appellat. eadem & de auditu decreuit ac sensibus reliquis. Porro humanā

aiam trifariam diuidit in sensum & mentem & iram. Sensus igitur & ira ceteras quoque
 aiantes esse participes. Mentem uero ad solum pertinere hominem: Esse autem principatum animae a
 corde usque ad cerebrum: & eam quidem quam sit in corde ipsius partem concupiscentiam esse. Men-
 tem uero atque animam in cerebro constare. Guttas autem nosse: ab his manarent sensus
 ac partem quidem prudentiae capacem esse immortalem: Cetera uero mortalia: nutriris
 que ex sanguine animam: eiusque rationes uentos esse. Ipsam uero unam cum suis rationibus esse
 inuisibilem quod aether quoque sit inuisibilis. Ceterum animam uincula uenas esse & arterias &
 nervos. Vbi uero inualuerit & secum fuerit quiescere: uinculaque ipsius fieri rationes
 atque operas: eiectionemque eam in terram in aere uagari corpori similem. Porro mercurium
 animarum questorem esse atque ionem emissarium dici. Ianitoremque ac terrenum: quod is ex
 corporibus & ex terra & ex mari animas imittat. & puras quidem atque purgatas in
 excelsum duci. Impuras uero illis ne appropinquare quidem: neque inuicem sibi ip-
 sis: ceterum uinciri a furis fortissimis nexibus. Cunctum item aera plenum esse animabus:
 easque & daemones & heroas existimari: atque ab his hominibus imitti & sonia & signa
 atque morbos: nec modo hominibus uerum & pecudibus ac iumentis reliquis: atque ad
 hos referri lustrationes & expiationes: diuinationemque omnem & uaticinia & cetera
 id genus. Maximum uero eorum quae in hominibus dixit animam esse siue ad bonum
 induceret siue ad malum. Foelicesque ac beatos esse homines: quibus bona anima aduenerit.
 Eam uero nunquam quiescere neque ipsius fluxum obtinere. Ius item uim habere iu-
 ramenti: atque ideo & iouem iuratore dici. uirtutem & harmoniam esse & sanitatem
 bonumque omne atque deum: ionemque ea congruentia constare omnia. amicitiam item esse
 aequabilem congruentiam. honores diis exhibendos. heroas item haud tamen a quo
 honore deducendos. Ceterum diis semper quidem cum laudibus amictuque candido &
 casto corpore honores adhibendos. Heroibus uero ex dimidio diei. eam uero mun-
 ditiam expiationibus lauacrisque atque asperginiis fieri uacando a funere & cubili &
 inquameto omni: morticiniisque abstinentia & carnibus: triglisque ac sepiis: ouisque & quae
 ex ouis nascuntur animalibus: fabis quoque & ceteris quae in monent: quae quidem in templis my-
 steria ritusque consumant. Ait autem aristoteles in libro de fabis ionem admonuisse illum fa-
 bis abstinentium siue quod pudendis similes sunt: siue quod inferni ianuis. Sunt. n. infec-
 undae solae: siue quod corrumpant: siue quod naturae uniuersi similes sint: siue quod
 paucorum dominatu gaudent. Denique magistratus ipsis eliguntur: quae uero ce-
 ciderint non tollenda: ut assuescatur non nisi castigata edere. Porro aristophanes he-
 roum ait ea esse quae cadunt dicentes in heroicis ne gustato quod deum queque intra mensem deci-
 derint. Gallo plurimis albis abstinentium: quod ioui sacer sit atque supplex. Mens quo-
 que sacratus est. Nae & horas significat. Pisces item non gustandos eos qui sacri sunt. Ne-
 que. n. fas esse eadem diis & hominibus apponi sicuti nec seruis & liberis: & candidum quod
 quod est ad bonum pertinere naturae: atrium uero ad malum. panem non frangendum. Naeque in
 unum ueteres amici coibant. quemadmodum nunc etiam barbari: neque diuidendum quod il-
 los cogit. Alii id ad iudicium referunt: quod apud inferos sit. Alii quod in bello formi-
 dinem faciat. Alii quod ab hoc incipiat totum: solidarumque figurarum omnium
 pulcherrima sphaera. planarum uero circulus sit. senectutem & omne detrimento obno-
 xium pari ratione teneri. Iuuentutem item & quicquid incrementa suscipit idem esse.

sanitatem speciei esse cōstantiam. morbum contra huius esse uiolatiōem. De sa-
le apponendo necessario iccirco statuit: quod iustitiæ admonent. Hoc enī quic-
quid occupauerit seruat: & ex liquidissimis rebus aqua & mari fit. Hæc alexāder
in pythagoricis reperisse cōmentariis tradit. eadē ferme Aristoteles. Enimvero
pythagoræ ipsius grauitatem ac modestiā: & timō in sillis: cū illū carpere instituis-
set non dmiſsit in hanc sniam loquens. Pythagoram quoque magia insignē opi-
nionem gloriæ grauitatisq; celebrem. quod aut alius idem alias fuerit xenopha-
nes i elegia testatur: cuius est initium. nunc alia dicere aggrediar: quod uero de il-
lo dixit sic se hēt: cū uidisset aliquando canē cædi miseratus ait define hunc cæde-
re. Est. n. cari sodalis aīa quā eius ex uerbis agnouit: atque ita xenophanes sugillat
illum. cratinus in pythagoricis atque in tarentinis in hunc modū hæc inquit. eis
consuetudo ē si quem simplicem undecūque nacti fuerint ingressum experimen-
tūque ccepturum q̄tum illi dicendi uiribus præstent: pturbare illū obiectionibus
que uersare. cōclusiōibus. inæqualitatibus. fallaciis. magnitudinib⁹ nō inde emer-
geret. Mnesimachus alcmæoni pythagoreo more soli immolamus animatum
nil omnino cōmendentes. Aristophon in pythagoreo instituto ait. quod cum de-
scendisset in dietam q̄ apud inferos sunt uidisse singulos. Pythagoricos uero mul-
tum omnino a mortuis differre. His quippe solis conuesci plutōem ob pietatem
dixit. Facilem ais deum si plenis sorde cibis ad esse gaudet. Item in eodem come-
dunt olera: & aquam in potu sumunt: pediculos & pallium atque squalorem ne-
mo ex aliis perferre posset. Moritur autem pythagoras hoc modo. cōfederat in
domo milonis cum sociis. Eam uero domum quispiam ex his quos ille admitte-
re noluerat: per inuidiam incendit. Sunt qui crotoniatis ipsos tyrannidis suspicio-
ne ac mœtu hoc perpetrasse dicant. Pythagoram igitur incendii in commoda ui-
tantem cum egrederetur comprehensum esse & agro cuidam fabis pleno p̄pin-
quantem ibi constitisse ac dixisse capi præstat q̄ has dare pessum: cædique satius
est q̄ quicq; loqui: atque ita iugulum persecutoribus nudasse: compluresq; ex di-
scipulis. nā secū ad. lx. erant: fuisse interemptos: paucosque effugisse: ex quibus ar-
chytas tarentinus fuerit & lysis ille quē supra memorauimus. Porro dicæarchus
pythagoram in delubrum musarum: qd' metaponti est: confugisse: ibique cum
quadraginta dies absque cibo pstitisset: defecisse ait. heraclides uero in epitome
uitarū satyri illū. postq̄ deli pherecydi iusta p̄soluerat: redisse in italiā & cum in do-
mo milonis crotoniæ celebritatē offendisset subinde metapontum perrenisse:
ibique cū uiuere ulterius nollet iedia uitam finisse. Hermippus autē ait bello in-
ter agrigētinis atque syracusanos exorto pythagorā exisse cū sociis agrigentinis
opem laturū. Versis aut in fugā illū fabarū capū circuisse: ibique a syracusanis fu-
isse interfectum. Reliquos uero ad triginta quinque tarent. fuisse crematos. cum
primariis ciuitatis contraire uellent: atque ab eis in reipub. administratiōe dissen-
tarent. Aliud item quiddam huiusmodi de pythagora hermippus refer: Ait
enim illum cum in italiā uenisset subterraneam fecisse domum: matrique mā-
dasse quæque contingerent tabulis inscriberet tempusque adnotaret: deinde in
illam descendisse: ac dum rediret: id matrem fecisse: Anno autem exacto ascen-

disse pythagoram ex effossa domo squalidum ac macie confectum aduocataq;
contione dixisse ex inferis se ascendere: atq; ut sibi fidē faceret recitasse quicquid
euēisset. Eos uero his quæ dicebātur effectos in lachrymas eiulatusq; prorupis-
se pythagorāq; iā diuini quidpiā hīc existimātes: uxores suas illi in disciplinā cer-
tatim dedisse: ut quidpiā ex illo addiscerent: easq; pythagoricas uocatas eē. Hæc
hermippus. Erat autem pythagoræ & uxor theano noīe brontini crotonitæ filia:
hæc alii brontini uxore: pythagoræq; disciplinā tradūt. Erat illi & filia damo ut ly-
sis in epistola ad hipparchū ait de pythagora in hūc modū loquēs. Aiunt aut plu-
rimi publice te id quod pythagoras semp inhibuerat philosophari. qui cū damo-
ni filia cōmentaria sua cōmendaret iussit ne cui extra domū ea traderet. Ea uero
cum igenti pecunia posset illa distrahere oīno noluit. Inopiā quippe patrisq; mo-
nita auro præciosa cēsuit. Idq; cum esset mulier. Fuit aut illi & filius telauges:
qui etiā patri successit: ac secūdum quosdā Empedoclis præceptor fuit. hippobo-
tus aut empedoclē dixisse ait telauges clara theane ples pythagoræq;. telauges
quidē nihil scripsisse fertur: at ipsius mater nonnulla. rogata quando mulier a ui-
ro munda sit: dixisse ferunt a suo quidē continuo: ab alienis uero nunq;. Ei uero
quæ ad uirū pergeret in mandatis dabat uti cū ueste & uerecūdiā poneret. Exur-
gensque denuo cum ipsis illā una resumeret. Rogata quānā hæc inquit per que
mulier uocor. Igitur pythagoras quidem iuxta heraclidē serapionis filium. lxxx.
ætatis anno moritur secundum propriā ætatum descriptionem. Iuxta plurimos
autem nonagesimo. Extant autem & quæ in hunc lusimus sic se habentia.

Non refugis solus: sed nos animata uetamus.

Vinibla pythagoræ fercula nullus edit.

Ast ubi lixatum uel coctum siue salitum

Tunc edimus: quoniam spiritus omnis abit.

Aliud

Pythagoras sapiens habitus q; tangere carnes

Nollet: ut iniustum: paut at ille uiros.

Hunc admiror ego: iusta non tangere dixi:

Afficit ast alios forsitan obprobrio.

Aliud

Aspice in euphorbi radiantia scuta: renati

Pythagoræ mentem noscere quisquis aues:

Ante ego dicit eram mortalis: nec finit unq;

Siue erat haud uel erat dicere semper eram.

Et aliud ut mortuus est.

Hcu heu quid tantum proprio auditore seorsum

Pythagoras fabas perueneratus obis.

Ne loca fabarum pedibus calcaret iniquis,

Agredientino mortuus in triuio est.

Floruit aut olympiade sexagesima: ipsiusque schola durauit usque ad nonā, siue
decimam generationem. Postremi enim, Pythagoreorum fuere quos & aristot

xenus uidit zaniophilus chalcidensis ex tharcia: & pháto phliasius: & Echetrates
& diocles & polimnastus phliasii & ipsi. Erant autem auditores philolai & euriti ta-
rétinorū. Fuerūt autē pythagoræ quattuor eodē fere tpe nec multū ab se inuicem
distātes. Vnus qdē crotoniata tyrānicus uir: alter phliasius corporū exercitator a-
liptes: ut qdā aiūt. Tertius zacynthius cuius aiūt illud esse philosophiæ arcanum
magisteriū in quo & illud ait prouerbiū in mundum ueni. Sunt qui & aliū scul-
ptorē rheginū fuisse dicāt pythagorā q primus uisus sit numerorū ac modorū re-
pensor fuisse. Aliū itē sculptorē famiū & aliū oratorē non bonū: & aliū medicum
qui de celsa scripserit: ac de homero quādā cōposuerit. Aliū itē qui dionysio dori-
ce scripserit auctore. Porro hūc Eratosthenes quem & Fauorius in oīmoda histo-
ria sequit in libro octauo primū fuisse tradit qui xlviii. olipiade pitus ac prob⁹ pu-
gil effulserit: comatū atq purpuratū selectumq ex puerorū ludo atq irrisum cō-
tinuo uiros petisse ac uicisse. Simplex & huic epigramma quod fecit theatetus.
Sydera pythagoram quendam crinita canentem

Pythagoram sanium si hospes amice teges:

Pythagoras ego sum: peteres si dogmata nostra

Eleidem: dices hic mihi mira refert.

Hūc fauorinus ait diffinitionibns ob mathematicā usum materiā: ampliāsse ne-
ro illā socratē & qui ab illo fluxere. Postmodū autē aristotelē ac stoicos: primūq
cælū appellāsse mundū terrāq rotūdā. Id autē theophrastus parmenidi: zeno he-
siodo assignant. huic autē restitisse cydonē: sicut antidicū socrati. at uero philoso-
phi epistola legi in hūc modū pugnās ad olympia cum pueris ephēbis uenit py-
thagoras crotonias. philosophus aut taliter scripsit pythagoras anaximeni at tu
uirorū optime si nihil pythagora & genere & gloria prestātor eēs pfecto ad nos
iā ex mileto migrasses: nūc uero te cōtinuit paterna & auita gloria: quæ & me cō-
tinuisset si essem anaximeni similis. Cæterū uos si augurio urbes deseretis: eis qui
dē ornatus adimitt: mediq illis ifestius istabūt. Neque uero semp cōuenit astrorū
ac cæli uestigare rōnes. præstat iterdū ad priam curas cogitatiōesque cōuertere:
& ego nō semp meis uaco fabulis: uerū & bellis itersum qbus in se inuicē itali sæ-
uiūt. Quoniā uero de pythagoria dixim⁹: dicendū iam de pythagoricis illustris-
bus uiris: post quos dicendū erit de his qui sparsim a plerisque referuntur. Tum
deinceps adnectemus successionis seriē memorabiliū uirorū usque ad epicurū: si-
cuti supra promissimus: de theana quidē & thelauge iam diximus dicēdū modo
de empedocle primum: nam secundum quosdam pythagoræ auditor fuit.

Empedocles.

Empedocli ut ait hippodotus: meto pater: auus empedocles agrigenti-
nus fuit. idem & timæus refert in. xy. historiarum libro insignem fuisse
uirum empedoclem poetæ auum. hermippus eadem ferme ait: hera-
clides itidem in libro de morbis clara ex familia fuisse auum equosque nutritisse
tradit: dicit & eratosthenes in olympionicis. lxxi. olympiadem uicisse metōis pa-
trem aristotelis utens testimonio. Apollodorus autem grammaticus in chroni-
cis metonis quidem filium fuisse ait. cæterū ad thurios nup oīno cōditos uenisse

glaucus ait: deinde post pauca: qui uero inq̃t domo profugum uenisse syracusas & cum illis aduersus athenienses bellasse aiunt prorsus id mihi ignorare uidetur. Aut enim iā defecerat: aut oīno ualde senex erat: id quod minime pbat̃. Nāq̃ & Aristoteles ip̃m & heraclitū. lx. ætatis anno uita excessisse ait: q̃ni uero. lxx. & primā olympiadē uicerat eques eodē cenlebatur nomine. Ita & tēpus ab Apollodoro significat̃: satyrus aut̃ in uitis empedoclē ait filiū fuisse exaneti. Reliquisse aut̃ & illū filium exanetū: eadēq̃ olympiade ipsum quidē equestri certamine uicisse: filiū uero illius lucta siue ut ait Heraclides in epitome cursu. Verū enī ego in fauorini cōmentariis reppi empedoclē & boue mactasse spectatoribus ex melle: & farina: fratrēq̃ habuisse callicratidē. Telauges aut̃ Pythagoræ filius: in epistola ad philolaū empedoclē ait archimomi fuisse filiū. Qd̃ aut̃ Agrigentinus ex Sicilia fuerit ipse in principio lustrationū refert: hactenus de genere ipsius audisse aut̃ illū Pythagorā Timæus auctor est in nono historiarū dicens: depræhensum qd̃ orationē furatus esset sicuti & plato: atq̃ ideo ad cōsortiū sermonū ad mitti p̃hibitū: ip̃mq̃ meminisse Pythagoræ dū illū isignē doctrina uirū appellat: qui maxima nosset animiq̃ excelleret opibus. Sunt q̃ ista de Parmenide dixisse putant. Refert Neāthes Pythagoricos usq̃ ad Philolaū & empedoclē ad fmonū cōmunionē admitti solitos. Vbi uero ipse poemata illa uulgare cœpit: latā esse legē uti uersificator ois idē arcere: Idē & Platonē pertulisse aiūt: quippe & hūc fuisse p̃hibitū: quē tamē illorū audiuerit empedocles nō dixit. Eā enim quæ telaugis fertur epistolā qd̃ hippasum ac Brōtinū audierit: non usquequaq̃ probari: enim uero Theophrastus parmenidē illū imitatū dixit: ipsiusq̃ æmulū & in poematibus fuisse: q̃ppe & illum uersu physicae rōnis apparuisse. Hermippus aut̃ non parmenidis uerū Zenophāis fuisse imitatorē tradidit. q̃ cum diu uersatus eiusq̃ carmē imitatus sit: postmodū pythagoricis cōgressum eē. Alcidas uero i physico refert. eodē tpe zenonē & empedoclē una audiuisse: parmenidē demū ab se discessisse ac zenonē qdē seorsum phātū eē. Hūc uero Anaxagorā & Pythagorā audisse atq̃ alterius cōstatiā & grauitatē uite atq̃ habitus alterius de natura rōnes fuisse imitatū. Aristoteles uero in sophista primū empedoclē oratoriæ inuētorem ait: zenonēq̃ dialecticæ: in libro aut̃ de poetis asserit homericū empedoclē: acutūq̃ in dicēdo fuisse: trāslatiōibus itē ac cæteris poeticis figuris usum. Atq̃ ideo cū: & alia poemata scripsisset: & Xersis trāsitū & in Apollinē phœmiū: ea postmodum ignibus tradidit soror quædam ipsius siue filia: ut Hieronym⁹ meminit: phœmiū qdē imprudēs. Persica aut̃ prudēs: ac sciēs quod ea ip̃perfecta essent. Tragedias illū p̃terea scripsisse refert ac politica. Verū heraclides serapiōis filius tragedias: alterius fuisse mēorat. Hieronymus uero quadraginta tria illius opuscula se legisse asserit. Neāthes aut̃ ad hūc iuuenē scripsisse & ip̃m tragedias: i quas se postea icidisse. Porro satyrus in uitis refert & medicū illum fuisse oratoremq̃ optimū: gorgiāq̃ leōtinū ipsius fuisse discipulum. uirū. s. in oratoria insignem: q̃ & artem rhetoricā scripserit: quē tradit Apollodorus in chronicis cētū & nouē ætatis implese annos: hūc ait satyrus dicere solitū affuisse se empedocli magiā exercētū: ipsumq̃ in poematibus id profiteri & complura alia: inter quē proficitur phar

macha: quibus & morbi & senectus arceantur. & uentorum uel noxii pellantur flatus: uel salubres: ac læti adhibeantur: mortuiq; item reuiuiscant. Multis aut̃ mōis eū uirum admirationi habitum Timæus in. xviii. historiarū auctor est. Nā q̃ ete-
 siis plerūq; uehemēter flātibus adeo ut fruges corrūperent excoriari asinos iussit:
 factisq; utribus eos collibus & mōtium uerticibus admoueri ad cōpellendos fla-
 tus: cessātibusque uentris ab euentu rei colysanemā uocatū esse. Heraclides quo-
 que in libro de morbis ait ipsum pausanīā dictasse quæ de apno ille scripsit. Erat
 aut̃ pausanias: ut Satyrus & Aristippus ait: amator eius: cui & de natura libros cō-
 positos ita declarauit.

Pausania sapiens anchiti percipe fili.

Sed & epigrāma in eum fecit.

Pausania medico anchito cognomine nato

Asclipiadeo patria clara gela est.

Qui languescens uario plerosq; labore

Sæpe acherontem linquere fecit iter.

τῷ γούν ανϋου. Heraclitus tale qddā esse ait qđ. xxx. dies corpus absq; spiri-
 tu integrū incorruptūq; fuaret. Vnde illū & medicū & uatē dixit ut ex eius uersi-
 bus patet: qbus icolas ampli agrigētī saluere iubet: a qbus & deū se credi uult: di-
 uinosq; sibi petit honores. Amplū uero agrigētū dixisse ferūt: q̃ in illa octingēta
 hoīum milia inhabitaret. Vnde & empedoclē illis delitiis uacātibus dixisse agri-
 gentini delitiis qđē ita quotidie se dedūt: ac si postridie morituri: domos uero ita
 ædificāt quasi ppetuo nicturi: eas uero ipsas expiationes in unū corpus coegisse
 fert̃ Cleomenes cōpactor: quēadmodū & Fauorinus in commemoratiōibus ait:
 fuisse uero eū iprimis liberū atq; ab omni pncipandi fastu remotissimū Aristote-
 les tradit: siqđē & regnū cū sibi offerret: cōstāter renuit: sicuti Xāthus in illius lau-
 dibus meminit simplicitatē uitæ: q̃ regū delitias carius amplectēs: eadē & Timæ-
 us refert causam simul adiiciēs cur ita popularis fuerit. Inuitatus. n. fuerat a quo-
 dā ex pncipib⁹ ac procedēte cōuiuio cœna nō inferebat̃. Tacētibus aliis indigne
 ille ferens inferri iussit. Qui uero illum inuitarat prestolari se curiæ ministrum
 dixit. Vbi uero ille aduenit conuiuii princeps cōstitutus est: id eo agente qui illū
 uocauerat: tum ille tyrānidis initia apud obscura prē se ferens iubebat: aut bibere
 aut in caput effundi merum. Tunc igitur Empedocles tacuit. Postridie uero coa-
 cto iudicio damnauit utrūq; ac peremit inuitatorem. s. & conuiuii pncipē. Istud
 enim eius reipublicæ tractandæ initium fuit. Rursus Acrone medico locum sibi
 ad construendum paternum monumētum a senatu postulāte quod inter medi-
 cos arte præcipue excelleret: in medium surrexit Empedocles: ac fieri phibuit: at-
 que inter cætera quę de æqualitate differuit: ita illū rogare cœpit: cuiusmodi mo-
 numēto icidemus elogiū? Nū hoc? sūmū te medicū summi patris in summo uer-
 tice summæ patrię cōditū? qđā aut̃ secūdū uersum ita pncipiāt. sublimis uerticis
 tumulus sublimis cōtinet. Hoc qđam simonidis esse tradiderūt. Postmodū uero
 empedocles & mille hominum cætū antiquauit cōstituto triēni magistratu: ut
 non solum esset diuitū uerū & mediocrium ac populariter sentiētium. Denique

& timæus in primo: & secundo libro: ipsius. n. sæpe mentionem facit: contrariam reip. tradit putatū eū habuisse sententiā: quādo qdem iactantia & amore sui ferebatur imodice: qppe q in carmine se deum dixerit: quādo item olympia adisset: in se cūctorū uertebat ora: ut nullius inter loquēdū tanta quanta empedoclis fieret mentio. Postremo tamē cū agrigētū cōderet: obstiterunt illius instituto inimicorū nepotes: quo ille mœrore accepto in pelopōesum secessit: ibiq; obiit diē. Timon autem ne hūc quidem prætermisit: sed ipsum mordet dicens: & Empedocles forensium formator uerborum quantum ualuit tātum capit imperās qui disposuit magistratus indigentes aliis. De illis uero obitu uaria fertur opinio. Heraclites. n. cum enarrasset de apno ut. s. empedocles maximam ex eo gloriam cōsecutus eēt: q; mulierem defūctam uiuam dimisisset: ait illum sacrificiū ad Pisianactis agrum fecisse: cōuocatis plerisq; ex amicis inter quos & pausanias erat. Vbi uero cōuiuio pacto alii qdem loco paululum digressi: alii sub arboribus uillæ se ad quiescendū cōposuerunt: alii quocūq; uisum est in loco quieuerunt: ipse ubi ac cubuerat pmanfit. Mane aut factō e somno excitis ceteris solus ipse reptus nō est. Facta aut diligenti inq̄sitione seruis qui rogabantur unus affuit: qui diceret se nocte media ingētem audisse uocē empedocle uocantē. Tū uero ubi surrexisset cēlestē uidisse lucē & splēdorē tēdarū nihilq; aliud. Illis uero in eo quod contigerat stupētibus descēdit pausanias: ut mitteret qui quērerē. Postmodū uero prohibitus est ulterius quærere dicens uoti rē in p̄mis contigisse: sibiq; ueluti deo hostias offerri oportere. Hermippus aut illū cū p̄thēā quādam agrigentinam desperatam a medicis curasse hostias ob id litasse. Qui uero inuitati erant ad. lxxx. ferme fuisse. Hippobotus uero illum ait ubi exurrexerat ætnam petisse quo cum peruenisset in ignis crateres se iniecit: ibiq; dum fidem cupit facere famæque adstruere quod deus effectus sit ignibus cōsumptum esse: postea ut sese res haberet agnitum & exploratum esse una ex illius crepidis ui flāmæ ex intimis ad exteriora reiecta: quippe calciari solebat ære: huic famæ pausanias reluctabatur. Ceterū Diodorus ephesius de Anaximandro scribens ait illum huius æmulum fuisse imitando tragicā grādiloquētiā uestisq; grauitatem. Enim uero dū selenuntios ex adiacentis fluuii fetore pestis inuasisset adeo ut & ipsi uxores partu periclitentur: excogitasse empedoclem duos quosdā ex uicinis amnibus proprio sumptu in flumen illud immittere: ut ex ea cōmistiōne aquæ dulcescerent. Hoc ordine sedata peste epulantibus selenuntis empedoclem apparuisse: illi eo conspecto surrexerūt: eiq; ueluti deo dominos honores detulerūt. Eā de se opinionē firmare uocētē se in ignes coniecisse. Verū hisce timæus refragatur apte asserens illū ubi in peloponēsum se recepit: nunq̄ oīno redisse atq; iō illi⁹ icertū eē obitū. Heraclidi uero noīe illū denotās apte cōtradicit pisanacta syracusanū dicēs: neq; uillā agrigenti hūisse. Verū a pausania factū amico monumētū: ls. n. hmōi uulgata fama breuē statuā illi: qppe diueserat: siue arā q̄st deo cōdidit: quonā ergo pacto inq̄t se i crateras iniecit quorū nullā unq̄ fecit mētionē & qdē cū ppe eēt mortu⁹ igit ē i pelopōne iō q̄ si illius sepultura nō cernit: nihil ē cur admirēur. Nāq; & aliorū multorū sepulchra ignorāt: ista & hmōi timæus refert. uerū sp heraclidi consuetudo

est miracula ista cōfingere: q̄ & ex luna cecidisse hoīem dicit. Porro Hippobotus ait statuatē empedoclis optam agrigenti primum stetisse. Postea uero ante Romanorum curiam cōstitutam fuisse romanis eam illuc transferentib⁹ aptam: p̄cte q̄dem & nunc eiusmodi quādam inueniūtur. Neāthes uero cyzicenus q̄ & de Pythagoricis scripsit: refert Menone uita functo tyrānidis pullulare exordia cāpisse. Tum uero empedoclem Agrigētinus induxisse: uti seditiōibus omīssis aq̄litate ciuilem amplecterētur: multas itidē ciuiū quæ sine dote erant ex relictis sibi opib⁹ adiecta dote uiris tradidisse: atq̄ ideo & purpurā se iuidisse: & strophium aureum circūdedisse Fauorinus in cōmentariis auctor est: crepidas itē aereas & delphicā sumpsisse coronā. Coma item illi proluxa fuit: & pueri se deducētes: & ipse grauis semp atq̄ in uno seueritatis habitu p̄stitit. Eiusmodi igitur progrediebatur ut ciuib⁹ sibi occurrētib⁹ ac pro magno id munere habētib⁹ specimē quoddam & insigne regium prae se ferre uideretur. Postremo uero dū celebritatis cupiūsdā causa messanā curru inuectus pergeret cecidisse: coxamq̄ fregisse. Quo ēt ex morbo defunctū esse ætatis anno. lxxvii. esse itē sepulchrū ei⁹ megaris. de ætate uero ab Aristotele dissentit. Ille. n. lxx. annorū defecisse ait: alii cētum & nouē uixisse annos cōtendūt. Floruit autē circa. lxxx. & quartā olympiadē. Democritus autē troezenius in libro cōtra sophistas refert illum iuxta Homerū informis letio dū sibi procera ex corno infauste nexuisse. In ea uero quā p̄dixim⁹ telaugis epistola fert illū ex senio in mare prolapsū extinctūq̄ esse. Hæc de ipsius morte fertur & nostrum in hunc pāmetro mordax quidam.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma.

Aeternos ignes fortiter ore trahens.

Vl throneum taceam: te incēdia sæua petisse.

Incidis inuitus delituisse uolans.

Et illud.

Cruribus empedocles contractis dicitur esse

Mortuus: e curru cū cecidisset humi.

Si se flagrantem uicturus iecit in ætnam.

Quomodo nunc megaris structa sepulchra uides?

Timon uero ne ab eo q̄dē laceſſendo abstinuit dicens empedoclesq̄ forēſiū opifex carminū & cetera. Hæc autē illi uisa sunt: elemēta esse quatuor ignē: aquā: aerē: terrā: amicitiaq̄ qua fœderāt & discordiā qua diffideāt. Ait autē sic iuppiter: ac Iuno regina & aidoneus & uenerāda nestis. Iouē: ignem: iunonē: terrā: aidoneū aerem: nestin aquā dicēs: & hæc ait assiduas uersare uices: desinere nuſq̄: est q̄p æternus iuxta illū hic rerū ordo: deniq̄ infert. Namq̄ alias cōnectit amor hæc oīa simul: sēpe etiā diſiūcta iubet cōtentio ferri: solē ait ignis ingētem massam: lunaq̄ maiorē: lunā disci habere similitudinē. Cælum ipsum cristalli obtinere spetiē & aīam oīgenum aīalium atq̄ arborum species indui. Ait nēpe se aliquādo fuisse puerū atq̄ puellam arborē & auē atq̄ piscē. Quæ igitur illæ de natura deq̄ expiationibus scripsit: ad quinque milia uersuum pertingūt: quæ uero de medicina ad sexcentos. De tragœdiis supra iam diximus.

LIBER:

Epicarmus couus.

Picharmus elothalis filius Couus: & ipse Pithagoræ auditor fuit. Trimenſis uero cū eſſet e Sicilia profectus peruenit megara: inde contēdit ſyraculas: ut & ipſe in ſuis teſtatur libris. Eius ſtatua iſtiusmodi carmē inſcriptum eſt: quo dicaſ tāto excellere doctis oibus & clariſ uiriſ quanto uel ſyde-
ribuſ ſol cæteriſ uel mare annibuſ cunctiſ antecellat.

Quam ſuperat pheton ingentiſ ſydera cæli.

Quanto uiſ pelago maior ineſt fluuiuſ.

Tantum ego iam dico ſophia præſtare epicharmum.

Cui dedit hæc patria florida ſerta comiſ

Cōmentaria iſtæ reliq̃ in quibuſ de natura reruſ: de ſententiſ: de medicina diſſeruit. Notaſq̃ breueſ cōmētarioruſ lociſ appoſuit: quibuſ aperte indicat ab ſe elaborata opuſcula. Obiit anno ætatiſ nonageſimo.

Architas Tarentinuſ.

Archytas Mneſagoræ ſiue ut Ariſtoxennuſ ait Eſtiæi filiuſ Tarentinuſ Pythagoricuſ nobiliſſimuſ fuit. Hic Platonem: cū a Dionyſio necādūſ eſſet: per epiſtolam eripuit: admiratiōi ſummæ apud plurimoſ habituſ eſt in omni uirtutiſ genere. Nempe. n. ſeptieſ ciuibuſ præfectuſ eſt: cum cæteri pluſq̃ annuſ imperare lege prohiberentur. Ad hūc Plato ſcribit epiſtolas: quod iſ ad eum prior ſcripſiſſet: ita Architaſ Platonē ſcilicet: facis tu quidem recte quod nobiſ te conualuiſſet ex ægritudine ſignificatiſ: de damiſco item nunciāſ. De cōmentariſ aut̃ curauimuſ: uenimuſq̃ ad lucanoſ: ibiq̃ conuenimuſ occeli nepoteſ. Quæ igitur de regno legibuſ iuſticia: omniumq̃ generatione: & ipſi habēſ & ex hiſ quædam miſimuſ: reliqua modo repiri non poſſunt: cum inuenta fuerit ad te deferentur: in hunc modū Archytas. Plato aut̃ ita reſcripſit. Plato Archyte ſalutem. Quæ abſ te nobiſ allata ſunt cōmentaria: dici non pōt: q̃ libenter accipimuſ: quicq̃ illa ſcripſit in primis admirati ſumuſ: oſtēdit enim profecto uir ille dignuſ ſe maioribuſ illiſ ſuiſ antiquiſſimiſ atq̃ optimiſ uiriſ. Feruntur autem iſti uiri mœrerī fuiſſe. Hi aut̃ ex illiſ fuere Troianiſ: qui cū Laomedonte migrarunt uiri boni: ut de illiſ tradita fabula ſignificat: q̃ apud me ſunt cōmētaria de q̃bꝯ ſcripſiſti mūdū ſatiſ lubricata ſunt: neq̃ unq̃ ſatiſ erunt: ea tamen miſi. De cuſtodia uero ambo concorditer ſentimuſ. Nihil itaq̃ adhortatione opuſ eſt: uale: in hūc moduſ illi ad ſe inuicem ſcripſerunt. Porro Archyte quatuor fuere. Primuſ hic ipſe. Secunduſ Mytilenæuſ muſicuſ. Tertiuſ qui de agricultura ſcripſit. Quartuſ poeta epigrammatuſ. Quintū plariq̃ addūt Architectuſ: cuiuſ proferūt libruſ de machina: cuiuſ iſtud initiuſ eſt: hæc de Teucro Charchedonio audiui. De muſico dicitur quod cū probro ſibi daretur quod non exaudiretur: dixerit organuſ enim pro me pugnanſ loquiſ. Pythagoricuſ uero Ariſtoxēuſ refert cū exercitui præeſſet nunq̃ fuiſſe ſuperatū. Semel autem dum inuidiæ cederet ſe ſe imperio abdicāſſe: moxq̃ exercitiuſ iuſ hoſtiū in cōceſſiſſe: p̃muſ hic mecha-
nica mechanicis p̃ncipiſ uſuſ expoſuit: primuſq̃ motuſ organicuſ deſcriptōi geometricæ admo-
uit ex dimidiū Cylindri ſectiōe duāſ mediaſ ſecunduſ pro-

portionem sumere querens ad cubi duplicationem: & in geometria cubū primū
ut Plato in repu. testatur inuenit.

Alcmeon crotoniata.

Alcmeon Crotoniatae & ipse Pythagoræ auditor fuit: ut plurimum uero in medicina uersatur. Plerumq; item de natura disputat dicens multas humanarū rerū causas. Videf aut primus de naturæ ratōe scripsisse ut Fauorius in omnimoda tradit historia: lunamq; hanc sempiternam habere naturam dixit. Fuit autem Perithi filius sicut & ipse in principio sui operis testatur. Alcmeon crotoniatae hæc ait Perithi filius Brōtino & Leoni & Bathyllo: de inuisibilibus de immortalibus rebus manifestum quidem sciētiam habent dii: quarum uero coniiicere hominibus licet & cetera. Animam uero immortalem dixit: mouerique iugiter instar solis.

Hippasus Metapontinus.

Hippasus metapontinus & ipse Pythagoricus fuit: ait aut diffinitum esse tempus mundanæ mutationis: finitumq; hoc totum esse ac semper moueri. Demetrius aut in homonimis refert illū nullum opus reliquisse. Fuerunt aut hippasi duo hic. s. & qui Laconum rempub. quinque libris comprehendit. Erat autem & ipse Lacon.

Philolaus.

Philolaus Crotoniatae filius Pythagoricus & ipse fuit: ab hoc Pythagoricos libros emendos: ut curaret: Dioni scribit Plato: moritur aut suspectus quod tyrannidem inuadere moliret & nūm est in ipsum sic.

Suspicio dico: cunctis est usq; cauenda.

Nil agis infelix cum uidearis: agis:

Patria sic croton philolaum sustulit olim.

Regnum affectantes credula habere manus.

Opinatur autem omnia harmonia: ac necessitate fieri: terramq; secundum primū circulum moueri dixit. Alii Icetam siraculanū id sensisse affirmant. Scripsit autē librum in quo Hermippus quēpiam scriptorē dixisse refert Platonē philosophū cum i Siciliam ad Dionysiū profectus esset emisse a Philolai cōsanguineis argēti minas Alexadrinas. xl. atq; inde trāscripsisse. Timēū alii Platonē dicūt hæc a Dionysio accepisse reluctantē licet abductū ex carcere adolescētē & philolai discipulis: refert Demetrius in homonymis pythagorica de natura rerū hūc primū edisse: quorū est initū: primo in mūdo natura coacta est ex infinitis ac finitis mundusque totus & quæ sunt in ipso omnia.

Eudoxus.

Eudoxus Aeschini filius Cnidius astrologus: geometra: medicus: ac legifer fuit: ac geometriā quidē ab archita didicit. In medicina uero phisistiōe Siculo pceptore usus est: ut Callimachus in tabulis ait. Porro sortition in successionib; Platonis quoq; auditorem fuisse scribit. Nam cū annū. xxiii. tæatis ageret: sūmoq; iter paupertatis āgustias discēdi studio flagraret socraticorū gloria pcutū athenas cōtēdisse cū theomedōte medico: a quo & nutriri solitū: nec

defuerūt q̄ dicerēt ipsius p̄dicā fuisse. Deuēctus aut̄ ip̄ireū athēas quotidie ascē-
debat ibique cum sophistas audisset ad portum regrediebatur. Duos autem ibi
menses remoratus domum reuertit. Vnde rursus amicorum largitate suffultus
in ægyptum cum Chrysippo medico profectus est c̄mmendatitias ab agesilao
litteras ad Nectabin ferens: aquo & sacerdotibus intente commendatus est. Ibi
annum unum & menses quatuor remoratus mento atonso: atque supercilio. yiii.
annorum historiam secundum quosdam conscripsit: inde iam cizici atque in pro-
pontide phāus mausolum itidem uisere uoluit. Tum uero athenas rediit habēs
secum discipulos plurimos cōtristandi: ut quidam uolunt Platonis gratia: q̄ iis
ab initio illum ab se dimiserat: sunt qui dicant conuiuium Platoni celebranti ip̄m
adstātibus plurimis Hemycidium accubitus introduxisse. Enimuero Nicoma-
chus Aristotelis filius illum ait uoluptatem bonum dicere. Exceptus autem i pa-
tria magno cum honore est: cuius rei indicio est honorificum de illo factum de-
cretum. Apud grecos quoque clarissimus fuit: ciuib⁹que suis leges cōscripsit: ut
Hermippus in quarto de septem sapientibus libro refert: scripsit item de astrolo-
gia & de geometria & de aliis quibusdam insignia opuscula. Tres autem habuit
filias Hactidem: Philtidem: Delphidem. Refert Heratosthenes in libris ad He-
catonem ipsum & cynicorum dialogos composuisse: alii ægyptios quidē lingua
sua illos conscripsisse. Hunc uero traductos græcis edidisse tradunt: eius Chrysip-
pus Erinei filius Cnidi⁹ auditor fuit in his quę de diis: de mundo: de cælestibus
docentur. In medicina uero Philistione ficulo præceptore usus est. Reliquit autē
& commentaria pulcherrima & eruditionis plena: huius filius Aristagoras fuit:
cuius Chrysippus ethlii filius discipulus fuit: cuius feruntur modi illi ad uidendas
speculationes naturales quę in animam eius uenerant accommodati. Fuerunt
autem eudoxi tres. Primus hic ipse. Secundus rhodi⁹ historiarum scriptor. Ter-
tius Siculus. Agathoclis filius poeta comicus: qui ter urbana uicit certamina: qn-
quiesque lenaica: ut Apollodorus in chronicis ait. Inuēimus & alium medicum
Cnidium: quem ait Eudoxus in terræ ambitu semper admonere solitum articu-
los iugi agitatione exercendos sensusque similiter. Idem uero refert Eudoxum
Cnidium circa centesimam: & tertiam olympiadem claruisse atque lenias cur-
uas repetisse. Moritur autem tertium & quinquagesimum agens annum. Cum
uero adhuc in ægypto moraretur cum ichenophi heliopolitano apis illius palliū
lingere uisus est. Celebrem ergo illum fore nec longeuum ex eo ostētto sacerdo-
tes dixerunt: ut Fauorinus in commentariis refert: est & nostrum in hunc.

A boue cornuto propriam prædiscere sortem

Eudoxum fama est quondam memphitis in urbe.

At quia sermonem uitulo natura negauit

Nil dixit: stolam lingens obliquus aperte

Hoc docuit moriere cito: non ocius alter

Illi igitur celeri uenit mors horrida passu

Annos intuito ter denos trisq̄ uiginri.

Eudoxū ob famæ claritatem gloriāq̄ appellabant.

Diogenis Laertii de uitis philosophorum Liber nonus

Heraclitus Ephesius.

VONIAM ergo de nobilibus Pythagoricis diximus nūc iam sparsim: ut aiūt: de claris quibusdā philosophis loquamur: ac p̄mū de Heraclito dicēdū. Heraclitus blisone siue ut qdā uolūt Herationis filius Ephesius circa lxx. olympiadē clarus est habitus. Fui aut ultra ceteros alto aīo & cōtemnēte oēs: ut ex ipso eius opere ostendit ubi ait multa peritiā mentē non docet Hesiodū siq̄dem docuit & Pythagorā: rursumq̄ Xenophanē atq̄ Hecataeum. Nam licere unū scire sapiētem sentētiā qua gubernētur oīa per oīa: Homerumq̄ dicebat dignū q̄ ex certaminibus eiiceret: colaphisq̄ caderetur: archilochūq̄ similiter. Dicebat aut & iniuriā extinguere oportet magis q̄ ardentem rognm: plebēq̄ pro lege non secus ac pro muro pugnare. Acriter aut ephesios carpit quod amicū suum hermodorum eiecerant dicens: merentur ephesii omnes adulti mori: impuberibusq̄ urbem derelinquere: quoniam hermodorum sui praestantissimum expulerūt dicētes: nostrum nemo ineq̄lis sit: qđ siqs erit talis: alibiq̄ & cū aliis. Cū aut rogaret a ciuibz ut leges eis poneret: facere cūtempnit: q̄ iā ciuitas pessima cōsuetudine ibuta esset. Secedens uero ad phanū dianae cū filiis talo ludebat. Circūstantibus aut se ephesius qđ inq̄t miramini op̄diti: nōne p̄stat istuc facere q̄ uobiscū ultra rē administrare: tādē hominū odio parcius exiit: uitāq̄ in mōtibz ducebat olera comedēs: eius rei gratia morbo aquae itercutis arreptus ad urbē descendit: medicosq̄ p̄ aenigmata scisci tabatur an possent ex ibre siccitatē facere. Illis nō intelligētibus se ipsum boni stabulo includēs & fimo bubalino obruēs eo calore arbitrabat noxiū ac exūdātem humorē exhaurire posse. Vbi uero ne sic qđ aliqd̄ p̄ficere cōspexerat moritur. lx. aetatis agens annum & est in ipsum nostrum sic.

Saepe ego miratus quondam quonammodo posset

Heraclitus uitae uiuere difficilis.

Est tamen extinctus: cum corpora namq̄ rigasset

Lympha: diem extinxit: attulit & tenebras.

Hermippus aut refert illū medicis dixisse. Nū potestis p̄ssis intestinis humorē exhaurire? negātibus se ipm solis obiecisse radiis ac iussisse pueris boui fimo se obliere: eo calore maceratū postridie obuisse diē: sepultūq̄ i foro fuisse. Neāthes uero cizicenus ait illū fimo bubulo cū se eximere nō posset ita p̄stitisse: atq̄ ob eā mutationē ignoratū a canibz discerptū eē. Fuit aut a puero mirabilis: & cū eēt iuuenis nihil se dicebat scire. Vbi uero ad uirilitalis annos euaserat nihil ignorat: neminē qđ audiuit: uerū semet iuestigādā ueritati dedisse: oīaq̄ ex semetipso didicisse ait. Sotion aut quosdā dixisse refert Xenophāis illū frequētasse auditoriū: Aristonēq̄ in libro de heraclito dicere aquae itercutis illū curatū aegritudine: morbo alio uitā finxisse ei opinioni & hippobotus accedit. Eius uero qui legitur liber genera

liter quidē de natura est: ceterū trīs in ptes scinditur. Nāq; & de uniuerſo: & de re
 pu. & de theologia differit. Illū uero ī tēplo Dianæ depoluit: ut qdā putāt: de idu
 ſtria obſcurius ſcriptū: ut ſoli eruditi illū legerent: ne ſi a uulgo paſſim legeretur
 cōtemptibilis eſſet. Hūc uero & Timon deſcripſit appellās maledicū & turbā in
 feſtū. Theophrāſtus illū atra bile laborātē alia ſemipſecta: alia alias aliter ſcripſiſ
 ſe refert: eius alti animi ſignū Antifthenes in ſucceſſionibus id aſſerit: quod fratri
 cōceſſerit regnū. Tātum uero gloriæ pmeruit ipſius liber ut ſectatores habuerit
 q; appellarentur heracliti. Sūt autē iſta quę illi ſummatim uifa ſunt. Ex igne cūcta
 cōſtare in eumq; reſolui oīa: fato oīa fieri: & ex cōuerſiōe cōtraria q; ſint oīa con
 gruere & coaptari. Aiarū itē & dæmonū plena eſſe oīa dixit. & de his q; in mūdo
 cōtingunt paſſiōibus oībus. Solis eā eſſe magnitudinem quæ cernitur oculis. Di
 citur & id de aīæ ſenſiſſe natura. Nunq; illā repiri poſſe q̄talibet quis uiā cōficiat
 ſpacia: adeo profundā eius eſſe rōnē: elationē ſue æſtimationē ſacrū morbū ap
 pellabat: aſpectumq; mentiri. Lucide qdē interdū & apte in ſuo ope loq̄tur: & ut
 tardiffimo cuiq; facilis ad intelligendū ſit. Breuitas quoq; & interpretatiōis graui
 tas incōparabilis eſt. Iā uero p partes digerenda ſunt eius decreta. Ignē elementū
 eſſe dicit. Ignisq; uiciſſitudine tū rarietate: tū denſitate cōſtare quæ ſūt oīa. Apte
 uero nihil explicat: fieriq; oīa p cōtrarietate & flūinis in morem uniuerſa decurre
 re: finitūque eſſe hoc omne & unū eſſe mūdū: eūq; ex igne naſci: & rursus p quol
 dā ambitus p uices hoc omne ſeculū igneſcere. Id autē fato fieri. Ex his uero quæ
 cōtraria ſunt id qdē qd; ad generationē adducat uocari bellū & cōtentionem qd;
 at ad incenſionem cōcordiā & pacem. Mutationē quoq; uiā eſſe ſupra infraq; du
 centem ſm quā fieri mūdum. Denſatum q̄ppe ignem liq̄ſcere: cōſtātemq; aquā
 fieri: cōcretā uero aquā in humū uerti eāque inter inferiora eſſe: humū ipam de
 nuo effundi: atq; ex ea fieri hūorem. Ex eo at reliq; ferme oīa ad euaporationem
 eā referens quæ ex mari ſit: ipamq; ad ſupiora uiā eē. Porro euaporatiōes ex ter
 ra fieri & mari: alias qdē pſpicuas & liq̄das: alias uero tenebroſas: a liq̄dioribus
 ignē: a reliq;is humorē incrementa cape. Aerē uero cuiuſmodi ſit nō ſignificat eē
 tamen ſcaphas per cōcauum ad nos cōuerſas: in qb; cōuenientes euaporatiōes li
 q̄das perferre flāmas: q; ſint ſydera dicit. Eſſe at lucidiſſimā cādidiffimāq; ſolis flā
 mā: nāque aſtra cetera remotiora eſſe: neque adeo terræ p̄xima. Atque ideo mi
 nus lucere minusque calefacere: lunā q; terrę uicinior ſit: nō per liq̄dum locū ap
 parere: ſolem in ſuo ſplendore nulli admixtiōi obnoxiū durare certis a nobis ſpa
 ciis menſurisq; diſtātem. Ex eo igitur magis caleſcere atque illuſtrare. Deficere
 item ſolem ac lunā cū ſcaphæ ad ſuperiora uertuntur: menſtruaſque figuras lunę
 fieri: dū in illā ſenſim uertitur ſcapha. Diē itē ac noctē & menſes & annos annique
 ſtatuta tēpora pluuiasque & uentos atque his ſimilia ſecundū euaporatiōes uari
 as fieri. Nā liq̄dā euaporationē in ſolis circulo inflammatā diem facere. Cōtrariam
 uero ubi obtinuerit efficere noctem: atque ex lumie calorem augeri: æſtatēque
 perficere: ex tenebris humorem abūdare: unde hyems oriatur: in hunc modum:
 & de cauſis cæteris diſputat. Enim uero terram cuiuſmodi ſit penitus tacet: ac de
 ſcaphis itidem: iſta eius dogmata fuere. Porro quod ad Socratem attinet quānā

eius de illo snia fuerit cum eius legisset librum euripide sibi deferente ut Ariston ait diximus: cum de Socrate loqueremur. Seleucus tamen gramaticus ait Cratoniatem quemdam in eo quem catacolymbitem inscripsit libro tradere Cratem quondam hunc librum primo graecis inuexisse: ac dixisse librum ipsum delio aliquo indigere natatore qui in illo non suffocaret: inscribunt illi plerique musas: alii de natura: diodorus uero gubernaculum diligens ad librariam uitae quodam sniam morum unius omnium iustitiae ornamentum. Ait illi cum rogaretur cur taceret dixisse: ut uos loquamini. Eius frui conubernio & darius optauit: scripsitque ad illum ita. Rex Darius histaspis filius heraclitum ephesium sapientem uirum salutat: librum de natura scripsisti obscurum ad intelligendum difficileque ad exponendum in plerisque: demum si ad uerbum exponatur: uim quadam speculationis continere uideretur: inuidi quod totius & quae in eo sunt omnium quae sunt in diuino monacho constituta: in quibus plurimi haeserunt: assensumque continere: adeo ut & quae copiosa legerunt ambigant: eum recta abs te recte conscripta uideatur. Rex igitur Darius histaspis filius auditor esse tuus cupit: particepsque graece eruditionis fieri. Venias itaque quod primum ad conspectum meum ac regiam domum. Graeci namque ut plurimum sapientibus uiris obseruandis minus depiti asspiciunt quae ab his recte fuerint ostensa studiose & audientia & discenda. Apud me autem adierit tibi omnis honor: praematusque omni: quotidieque sollicita obseruatio & gratia allocutio: uitaeque tuis moribus probabilis. Vale: his ille ita respondit. Heraclitus ephesius regi Dario histaspis filio salu. Quicumque mortales in terris sunt a ueritate ac iusticia se longius remouet: auaritia autem & inani gloria inexplabiliter intedunt perditionis demetiae causa. Ego autem omni inemor nequiae fastidiumque deuitas omni inuidiae domesticae: superbiae item nunquam in praesentem solum aduenire paucis contentus: quae sunt secundum meam sniam huiusmodi ille & aduersus regem fuit. Demetrius autem in equocis ipsum & athenienses asspiciunt ait: apud quos magna de illo erat opinio: & cum ephesius esset contemptui nusquam alibi maluisse conuersari: me inquit illius Demetrius quoque Phalerius in Socratis defensione plurimique fuere qui illius exponeret librum: quippe & Antisthenes & heraclides poeticae & Sphaerus stoicus. Pausanias praeterea qui heraclitites appellatus est. Nicomedes quoque ac Dionysius & ex gramaticis Diodorus: quod opus illud non de natura: sed de re publica dixit differere. Namque de natura differt in exempli ipsam inserta illic esse. Hieronymus autem Scythinum quendam iaborum poetam in illius librum metro iocari illumque euertere dixit: multa autem epigrammata in ipsum feruntur: sed & hoc.

Heraclitus ego: quid me uexatis inquit?

Non uos: sed doctos tam graue querit opus.

Est mihi solus homo triginta milla: plures:

Nullus homo stygiis haec quoque narrodies.

Item aliud.

Noli heraclitum rapido percurrere passu.

Est uia difficilis: luce papyrus eget.

In sua si doctus te duxerit atria uates.

Cuncta uidebuntur lucidiora die.

Quinque autem heracleti fuere: primus hic ipse: secundus poeta lyricus: cuius est illa

LIBER

duodecim deorū laus: tertius elegia poeta alicarnasseus i quē callimach⁹ fecit sic
 Heraclite mihi quidam tua funera dixit
 Et subito lachrymis immaduere genē.
 Venit & in mentem quotiens accessimus ambo
 Ad solem: ut nobis mutua uerba forent.
 Puulus es exiguus nunc hospes: sed tua musa
 Viuit: plutonis non timet atq; manus.
 Quartus lesbius qui macedonum scripsit historiam. Quintus ex idustria ridicu-
 lus qui ex citharæ pulsu transiuit ad speciem.

Xenophanes.

Enophanes Dexii sine Apollodorus ait Orthomenis filius colophon⁹
 a Timone laudatur: deniq; ait Xenophanē moderatū: ac sine faustu fuisse:
 pulsus aut patria in zacla Siciliae moratus ē atq; catina. Sūt q; neminē
 audisse dicāt: neq; desunt q; Bottonis atheniēsis auditorē fuisse asseuerēt. Alii ar-
 chelaū audisse: atq; ut Sotion ait Anaximadrū ætate uixit. Scripsit aut uersu elegi-
 as & iambos contra hesiodum atq; homerum quæ de diis dixere illis exprobrās
 ipse quoq; sua resarciebat poemata. Thaletis ac pythagoræ opinionibus cōtraria
 sensisse fertur: epimenidēq; fugilasse. Fuit autē & lōgæus maxime sicuti & ipse
 quodā i loco tessal dicēs sexagita & septē ānos se a patria pegrinārium eē cū tūc.
 xxv. eēt ānorū. Ait aut quattuor eē oīum rerū elemēta īfinitosq; mūdōs neq; ua-
 riabiles: nubes cōsistere cū solis uapor sursum ferret: easq; i aerē cogit: dei substantiam
 rotundā esse & globosā: nihilq; cū hoībus habere cōe. totū cernere totūq; audi-
 re: nō tamē respirare: simulque eē oīa mētē. prudentiā. æternitatē. primusque di-
 xit oē quod fiat corruptioni obnoxiiū esse. Aīamq; esse spiritū ait: & plurima de-
 teriora mētē esse. Tyrānis cōgrediendum aut minime aut suauissime. Empedo-
 cle aut dicēte sibi difficile iueniri iuuenē posse sapientē recte inq; nā sapiēs si ne-
 cesse est q; norit explorare sapientē. Oīa icōprehensibilia eē primū hūc dixisse so-
 tion auctorē: sed fallitur: Scripsit aut de colophonis cōditione & de italica in eleā
 colonia uersus ad duo milia. claruit sexagesima fere olympiadē. Refert uero de-
 metrius phalereus in libro de senectute: panætiūsq; stoicus i libro de trāquillitate
 filios illū suos ppriis sepelisse manibus sicuti & anaxagoram. Videt aut a pytha-
 goricis pmenisco & orestade: ut fauorinus in prio cōmētariorū ait defecisse. Fu-
 it autem & alius xenophanes poeta iābicus ex lesbo atque hi quidem sparsim.

Parmenides.

Armenides eius auditor fuit: piretusque eleathes. cū theophrastus i e-
 pitome anaximadrū audisse tradit. licet aut xenophanis auditor fuerit:
 secutus tamen illum non esse: sotiū item adiūctus est & amenia & dio-
 chetæ Pythagorico: ut Sotion ait paup; illi quidem sed hōesto sane uiro ac bono
 quem etiam potius secutus est: ac uita functo sacellum adificauit. Cum & gene-
 re & opibus illustris esset: atque ab amenia non a xenophane ad quietā uitā
 inductus est. Primus hic terrā globosā dixit: ac rotundā & in medio sitā. Duoq;
 esse elemēta ignē. s. & humidū: illū opificis: hāc materiē tenere ordinem. Genera

tionem item hominum ex sole primū esse ortā: solem ipsum calidū esse atq; frigidū: ex qbus cōstāt oīa: aīam ac mētem idem esse: sicuti & Thophrastus in phylis meminit: cū fere oīum opiniōes exponeret: philosophiā quoque esse duplicem: aliam secundū ueritatem: aliā iuxta opinionem: philosophiā & ipse carmīe expressit: quēadmodū Hesiodus: & Zenophanes atq; Empedocles: iudiciū rōis esse dixit: sensusque minus esse exactos & idoneos ad iudicādū: floruit autē olympiade sexagesima nona: p̄musq; aīaduertisse uidet eundē esse uespum atq; luciferum: ut Fauorinus in qnto cōmentariorū ait: alii Pythagorā dicūt. Negat Callimachus: ipsius poema esse fertur. Ciuib⁹ quoq; suis scripsisse leges: ut Speusipp⁹ in libro de philosophis ait: huius noīe Plato dialogū inscripsit: uocauitq; darmeridē siue de ideis. Primus itē sermone interrogasse Achillē: ut Fauorinus ait in omnimoda historia. Fuit autē & alius parmenides orator q; artem scripsit oratoriā Melissus.

Elissus Ithegenis filius Samius Parmenidis auditor fuit: & cū Heraclito itē collocutus est: quo tēpore illū ēt ignorātibus cōmēdauit ephesiis: sicuti Democritum Hipocrates abderitis antea cōmendarat. Fuit autē & ciuilis iprimis uir ciuib⁹q; maxime acceptus atq; carus. Vnde & prāfectus classis electus magna uirtutis documenta dedit. Videbatur autē sibi loco omne in finitū esse & imutabile atq; immobile: & unum sibi ipsi simile: ac plenū: motumque non esse: uerum uideri esse. De diis nihil diffiniendum dicebat: neque. n. illorum certam esse notionem fuisse hunc circa. lxxxiii. olympiade Apollodorus refert.

Zeno.

Eno Eleates Piretri: ut Apollodorus ait in chronicis filius. Parmenidē uero natura qdem teleutagorā: adoptione uero parmenidis filiū dixit. De hoc atq; Melisso Timon hāc ait.

Magnum robur non molle zenonis plato reprāhensoris.

Melissi multas phantasias supra: paucas infra.

Platonē sumpsisse plurima: maximasq; ad phāndū uīres cōparasse: enim uero zeno Parmenidis auditor ac p̄dica fuit. Fuit autē procera statura quēadmodū Plato in Parmenide notat: idēq; in sophista ipsum eleaticū Parmenidē uocat: inuentorē autē dialecticā sicuti & empedoclē rhetoricā fuisse Aristoteles auctor ē. Fuit & in philosophia & in rep. uir sane nobilissimus. Ferunt nempe ipsius uolumina sapiētiae plenissima. Is cū nearchū tyrānum siue Diomedontē deicere ac p̄fugare uoluisset cōprāhēsus ē: ut in satyri epitome ait Heraclides quo tpe cū de cōsciis & armis quā in liparis hahuit inq̄rere: uolēs ipm desertum destitutumque ostendere: oēs illius amicos cōiurationis esse cōscios dixit: deīde cū de qbusdam dixisset qddā sibi ad aurē loqui uelle significauit: eamq; mordicus apprehensam non ante dimisit quam hāc dentibus perforaret. Idem passus quod Aristogitō tyrannicida. Demetrius uero in aequiuocis nasū ei abscidisse ait: porro Antisthenes in successionib⁹ illū cū aicos nunciasset rogatū a Tyrāno eēt ne alius q̄spīā dixisset: tu ciuitatis p̄ncipes: atq; adstātibus ita locutū eē admiror eqdē uestra uecordiā si horū grā quā nūc ego tolero tyrāno seruire decernitis. Demū p̄cisam linguā in

ora tyrāni conspuisse: ciuesq; cōtinuo factō impetu lapidibus tyrānum obruisse: hęc oēs ferme ita tradiderūt: cāterū Hermippus illum in cauū lapidem iniectū contusumq; fuisse ait: & in hunc nos sic diximus.

Tu bona quesisti crudelis scēna tyrāni:

Eleus ut populus libera turba foret.

Fractus es ast inter mortaria cāde tyranni

Non ego te zeno: sed tua membra cano.

Præclarus & in cāteris fuit zeno maiorūq; nō secus atq; Heraclitus quadā animi altitudie cōtemptor. Nā & ipse prius qdem hylem: postmodū uero eleā phocen sium coloniā suāq; priam ciuitatem hūilem: bonosque tātū uiros nutrire solita dilexit magisq; atheniensū magnificentiā ad quos pgebat raro domi assidue cōmorās. Hic & achillem p̄s orationem cōpellauit: quis fauorius Parmenidem & alios cōpluris pfert. Placet aut illi mūdōs esse plures: uacuūq; nō esse: naturā oīum rerū ex calido & frigido aridoq; & humido fuisse pfectā: cū ista i alterutrū cōmutent: generationē hoīum e terra eē. aiām q; ita ex his oībus cōmixtā quæ pdixius ut a nullo eorū plusq; a cāteris obtineatur. Hūc aut cū maledictis agere idigna ri solitū: causantibusq; qbusdā dixisse: si maledicta æquo aio admittā: ne laudes qdē sentiā. Octo uero fuisse zēnones cū de cittieo loqueremur dixius Floruit aut olympiade. lxx.

Leucippus.

Eucippus Eleates siue secundū quosdā abderites: aut iuxta alios Milesi us Zēnonis auditor fuit. Placebat illi infinita eē oīa: & i se ipsa cōmutari: omneq; istud inane eē: plenūq; corporib⁹: mundosq; fieri corporib⁹ in hoc inane incidētibus: & inuicē iplicatis: atq; ex motu secundū illorū incrementa naturā syderum fieri. Solem in circo maiori secundū lunā ferre: terram uhei: ac circa mediū uerti: figurāq; illius tympano similē: primus hic atomos p̄ncipia subiecit: sumati ista illi uisa sunt: sed sunt explicāda per partes. Omne qdē ut dixim⁹ infinitū ait: huius partē plenā eē partē inanē & elemēta ait: mundosq; ex eis ifinitos eē: & in ea dilabit: atq; dissolui. Sicut aut fieri mūdōs ex infinito p̄ abscessionem multo corpora figuris oīgena in magnū uacuū ferri: eaq; in unū coacta unā uertiginē efficere: secundū quā offendere: ac circuii modis oībus atque ita discerni: ut seorsum similia quæ sunt sui similia petāt. Cēterū æq; libra cū ob multitudinē minime iā circūferri possint: exilia qdē ad exterius uacuū cōtēdere sic ordināte natura: cātera sub sydere: & in ea atq; in se iplicata inuicē cōcurrere: atq; ea cōcursiōe prius quadā concretionē efficere rotūdā. Hāc aut ueluti mēbranā subsistere continētē in se oīgena corpora: quæ dū secundū medii reluctance circunuoluuntur tenuē p gyrū mēbranulā fieri iuxta uertiginis attractū corporibus ppetuis sēp cōfluētib⁹: atq; ita fieri terrā: cōmanētib⁹ quæ semel in mediū iniecta erāt: ipumq; rur⁹ cōtinētē mēbrāe istar augeri iuxta extremorū effluētā corporū: & dū uertiginem ferē quecūq; attigerit ea acqrere. Ex his qdā cōplicata cōcretionem faciē Primo qdē humidā ac luteā ex siccata. s. & circūacta cū totius uertigine: deinde incensa & agnita syderū efficere naturā: esseq; solis circulū extimū. Lunæ uero terræ proximū: cāteris in medio istorū locatis: ac sydera qdem oīa ob celeritatē mo

tus ignescere. Solē uero inflādari a syderibus: lunā solūmodo ignis parū ad cōio-
nem admitti: solē lunāque deficere: quod terra ad meridiē uergat: quæ uero ad
septētrionē sunt niuib⁹ sp̄ urgeri & pruinis algeri: in glaciēque cōcrescere: ac so-
lem q̄dem raro deficere: lunā uero ppetuis incrementis: ac detrimentis affici: q̄
sint iparib⁹ circulis. Enī uero ut generatio: ita & incrementa mūdi eē & diminutio-
nes & corruptiōes secūdū quādā necessitatē: q̄ cuiusmōi sit ipse expōit ac differit

Democritus.

Emocritus hegesistrati siue secūdū alios athēocriti uel certe Damasippi
secūdum quosdam filius abderites siue ut alii putant milesius fuit. Ma-
gnos autem quosdam & Chaldaeos audiuit Xerse Rege patrii illius pre-
ceptores quādo apud illū hospitatus est relinquēte: ut etiā refert Herodotus a q̄
bus & theologiā & astrologiā didicit: cū adhuc puer esset. Postmodum uero leu-
cippum cōuenit: & secūdū quosdā Anaxagorā: cum annis. xxx. iunior: q̄ ille eēt.
Refer Fauorinus in oīmoda historia Democritū de Anaxagora dixisse non illi⁹
esse quas scripserit de sole: ac luna opiniōes: uerū illo antiquores: ipsumq̄ sibi eas
furatū eē: derogasse itē his quæ ille de mūdi cōpositiōe & mēte dixisset i festo ad-
uersus illū aio. Cū ergo illū improbarit quo pacto ille eius auditor fuit? Demetrius
aut in æquocis & Antisthenes in successiōib⁹ tradūt: illū in ægyptū cōtēdisse ad
sacerdotes geometriā accepturū: & in psidē ad chaldeos atq̄ ad rubrū mare: non
defuere q̄ dicerēt & gymnasophistis i idia cōgressum eē atq̄ i æthiopiā uenisse.
Cūq̄ tertius eēt frater: diuississe substātiā minorēq̄ portionē: q̄ erat in pecunia sibi
elegisse: qua illi pēgre pficiscēti opuserat. hoc & illis dolo factū arbitrātibus De-
metrius ipsi⁹ ptē cētū talēta excessisse auctor ē: eūq̄ illa breui cōsumpsisse. Adeo
uero studiosū fuisse: ut ex uicino gortulo sibi cellulā se ligeret ibiq̄ seipsū iclude-
ret: & cū aliquādo ipsius pater bouē ad imolandū adduxisset: ibiq̄ alligasset tam-
diu hoc ab illo nō fuisse cognitū: quoad hūc ille sacrificiū obtētū excitauit ac bo-
uis admonuit. Constat inq̄ illū athenas uenisse: atq̄ ob despectū gloriæ agnoscī
noluissē. Et cū agnouisset socratē ipsū a socrate fuisse ignoratū. Veni .n. athenas
inq̄ & me nemo cognouit. Siq̄ dē platonis illic riuales sūt ait trasylus hic profecto
obscurus ac sine noīe uenisset: q̄ decenopidis & anaxagoræ esset familia: cū alter
in colloquutione socratē pē philosophia alloqat: cui & dixit philosophū quicq̄ cer-
taminū uictori esse similem. Et erat re uera in philosophia pentathlusi. i. quique
certaminū. Nāq̄ naturalia moralia mathematica liberalium disciplinarum ratio-
nes artiumq̄ oēm pitā callebat. huius illud est sermo opis umbra. porro deme-
trius phalereus in socratis defensione ne uenisse quidē illū athenas dixit. Id autē
profecto maius est: si quidem tantam contempsit ciuitatem: non ex loco gloriam
aucupari uolens: uerum loco gloriam imponere. Constat autem ex scriptis eius
cuiusmodi fuerit Videtur aut: ut ait Thrasylus: & Pythagoreorum fuisse imita-
tor. Ipsi⁹ enim pythagoræ meminit illum singulari admiratione uenerās in æq̄-
uoco opere. Adeo autem cernitur ab illo accepisse omnia: ut nisi temporum ra-
tio obsisteret: illum etiam audisse putaretur. Pythagoreorum tamen quempiam
audisse Glaucus Rhenuus æqualis suus indubitanter affirmat: refert autem

& Apollodorus Cyzicenus Philolao illum in noticiam uēisse: illoq; familiariter
 usum fuisse. Curabat autē: ut ait Antisthenes etiam uarie probare phantasias: sæ
 pe solitarius uiuens atq; etiā sepulchra incolens: regressum ex peregrinatiōe hu-
 millime uixisse. Ait q̄ppe qui omnem substantiam cōsumpserat: atque a Dama-
 so fratre per summam inopiam nutritum fuisse. Vbi ueto futura quādam prædi-
 xerat sequensque rerum euentus fidem prædictionibus fecerat diuinis iam hono-
 ribus dignus a plerisque iudicatus est. Cum uero lege cautum esset: ut q̄ patrimo-
 nium consumpserat: sepulchro patrio nō dignaretur. Eo cognito: ut ait Antisthe-
 nes ne inuidorū & detrahentium pateret calumniæ: legisse illi constat magnum
 Diacosmum: quod cūctis illius operibus facile excellit: quingētis talentis honora-
 tus est: neque id solū uerum & areis imaginibus: uitæque functus publice sepul-
 tus est: cum uixisset ultra centum annos. Caterum Demetrius propinquos eius
 magnum illud opus recitasse refert: solisque centum talentis fuisse honoratos.
 Hac & Hippobotus ait. Porro Aristoxenus in naturalib⁹ cōmentariis Platonē
 Democriti cōmentaria quæq; colligere potuit uoluisse cōburere. Verū ab amy-
 cla & clinia pythagoricis fuisse prohibitum nihil id referre dicentibus. Iam enim
 eos libros apud plerosq; seruari. Quod item ex eo colligitur: quod cū antiquos
 ferme omnis memorauerit sapiētes: plato democriti nusquam mētionem ullam
 fecerit: ne in eis quidem locis ubi illi quidpiam contradicendum erat sciēs & pru-
 dens: ut intelligi datur: ne contra optimum philosophorū certamen inisse uide-
 retur quem & Timon laudat illum cæteris præferēs: & audidissime legēdum mo-
 nens. Erat autem ut ipse in paruo diacosmo refert iuuenis quo tempore iam se-
 nior uiuebat Anaxagoras illo minor natu annis. xl. Paruum uero illū diascomū
 ab se compositum refert anno post troiæ excidiū. dcc. xxx. fuit uero ut ait apollo-
 dorus in chronicis olympiadæ. lxxx. ut autem Trasylus in eo libro q̄ inscribitur
 de legendis democriti libris memorat. lxxvii. anno maior natu quā socrates: æta-
 te. s. Archelai anaxagoræ discipuli atq; ænopicie. Nāq; & huius mētionem facit.
 Meminit item & opinionis parmenidis ac zenonis. De uno ut maxime sua: æta-
 te claro & abderite protagoræ: qui omnium consensu Socratis equalis fuit: refert
 aut athenodorus in. viii. de ambulationum libro: cū ad illū hippocrates uenisset:
 iussisse eum afferri lac: inspectoq; lacte dixisse & capellæ primi partus & nigre est.
 Vnde maximū diligētiæ suæ miraculū Hippocrati fecisse: sed & puellā hippo-
 cratis comittē prio die ita salutasse. Salue uir go. postridie uero. salue mulier. Fue-
 rat. n. puella nocte illa uitiata. Moritur aut Democritus iuxta Hermippū in hūc
 modū. cum iam ex senio deficeret: & propinquus uideretur occubitus. mœrentē
 sororem quod illo in celebritate cereali morituro ipsa deæ uota exoluere neqret:
 bono animo esse iussit: panesque calidos sibi quotidie afferre. eos igitur naribus
 admouens uiuum se dum ea transiret celebritas seruauit. Vbi uero dies illi trāsie-
 runt: tres autem erant: quieto fine conclusit uitam: ut hipparchus ait centesimo
 & nono ætatis anno: nos sic lusimus in pammetro.
 Dixit opus sapiens unquam quis tale peregit.
 Fecit quale sciens omnia democrytus.

Qui per tres tenuit præsentia funera soles
In calidis panum hospes anhelitibus.
Hæc uiri uita: hic occasus fuit. Sunt aut quæ ille opinatus est ista. principia oïum
esse atomos atq; inane: cætera omnia legitimū esse opinari. infinitos esse mūdōs
generationi & corruptiōi obnoxios. Nihil ex eo quod nō sit fieri: neq; in id quod
haud quāq; sit corrumpi. atomos præterea & magnitudine & numerositate esse i
finitos: ferrique in hoc toto ac rotari: atque ita cōcretiones omnes gignere: ignē:
aquā: aerē: terrā. Quippe & hæc ex atomis qbusdam constare: esseque passiōi &
imutationi ob firmitatē ac soliditatē minime obnoxia. Solē item ac lunā ex huius
modi uertiginibus tumorūque circūferentiis esse cōpositam: aiāque similiter
quā idē esse quod mentē dicit itueri nos icidētibz in obrutus nostros rerū imagi
nibus: cūctaque secūdum necessitatē feiri: cū sit uertigo causa generationis oïum
quā necessitatē dicit. Finē uero esse rectū quietūq; animi statū: quē euthymiā di
cit quæ nō ut qdā male itelligētes dixere idē sit qd uoluptas: uerū secūdum quē
animus magna trāquilīte cōstātiaq; beatus est: dū nullo metu nulla superstitio
ne aut alii q̄uis perturbatiōe agitur. Eundē uero & εὖεστω appellat a bonitate
constātia cōpluribusq; noibus aliis: quæ uero fiāt eē legitima: natura uero indiui
dua atq; inane. Ita ille opinatus ā. Ceterū ipsius libros & thrasyllus notauit atq; in
ordinē digessit secūdū platonis quadripartitū sermonem. Sunt aut isti morales py
thagoras. de affectu sapientis. de his quæ sunt apud inferos. tritogenia. i. qd ex ea
tria fiant quæ humana cūctā cōtineāt: de probitate amaltheæ cornu: de sedatiōe
animi: cōmentariorū uel domorū. Nā is quē appellauit euesto nō iuenit: atq; isti
quidē morales. Porro naturales hi. magnus diacosmus: quē theophrastus leucip
pi eē ait. paruus diacosmus: mūdāna descriptio: de syderibus uagis: de natura pri
mus. de natura hoīs siue de carne. ii. de mēte: de sensibus: Hos quidā simul scribe
tes: de aia inscribunt: de liquoribus: de coloribus: de differētibus fragoribus πρῶ
τοι & ὑποϋμῶν κρᾶτῶν τῆς ψυχῆς hoc ē iudicium ferētia: de supradictis: de imagi
ne siue de prouidentia. de pestibus norma. iii. ambiguorū. Et isti quidē naturales
Porro icompositi sunt isti cælestes causæ: aeris causæ: plenæ causæ: de igne & his
quæ sunt i igne causæ: causæ de uocibus: causæ de semibus: arboribus: fructibus:
causæ de animalibus. iii. promiscue causæ de lapide. isti icompositi. Mathemati
ci uero hi sunt: de sententiæ differentiis siue de cōtractu circuli & sphæræ: de geo
metria: geometricorū numeri: de mutis ac solidis lineis. ii. explicationes: magnus
anhus: siue astronomia ἀστρονομία: certamē: clepsidra: cæli descriptio: ter
ræ descriptio: poli descriptio: radiorū descriptio. Hactenus de mathematica: de
musica hi sunt de rhymis & harmonia: de poesi: de carminis uenustate: de conso
nis & dissonis rebus: de homero siue uersuū rectitudine & liguis: de carmine: de
uerbis & de noibus. Hæc ille de musica. de medicina & de his quæ sub artem ca
dūt ista scripsit. prænotio de regimine uictus siue medicinæ snia: causæ intēpestiy
uis & tempestiuis: de agricultura siue geometricis: de pictura: de re militari & ar
mis ad pugnandū necessariis: de his hactenus. Sunt qui seorsū & cōmentariis ista
cōstituāt: de sacris in babylone lris: de his quæ sunt in meroe oceani nauigatio: de

historia chaldaica: ratio: de febre & de his quæ ex morbo tussi agitantur: legales causæ: chernica siue pblemata. Cætera quæ ad illum quidam referunt partim ex eius opusculis decerpta: partim omnino aliena consensu omnium sunt. Hæc de illius uoluminibus. Sex autem fuere democriti. primus hic ipse: secundus chius musicus: eodem autem tempore ambo uitam agebant: tertius sculptor: cuius antigonus meminit: quartus quidem templo diæ ephesiæ scripsit: quintus epigrammatum poeta: clarus & floridus: sextus pergamenus orator clarus..

Protagoras.

Protagoras artemonis siue ut apollodorus & dion in persicis ait: maxandri filius abderites fuit: ut heraclides ponticus in libris de legibus tradidit: qui illum & thuriis leges dedisse ait. Ut autem eupolis i tragœdia quæ inscribitur colaces refert: teius fuit. ait. n. nãque est in intimis protagoras teius. Hic & prodicus ceus libros prælegentes idem emolumenta capiebant. Plato denique in protagora graui uoce fuisse prodicum ait. Audiuit autem protagoras democritum: uocabaturque sapientia: ut fauorinus in omnimoda historia refert: primusque dixit duas omnium rerum esse rationes iuicem contrarias: quibus etiam iterrogando utebatur. primus hoc agens atque in hunc ferme cepit modum: omnium rerum modus & mensura homo est earum quædem quæ sunt ut sunt. Quæ uero non sunt ut non sunt: dicebatque nihil esse animam citra sensus: sicut & plato refert in theæteto: omniaque esse uera. Alio autem in loco in hunc cepit modum. De diis quidem statuere nequeo: neque an sint: neque utrum non sint. sunt enim plurima quæ id scire prohibeant. quippe & summa rei obscuritas: & breuis hominis uita. Cuius hoc autem ille principium operis pulsus ab atheniensibus est. libri que illius in foro cremati sunt: sub præconis uoce a singulis: qui illos habebant requisiti. Hic primus mercedis gratia minas centum exegit: primusque temporis partes diffiniuit: ac temporis uires exposuit: orationumque certamina fecit: & sophisma his qui contentionis studio delectantur iduxit: & omissa mente de nomine differuit ac superficiale & apertum illud contentionis genus: quod modo in usu est genuit. Unde & ipsum timon mixtum contentiosumque appellauit. Hic & socraticum dicendi genus primus mouit: antisthenisque rationem qua demonstrare nititur contradicere non esse: ut plato in euthydemo loquitur: primus iste uersauit: primusque ut ait artemidorus dialecticus in libro aduersus chrysippum: argumenta ad quaestiones docuit: ac primus quam nuncupauit τὸ λην in qua onera portant inuenit: ut Aristoteles in libro de disciplina ait. Erat enim ualifer ut memorat sane epicurus: atque aduersus democritum hunc in modum elatus est: cum ligna dedisse uisus esset. Diuisit autem rationem primus in quattuor: præcationem: interrogationem: responsionem: præceptum: alii septem in partes distinxisse aiunt: narrationem: rogationem: responsionem: præceptum: promissionem: præcationem: uocationem: quas etiam fundamenta orationis dixit. Porro alcidamas orationis quattuor partes dixit: dictionem: pronunciationem: interrogationem: appellationem. primum uero librorum suorum de diis recitauit eum: cuius initium supra posuimus. Recitauit autem athenis in euripidis: siue ut quidam uolunt: in megaclidis domo. Alii in lycio dicunt archagora theodoti filio sub discipuli persona recitare. Accusauit autem pithodorus polizeli filius ad quadrim

gentos. aristoteles euathlum accusasse ait. Sunt autem qui seruantur eius libri hi
ars cōtentionis: de lucta: de disciplinis: de republica: de libertate: de uirtutib⁹: de
prisco statu: de his quæ sunt apud iferos: de his quæ nō recte ab hominibus gerū
tur: de præcepto: de causa: de mercede: cōtradictionum. ii. Et ii quidem habent
eius libri. Scripsit autē & plato dialogū in eum. Refert philochorus eo nauigāte ī
siciliā nauim qua ferabatur submersam fuisse. Idq; euripidē in Ixione significare.
quidā illū in uia defecisse iter agēte cum ad nonagesimum ætatis peruenisset an
nū. siue ut ait Apollodorus. lxx. Porro in studiis philosophiæ uersatū annis. lx. ac
circa. lxxx. & .iiii. olympiadē claruisse. Est & in hūc nrm ita se habens epigrāma.
Te quoque protagoram redeuntem fertur athenis

Nigra senem media regna petisse uia.

Cicropis urbs potuit: potuisti palladis urbem

Linquere: non potuit styx uiolenta fugi.

Fertur cū mercedē aliq̃do exigeret: euathlusq; illius discipulus diceret: ac nedū
uici dixisse. At equidē si uicero quodcūq; uicero accipiā necesse est, sin uero tu ui
ceris id in tuum ius necessario cōcedet. Fuit autē & alius protagoras astrologus: in
quem & euphorion epicedium scripsit: tertiusque stoicus philosophus.

Diogenes apolloniates.

Diogenes apollothemidis filius apolloniates fuit uir physicus: & eloquē
tia & sapiētia iprimis clarus. Anaximenis auditorem fuisse antisthenes
tradit. fuit autē anaxagore temporibus. Hūc ait phalereus demetrius in
socratis defensione athenis magna inuidia laceffitum: ac ferme periclitatum. opi
natus est ista. Elementū esse aerem: mundos infinitos: & inane infinitū: dēsumq;
aerē ac rarefcentem mundos gignere. nihil ex eo quod nō sit fieri: neque in id qd
minime sit corrumpi. Terram esse rotundam atque in medio sitā: eāque cœpisse
constantia secundū illā quæ ex calido est circūferentiā: ex frigido concretionē ac
soliditatē accepisse. Est autem initium operis sui. Quid docere aliqd instituit: ei
mea quidem snia opere præcium est certum & indubitatum præstare principiū
orationeque simplici atque pudica uti.

Anaxarchus.

Anaxarchus abderites diomenis smyrnei auditor fuit: alii metrodori:
chii auditorem tradunt. Hic se ne id qdem scire dicebat: qd nihil sciret.
Porro metrodorū alii nesum chiū: alii democritū audisse tradūt. Ana
xarchus igitur alexandro etiā congressus ē. Floruitque circa centesimā & decimā
olympiadem. Inimicum autē habuit nicocreontem cypri tyrannū. & cū illum ale
xander aliquādo in cōuiuio rogasset quidnā de cœna illa sentiret dixisse ferūt cū
ēta per magnifice o rex: uerū oportebat iā caput satrapæ cuiusdā apponi nicocre
ontē intues. Hoc ille audito indignatur post mortē regis cum naui ferret anaxar
chus iuitusq; applicuisse cyprū: cōphēsum eū ī saxū cōcauū iniecit: iussitq; ferreis
malleis cædi. Illū pœnæ suæ negligētē celebre id dictū īgeminasse aiūt. tūde tun
dem anaxarchi uasculū. Nā anaxarchū nihil teris. Iubete uero illo ipsius præcidi
linguā: fama est p̃cisam mordicus in eius faciē cōposuisse. & est nrm in ipsum sic.

Tundite microcreon cælla est panaria: rursus

Tundite: anaxarchus sydera cælla petit.

Et te transmittens hæc uerbula nubila dicet.

O male percussor tartara nigra subi

Hic ob animi cōstantiam & facilem uictū fortunatus appellabatur: hēbatque ad emēdandū maximā auctoritatē. alexandrū deniq; deum se eē arbitrantē cum ex ictu quodā sanguinē illi fluere uidisset: digito ostēdens ita affactus est. Hic nēpe diuinus sanguis nō ē. Plutarchus alexandrū ipsum amicis hoc dixisse refert. alias itē anaxarchū illi cū præbisset: ostēdisse calicē & dixisse feriet deū quispiam humana manu.

Pyrrho heliensis.

Pyrrho heliensis plistarum habuit præm: qd̄ etiam diocles tradit. Is ut appollodorus ait i chronicis pictor fuit primū: atque ut alexāder in successiōibus scribit: drisonē stilponis filium audiuit. Deinde anaxarchum illi ubique adhærens: ita ut & gymnosophistas in indiā adierit: magisque cōgressus sit. Vnde & nobilissime phātus uidet̄: sincōprehensus assensusq; retinendi spē cie inuecta: ut ascanius abderites auctor est. Negabat. n. quicq; aut turpe esse: aut honestū iustumue uel iniustū. eadē rōe & in oibus quicq; uere esse: ceterū lege atque cōsuetudine cuncta hoies facere. Neque. n. esse qd̄ istud potius q̄ illud. cōsequens. ad hæc illi & uita erat. Nihil quippe declinans: nihilque deuitās sustinebat oia: curuus si forte occurrissent & prærupta & canes & quæq; talia nihil oīno sensibus pmittens. curari inde: ut carystius antigonus refert: a sequētibus se necessariis. Porro anesidemus ipsum de assensu quidē retinēdo phātū esse tradit: non tamē imprudenter gessisse singula. Vixit aut̄ ad annos fēnie nonaginta: ceterū antigonus carystius in libro quē de pyrrhone scripsit: hæc de illo memorat: ipsū p̄cipio qd̄ obscurū & pauperē pictorēq; fuisse. seruariq; eū in helide in gymnasio atque egredi solitū: & solitariū uiuere: raroq; redire domū. Hoc aut̄ iccirco facere: q̄ audisset indū quendā anaxarcho exprobrantē: quod nullū doceret uirū bonū fieri: cū ipse regias aulas frequens tereret: & regibus obsequeretur: sempq; eodē pseuerasse uultu atq; habitu: & si q̄spia illū inter dicendū defereret ipse. tamen qd̄ coeperat pageret: & qd̄ cū in adolescētia mobilis fuerit: sæpe inq; pegre p̄ficiscebatur: nemini quo pergeret prædicens: & qbus uolebat cōgrediebatur: & cū aliquando anaxarchus in scrobē incidisset: ille p̄transit nihil ei opem ferēs: idque cū plerique culparent: anaxarchus ip̄e laudabat ut idifferēter ac sine affectu se habentē. cū secū loq; aliquādo deprehensus eēt: rogatus cur id faceret meditator inq; bonus eē. in qōibus a nemine cōtēnebat̄: q̄ celeriter solūq; ad iterrogata diceret. qua ex re factū ē ut nausiphanes adhuc adolescētulus i eius retia ueniret. Aiebat deniq; oportere affectus qd̄ eē pyrrhonis: sui ipsius aut̄ uerborū: dicebatq; sæpe numero epicurū cōuersationē institutūq; pyrrhōis admiratē ip̄m de se p̄contari iugiter solitū. Tāto at̄ i honore priā fuit. ut ipsū pōtificem cōstituerit atq; illius grāphōs publico d̄creto ois imūitate dōauerit: cōplures itē hūit instituti sui amulos. aplectit̄ hūc mirifice timō i pythōe & i sillis & i dalmis q̄ liber euaserit oibus p̄turbatiōib; supstitiōeq; & uāitate & captōe sophistica: ac d̄i istar iter hoies regnarit.

Fare senex pyrrho quonā modo liber abisti.
 Vtque sophistarum soluisti uincula uanae
 Mentis: quæ suadet: quæ sentit plurima falsa:
 Nec tibi iam curæ fuit hoc exquirere: cuius
 Aura hunc tellus græcorum tota tenetur:
 Vndeque & aut inquit mundi sunt singula firma.
 Et rursus in dalmis:
 Quid facias pyrrho cupit hoc audire meum cor.
 Quod solus populis facili cum pace ministres
 Imperium. tanq̃ mundi si iuppiter esses.
 Hūc aut̃ athenienses ēt ciuitate honorauerūt: ut refert diocles: quod cotyn thras-
 cium iteremisset. Pie uero & cū sorore sua obstetrice uixit: ut eratosthenes ī libro
 de diuitiis & paupertate refert quo tēpore ipse si opus esset publice aues quasque
 porcellosq̃ uenūdabat: domique ī differens mūditiā erat. fertur ob eiusmodi in-
 differentiam & scrofa lauare solitus. & cum sorori quandoq̃ succensuisset: phili-
 sta aut̃ uocabat: argueretq̃ illū q̃spiā ut ī memorem instituti sui: nō inq̃t muliercu-
 la documentū erit nr̃æ indifferentiæ. Rursū cū se inuadētē canē repulisset: cānti-
 cuidā graue iquit ē & p̃difficile hoīem penitus exuere. Certādū uero pro uiribus
 primū qdē opibus. Sinaut̃ uel rōe. Aduersum res aut̃ illū & medicamēta putria
 & sectiones & unctiones sibi ulceris cuiusdā gratia inuectas tāta tulisse cōstātia: ut
 ora ne cōtraxerit qdē. eius hāc dispositionē & timon in his quæ scripsit ad pytho-
 nē p̃sequitur. philo quoque atheniēses ipsius necessarius illū democriti maxime
 fuisse studiosum tū etiā homeri dixit illos eius uersiculos iugiter p̃nūciare solitū.
 Quale genus folium: tale est genus atque uirorum.
 Amplectiq̃ q̃ hoīes muscis & auibus cōpararet. Illos itē plibenter & sæpe profer-
 re sicut & cætera illius quibus īfirmitas & inania studia atque pueriles hominum
 motus indicant. Possidonius aut̃ de illo. tale quiddā retulit. naui aliquādo fereba-
 tur: & cū socii tempestate acti moestiores essent: ipse tranquillo aīo perdurās p̃cel-
 lum ī naui edentē attendebat dicens: oportere sapientē hanc illius imitari securi-
 tatem: solus hūc numeius dogma etiā edisse ait. Huius p̃terea mēorabiles isti fue-
 re discipuli eurylochus: cuius id notatur uitiū. Aiunt illū aliquādo ita furore insti-
 gatū: ut sumpto ueru cum carnibus cocum in forū usque persequerēt & ī heli-
 de q̃onibus discipulorū fatigatū abiecto pallio alphæū tranasse fluuiū. Erat autē
 sophistis īfestissimus: sicuti & timō refert. philo aut̃ in disputatiōibus erat frequē-
 tior. Vnde sic & de illo ait. Hecataeus præterea abderites: & timon philiatus poe-
 ta sistorum scriptor de quo dicemus: Nausiphanes quoque teius: Cuius plariq̃
 epicurū auditorē fuisse tradunt: eius discipuli fuerunt. hi oēs a magro qdem pyr-
 rhoni: cæterū a dogmate aporetici & sceptici: prætereaq̃ & ephectici & zetetici
 appellabantur. Est. n. zetetica philosophia sic dicta: q̃ semper in ueritatis inquisi-
 tione uersetur. Porro sceptica qd̃ semper q̃rat & nunq̃ iueniat. Ephectica autem
 dicūt ab euentu qd̃. s. post inquisitionē contineat assensio. Aporetica uero q̃ eius
 sectatores semper addubitēt. atq̃ a pyrrhone pyrrhonii ut diximus denotiati sunt

Enimuero Theodorus i scepticis capitulis scepticā pyrrhoniā minime appellari oportet ait. Nā si qdem motus & agitatio mentis alterius cōprehēdi a nobis nō pōt: pfecto pyrrhonis affectū ignorabimus. At si illū ignoremus pyrrhonii quo pacto dicemur? praterq̄ qd̄ neque pyrrho primus sceptices inuentor fuerit: neq̄ ea dogma aliquod habeat. Rectius aut̄ diceretur pyrrhonis moribus similis. ei⁹ secta principē homerū fuisse pleriq̄ autumāt: q̄ is in suis scripticis de rebus eisdē prater ceteros alias aliter loquitur: neque diffinite qcq̄ dogmatis in morem aut ex snia asserit. Denique & septē sapientes in hoc genere fuisse uersatos: quorum illa sint. nihil nimis: & sponsioni adiacet dānū: quo significetur qui firmiter ac sci⁹ ens fideiussor existat: illū e uestigio incōmoda sublequi. Archilochū item & euripidē id genus exercuisse: ubi archilochus dicit: *Leptime fili talis hominibus glauca mens Mortalibus: qualem in dies facit iuppiter.* Item euripides: *Sentire quid dicunt miseros hos mortales.* Suspeni enim sumus facimusque exta. Qualicūq̄ uelis forte tu libenter. Sed & xenophanes & zeno eleates ac democritus secūdū e⁹ sceptici sunt: ex quibus xenophanes qdem ait: atq̄ qd̄ nā manifestū sit nullus uirorū nouit: neq̄ erit quispiā qui sciat. Zeno aut̄ motū tollit dicēs: oē quod mouet neq̄ i quo est mouetur loco: neq̄ i quo nō ē. Porro democritus exclusis qualitatibus aut ait lege calidū & lege frigidū. Est aut̄ cā atomi & uacūū: ac rursum cā quidē nihil nouimus. Nā ueritas i pfundo ē. plato itē id quidē quod uerū sit dūs deorū filiis concedit. ceterū rōnem pbabilem pquirat. Euripides quoque dubitat an uiuere sit ei mori: moriq̄ uiuere mortales putet. Epicharmus itē quedā uix dici posse: aliā neq̄ auditu p̄cipi neq̄ mēte cōprehendi ait: idq̄ solū probari quod quisq̄ putarit. Heraclitus itē de reb⁹ maximis quicq̄ cōiectādū adstruēdūque temere negat. Hippocrates pari rōne ambigue atque humano more loquitur atq̄ lōge ātea homerus uersatīle ait mortaliū linguā: multosque sermōes i gentēq̄ esse uerborū legē & q̄ quispiā dixerit. Eadē & auditurū: atq̄ uerborū uires: obiectōesque significās. Ita que huiusmōi sceptici lectarū oīm dogmata euertere p̄stabāt nihil ipsi dogmatis rōne asserētes: atque ad ceterorū tantū enūciāda dogmata atque enarrāda p̄cedentes nihil diffiniēdo neque hoc ipsum qd̄ ē: ita & ipsum quoque nihil diffinire tollebant dicentes puta nihil diffinimus. Nā pfecto diffinirent: ceterū snias aliorū pferimus nāz i firmitatis indicū. Itaque & si annuētes hoc indicare possibile esset: at uoce diffinimus nihil. ex eo igit̄ quod dicūt nihil diffinimus: morbus qui appē: si aut̄ dicit: q̄ neutrá i partē snia p̄pēnitus iclinat insinuatur: ac p̄ id similit̄ qd̄ pferunt nihil magis: atque ob id oī rōni rō obiecta reperit & similia. Dicitur aut̄ nihil magis ēt positie de q̄busdā q̄ si similia sint: puta nihil magis pirata malus est q̄ mēdax. uerū ab hmōi scepticis nō positie sed negādo dī licuti ab improbāte cū dī: nō magis scilla fuit q̄ chimēra. Ipū uero magis aliquādo p cōpationē p̄nūciatur ut cū dicim⁹ magis dulce mel q̄ uinū esse: aliq̄do itē positie ac p negationē

ut cū dixit magis pdest uirtus q̄ obē. significamus. n. uirtutē pdesse nō obesse. Verū & ipsā uocē nihil magis eiusmōi hoies tollūt: sicuti. n. nō magis ē puidētia q̄ nō est: ita & nihil magis est q̄ nō ē. significat igit ea uox sicut & timō i pythone ait nihil diffinire uerū hāere ābiguū. Porro q̄ uerbis oib⁹ inest uox: ea quoq; cogit assensus detentionē. Nā si qdē dissidentib⁹ reb⁹ uerba tātūde ualeāt: ueritatis ignoratio sequitur: ne huic quidē rōni deest rō q̄ aduerset. Quā & ipsa cū tulerit reliq̄s a se metipsa sublata pibit nō secus atque medicamēta q̄ ubi epota prius materiā ex hauserint & ipsa egerūt ac pereūt. Aiūt at dogmatici se nō mō nō tollere uerū & asserere rōnē. Solū itaque ministris utebātur rōnibus. neque. n. fas erat rōnē nō tolli: quēadmodū dicere cōsueuimus locū non esse: & locū oīno dicere oportet: & si nō dogmatis at demōstrationis rōne. nihilque scd̄m necessitatem fieri: & tamen necessitatē dicere oportet. tali quodā interpretatiōis mō utebātur. res nō eiusmodi p naturā esse: q̄les uiderētur: sed uideri tātū atque ea ingredi dicebāt nō q̄ intelligerēt. qd̄. n. intelligi liquet: sed quorū p̄ticipationē sensibus traderent. Est igit pyrrhonis rō memoria qdā earū rerū q̄ uidētur siue quolibet intelligūt scd̄m quā oīa oib⁹ cōferūtur: eaq; cōperata lōge inutilia plenāq; p̄turbationis eē cernunt. Sicut ait ænesidemus in introductōe ad pyrrhōia. Porro ad eas q̄ in speculatiōib⁹ sunt: oppositiōes cū prius ostēderint q̄bus mōis res queq; persuadeāt: eisdem nōis illarū fidē tollūt. Nā persuadere qdē ea q̄ scd̄m sensus cōcorditer se hēnt & q̄ nunq̄ uel raro certe icidūt. Cōsuetā itē & q̄ legib⁹ uisā sūt: oblectātia quoque atque admirationi patentia. Demōstrabāt itaq; ex his q̄ cōtraria sunt persuasiōes æq̄s eē persuadentib⁹. porro ābigua scd̄m cōcordiā earū rerū q̄ uel a spectui uel itelligētiā subiecta sūt. x. mōis tradebāt: q̄b⁹ subiecta differre uidebātur. Ex his p̄mus ē q̄ cōstat ex aīaliū differētiis ad uoluptatē & dolorē: cōmodaq; & icōmoda. Ex eo at colligit nō easdē ab eisdē phātalas incidere. qd̄ q̄ eā pugnā necessario sequit assensū cōtinere: qppe aīaliū alia absque coitu gigni: ut sunt q̄ i igni uiuūt pyribiaque uocātur: phēnixque arabicus atque terenides: alia item ex cōgressu ut sunt hoies & cætera: atque alia sic: alia sic cōperata sunt. Quocirca ēt sensibus differūt puta aquila acutissime uidet: canis sagacissime olfacit. Ex igit ualde rōni cōsentaneum: quæ differenter oculis incidūt: eorū itidem differre phātal mata: atque capræ quidē uirgulata alimento esse hōi at amaritudinem gignere. Cicuta quoq; coturnici nutrimentū: hōi inferre pernitiem. Suem itē simū edere: quem mīme equus attingat: Secūdus ex hoīum ingeniis per gentes cōparatiōes que colligit. deniq; demophoon mensis p̄fectus alexādri ad umbrā calefiebat: soleque rigeat: andron item arguus ut ait aristoteles per arida libye loca absq; potu iter agebat: alius item medicinæ: agriculturæ alius: alius mercaturæ studiosus est. atque ista qdē aliis profunt aliis obsunt: qua ex re continendus assensus est. Tertius ex differentibus sensuū poris accipitur: nāque malū aspectui qdē palli dū: gustui dulce: tactui lene: olfactuique fragrantia odoris gratissimum incidit eademque forma p̄ speculorū uarietate non eadem cernitur. Cōsequens igitur est qd̄ appet nō magis id esse q̄ aliud. Quartus circa effectus cōiter uicissitudinesque uersatur: puta sanitatem: morbū: sōnū: euigilationē: gaudiū: tristitiā: iuuentam

senectam: audaciam: metum: indigentiam: copiam: amicitiam: odium: calorem
 frigus: spirare spiritusque meatus itercludi: alia itaque uidentur quæ icidunt præter dis-
 positiones quælibet. Neque enim qui uesani sunt præter naturam se habent. Quid enim illi ma-
 gis quam nos. namque & nos solè ueluti statè ituemur. Theon autem tithoreus stoicus dor-
 miens in somnis ambulabat: periculisque seruus in sommo tecto. Quintus circa leges
 atque instituta fabulosaque probationes atque artificialia fœdera dogmaticasque opiniones
 uertit. In eo continentur quæ de honestis ac turpibus: uerisque & falsis: deque summo bo-
 no: de diis & generationibus & corruptione omnium quæ apparet: disputantur: denique
 quod apud alios iustum: apud alios iniustum est. Idemque aliis bonum: aliis malum putatur.
 Nam per se quod de filiabus misceri legitimum est: id uero grecis nefarium existimatur: atque
 massageta: ut eudoxus quod in prima piodo refert: uxores habent cōes: greci eam
 coionem detestantur. cilices item ieiuniis gaudet: greci non sic. de diis quoque alii aliter se-
 tiunt. quippe illorum prouidentia alii cōfidentur: alii negant: ægyptii quoque cōdiētes sepeliunt
 corpora: romani uero icendētes: pæonesque in stagna prouiciētes. Vnde circa ueri pro-
 fessionem cōtinetur assensio. Sextus in cōgressionibus societatibusque cōsistit: secundum
 quæliquo de nihil per se & itegre apparet. sed cum aere ac lumine liquido ac solido calore
 frigore: motu: euaporatiōe: ac uiribus aliis. Nepe enim purpura colorem sui uariū præ-
 fert ad solè ac luna & lucernæ igniculū. Color item noster diuersus sub meridiem ap-
 paret: & sol itidem: lapis item qui a duobus in aerem tollitur in aqua facile transferretur. Siue enim
 grauis existens ab humore leuigatur: siue lanis ab agere grauatur. Ignoramus igitur
 quid seorsum sit: ueluti in unguento oleum. Septimus circa recessiones & positiones quæ-
 dam & loca & ea quæ in locis sunt uersatur: per eum quæ uidentur magna esse: modica ap-
 parerent: quæ drata: rotunda: plana: tumulis plena: recta profrecta: pallida coloris alterius.
 Sol denique longinquus quæ sit ab eis uidetur. motusque de longe aerei ac lenes: e uicio aspe-
 ri esse cernuntur ac prupti. Sol itidem oriens quod alius uidetur alius cum medio celo se in-
 derit. Atque idem corpus in nemore aliud: aliud in patulis campis apparet effigiesque
 propter propriam positionem & colubæ collum in cōuersione uidetur. Quoniam igitur extra
 loca & positiones ista cōsiderari nequeunt: illorum quoque natura ignoratur. Octauus
 in quantitate earum rerum siue calore uel frigore uel uelocitate uel tarditate siue pallore
 siue calore imutato cōsistit. Namque uinum modice sumptum firmat ac roborat: imodice
 statum mentis euertit. idem de cibo & similibus. Nonus est qui propter solentem naturam morem
 uel nouum uel rarum cōtingit. denique terræ motus apud quos crebro cōtingunt ad
 mirationem non sunt. sol itidem quæ quotidie cernitur. Decimus ex alterna collatiōe cō-
 stat: puta graue ad leue: forte ad ibecillū: maius ad minus: superius ad inferius: dex-
 trum non per naturam dextrum est: uerum ex sinistri collatiōe intelligitur. nam si tollatur sini-
 strum: dextrum non erit. Eadem ratione & pater & frater quasi ad aliquid dicuntur: & dies ueluti
 ad solè: atque omnia ueluti ad mentem. quæ igitur ad aliquid dicuntur per se ipsa incognita sunt
 Atque hi quod x. modi sunt quos prædiximus. Caterum agrippa his quinque alios in-
 uexit: eum qui ex dissonantia colligitur: & qui in infinitum progreditur: & eum qui ad aliquid dici-
 tur: quique ex tantum probatione: & qui per inuicem cōficitur. Qui igitur ex dissonantia: quoniam
 quæcūque fuerit apud philosophos proposita: ex consuetudine ingentis pugnae &
 perturbationis indicat plenam. qui uero in infinitum procedit quicquid quæsitum

fuerit affirmari minime permittit: quod aliud ab alio fidem capiat atq; ita in infinitū res prodeat. Qui aut ad aliqd nihil percipi secundū oīa dicit: sed cū altero: quocirca & ignota esse. Porro tanq̃ ex pbato cōstat modus: cum putāt quidē ex se ipsis picipia rerū oportere picipi quali pbabilia: neq; ulterius: ingri quod futile atq; iane est. Cōtrariū. n. quispiā subiiciet. per inuicē aut modus cōsistit cum quod quæsitā rem firmare debuit: ipm opus habet ab eo quod quærit fidē capere: puta si poros q̃spiā iccirco esse asseueret quod uapores fiant: ipm ad affirmationē sumit: quod minime debuit. Tollūt aut isti oēm demonstrationē: oēm q̃ iudiciū & signū & cām & motū atq; discētiā & generationē: & qd' natura q̃piā aut bonum aut malū sit. Oīs. n. aiūt demōstratio aut ex demōstratis rebus cōstat: aut ex nō demōstratis. Si igit ex demōstratis & illa demōstratiōe aliqua egebūt: atq; ita ī finitū pget. Sin uero ex nō demōstratis siue oīa siue qdā siue unū etiā solū dissideat totū etiā demōstratiōe carere: qd' si uident inqunt qdā eē q̃ demōstratiōe nō egeant: mirra illorū snia ē. Si nō intelligūt hoc ipm ī primis qd' fidē hēat ex eis pbatione indigere. Neq; n. q̃ttuor eē elemēta ide astruēdū ē: q̃ q̃ttuor sint elemēta. pte rea si negētur particulares demōstratiōes: generalē quoq; demōstrationē tolli necesse ē. Vt aut sciamus demōstrationē eē: iudiciū erit necessariū. Itidē ut iudiciū eē nouerimus: demōstrationē opus erit. Vnde utraq; cū ad inuicē referātur incōphēsibilia: sunt quonā ergo mō picipiātur q̃ manifesta sūt: si ignoret demōstratio? Quærit at nō an talia appareāt: uerū an p substantiā ita se hēant stultos uero dogmaticos dicebāt. qd' n. ex tanq̃ pbato cōcludit: nō cōtēplatiōis uerū positiōis rōnē hēt. Porro eiulce rōne etiā impossibilib⁹ argumētari licet. ceterū q̃ arbitrentur minime oportere ex his q̃ secundū circūstātiā sunt uerū iudicare: neque ex his q̃ secundū naturā sunt leges ferre: eos dicebāt mōs rerū oīum sibi diffinire nequaquā intuetes qd' appareat: oē id secundū reluctationē affectūq; apparere. Siue igit uera oīa esse siue falsa oīa dicendū est. Sin aut qdā uera sunt: quonā ea discernemus mō? Neque. n. sensu q̃ sed. n. sensū sunt: cū oīa sibi uidātur æq̃lia. neque intelligentia ob eandē cām. His autē explosis iudiciis nulla iudicādi uis reliqua cernitur. Qui igitur aiunt de aliqua siue sensibili siue intelligibili re astruit: prius q̃ de ea re sunt opiniones constituere debet: alii enim ista: alii ista abstulerunt. Necesse est autē uel sensu uel intelligentia iudicari: ceterum de utrisque contentio est. Non igitur possibile est opiniones de rebus sensibilibus intelligibilibusque iudicare: siue propter eam quæ est in intelligentiis pugnam: omnibus renunciandum est: tolletur mensura: qua cuncta diligenter exacta uidentur. omnia igitur æqualia arbitrabuntur. Ad hęc aiunt qui nobiscum inquirunt quod apparet probabile sit nec ne: si quidem probabile est nihil aduersus illum dicere poterit: cui contra uidetur. Sicut enim ipse probabilis est qui apparere dicit: ita & aduersarius. Sin autem non probabilis neque ipsi credetur qui apparere dicit: quod autem persuadet: uerū esse arbitrandum non est. Neque enim idem omnibus psuadet: neque eisdē iugiter. Fit aut persuasio etiā præter id quod extrinsecus est: siue præter dicentis opinionem: siue præter curā siue præter suauitatē: siue præter consuetudinem: siue præter id quod gratum est. Tollebat autem & iudicium ista ratione. Siue iudicatum est iudicium siue iniudicatum. At si quidem iniudicatum est improbatum consistit

exciditque a ueri falsique iudicio. Sin uero: iudicatum unum erit eorū quæ per partes iudicantur. Itaq; si idē est & iudicare & iudicari: id quoq; qđ iudiciū iudicauit ab altero iudicabitur. Illudque rursus ab alio: atq; in infinitū pcedet: præterq; qđ de iudicio sententia concors non est. aliis hoīem iudicium esse dicētib; aliis sensum: aliis rationem quibusdam item perceptibilem phantasiam: atque homo quidē & secū & cū aliis dissidet: quod ex legū cōsuetudinūque differētiis cōstat. Porro sensus falsa renūciāt. ratio autē discordat: perceptibilisque phātasia ab animo iudicatur: animusque ipse uariis motibus uertitur. hac ergo ratione ignotū ē iudiciū: ac per id ueritas quoque ignoratur. Signū itē esse negant. nam si quidē si gnum est iquiunt: aut sensibile sit necesse est aut itelligibile. ac sensibile nō est. nā sensibile cōmune: signū uero propriū est: ac sensibile quidē secūdm differentiā: signum uero eorū quæ ad aliquid dicuntur est. itelligibile itidē non est. Nam itelligibile non est siue quod appareat ex eo quod uidetur: siue quod nō appareat ex eo quod non uidetur: siue quod nō uidet ex eo quod apparet: siue quod uidetur ex eo quod nō apparet & apparet. signū ergo nō est. Nam nullus istorū signum esse potest. Ex eo autē sequitur nihil incertū comprehendī posse. Nam per signa dicuntur obscura comprehendī. Causam itidē hac ratiocinatione tollunt. causa eorū quæ ad aliquid dicuntur est. quippe ad causale est. Quæ uero ad aliquid dicunt solūmodo intelliguntur: nō autem existūt. & causa igitur tātū intelligitur. Nam si quidem causa est: illi deesse nō debet cuius dicitur causa: alioquin causa nō erit. At sicuti pater nisi adsit is ad quē pater dicitur: nequaquā pater est: ita & causa. Nō autē adest ad quod causa itelligit: neque enim generatione neque corruptōe neq; aliud quippiā. nō ergo causa est. At qui si quidē causa est siue corpus corporis est causa: siue icorporale icorporalis. Nihil est autē horū. non igitur est cā. nā utraque eandē habēt naturā: & si alterū dicitur cā inq; ū corpus est & reliquū corpus cum sit efficietur causa. At si cōmuniter ambo causæ erūt nihil erit patiēs. Porro icorporeū icorporei nequaquā causa erit. ob eādē rationē icorporeū itē corporis causa non erit: quia nihil icorporeū corpus facit. corpus itidē icorporei causa non est: quia quod fit ex patiēte subiecta materia eē debet. Nihil autē patiēs ex eo qđ icorporeū sit: nec ab aliquo quidem fit. nō est igitur causa: atque ita colligit minime subsistere pncipia rerū. Aliquid enim sit necesse est quod facit atque opatur. Enī uero neque motus est. nā qđ mouetur uel in loco ubi est: uel in eo ubi nō est mouetur. in quo autē nō est neque mouetur. Nō est igitur motus. Disciplinā itē hoc modo auferebāt. Si quid aiebāt docetur siue quod est eo ipso quod est: siue quod non est eo ipso quod non est docetur. neque uero qđ est eo ipso quod est docet: Nāque natura oīum quæ sunt: oībus patet atque cognoscit. neque id qđ non est eo quod nō est. Ei autē quod non est: nihil cōtingit: ita ne doceri quidē: ne generatio quidē iquiunt est. Oeque. n. sit qđ est: est quippe. neque qđ nō est. neque. n. subsistit. qđ autē nō subsistit: neque est: neque fieri quidem meruit. Natura quoq; bonū aliquid aut malū esse ita negāt. si quid aiūt natura bonū aut malū est. omnibus bonū aut malū esse debuit: quēadmodum & nix oībus æque frigida est nihil est autem bonum aut malum quod sit commune omnium. nō igitur est natura bonum aut malum. Aut. n. oē quod a quopiā putatur bonum dicēdum est: aut

non omne. At omne qđ dicendū non est: nāque idē ab aliquo putat bonū: sicuti uoluptas ab epicuro: ab aliquo ecōuerso malū. Cōtingit igit id qđ fieri nō potest idē & bonū esse & malū: quod si non oē quod ab aliquo putatur: bonū dixerim⁹: necesse erit nos discernere opiniones: qđ p parē rōnū uim possibile nō est. Ignoratur itaq qđ sit natura bonū. Licet aut totū cōclusionis illorū modū ex his: q reliq re monumētis aiaduere. At. n. pyrrho qđ ipse nullū reliq opus: uerū discipuli & necessarii sui. Timon & anesidemus numeni usq atq nauisphanes atque alii huiusmodi cōtradictētes dogmatici aiūt illos & cōphēdere & dogmata afferre. nā in eo qđ arguere: & ceteros euertere conātur pfecto cōprehēdūt: atque in eo ipso & asserūt & dogmata iferūt. Nā cū se nihil diffinire aiūt: oīq rōm cō rariā obiectā esse rōnē: ea ipa & diffiniūt & dogmata pferūt cōtra quos illi respōdēt. Atq ea quæ patimur ut hoies fatemur. nā & qđ dies sit: quodque sit generatio: quodque uiuamus & cetera i hūc modū quæ in uita nra manifesta sunt scimus. ceterū in his quæ dogmatici asserūt ea se rōne cōprehēdere dicētes: ueluti in certis cōtinemus assensum. solas uero passiones agnoscimus. Nāq & nos uidere cōfitemur nosque id itelligere scimus: uerū quo pacto uideamus aut itelligam⁹ ignoram⁹ quodque hoc albū uideat narrādo dicimus: nō asserēdo an uere ita sit. Porro de ea uocē: q nihil nos diffinire dicimus atque similib⁹ q dicūtur nō dogmatibus neque. n. similia sunt his quæ illi asserūt puta globosus sphaeræ istar sit mūdus: nā id qđ incertū est. hæ uero certæ consensioēs sunt in eo. itaque q nihil diffinire dicimus: neque hoc ipsū diffinimus. rursus illos dogmatici uitā etiā tollere asserūt dū oīa ex qbus uita cōstat euertūt. cōtra eos illi mēiri arguūt. nō. n. uisum se auferre sed quomodo se habeat uis uidendi ignorare se dicunt. Atque qđ apparet ponimus nō q tale quale cernit sit. ignis itē incēdia sentimus: uerū an habeat icēdēdi naturā assensum cōtinemus: quodque moueat quīspīa & qđ intereat uidemus: Verū ista quo pacto fiāt ignoramus. Eis i gīt aiūt solū reluctamur: quæ cōspicuis rebus p xime assitūt icerta. Nāque dū estigiē eminētiās hre dicimus qđ uidetur exponimus. cū uero non habere eminētiās asserimus: nō iā qđ cernitur sed aliud dicimus: Vnde & timon in pythone ait nō excessisse cōsuetudinē: atq in dalimis ita dicit. at quod uidet omni robore quocūq puenerit: atq in libro de sensibus q iquit. istud dulce sit nō aio: qđ aut uideatur assentior. anesidemus quoque in primo de pyrrhonis rōnibus nihil ait p modū dogmatis diffinire pyrrhonem ppter cōtradictionē: uerū quæ sūt cōspicua seq. eadē ferme ait i libro cōtra philosophiā & in libro de quæstione. Zeuxis itidē anesidemi necessarius in libro de duplicibus rōnibus: atiochusque laodiceus & appellas in agrippa ea solū ponūt quæ uident: Est igitur iudiciū secūdū eiuismōi scepticos qđ uidetur: sicuti & anesidem⁹ ait. i ea snia & epicurus fuit. Porro democritus nihil se nosse ait eorum q uidetur. Quadā uero ex his ne eē qđē. Aduersus huiusmōi iudiciū dogmatici aiūt ab eis ipsis uarias phātasias icidere quēadmodum a turre uel rotūda uel quadrata. Scepticus si neutrū pferat sine effectū erit. sin uero alterā sequitur: nō iam inquit aquas uires his quæ uidetur reddet: Ad quos aiūt sceptici: q quādo uariæ incidēt phātasie uerasq uideri dicimus: atq iō uisibilia ponere quia uidentur: potremo aut sceptici assensus cōtinentiam eā asserunt q sequat: umbre in morem

animi tranquillitate atque cōstātia: ut ait & timō & anesidemus. neq. n. ista aut furgeremus aut eligeremus quæ in nobis sunt: quæ uero i nobis nō sunt sed p. neces-
sitate uitare nō possumus ut ē scepticos esurire & sitire & dolere. neq. n. ista rōne
auferri possunt. dicentibus uero dogmaticis posse uiuere scepticos nō detractan-
do si iubeāt etiā prēm necare: respondēt illi de dogmaticis quō uiuere poterit &
abstinere qōnibus nō de mūdānis & obseruādis: Itaq. & eligimus aliqd ex cōsue-
tudine & fugimus & legibus utimur. Sunt autē qui dicāt scepticos finē dixisse trā-
quillum animi statum. Sunt item qui mansuetudinem.

Timon nicaeus.

Imon appolloniates nicaeus: de quo in .i. cōmentariorū in fillos libro di-
ximus: q. opus suū ille tiberio cæsari dedicauit: timonem asserit patre ti-
marcho genere phlasiū fuisse: iuuenēque saltationi operā dedisse: cho-
reasque duxisse. postmodū uero choreis repudiatis megara se ad stilponem cōtu-
lisse: qui cū diutius cōmoratū rursus i priam redisse: uxoreque duxisse. Tū in eli-
dē uenisse cū uxore ad pyrrhonē: ibique moratum esse: quoad illi filii nati essent
quorū q. maior natu erat: xanthū uocasse: medicināq. docuisse: uiteque & institu-
ti sui successorem reliquisse. Erat autē sicut & sotion i. xi. eloquentia & sapia insignis
cū tamen egeret alimentis in hellepontum propōtidēq. cōcessit: atq. i chalcedo-
ne philosophiam & oratoriā exercens multū admirationis emeruit. Hinc iā locu-
pletior factus athenas pfectus ē: atq. illic ad obitū usque pseuerauit cū breue tē-
pus thebis egisset: antigono itē regi & ptolomæo philadelpho cognitus & carus
fuit: sicut ipse i iābis illi attestat. Erat autē inqt antigonus & potationis studiosus at-
que philosophis iterdū uacabat. Nāque & poemata cōscripsit & uersus & tragœ-
dias & satyras & comœdias. xxx. tragœdias uero. lx. fillos itē & cinados. ferunt ei⁹
& libri uarii ad. xx. uersuum milia tendētes: quorū & antigonus carystius memi-
nit: qui uitā ipsius conscripsit. filiorū uero li. iii. sunt in quibus utpote scepticus in
dogmaticos ois maledicta atq. cōiuitia itorquet. ex his primus planā atq. pspicu-
am hēt interpretationē enarrationis in modum. porro secūsus & tertius dialogi
spēm tenēt. Videf autē zenophanem colophoniūq. de singulis inquirere. Illeq. si-
bi respōdere. atque in. ii. qdem de antiquiorib⁹. In. iii. autē de posterioribus agit.
Vnde illum quidam epilogū inscribere: primus autē eadē cōtinet prēterq. q. poe-
sis illa ex psona sua est. Hoc autē illius fuit initium. Mortuus est autem annorū fer-
me. lxxx. ut ait antigonus & sotion in. xi. Hūc ego luscum didici. nā & ipse cyclo-
pē se appellabat. Fuit & alter timon hoies iprimis exosus. Fuit autē philosophus ti-
mon hortorū studiosus maxime ac solitudinis amās quēadmodū & antigonus
refert. Ferf hieronymus pipateticus de illo dixisse. sicut apud scythas & q. fugiūt
& qui psecuntur: sagittas itorquēt: ita & apud philosophos alii pseuēdo discipu-
los capiunt alii fugiēdo: quēadmodū & timō. Erat autē. acri ingenio atque ad irri-
dēdū pmpus & uehemēs: satorq. illustris: & poetis fabulas scribere aptissimus
& poemata cōponere. alexandrum uero & homerū tragœdiarū socios accersere
gaudebat. & cū uel ab ancillis uel a canibus pturbaretur uersificare solitus erat. ni-
hil atq. studēs atq. tranqlā uitā apprehēdere. aiūt aratū ab illo quassisse quo pa-
cto quispiā homeri poema sine menda conseq. posset: illūq. dixisse: si antiqua le-

gat exēplaria non ea quæ nuper emēdata sunt: neglecta quoq; apud illum poemata iacebant aliquādo & corrosa adeo ut cū & zopyreo oratori quiddā recitaret euoluereq; uolumē & qd' occuraret legeret: i medio ferme operis pricipium notarit auulsum loco aetenus ignorans. Adeo uero indifferens ac facilis in uictu erat ut nullū prandii tēpus obseruaret. aiūt aut ipsū cū uidisset arcesilaum assētatorū icedentē mediū dixisse quid huc tu uenisti ubi nos liberi sumus: assidueq; dicere solitus erat ad eos qui sensus cum animi attestazione diiudicant cōuenit at tagasque & numēius. cōsueuerat & ista ludere. Deniq; ad eū q cūcta mirabā ait. quid aut non miraris: quia. iiii. cū simus. iiii. hēmus oculos? Erat aut ipse luscus & dioscorides discipulus eius. Rogatus aut aliquando ab arcesilao cur ex thebis ad esset: ait ut uos in aperto intuens rideam. arcesilaū tamē cū in sillis carperet: laudauit illum in eo libro: qui inscribitur arcesilai de canis. huius successor ut menodotus refert nemo fuit: sed eiusce defecit institutum: donec illud ptolomæus cyrenæus instaurauit. Porro hippobotus & lotiō ipsius auditores fuisse tradunt dioscoridem cyprium & nicolochū rhodiū euphranorēque seleutium & praylū a troade qui adeo cōstātī aio fuit ut tradit philarchus historicus: ut pateret se iniuste ueluti proditorē cruciari ciues ne uerbo qdē supplici exorans. euphranorem autē eubulus alexandrinus audiuit eubuli uero ptolomæus auditor fuit. Eum uero sarpedō & heraclides audire. Porro heraclidē ænesidemus gnosiū audiuit: q pyr rhoniarū rōm. viii. cōscripsit libros. ænesidemū zeutippus polites: zeutippū uero zeucis qui goniopus dictus ē. Hūc antiochus laodicens ex lyco: quē rursus menodotus nicomedēsis medicus empericus & rheodas laodicens audire. menodotum autem herodotus ariei filius tarsensis. Herodotum uero sextus empericus audiuit: cuius sunt decem illa uolumina. Aliaque pulcherrima. Porro sextū saturnius audiuit cognomento cythinas & ipse empericus.

Picurus Neoclis & charestratæ filius patria atheniēsis: pago chargettius ex philidarum familia: nt methrodorus in libro de ingēuitate refert: fuit. Sunt qui illum dicant & in primis heraclitus in sotionis breuiatione: cum athenienles samum sortiti essent: illic nutritum esse: ac demum. viii. x. agentem ætatis annū rursus athenas cōcessisse: quo tempore xenocrates in academia: aristoteles chalcide scholam habebant. Defuncto autem alexandro macedonæ rege & athenienlium sub perdica afflictis rebus colophonem se ad patrem contulisse. Vbi cum aliq diu cōmoratus esset: congregassetque discipulos: athenas iterum redisse sub anaxicrate: ibique aliquatenus cum cæteris cōmuniter phātum esse: Deinde seorsum sectam a se uocatam constituisse. quarto decimo uero ætatis anno philosophiæ dare operam cœpisse ipsemet testis est. Apollodorus autem epicureus in primo de uita epicuri refert illū ad philosophiam se cōtulisse: grāmaticos arguētē: q p cōtātū sibi qdnā eēt apud hesiodū chaos exponere nō potuissent. grāmaticā uero illū docuisse p mū ac demū lectis democriti libris philoophiæ dedisse manus hermippus auctor est. Idq; timonē de illo

LIBER

dixisse: Vltimus rursus physicorū & extremus ex samo uenit: s̄rarū p̄ceptiuus & i
ductiuus uiuētū. adiecti sunt aut̄ illi ad philosophādū ipso hortāte tres ipsius fra
tres: neocles. s̄. chæredemus & aristobulus: ut ait philodem⁹ epicureus i. x. de phi
losophorū cōpositiōe. Seruus itē illius mus noie: ut myronianus refert i legib⁹ hi
storicis capitulis. Eni uero diotimus stoicus isesto aduersus illū aio acerrime illū inse
ctatus ē qnquagita ferēs ipudicas & lasciuas ueluti ab epicuro scriptas epistolas:
easq; q̄ chrissippi ferunt: ueluti sub eius noie cōponēs. Possidonius itē stoicus & ni
colaus & sotiō in. xii. eorū q̄ iscribunt dioclis argumēta. Sūt aut̄ fere. xxiii. & dio
nysius alicarnaseus una cū mīre adiculas circuisse purgamēta legētē: lasq; cū p̄e
docuisse mercedis exiguæ stipe tradūt. Vnus quoq; ex fratribus lenocinatū esse:
ipsūq; leōtiæ meretrici cōgredi solitū. Democriti quoq; de atomis astrippique de
uoluptate libros ut suos asseruisse: neque fuisse legitimū ciuē: ut timocrates ait &
herodotus in libro de pubertate epicuri: mithroque lysimachi dispēlatori per epi
stolas fæde adulatū esse p̄xanē illū ac regē appellando. Idomeneū itidē & herodo
tū atq; timocratē: qui se eatenus obscurū: suaq; dogmata illustrarent p̄ episto
las laudare: eisq; ob hoc ipsum assentari. Scribēs ad leōtiā qdē in hūc modū: p̄x
an rex o mea leōtariū cuiusmodi me impleuit plausu tuā epistolā legētē. ad themi
stam itē leōtis uxorem. Quotus. n. inq; ego sū nisi uos ad me p̄ficiscaminis? p̄m
ptus ipse quocūq; uos ac themista me arcessatis irruere. Ad pythoclem uero for
mosū adolescētē: cōsumor inq; atq; deficio: amabile tuū atq; diuinū igressum su
stinens. Rursumque ad themistā scribēs: monere ipsam arbitrat̄: ut theodoros i
q̄rto aduersus epicurū libro ait: alius itē cōpluribus meretricibus scribit & leontia
in primis quā & methrodorus amarit. In libro quoque de finibus sic loquitur. Nā
equidē nihil hēo: qd̄ bonū intelligā: si saporū uoluptates: & quæ ex ueneris con
stant: & quæ auribus p̄cipiūtur: quæq; ex formæ uenustate blandiunt̄ oculis ause
rā. Scribit itē in epistola ad pythodē. oēm aut̄ disciplinā o fortunate fuge. Epicte
tus quoque ut lasciuus loquentem sugillat maximisque probris lacerat & male
dictis icescit. Timocrates itē in his q̄ iscribunt de leticia. Metrodori frater ipsius
que discipulus ei⁹ relictā: schola bis illū dieb⁹ singulis uomere solitū: & nimis de
litus solutū refert: seq; ipsū narrat uix effugere potuisse nocturnā illā philosophiā
mysticūque institutū. Epicurū quoque multa i orōne peccare atq; i uita lōge plu
ra: corporeq; adeo miserabiliter affectū: ut cōplures ānos cōsurgere e sella neque
rit: minimāq; quotidie i cibos cōsumere: ut ipse i epistola ad Leōtiā scribit: atq; i
eis q̄s ad mytlenēses philosophos scripsit: Cōgredi q; sibi ac Metrodoro & scort
ta alia Marmariū & Hædeā & Erotiū & Nicidiū: in eis quoq; uoluminibus quæ
de natura scripsit. xxxvii. numero cōplura huiusmodi inferere. Cōtrariaq; in ipsis
ac cæteris libris. Nausiphani pluri ma scribere: ita fere aduerbium dicēs: Sed hēr:
habuit enī ille m̄cerēs oris gloriā sophisticā: quēadmodū & alii cōplures ex man
cipiorum numero. Ipsumque Epicurū i epistolis ista de Nausiphane dicere. Ad
duxit illū hoc in ei⁹ smōi excessū uti ne maledictis ipetere: magistrūque inuoca
ret: platonē quoque ipsum ac deceptorem & scortū ac sine lris uocabat. Platonis
item sectatores Dionysii assentatores: platonē quoque ipm aureū: & Aristotelē

*Epicurus ex
sumit
no p̄cept*

*om̄s disciplina e fu
genda
Epicuri delicta*

*plato deceptor di
ctus & scortum suū*

prodigū: q̄ paterna substātia cōsumpta militasset: & uenena uendidisset: appella-
 bat. Baiulū Protagorā: & librariū Democritū: q̄ i cōmassationibus uixisset litte-
 rasq; docuisset. Heraclitū quoque Cicetē merobibū: Democritū mutata prima lit-
 tera Lemocritū & Antidorū Sannidorū: Cyzicenos inimicos grāciā & dialecti-
 cos nimīū inuidos: Pyrrhonē quoque rusticū & iperitū appellabat: Sed hi pfecto
 infaniūt. Nāq; uiri huius ad oēm icredibilē gratitudinē p multi testātur. patria itē
 quā statuis æreis illū honorauit. amici quoque tā multi ut eos ne urbes quidem
 integre capere sufficiant. Sotique oēs ac discipuli quos illius dogmaticæ Sirenes
 occuparunt: præter unū Metrodorū stratonicensem: qui ab illo se ad Carneadē
 cōtulit: cui forte grauis erat uiri ineffabilis & imēsa bonitas: illiusque scholæ iugis
 perpetuaque successio. quæ ceteris ferme oībus deficientibus sola persistit perpe-
 tuis uicibus discipulis illius inuicē succedentibus. Summa præterea in parētes pie-
 tas: atque præcipua in fratres beneficentia: mansuetudoque in seruos: sicut & ex
 eius testamētis liquet. & q̄ secū illi una philosophati sunt: ex quibus tamē clarissi-
 mus fuit is quem prædiximus Mus. eximiaque eius in oēs humanitas. Nā quid
 de cultu ad deos & de amicitia ad priā dicā: quā cōstantissime usq; ad finē tenuit?
 quippe per summam modestiam ad remp. accedere noluit. Et cum difficillima
 tempora tunc grāciam premerent semper ibi perseuerauit. bis aut ter solummo-
 do ad Ionix loca profectus ad amicos qui ad illum undique innumeratissimi cō-
 ueniebant: secundumque in horto uiuebant: ut ait etiam Apollodorus: quem &
 octoginta minas compararat. Porro Diocles in tertio incurfionis libro illos ait ui-
 lissimis & simplicissimis cibis uitam egisse. parcissimo enim iquit uini poculo cō-
 tenti erant: omnisque aqua illis ad potum cedebat. nolebat autem Epicurus secta-
 tores suos in cōe substantias deponere ueluti Pythagoras: qui cōia oīa amicorū
 dicebat. Id quippe infidorū esse non amicorū dicens. Ipse quoque in epistolis
 aqua tantum & cibario pane se cōtentum esse testatur: & mitte iquit mihi casei cy-
 thridi paululum: ut cum epulari præciosius uulnero possim. Huiusmodi illius ui-
 ta fuit: qui uoluptatem finem asserit eū Athenæus ita suo laudauit epigramate.
 In periora trahat uos non explebile lucrum.
 Præbeat & rixas sæuacq; bella uiri.
 Censu habet nimium non tempora longa superbus.
 Iudicium finis nullus inane petit.
 Hoc epicurus ait quod musis audiit olim:
 Aut phæbi tripodes edocuerē sacra.
 Sciemus id manifestius in sequentibus & dogmatibus & ex uerbis eius. Maxime
 uero actore Diocle ex antiquis amplectebat Anaxagorā: & sin in quibusdā illi cō-
 tradixerit. Archelaum quoque Socratis magistrū. exercebatque inq; discipulos
 ut etiā memoriter illius tenerēt libros. Hūc apollodorus i chronicis Nausiphanē
 & Praxiphanē audisse tradūt. Verū hoc ille de se nō dixit. Extat ei⁹ ad euridotū
 epistola: Sed neq; Leucippū aliq̄ philosophū fuisse ait: neq; ipse neq; Herma-
 chus quē Democriti fuisse præceptorē cū alii tradūt: tū etiā apollodorus Epicurē
 us. Ceterū demetrius magnēsius xonocrates eū quoq; auditorē fuisse asserit. Vti

tur autē i reb⁹ uocabulis ppriis q̄ quoniā simplicissima sūt: Aristophanēs grāmati-
cus culpat. Adeo autē aptus dictiōe fuit ut i libro de oratoria nihil aliud q̄ pspiciū
tatē orōnis inq̄rēdū ac psequēdū moneret: Atq; in epistolis nbi cāteri scribebant
Χαίρειν: ipse ponebat εὐπαρταίην: honeste uiuere prāclarā ē. Alii tradūt in uita
Epicuri normā illū scripsisse de Nausiphani tripode. cui⁹ fuisse auditorē uolūt.
Pāphiliq; platonici apud Samū. philosophariq; cōepisse duodecimū agētē aetatis
annū: scholāq; tenere trigesimo secūdo aetatis āno. Nascit autē inq; Apollodorus
in chronicis cētēsimā nonā olympiadis āno tertio sub Sosigene p̄cipe mēse ga-
melione. vii. mēsis: septē annis post platonis obitū. Cū uero triginta duorū esset an-
norū primū mitylenā & Lāpsaci scholā istituīt ānis qnq; demū inde Athenas mi-
grauit: ubi diē obiit anno secūdo. Cxxvii. olympiadis sub Pytharato: cū septuagī-
ta & duos uitā ipleisset annos. Successit illi i regimine scholā Hermachus Age-
marchi fili⁹ mitylenāus. Obiisse calculo urinā exitū ipediēte Hermachus i epi-
stolis ait: morbo q̄tuordecim dieb⁹ fatigatū. Quo etiā tēpore tradit Hermippus
descendisse illū in peluim arēā aquis calentibus plenā: petisseque sibi merum ad
sorbēdū dari: atque monentē amicos meminisse dogmatū inter uerba defecisse.
Hoc moriens caris epicurus dixit amicis:

Dogmatis o memores usque ualete mei.

Et calidam ingressus peluim: prādulce falernum

Hausit: & est stygias inde retractus aquas.

Hac uiri uita: hic finis fuit. Testamētū quoq; ipsi⁹ legim⁹: Mea oīa Amynomach-
o Philocratis filio Bathitādo: Timocratiq; Demetrii filio Potamio secūdam
eam: quā in metroo scripta est: utrique factam donationē: ea cōditione: ut hortū
quidem & quā in illo sunt Hermacho Agemarchi filio mitylenāo assignent: eis
que qui cū illo una philosophant & quibuscūque philosophiā successoribus illū
reliquarit Hermachus: ut in eo philosophiā dare operā possint. Utque semp hi
qui a nostro nomine philosophi appellant perdurēt. Amynomacho & Timocra-
ti eam: quā in horto est scholā depositi iure cōmēdo: ipsorūq; posteris. Cauebūt
aut ipsi mādabūtq; hāredibus hortū illū seruēt quēadmodū & ipsi: tradātq; phi-
losophātibus ex nostro nomine Porro domū quā est in melite: dabunt Amynor-
machus & Timocrates Hermacho inhabitādā: Vnaq; his q; secū philosophant
q̄diu Hermachus uixerit: Ex earū autē rerū redditibus: quā a nobis legata sunt
Amynomacho & Timocrati: q̄tum possibile est cū Hermacho curēt: ut natalis
dies parētibus & fratribus ac nobis quotānis solēniter agatur intra diē decimam
gamelionis: ut etiā in cōuentu solēni eorū qui nobiscū philosophant cuiusq; mē-
sis uicesima die in nostrā & Metrodori ordinationē. Curēt quoq; diē fratrū Posi-
deonis. insuper curā habeāt diē Poliani metagitnionē sicuti & nos facimus. Cu-
rā autē sit Amynomacho & Timocrati metrodori filiū Epicurū: filiūq; Poliani
educare: dum philosophant & cum hermacho degūt. Similiter & metrodori fi-
liā curā habeāt. & cū ad aetate peruenerit: tradāt eā uiro: quēcūq; elegerit herma-
chus ex his qui secū philosophant: sitq; illa obtēperās & pareat hermacho: Dent
aut amynomachus & Timocrates ex redditibus nostris in cibum his annis singu-

*Hermachus obiit cal-
ido p̄cipis
mors eiusdem*

lis quoq; cōmode fieri posse uidebit id cū Hermacho deliberātibus: faciūt itē se cū reddituū dominū Hermachū: ut ex eius cōcilio q nobiscū cōsenuit in philosophia pncepsq; relictus ē scholæ nræ fiāt singula. Dotē uero puellæ cū ad ānos nubiles uenerit: dare curabūt Amynomachus & Timocrates ex substantia nrā: q̄tū eis satis eē uidebit: deducto cū hermacho cōsilio: curā itē habeāt Nicanoris quē admodū & nos haftenus: ut q̄cūq; nobiscū philosophati sunt: atq; res suas ī communē usum cōtulerūt oēm̄q; alacritatē ostēdētes nobiscū in philosophiæ studiis cōsueuerūt: pro uiribus & mūdo facultatū nrarū nullius rei q̄ ad uictū necessaria est: egētes sint: libros aut oīs nrōs hermacho tradāt. Quod si qd humanū hermacho cōtigerit priusq; metrodori liberi ad aetate pueniāt: curā sit Amynomacho: & Timocrati: ut liberaliter illi educētur: accipiātq; ex facultatibus nrīs quēcūq; illis erūt necessaria: curā p̄ ceterū rerū ut a nobis institutū ē agāt: ut singula pro uirib⁹ fiāt. Ex seruis aut liberos dimitto. Murē: Niciā: & Lyconē. Phēdrā itē dimitto liberā. Iā uero moriēs scribit ad Idomeneū epistolā huiusmodi. Cū ageremus uitā beatū & eundē sup̄rāmū diē: scribebamus hęc. Tātū at morbi aderāt uesciæ & uiscerū: ut nihil ad eorū magnitudinē posset accedere. Cōpēlabā tamē cū his oībus animi læticia: quā capiebāt memoria rōnū inuētorumq; nrōrū. Sed tu ut dignū est tua erga me & erga philosophiā uolūtate ab adolescētulo suscepta: fac ut metrodori tueare liberos: hęc illius extrema dispositio fuit. Fuerūt at illi discipuli plurimi egregii & sapiētissimi metrodorus atheniēsis. Timocrates & Sades lāp̄sacenus: q̄ & ex quo agnouit uirū ab eo nunq̄ discessit: nisi tātū. vi. mēses qb⁹ domū p̄fectus dēno ad illū reuersus ē. Fuit at uir p̄ oīa bōus quēadmodū & Epicurus in p̄cipuis scribit. Attestat aut in tertio: & Timocrati: huiusmōi at cū eēt sororē ēt Batidē idomeneo tradit uxorē. Leōtiāq; atticā meretricē assumēs pellicem habuit: erat at intrepidus aduersus turbatiōes oīs atq; mortē: sicut epicurus in primo metrodoro tradit: aiūt illū. vii. annis ante epicurū obisse diē qnq̄ gesimū & tertiu agētē aetatis annū. Et ipse aut epicurus in iis q̄ recitauimus testamētis ipsius ut uita functi filiorū curā h̄ri mandat: habuit at & p̄dictū familiarē q̄ndam metrodi frēm Timocratē. Porro metrodor⁹ hos scripsit libros ad medicos tres: ad Timocratē de sensu: de magnificētia: de infirmitate epicuri aduersus dialecticos: aduersus Sophistas. ix. de itinere ad sapiētīā: de mutatiōe: de diuitiis: aduersus democritū: de nobilitate. Fuit & Polyēnus athenodori filius Lāp̄sacēus modestus & amabilis: ut Philodēmus ait. Successor item eius Hermachus agemachi filius mytilenæus uir insignis. Patre quidem paupere: principio aut oratoriæ operam dedit. Feruntur & huius pulcherrima ista monumenta. De empedocle epistolæ. xxii. de disciplinis aduersus platonem: aduersus aristotelem. Moritur autem apud Lysiam uir sane: ut diximus illustris. Leonteus itidem lamp̄sacenus: eiusque cōiunx Themista ad quam etiam scribit epicurus. Colotes quoq; & Idomēneus & ipsi Lamp̄saceni: atq; isti quidem nobiliores ex epicuri ludo fuer: adiecto & Polystrato successore hermachi: cui successit dionysius: cui Basilides apollodorus quoq; qui Cepotyranus dictus est: clarus fuit: qui ultra quadringenta uolumina conscripsit: Duo quoq; alexādrini Ptolomæi melas atq; Leucus. Zeno quoque Sido

mors beata

nus Apollodori auditor: qui infinita scripsit. Demetrius etiam cognomēto Lacon. Diogenesq; Tarsensis q; lectas conscripsit scholas. Orion item & alii quos hi q; germāi Epicuri sunt sōphistas appellāt: erāt autē & alii Epicurei tres: Teleōtei filius: & Themistā: alter Magnesiū: quartus Oplomachus. Scripsit autē Epicurus infinita uolumina: adeo ut illorū multitudine cūctos superaret. Nāq; Cylindri qdē ad trecētos sunt: in qbus nullū extrinsecus quāsitū testimonium est: solisq; referti sunt Epicuri sentētiis. Emulatus est illū Chrysippus in scribēdo multa: sicuti Carneades etiā refert: parasitum illum librorum dicēs. Nam si quid Epicurus scriberet tātumdem scribere & Chrysippus cōtendebat: atq; ideo sapius eadē scripsit. Vnde & ex tēpore scribere: ac parum emēdate illi ex festiatiōe cōtingebat: totq; testimonia inserit: ut ex solis libri pleni esse uideātur: quēadmodum & apud Zenonem & apud Aristotelem inuenire in promptu est. Tam multa: & tam praeclara sunt Epicuri uolumina. Ex qbus ista uel optima sūt de natura. xxxvii. de atomis & uacuo: de amore: epitome eorum quae aduersus physicos scripta sunt. Aduersus Megarēsis dubitatiōes. Ratae opiniōes. De sectis: de plātis: de fine: de iudicio siue regula. Chæredemus: de diis: de sanctitate. Hegesinax: de uitis quatuor: de iusto opere: neocles. Ad Themistam: Simposium: Eurylochus. Ad metrodorū: de uidēdo: de angulo: atomi: de tactu: de fato: de perturbatiōib⁹ opiniōes. Ad Timocratem Pronosticon. Exhortatorius: de imaginibus: de phātasia. Aristobulus: de musica: de iusticia: de uirtutibus aliis: de dōis & gratia. Polymades: Timocrates. iii. metrodorus quinque: Antidorus duo. De austris opiniōes. Ad mithrem Callistolas: de regno: Anaximenes: epistolae. Vnam autē ipsarum in ipsis conabor exponere: tribus eius appositis epistolis: in quibus omnem philosophiā suam breuiter collegit. Pōemus autem & κῡρία αὐτοῦ Λόγια ratas: scilicet ipsius opiniōes: & si quid uisum est eloqui electione dignū: ut omni ex parte cuiusmodi uir fuerit addiscas. Si autem ego ad hāc iudicanda idoneus sum. Primam igitur epistolam scribit ad Herodotum Breuiarium rerum omnium naturalium. Secundam uero ad Pythoclem quae de caelestibus corporibus est. Tertiam ad menaeceum. Continet autem ipsa de uitis. Oriendum autē uidetur a prima: cū prius pauca dixerimus de diuisione philosophiā iuxta ipsum. Tris igitur in partes & ipse philosophiā diuisit Canonicam: scilicet Physicam: ethicam. Canonica igitur illa uel regularis accessum habet ad opus. Agitur de illa in libro qui inscribitur Canon. Porro physica naturae totam speculationem cōtinet: de qua in libris naturalium triginta septem atq; in epistolis per elementa differitur. Ethica uero de electione & fuga differit: quae in uoluminibus de uitis & epistolis ac libro de fine tractatur. Consueuerunt autem Canonicam naturali coniungere: appellantq; illam de iudicio & principio sine introductione. Naturalem uero de generatiōe & corruptione & de natura. Caterum moralem de his quae eligi uel uitari debent: & de uitis: & de fine dicunt. Enimuero dialecticam ut deuios agentem: improbamque repudiant. Posse enim physicos abunde simplicibus: & propriis rerum uocibus agere. Ait igitur epicurus in Canone sensus iudicia esse ueritatis & anticipatiōes: & passiōes: epicurei prēterea phantasticos intuitus mentis adiiciunt.

Dicit autem & in ea quam ad Herodotum scripsit Epitome: atque in certis illis opinionibus: **o**mnis enim inquit sensus irrationabilis est: nulliusque memoria capax. Neque enim a se ipso mouetur: neque ab altero motus impotens est aliud ad iicere siue auferre: nec est quod ipsos possit arguere. Nam neque similis sensus si-
mitem potest: quod par sit utriusque uis: neque dissimilis dissimilem: quippe qui nō earundem rerum iudices sint: ne ratio quidem. Namque omnis ratio a sensibus ducta est: neque alter alterum: omnibus enim intendimus: eoque asseritur sensuum ueritas: quæ sensu uigent ea subsistant. Porro & uidere nos: & audire non secus ac dolere subsistit. Quocirca & de certis oportet ab his quæ appareāt signa colligere. Namque & cognitiones omnes a sensibus manant secundum incidentiam & proportionem & similitudinem & compositionem cooperante aliquid etiam ratione ipsa. Insanorumque uisa etiam in somnis uera sæpe sunt. Mouent enim: nō autem mouet quod non est. Cæterum dicunt ueluti comprehensionem: siue opinionem ratam: siue cogitationem: siue uniuersalem intelligentiā insitam: id est memoriā eius rei: quæ sæpe extrinsecus apparuit: puta eiusmodi homo est: simul enim atque homo nominatur: continuo: per anticipationem. forma etiam illius intelligitur: præcedentibus: ac ducibus sensibus. Prorsus igitur quod prius omnibus nominibus ordinatum est: manifestum est. **N**eque enim profecto quæreremus quod inquirimus: nisi prius illud nouissemus. Verbi gratia quod lōge est: equus ne an bos est: oportet enim antea per anticipationē agnouisse bouis & equi formam. Neque enim aliquid nominaremus nili prius per anticipationem illius forma per oculos animo impressa esset. Euidentes sunt igitur anticipationes: quodque opinabile est a priore certo aliquo pēdet: ad quod illud referimus: quod opinamur: puta unde nouimus: an sit istud homo: hāc enim opinionem appellant siue opinationem & ueram esse & falsam dicunt. Nam si quidem pro testimonio sumatur: pro illa siue contra illam agendum sit falsam esse. Vnde etiam introductum est. *πρὸς μακρόν*. id est perseverare: & prope turrin accedere: & discere qualis prope uideatur. Perturbationes autem esse duas dicunt uoluptatem & dolorē: quæ in omne animal cadāt. Ex his alterā ppriā: alterā alienam eē: per quæ eas iudicari electiones & euitationes. Quæstionē quoque alias eē de rebus: alias circa simplicē uersari uocem. Atque ista de diuisione: ac iudicio summatim dicta sunt. Redeundum iam ad epistolam quam diximus.

Epicurus Herodoto Salutem.

Is quæ neque uero Herodote singula quæ a nobis de natura scripta sunt ad purum intelligere: neque maiores de his rebus editos libros perscrutari: compedium totius opis feci quātū satis esse putauī: ut integerrimarum opinionum memoriā facile tenerēt: quo per singula tēpora in his quæ sunt rata illis opem ferre possint: inquātum arripuerint naturæ speculationem. Quī eos ēt qui iam in contemplatione omnium formam & ueluti fundamenta totius operis iecerunt huiusce compendio adiutum iri spero ad facile reminiscendum. Nam fundamentis rei crebro indigemus: mēbris nō ita: per gēdum igit ad illa est faciēdusque ex iugi memoriæ exercitatione habitus: ex quo & ratus maxime ualidus

LIBER:

quæ ad res intuitus nobis obueniet: omnisq; particularium rerum diligēs notio re-
 perietur: cū formæ plenissimæ aio uersant memoriæq; tenentur. Nam ea summa
 totius diligētia: ilq; effectus ē: huiusce intuitu uti celeriter posse ad simpliciæ elemē-
 ta atq; ad cōclusionū uoces. Neq; n. fas est cōdēlationem perpetue rerum circui-
 tiōis esse: nisi possit paucis uocibus totū in se ipso cōplecti illud quod etiā p partes
 diligenter explicatū fuerit. Vnde cū oib; perutilis sit q; sint illi familiarius dediti
 naturæ ratio: huiusmodi uia cōtinuationē fieri moneo in physiologia eam: quæ
 maxime trāq; lilitatem afferat uitæ: & eiusce compendium: ac ueluti summā opi-
 nionū oium tenere memoriter. Primum igit o Herodote quæ subiecta sunt uo-
 cibus oportet cōprehēdere: ut ea quæ opinamur: siue quærimus siue de qb; am-
 bigimus ad ea referētes diiudicare possimus. At ne indiscreta sint omnia nobis in
 infinitum demōstrātibus: siue inanes uoces habeamus: necesse qdē est primā no-
 tionem p unamque dispici uocem: nihilq; probatione indigere. Siq; dem habebi-
 mus quæsitum uel dubitatum uel opinatū ad quod referamus. Siue secūdum se-
 sus obseruare: oia oportet: ac simpliciter presentes intuitus: siue mētis: siue cuiusli-
 bet iudiciorum. Eadem uero rōne ēt pturbatiōes quæ adlunt: ut & perseverās il-
 lud & incertum habeamus: qbus notare possimus: hæc aut ubi perceperimus: de
 incertis iam cōspicari opus est. Primum quidem q; nihil sit ex eo quod nō est oia
 enim ex omnibus fierēt seminibus nihil indigētia. Sed & si qd defluit interiret in
 id quod non est: omnia iam dudum interissent: cum ea non essent: in quæ dissol-
 uerētur. Atqui & omne semper huiusmodi fuit: quale nūc ē: semperque tale erit:
 nihilque est in quod mutari posset. Nam præter ipsum omne nihil est quod in id
 ingressum mutationem operetur. Enimvero istud quoque etiam in maiore con-
 pendio statim a principio dixit. In primo item de natura ipsum omne est. Corpo-
 ra namque ista ut sese habeāt: sensus ipse testatur in omnibus: secūdum quem ne-
 cesse est incertum cogitationum conicere: quemadmodum antea dixi: nisi enim
 esset quod inane & locum: & quæ tangi non potest naturam nominamus: neq; q;
 haberent ubinam essent corpora: neque per quod mouerētur: quæ profecto mo-
 ueri perspicuum est. At præter ista nihil neque cogitatione compræhendi potest
 neque per modum cōprehensiois: neq; secūdum cōprehensibilem proportio-
 nem. Quippe quæ per oēs naturas accipiuntur: neq; ueluti horum euētus accidē-
 tiaue dicūtur: eadē ferme i priō de natura & in. xiiii. & .xv. atq; in maiore cōpēdio
 Corpa alia qdē sūt cōcretiōes alia uero ex qbus cōcretiōes factæ sūt. At ista diui-
 dua sūt & imutabilia: nisi oia in id qd nō ē: iteritura sūt. Caterū i dissolutiōe cōcre-
 tionum plena per naturā sustinere ualēt. Cum nō habeant quorsum aut quo pa-
 cto solui possint. Itaq; pncipia necesse est: indiuiduas esse: corporū naturas. Præ-
 terea & omne istud infinitū est. Nā quod finitū est: extremū habet: extremū at p
 ter illud qd piā inspicit. Itaq; qd extremū nō hēt nec finē qdē. Quod aut finē nō
 habet infinitum sit necesse est: non finitum. Atq; & multitudine corporum & ua-
 cui magnitudine omne istud infinitum est. Siue enim esset ifinitum uacuum: & cor-
 pora finita: nusq; manerēt corpora: sed ferent p infinitū inane dispersa: cū non ha-
 berent quo se figerent atq; cohiberent: siue uacuum finitum eē: non haberent infi-

nita corpora: ubi nam subsisterent? Ad hæc uero indiuidua corporum: ac plena ex quibus & cōcretiones fiunt: & in quæ dissoluuntur: incompræhensibilia sunt figurarum differentiis. Neque enim possibile est ex eisdem figuris compræhēsis tot factas esse differētiis: at per unamquāque figurationem simpliciter infinitæ sunt similes. Porro differētiis nō simpliciter infinitæ: sed tātum dōdo incōpræhē sibles sunt. Neq; enim iterius in ifinita sectionem esse. Dicit autem quādo quidē qualitates immutātur: si quis eas nō etiam magnitudinibus simpliciter in immē sum emissurus sit: mouēturque iugiter Atomi. Ait enim interius & æqua celeri tate motus illos agitari uacuo similem motum exhibēte perpetuo grauissime at queleuissime. Atque illæ quidem longe se inuicem distātes. Aliæ uero agitatio nem ipsam cōtinēt cum fuerint complexiōe inclinatæ siue ipsi complexiōibus su stētate fuerint. Quippe uacui natura quæ illos singulos dirimit: hoc efficit quan do quidem firmitatem siue affixionem facere ipsa nō potest. Solidumque qd in illis iest p collisionem agitationē facit inquātum complexio illa & collisiōe restitu tionem dat: horum aut initium nō est cum atomi & ianæ causæ sint. Ait aut itrilē cus neq; ullam circa atomos iesse qualitatem præter figuram & magnitudinem: & grauitatem. Immutari aut colorem circa positionem atomorum i duodecim in stituriōibus ait: omnemq; magnitudinem circa illas nō esse. Deniq; nunq; atom⁹ sensu uisa est: hæc autem uox cum ista oīa memorātur figuram idoneam amittit intētionibus: seu compræhēsiōibus naturæ rerum: mundi item infiniti sunt: quæ que huic similes & q dissimiles sunt. Atomi nāque cum infinitæ sint ut modo de mōstratum est: etiam lōgissime ferūtur. Neque enim cōsumnatur eiulce atomi ex qbus fiat mūdus: siue a qbus effectus sit: neque in unum neque in ifinitos neq; i similibus: neque idifferētibus. Nihil igitur est quod huiusmodi mūdorum ifini tatem ipediat. Immo & formę similitum figurarum solidis tēuitatibus lōge ab ap parētib; distāt. Neq; n. eiulce recessiōes i aere fieri nō possunt: neque aptitudi nes per efficiētiam cōcauorum atq; tēuium: neq; uapores cōsequētē positionē: atq; iCESSum obseruātes eam. s. quam in solidioribus habebāt: has autem formas species: siue imagies uocamus. Motus itē q per uacuū fit nullo contra icidentium occurſu fit: omnem lōgitudinem cōpræhēibilem in icompræhēibili cōsumat tē pore. Q ippe tarditatis: ac claritatis icisio aduersa nec aduersa similitudinem acci pit: neq; tamē simul secūdum tempora quæ per rationē speculamur: iuxta ad qd agitur: corpus ad loca plura penetrat: & n. cogitari nō potest. Et hoc sensibili in tempore simul adueniēs undecumque ifiniti nō ex quocumque complectamur motum loco: recedens erit. Simile enim contrariæ illi incisioni erit etiam si tādīu celeritatem motus non intersecandum relinquamus: perutile est autem & hoc te nere elemētum. Deniq; quoniam simulachra tenuitatibus summis utūtur. Nihil ex apparētib; cōtra testatur. Quocirca & celeritates habēt insuperabiles meatū omnem modicū habētia. Vt ne qd illorū ifinitatē uel minimū intersecet: plurias aut & infinitas cōtinuo aliqd refringat. Ad hæc uero quoniā imaginū generatio simul atq; cogitatur cōtingit. Nāq; fluxus a corporib⁹ eius q sit in multa angustia notationi perspicuus nō est ob cōtrariā repletionē seruās diutius solidi positionē: ordinēq; atomorum: & si aliquādo confunditur celeresq; in aere conuentus sunt:

quod minime oporteat altius repletionem recedere. Sūt autē & alii modi a quib⁹ naturæ huiusmodi ginantur. Nihil. n. horū contra sensus attestatur: si recipiat aliquis quodāmodo actiōes: ut ab exterioribus ad nos cōueniētiā referāt: & illud & illud autē existimādum est: cū aliqd extrinsecus subrepat. Formas nos itueri atque cogitare: neq. n. profecto resignarēt quæ exteriora sūt: naturā suā coloris. s. atq. formæ p. aerē: q. inter nos & illā mediū est: neq. p. radios aut q̄lescūq. fluxus: q. a nobis ad illa manarēt: ita ueluti formis q. busdā a rebus ipsis ad nos penetrātib⁹ quæ a coloribus formæq. similitudinē nō differāt: iuxta modum cōgruæ magnitudinis i. aciem aut mētē celerit utētib⁹ motu: deinde hac ex causā eo q. unum & perpetuum est phantasiā cōsensionemque reddens a seruāte subiecto secūdū eam quæ inde proficiscitur: æqualem in altioribus affixionem in solido fictionis atomorum & quam animo siue sensibus phantasiā irruētem acceperimus: seu formæ: seu accidētium: forma hæc est solidi quæ fit iuxta subsequētiē dēsitatem siue ex imaginū compræhēsiōe. Porro eo quod opinamur mēdaciū semper ac falsū asseri: siue nō refelli potest. Sin uero minus asseratur per imobilem nobis ipsis cōnexum imaginalem intuitum. pceptiōe peditū: per quam mēdaciū fit. Quippe similitudo uisorū quæ ueluti in imagine accipiunt: siue illa in somnis siant: siue p. alios intuitus mētis: aut iudiciorū reliquorum nequāq. in his esset quæ quæ sunt: & uera appellātur: nisi essent aliqua: & hæc ad quæ iaculamur intuitum falsū uero nō esset nisi accepissemus: & aliū aliquem motum in nobis ipsis coniunctum quidem ceterum perceptione peditum. Secūdum hunc autem coniūctum phātastico iactui perceptionemq. habētem: siquidem nō asseratur: siue refellatur fieri ut mendaciū sit: si autem asseratur: aut non refellatur uerum. Et hæc igitur opere precium est: ut opinio fortiter teneat: ut neq. iudicia tollātur actionum: neque falsū dum æque firmatur cuncta perturbet. At qui & auditus fit: dum flatus aliquis fertur siue a uocante: siue a sonante: siue a strepēte: aut quomodolibet audiendi passionem inferente. Porro fluxus hic in aqualiū partium tumores una diffunditur quādā ad inuicem seruantes cōsensionem: atque unitatem propriam ad id quod emisit: atque ad sensum pertingentem qui in illo ut plurimum facit. Sin uero minus uel quod extrinsecus est: tātum manifestat. Nam absque cōsensiōe aliqua inde adueniēte: nūquam profecto fieret huiusmodi sensus. Nō igitur existimādum est aerem ipsum a procedente uoce formari. Siue ab his quæ nō dissimilis generis sūt. Multum. n. ei deesset: si hoc ab illa pateretur: sed eum: cū qui fit in nobis simul: ac uocem miserimus huiusmodi facere ex quibusdā tumoribus: q. uētosum efficiāt fluxū: deinde nobis passionem audiēdi in sinuēt: hoc ipsum de odoratu item sentiēdū qd de auditu diximus: nunq. s. ullam efficere passionē posse: nisi sit tumores q. dam: q. a re ipsa ad hūc mouēdū sensum debita mēsurā ferātur: dum partim quidem perturbati atque alieni sūt: partim uero quieti & conuenientes. Nempe enim & atomos existimādum est nullam q. litatem eorum quæ uidentur admittere præter figuram & grauitatem: & magnitudinem: & quæq. necessario figuram contingunt: quippe qualitas omnis imutatur: atomi uero nihil mutantur. Oportet. n. semper in dissolutionibus cōcretionum aliquid solidum atque insolubile subsistere: quod mutationes in id quod

non est nō faciat: neq; ex eo quod nō est: sed secundum transmutatiōes in plurimis: quorūdam uero accessus etiam ac recessus. Quo circa necesse est: ut ea quæ nō trāsmutātur: incorruptibilia sint: & ab eius quod mutatur natura prorsus aliena: uerum tumores habere: ac formationes suas: hoc enim subsistere necessarium est. Nam in his quæ apud nos transformantur secundum ablationem figura accipitur infinita. Enimuero qualitates cum in eo quod mutatur insitæ nō sint: secus atque illud relinquuntur ex corpore toto pereuntes. Sufficiunt igitur ista quæ relinquuntur efficere cōcretionum differētiās. Quippe aliqua necesse est relinquatur: atque in id quod non est defluant. Sed ne semper omnem quidem in atomis magnitudinem esse putādum est: ne ea quæ apparent reluctantur. Ceterum mutatiōes quasdam esse magnitudinum existimādum: præstat id quippe: hoc autē si adsit: & quæ secūdam passiōes & quæ secūdam sēsus fiūt reddētur. Oīs autē subsistēs magnitudo neq; utilis est ad qualitatum differētiās. Nam & ad nos ueniunt uisibiles atomi. Quod cum sit: minime cernitur: neq; quo pacto fiat uisibilis atomus agnoscere possumus. Ad hæc putādum nō est in corpore finito tumores infinitos esse: neque qualescūque. Itaque nō modo eam sectionem quæ infinitum fit ad id quod minus est tollere oportet: ne omnia infirma faciamus: cogamurq; complexiōibus repētitorum ea quæ sunt: in id quod nū est terēdo cōsumere: uerum ne trāsmutationem quidem in his quæ finita sunt: in infinitum: neque in minus fieri existimādum. Neque enim ubi semel quispiam dixerit tumores in plarisque infinitos esse: quales etiam sint itelligere potest: præterea ne id quidē quo modo finita sit ista magnitudo. Quales enim quidam sunt cōstat. Nam si quidē tumores illi infiniti sunt: & hi ex quibus qualescūque hi fuerint: infinta profecto esset etiam magnitudo: extremitatemque finitam habētes perceptibilem: nisi & per se ipsum inspiciēdum nō est: ne & quod deinceps sequitur: huiusmodi intelligamus: atq; ita per cōsequens in anteriora tēdendo in infinitum cōtingat cogitatione procedere: minimumque illud quod in sensu est cōsiderādum est: ut neq; sit huiusmodi cuiusmodi id quod habet trāsmutatiōes: neque tamē oīno dissimile: sed habeat cōmune cum trāsmutatiōibus aliquid. Cæterum perceptiōe partium careat: aliasq; propter cōis illius similitudinem aliquid ipsius non percepisse arbitramur partim ad hæc: partim ad illa æqualitatem nobis oportet occurrere: ex q̄ ista cōspicimus: a primo ichoātes: non in eodem: neq; in partibus partium: sed in proprietate sua metiēdo magnitudines: quæ maiores sūt magis & quæ miores minus: hac proportiōe arbitrādum: & quod i atomo minimum est uti. Cōstat enim differre illud paruitate ab eo quod secūdū sēsus aspicitur: eadē uero pportiōe uti. Nīq; & quā magnitudinē habet atomus secū dū hāc proportiōem prædicauim? modice solā excludēdo lōgitudinem: præterea mios atque imixtos fines esse putādum est: lōgitudinum dimēsiōnē: & ex ipsis primis: maioribus: ac minoribus parādo rōis speculatiōe i his quæ sūt iuisibilia. Nā cōmūne illud quod eis est ad imutabilia sufficit: quid hactēus est perficere. Collatiōem autē ex his quæ motum habēt: fieri possibile nō est: nempe & infiniti quod supmum aut ifimum sit p̄dicandū nō est: supra: uel ifra esse. Nā quod supra caput sit: undecūque stemus: ducere i ifinitum nūq; nobis istuc uisum iri. Ita & quod ifra id quod itellectum ē æqua rōne

LIBER:

euadere in infinitū: supra eē atq; infra iuxta idē: hęc. n. intelligi possibile non est: itaq; licet unā accipere supiorē intelligibilem loci mutationē in infinitū unāq; in feriorē: & si milies ad supiorū pedes id quod a nobis ferē ad ea quę supra caput nostrum sunt loca ptingat: aut ad inferiorū caput quod a nobis ferē inferius. Nā que motus uniuersus nihilominus uterq; utriq; oppositus in infinitum intelligit. Verū. n. & aqua celeritate atomos esse necesse est: cū per inane inuehūtur nullo reluctate: neq; n. graua paruis: ac leuib; celerius ferrēt: quādoq; dē nihil occurrit eis: neq; parua itidē magnis: cum motum oīa habeāt cōmēsū: ubi ne illis quidem aliqd obluat: neq; supernus: neq; obliquus p collisiōes motus: neq; inferior p propria pōdera. In quātum. n. utraq; cōtinent in tātum una intelligēdo habebit motū: quod aut extrinsecus: aut ex pōdere proprio reluctetur aduersus feriētis uim. Sed. n. & per cōcretiones altera celerius q̄ altera dicef: quando atomorum aqua celeritas lit: atq; in unū ferantur locū atomi quę in cōuētib; sunt & cōtra minia ppetuo tpe: nisi in unū fm tēpora q̄ rōne cernūtur sed freq̄nter obluat: q̄ diu sub sensu motus assiduitas fiat: quod. n. de inuisibili opinamur: qd̄. s. tēpora q̄ rōne cernunt ppetuū motū habitura sint in huiusmōi uerum nō ē. Nam omne quod cernitur: aut aio per intuitum pcipitur: uerū est: post hęc inspiciēdū est ad sensus passionēsq; referēdo. Ita. n. erit firmissima probatio: q; aīa sit corpus tenuibus partibus p totā cōgregationē seminatum. Cāterū spiritui simillimū calori quoddā tēperamentū habēti atq; huic alicubi simile alicubi illi. Est at pars q̄ multā accepit imutationē exilitate ptiū: atq; horū etiā ipsorū. Consentit aut huic magis ex reliquo cētui. At istud omne cōstat uires esse animi & pturbatiōes agilitatesq; motus & cogitatiōes & cātera quibus priuati morimur. Enimvero & id oportet tenere q; habeat aīa sensus plurimā causam. Nō tamen istā accepisset: nisi a cōuentu reliquo ferme roboraretur. Porro reliquus ipse cōuentus cū ille hęc parauerit causam: & ipse subinde huiusmodi casus ab illa particeps fit: non tamē oīum quę illa possidet: iccirco discedēte aīa sensu caret. Neq; n. ipsum in se ipso possidebat hęc uim: sed alteri quod simul factum fuerat: parabat: qd̄ per cōsummatam circa ipsum uirtutem secundū uertiginem sibiip̄i cōtinuo sensibilem incidentia pficiēs: & illi p cōmunem fluxū atq; consensum ut dixi: reddebat. Iccirco igitur & insita aīa nunq̄ alia aliqua parte discedēte priuatio sensuū fieret. Sed cū illa una periret soluto eo: quod cōtinebat: siue toto: siue etiā parte aliqua siqdem sensus aīa uigore p̄sisteret. Porro cōuentus reliquus permanens & totus & p partes non habet sensum illo abscedente: quātalibet sit quę se intēdat atomorū multitudo in aīa naturā: uernm. n. & soluto cōuentu toto disseminatur aīa: neq; iā eadē uires habet: neq; mouetur. Itaq; ne sensum quidē habet. Neq; n. intelligi potest sentire aliqd: nisi in cōuentu isto atq; in his motibus utatur sensu q̄do ea quę roborāt: & quę cōtinent huiusmodi nō sint in quibus nunc existēs tales motus habet. Atqui & hoc in aliis dicit & ex leuissimis atomis atq; rotūdis illam eē cōpositā multum ab illis differentibus: quę igneę sunt: pars tamen eius quę ratioe caret: corpori quoq; reliquo cōnexa est: rationalem autem partem & thorace sedem habere: ut ex metu & gaudio manifestum est: somnumq; animę partium fieri: quę per omnem concretionem disseminatę sunt: aut cōtinētur: aut euacuan

tur: deinde poris incidunt. Semen præterea ex omnibus corporibus fieri intelligē dū est. Dicit. n. p plurimā nominis familiaritatē in eo quod p se intelligit incorpo reū aut p se intelligere nō possumus: pter uacuū: Porro uacuū ne facere aliqd ne que pati pōt. Sed motū tantū p se corporibus præbet. Itaq; q incorporeā dicūt eē aīam: uani sunt. Nihil. n. aut facere posset aut pati se esset huiusmodi: At nūc eui denter: hæc utraq; in anima esse casus manifestant: has igitur de anīa ratiōes si q; ad perturbationes sensusq; referens memoria teneat: quæ principio diximus fa tis intelliget ea quæ figuris comprehensa sunt in id quod particulare est ex his fir miter ac diligenter exposita. Verum enim & figuræ & colores: & magnitudines & pondera & quæque alia de corpore prædicatur: utque p se ipsa tendant siue ad omnia seu ad uisibilia: & ea quæ per sensum cognita neq; per se ipsas naturas esse opinādum. non enim possibile est id scire: neque omnino ut nō sunt: ut neq; alia quæ præexistunt huic incorporea: neque ut huius particulæ sed ut corpus totum quod uniuersaliter quidem horum omnium quæ sua sunt naturam sempiter nam habeat: possibile nō est esse collatum. Sicuti cum ex ipsis tumoribus maior constiterit conuentus siue proprium siue uniuersi magnitudinum aliquo autem minorum. Sed ut dixi ex his omnibus solis perpetua habēs suam naturam. Atq; intuitus quidem priores habent hæc omnia & perceptiones. Cæterū consequen te multitudine subita: & nusquā scissionem admittēte: sed iuxta subitam agnitio nem corporis prædicamentum percipiente. Quinimo & corporibus contigit sæpe ut ea sequatur: & quod sempiternum nō est neque in inuisibilibus neque in corporeis: Ita secundum motum plurimum hoc nomine utentes manifeste colli gimus casus: neq; uniuersi habere naturā: quā assumētes secundū repentinū cor pus appellamus: neq; item, consequentiū sempiternorū sine quibus corpus cogi tare non possumus. per ituitus aut quosdā subsequente repētino singula appella rent. Cæterū quādocūq; contingentia singula inspicunt: non sempiternis casibus subsequētibus. Neq; hæc actio expellenda ex eo quod est: quia naturā non habet uniuersi: quod cōtingit quod pfecto etiā corpus appellamus: neq; item sempiter norū subsequentiū: neque rursus p se existimandū. Neque. n. hoc uel in his uel in sempiternis cōtingētibus intelligēdū: sed id quod etiā apparet casus oēs corpora existimandū: etiā si non sempiternæ subsequant. neque per se rursus naturæ ordi nem habeāt. Cæterū quēadmodū sensus ipse pprietatē inspici faciūt. Sed enim & hoc uehemēter præterea cōsiderare opus est. Nāque tēpus minime quarēdū est sicut & reliqua quæ in subiecto quærimus: referentes ad eas quæ apud nos ipsos inspicuntur anticipationes: sed ipsam euidentiā per quā tps aut multū aut modicū uocamus: hoc familiari quadā ppiquitate circūferētes reputādū: neq; locutiōes quasi meliores psequēdū: sed his quæ sunt ad manus in ea re utēdū neque aliud aliqd per se ipm prædicādū: quasi eandem quā proprietatē hæc substantiā habeat. Quod quidē faciūt quidā: sed solū quo pprietatē connectimus. hoc etiā subme timur maxime animaduertendum. Nā hoc demōstratione non indiget: sed ani maduersione. Quippe diebus ac noctibus horūque partibus cōnectimus. Simili ter & perturbationibus ac trāquillitate & motibus & statibus propriū aliquē præ

LIBER

terea casum. Rursus hoc ipsum cogitantes secundum quod tempus nominamus
 Ait aut hoc & in secundo de natura libro: & in magna epitome atque in his quæ præ
 diximus. Mundos & omnem finitam coctionem similem his quæ inspiciuntur specie fre
 quenter habentem: existimandum est ex infinito horum hominum prodisse ex conversionibus
 propriis discretis maioribus atque minoribus: rursusque dissolui omnia celerius alia:
 alia tardius: cum alia hoc ab his alia ab illis patiatur. Costat igitur & mundos illud di
 xisse interire: cum partes mutantur: & in aliis quæ terra aeri supuehatur: præterea &
 mundos neque ex necessitate arbitrari oportet unam habere figuram: imo & differetes
 eos in. xii. de mundo esse ait: alios namque sphaeræ: alios oui præferre speciem: & aliosque aliam ite
 de formam: non tamen omnem formam admittere: neque aiantes esse ab infinito discretas. Neque
 enim probaret quævis ut in eo quod sit huiusmodi comprehensa non sint efficietia semina: ex quibus
 & animalia & arbores & cetera quæ inspicuntur constent. In huiusmodi uero non potuisset: ea
 de aut ratione etiam intrinseci. Pari modo & de terra existimandum: sed & naturam quoque opinan
 dum est plurima & uaria ex rebus ipsis edocta fuisse atque coacta: porro rationem quæ ab eo
 credita fuissent: ea postmodum diligentius explicuisse atque adinuenisse: præterea in qui
 busdam celerius: in aliis tardius: & quibusdam evolutionibus atque temporibus ab his quæ
 ex infinito: in quibusdam uero secundum minores. Quo circa & nomina ab initio
 non positione facta: sed ipsa hominum ingenia per singulas rationes propriis affectas
 perturbationibus ac propria percipientes uisa: proprie aerem immittere immissum a
 perturbationibus singulis ac uisis. Ut esset quandoque etiam gentium per loca diffe
 rentia. Postmodum autem communiter per gentes singulas fuisse imposita pro
 pria: ut significationes minus ambiguae fierent adinuicem: breuiusque significarent:
 quasdam insuper res etiam quæ non conspiciuntur inferendo: ut eos qui essent con
 scii monerent in sonos quosdam erumpere coactos: illos uero ratione duce pluri
 mis ex causis ita interpretatos esse: enim uero in meteoris motum & conversionem:
 ac defectum: ortumque & occasum & his similia: neque ministerio cuiusque facta
 existimandum est. Verum illius ordinatione & imperio qui omnem simul bea
 titudinem & immortalitatem habeat: Neque enim beatitati conueniunt negotia &
 curæ & iræ aut gratiæ sed infirmitate ac timore & indigentia opis proximorum
 ista fiunt. Neque rursus cum ignis simul sit conuersus in se quæ beatitudinem possi
 dent secundum uoluntatem hos motus accipere. uerum omnem seruare decentiam
 per omnia nomina quæ in huiusmodi feruntur notationibus: si neque contrariae ho
 nesto ex his opiniones fiant. Alioquin maximam in animabus perturbationem hu
 iusmodi contrarietas faciet. Quocirca & eas quæ ab initio sunt huiusmodi conuer
 sionum præceptiones in mundi generatione oportet opinari: necessitatemque hanc &
 ambitum perfici. Sed enim causam eorum quæ sunt maxime propria diligenter expo
 nere Physiologiæ opus esse putandum est: beatitudinemque in scientia de celestibus
 corporibus huc cecidisse: & in eo quod naturæ quædam sunt quæ inspectæ secun
 dum huiusmodi meteora & quæque his propinqua sunt ad huius rei exactam di
 ligentiam conferunt: præterea non in huiusmodi ipsum multipliciter esse: ac ipsum
 se circa illa pro uiribus & alias quomodolibet habere: sed simpliciter non esse in
 corruptibile: ac beata natura eorum quæ discretionem suggerunt: aut perturbatio

nem ullam & hoc mente comprehendere simpliciter est esse. Porro qđ in notitiam cadit de occasu & ortu: & de cōuersiōe: ac defectu & quæque his similia sūt: nihil amplius ad beatitudinē scientiæ cōferre. Sed sīlīr habere mœtus eos qui ista cōsiderāt: quānā uero naturæ sint nesciūt: & quā causæ uel maxie ratæ & nisi ista difficilia nouissent: fortasse plurimi cū timor ex cōsideratiōe horū solutionē cape nequeat: ac dispositiōe eorū quæ sunt maxie ppria. Iccirco & plures inuenimus causas cōuersiōnū & occasus & ortus defectus & huiusmodi taliū: sicut & in his q̄ particulatim fiunt. Aut existimādū nō est horū usum diligētiā nō accepisse: quanta possit ad trāquillitatem nrām beatitudinēq̄ conferre. Itaq̄ quasi p trāsītum in tētes qđ apud nos similitudo sit de rōne cælestiū oīs q̄ in ceti differēdū est eos aspernādo: qui ne id qđem sciunt: qđ uno modo se habet aut fit neq̄ quod multis contingat modis: imaginationemq̄ ex recessibus reddunt: ignorātque præterea quānā sunt quæ pturbationem nō ingerāt. Si tamen arbitramur eo modo susceptū id fieri posse: & in qbus similiter pturbatione uacamus ipm quod multis fiat modis non ignorātes: quēadmodū si quod ita si habeat nouerimus: pturbatione carebimus. Ad hæc omnia illud omnīo oportet intelligere qđ pturbatio humanis animis proprie omnino fit in eo qđ hæc & beata opinent & icorruptibilia & una contrarias his uoluntates habeāt: & actiōes & causas: & in futura uita dirū esse aliquid secūdum fabulas & spereēt suspicentur: siue hāc præuaricationem sensus quæ in morte est metuāt quasi post mortem aliqd pati & in eo quod non opinionibus ista patiant. Verū rōne & cōmendatiōe quadā. Vnde cū non deffiniāt malū æquā siue etiam maiorem pturbationē cape q̄ si hæc opinarent tantum. Porro huiusmodi pturbatiōis uacatio est his oībus euadere liberum & absolutū: ppetuāque oīum & eorū quæ sunt plane propriam uersare memoriam. Quocirca oīb⁹ utēdū est p̄sentib⁹: ac sēlib⁹ cōibus qđē rōne cōis ppria uero pprius: ac p̄senti omni per singula iudicia euidētia. Si enim hisce intenderimus: id unde pturbatio metusque fiebat excludemus habita recta ratione: atque soluemus deque cælestibus ac reliquis quæ semper incidūt: quæque summæ terrēt reliquos: causas afferemus. Ista tibi o Herodote de natura omnium simmatim perstrinxerimus. Quæ tu si diligenter pro uiribus tenere studueris arbitror: & si non ad omnia semper partes diligēter explicata efficient: incorporabilem tamē ex eis firmitatem: atq̄ cōstatiā aduersus hoies cæteros pcepturum. Nam te ex te ipso p̄moue bis plurimū ad ea etiam quæ in toto de natura opere sunt dicta p partes exponēda. Atq̄ hæc ipsa mādata memorię perpetuo emolumento erunt. Sunt eni huiusmodi: ut hi etiā q̄ iam particularia satis: aut etiā pfecte digesserunt ad huiusce tamē intuitus plurimos haberēt: plurimum iuari ex his possint in his quæ de tota natura differuntur. Quæq̄ aut nō penitus cadūt in ea quæ conficiuntur ex his aut secūdum eum morē q̄ caret inuidia: simulatq̄ intelligitur ambitus eorū quæ sunt in primis rata tranquillitatem faciūt: & ista qđem de naturalibus eius epistola Sequitur de miteoris alia Epicur⁹ Pythocli salutem. Reddidit mihi Cleō abs te epistolā in qua nos fouere atque diligere persistis: digne pro nostro in te studio: neque ignauiter earū meminisse niteris: quæ ad beatā uitā ducunt ratiōum. Præ

carisq; ut tibi de meteoris breuē mittā facilēq; tractatū: quo facilius admonearis:
 ea qppe q̄ in aliis scripsimus: difficillime teneri memoria: q̄uis ea ut ais qs conti-
 nue ferat. Nos autē plibēter p̄ces admisimus tuas: magna q; de te ac iocūda spē si u-
 imur. Cū igit̄ cetera iā absoluerimus oīa: agimus quæ postulaſti plurimis & aliis
 emolumēto futura inuēta hēc: & his maxime q̄ rudes adhuc uerā nup̄ naturę ray-
 tionē deguſtarūt: his itē q̄ alicuius disciplinarū liberaliū sunt grauiorib⁹ curis im-
 pliciti. Ea igit̄ rite p̄cipe: mādataq; memorię iugiter uolue: cū ceteris quæ in bre-
 uī epitome ad Herodotū miſſimus. Primū igit̄ aliū aliq̄ue finē ex cæleſtiū corpo-
 rū ſciētia ſiue p̄ cōnexionē: ſiue absolute dicāt. putādū nō eſt q̄ p̄turbationis uaca-
 tionē: ac p̄bationē certā ſicuti: & in reliq; neq; qd̄ ſit ip̄oſſibile p̄ uim aggredi ne-
 que ſpeculationē habere p̄ oīa ſimilē aut his libris quos de uitis ſcripsimus: ſiue &
 his quos de aliis naturaliū queſtioum purgatiōibus: puta q̄ omne corpus impal-
 pabilis naturæ ſit: q̄ indiuiſibilia elemēta: & oīa huiuſmōi: aut quæq; unicā his q̄
 uidētur: cōcordiā habēt: q̄ in meteoris nō eſt. Verū iſta q̄dem multiplicē habēt
 generatiōis cauſam ſubſtātiæ p̄dicamētū ſenſibus cōſortium. Neq; n. ſecūdū p̄-
 loq̄orū uanitatē legiſq; ſantionē de natura diſſerēdum: ſed ſicut ea quæ uidentur
 hortātur. Nō. n. iā uita n̄ra: aut ſtulticia: aut gloriæ uanitate opus habet: ſed ſolū
 tranq̄lle: ac ſecure uiuere: oīa q̄ dē immobili ac ſtabili rōne ſiunt per oīa: ex his dūta-
 xat quæ multiplici modo his quæ apparēt: cōcorditer incidūt: eū quis qd̄ p̄babi-
 liter de his dicitur: cōgruenter omiſerit. Cū uero q̄ſpiā hoc quidē omittit: hoc at̄
 eiicit quod æque ei qd̄ uidet̄ cōſonū ē: eū p̄fecto conſtat oī naturæ excidiſſe rō-
 ne: atq; ad fabulas eē deuolutū. Signa uero quædam eorū quæ in ſup̄nis cōſumā-
 tur ferre quædā ex his quæ nobis apparent & quæ inſpiciunt̄ aut ſunt nō ea quæ
 in ſup̄nis apparent: hæc enim multis mōis fieri poſſunt: cuiuſq; tamen uſum oby-
 ſeruandū ē: atq; in ea quæ illi adiūgunt̄ diuidendū. Quippe nō contendit̄ pluris-
 mis modis p̄fici ut ea quæ ſūt apud nos. Mundus eſt cæli quædam cōtinētia: ſtel-
 las & terrā: & quæ uident̄ oīa cōtinens: abſciſſionēque ex infinito hēns atque in ſi-
 nem deſinēs: ſiue rarū ſiue dēſum: quo ſoluto quæ in illo ſunt oīa cōfuſionē accipi-
 ent: & deſinens aut in eo quod circūagīt: aut iſtantiā habet: & rotundā aut trian-
 gularē aut quācūq; circūſcriptionē: oībus qppe modis fieri poſſibile eſt: quando
 corū q̄ uidētur nihil obſiſtit mūdo huic: i quo finē cōprehēdere nequimus. Quod
 aut̄ & huiuſce mūdi ſint infiniti multitudīne collgi pōt: & quoniā talis fieri mun-
 dus pōt. & in mūdo & intermundio: quod interuallū dicimus inter mundos in lo-
 co uacui pleno & nō in magno puro & uacuo quēadmodū aiunt quædā idoneo-
 rum quorūdā ſeminū quæ ab uno mundo ſiue intermundio fluxerint: ſiue etiam
 a pluribus ſenſim. Abiectioneſq; & cōpoſitioneſq; atq; migrationeſq; facientibus in
 locū aliū ſi ſic contigerit: & irrogatiōeſq; ex his quæ opportune eaſ ſuggerūt quo
 ad cōſument̄ accipiātq; cōſtātiā: in quo etiā ſubiecta fundamēta ſulceptiōeſq; hu-
 iuſmodi efficere poſſint. Non enim conuentū fieri oportet ſolū neq; uertiginē in
 eo uacuo in quo fieri eſt poſſibile mūdū ſecūdū quod ex neceſſitate putat̄. Au-
 geri q; tādiu quo ad alterū offendat: ut ait q̄ſpiā ex his q̄ Phyſici uocantur. hoc. n.
 his quæ uident̄ repugnāſ eſt. Sol item & luna & ſydera cetera ſeorſum facta poſt

modum a mūdo cōprāhēnsa sunt quāq; prāterea constantiam seruant. Continuo efficta sunt: atq; incrementū pceperūt: pari rōe & terra & mare p cōparationes & uertigines quarundā tenuitate partiū constātiū naturarū siue spiritaliū siue ignis prāferentiū speciem siue utrūq; simul: & hāc. n. ita suggerit sensus. Porro solis cāterorūq; siderū magnitudo q̄tum ipsi sapimus: ea est quā uidet. hāc in undecimo de natura dixit. Nam si inq̄t magnitudinē interualli ratione amisisset longe pfecto magis colorē. Alia nāq; huic rōnabilior distātia nulla. cāterū secūdū id quod per ipsum est: siue maior sit q̄ uideatur siue paulo minor: siue tantus non simul. Ita enim & apud nos lumina quā ex interuallo cernuntur: per sensum cōspiciuntur: & omnis autem in hanc partem instantia soluetur facile si quis reb⁹ certis intendat: quod in libris de natura monstrauius: ortus & occubitus Solis ac lunæ siderumq; cāterorumq; & per incēsiōem & extinctionē fieri posse: cū talis sit circūstantia etiam per alia loca: ut ea quā prādeximus perficiantur. Nihil enim eorum quā uidetur obluetatur: per euidētiā quoq; sup̄ terra & prāterea per adiectionem quod prādeximus: confici posse. Neque enim refragatur aliquid eorū: quā cernūtur. Ipsorū quoque motus nō quidem fieri impossibile secundum uertiginem totius cāli siue secundum ipsius quidem statum. horum uertiginem iuxta eam quā ab initio in generatione mundi genita sunt in eorum necessitatem. Deinde calore per quandam ignis distributionē semper ad anteriora loca tendentis cōuersiones Solis ac Lunæ fieri q̄dē possibile ē per obliquū cāli ita tēporū necessitate coacti. Similiter & secūdum aeris obliuentiā: siue ēt materiæ aptæ q̄ semp̄ adiaceat atq; inflāmetur. Partim uero deferentis: siue etiā ab initio uertigo huiusmodi istius sit distributa syderibus ut in girū moueant. Cūcta enī huiusmodi atq; his similia in nullo euidētiæ rōe dissentiunt. si qs semp̄ in huiusmodi partibus possibili adherēs: horū singula ad eorū quā uidetur cōsonātiā possit adducere nihil metuēs seruiles astrologorū artes: euacuatiōesque Lunæ ac rursus ipleriōes eueriōnēq; huiusce corporis: fieri. n. profecto possent & perfigurationes Aeris similiter: Atq; & quā secūdū apdositiones & oēs alios modos per quos & ea quā apud nos apparent: euocant ad huiusce speciē reddendā: nisi forte qs unico illo modo cōtentus reliquos nequicq; repudiet. Neq; speculatiuæ possibile est aliqd hōi aspicere: & aliqd ipossibile: atque ideo ipossibilia ispicere cupiens: p̄terea possibile est lunā ex seipsa hēre lumen. possibile itē & a Sole mutuari: Et. n. apud nos plāraque cernūtur: quā plura ex se ipsis habeant: plura itē ab aliis nihilque ipedit eorū quā i cēlestibus uident: si qs multiplicis mōi semper memoriā habeat: cōsequētesque ipsis una suppositiōes & cā simul aspiciat & ne aspiciens in ea quā nō consequuntur hoc ipsum defluere alias aliter in illū unicū modum. Porro faciei manifestatio fieri quidem in ipsis pōt & per imutationes partium: & p̄ cumulātā adiectionē: modisq; oibus quotquot cernuntur cū his quā apparent cōcordiā hēre. Nāq; in oibus meteoris huiusmodi uestigare nequaquā admittendū est. Si. n. aliquibus repugnare euidētis cōtingat: nunq̄ uera trāq̄llitate poterimus frui. Solis ac Lunæ defectus pōt quidē fieri & per extinctionē: quemadmodū & apud nos plāraq; fieri uidemus. lamq; p̄ interpositionē quorūdam aliorū aut ter

LIBER:

ræ siue celi: siue cuiuslibet alteri⁹ eiusmōi: sicq; pprios adiuicē modos cōspiciēdū
 & q; cōiūctas cōcretiōes fieri ipossibile nō est. Porro in. xii. de natura dicit obum
 brate Luna Solē: lunā uero terræ umbra se opponēte deficere. uerū secūdū recel
 lum hoc & Epicure⁹ Diogenes in pmo electarū opinionū tradit. Præterea circui
 tionis ordo sic accipiat: sicuti & qdā apud nos fiūt: diuinaq; ad hæc natura nusq; ad
 moueat: sed imunis a ministerio in oī sua plenissima beatitate fuet. Si minus aut
 hoc fiat: oīs de celestib⁹ ināis erit cōtradictio: sicuti iā qbusdā fuit: q nō modū atti
 gere possibilē: uerū in uāitatē deciderūt: dū uno tātū mō arbitrā hāc fieri aliosq;
 oēs possibles excludūt: qque & ad id qd' intelligi nequeat: & ad ea q; appeāt ferāt.
 Quæ uero signa suscipere oportet: cū nō possim⁹ ualere sinam⁹ q; noiētū: ac die
 rū plixitates imutāt. pter id q; solis motus celeres fiūt: rurūq; tardiores sup. terrā
 pro locorū lōgitudie imutāt: & loca qdā celeri⁹ pagūt: siue tardius: sicuti & apud
 nos qdā cōspiciūtur: qbus cōsona de meteoris dicendū. Quia aut unū assumētes
 his q; appent reluctanē: eo ēt exciderūt: qd' inspicere hōi possibile ē. Nāq; signifi
 catiōes fieri possunt ēt p collatiōes tēporū: sicuti & i his q; apud nos uident^r aiant
 bus & in aliis sicut aeris & mutatiōis: hæc. n. utraq; his q; uidē nō repugnāt. Qua
 litatib⁹ pterea si ab hoc aut ab illo fit cā. Neq; ualet aspici: q; fieri atq; cōstā pōt &
 cōcretiōes aeris ipræssiōesq; uētorū atq; iplicatiōes se inuicē tenētū atomorū: &
 eorū q; ad hoc agēdū idonea sunt: fluxūque ex terra aq;que cōuentū. atq; modis
 aliis plurimis huiusmōi cōstātias fieri ipossibile nō est. Iā uero in his ptim se colliv
 dēntibus partim uero mutātibus aq; pfici: & uētos itē p relationē ex locis idoneis.
 Dūq; p aerē mouent ubi inūdatio uehemētior ex qbusdā ad huiusmodi imissio
 nes idoneis cōuentibus facta fuerit conitruus fieri posse: ac p spūs in concavis nu
 biū euolutionē sicuti in uasis nostris cōtingit. Atq; ex igne inspirato sonitū in ipis
 fieri & fractiones itē nubiū atque dissidētias ac confricatiōes nubium atque ordi
 nes quæ concretionem Crystalli instar acceperint. Et totum ad hanc partem ut
 multis modis fieri dicere possumus: quæ uident^r inducūt. Coruscationes item ea
 dem rōne modis plurimis fieri. Nam per confricationem collisionemque nubiū
 figurā illā ignis effectricē elabētē coruscationē gignere: statūque ex nubib⁹ taliū
 corporū quæ hūc splēdorē efficiāt: & p præssurā aut collisionē nubium fit: siue ab
 se inuicē siue a uentis & per cōplexionem ea quæ a Sideribus manat se inserēte lu
 ce siue a motu nubiū uentorūque cōpulsā: & per nubes decidēte: siue per collatio
 nem tenuissimī nubiū luminis aut ex igne coactas nubes efficere tonitrus & per
 huius motum & per ignis euaporationem quæ fiat per constantiam motus: uolu
 bilitatisque uehemētīā. Fractiōes quoque nubium a uentis casum esse efficientiū
 ignis atomorum: coruscationisque speciem peragētium. Aliis itē modis plurib⁹
 faciē erit inspicere ei qui & quæ apparent teneat: hisque similia queat conspiciari
 præcedit aut coruscatio tonitruū in huiusmodi circumstantia nubium & quod si
 mul atque flatus irruerit: emittat figura coruscationis efficiēs. Postmodum uero
 spiritus inuolutus huiusmodi efficiat sonitum: & per utrorūque incidentiam. Co
 ruscatio maiore ad nos celeritate utatur. Postremo autem uenire tonitruum: sicuti
 in quibusdā quæ ex interuallo inspiciunt: ictusque quosdam efficiunt. Fulmina

fieri possunt: ac secundū plurimos uētorū cōuetus. & euolutiōes ualidāq; euapo-
rationē: & fractionē pactis eiūsq; uehemētiorē ad inferiora loca: defensum frago-
re illo cōtingere qđ cōsequētia loca densiora sunt ob implicitas nubes: per hunc
itē inuoluti ignis lapsus sicuti fieri possibile est. Tōitruū quoq; cū ignis amplior
fuerit inspiratusq; uehemētius pruperit nubē qđ in anteriore procedere nequeat
iccirco quod huiusmodi cōcretio fiat plurimū qđem ad excelsum aliquē montē
ubi maxime flumīa cadūt ad inuicē semper. Et aliis item modis plurimis fulmina
fieri possunt modo lōge ablit fabula: aberit autē siqs rite ea quæ apparent sequēs
de his quæ sunt occultiora ad eam normam iudicarit. Præsteres quoq; & per po-
sitionem nubis ad inferiora loca aliena specie a repētino impulsæ flatu fieri possūt
& per flatum qui una & feratur uehemens: & nubem ad proxima impellat loca
exterior flatus. Præterea & per circumstantiam spiritus cum in circulum aer qui-
dam superne compellitur: uehemensque uentorum collisio fit: neq; ualet in trās-
uersa diffiliere propter eam quæ circa est aeris densitatem: atque ad terram qui-
dem usq; Præstere descendēte strobili fiunt: ut generatio secundum motum spiri-
tus fiat. Porro usq; ad mare uertigines fiunt. Terræ motus autem & cum se in ter-
ram recipit uētus: fieri possunt: & cum hæc paruis tumorib⁹ perpetuoque motu
se obicit: quādo agitationem terræ parat hic uētus: aut exteriore ex parte cōple-
ctitur: dum in fundamēta ruit: aut in abstrusa spenuncæ in morē terræ loca densa
tusa uentis aer: propter hanc autem distributionē motus ex lapsibus fundamen-
torum plurimorū: itēq; redditionē ubi cōdensationibus uehemētioribus terræ ob-
uiarit: terræ motus perfici possibile est: & aliis itē modis pluribus has terræ agita-
tiones fieri. Porro uētos in tempore fieri contingit: cū semper fiat sensumq; subre-
pat alienatio quādā & per collectionē aquæ copiosæ. Venti autē reliqui fiunt: &
cum pauci in cōcaua irruerint multa: horū dum diuisio fit. Grando perficitur: &
per cōcretionē uehementiorem. Vndiq; autē uētosorum circūstantiā quorundā
ac partitionē & cōcretionem & moderationem quorūdam pariter. Aquæ pferē-
tiū speciem eruptionē simul atq; cōpulsionē ipsorū facientē: ac disruptionē ad id
cōstare quod secundum partes cōcretas sit: & secundū soliditatē. Verū etiā circū-
ferentiā fieri impossibile nō est: extremis undiq; cōueniētibus & in cōstantia omni
ex parte: ut dictum est & partes & plane siue aquosis quibusdā seu uētoxis circūstā-
tibus. Niuē autē perfici fas est & cum aqua tāuis ex nubibus funditur uariis cōmē-
sionis & præssuræ ex nubibus idoneis & ex seminis monumēto. Deinde dum fer-
tur concretionē accipiente propter uehementiorem quandā in locis inferioribus
nubium congelationis circumstantiam. Sed per concretionem huiusmodi lenem
habens in nubibus raritatem emissio hæc ex nubibus fit dum se inuicem colli-
dunt: quæ aquæ speciem præferunt: & quæq; his una adiacent: quæ dum ueluti
compulsione se feriūt grādinem faciūt: quod maxime in aere fit: & per huiusmodi
collusionem nubiū: quæ coagmētum acceperūt: fit ut desiliat niuis iste cōgestus:
& aliis item modis nix cōfici potest. Ros autē efficitur & per cōuentum adiuicem
ex aere talium: quæ sint huiusce humoris efficiētia. Sed. n. & per loci mutationē
aut ex humentibus locis aut aquas habentibus maxime perficitur ros. Deinde cū

hæc in idipsum conuenere: humiditatem pergerunt: motumq; rursus ad inferiora loca quæadmodum fieri & apud nos pleraq; huiusmodi cernimus: ubi humores hi solidi cōcretionē quādam suæ qualitatis acceperūt: ob circūstātem frigidū aerē efficiūt glacies & p detritiōē qdem globosę formatiōis: ac rotūdā ex aqua cōpulsioneq; scalenorū: & acutorū angulorū: q in aqua sunt: & p eā quæ extrinsecus fit taliū collisionē: quæ cōpulsā: ut aqua in cōcretionē trāsiret effecerūt: de tritis rotūdorū quātitatibus. Iris fit dū Sol aquosum aera sua luce pstringit: siue p aeris propriā naturā: quæ lucis & aeris propria est: ex qua colorū huiusce proprietates fiūt siue oēs: siue unico modo: ex ea itē effulgēte propinqora quæq; aeris eū pipient colorē: quo partes has circūferētiæ fulgere cōspicimus. Fit aut huiusmodi uisum quod par omni ex parte interuallū luminis pateat: siue quod cū huiusce cōpulsione accipiāt sectiōes quæ uel in aere uel in nubibus sunt & ex eodē aere se ingerēte dū ad lunā referūtur atomi circūferētia quādam in hanc concretionem demittantur. Area circa lunam fit: dum ex omni parte aer ad lunam refertur: deinde qui ex ipsa manant fluxus leniter aetenus coercentes: quoad in gyro circa ipsam nubes consistat hæc & nō omnino diuidat: siue eum qui in circuitu est aerem ipsa undiq; cogēte æquabiliter ad circūferentiam suam crassiolemque cōstituente quod fit per partes quasdam: siue extrinsecus fluxu aliquo impulsio siue calor idoneos poros ad id efficiēdum nāciscēte. Cometæ stellæ fiunt siue igne plerisq; in locis tēporibus suis & celestibus coalescente: cum efficitur casus circūstātiæ siue quod propriū quēdam motū in tēpore celū supra nos habeat ut huiusmodi appareant stellæ: siue ipse tēporibus qbusdā p quēdā moueātur casum: atque ad loca nostra deriuent: & manifestæ omnibus fiāt: harū item defectus fieri propter his oppositas causas: quod cōtingit non modo quod pars mundi huius stet circū quam uersentur reliqua: ut quidam aiūt: sed quod aeris uertigo circularis ipsam circūstet: quæ impedimēto sit uti ne circūeant sicut & stellæ reliquæ: siue etiam quod deinceps materia illis cōgrua non sit. Porro hoc in loco ubi cōstitutæ cernūtur etiam: aliis pluribus modis hoc fieri potest: si quis colligere studeat ex eorum quæ cernūtur cōgruentia: ut uaga quædam sydera ferri cōtingat: si sic motibus suis utuntur quædam uero imota durare: possibile est quidem ea ab his quoque quæ i circuitu sunt: ita ab initio moueri coacta esset: ut alia diuidē secūdum eādem ferātur uertiginē: quæ lenis sit: Alia uero secūdum eam quæ simul in æqualitatib; qbusdam utatur: fieri aut potest ut quibus feruntur locis nō intentiones aeris esse planiores: quæ in idipsum deinceps compellant: leniterq; & plane intēdant neq; ita inæqualiter ut & quæ uidentur: imutatiōes fiant. Enimuero unā istarū rerū causam assignare: cum multiplicem ea quæ in cōspectu sunt præbeāt: insanū est: & minie congrue ab his fit: qui uanā astrologiā profitentur: inaniterq; quorundam causas reddunt: quādo quidem diuinā naturā nunq; huiusce absoluūt ministeriis. Sydera quædam aliis minora cōspici cōtinget: tardioreq; motu circūferri: cum eundem orbē circūeāt cōtrarioque ferantur motu ab eadem abducta uertigine: & q; circūferantur alia maiore loco: minore alia: cū eandē uertiginē ambiūt. Porro simpliciter de hisce diffinire illis conuenit: qui prodigia confingere apud plerosque

uolūt. Quæ autē cadere dicuntur stellæ & ex parte & ex collisione sua fieri possunt & quod illic excidant quocūq; expiratio fuerit. Sicuti & de coruscationibus diximus. ex concursu quo p̄ atomorū ignis efficientiū consensu icidente ut hoc fiat: ac secundū motū quocūq; ip̄etus a principio secundū concursum fuerit. Ex collectione item uenti in condensationibus quibusdā nebulae preferentibus sp̄em secundū euaporationem horū per inuolutionē siue eruptionē continentū & in quē cūq; locū ip̄etus fuerit: motu quoq; in eum subsequente. Sūt & alii modi quibus hoc fiat: innumerabiles porro significationes: quæ in plarīsq; animalibus fiunt per auocritatē tēporis fiūt. non enim quæuis animalia necessitatē aliquā inuehūt ut hyems fiat: neq; sedet aliqua natura diuina: quæ horū animalū obseruet exitus: ac deinde huiusmodi efficiat signa: Neque enim in animal quodlibet modo id sit modico gratius huiusmodi fatuitas cadet: nedū in id quod plenissimam obtinet felicitatem. Hæc igitur omnia Pythocles memoriter tene. longe enim euades fabulam: & quæque his propqua & similia discernere poteris. Maxime autem te ip̄m dede ad speculanda principia: & infinitatē: & his quæ similia sunt. Iudicia præterea & perturbationes & cuius rei gratia ista colligimus. hæc enim ip̄imis considerata: causas quoq; particulariū rerū cognitu faciles faciēt. Qui uero isti uel maxime contēti non fuere: ne ista quidē ip̄a rite conspexerunt: Neq; cuius rei gratia illa conspiciēda erāt consecuti sunt. Ista ille & de cælestibus corporibus opinatus est. Cæterū de his quæ ad uitæ moderationē pertinet: quonā modo eligēda sint alia: & alia repudianda sic scribit. Primū itaq; quid de sapiēte opines exponamus. Detrimēta quæ ex hoibus siue odii siue inuidiæ siue contēptus gratia fiūt. Sapiētē autumat rōne superare. eum itē qui semel fuerit sapiens: in contrariū habitū transire non posse: neq; perturbationibus cedēdo errare. Immo continendū ne quod ad sapientiā ip̄edimentū patiat: neque tamē ex omni quidē corporis habitu: neq; in omni genere fieri sapientē: siue autē crucietur excarnificeturq; sapiēs futurū nihilominus fœlicē: gratiāq; solū amicis præsentibus æq; & absentibus habiturū sapientē perq; uiā. Cū tamen cruciatur & igemiscet: & eiulabit. Mulier itē non cōgressurū sapiētē: quā leges iterdicāt: ut diogenes i epitome epicuri dogmatū moralium ait: neq; cruciatu affecturū seruos: uerū miserturū: ueniāque habiturū p̄bos quoq; amaturū sapiētem negat: neq; sepulturæ curā habiturū: neq; a deo amorē imitti. Diogenes refert. Neq; itē oratoriæ daturū operā: dicēs illā nihil qdē unq; profuisse. plurimū uero etiā obfuisse. uxorē tamen ducturū: ac liberos p̄creaturū sapientē: ut epicurus in ambiguis & in libris de natura: cæterū pro uitæ interdum conditione ducturū uxore: auersurūq; aliquos: neq; obseruaturū in ebrietate: ut epicurus in symposio: neque accessurū ad rēpublicā: ut i primo de uitis: neq; tyrānidem quæsiturū: neque dominatū ut i secūdo de uitis: neq; unquā pauperē futurum. cæterū & si illi eruantur oculi uitæ participatiōe fruiturum: ut in eodem ait. Mærore itē nō conficiēdum sapientē: ut ait Diogenes in decimoquinto electorū nō littigaturū. libros atq; monumēta relicturū: nō autē celebritatibus daturū operam: acquirēdi curam ac futuri prouidētiā non habiturū: fortunæq; relicturū: amicūq; neminē acquisiturū. gloriæ hætenus curā habiturū quoad cōtēptui nō

habeatur. plus aut aliis latitia in speculatiōibus afficiendū. Peccata esse inæqualia sanitatem quibusdā cōducere: plerisque indifferentem esse. fortitudinem per naturam non contingere: sed rōne cōmodique notatione. Amicitia usus gratia necessitatique inundā: a nobis tamen ichoādā. quippe & terrā serimus. Cōstare illam uoluptatem consortio ac societate: foelicitatē bifariā intelligi supremam illā quæ in deo est: quæ incrementum non admittat adiectionemque & ablationem uoluptatū. Imagines quoque positurū si habeat indifferenter plane accipies. solū que sapientē recte de musica & poetica uerba facturū pangenda nō fingēda poemata dixit. Non mouetur si alter altero dicatur fuisse sapientior: sed ex sapientia sola si affluat rite appellandum sapientem putat: principem in tempore obsequio delimiturum gratulaturumque cuilibet resipiscenti. scholam item habiturū: non sane ut turbas faciat: recitaturūque in multitudine sed non spōte. Dogmata quoque illaturum & non dubitaturum. In somnis quoque similem futurū ac p amittendo quandoque moriturum. Ista illi opinantur. transeuudum iam ad epistolā est. Epicurus menæci salutē. Neque iuuenis quispiā dum est: philosophari negligat neque senex existens philosophādo fatigetur. Neque enim intēpestius ullus est neque ad animæ sanitatem tempus non habet idoneum. Qui autē dicit aut nondum philosophandi tempus esse aut tempus præterisse: ei similis est: qui dicit ad beatam uitam aut non adesse tempus aut non iam esse. Philosophandum igitur & iuueni & seni: illi quidem ut senescens in uirtutibus uigeat præteritorū gratia: huic ut iuuenis una & uetulus sit quod futurorū careat metu. Meditādum ergo quæ faciant beatam uitam. Siquidem si adsit illa: omnia suppetunt. Sin autē ablit: agimus omnia ut illam habeamus. Quæ autē assidue te admonebam: ea & age & meditare bene uiuendi elemēta hæc esse arbitrans. primū quidē deū esse animal imortale ac beatū: puta sicuti cōmunis de deo dictat intelligentia nihil illi aut ab imortalitate alienū aut a beatitudine applicās. Ceterū omne quod illius cū imortalitate beatitudinē seruare possit de eo opinare. diu nempe sunt ut certa est illorū notio: non aut eiusmodi sunt cuiusmodi eos plærique arbitrātur. neque enim eos quales putant obseruāt: Impius autē est non qui tollit multitudinis deos: sed qui diis opiniones multitudinis applicat. Non enim sunt anticipationes: sed opinionationes falsæ: quæ plurimi de diis sentiunt hinc detrimenta maxima pessimis quibusque a diis iserūtur & cōmoda itē probis. Quippe uirtutibus p oia delectati similes amplectūtur: ac fouēto omne quod huiusmodi non est alienum existimātes. Cōsuesce autē putare nihil ad nos esse mortem: Bonū enim omne ac malū i sensu est. sensus autem priuatio mors est. Vnde recta cognitio: quod nihil ad nos fit mors: id efficit ut mortale quod est: fruatur uita: nō ambiguū adiciens tēpus: sed imortalitatis desiderū auferēs. Nihil enim in uita malū est ei qui uere cōprehendit nihil esse in uitæ priuatiōe mali. Vanus ergo est qui mortē se timere dicit: nō quia præsens mærore cōficiat: sed expectata & futura cōtristet: Nam quod præsens nihil perturbat expectatum ne quicq̃ cōficit. Itaque qd̃ acerbissimū malorū est & omnino pauēdum mors nihil ad nos: quoniā cum nos sumus: mors nō est: cum uero mors adest: nos iam nō sumus. Neque igitur ad uiuentes: neq̃ ad mor

tuos est. Nam his qui sunt illa non est: quibus uero adest iam illi non sunt. Atqui plurimi mortē aliquādo ut malorum maximū fugiunt: aliquādo uero uti requiē eorū quæ in uita sunt tristium cupiunt. Neque igitur nō uiuere metuit: nec enim illi uiuendi amor imperat: neque opinatur mali aliquid esse non uiuere. Quem admodum uero cibus non qui plurimus: sed qui suauissimus est eligitur: ita & tempus non longissimum sed suauissimum cupitur. Porro qui iuuenem bene uiuere senem bene ex uita discedere admonet fatuus est: non modo ab amore uitæ ac studium: uerum etiam quod eadem sit meditatio bene uiuendi ac bene moriendi. Longe autem deterius qui dicit: bonum quidem non natum esse. Natū uero q̄ celerrime itrare inferi ianuas. Nam si quod ita crederet: hoc dixit: quo modo non discedebat ex uita. Id quippe illi in promptu erat: si quidem hæc illi fuisset rata sententia. Sin autem inuehens uanus dum in his quæ ratione carent inuersatur. Memoria uero tenendum ut quod futurū est neque nostrū sit neque omnino nō nostrū uti ne tanq̄ futurū pr̄sus expectemus: neq̄ itē quasi non futurum desperemus. Reputandum præterea concupiscētias ptim eē naturales: per tim inanes: atq̄ naturalū: alias qdē necessarias: alias uero tātū eē naturales. Necessarie uero quæ sunt parti ad fœlicitatē: parti ad corporis trāquillitatē: parti ad uitā ipsam eē necessarias. Horū qppe sine errore speculatio est: ut nouerimus qd eligēdū qd ue fugēdum sit ad bonā corporis tuēdā ualitudinē corporisq̄ q̄ etem hic. n. finis est bene: beateq̄ uiuendi. Huius enim gr̄a oīa agerius: ut neq̄ doleamus: neq̄ perturbemur. Vbi uero id penitus cōsecuti erim⁹ solui⁹ oīs tēpestas aī: cū nō possit animal tēdere quasi ad minus aliqd: & aliud quærere quo animi corporisq̄ cōsumet bonū. Tūc uoluptate nobis opus est: cū illā nō adesse dolemus: nō etiā uoluptate idigenus. Quocirca uoluptatē finē dicim⁹: ac p̄ncipiū beatæ uitæ. hāc. n. p̄mum bonū: atq̄ ingentiū nouimus: atq̄ ab hac electionē oēm: ac de uitationem incohamus: adq̄ hāc occurrimus perturbatiōe tāq̄ norma bonum discernētes. Quoniā uero p̄mū istuc: & isitū bonum est. Iccirco nō oēm uoluptatē elidimus: uerū sæpe phærasq̄ trāsgredimur: quādo ex his maior molestia seq̄tur doloresq̄ nōnullos uoluptatib⁹ p̄stare arbitramur: quādo. s. ex diutina tolleratiōe dolorū maior nos uoluptas seq̄r: oīs itaq̄ uoluptas eo qd naturā p̄priā habet bonum est: nō tamen eligenda oīs: sicuti: & dolor malū est: nō tamen oīs repudiandus est dolor. Cōmentione itaque & utiliū: inutiliūque discretiōe diligendi: hæc oīa iudicare cōuenit. Vtimur. n. bono pertempora qdā ut malo: ita rursus malo tāq̄ bono frugalitatem: p̄terea magnū extimam⁹ bonū: nō ut semp utamur modicis: sed nisi multa habeamus utamur paucis: credentes uerissime illos magnificentia frui suauissime q̄ illa niniū indigent: quodque naturale sit omne esse parabile: noua uero difficile parari posse. Sapores item simplices æq̄ magnifico luxui ferre uoluptatē: qdō omne q̄ dolet per mediā sublatū sit: & panis ergo cibarius & aqua summā uoluptatem afferūt: cum egens quis illa in cibū sumit: itaque simplicib⁹ & nō magnifice paratis cibus cōsuescere & salubritatis efficiēs ē: & hoiem ad uitæ usus necessarios ipigrū reddit: magnificentioribusq̄ si p̄terualla sumant: nos cōmodius aptat atq̄ aduersus fortunā iteritos facit. Cū itaq̄ dicam⁹s uolu-

LIBER

ptatē finē eē nō luxuriosorū uoluptates easque q̄ in gusto sūt politæ: ut q̄dā igno-
rātes aut a nrā snia dissentietes: aut male accipientes arbitrātur: sed nō dolere cor-
pore aīoq; tranquillū eē: & perturbatiōe uacare dicimus. Nō. n. cōiuiua & cōmēsa-
tiones nō puerorū mulierūque cōgressus: nō pisciū usus & ceterorū quæ affert p̄-
ciosior mēla sua uē gignit uitā: uerū rō sobria: causasque p̄scrutās: cur queque uel
eligēda uel fugiēda sūt: opiniōesque expellēs p̄ q̄s aīos ut plurimū occupat tumultus.
horū oīum initiū maximūque bonū prudētia ē: Quocirca philosophiā q̄nor
que prudētia aestimatione antecellit: ex q̄ reliquæ uirtutes oēs oriūtur docētes ut
nō sit iocūde uiuere: nisi prudēter honeste iusteque uiuatur. q̄ppe nirtutes suauī
ac iocūda uitā cōiunctæ sunt iocūdaque uita separi a uirtutibus neq̄. Nā quē tu
arbitraris eo p̄statiōrē eē: q̄ & pie de diis opinatur mortēque semper iterritus sustinet
finēque naturæ rectæ estimat: finēque bonorū ut facilis ad iplendū parabilis/
que cōpræhendit. Malorū uero finem: ut aut tēpus aut dolorem breuem habeat
dominamque omnium ut a plarīsque inducitur nūciat: p̄tim uero a fortuna par-
tim a nobis quod necessitas obnoxia non sit instabilisque fortuna. Quod autem
a nobis est: dominatu caret: quod querimonia & cōtrarietas solet euectigio subse-
qui præstat enim fabulam quæ de diis traditur sequi q̄ naturalium seruire fato: il-
la enim spēm excusatiōis obtēdit honorem deorum. Hæc inuitabilem necessi-
tātē habet: fortunam uero neq; deā: ut plures suspicantur putat. Nihil enim deus
agit temere: neque instabile: causam nēpe arbitratur bonū siue malū: ex hac ad bea-
te uiuēdū hoibus dari principia: tamē magnorū bonorum aut malorū ab ista do-
nari: præstat enī rationabiliter esse infælicē: q̄ absq; rōe fælicē. Melius ē enī i acti-
bus qd̄ bene iudicatū ē p̄ eā digeri. Hæc igitur atq; his similia tecū si die noctūq;
meditare nūq; p̄ sōniā isomniaue perturbatiōe ulla capi poteris: uerū quasi deus i-
ter hoies uiues. Nihil. n. similis est mortali aianti animal homo immortalibus bonis
inuersatus. Diuinationem aut oēm i aliis tollit sicuti & i parua epitome: dicens eā
carere substantiam: & si inquit substantialis sit: nihil ad nos existimes pertinere q̄
fiunt. Ista & de his quæ uitā informāt: pluraq; his aliis ēt in locis differit. Dissentit
aut a Cyrenaicis de uoluptate. Illi enim non eā quæ in statu ē: sed eā solum quæ
in motu sit admittūt. Hic aut utrāq; animi scilicet corporisq; cōplectit: ut in libro
de electionibus & fuga ait & in libro de fine: & in primo de uitis & in epistola ad
Mytilenenſes amicos: similiter & Diogenes in. xvi. electorū & metrodorus in Ti-
mocrate dicūt ita itelligi uoluptatē & q̄ i motu sit & i statu. At epicurus i libro de
hæresib⁹ ita dicit. Nāq; perturbatiōis dolorisq; uacatio cōstātes sunt uoluptates.
Gaudiū uero ac læticia actio secundū motū uident. Itē aduersus Cyrenaicos: Illi
.n. corporis dolores q̄ animi deteriores arbitrātur. Corpore denique peccātes cru-
ciari: Hic aut animi dolores. Carnē. n. præsentī tātūmodo dolore affici: animum
uero & præterito & præsentī & futuro. Ea ergo rōne maiores quoq; animi q̄ cor-
poris esse uoluptates. Demonstratione uero utitur: q̄ sit uoluptas finis: q̄ aīalia si
mulatque nata sunt ista deliniri: offendi illo naturaliter absque rōnis adminiculo
cernimus. Nostri ergo spōte dolorē fugimus: sicuti & hercules ab tunica dū con-
sumeret: clamat mordēs atq; eiulās: Saxa circūgemūt locorūq; mōtani uertices:

& Euboeæ promōtoria. Voluptatis uero cā uirtutes quoq; eligi nō propter se si-
cuti & medicinā ppter sanitatē ut ait & Diogenes. in. xx. electorū: At uero Epicu-
rus inseparabilē quoq; dixit esse a uoluptate uirtutē solā: cētera uero seperari: qppe
mortalia. agendū igit nūc uerticē apponamus: ut ita dixerim: & scriptorū oīum
& uitæ philosophi ratas ipsius opiniones adiciētes: hisque oē hoc opus nūm cō-
cludentes sine illo utentes q̄ fœlicitatis ac beatitudinis initiū sit. Quod beatum at-
que imortale est: neque ipsum negocia habet: neque alii præbet. Itaque ne ira q̄-
dem neque gratia tāgitur quippe huiusmodi oīa infirmitatis indicia sunt. In aliis
uero ait deos rōne cōspici alios quidē numero subsistentem. Alios uero secūdū
speciei similitudinem ex perpetuo similium imaginum fluxu quæ in id ipm per-
fectæ sint humana specie. Mors nihil ad nos. Quod. n. dissoluitur: sensu priuāt:
qd̄ aut sensu caret nihil ad nos. Terminus magnitudinis uoluptatum oīs qd̄ do-
leat sublatio est. Vbicunque uero fuerit id quod delectat: q̄ diu ibi est: nihil est qd̄
doleat: aut afficiat mœrore aut utrunque simul. Nō moratur diutius in carne qd̄
doleat: sed summus dolor minimū tps adest: Quod aut nimium delectat: solū se-
cundum carnem nō multos dies durare contingit. At diuturni morbi plus hēnt
in carne qd̄ oblecter q̄ qd̄ doleat. nō potest iocunde uiui: nisi prudenter ac hone-
ste ac iuste uiuatur: neque prudēter honeste ac iuste nisi iocunde. Quoto aut cui
que hoc nō cōtingit: is nō uiuit prudēter atque honeste: & cui iuste nō euenit: nō
est hūc iocūde uiuere: eo q̄ cōfidat hoīb⁹ aut se cūdū naturā principatus regniq;
bonum ex quibuscūque potuerit hoc parari. Gloriosi atque cōspicui quidā esse
cupierūt ita se ut ab hoīb⁹ tuti sint adepturos existimātes. Itaque si quidem tuta
sit talium uita naturæ bonum receperūt: sin minus: nihil hēnt cuius rei gratia pri-
cipio secūdum naturæ proprietatem appetierūt. nulla per sese uoluptas malū est
sed efficientia quarūdam uoluptatum multiplices ingerūt uoluptatū perturbati-
ones. Si cumlaretur uoluptas oīs & tēpore & ambitu congregatio fieret: aut ma-
xime principales naturæ partes nequaq; a se inuicem differēt uoluptates si efficiē-
tia uoluptatum luxuriosorū metus animi soluerēt q̄ & de cælestibus & de morte
& de doloribus sunt: p̄tereaque uoluptatum doceret finē: nihil hēremus quo eos
culpāre possemus undique uoluptatibus hauriēdis instātes: nullaque ex pte ne-
que qd̄ doloret neque cōficeret hēntes. Quod p̄fecto malum est: si nihil nos ce-
læstiū suspiciones perturbarēt neque mortis opiniōe forte sit aliquid ad nos. Ad-
huc cogitare audeo dolorum ac uoluptatum fines. Nō idigeremus physiologia
nec liceret de his quæ maxime rata sunt metuētē soluere: nisi plane nouisset q̄ sit
totius natura: sed fabulosum aliqd̄ suspicaretur. nō itaq; liceret absq; physiologia
accipere sinceras uoluptates: neque p̄desse aliquid humanā sibi parare securitatē
cū & superna & quæ sub terra sunt suspecta essent: ac simplr que sunt in infinito cū
humana securitas fuerit usq; ad aliqd̄ uirtusque inixa & purissima fœcūditas sit:
q̄ ex gete & quæ a multis recedēdo securitas puenit. Naturæ & opes diffinitæ &
parabiles sunt. Porro inaniū opionem diuitiā i infinitū excidūt. Breuis sapiētī for-
tuna subcidit. Quæ uero sunt maxima & iprimis rata disposuit rō: & p̄petuo ui-
tæ tpe dispōit atq; dispōet. iustus a perturbatōe imotissim⁹. Iniustus uero pertui-

LIBER

batiōe plenus est. Nō crescit i carne uoluptas cum semel qđ p idigētiā dolebat:
 ablatū est: sed solū uariatur. Porro mentis finis finē qui secūdu uoluptatē est ge-
 nuit: horūq; ipsoꝝ & eorū quā his ppinq; sunt: electio quācūq; maximos metul-
 aīo parat. In infinitū tps ac finitū æquā hēt uoluptatem si q̄s uoluptatis ipsius fines.
 rōne metiat. Quippe caro uoluptatis fines acceperit infinitos: infinitūq; ipsam effi-
 cit tps. Porro mēs carnis finē ac terminū rōne pertractās aternisq; exuta timori-
 bus uitā oi experte cōsumatā fecit. Nihilque iā ifinito tpe opus hūim⁹: sed neque
 uoluptatē quidē effugit: ne tū quidē cū exitū ex uita molestie nūciarent: quasi ali-
 quid beatæ uitæ deficiat: in qua uitæ terminos noscēs nō ignorat q̄ sit parabile id
 qđ indigentiaē dolorē tollat: oēmque uitā perfectā cōstituat. Itaq; nihil negociis
 opus est: q̄ certamina hēt subsistētem finē uersare aīo oportet oēm euidentiā ad
 quā ea q̄ opinemur referamus. Alioqn oia rōnē iudicii desiderabūt: tumultuque
 plena erūt si sensibus oībus repugnens: nō hēbis neque quoslibet ipsoꝝ mētiri di-
 xeris quo pacto iudices: aut ad qđ te referas: si quē simplr eiicias sensum: neq; di-
 uidas qđ opinaris iuxta id qđ accessit quodq; iā p sensum plens est. Affectus isū-
 per & oēm imaginalē mētis ituitū cōfundēs ac sensus reliquos opiniōe iani: ut q̄
 iudiciū eiicias oē: porro si & qđ expectat oē inopialib⁹ notiōibus firmes: idq; qđ
 attestationē nō admittit: ut qđ falsum sit nō dimiseris: eris quasi oē certamē obser-
 uas: oēq; iudiciū rectū siue nō rectū: nisi per oē tps quā geūtur singula ad natur-
 rā referas finem: sed antea euertes siue fugā siue infectationē in aliud aliquid fa-
 ciens non erūt uerbis consentaneæ tibi actiones uoluptatū: quæque ad dolorem
 non reducūt nisi impletæ fuerint non sunt necessariae: sed appetitum hēt minus læ-
 tum quotiēs paratu difficiles auctoresque detrimenti esse constiterit: quas ad to-
 tius uitæ beatitudinem sapia parat. longe maximū amicitiaē acquisitio: eadē snia
 cōfidētia parit. qđ dirū nihil sit æternum neque diuturnum. & ea qua in ipsis diffi-
 nitis est amicitiaē securitas consummata maxime confert. Voluptatū aliæ naturales
 & necessariae sūt: aliæ naturales & nō necessariae: aliæ uero neq; naturales neque
 necessariae sunt. Sed circa inanē opinionē uersant. Naturales & necessariae existi-
 mat epicurus eas quā dolores sedant: ut est in siti potus. Naturales uero non ne-
 cessarias: quā uoluptates solum uariant: non aut dolorem tollūt: ut sunt p̄ciosi
 cibi. Neque naturales at neque necessariae putat: ut sunt statuarum collationes.
 Naturalium uoluptatū q̄ dolorē nō inferāt: nisi cōsumatæ fuerint fit uehemēs cir-
 ca inanē opinionē studiū: neque circa naturā suā diffundunt: sed circa inanē opi-
 nionem hoīs naturæ ius utilitatis est signum: ut neque se inuicē lēdāt neque lēdā-
 tur. Quæque aīantes eo fœdere iūgi nō possunt: ut neque lēdāt mutuo neq; lē-
 dātur i his ius nullū aut iniuria est. Eadē ē i gētibus rō q̄ aut nolūt aut nequeūt ita
 fœderari: ut neq; lēdāt neq; lēdātur. Iustitia nihil p se esset: uerū i cōtractib⁹ mutu-
 is qbuslibet locis id fœdus initur: ut nō lēdamus neq; lēdamur. Iniuria p se malū
 nō est: uerū i suspitiōis metu id malū sitū est: nisi lateat qđ huiusmōi sunt iniustitiaē
 iudices. Nō credat eos qui clā aliqd facit cōtra id qđ iter se cōstituerunt hoīes ne
 lēdātur aut lēdāt se latere posse: & similes imp̄sentiarum lateat: ad finem tamē
 icertū est, an latere possit. Cōiter qđem oib⁹ ius idē est. Utilitas. n. aliqd cōfert in

